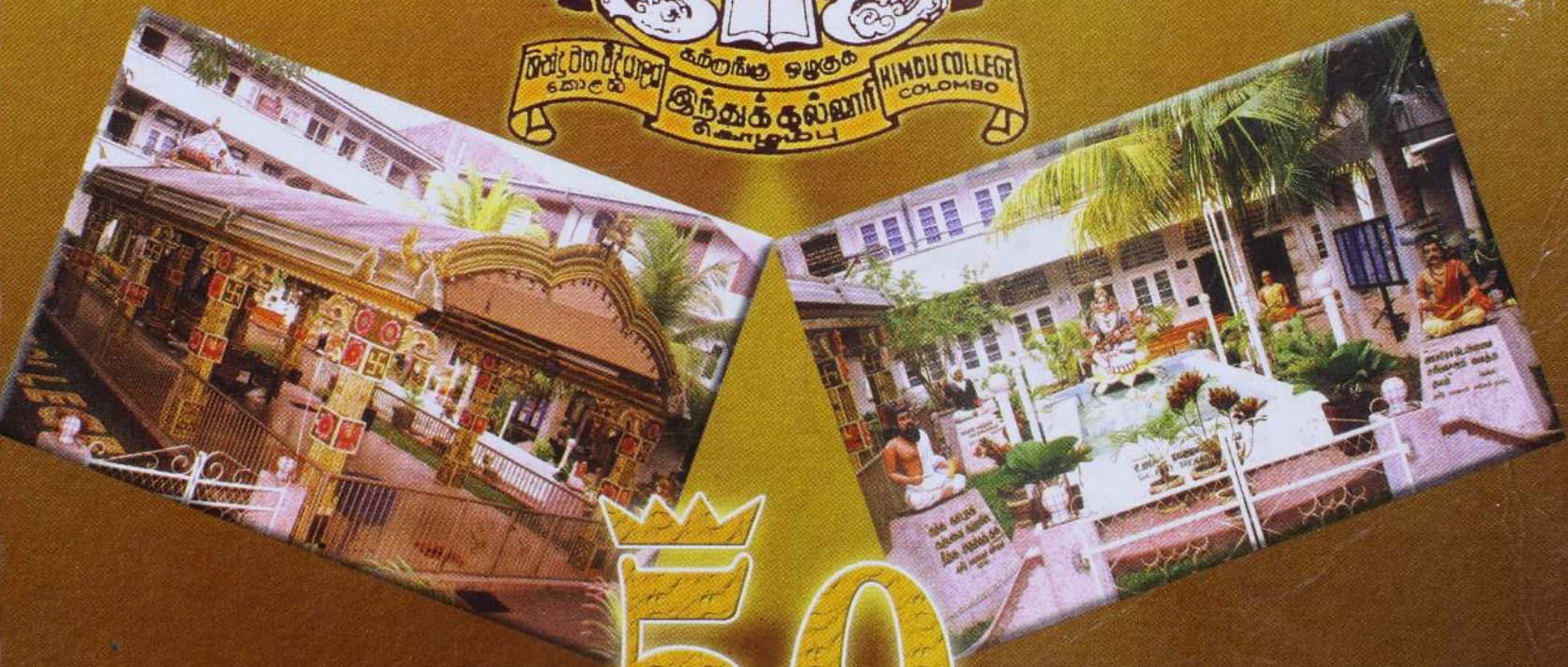
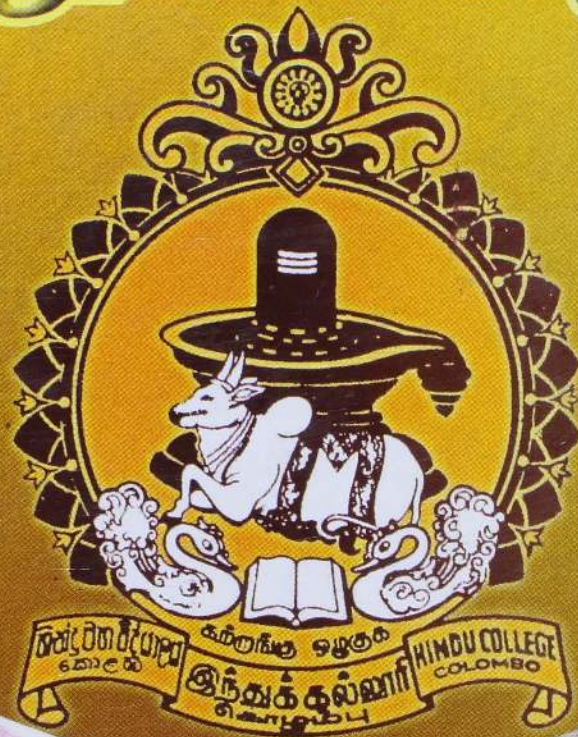

இந்துக் கல்லூரி

50

பொன்விழா மலர்

HINDU COLLEGE
COLOMBO - 04

இந்துவின் இலக்கு

தேசிய கல்விக் கொள்கைகளுக்கேற்ப மாணவ சமுதாயத்தினரை வழிகாட்டி சைவ, தமிழ் மரபுகளையும் விழுமியங்களையும் பேணி, எதிர்கால சவால்களுக்கு முகங் கொடுக்கக்கூடிய ஆக்கபூர்வமான செயல்திறனுடைய அறிவாற்றலும் நல்லொழுக்கமும் உள்ள நற்பிரஜைகளை உருவாக்குதல்.

MISSION OF HINDU COLLEGE

The Mission of the School is to guide the students, on the light of National Educational policies, preserving Tamil as well as Saiva traditions and values, to make them competent, creative, knowledgeable and disciplined citizens in order to face future challenges.

2
சிவமயம்

கொழும்பு
இந்துக் கல்லூரியின்

பொன் விழா
மலர்

COLOMBO
HINDU COLLEGE

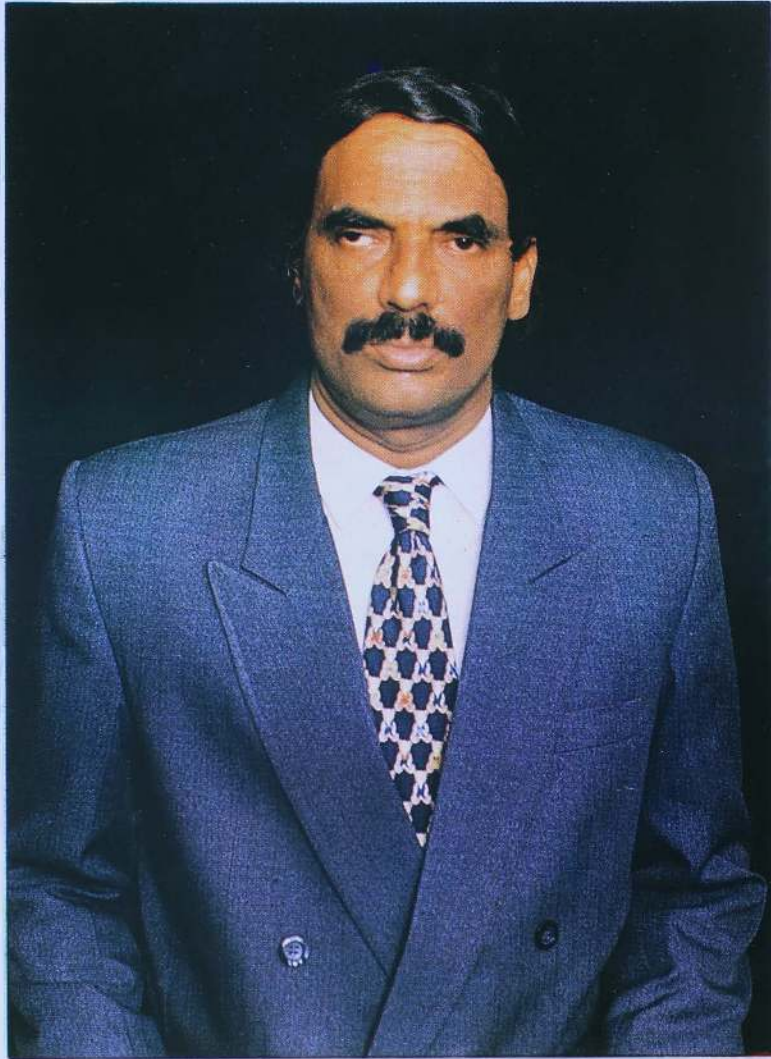
GOLDEN JUBILEE
SOUVENIR

2002

சமர்ப்பணம்

முக்கண்ணன் மைந்தன், முஷிகவாகனன் முன்னின்று
வித்தகத்தில் விண்ணின்று புகழ்பரப்ப இந்துக் கல்லூரியை
சித்தி புத்தி சக்தியுடன் அருள் வளங்கிடும்
வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே!

அதீபர்
த. முத்துக்குமாரசாமி

ஸ்தாபக குழுத்தலைவர்
பிரதம நீதியரசர்
செ. நாகலிங்கம்

விநாயகர் வேட்கைப் பத்து

(கட்டளைக் கலித்துறை)

1. அம்பலத் தாடியின் ஆதி மைந்தா ! உனக்காக இன்று பம்பலப் பிட்டியின் பள்ளி மாணாக்கர் பணம் திரட்டித் தம் பலத்தால் ஒன்றித் தாபிக்கும் கோயிலில் தங்கி நிதம் செம் படிப்புச் சித்திச் சீரெலாம் அன்னார்க்குச் சேர்த்தருளே !
2. அக்கம் முன் பக்கம் அழகாய் உனக்கென்றீர் ஆலயங்கள், திக்குக் கணபதியே ! இருந்தும் தம் கல்வித் தலத்தில் சிக்கெனப் பற்றித் தினம் காலை ஏடு திறப்பதற்காய்த் தக்கதோர் கோயில் சமைத்தோருக் கென்றும் உன் காப்பருளே !
3. பிள்ளைச் சுழிபோட்டுப் பேனா தொடக்கிடும் பிள்ளைகளே உள்ளார் பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியில் ! ஒது கல்வி அள்ளக் குறையாமற் கிள்ளக் கெடாமலுக் கைங்கரனே! வெள்ளப் பெருக்காக மேம்பட மேம்படப் பெய்தருளே !
4. இந்துக் கல்லூரியின் இந்துமா மன்றத்திளைஞர் குழாம் வந்தித்துன் கோயில் வலம் செய்தெமக்கும் வழங்கென்பரேல், தந்தையை நீயும் வலம் செய்த தந்த ஞானப் பழத்தைத் தொந்திக்குள் அண்டத்தைக் கொண்ட கணேசா கொடுத்தருளே !
5. நாலும் தருவேன் நயந்தளி மூன்றென்று நாடிய அந் நூலுக் கரசியாம் ஒளவை போற் கூட நுனக் களிக்க ஏலும் படி ஆகா ஏழைச் சிறார்க்கும் இதய ஒளி காலும் படியாய் இக் கல்லூரியிற் கல்வி காத்தருளே !
6. தந்தம் ஒடித்து மா பாரதம் பாட வியாசருக்குத் தந்தவனே ! உன்றன் தாளைத் தயவாய்ப் பணிந்தனரேல் இந்து மா மன்றத் திளைஞருக் கெப்போ தெது கேட்பினும் இந்தா எனக் கொடுத்தேற்றம் பெறுமாறிடுத்தருளே !
7. புண்பட்டுக் கண் கெட்டுமா சாபத்தால் சர்ப்பமான விஷ்ணு கண் பெற்றே உய்ய நீ காருண்ணியம் செய்த சஷ்டி வரும் பண்புற்ற மார்கழிப் பாங்கில் உன் பாதாம் புயம் பணிய அண்மித்துக் கோயில் அமைத்தோர்க் கறிவுக்கண் ஈந்தருளே !
8. புத்தர் பிரானுக்கும் ஞானம் புலர்த்திய போதி எனும் வித்தாம் அரசு விருட்சத் தரசே ! விநாயகனே ! சத்துச் செறிந்த சகல கலா ஞானச் சோதிச் கடர் வித்தைகளும் இவ் விழுதுகளுக் கெட்ட வைத்தருளே !
9. கூர்க்கண், பெருஞ்செவி, கூசும் உடம்பு, நீள்மூக் ககல்வாய் ஆர்த்தைம் புலன்களின் ஆளுமைச் சீர்த்திக்கும் அத்தாட்சியாய்ச் சேர்ந்திருக்கின்ற மூக்கையா ! நீ அந்தத் திறமை யெல்லாம் ஓர்த்துப் பெற இந்து மா மன்றத்தாருக் குவந்தருளே !
10. கல்லாமை போக்க உன் காலடி பற்றக் களம் சமைத்த கல்லூரி ஆளுநர், இந்து மா மன்றத் தலைமைக் குழு வல்லாளர், மாணாக்கர், வள்ளண்மை யாளர், வனைஞர்களுக் கெல்லா வினையும் அறுத்துக் காத்தென்றென்றும் வாழ்வருளே !

இந்து நாதம்

மகா கும்பாபிஷேக விசேட மலர், 01.02.1988

இந்துக் கல்லூரி

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
★ ஆசிச் செய்திகள்	i - xi
★ வானளாவும் எம் கல்லூரி	1 - 7
★ கால அட்டவணை	8 - 10
★ மனப்பதிவில் சில துளிகள்	11 - 25
★ சமயம்	27 - 38
★ இலக்கியம்	39 - 55
★ விழுமியங்கள்	57 - 65
★ அறிவியல்	67 - 75
★ கவிதைத் துளிகள்	77 - 80
★ கலைகள்	81 - 86
★ பொருளாதாரம்	87 - 99
★ ஆளுமைக்கு உரமிடுபவை	101 - 118
★ கல்லூரிக் கண்ணோட்டம் (ஆங்கிலம்)	121 - 194
★ படங்கள்	

வாழ்த்துச் செய்தி

பொன் விழாக் காணும் பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரிக்கு எங்கள் உளம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தலைநகரில் அமைந்துள்ள சிறந்த பாடசாலைகளில் ஒன்றாக விளங்கும் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்து வரும் அனைத்து நல்லுள்ளங்களையும் வாழ்த்துகிறோம்.

பொன்விழாத் தருணத்தில் கல்லூரியின் அதிபர், ஆசிரியர், பள்ளியின் பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர், பள்ளி அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர் மற்றும் நலன் விரும்பிகள் அனைவரையும் பாராட்டுவதோடு, இறைவன் திருவருளால் இக் கல்லூரி மேலும் சிறந்து விளங்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கவாமி ஆத்மகணானந்தஜி

ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති
இலங்கை சனாதிபதி
President of Sri Lanka

Hindu College Colombo established by the Hindu Educational Society of Colombo, has without doubt made a significant contribution towards promoting the educational system of this country.

I understand that in 1951, Hindu Educational Society established a College in Colombo to ensure that Hindu children could continue their education in their own cultural environment. The Society's untiring efforts have resulted in establishing two Hindu Colleges. The first being Hindu College Colombo at Bambalapitiya, and the second being Colombo Hindu College at Ratmalana. Although the Society readily handed over the school to the Government in 1962 in keeping with the policy of the then

Government, led by the parents of students the staff of the school and numerous well wishers and old boys have continued to take an active interest in the day to day activities of the school rather than stay aloof following the State take over.

I am delighted to note that all of them continue to support the Institution financially and in many other ways, so much so that a Hindu College Development Trust has been formed by the Old Boys Association with the representatives of the Founder Society the staff and the parents also participating as Trustees for that purpose. This is a most laudable move, and one that should be emulated by others wishing to contribute meaningfully in developing the educational infrastructure in Sri Lanka.

Hindu College Colombo was the first Tamil School in the Western Province to be recognized as a National School. The College is what it is today thanks to the vision of the founding fathers and the commitment of successive principals, academic staff, the past pupils and parents.

I offer my warmest wishes to the School, its Principal and students and to all the others involved in the laudable work of the Hindu College Colombo.

Chandrika Bandaranaike Kumaratunga
Her Excellency the President

ශ්‍රී ලංකා ජනතාන්විත සමාජවාදී ජනරජය
இலங்கை சனநாயக சோசலிச குடியரசு
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

Prime Minister of Sri Lanka

MESSAGE

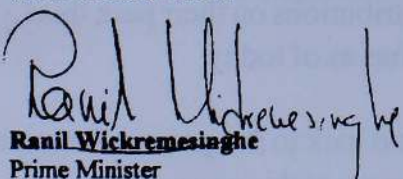
I am very pleased to send my good wishes to the Hindu College, Colombo on the celebration of its Golden Jubilee.

Hindu College, Colombo has played a key role in the education system of this country. The economic development of a country depends on a knowledge-based society and we need to create an environment so that our youth can face the future with self-respect and confidence.

Our Government has given priority to ensure the rights of our youth, and education one of the primary rights of our youth, will have our fullest support.

I have no doubt that Hindu College, Colombo will continue to live up to the expectations of its founders, the Hindu Educational Society and prepare the youth to face the challenges of the twenty-first century.

I wish the Principal, the staff and the students of Hindu College, Colombo all success in their endeavours.

Ranil Wickremesinghe
Prime Minister

January 30, 2002

Message from the Minister of Education and Human Resources

It is with profound admiration that I contribute this congratulatory message to C/Hindu College in the occasion of its Prize giving. It is all the more significant as this prize Giving is associated with the Golden Jubilee anniversary of the College. Since inception in 1951 as 'Pillayar Padasalai' under the leadership of the Principal Mr. K. Pathmanabhan for 48 Tamil speaking children, the College has recorded a phenomenal growth continually responding positively to the demand for increasing the intake of students and the expansion of its facilities. Its elevation as a national school in 1991, was a fitting tribute and recognition of its contribution at the national level. Today with 4037 students on roll and 128 teachers on staff, this College stands unparalleled.

It is note - worthy that C/Hindu college has placed equal emphasis both on curricular and co-curricular activities such as prize days and contests of various sorts, year round to motivate and help students to develop qualities of leadership, teamwork, ideas of co-operation, sense of achievement and success.

Furthermore C/Hindu College has achieved the pre-eminence that of a bastion safeguarding the traditional Tamil academic excellence and values. It has been, over the years, churning out the cream of Hindu intelligent, whose achievements both within and outside Sri Lanka are acclaimed by many. It has also earned an exceptional status as a place where People of the Tamil community could without a modicum of doubt expect an education and an inculcation of their cultural values which we all should treasure and strive to protect and preserve.

The pre-eminence of this College that we speak of, is no doubt a testimony to the commitment, dedication and great sacrifices made by teachers, principals, students and parents over the years to ensure the development of the College. Let me join with you, therefore, in remembering gratefully their sacrifices and travails, some of which may never be known to any of us. However, we know, without such extra-ordinary contributions on their part, this College would never have achieved the levels of excellence that it has as of today.

I also take this opportunity to congratulate and to wish Good luck to the present Principal, the staff, parents and students particularly those who have won prizes at this prize giving.

Karunasena Kodituwakku

ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය සේවා - පා.ම.
සාහිත්‍ය අධ්‍යයන දෙපාර්තමේන්ත

சுரநிமல் ராஜபக்ஷ - ப.ம.
பாடசாலைக் கல்வி அமைச்சர்

Suranival Rajapaksa - M.P.
Minister of School Education

දුරකථන අංක } 785449 (O.N.T.)
දුරකථන අංක } 784.85 (L.I.F.)
Telephone Nos. } 036-55065/55058 (Res.)

සමස්ත දුරකථන } 785449
සමස්ත දුරකථන }
Fax Number

මගේ අංක }
අංක }
My Number

ඔබේ අංක }
අංක }
Your No.

දිනය } 2012 01 15
දිනය }
Date

Message of the Honourable Minister of School Education

It is a pleasure & a privilege to send this message of greetings and good wishes to Hindu College, Colombo 4, on its "Golden Jubilee" celebrations.

An anniversary is always a very special occasion. It becomes even more when it concerns the anniversary of a prestigious educational institute which has made significant contribution to the academic, moral and socio-cultural enhancement of the citizens of this country in various spheres. It is remarkable that the students of Hindu College have excelled both in curricular as well as in Co-curricular activities.

Half a century is a significant mile stone in the history of an institution to look back on its achievements over the years and to look forward to an even more promising future.

As we stand on the threshold of a new millennium, my fervent hope is that the great traditions and values nurtured by Hindu College may be a guiding light to achieve peace & harmony in this country.

Suranival Rajapaksa.

නිවාස සහ වැවිලි යටිතල පහසුකම් අමාත්‍යාංශය
வீடமைப்பு, பெருந்தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு
MINISTRY OF HOUSING AND PLANTATION INFRASTRUCTURE

"සෙත්තිරිපාය" ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර පොලිටෙ, පත්තරමුල්ල "සෙත්තිරිපාය" පුත් ඉයාකර්මකතාපුර පොලිටෙ, පත්තරමුල්ල
 "Sethsiripaya" Sri Jayawardanapura Kotte, Battaramulla
 දුරකථන / தொலைபேசி / Telephone 867721-2, 867875, 867877 පැස්ට් / பஸ்ட் / Fax 864758
 E-mail: udhoy@mihud.lanka.net

මගේ අංකය
 எனது இல
 My No

ඔබේ අංකය
 உமது இல
 Your No

දිනය
 தேதி
 Date 18.01.2002

Message

It gives me great pleasure to extend the warmest felicitations to the Colombo Hindu College on the occasion of its 50th of educational services to the children of the community.

The Hindu College has established an impressive record of academic achievements to its students who have distinguished themselves in various walks of life in the country. The credit for the success of the Hindu College should accrue to the pioneers who saw the need for an Institution to cater the children of a segment of society that had made such a contribution for the development of Sri Lanka. The Principal both past and present, Teachers and Parent Teachers' Association deserve full credit for the continuing viability of this Institution.

I have no doubt that the same type of dedicated services will continue to be provided so that the educational needs of the children attending the Hindu College, Colombo, will be adequately catered to in the future as well.

With all best regards and congratulations.

S. R. M. Arumugan Thondaman, M. P.

දුරකථන / தொலைநகல் / Fax: 554805

දුරකථන / தொலைபேசி / Telephone

අමෙச்சර / அமைச்சர்
Minister } 554801
554802

සෙක්රි / செயலாளர்
Secretary } 554804

පොදු / பொது
General } 552641

இந்து ஈழநிலை கட்டுவது சித்திவு அமைச்சு
இந்து சமய விவகார அலுவலர்கள் அமைச்சு
MINISTRY OF HINDU RELIGIOUS AFFAIRS

248, 2/1, { ශාලා පාර, කොළඹ-04.
காலி வீதி, கொழும்பு-04.
Galle Road, Colombo-04

මගේ අංකය
எனது இல
My No

ඔබේ අංකය
உமது இல
Your No

දිනය
திகதி
Date

இந்து சமய விவகார அலுவலர்கள் அமைச்சர் மாண்புமிகு தி. மகேஸ்வரன் அவர்களின் ஆசிச் செய்தி

இந்துக் கல்லூரி தனது ஐம்பதாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி “பொன்விழாவை”க் கொண்டாடுவதை அறிந்து மட்டற்ற பெருமகிழ்ச்சி கொண்டுள்ளேன். ஐம்பதாவது அகவை நிறைவு செய்யும் இந்துக் கல்லூரியின் “பொன்விழா” மலருக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் அழியா அகமகிழ்வடைகின்றேன். தமிழ் மக்களின் வரலாற்றில் பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி தமிழ் மக்கள் இனக்கலவரங்களைச் சந்தித்த வேளைகளில் எல்லாம் மாதக் கணக்காக அம்மக்களுக்குத் தாயாகி அவர்களைத் தன் மடியில் அரவணைத்து ஆதரவு செலுத்தியுள்ளது. அதனுடைய ஐம்பது ஆண்டு வரலாற்றினைச் சிறிது பார்ப்பின், 1951இல் பிற தேசிய பாடசாலைகளில் தமிழ் இந்து மாணவர்களின் அசௌகரியங்களை நீக்குவதற்காகக் கொழும்பு வாழ் இந்து சமயப் பெரியார்களினால் “பிள்ளையார் பாடசாலை” என ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தமிழ் இந்துப் பெரியார்களின் பெரும் முயற்சியினால் தான் இன்று இந்துக் கல்லூரி என்ற நிலைக்கு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. வடக்கு கிழக்குப் பிரச்சினை ஆரம்பித்ததிலிருந்து இன்று வரை தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலிருந்து “புலம் பெயர்ந்து வந்த மாணவர்களைப்” பெருமளவு உள்வாங்கி அவர்களின் கல்வி கலாசார வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றி வருவதனை நான் அறிவேன்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வெளியே 4000 மாணவர்களையும், 130 ஆசிரியர்களையும் கொண்டு இயங்குகின்ற மிகப் பெரிய தமிழ்க் கல்லூரி பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியாகும். இதனை, கல்வியிலும் கலாசார மேம்பாட்டிலும் மிக உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்தி வைக்க அன்றிலிருந்து இன்று வரை மனத்தாலும், வாக்காலும், காயத்தாலும் உழைத்துக் கொண்டு இருக்கும் அதிபர்கள், ஆசிரியர்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் இன்று வரை அக்கறை காட்டி வரும் இதன் ஸ்தாபக நிறுவனமான இந்து வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினருக்கும், தொடர்ந்தும் நலன் விரும்பிகளாக இருந்து கொண்டாற்றும் இந்துப் பெருமக்களிற்கும் இந்து கலாசார அமைச்சர் என்ற முறையில் நானும் எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாற் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தை சொல சற்கருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”

- தாயுமான சுவாமிகள் -

நலிவுற்றோர் துன்பம் துடைப்பதுவே உண்மையான வழிபாடு ஆகும். இவ்வுயரிய பணியைச் செய்து வரும் இந்துக் கல்லூரியின் சமய சமூகப் பணிகள் மேலும் விருத்தியடைந்து எம் மக்கள் நன்மைகளைப் பெற எனது ஒத்துழைப்பும், நல்லாசியும் எப்போதும் கிடைக்கும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

என்றும் மக்கள் சேவையில்,
தி. மகேஸ்வரன்
T. Maheswaran M.P.
Minister
Ministry of Hindu Religious Affairs
248 2/1, Galle Road, Colombo - 04

23.01.2002

அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

இன்றைய இளஞ் சந்ததியினர்க்கு நாம் வழங்கும் கல்வியின் முக்கிய நோக்கம் என்ன? பண்டைய பாரம்பரியத்தை, மரபை, பண்பாட்டைப் பாதுகாத்து சமூகக் கட்டுக் கோப்பைச் சின்னாபின்னமாக்காமல் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குரிய அறிவை வழங்குவதுதான் இன்றைய கல்வியின் முக்கிய நோக்கம். இந்தக் கல்வியை மக்கள் மத்தியில் விதைக்கப்படும் சந்தேகம், தப்பிப்பிராயம், பித்தலாட்டம் என்பனவற்றை ஒழித்துக் கட்டித் தெளிவான சிந்தனையையும் உண்மையான நிலையையும் எடுத்துக் காட்டும் சிற்பிகளாக விளங்குபவர்கள் ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர்கள் பாடசாலைக் கல்வியின் ஊடாக கல்வி அறிவின் விருத்திக்கு அடித்தளமிடுகின்றார்கள். ஆரவாரிக்கும் அலைகடலை ஆழ்கடலாக்கி, மானிடத்தே மறைந்திருக்கும் மனித விழுமியப் பண்புகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் திறமைகளை இனங்கண்டு வழி நடத்தி நாளைய சமூகத்தில் "மனிதம்" உயிர்ப்புடன் விளங்கும் வண்ணம் அதற்குக் களம் அமைத்து உறுதுணை வழங்கி வளர்த்தெடுக்கும் பணியைப் பாடசாலை ஆற்ற வேண்டும்.

பாடசாலையும் சமூகமும் பிரிக்க முடியாததொன்று. "காசு பெரிதல்ல, நெஞ்சிலுள்ள காதல் பெரிதெனக்கு. சென்றிடுவீர்! எட்டுத்திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்" என்றான் பாரதி. ஆம், பாடசாலைக்குத் தேவையான கலைச் செல்வங்கள் அத்தனையையும் சமூகம் வழங்குவதனூடாக எதிர்கால சமுதாயத்தைப் பாடசாலையினூடாக உருவாக்கிக் கொள்ளலாம். சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு அடித்தளமிடுவது பாடசாலையே. தமிழ் வளர்த்த நாடுகளில் சாம்ராச்சியங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன; அழிந்திருக்கின்றன. ஆனால், தமிழ் நாகரிகம், பண்பாடு, கல்வி என்றும் அழியாமல் மென்மேலும் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. ஆழ் கடலில் புயல் வீசினாலும் கடலின் அடியில் அமைதி தோன்றுவது போல தமிழ் சமுதாயம் அமைதியாக இருந்து வந்ததற்கு முக்கிய காரணம் அவர்கள் பெற்ற கல்வி. நம் இளஞ் சந்ததியினர் அறிவில், ஆற்றலில் ஏறு நடைபோட வேண்டுமானால் அவர்கட்கு சாந்தி, சமாதானத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பாடசாலைக் கல்வியின் ஊடாக வழங்க வேண்டும்.

இந்த வகையில் பாடசாலையின் ஊடாக மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், சமூகம் என்பன இணைந்த வகையில் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் போற்றத்தக்க வகையில் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி நற்பணி ஆற்றியுள்ளது. ஐம்பது ஆண்டுகள் கல்விப் பணியாற்றி எத்தனையோ அறிஞர்களை உருவாக்கி, தரணி எங்கும் பரப்பி, புகழ் ஈட்டுவதைக் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்து அன்னைக்கு அதன் மைந்தர்கள் பொன் விழா எடுக்கும் காலம் வந்துள்ளது. ஐம்பது ஆண்டுப் பணியை நிலை பெறச் செய்ததற்குச் சிறப்பு வெளியீடு வெளியிடுதல் மரபாக உள்ளது. இந்நூலில் பல பெரியார்களின் வாழ்த்துரைகள், கல்லூரியின் 50 ஆண்டுப் பணி, அறிஞர்களின் கட்டுரைகள், கவிதைகள், பரிசில் பெற்ற மாணவர்களின் கட்டுரைகள், கவிதைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. இவை அனைத்தும் அரிய கருவூலங்கள்.

கல்வி உலகிலே கண்ணியமிக்க பணி வழியாக அரை நூற்றாண்டை நகர்த்திக் கொண்டு மேலும் தொடரவுள்ள பயணத்திலே சமூக உறவுகளை மேலும் ஆழப்படுத்த விரும்புகிறது எமது இந்துக் கல்லூரி. அறிவுப் பசியால் மாணவ உலகு வாடிவதங்காது உளமாரக் கல்வியைப் பெற்று அழியாச் செல்வத்தை, தமிழ் மண்ணின் நிலையான சொத்தை வளம்படுத்துபவர்களாக வரும் சிறார்கள் காசற்ற கல்வியைப் பருவத்தே பெற்றுப் பயன் அடைய பொன்விழாக் காண்கிறது இந்துக் கல்லூரி. அன்பு நிறைந்த மாணவர்கள், பக்க பலமாக இருக்கின்ற ஆசிரியர் குழாம், பண்பு நிறைந்த பெற்றோர்கள், கண்ணியமிக்க பழைய மாணவர்கள், தளரா உள்ளம் கொண்டு பணியாற்றும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர், பாடசாலை வளர்ச்சியில் அக்கறையுடன் செயற்படும் நலன் விரும்பிகள் ஆகியோர்தான் பொன்விழாவின் புகழுக்கும் பெருமைக்கும் உரியவர்கள்.

இந்து தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் இடம் பெறக்கூடியதான எதிர்காலச் சிறார்களை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் பாரிய பணியைத் தலைநகரில் எமது கல்லூரி நிறைவேற்றி வருகின்றது. அப்பணியில் அரை நூற்றாண்டைக் கடந்து நிற்கும் நாம் பொன்விழாவை மிக மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடுகிறோம். இவ்விழா இனிது நிறைவேறவும் எமது பணி இனிமேலும் இடையூறு எதுவுமின்றித் தொடரவும் வித்தக விநாயகப் பெருமானைப் போற்றி அமைகிறேன்.

தம்பிப்பிள்ளை முத்துக்குமாரசாமி,
அதிபர்

AUM

HINDU EDUCATIONAL SOCIETY

- COLOMBO -
(Estd. 1951)

BOARD OF GOVERNORS

PRESIDENT : Dr. E. Mahalingaswami
VICE PRESIDENTS : A. Karuppanapillai
Dr. V. Ambalavanar
SECRETARY : Kandiah Neelakandan
ASST. SECRETARY : V. Kandasamy
TREASURER : R. Navaratnarajah
ASST. TREASURER : N. Sivakurunathan

MEMBERS: K. T. M. Karuppiah Pillai S. Dhanabalaa S. Ramachandran

Message

I take great pleasure in sending the best wishes on behalf of the Board of Governors of the Hindu Educational Society (Founders of the College) to the Golden Jubilee Magazine of Hindu College, Colombo.

Our Society was formed mainly to establish and maintain Hindu Schools and Colleges in the Colombo District and to promote and encourage the education of Hindus.

It is our duty to remember the aims and objects for which this school was founded and resolve to re-dedicate ourselves to the fulfillment of those noble aims and objects of the founding fathers to produce our younger generation as those of strength of character, profound learning and astute wisdom and also brought up in our own cultural background respecting its heritage.

Although our Society had to hand over the School to the Government in 1962 it continued to nurture its 'child'.

The President and the Secretary of this Society are ex-officio trustees of the Hindu College (Colombo) Development Trust. Our Secretary and Assistant Secretary serve in the executive committee of the School Development Society. Thus our link to the School still continues. This Society has been extending its support to the development of the school in numerous other ways too.

Let us pray to Shri Vinayagaperuman for continued showering of His Blessings on Hindu College, Colombo. We also remember with gratitude the founding fathers of this Society and the School on this solemn occasion.

R. Mahalingaswami
President

வாழ்த்துரை

வித்தக விநாயகரின் அருள் வழிகண்டு ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன் ஐம்பது மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்து, இன்று நாலாயிரம் மாணவர்களுடன் பல்லாயிரம் பெருமை கண்டு வாழ்வதைக்கண்டு வாழ்த்துகின்றோம்.

பெருமைக்குரிய பல பெருமனிதர்களின் நாமத்தைக் கொண்ட கட்டடத் தொகுதிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு தனித்துவத்தோடு ஓங்கிவளரும் நிலை மேலும் வளர வாழ்த்துகின்றோம்.

கட்டிடத் தொகுதிகளின் மத்தியிலே மலர்ந்து கொண்டிருக்கும் மைதானம் மென் மேலும் வளமாக மலர்ந்து வளர்ந்து நல்ல பல மாணவர்களைச் சர்வதேச மட்டத்திற்குச் சாதனை படைக்கும் ஒரு தளமாக மலர வேண்டுமென மென்மேலும் வாழ்த்துகின்றோம்.

கட்டிக் கரும்பிற்கு நிகர் இந்துவின் மைந்தர்களாம். கலை வளம் பூண்டு கலாசார மேம்பாடு கொண்டு உலகமெங்கும் வலம்வரவேண்டும் என்று உவகையுடன் வாழ்த்துகின்றோம்.

நீதி வழுவா நெறிமுறையில் மனநீதி கொண்டு சமதர்மக் கல்வியை வழங்கிவரும் இந்துக் கல்லூரியையும் அதன் ஆசிரியர்குழாத்தையும் அதன் அதிபர்களையும், இன்று வரை தன் சேவையை இப்பாடசாலைக்கு அள்ளி வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் அதிபர் திரு. த. முத்துக்குமாரசாமியையும் நீடுழி வாழ்க என வாழ்த்துகின்றோம்.

இந்துமீது கொண்ட பாசத்தால் இந்துவுடன் இரண்டறக் கலந்து பணியாற்றும் பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், நலன் விரும்பிகளை அபிவிருத்திச் சங்கம் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் வாழ்க ! வளர்க! என இவ்வேளையில் வாழ்த்துகின்றோம்.

கணினி யுகத்தில் முன்னணி நிலை பெற கணினிக் கல்வி பரிநாமம் பெற, நவீன யுகத்திற்குமைய விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்ப நவீனமுறை கணித வல்லுனர்களை, வைத்திய கலாநிதிகளை உருவாக்கி மென்மேலும் உயர்ந்து வளர வேண்டுமென வாழ்த்தி வணங்கி நிற்கின்றோம்.

நன்றி

இவ்வண்ணம்

அன்புடன்

சீ. செல்வரட்ணம்

செயலாளர்

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்

இந்துவின் வளர்ச்சியும் பொன்விழாவும்

அன்று 50 பேருடன் பிள்ளையார் பாடசாலையெனப் பிள்ளையார் சுழியுடன் ஆரம்பித்தது. இன்று பொன்விழாக் கொண்டாடுகையில், மாணவச் செல்வங்களுடனும், ஆசான்களுடனும் வீறுநடை போடுவது அதன் வளர்ச்சியை நன்கு உணர்த்துகிறது.

சிறந்த கல்விமான்களையும் நல்ல பிரஜைகளையும் உருவாக்கத் தங்கள் சேவைகளை அர்ப்பணித்த அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், சிற்றுழியர்கள், இந்து வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினர், அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் மற்றும் பெற்றோர், நலன் விரும்பிகள் யாவரும் போற்றப்பட வேண்டியவர்களே.

இன்றைய தருணத்தில் இந்துக் கல்லூரி சிறந்த ஒரு முகாமைத்துவ அனுபவம் கூடிய அதிபரையும் சொல்லொணாத் துன்பங்களை அனுபவித்து வரும் மாணவச் செல்வங்களை வழிகாட்டிவரும் தீர்க்க சிந்தைமிக்க ஆசிரிய குழாமையும் தன்னகம் கொண்டமை அதன் பாக்கியமே.

இப் பொன்விழாக்காலக் கொண்டாட்டத்தின்போது அதிபரின் முன்னெடுப்பினால் உள்ளக விளையாட்டரங்கு, கணினி அரங்கு, சிற்றுண்டிச் சாலையுடன் கூடிய புதிய கட்டடம், விளையாட்டு மைதானம் போன்றன உருவாக்கப்பட்டமை மிக மகிழ்ச்சிக்குரியது மட்டுமன்றிப் பெருமைக்குரிய விடயமுமாகும்.

இக்கல்லூரி மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடையப் பழைய மாணவர் சங்கத்தினர் என்றென்றும் வாழ்த்துகின்றனர்.

சி. முரீஸ
பொதுச் செயலாளர்

உ
கையம்
HINDU COLLEGE (COLOMBO) DEVELOPMENT TRUST

இந்துக்கல்லூர் (கொழும்பு) அபிவிருத்தி நம்பிக்கை நிதியம்

PHONE: 586169

NO.75, LORENSZ ROAD, COLOMBO 4

Message

Hindu College Colombo was established by the founder fathers of the Hindu Educational Society with a vision. All those who are associated with the School has a mission to continue to develop this educational institution, preserving our traditions and values.

It is in this background, this Trust was formed by the President and the Secretary of the Old Boys' Association with a view of having a centralised co-ordinating body as a treasury to channel funds for the development of Hindu College. Although it is a new experience, we have been successful in that effort during the last two years.

Hindu College (Colombo) Development Trust was created by the Declaration of Trust No.185 dated 19th March 1999 and the Trustees and their successors have been incorporated as a body corporate with perpetual succession and a common seal under the name and style of "Hindu College (Colombo) Development Trust" by an order made on the 25th October 1999 by the Hon. Minister of Justice, Constitutional Affairs, Ethnic Affairs and National Integration under Section 14 of the Trust Ordinance and published in the Government Gazette Extraordinary No.1103/7 dated 26 October 1999.

The creation of this Trust is a new chapter in the history of the College and we are confident that this will continue to help the School Development Society and the Old Boys' Association in their development work of Hindu College Colombo.

We pray to Shri Viththaga Vinayagar for His blessings to be showered on our continued service to the School.

Kandiah Neelakandan
Secretary

மலர்க் குழுவினர்

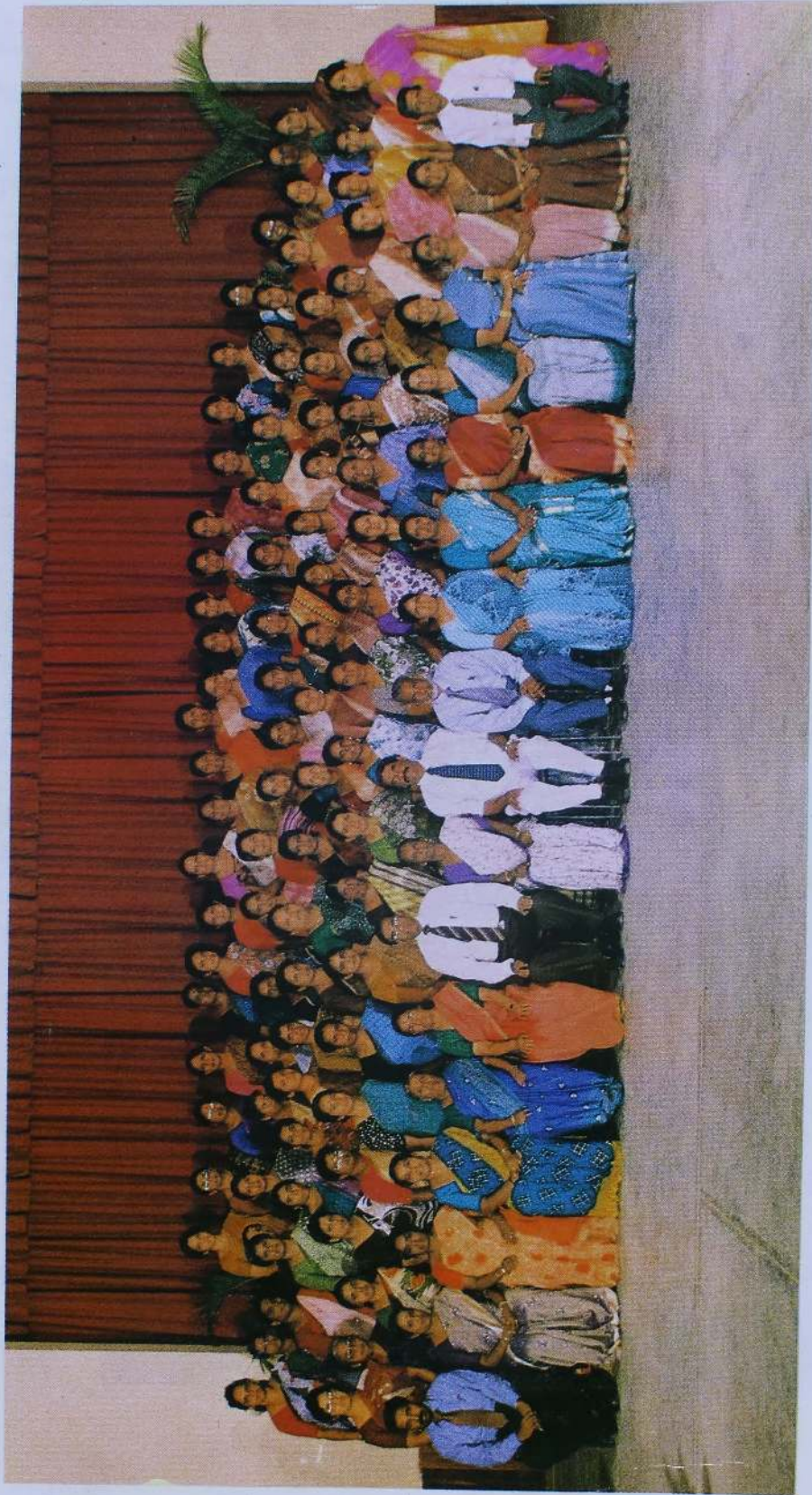

இருப்பவர்கள்:

திருமதி கௌ. ஸ்ரீபத்மநாதன், திருமதி நர்மதா இந்திரன். (உப பத்திராதிபர்), திரு. T. ராஜரட்ணம் (உப அதிபர்)
திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்), திரு. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திருமதி த. மாணிக்கராஜா (பத்திராதிபர்),
செல்வி C. B. ராமச்சந்திரா.

நிற்பவர்கள்:

செல்வன் ஜெயதர்ஷன், திரு. K. செயந்தன், திரு. S. செல்வரட்ணம், திரு. S. T. S. அருளானந்தன், திரு. க. நீலகண்டன்,
திரு. சி. முரீஸ், செல்வன் த. உதயசங்கர்.

ஆசிரியர் குழாம்

ஆசிரியர் குழாம்

PRINCIPAL, VICE PRINCIPALS & SECTIONAL HEADS

Seated

Mrs. L. Ragupathy, Mrs. T. Sivagnanam, Miss. C. B. Ramachandra, Mrs. T. Sivaraja (Vice Principal),
Mr. T. Muthukumarasamy (Principal), Mr. T. Rajaratnam (Vice Principal), Mr. S. Krishnamoorthy,
Mrs. P. Easwaralingam, Mrs. N. Paramalingam, Mrs. P. Thangarajah.

Standing

Mr. K. Seynthan, Mrs. M. Balasubramaniam, Mrs. R. Manickenthiran, Mrs. L. Selvalingam, Miss. S. Velupillai,
Mrs. S. Tharmanathan, Mrs. T. Manikaraja, Mr. V. Gnanasundaram.

யாடசாலை அறிவிருந்திச் சங்க செயற்குழு உறுப்பினர்கள் 2001-2002

இருப்பவர்கள் :

திருமதி. சி. ராஜயோகம், திரு. சிவா கிருஷ்ணமூர்த்தி, செல்வி சா. வேலுப்பிரிள்ளை (தனாகிசாரி) திரு. சி. செல்வரத்தினம் (செயலாளர்), திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (குலைவர்), திரு. த. ராஜரட்ணம், திரு. வே. கந்தசாமி, திரு. க. நீலகண்டன், திருமதி Y லோகேந்திரா.

நிற்பவர்கள் :

திரு. ஸ்ரீ பவன், திரு. ஆர் இரவீந்திரன், திரு. எஸ் பகவான், திரு. க. நிமலேஸ்வரன், திரு. ஈ. ராம்குமார், திரு. எம். ஆர். ராஜ்மோகன், திரு. கே. எஸ். கணேசகரன், திரு. என். புவிராஜசேகரம்.

ஆசிரியர் குழுகத்தினர்

இருப்பவர்கள் :

திரு. S. வைரவநாதன், திருமதி கௌ. சித்தானந்தன் (செயலாளர்), திரு. T. ராஜரட்ணம், திரு. க. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்), திருமதி க. சிவராஜா, திருமதி ஜே. சிவகுமார் (தலைவர்), திரு. க. கலாசாரன், திரு. க. ஜீவகுமார் (பொருளாளர்).

நிற்பவர்கள் :

திரு. N. K. B. சர்மா, திருமதி நளினி, திருமதி ப. சண்முகராஜா, திருமதி ஜே. எவ். ஜி. ஞானசீலன், திருமதி S. கர்மசீலன், திரு. P. சிவானந்தன்.

SCHOOL DEVELOPMENT TRUST

Seated

Mrs. L. Selvalingam, Mr. Sri Satkunanathan, Mr. M. Thavayogarah (vice - chairman) Mr. T. Muthukumarasamy (chairman) Mr. K. Neelakandan (secretary), Mr. Sri Gananathan (vice - chairman), Mr. V. Kandasamy (asst. treasurer), Miss S. Velupillai (treasurer)

Standing

Mr. K. Sripavan, Mr. S. Selvaratnam, Mr. B. Murateesa, Mr. T. Ramkumar.

கல்லூரி நிதித்திட்ட அமுலாக்கற் குழு

இருப்பவர்கள் :

திரு. ம. விஜயரட்ணம், திரு. T. ராஜரட்ணம் (உபஅதிபர்), திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்), திரு. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. K. பாக்கியநாதன்.

நிற்பவர்கள் :

திருமதி கொள. சித்தானந்தன், திருமதி S. சிவபாலன், திருமதி சி. தர்மநாதன், செல்வி சா. வேலுப்பள்ளை, திருமதி P. ஈஸ்வரலிங்கம்.

பழைய மாணவர் சங்கம்

இருப்பவர்கள் :

S. முரீஸ (செயலாளர்), M. R. ராஜ்மோகன் (உ. த.), T. T. ராம்குமார் (உ. த.), த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்), S. T. S. அருளானந்தம் (உ. ப.), S. புவன், P. Y. S. தியாகராஜர்.

நிற்பவர்கள் :

J. லக்ஷ்மணன், ப. கோணைஸ்வரன் (கணக்காய்வாளர்), Dr. K. பொன்னுசாமி, P. பிரதாபன், R. இளங்கோ.

வருகை தராதவர்கள் :

K. அழிந்தன் (உப செயலாளர்), M. H. M. றிஸ்ன் (உப செயலாளர்), E. பத்மராஜர் (பொருளாளர்), இந்திரன் காரளசிங்கம், S. இராமகிருஷ்ணன், சுரேந்திரன், ஞானவேல், கண்ணன்.

கல்வி சாரா உத்தியோகத்தர்கள்

தமிழ் மன்றம்

வானளாவும் எம் கல்லூரி

தமிழின்பம் மாணிக்கராஜா, மலராசிரியர்

“வாழ்த்துவோம் வணங்குவோம்

வானளாவும் புகழோங்க

கொழும்பமர் இந்துக் கல்லூரி

செழுந்தமிழ் மலரின் நியமமதனை”

என்னுங் கீதம் தலைநகரில் ஒங்கி ஒலிப்பதை நாம் இன்று கேட்கிறோம். எழில் கொஞ்சும் தலைநகரில் அமைவு பெற்றிருக்கும் இந்துக் கல்லூரி பற்றி அறியாதவர் எவரும் இரார். பொன்விழாக் காணும் கல்லூரி தான் கடந்து வந்த பாதையை நினைவுகூர விரும்புகிறது.

தலைநகரில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு, தமது கலாசார சூழலிலே கல்வி பெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க தமிழுள்ளங்கள் பல விரும்பின. எண்ணிய கருமம் இனிதே நிறைவேற தமிழ் அபிமானிகள் பலர் ஒன்று திரண்டனர். அவர்கள் 1951 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் ஐந்தாம் தேதி “இந்து வித்தியா விருத்திச் சங்கம்” ஒன்றை ஆரம்பித்தனர். இருபத்து நான்கு அங்கத்தவர்கள் அதிலே அங்கம் வகித்தனர். அவர்கள் செயல் வீரர்களாக இருந்தமையால் உடனடியாகவே (1951.02.12) எமது கல்விக்கூடம் துளிர்விடத் தொடங்கியது. “பிள்ளையார் பாடசாலை” என்னும் பெயரில் ஐம்பத்தைந்து மாணவர்களுடனும் இரண்டு தொண்டர் ஆசிரியர்களுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இந்து வித்தியா விருத்திச் சபை நீதியரசர் திரு. செல்லப்பா நாகலிங்கம் அவர்களது தலைமையில் நிறுவப்பட்டது. இருபத்து நான்கு அங்கத்தவர்களையும் நாம் கட்டாயமாக நினைவுகூர்தல் வேண்டும்.

- * கௌரவ திரு. C. நாகலிங்கம் K. C.
- * சம்மாங்கோட்டுப் பிள்ளையார் ஆலய தர்மகர்த்தா
- * திரு. K. ஆழ்வாப்பிள்ளை Esq.
- * கலாநிதி A. கந்தையா
- * திரு. M. M. குலசேகரம்
- * கலாநிதி V. நடராஜா
- * திரு. C. K. இரத்தினம்
- * திரு. S. செல்லமுத்து (மேயர் - கொழும்பு)
- * திரு. ஸ்ரீகாந்தா வைத்தியநாதன்
- * திரு. K. T. சிற்றம்பலம்
- * திரு. M. S. கந்தையா
- * திரு. S. மகாதேவன்

- * செனட்டர் பெரி சுந்தரம்
- * திரு. சங்கர்ஐயர் மகாதேவன்
- * திரு. K. C. தங்கராஜா
- * திரு. R. A. நடேசன்
- * திரு. S. சோமசுந்தரம்
- * செனட்டர் S. நடேசன்
- * திரு. M. கனகசபை
- * திரு. V. A. கந்தையா
- * திரு. A. சுப்பிரமணியம்
- * திரு. A. ரகுநாதர்
- * திரு. K. சச்சிதானந்தா
- * திரு. வைரமுத்து

ஒரு தூணல்ல இரண்டு தூண்கலல்ல இருபத்து நான்கு தூண்கள் தாங்கினால் அவர்கள் முன்னெடுத்த பணி அவமே போய் விடுமா? இல்லையே. ஆல் போல் தளைத்து அறுகு போல் வேருன்றி வளரத் தொடங்கியது எமது கல்லூரி.

அன்று பிள்ளையார் பாடசாலை என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எமது கல்லூரி இன்று பெயர் மாற்றம் கண்டாலும் இன்று அந்தப் பிள்ளையார் “வித்தக விநாயகர்” எனப் பெயர் தாங்கி எமது பாடசாலையில் அருளாட்சி புரிந்து வருகிறார்.

“கற்றாங்கு ஒழுக்க”

என்பதைத் தமது தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு இயங்கி வரும் எமது கல்லூரி தமிழ்ப் பண்பாடு இந்துக் கலாசாரம் என்பவற்றினையும் கட்டிக் காக்கும் மாணவச் செல்வங்களை இன்று உலகம் எங்கும் வாழும் அளவிற்கு வளர்த்து விட்டுள்ளது. அதையிட்டு இன்றைய இந்து வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினர் பெருமை கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

‘பிள்ளையார் பாடசாலை’யாகத் தொடங்கப்பட்ட எமது கல்லூரி இப்போது இயங்கிவரும் காணி, கொடை வள்ளல்களாகிய ஸ்ரீ சம்மாங்கோடு மாணிக்கவிநாயகர் ஆலய தர்மகர்த்தாக்களும், ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலய தர்மகர்த்தா சபையினராலும் வழங்கப்பட்டதாகும். நல்லுள்ளங்களது அறம் மேலும் மேலும் வளர அவர்களது மனமுலவந்த குணமே துணையானது என்றால் மிகையாகாது.

திரு. கே. பத்மநாபன் அதிபராகவும் திரு. ரி. சதாசிவம் ஆரம்பப் பிரிவு அதிபராகவும் ஆரம்பத்தில் கடமை ஏற்று நடத்தி வந்தனர். சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திர வகுப்பும் 1953 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் வளர்ச்சியைக் கண்ணுற்ற

யுத்தம் நிலவும் சந்தர்ப்பங்களில் சட்டம் மெளனமாகி விடுகின்றது.

- சிசைரோ -

50

தமிழ் உள்ளங்கள் தமது குழந்தைகளை இங்கே அனுமதித்து கல்வி புகட்டுவிக்க விரும்பினர். அதனால் இடநெருக்கடி ஆரம்பிக்கத் தொடங்கியது. பாடசாலை விரிவாக்கத்திற்கு நிலம் பெற முனைந்தனர். நாலா பக்கமும் தேடினர். கடைசியில் இரத்தமலானையில் நூறு ஏக்கர் காணியை விலைக்கு வாங்கினர். அதிலே பணம் முடங்கிப் போனதால் ஸ்தாபகர்கள் மனம் கலங்கினர். என்றாலும் நல்ல முடிவொன்றை எடுத்து எழுபது ஏக்கர் காணியை கொழும்பில் சைவத்தை வளர்க்க ஆவலராய் இருந்த மக்களுக்குப் பணம் பெற்று கை மாற்றினர். எஞ்சிய முப்பது ஏக்கர் காணியில் பாடசாலை கட்ட முயற்சிகள் எடுத்தனர்.

அதற்குள் இந்து வித்தியா விருத்திச் சபையினர் தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்க்கவும் விழாக்கள் எடுக்கவும் ஏற்றவொரு மண்டபத்தை நிறுவ விரும்பினர். எமது பாடசாலைக்கு அருகிலேயே காணி பெற்று, 'சரஸ்வதி மண்டபம்' ஒன்றைக் கட்டி முடித்தனர். மாணவர் பெருக்கத்தால் இடநெருக்கடியைச் சமாளிக்க காலையில் கல்விக் கூடமாகவும் மாலையில் கலைக் கூடமாகவும் இம் மண்டபம் இயங்கி வந்தது. இடநெருக்கடியைச் சமாளிக்க 1953 ஆம் ஆண்டு சேர் ஜோன் கொத்தலாவல அவர்கள் இரத்தமலானையில் புதிய கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல்லை நாட்டினார். அதன் காரணமாக ஐந்தாம் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட வகுப்புகள் 1955 ஆம் ஆண்டு இரத்தமலானைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. ஆரம்ப வகுப்புகள் தொடர்ந்தும் இங்கேயே இயங்கி வந்தன. "இந்து" பாடசாலை இரண்டான காரணத்தால் இரத்தமலானைப் பாடசாலை "கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி" என்றும் எமது பாடசாலை "இந்து கனிஷ்ட பாடசாலை" எனவும் பெயர் மாற்றங்கள் பெற்று இயங்கி வரத் தொடங்கின. இவ்விரு பாடசாலைகளும் மாணவரது அறிவுக் கண்ணைத் திறக்கும் கருவூலங்களாக மிளிர்ந்தன.

திரு. என். சத்தியேந்திரா அவர்கள் 1957 ஆம் ஆண்டு அதிபராகப் பதவி ஏற்றார். இரண்டு வருடங்கள் பணிபுரிந்து வர 1959 இல் திரு. டி. சுப்பிரமணியம் அதிபராகப் பதவியேற்றார். 1966 ஆம் ஆண்டுவரை இக்கல்விக் கூடங்கள் இரண்டும் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழேயே இயங்கி வந்தன. ஆனால் அந்நிலைமை மேலும் தொடரவில்லை. மாற்றம் கண்டது. 1962 ஆம் ஆண்டு திரு. எஸ். அம்பலவாணர் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வருடம் எமது கல்லூரியை அரசு பொறுப்பேற்றது.

எமது பாடசாலை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ச்சி காணத் தொடங்கியது. ஸ்தாபகரது நீண்ட காலத்துக் கனவினை, காலத்துக்குக் காலம் பொறுப்பேற்ற அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் செயற்படுத்திக் காட்டினர். அவர்களுக்கு உறுதுணையாக பாடசாலை அபிவிருத்திச்

சபையினரும் பழைய மாணவர் சங்கத்தினரும் தூண்டுகோலாக இருந்து வந்தனர். 1966 ஆம் ஆண்டு முதலாவது மூன்று மாடிக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல்லை முன்னாள் செனட்டர் திரு. த. நீதிராஜா அவர்கள் நாட்டினார். வைத்திய கலாநிதி அ. சின்னத்தம்பி அவர்களது ஆலோசனையின்படி பாடசாலையின் கட்டிட விரிவாக்கத் திட்டம் முன் எடுத்து நடாத்தப்படத் தொடங்கியது. தமிழ் அபிமானிகளிடமும் பெற்றோரிடமும் அதற்கான ஆதரவு விடுக்கப்பட்டது. அவர்களும் முன்வந்து உதவ, ஜூலை 1966 இல் அத்திவாரமிடப்பட்ட நிலக் கட்டிடம் மூன்று வகுப்பறைகளைக் கொண்டதாக இயங்கத் தொடங்கியது. இக் கட்டிட அமைப்பே எமது கட்டிட விரிவாக்கும் பணியில் முதற்படியாக அமைந்தது. அப்பணியில் கண்ட வெற்றி அதுவும் பெற்றோர்களும் நலன்விரும்பிகளும் கொடுத்த ஆர்வத்தின் மூலம் கண்ட வெற்றி இன்றும் தொடர்கிறது.

இரு கல்லூரிகளாக இயங்கி வந்தாலும் நிர்வாகம் ஒரே தலைமையிலேயே நடைபெற்றது. மாணவர்கள் வரவு வரவர அதிகரித்தது. நிர்வாகப் பிரச்சினை காரணமாக இரு வேறு பாடசாலைகளாகி 1967 ஆம் ஆண்டு தனித்து இயங்கும் நிலைக்கு அடித்தளமிடப்பட்டது. ஜனவரி முதலாம் திகதி (1967) 'இந்து கனிஷ்ட பாடசாலை, பம்பலப்பிட்டி' என்னும் பெயரில் தனித்து இயங்கத் தொடங்கியது. இதன் காரணமாக ஆறாந்தர வகுப்புகளும் இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இது எமது பாடசாலை வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாக விளங்கியது. அதிபராகத் திரு. பொ. நல்லையா அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். இவர் 1970 ஆம் ஆண்டு வரை தமது பணியை மிகத் திறமையாகக் கொண்டு நடத்தினார். அவரது தலைமையில் மாணவர்கள் கல்வியிலும் பிற வேலைகளிலும் ஆர்வங் காட்டத் தொடங்கினர். அவர்கள் ஈட்டிய சாதனைகள் பாடசாலைக்குப் புகழைத் தேடித் தந்தன. இதனால் நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் எமது கல்லூரியை நாடி வரத் தொடங்கினர். முதலாவது மூன்று மாடிக் கட்டிடம் இத்தருவாயில் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு கௌரவ அமைச்சர் ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல அவர்களினால் 1967.11.19 ஆந் திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது.

கட்டிடத்தின் நிறைவினால் ஏழாந் தர வகுப்பினை ஆரம்பிக்க முனைந்தனர். அம்முனைப்பு மேலும் எமது பாடசாலையினது வளர்ச்சியாகக் கணிக்கப்பட்டது. மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் நோக்கில் 1969 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இருபத்து மூன்றாந் திகதி முதன்முதலாகப் பரிசளிப்பு விழா இடம் பெற்றது. இதற்குக் கௌரவ பிரதம மந்திரி டட்லி சேனநாயக்கா அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார்கள். மாணவர்களது தமிழார்வம், கலையார்வம் யாவற்றையும் வளர்க்கும் வண்ணமாக மன்றங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. முதலாவது முத்தமிழ் விழா 1970 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் ஐந்தாம் திகதி நடைபெற்றது. இவ்வாண்டு ஜூலை

மாதம் பதினொராம் திகதி முதல் பதினெட்டாம் திகதிவரை பிருந்தாவனக் களியாட்ட விழா கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவினைக் கௌரவ அமைச்சர் குமாரசூரியர் அவர்கள் வைவரீதியாக ஆரம்பித்து வைத்தார். தொடர்ந்து எட்டு நாட்கள் நடைபெற்ற இவ்விழாக்களில் நாள்தோறும் பிரதம அதிதிகளாக ஒவ்வொருவர் கலந்து கொண்டனர். திருவாளர் K. C. தங்கராஜா, பணிப்பாளர் நாயகம் திரு. V. பாலசுப்பிரமணியம், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா, கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் நாயகம் டாக்டர் P. உடாகம, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. பேர்னாட். டி. சொய்சா, சினிமாஸ் நிறுவனத்தின் நிருவாகி திரு. K. குணரட்ணம் என்னும் பிரதம விருந்தினரது வரவு சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டிய அம்சங்களாகும். அவ்வாண்டு செப்டம்பர் பதினான்காம் திகதி இரண்டாவது மூன்று மாடிக் கட்டிடம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இத் திறப்பு விழாவிலே கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் பதியுதீன் முகமத் அவர்கள் கலந்து கொண்டார்.

தலைநகரில் அமைந்த தமிழ்ப் பாடசாலை எனப் புகழ் பரவிய காரணத்தால் மாணவர்களது தொகை நாளாக நாளாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அதனால் 1974 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் ஆறாந் திகதி மூன்றாவது மாடிக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல்லை பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தினரே நாட்டினார்கள். கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தர வகுப்பு 1976 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஜனவரி முதலாம் திகதி "இந்துக் கல்லூரி" என்ற பெயர் மாற்றமும் செய்யப்பட்டது. கொழும்பம் இந்திக் கல்லூரி தன் செழுந்தமிழ்ப் பணியைத் தொடர இறையருள் கூடி வந்தது.

இவ்வாண்டு எமது கல்லூரி தனது வெள்ளி விழாவைக் கண்டது. இதனால் மூன்றாவது விழாவிற்கு கௌரவ அமைச்சர் கே. பி. இரத்தநாயக்கா அவர்கள் கலந்து கொண்டு விழாவினைச் சிறப்பித்தார். இவ்வருடம் டிசம்பர் மாதம் 31 ஆந் திகதி அதிபர் திரு. பொ. நல்லையா அவர்கள் ஓய்வு பெற்றார். திரு. வ. சண்முகராஜா அவர்கள் (1971. 01. 05) பதில் அதிபராகக் கடமை ஏற்றார்.

திரு. த. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் 1971.02.15 ஆந் திகதி அதிபராகப் பணியேற்றார். 1985 ஆம் ஆண்டுவரை இவரது பணி தொடர்ந்தது. இவரது காலம் எமது பாடசாலை வரலாற்றில் ஒரு நீண்ட காலமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. மாணவரது பல்வேறு தேவைகள் இக்காலத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டன. மாணவர் பெரு அளவினராகச் சேரத் தொடங்கியதால் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர் பேருக்கம் கொண்டனர். பாடசாலை விரிவாக்கத் திட்டத்தினை தமது முதற் பணியாகச் செயற்படுத்தத் தொடங்கினர். அந்தப் பணியிலே 1971 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் ஆறாந் திகதி இரண்டாவது மூன்று மாடிக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. கௌரவ அமைச்சர் திரு. செ. குமாரசூரியர் அவர்களினால் அப்பணி தொடக்கி

வைக்கப்பட்டது. மிகத் துரித காலத்தில் அதாவது ஐந்து மாதத்தில் கீழ்ப்பகுதி கட்டி முடிக்கப்பட்டு 1972 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் திறக்கப்பட்டதுடன் எட்டாந் தர வகுப்புகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அன்றைய பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர், பாடசாலை அபிவிருத்தியில் பேருக்கம் கொண்டு இருந்தமையால் மகா வித்தியாலயத் தரத்திற்கு எம் பாடசாலை உயர்த்தப்பட்டது. அவ்வுயர் நிலை மேலும் பல வளர்ச்சிக்குத் தூண்டு கோலானது.

1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாந் திகதி ஒன்பதாம் தர வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதனால் விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம், நூலகம் என்பனவும் அக்கட்டத்திலேயே அமைக்கப்பட்டன. மூன்று மாடிக் கட்டிடம் வெள்ளி விழாக் கட்டிடமாக கௌரவ பிரதம மந்திரி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்களினால் ஜூன் மாதம் முப்பத்தியோராம் திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டு 'வெள்ளி விழா' மலரும் வெளியிடப்பட்டது. அந்நாளின் பாடசாலை வளர்ச்சியில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் காட்டிய நலன் விரும்பிகளையும் கொடை வள்ளல்களையும் ஒன்று சேர்த்து இராப்போசனம் ஒன்றை அவர்களுக்கு வழங்கிப் பெற்றோர், ஆசிரியர் சங்கத்தினர் தமது நன்றியை வெளிப்படுத்தினர்.

நான்காவது மூன்று மாடிக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல்லை 1978 இல் கல்வி அமைச்சர் நிஸங்க விஜயரத்தனா அவர்கள் நாட்டினார்கள். அக்கட்டிடம் அதி உத்தம ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா அவர்களினால் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி பதினேழாம் திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது. மாணவர்கள் கல்வி பயிலும் வகுப்புகளை அமைப்பது பற்றியே இதுவரை சிந்தனையில் பதித்திருந்த பெற்றோர், ஆசிரியர் சங்கத்தினர், நிருவாகப் பொறுப்பைத் திறம்படச் செயற்படுத்த ஆவல் கொண்டனர். அதனால் நிர்வாகக் கட்டிடம் ஒன்றை அமைக்கும் நோக்குடன், 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் பதினான்காம் திகதி அதற்கான அடிக்கல் நாட்டும் வைபவம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் அடிக்கல்லை உயர்திரு K. குணரத்தினம் அவர்கள் நாட்டினார்கள். அக்கட்டிடம் 1981 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் ஆறாந் திகதி கௌரவ பிரதம மந்திரி திரு. ஆர். பிரேமதாசா அவர்களினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

அதற்கிடையில் ஐந்தாவது மூன்று மாடிக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பதினான்காம் திகதி கொழும்பு மேற்குப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அனுரா பஸ்தியன் அவர்களினால் நாட்டப்பட்டது. மாணவரது கல்விக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க அதிபரும் பெற்றோரும் முனைந்தனர். செயல்முறை மூலம் பெறும் அனுபவ அறிவை வளர்த்தெடுக்கப் பல்வேறு ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அந்த வகையில் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம் மறுசீரமைக்கப்பட்டது. அதனை உயர்திரு. வி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இவ்வாண்டில் செப்டெம்பர் மாதம்

யுத்தம் மனிதனின் அபகீர்த்தி நிலையாகும்.

-ஹொமிசன் -

முதலாம் திகதி திறந்து வைத்தார். அதே மாதம் பல்வேறு வசதிகளுடன் கூடிய வேலைத்தள ஆய்வு கூடமும் திறந்து வைக்கப்பட்டது. உயர்திரு. K. பெரியசாமி அவர்கள் இந்த ஆய்வு கூடத்தை ஒன்பதாம் திகதி ஆரம்பித்துச் செயற்பட வைத்தார். படிப்படியாகப் பல்வேறு தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்ட இக்கால கட்டத்தில் பாடசாலைக்கு மிகவும் அத்தியாவசியத் தேவையாக மாணவர்கள் யாவரையும் ஒன்றிணைக்கக்கூடிய ஆராதனை மண்டபம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டுமென பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தினர் அவாக் கொண்டனர். தமது ஆர்வத்தைச் செயலில் காட்ட விரும்பி டிசம்பர் மாதம் ஐந்தாம் திகதி ஆராதனை மண்டபத்திற்கான அடிக்கல்லைத் தாமே நாட்டினார்.

தமிழ் சைவ மாணவர்களது நலனிலே அதிக நாட்டம் கொண்டு அயராது உழைத்து வந்த எம் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர் தமிழ் சைவ மாணவியரது கல்வியிலும் ஆர்வம் காட்டத் தலைப்பட்டனர். எமது பாடசாலையை நிறுவி மனம் திருப்தி கொண்ட இந்து வித்தியா விருத்திச் சபையினரும் ஒருங்கிணைந்து தம் முயற்சியை முன்னெடுத்துச் செல்ல ஏற்ற நிலப்பரப்பைப் பெற முயற்சி செய்தனர். எமக்குதவிய ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலய தர்மகர்த்தா சபையினர் பெண்கள் பாடசாலையை நிறுவ, உரிய காணியை வழங்கச் சம்மதித்தனர். 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முப்பத்தோராம் திகதி அதிபர் திரு. த. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் காணியைப் பொறுப்பேற்றார். அடுத்த வருடம் நவம்பர் மாதம் பதினான்காம் திகதி பெண்கள் கல்லூரிக்கான அடிக்கல்லை அதிபர் திரு. த. சங்கரலிங்கம் உட்பட திரு. சி. இரங்கநாதன் கியூ.சி. திரு. டி. எம். சுவாமிநாதன் ஆகியோர் நாட்டினார்கள். முதல் வருடம் எமது அதிபரது மேற்பார்வையிலும் எமது பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினரது ஒத்தாசையுடனும் இயங்கி வந்தது. ஆனாலும் 1981 ஆம் ஆண்டு அப்பாடசாலை தனித்து இயங்க ஆரம்பித்தது.

பாடசாலை துரித வளர்ச்சி காணவே அதனை நாடி வருபவர்களும் அளவிற்கு அதிகமாயினர். கல்வி, கலை, விளையாட்டு என சகல திறன்களிலும் எமது மாணவர் பெயர் பொறிக்கத் தொடங்கினர். இக்கால கட்டத்தில் ஏறத்தாள இரண்டாயிரம் மாணவர்களும் அறுபது ஆசிரியர்களும் கொண்ட கல்வி நிறுவனமாக எமது பாடசாலை இயங்கி வரத் தொடங்கியது. ஆராதனை மண்டபம் சம்பிரதாய பூர்வமாக 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் பதினோராம் திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது. சகல வளங்களும் குறைவறக் கிடைக்கும் பாடசாலையாக எமது கல்லூரி திகழ்ந்தது. அதன் முன்னேற்றத்தில் திடீரென ஒரு பாரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அது எமது பாடசாலைக்கு மட்டுமல்ல எம் இனத்தையே அழித்தொழிக்கும் வீழ்ச்சி அது. இதனால் எம்மவர் பலர் அகதிகளாக எம் கல்லூரிக்கே வந்து சேர்ந்தனர். 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை இருபத்தேழாம் திகதி எமது பாடசாலை அகதி முகாமாக இயங்கத் தொடங்கியது. எமது பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு அரும்பணி

புரிந்த பலர் எம் பாடசாலையிலே தஞ்சம் அடைந்தனர். வீடு, வளவு, சொந்த பந்தம் என யாவற்றையும் இழந்த தமிழன்பர் பலர் நாட்டை விட்டே செல்லத் தொடங்கினர். மாணவர் பலரும் சிதறி நாட்டின் நாலாபக்கமும் சென்றனர்; நாட்டை விட்டும் சென்றனர்.

இவ்வேளை எம் அதிபர் மனம் தளர்ந்து சோர்ந்திருந்தார். ஆனால் பாடசாலை மீண்டும் இயங்க வேண்டுமென்று மிகுந்த ஆவல் கொண்டிருந்த எமது உப அதிபரான திரு. சு. பற்குணம் அவர்கள், கல்வி அதிகாரிகள் பலரது உதவியை நாடத் தொடங்கினார். அகதி முகாமாக எமது பாடசாலை இயங்கியதால் எமது பாடசாலை வளவு தவிர்ந்த வேறு இடத்திலே எமது பாடசாலையை இயங்க வைக்குமாறு அறிவுறுத்தல் கிடைத்தது. அதன்பின் எஞ்சியிருந்த மாணவர்களையும் ஆசிரியரையும் ஒன்றிணைத்த போது நானூறு மாணவரும் இருபத்தேழு ஆசிரியர்களும் பம்பலப்பிட்டி ஆர். சி. டி. எம். எஸ். பாடசாலையில் பகுதிநேர வகுப்புகளை நடத்துவதற்காக வழிநடத்தப்பட்டனர். இங்கு எட்டாம் வகுப்புகளுக்கு உட்பட்ட வகுப்புகள் திருமதி ப. துரைஜயா ஆசிரியரது பொறுப்பின் கீழ் இயங்கத் தொடங்கின. ஒன்பதாம் வகுப்புகளுக்கு மேற்பட்ட வகுப்புகள் திருமதி கே. காங்கேயன் ஆசிரியரது பொறுப்பின் கீழ் இசிப்பத்தான மகாவித்தியாலயத்தில் நடத்தப்பட்டன. அதன் பின்னும் எமது உப அதிபர் வளா இருக்கவில்லை. பல்வேறு தரத்தினரை நாடி, எஞ்சியிருந்த அகதிகளைச் சரஸ்வதி மண்டபத்திற்கும் வேறு இடங்களுக்கும் அனுப்பிவிட்டு மீண்டும் பாடசாலையை ஆரம்பிக்க ஆவன புரிந்தார். பாடசாலை உடைமைகள் நாசமாக்கப் பட்டிருந்தன. ஏனையவற்றைச் சீர்செய்து 1984 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதலாம் திகதி மீண்டும் எமது பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு மிகவும் முன்னின்று உழைத்தவர் திரு. சு. பற்குணம், அவர்களே என்றால் மிகையாகாது. மனம் சோர்ந்திருந்த எமது அதிபர் திரு. த. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் 1985 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பதினைந்தாம் திகதி சம்பளமற்ற விடுமுறையில் வெளிநாடு சென்றார். அன்றிலிருந்து திரு. சு. பற்குணம் அவர்கள் பதில் அதிபராகக் கடமை ஏற்றார். உப அதிபராக இருந்தபோதே அதிபர் தரத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டவர் இவர். என்றாலும் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று தான் பணிபுரிய விரும்பித் தொடர்ந்தும் பதில் அதிபராகவே கடமை புரிந்தார். பாடசாலை நிருவாகக் கடமைகளை ஏற்று, செவ்வனே இயங்கக்கூடிய ஒருவரை அவர் தேடினார். எமது பாடசாலையுடன் நீண்ட நாள் ஹொக்கி என்னும் விளையாட்டின் மூலம் தொடர்பு கொண்டிருந்த திரு. டி. ஆர். இராஜலிங்கம் அவர்கள் 1986 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி பதினைந்தாம் திகதி எமது கல்லூரி அதிபராகப் பதவி ஏற்றார்.

அவரது வருகை எமது பாடசாலைக்குப் புதியதாக அமையவில்லை. எமது மாணவர்களுடன் நேரடியான தொடர்பு முன்பே கொண்டிருந்த அவர், பாடசாலைக்கு வந்த உடனேயே எம் பாடசாலையில் நிலவிய பெரியதொரு குறையினை இனங்கண்டு

உடற்பலத்தை உயர்ந்த அளவில் பயன்படுத்தும் விளையாட்டான யுத்தம்,
மீலேச்சத்தனம் கொண்டவர்களின் விளையாட்டாகும்.

-நெப்போலியன் பொனபாட் -

கொண்டார். அதுதான் எமது பாடசாலையில், 'பழைய மாணவர் சங்கம்' இல்லாது இருந்தமையாகும். அச்சங்கத்தினது முக்கியத்துவத்தையும் தேவையையும் நன்கு அறிந்திருந்த அவர் 1986 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் இருபத்தெட்டாம் திகதி பழைய மாணவர் சங்கம் ஒன்றை நிறுவினார். அச்சங்கத்தவர் அன்று முதல் இன்றுவரை எமது பாடசாலையின் வளர்ச்சியிலும் விளையாட்டுத் துறையிலும் அதிக ஈடுபாடு கொண்டு தமது ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாக அமைகின்றது. "விளையாட்டு மாணவர்களிடையே ஆளுமையை வளர்க்கிறது" என்னுங் கூற்றில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்த இவர் விளையாட்டுத் துறையில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார். அதன் விளைவாக 1987 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இருபத்தொன்பதாம் திகதி எமது பாடசாலை மைதானத்தில் பார்வையாளர் அரங்கு ஒன்றைக் கட்டுவித்துத் திறந்து வைக்கவும் செய்தார். இதனை கௌரவ அமைச்சர் செல்வையா இராஜதுரை அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள்.

ஒவ்வொரு பாடசாலையும் தத்தமக்குரிய ஆலய சூழலையும் கொண்டமைய வேண்டியது அவசியம் என்பது அரசின் கொள்கையாகும். அந்தக் கொள்கையை எமது பாடசாலை வளவிலும் அமைக்கப் பெற்றோர், நலன் விரும்பிகள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர் என யாவரும் விரும்பினர். அந்தப் பணியைச் செயல் முறைப்படுத்த முன்னின்று உழைத்தவர்களுள் திரு. ச. பற்குணம் அவர்களையும் நாம் நினைவுகூரத் தவறக் கூடாது. இவர்கள் யாவரதும் அயராத உழைப்பின் காரணமாக விநாயகர் கோவிலுக்கான அடிக்கல் 1987 ஆம் ஆண்டு நாட்டப்பட்டது. 1988 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் முதலாம் திகதி கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அன்று முதல் இவ்வாலயத்தில் நாள்தோறும் பூசை நடைபெறுவது வழக்கம். ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் சேர்ந்து அபிஷேகம் செய்து வித்தக விநாயகரை வணங்குவது வழக்கம். விரத காலங்களிலும் விசேட காலங்களிலும் விசேடமான பூசை நடைபெறுகிறது. இதனால் எமது மாணவர் எமது இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலில் வளர முடிகிறது. பாடசாலை வரும் மாணவர் கோவிலின் முன் நின்று தலைவணங்கி வரும் காட்சி எமது பாடசாலைக்குக் கிடைத்த பாரிய வெற்றியாகும்.

பற் சிகிச்சை நிலையத்திற்குத் தேவையான நவீன இயந்திரங்கள் பெறப்பட்டன. பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினரது ஆக்கபூர்வமான இப்பணிக்கு வெற்றி தந்தவர் வைத்திய கலாநிதி க. வேலாயுதபிள்ளை அவர்களே எனலாம். இவரது அரு முயற்சியினால் இந்த நவீன இயந்திரங்கள் ஜேம்மனியைச் சேர்ந்த கீயூ மெனிக்கா என்ற நிறுவனத்திலிருந்தே பெறப்பட்டன.

1990 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் முப்பத்தோராம் திகதி திரு. டி. ஆர். இராஜலிங்கம் அவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்று பரீட்சைத் திணைக்களத்திற்குச் சென்றார். அன்று முதல் 1990 ஆம் ஆண்டு

ஓக்டோபர் மாதம் இருபத்தியிரண்டாம் திகதி திரு. S. ஸ்ரீ ராஜசிங்கம் அவர்கள் அதிபராகப் பதவி ஏற்கும்வரை உப அதிபராகப் பணி புரிந்த திருமதி V. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் பதில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார்.

இவ்வாண்டு நவெம்பர் மாதம் இருபத்தியோராம் திகதி கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் திருமதி இராசமனோகரி புலேந்திரன் அவர்களினால் புதிய கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. 1991 பெப்ரவரி மாதம் பன்னிரண்டாம் திகதி எமது பாடசாலையின் நாற்பதாம் ஆண்டுப் பூர்த்தி விழா கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. புலந்திரன் கட்டடம் விரைவிலே கட்டி முடிக்கப்பட்டு திறப்புவிழா ஜூன் மாதம் பதினான்காம் திகதி திருமதி இராஜமனோகரி புலந்திரன் அவர்களினாலேயே திறந்து வைக்கப்பட்டது. சொற்ப காலமே அதிபராக இருந்த திரு. S. ஸ்ரீ இராஜசிங்கம் அவர்கள் 1991 ஜூலை மாதம் முதலாம் திகதி இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். அன்று, அதிபராக திரு. பா. சி. சர்மா அவர்கள் பதவி ஏற்றார்கள்.

எமது பாடசாலை தேசிய பாடசாலையாக 1991 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் பதினோராம் திகதி தரமுயர்த்தப்பட்டது. எமது மாணவர்களுக்குரிய கொப்பி, பேனை போன்ற பொருள்களைக் குறைந்த விலையிலே பெற்றுக் கொடுக்கப் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர் விரும்பினர். அதனால் "பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்" ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இப்பணியில் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பிரான திரு. V. கந்தசாமி அவர்கள் முன்னின்று உழைத்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவர்களது கல்வி அறிவை வளர்க்கும் வண்ணம் ஆசிரியர் தமது கடமைகளைப் புரிந்தனர். மாணவர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டாகப் பரிசளிப்பு விழா 1992 மார்ச் மாதம் மூன்றாம் திகதி கொண்டாடப்பட்டது. இதிலே பிரதம மந்திரி கௌரவ ரணசிங்க பிரேமதாசா அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். 1996 ஆம் ஆண்டு வரை பணியாற்றிய திரு. பா. சி. சர்மா அவர்கள் ஏப்ரல் மாதம் பத்தொன்பதாம் திகதி பதவி விலகிச் சென்றார். அன்னார் தாம் செல்லுமுன் திருமதி P. ஈஸ்வரலிங்கம் அவர்களிடம் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்துச் சென்றார். இன்றைய எமது அதிபர் பதவி ஏற்கும் வரை பதில் அதிபராகத் திருமதி P. ஈஸ்வரலிங்கம் அவர்களே கடமை ஏற்று வந்தார்.

பரந்த இருண்ட வானில் தோன்றும் விடிவெள்ளி உதயம் போல திரு. தம்பிப்பிள்ளை முத்துக்குமாரசாமி அவர்களது பதவி ஏற்பு அமைந்தது. 1996 ஜூலை மாதம் இருபத்தியிரண்டாம் திகதி அதிபராகப் பதவி ஏற்றார். சிறந்தவொரு நிர்வாகியாக அவர் இருந்தமையால் பாடசாலையின் தேவைகள் பலவற்றை நிறைவேற்றத் தொடங்கினார். இன்றைய விஞ்ஞான யுகத்தில் மாணவர் கணினி அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டிய அத்தியாவசிய தேவையை நிறைவேற்ற, இரு கணினிகளுடன் கூடிய கணினிக்

யுத்தம் துன்பகரமான வரலாற்றினுள் இடம்பெற வேண்டும்.
அதேபோல் எதிர்கால நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளடக்கப்படக் கூடாததாகும்.
 -ரோபட் ஈனிங்ஸாம் -

கூடம் ஒன்றை அமைத்து 1997 ஜனவரி மாதம் பத்தாம் திகதி பாவனைக்கெனத் திறந்து விடப்பட்டது. காலத்திற்குக் காலம் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வரும் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் அனுமதி கொடுத்து ஆதரவு நல்கி வரும் பாடசாலை எமது பாடசாலையே. இதனால் இடநெருக்கடி ஏற்பட்டது. அதனை ஓரளவிற்கு நிவிர்த்தி செய்யுமுகமாக 1998 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இருபத்தேழாம் திகதி ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களுக்கென புதிய மூன்று மாடிக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் போக்குவரத்து நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சர் திரு. M. H. M. பௌசி அவர்களால் நாட்டப்பட்டது.

பாடசாலையின் புகழைத் தலைநகரில் வெளிக்காட்டும் விதத்திலே ஆசிரியர் கழகத்தினரால் முதலாவதாக வீதியுலா ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1999 ஆம் ஆண்டு தாபகர் தினத்தன்று உலாச் சென்றமை எமது பாடசாலை வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயமாகும். அன்றே எமது கல்லூரிக்கென “நம்பிக்கை நிதியம்” ஒன்றை ஆரம்பிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டது. மார்ச் மாதம் பத்தொன்பதாம் திகதி நம்பிக்கை நிதியம் பதிவு செய்யப்பட்டது. மாணவர் தொகை அதிகரித்தமையால் அவர்களுக்குரிய அத்தியாவசிய தேவையாக மலசலகூடம் தேவைப்பட்டது. அதற்கு எமது பாடசாலைக்குக் காலத்திற்குக் காலம் பொருளுதவி வழங்கிவரும் வைத்திய கலாநிதி J. E. ஈப்பன் அவர்கள் உதவிக்கரம் நீட்டினார். அவரது உதவியினால் 1999 ஆம் ஆண்டு ஜூலை இருபதாம் திகதி புதிய நவீன மலசலகூடமொன்று கூட்டுறவுச் சங்கக் கட்டடத்திற்குப் பின்புறம் அமைக்கப்பட்டுத் திறக்கப்பட்டது.

காலத்திற்குக் காலம் கல்வி முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது வழக்கம். கல்வி அறிவு மட்டுமன்றி செய்முறை, ஒப்படை, செயல்திட்டம், மாணவர் செயற்பாடு என்பவற்றுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் கல்வித் திட்டம் அரசினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மாணவரது செயல்திட்டமாக “தாவரவியல் பூங்கா” ஒன்று புலந்திரன் மண்டபத்திற்கருகில் அமைக்கப்பட்டது. பல்வேறு வகைத் தாவரங்கள் நாட்டப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டது. அத் தாவரவியல் பூங்கா 2000 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் பதினேழாம் திகதி கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் திரு. S. தில்லைநடராஜன் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டன. அதுபோல ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களுக்கான நவீன கல்வித் திட்டத்திற்கு அமைவாகக் கட்டப்பட்ட புதிய கட்டடம் அதே வருடம் செப்டெம்பர் மாதம் பதினைந்தாம் திகதி போக்குவரத்து அமைச்சர் கௌரவ M. H. M. பௌசி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. 2000 ஆம் ஆண்டு உயர்தர மாணவர்கள் தமது செயல்திட்டமாகப் பாடசாலையின் முன்புறத்தை அழகுபடுத்த முனைந்தனர். அதனால் தடாகம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதனருகில் சரஸ்வதி சிலையும் அமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு மன்றங்களும் முக்கியமாக நான்கு மன்றங்கள் வள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பர், பாரதி ஆகியோரது சிலைகளை நிர்மாணிக்க உதவினர். கோவிலைச் சுற்றி அழகிய

வளைவு ஒன்றினை அமைத்து அதனுள் மாணவர் செல்ல முடியாது பாதுகாப்பு அரணும் அமைக்கப்பட்டது. இதனை பேராசிரியர் திரு. பத்மநாதன் அவர்கள் செப்டெம்பர் இருபத்தெட்டாம் திகதி திறந்து வைத்தார்கள். இப்பணிகள் யாவும் திறம்பட நிறைவு பெற எமது கல்லூரி அதிபரது சேவையே முக்கிய அடித்தளமாக அமைந்தது. அவர் ஓர் இலட்சியவாதி. முன்வைத்த காலை எவர் பொருட்டும் பின் வைக்காதவர். இன்று, நமது பாடசாலை பலன்கள் பலவற்றைப் பெற்றுள்ளது என்றால் அவரது வழிகாட்டலே அதற்குக் காரணமெனலாம். ஆசிரியர்களைச் சுறுசுறுப்புள்ளவராக்கி, மாணவர்கள் தம் திறமையைப் பல்வேறு வழிகளிலே வெளிக்கொணரும் வகையில் அவர்களைப் புடமிட்ட தங்கங்களாக்கும் தலைமைத்துவத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வருகிறார்.

பாடசாலைக்கென இலக்குகள், குறிக்கோள்கள் எனப் பலவிருக்கும். அவற்றை இதுவரை காலமும் தமது எண்ணங்களிற் கொண்டு பணியாற்றி வந்தனர் அதிபர்கள். ஆனால் எமது இன்றைய அதிபர் “இந்துவின் இலக்கு” எனச் சொல்லுருவில் அதனை வெளிப்படுத்தினார்.

தேசிய கல்விக் கொள்கைகளுக்கேற்ப மாணவ சமுதாயத்தினரை வழிகாட்டி சைவ, தமிழ் மரபுகளையும் விழுமியங்களையும் பேணி எதிர்காலச் சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கக் கூடிய ஆக்க பூர்வமான செயல் திறனுடைய அறிவாற்றலும் நல்லொழுக்கமும் உள்ள நற்பிரஜைகளை உருவாக்குதல்.

இவ்விலக்கு இன்றைய கல்வித் திட்டத்திலும் ஊடுருவி இருக்கிறது. அதனை சகல மட்ட வயதினரிலும் நிறைவேற்ற அதிபர் ஆவன புரிந்து வருகிறார். அதற்காகப் பல திட்டங்கள் குறாவளி வேகத்தில் செய்து முடிக்கப்பட்டன. பொது விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம் அமைக்கப்பட்டது; விஞ்ஞான உபகரணங்களும் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டன. பௌதீகம், இரசாயனம், உயிரியல் ஆய்வு கூடங்கள் மறுசீர் அமைக்கப்பட்டன. கேட்போர் கூடம், நூலகம் என்பன திருத்தம் செய்யப்பட்டன. சகல கட்டடங் களுக்கும் மின் இணைப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டது. புதிய ஆசிரியர் அறை அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆராதனை மண்டபம் பாரிய செலவில் மறுசீரமைக்கப்பட்டது. இப்பணிகள் பலவற்றினுக்கு கல்வி அமைச்சு நிதியுதவி புரிந்ததும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். புலந்திரன், ஜனாதிபதிக் கட்டடங்கள் திருத்தம் செய்யப்பட்டு தீந்தை பூசப்பட்டன. வைத்திய கலாநிதி J. E. ஈப்பன் அவர்களின் உதவியால் முன்புற வீதி, செப்பனிடப்பட்டது. அத்துடன் கோயிலைச் சுற்றிவர மாபிள் பதிக்கப்பட்டது. விநாயகர் கவசம் வெள்ளியினால் செய்யப்பட்டது. மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. இப்பணிகள் யாவும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர், ஆசிரியர், மாணவர், பழைய மாணவர், பெற்றோர், நலன்விருப்பிகள் என யாவரதும் ஒத்துழைப்புடனேயே செவ்வனே பூர்த்தி செய்யப்பட்டன.

ஒரீரு வருடத்தில் இவை யாவும் செய்யப்பட்டன. அப்பணிகளுக்குத் தாமாகவே வந்து பொருளுதவி புரிந்தவர்கள் பலர். எமது மாணவர்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ஆசிரியர்களும் களத்தில் குதித்தமை பாடசாலை வரலாற்றில் புதியதொரு அத்தியாயமாகும். பலவிடங்களுக்குச் சென்று பணம் சேர்த்துப் பாடசாலைக்கென வாகனம் (Van) ஒன்றைப் புதிதாகப் பெற்றுக் கொடுத்த பெருமை அவர்களையே சேரும். பொன் விழா கண்காட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் ஆசிரியர் பலர் உணவுகள், சிற்றுண்டிகள், குளிர்பானங்கள் என்பனவற்றைத் தமது கைகளாலேயே செய்து விற்பனையும் புரிந்து பாடசாலைக்கு நிதி சேர்த்துக் கொடுத்தனர். அதுமட்டுமல்ல கதம்ப நிகழ்ச்சி ஒன்றை மேடையேற்றி மாணவர்களுடன் தாமும் பாடி, பல்லியம் வழங்கி, நடத்துப் பணம் சேர்த்து மைதானத் திருத்த வேலைக்கு உதவினர். செயல் திறனுடைய ஒருவர் வழிகாட்டினால், இலைமறை காய்களாக இருக்கும் திறமைகள் தாமாகவே வெளிக் கொணரப்படும். ஆமாம் எமது அதிபர் சிறந்தவொரு செயல்வீரர்; கலங்காத உள்ளம் படைத்தவர்; குன்றாத ஆர்வமும் விடாமுயற்சியும் உடையவர்; எல்லையற்ற துன்பங்களைத் தானே ஏற்று, ஆசிரிய மணிகளைத் தன் பாதையில் வழிநடத்துபவர். “போற்றுவார் போற்றட்டும் புழுதி வாரித் தூற்றுவார் தூற்றட்டும்” என்னும் வாக்கியத்திற்கு இணங்கத் தாமும் நடந்து எம்மையும் வழிநடத்தி வருகிறார்.

இவை மட்டுமன்றி பாடசாலைக்கென Multi Media Projector ஒன்றும், அச்சியந்திரம் (Digital Printer) ஒன்றும் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. உள்ளக விளையாட்டு அரங்கு வைத்திய கலாநிதி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களது ஆரம்ப நிதியான ரூபா நூறாயிரத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு மீதிப் பணம் ரூபா முன்னூற்றி ஐம்பதாயிரம் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க உதவியுடன் கட்டப்பட்டு 2001ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இரண்டாந் திகதி சிரேஷ்ட மாணவத் தலைவன் செல்வன் வாமதேவன் வசந்தனால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பொன்விழாக் காலம் என்ற காரணத்தினால் பாடசாலையினது பல்வேறு தேவைகள் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டு அவை நிறைவேற்றவும் பட்டன. பழைய மாணவர் மன்றத்தினரால் டிசம்பர் மாதம் இரண்டாந் திகதி “வாண இரவு” கொண்டாடப்பட்டது. எமது கல்லூரியின் “நம்பிக்கை நிதியம்” எமது கல்லூரிக்கு உதவி செய்தவர்களைக் கௌரவித்து மகிழ்விக்க எனப் பொன் விழா கதம்ப நிகழ்ச்சி ஒன்றை டிசம்பர் மாதம் பதினாறாம் திகதி கொண்டாடியது. மைதானம் மாணவர்களுக்கு அத்தியாவசியமானதாகும். அவர்கள் விளையாட்டில் ஈடுபடவும், உடற்பயிற்சி செய்யவும் மிகவுந் தேவைப்படுகிறது. அதுமட்டுமன்றி மாணவர்களது பூரண ஆளுமையை வளர்த்தெடுப்பதும் அதுவே. அதனால் பாரிய செலவில் மைதான சீர்திருத்த வேலைகள் முன்னெடுத்துச் செய்யப்படுகின்றன. இதனைக் கல்வி அமைச்சு பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், நலன் விரும்பிகள் அனைவரும் இணைந்து செய்கின்றனர். கணினி அறை விஸ்தாரமான இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு நவீனமயமாக்கப்பட்டு

வருகின்றது. வெளியூரில் வாழும் இந்துவின் சிற்பிகள் தமது சகோதரருக்கென கணினிகளை வாங்கி அனுப்பி உள்ளனர். இனிவரும் காலங்களிலும் அப்பணியைத் தாம் தொடர்வோம் என வாக்குறுதியுந் தந்துள்ளனர். அதுமட்டுமன்றி பல்வேறு திக்குகளிலிருந்து ஒன்றிணைந்த எமது பழைய மாணவச் செல்வங்கள் மேலும் பொருளுதவி செய்து ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களுக்கென நூல் நிலையக் கட்டடத் தொகுதியும், சிற்றுண்டிச்சாலையும் சேர்ந்தவொரு கட்டடத்தை நிர்மாணிக்கப் பொருளுதவி புரிந்து வருகின்றனர். பொன் விழாக் காணும் நாளில் அப்பணி செவ்வனே பூர்த்தியாக்கப்பட்டு அம்மண்டபம் பொன்விழா மண்டபம் என்ற பெயருடன் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

காலத்திற்குக் காலம் எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குத் தோள் கொடுத்து கல்லூரியை வளரச் செய்பவர்கள் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினரே. அவர்களுக்குப் பழைய மாணவர் சங்கத்தினரும், நலன் விரும்பிகளும், பெற்றோர்களும் ஆதரவுக்கரம் நீட்டி உதவி வருகின்றனர். இவர்கள் யாவரதும் பணியை நாம் மறக்கவோ அல்லது மறுக்கவோ முடியாது. பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு இவர்கள் என்றும் அரசாங்கத்தையே நம்பி இருந்ததில்லை. ‘தம் கையே தமக்குதவி’, ‘ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு’ என்றெல்லாம் எண்ணி, சிந்தித்து, நெற்றி வியர்வை நிலத்திலே சிந்த தம்மாலான உதவிகளைப் புரிந்தவர்கள்; புரிந்து கொண்டும் வருகின்றனர். எமது பாடசாலையின் கட்டடக் கற்கள் ஒவ்வொன்றும் அவர்களது புகழைப்பாடும்.

இவர்கள் மட்டுமல்ல, காலத்திற்குக் காலம் பதவி வகித்த அதிபர்கள், உப அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் என்போரது பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவர்கள் யாவரும் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவர்களாவர். இன்று எமது பாடசாலையில் ஏறக்குறைய நூறாயிரம் மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றனர். நூற்றியிருபத்தாறு ஆசிரியர்கள் கடமை புரிகின்றனர். பெண் ஆசிரியர்களே அதிகளவில் இருக்கின்றனர். ஆனால் மாணவர்களைக் கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில் கண்டித்து, அரவணைத்து அன்பு காட்டியும் அவர்களை வழிநடத்தி வருகின்றோம். எம் கல்லூரி மாணவர் பலர், நன்னிலையில் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வாழ்கின்றனர். அவர்கள்தாம் எமது பணிக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகள் ஆகின்றனர்.

கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்களது அரும் கல்விக் கூடமாக விளங்கும் எமது கல்லூரியினது தனித்துவத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் தொடர்ந்தும் பேணிக் காப்போம். அங்கு கல்வி பயில வரும் மாணவச் செல்வங்களுக்குரிய கல்வி அறிவை வழங்கி எமது பணியைச் செவ்வனே பூர்த்தி செய்வோம். “இந்துக் கல்லூரி எங்கள் கல்லூரி” என்னும் உரிமையில் மேலும் எமது பணி வானளாவிப் பரவ, அந்த வித்தக விநாயகரை வேண்டி விடைபெறுகின்றோம்.

கால அட்டவணை

- 12.02.1951 - பிள்ளையார் பாடசாலை என்ற பெயரோடு இக்கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திரு. கே. பத்மநாபன் அதிபராகவும் திரு. ரி. சதாசிவம் ஆரம்பப் பிரிவு அதிபராகவும் கடமையேற்றனர்.
- 01.01.1953 - சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திர வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 02.05.1953 - சேர் ஜோன் கொத்தலாவல அவர்கள் இரத்தமலானையில் இந்துக் கல்லூரிக்கான கட்டடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்.
- 01.01.1955 - ஐந்தாம் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட வகுப்புகள் இரத்தமலானை இந்துக் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டன. ஆரம்ப வகுப்புகள் பம்பலப்பிட்டியில் இயங்கின.
- 01.01.1957 - திரு. என். சத்தியேந்திரா அவர்கள் அதிபராகப் பதவியேற்றார்.
- 01.01.1959 - திரு. டி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அதிபராகப் பதவியேற்றார்.
- 15.04.1962 - கல்லூரியை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது. திரு. எஸ். அம்பலவாணர் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 03.03.1966 - முதலாவது மூன்று மாடிக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல்லை முன்னாள் செனட்டர் திரு. டி. நீதிராஜா அவர்கள் நாட்டினார்.
- 01.01.1967 - திரு. பொ. நல்லையா அவர்கள் அதிபராகப் பதவியேற்றார். ஆறாம் வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இந்துக் கனிஷ்ட பாடசாலை, பம்பலப்பிட்டி என்ற பெயருடன் தனித்து இயங்க ஆரம்பித்தது.
- 19.11.1967 - முதலாவது மூன்று மாடிக் கட்டடத்தை *கௌரவ அமைச்சர்* ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.
- 28.03.1969 - இந்துக் கனிஷ்ட பாடசாலையின் முதலாவது பரிசளிப்பு விழா நடைபெற்றது. இதற்குக் *கௌரவ பிரதம மந்திரி* டட்லி சேனநாயக்கா அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார்.
- 05.08.1970 - முத்தமிழ் விழா *கௌரவ அமைச்சர்* கே. பி. இரத்தநாயக்க அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.
- 31.12.1970 - அதிபர் திரு. பொ. நல்லையா அவர்கள் ஓய்வு பெற்றார்.
- 05.01.1971 - திரு. வ. சண்முகராஜா பதில் அதிபராகக் கடமையேற்றார்.
- 15.02.1971 - திரு. த. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் நிரந்தர அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 06.09.1971 - இரண்டாவது மூன்று மாடிக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல்லை *கௌரவ அமைச்சர்* திரு. செ. குமாரசூரியர் அவர்கள் நாட்டினார்.
- 01.01.1973 - 9 ஆம் வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 11.07.1973 - 18.07.1973 வரை பிருந்தாவனக் களியாட்ட விழா.
- 14.09.1973 - இரண்டாவது மூன்று மாடிக் கட்டடத்தை *கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் பதியுதீன் முகமத்* அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.
- 06.02.1974 - மூன்றாவது மூன்று மாடிக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல்லை பெற்றோர், ஆசிரியர் சங்கத்தினர் நாட்டினார்.
- 03.04.1975 - ஒரு நேரப் பாடசாலையாக்கப்பட்டது.
- 01.01.1976 - கா. பொ. த. உயர்தர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இந்துக் கல்லூரி என்று பெயர் மாற்றப்பட்டது.
- 31.05.1976 - மூன்றாவது மூன்று மாடிக் கட்டடமான வெள்ளி விழாக் கட்டடத்தை *கௌரவ பிரதம மந்திரி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா* அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.
- 05.04.1978 - நான்காவது மூன்று மாடிக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல்லை *கௌரவ கல்வி அமைச்சர்* நிஸங்க விஜயரத்னா அவர்கள் நாட்டினார்.
- 17.01.1979 - நான்காவது மூன்று மாடிக் கட்டடமான ஜனாதிபதிக் கட்டடத்தை *அதிஉத்தம ஜனாதிபதி* ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.
- 14.03.1979 - நிர்வாகக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல்லை உயர்திரு. கே. குணரத்தினம் அவர்கள் நாட்டினார்.
- 14.06.1979 - ஐந்தாவது மூன்று மாடிக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல்லை கொழும்பு மேற்கு *பாராளுமன்ற உறுப்பினர்* திரு. அனூரா பஸ்தியன் அவர்கள் நாட்டினார்.
- 01.09.1979 - விஞ்ஞான ஆய்வு கூடத்தை உயர்திரு. வி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.
- 09.09.1979 - வேலைத்தள ஆய்வு கூடத்தை உயர்திரு. கே. பெரியசாமி அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.
- 05.12.1979 - ஆராதனை மண்டபத்திற்கான அடிக்கல்லை அதிபரும் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தினரும் நாட்டினார்.

50

முட்டாள்தனத்தின் விலை உயர்வானது, அதனைக் கொடுக்க வேண்டியது இளைஞர்களாவர்.

- ஜேர்மன் யுத்த நினைவுவாசகம் -

- 31.12.1979 - அதிபர் திரு. த. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரிக்கான காணியைப் பொறுப்பேற்றார்.
- 14.11.1980 - இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரிக்கான அடிக்கல்லை திரு. சி. இரங்கநாதன் கியூசி., திரு. டி. எம். சுவாமிநாதன், திரு. த. சங்கரலிங்கம் ஆகியோர் நாட்டினர்.
- 06.02.1981 - நிர்வாகக் கட்டடத்தை கௌரவ பிரதம மந்திரி திரு. ஆர். பிரேமதாசா அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள்.
- 11.07.1983 - ஆராதனை மண்டபம் சம்பிரதாய பூர்வமாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 27.07.1983 - இக்கல்லூரி அகதி முகாமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- 13.10.1983 - 8 ஆம் வகுப்புக்குட்பட்ட வகுப்புகள் திருமதி ப. துரைஐயா அவர்கள் பொறுப்பில் பம்பலப்பிட்டி ஆர். சி. டி. எம். எஸ். பாடசாலையிலும், 9 ஆம் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட வகுப்புகள் திருமதி கே. காங்கேசன் பொறுப்பில் இசிப்பத்தான மகா வித்தியாலயத்திலும் நாடாத்தப்பட்டன.
- 01.01.1984 - மீண்டும் இந்துக் கல்லூரியில் வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.
- 17.05.1985 - திரு. த. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் சம்பளமற்ற விடுமுறையில் வெளிநாடு சென்றார்.
- 17.05.1985 - திரு. சு. பற்குணம் அவர்கள் பதில் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 15.01.1986 - திரு. டி. ஆர். இராஜலிங்கம் அவர்கள் நிரந்தர அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 17.03.1986 - பழைய மாணவரும் மெய்கண்டான் அச்சக உரிமையாளருமான திரு. இ. அருட் சோதிநாதன் அவர்கள் புதிய சிற்றூண்டிச் சாலையைத் திறந்து வைத்தார்.
- 28.09.1986 - பழைய மாணவர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 29.05.1987 - இந்து கலாசார அமைச்சர் கௌரவ செல்லையா இராஜதுரை அவர்களால் "பவிலியன்" பார்வையாளர் அரங்கு திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 01.02.1988 - பாடசாலை வளவினுள் கோவில் அமைக்கப்பட்டு "வித்தக விநாயகர் ஆலயம்" எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டது.
- 18.08.1990 - பற் சிகிச்சை நிலையத்திற்கு நவீன உபகரணங்கள், வைத்திய கலாநிதி க. வேலாயுதபிள்ளை அவர்களது அரு முயற்சியினால் ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த கீயூ மெனிக்கா என்ற நிறுவனத்திலிருந்து கையேற்கப்பட்டது.
- 31.08.1990 - திரு. டி. ஆர். இராஜலிங்கம் அவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்றுச் செல்லல்.
- 31.08.1990 - திருமதி V. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் பதில் அதிபராகக் கடமையேற்றல்.
- 22.10.1990 - திரு. S. ஸ்ரீராஜசிங்கம் அவர்கள் அதிபராகப் பதவியேற்றார்.
- 21.11.1990 - கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் திருமதி இராசமனோகரி புலேந்திரன் அவர்கள் புலேந்திரன் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல்லை நாட்டினார்.
- 12.02.1991 - 40 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டது.
- 14.06.1991 - புலந்திரன் கட்டடம் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் திருமதி இராஜமனோகரி புலேந்திரன் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 01.07.1991 - திரு. S. ஸ்ரீஇராஜசிங்கம் அவர்கள் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார்.
- 01.07.1991 - திரு. பா. சி. சர்மா அவர்கள் அதிபராகப் பதவி ஏற்றார்.
- 11.09.1991 - எமது கல்லூரி தேசிய பாடசாலையாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.
- 1991 - பாடசாலையில் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பினரான திரு. V. கந்தசாமி அவர்களது முயற்சியினாலேயே இப்பணி பூர்த்தியாக்கப்பட்டது.
- 03.03.1992 - பிரதம மந்திரி கௌரவ ரணசிங்க பிரேமதாசா அவர்கள் பரிசளிப்பு விழாவிலே கலந்து கொண்டார்.
- 19.04.1996 - திரு. பா. சி. சர்மா அவர்கள் விலகிச் செல்லல்.
- 19.04.1996 - திருமதி P. ஈஸ்வரலிங்கம் பதில் அதிபராதல்.
- 22.07.1996 - திரு. தம்பிப்பிள்ளை முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் அதிபராகப் பதவி ஏற்றார்.
- 10.01.1997 - கணினிக் கூடம் அமைக்கப்பட்டு, இரு கணினிகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

வயதுவந்தவர்கள் யுத்தத்தைப் பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள்.
ஆனால் இறப்பதோ போரிடும் இளைஞர்கள்.

- ஹர்பட் ஹூவர் -

50

- 27.11.1998 - ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களுக்கெனப் புதிய மூன்று மாடிக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.
- 12.02.1999 - முதலாவது வீதி உலா ஆசிரியர் கழகத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.
- 12.02.1999 - இந்துக் கல்லூரிக்கென 'நம்பிக்கை நிதியம்' ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கான அங்குரார்ப்பனக் கூட்டம் சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடந்தது.
- 19.03.1999 - 'நம்பிக்கை நிதியம்' பதிவு செய்யப்பட்டது.
- 20.07.1999 - நவீன வசதியிலமைந்த புதிய மலசலகூடம் ஒன்று வைத்திய கலாநிதி திரு. J. E. ஈப்பன் அவர்களால் பொருளுதவி செய்யப்பட்டு, கட்டி முடிக்கப்பட்டது.
- 17.02.2000 - "தாவரவியல் பூங்கா" அமைக்கப்பட்டு கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் திரு. தில்லைநடராஜா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 09.05.2000 - பாடசாலை ஆசிரியர் கழகத்தினராலும் பெற்றோர் மாணவரது ஒத்துழைப்புடனும் வான் வாங்கியமை.
- 15.09.2000 - புதிய மூன்று மாடிக் கட்டடம் வீதி, போக்குவரத்து அமைச்சர் கௌரவ M. H. M. பௌஸி அவர்களினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 28.09.2000 - தடாகம் அமைக்கப்பட்டு சரஸ்வதி சிலையுடன் வள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பர், பாதி ஆகிய சிலைகளும் நிறுவி கோவிலைச் சுற்றி அழகிய வளைவும் அமைக்கப்பட்டது. இதனை பேராசிரியர் திரு. பத்மநாதன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.
- 12.02.2001 - பொன் விழாக் கொண்டாட்டம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. ஐம்பது விளக்குகளும் ஐம்பது கொடிகளும் ஏற்றப்பட்டன.
- 05.04.2001 - பொன் விழாக் கண்காட்சி தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் கொண்டாடப்பட்டன. இதில் மாண்பு மிகு கல்வி அமைச்சர் ஏ. டி. சசில் பிரேமஜயந்த அவர்கள் கலந்து கொண்டார்.
- 15.06.2001 - சகல வகுப்பறைகளுக்கும் ஒலிபெருக்கி பொருத்தப்பட்டது.
- 23.07.2001 - மைதானச் சீர்திருத்த வேலைகள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.
- 02.08.2001 - Multi Media Projector கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.
- 02.11.2001 - உள்ளக விளையாட்டரங்கு பூர்த்தியாக்கப் பட்டது. இதற்கு ஆரம்ப நிதியாக ரூபா 100 ஆயிரத்தை வைத்திய கலாநிதி பாலசுப்பிரமணியம் வழங்கினார். மீதி 350 ஆயிரம் ரூபாவும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தால் வழங்கப்பட்டது.
- 22.11.2001 - அச்சியந்திரம் (Digital Printer) பாடசாலைக் கூட்டுறவு சங்கத்தால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.
- 02.12.2001 - பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் "வர்ண இரவு" கொண்டாடப்பட்டது.
- 16.12.2001 - எமது கல்லூரியின் "நம்பிக்கை நிதியம்" பொன்விழாக் கதம்பம் ஒன்றை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் கொண்டாடியது.
- 11.02.2002 - புதிய சிற்றுண்டிச்சாலை, நூலகக் கட்டடம், புதிய கணினிக் கூடம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. தபால் உறை வெளியிடப்பட்டது.

எம் பணி மேலும் தொடரும்.....

இந்துக் கல்லூரி, கொழும்பு - 04 சிரேஷ்ட மாணவ தலைவர்கள் பட்டியல்

1969 - 1975	-	கெ. சிறீபாலன்	1990 - 1991	-	எம். சபேசன்
1976 - 1979	-	ரி. எஸ். மித்திரன்	1991 - 1992	-	கெ. ரமேஷ்
1979 - 1981	-	எ. சுகுமாரன்	1992 - 1993	-	கெ. தமிழழகன்
1981 - 1982	-	எ. மயூரன்	1993 - 1994	-	எஸ். பிரதீப்
1982 - 1983	-	எஸ். செல்வேந்திரன்	1994 - 1995	-	ஜி. ஹரிஷாந்
1983 - 1984	-	எம். சுதாகரன்	1995 - 1996	-	எஸ். அனந்தன்
1984 - 1985	-	ஜி. அகிலன்	1996 - 1997	-	எஸ். நவக்குமார்
1985 - 1986	-	கெ. லோகேந்திரன்	1997 - 1998	-	ஜெ. அமிர்தாப்குமார்
1986 - 1987	-	எஸ். ஜனகன்	1998 - 1999	-	எம். கஜமோகன்
1987 - 1988	-	என். வாசுதேவன்	1999 - 2000	-	என். பாலமுரளி
1988 - 1989	-	எஸ். எ. குலசிங்கம்	2000 - 2001	-	ஆர். ரி. உதயசங்கர்
1989 - 1990	-	பி. இந்திரஜித்	2001 - 2002	-	வா. வசந்தன்

நன்மையான யுத்தமோ மோசமான சமாதானமோ உலகத்தில் என்றுமே ஏற்பட்டதில்லை.

- பெஞ்சமின் பிராங்ளின் -

மனப்பதீவில் சில துளிகள்

- ★ அரை நூற்றாண்டு தந்த அனுபவங்கள் – பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி 11
- ★ கல்வித் தாய்க்கு வித்தின் வாழ்த்து – இ. கலாமோகன் 14
- ★ இந்துக் கல்லூரியில் நான் – கோ. ஜெனார்த்தனன் 15
- ★ என் நினைவில் சில மலர்கள் – சி. க. இந்திரராசா 17
- ★ குழந்தை இந்து ஒரு கண்ணோட்டம் – வித்துவான் வ. செல்லையா 18
- ★ அதிபர் பார்வையில் – டி. ஆர். இராஜலிங்கம் 20
- ★ எனது பார்வையில் இந்துக் கல்லூரி – B. S. சர்மா 23
- ★ இந்துவில் என் நாட்கள் – ஐ. கஜமுகன் 23
- ★ பழைய மாணவனின் நினைவலைகள் – S. G. S. அருளானந்தன் 24
- ★ என் நினைவோடு உறவாடும் நாட்கள் – சந்திரபவானி இராமச்சந்திரா 25

அரை நூற்றாண்டு தந்த அனுபவங்கள் பம்பலச்சிட்டி (கொழும்பு) இந்துக் கல்லூரியின் ஐம்பதாண்டு நிறைவு வழியாக மேற்கிளம்பும் சில சிந்தனைகள்

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி
தகைசார் ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்

பாடசாலைகளின் வயதில் ஐம்பது என்பது அதிகமான ஒன்று அன்று. ஒரு நூற்றாண்டு என்றால் சற்று உன்னிப்பாக அந்த வரலாற்றைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் உண்டு. ஐம்பது வருட இருப்பு அத்தகைய நுண்ணிய நோக்குகளை நிர்ப்பந்திப்பதில்லை. ஆனால் கொ/ இந்துக் கல்லூரியின் ஐம்பது வருடங்கள், இலங்கை வரலாற்றில் மிக முக்கியமான சில விடயங்கள் நடந்த காலப்பகுதியை உள்ளடக்கியுள்ளது. அதனிலும் மேலாக கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் தலைநகர் நிலை வளர்ச்சி வரலாற்றில் இந்த ஐம்பது வருடங்கள் மிக முக்கியமானவையாகும்.

1948இல் கிடைத்த சுதந்திரத்தின் பின்னர், 1956இல் வந்த சிங்கள மொழிச் சட்டம், தொடர்ந்து 1961இல் கொண்டு வரப்பட்ட பாடசாலைக் கல்வியின் அரசு மயமாக்கம், 1956 முதல் 1983 வரை பல தடவைகள் ஏற்பட்ட இனக் குழப்பங்கள் ஆகியன இந்த நாட்டின் வரலாற்றில் மறக்க முடியாத தடயங்களை நிறுவின. கொழும்புத் தமிழர்களைப் பொறுத்த வரையில் கொழும்பு வடக்கிலேயே அவர்கள் முதலில் குழும நிலைப்பட்டு வாழ்ந்தார்கள். சேர் பொன். இராமநாதனுக்கு பெண் கொடுத்த மாமன் நன்னித்தம்பி முதலியார் செட்டியார் தெருவிலேயே (Sea Street) வாழ்ந்து வந்தவர். அவர்களது எண்ணெய் ஆலை செக்கட்டித் தெருவில் இருந்தது. பொன்னம்பலம் இராமநாதன் குடும்பத்தினர் சமூக பலமும், அரசியல் முக்கியத்துவமும் பெறத் தொடங்க கறுவாக்காட்டிற்கு குடிபெயர்ந்தனர். ஹோட்டன் பிளேஸில் இருந்த இராமநாதன் வீட்டிற்கு “பொன்கிழார்” என்பது பெயராகும்.

கொழும்பு வடக்கில் தொடர்ந்து பெருந்தொகையான தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர். இவர்களில் இந்தியாவிலிருந்து வந்த தமிழர், தெலுங்கு வணிகர்கள் கொழும்புத் துறைமுகம், மற்றும் பிரபல கம்பனிகளில் வேலை செய்த தமிழ்த் தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக கொழும்புத் துறைமுகத்தில் வேலை செய்த ஊர்காவற்றுறை, பருத்தித்துறை, பொலிகண்டி, வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த கடலோடித் தொழிலாளர்கள், தூத்துக்குடியில் இருந்து வந்த பரதவர் எனப் பலர் இருந்தனர்.

இவர்களுள் கத்தோலிக்கர்கள், இந்துக்கள் என்ற ரீதியில், இந்துக்களின் கல்வித் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக கொழும்பு விவேகானந்த சபையினரால் 1926இல் விவேகானந்தா பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதைவிட அப்பகுதியில் கிறீன் ஸ்ரீர், பாலத்துறை ஆகிய இடங்களில் அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் நிறைய இருந்தன.

1930, 40களில் வடக்கிலிருந்து பெருந் தொகையாகவும், கிழக்கிலிருந்து ஒரு சிறு தொகையாகவும் கொழும்பு நோக்கி வந்த அரசு இடைநிலை உத்தியோகத்தர்கள் (பெரும்பாலும் கிளறிக்கல் சேர்வினைச் சேர்ந்தவர்கள்) பம்பலச்சிட்டி, வெள்ளவத்தை ஆகிய பிரதேசங்களில் குடியேறத் தொடங்கினர். பெருகி வரும் இக் குடியிருப்புக்களின் மத பண்பாட்டுத் தேவைகளை, சம்மாங் கோட்டாரின் பம்பலச்சிட்டி, வெள்ளவத்தை ஆகிய இடங்களிலுள்ள கோயில்கள் பூர்த்தி செய்தாலும், ஆண் குழந்தைகளுக்கான கல்வி நிறுவனத் தேவை ஒன்று இருந்தது. சைவத் தமிழ்ப் பெண் குழந்தைகளுக்கான ஒரு பாடசாலை “சைவ மங்கையர் கழகம்” என்ற பெயரில் 1935 இலேயே நிறுவப்பட்டுவிட்டது.

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்களிலுள்ள கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகளில் இந்துக் குழந்தைகளுக்குக் கிடைத்த கல்வி வசதிகள் போன்று கொழும்பிலுள்ள கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகள் இவ்வசதிகளை வழங்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. மேலும் அக்காலத்தில் றோயல் கல்லூரி என்பது பெரிதும் வரையறுக்கப்பட்ட செல்வந்த குழாத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வ தொன்றாகவே இருந்தது. இந்நிலையில்தான் இந்து ஆண் குழந்தைகளின் கல்வித்தேவை உணரப்பட்ட நிலையில் 05. 02. 1951இல் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. (Hindu Educational Society) அக்காலத்தில் கொழும்பில் முக்கிய இடம் வகித்த தமிழர்கள் யாவரும் இதில் இடம்பெற்றனர். முக்கியஸ்தர்களாக தொழிற்பட்டோர் பின்வருவோர் ஆவர்:

- பிரதம நீதியரசர் சி. நாகலிங்கம்
- சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன்
- கொழும்பு மேயர் செல்லமுத்து
- கே. சி. தங்கராஜா
- எம். ஏ. குலசேகரம்

யுத்தம் இடம்பெறுவது மனித குழுமத்தினாலாகும்.
சமாதானத்தைக் கட்டியொழுப்ப வேண்டியது மனித மனங்களிலாகும்.
- யுரினஸ்கிரவ -

வி. ஏ. கந்தையா
பேராசிரியர் ஏ. கந்தையா
செனட்டர் பெரி கந்தரம்
செனட்டர் நடேசன்

இவ்வகையில் பலரது அயராத முயற்சியின் விளைவாக இச்சங்கத்தினால் 12. 02. 1951இல் பிள்ளையார் கோயிலில் 55 பிள்ளைகளுடன் இந்து ஆண்கள் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனைப் பிள்ளையார் பாடசாலை எனக் குறிப்பிடும் வழக்கம் உண்டு. இப்பாடசாலையானது கோயில் நிர்வாகத்தினர் வழங்கிய நிலக் கொடை காரணமாக பங்குனி மாதத்திலேயே இன்று கொ/இந்துக் கல்லூரி அமைந்திருக்கும் இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. ஆனால் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் இக்கல்வி நிறுவனம் தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த கனவு மிகப்பெரியதே. அவர்கள் இரத்தமலானையில் நூறு ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி, எழுபது ஏக்கர் நிலத்தை இந்துக் குடும்பங்களுக்குக் குடியிருப்பாக பகிர்ந்து விற்று விட்டு மிகுதி முப்பது ஏக்கரில் 1953இல் கொ/இந்துக் கல்லூரியைக் கட்டினர். இக்கல்லூரி இடைநிலை, உயர்நிலைப் பிரிவாக இரத்தமலானையிலும், ஆரம்பப் பிரிவாகப் பிள்ளையார் பாடசாலையும் தொழிற்படத் தொடங்கின.

1953இன் பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் எதிர்பாராதவகையிலும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் அமைந்தன. 1956இல் ஆட்சி மாற்றத்தையும், தனிச் சிங்களச் சட்டத்தையும் ஒட்டிக்கிளம்பிய கலவரச் சூழல் இக்கல்விப் பணிக்கு இரத்தமலானைப் பிரதேசப் பொருத்தப்பாட்டை வெகுவாகக் குறைத்தது. எனினும் தொடர்ந்தும் பாடசாலை நடைபெற்று வந்தது.

1961இல் அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்கும் போது இரத்தமலானை நிறுவனமும் பிள்ளையார் பாடசாலையும் அரசின் கைக்குள் சென்றன. இத்தகைய ஒரு நிலை மிகுந்த நெருக்குவாரங்களோடு 1967 வரை தொடர்ந்த போதிலும் இவ்வாண்டிலேயே இரத்தமலானை இந்துக் கல்லூரிக்கும் பிள்ளையார் பாடசாலைக்கும் இருந்த தொடர்பு முற்றாக அறுக்கப்பட்டது. பம்பலப்பிட்டி பிள்ளையார் பாடசாலை 1967இல் இந்து கனிஷ்ட பாடசாலையாக மாற்றப்பட்டு இன்று கொ/இந்துக் கல்லூரி என்ற பெரைப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறான கல்வி நடவடிக்கையின் ஓர் அம்சமாக 1953இல் முதலில் சரஸ்வதி மண்டபம் கட்டப்பட்டது. 1954இல் இம் மண்டபத்தில் T. K. S. பிரதர்ஸ் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சங்க நிதிக்காக பல நாடகங்களை மேடையேற்றினர். 1961இல் பிள்ளையார் பாடசாலையை அரசிற்கு கையளித்த போது சரஸ்வதி

மண்டபத்தை இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சங்கத்திற்கு வைத்துக் கொண்டே பாடசாலையைக் கையளித்தனர். இச் செயல் காரணமாக கொழும்பு தெற்கில் இம்மண்டபம் (இராமகிருஷ்ண மிஷன் புதிதாகக் கட்டியெழுப்பப்படும் வரை) தமிழ் இந்து சம்பந்தமான சகல நடவடிக்கைக்கும் ஒரு தளமாக அமைந்தது.

மேலும் இம் மண்டபமும் பாடசாலையும் அமைந்துள்ள இடத்தின் புவியியல் முக்கியத்துவம் கல்விச் சார்பற்ற வகையிலும், தமிழர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு ஜீவாதாரமான பயன்பாட்டிற்கு உதவியாக இருந்து வந்துள்ளன. இனக்கலவரத்தின் போது இக்கட்டிடங்கள் அகதி முகாமாக இயங்கின.

1967இன் பின்னர் தொடர்ந்து இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சி, பல ஏற்ற இறக்கங்களைக் கண்டுள்ளது. 1971 - 1983 வரை அதிபராக இருந்த திரு. த. சங்கரலிங்கம் பாடசாலையின் தேவைகளையும், கல்வி அமைச்சின் செயற்பாடுகளையும், பெற்றோரின் கோரிக்கைகளையும் ஒருங்கிணைத்து முக்கிய சேவை புரிந்தார். 1983இல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தையடுத்து பம்பலப்பிட்டியிலுள்ள சென் மேரிஸ் நோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலையில் ஏறத்தாழ ஒரு வருடம் இயங்கியது. இக்காலத்தில் பதில் அதிபராக கடமையாற்றிய உப அதிபர் திரு. க. பங்குணம் கொ/இந்துக் கல்லூரி வரலாற்றில் மறக்கப்பட முடியாதவர். யாழ்ப்பாணத்து பிரபல கல்லூரிகளின் பெயர் பெற்ற அறிஞர்கள் போன்று இவரும் பாடசாலையில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு மாணவர்களையும் அவர்களது பெற்றோர், பாதுகாவலர்களையும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தார். கொ/இந்துக் கல்லூரி வரலாற்றில் மறக்கப்பட முடியாதவர் பிள்ளையார் பாடசாலையின் முதல் தலைமையாசிரியர் திரு. சதாசிவம். இவர் இப்பாடசாலையில் ஒரு கிராமத்து ஆசிரியர் போன்றே அந்நியோன்னிய உறவு வைத்திருந்தார்.

இக்கல்லூரியின் அடுத்த வளர்ச்சிக் கட்டம் 1991இல் தேசிய பாடசாலை யாக்கப்பட்டது. இந்தக் கணிப்பின் பின்புலத்தில் பெற்றோர், பழைய மாணவர் பெரும்பங்காற்றினர். எண்பதுகளிலிருந்து பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி கொழும்பிலுள்ள சராசரி தமிழ் ஆண் குழந்தைகளுக்கான ஒரு பிரதான பாடசாலையாக மேற்கிளம்பத் தொடங்கிற்று. பாடசாலை அனுமதி பற்றிய புதிய விதிகள், கல்வி மாற்றங்கள் ஆகியன இந்த முக்கியத்துவத்தை வழங்கின. இதன் காரணமாக மற்றைய கல்லூரிகளில் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் காட்டாத முன்னேற்றச் சிரத்தையை இக்கல்லூரியின் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் காட்டத் தொடங்கியது. அத்துடன் இக்கல்லூரி இயங்கும் - இயங்கிய

50

அமைப்புப் பலம் இருக்குமளவிற்குச் சமாதானம் நீண்ட நாள் நிலைக்கும்.

- டெக் ஹமர்ஷல் -

இடம், வசதிகள் காரணமாக கொழும்பின் பிரபல பாடசாலைகளுக்குரிய பல வசதிகள் இங்கு இல்லாதிருப்பதைக் கண்டு, அந்த அசமத்துவ பராமரிப்பினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த பழைய மாணவர்கள் இந்தக் கல்லூரியை முன்னேற்றுவதில் முக்கிய இடம் பெறத் தொடங்கினர். இதனால் உண்மையில் மற்றைய சராசரிக் கல்லூரிகளில் காணமுடியாத அளவிற்கு பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம் ஆகியவற்றின் தொழிற்பாடுகள் அமைந்தன.

மேலும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய அரசு கொடைகளிலும் பார்க்க கையொப்பப் பணமாக வருவதே அதிகமாகவுள்ளது. இப்பாடசாலை உயர்ச்சி ஒரு முக்கிய சமூகத் தேவையாக அமைந்து விட்டது. இந்தப் பாடசாலையின் வளர்ச்சியை விளங்கிக் கொள்வதற்கு இதுதான் திறவு கோலாகும்.

இந்த ஒரு மையப்புள்ளியிலேயே அதிபர், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர், நலன் விரும்பிகள் இணைந்து கொள்கின்றனர்; இணைந்து கொள்ள வேண்டும். இதனைப் பாடசாலை வளர்ச்சியின் பல்வேறு அம்சங்களில் காணலாம். கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவதிலோ, காணிகள் வழங்கப்படுவதிலோ, கொடைகள் கொடுக்கப்படுவதிலோ இந்தச் சமூக நிலை ஆர்வம் முக்கியமானதாகவுள்ளது.

இத் தொழிற்பாட்டின் காரணமாக இக்கல்லூரியை இன்று தமிழ், தமிழர் கல்வி, தமிழர் கல்வி சார்ந்த நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றிற்கான ஒரு மையமாகக் கல்வி அமைச்சு, பிற அரசு நிறுவனங்களும், தன்னார்வ நிறுவனங்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன என்று கூறலாம்.

இந்த முக்கியத்துவம் அதிபர், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் மீது மிகப்பெரிய பொறுப்புக்களையும் வழங்குகின்றது என்பதை உணரலாம். இதில் என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம். கொழும்பின் பிரசித்தி பெற்ற இந்து ஆண்கள் பாடசாலை என்ற வகையில் தனது மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்தும் இந்துமதச் சூழல்,

பண்பாட்டுப் பிரக்ஞை எத்தகையதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது மிகமிக முக்கியமானது. நமது பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் நிலவுகின்ற கிரியை முறைகளின் மீருருவாக்கம் மாத்திரமே போதுமா? என்பது ஒருபுறமாக இருக்க, இந்து மதம் பற்றிய எத்தகைய விளக்கம் (புரிந்துணர்வு) மாணவர்களிடையே நிலவச் செய்தல் வேண்டுமென்பது அதுவும் தொழிற்பாட்டின் யுகத்தில் வாழப்போகின்ற மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது ஒரு முக்கியமான வினாவாகும். அத்துடன் இந்தப் பண்பாட்டினது பாடசாலை நிலைக் கையளிப்பு எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்பது அடுத்துவரும் ஒரு முக்கியமான விடயமாகும்.

இக்கல்லூரியின் மறுபுறத்தில் 1981இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியின் வளர்ச்சியும் விருத்தியும் திருப்தி தருவனவாகவுள்ளது. இவ்விரு பாடசாலைகளினிடையேயுள்ள உறவு எவ்வாறு பேணப்பட்டு வளர்க்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றிய சிந்தனையும் அவசியம். இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக கொழும்பிலுள்ள மற்றைய தமிழ் இந்துப் பாடசாலைகளுடன் இக்கல்லூரி எவ்வாறு இணைந்து தொழிற்படப் போகிறது என்பதும் தமது வளங்களை எவ்வாறு பரஸ்பரம் பகிர்ந்து கொள்ளப் போகிறது என்பதும் முக்கியமாகும்.

கொ/இந்துக் கல்லூரியின் இன்றைய சவால் என்பது தனியே இந்துமத பாரம்பரியத்தையோ, தொழில்நுட்பக் கல்வியையோ, வணிகக் கல்வியையோ, அல்லது மாணவர்களின் பரீட்சை நிலைச் சித்திகளையோ வழங்குவது அல்ல. உண்மையில் இன்றுள்ள தொழில்நுட்ப யுகத்தினுள் இடர்பாடு எதுவுமின்றி வாழக்கூடிய இந்துப் பாரம்பரிய பரிச்சயமும், புரிந்துணர்வுமுள்ள ஆளுமைகளைத் தோற்றுவிப்பதே ஆகும். இச்சவாலை ஏற்கும் திறன் இக்கல்லூரி ஆசிரியர்களிடமுண்டு என்பதிலும், இதற்குத் தலைமை தாங்கக் கூடிய திறனும் தூர திருஷ்டியும், இக்கல்லூரி அதிபரிடத்து உண்டு என்பதிலும், இதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசைகளைப் புரிவதில் பழைய மாணவர்களுக்கும், பெற்றோருக்கும், நலன் விரும்பிகளுக்கும் ஆர்வம் உண்டு என்பதிலும் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு.

இது மண்ணுலகம். இந்த உலகிலே எல்லாம் மடிந்து போகும். ஆனால் இலட்சியம் அல்லது குறிக்கோள் என்பது என்றும் மடியாது. மறையவும் மாட்டாது. ஒருவன் தனது குறிக்கோள் கருதி உயிரை இழந்து விடலாம். ஆனால் அக்குறிக்கோளோ பல்லாயிரவரின் மனத்தில் பரிணமிக்கும்; பரிமளிக்கும். இது இயற்கையின் சிறப்பு. சோதனையும் தியாகமும் விளைக்காமல் எத்தகைய குறிக்கோளும் உலகத்திலே நிலைத்தோங்கியது இல்லை.

கபாஷ் சந்திரபோஸ்

சமாதானம், ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம் என்பன இறைவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வையாகும். 50

- அல் குர் ஆன் -

கல்வித் தாய்க்கு வித்தின் வாழ்த்து

முத்தமிழ் பரப்பி விஞ்ஞரயில் பலவஞ்சுகரைத்தந்து - திப்பார்
 போற்றும் கற்றறி வள்ளலாய் தியந்திய துணைநில நாந்தீடும் கடுஞ்சை
 மணச்சிறையுணர்ந்த மரப்பாலே புகழ் துணை - நீ
 பெற்ற சிறப்பாலே புகழ் தான்ற துணைகடுஞ்சை பலர் சிகழ்தல் வளைத்த
 சிமிழ் மண் போற்றும் கல்வச்சாணலையே எஞ்சுகவெறவாழ்த்துகள் தோட

வளர்ந்து வரும் உலகம் எஞ்சுகவரும் தொழுவதுபம் - உயர்
 கணை சிவ்யுடல் துண் கண்குத்தல் துணைமைசை
 சிவக சிவ்ய சிவ்குநகரயு கைகடுதொழில் பயிற்சை - வாழ்வல்
 மெய்குத்தல் கல்வ உயர்வுடல் துந்து உய்வெண்ணையுயரவைத்த
 பம்பவப்பட்டி துந்துத்தாலே வாய்வித நீ பல்வாண்டு.

ஐம்பகாவது சிவவைகாணும் தொழுவநகரன் சிவ்கடுதே - உயர்
 பெற்றது கல்வியல்வ, வாழ்க்கை துணைபுரத்தல் சிவக்கல்வெண்துணைநிலை
 நற்றமிழ் பரப்பி நான்வம் போற்ற திவ்வையத்துக்கு நல்வழிகாட்ட - உயர்
 கற்ற மெய்தும் நஞ்சாண்டிணைத்தந்து காவத்தல் துணையுணர்ந்த
 திவ்வையத்துள் வாழ்வாட்டு சிவ்பயற்று வாய்வித சிவமவரந்துவாழ்த்துகள் துணை

வாழ்க! வளர்க!! உய்ப்பண்சிவக்க!!!

பெண்வழிநாள் :- 2001.02.12.

பெண்வழி காண்பவர் :- துந்துக்கல்வாசி கொழுப்பு.

வாழ்த்துபவர்.

பழைய மாணவன்.

தி. கவாடுமகன்.

1989 வந்தகப்பர்வு.

முன்றாவது உலக யுத்தத்தை அனுட்டிக்கடுவன எஞ்சும் சிப்பாய் ஒருவனும் இல்லை.

- வோலட்டப் மோன்டெல் -

இந்துக் கல்லூரியில் நான்

பழைய மாணவன் கோ. ஜெனார்த்தனன்

கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்கள் செய்த பூர்வ புண்ணியத்தால் கிடைக்கப் பெற்றது கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி. அப்பொழுது நான் கொம்பனித் தெருவில் ஒரு தனியார் பள்ளிக் கூடத்தில் பயின்று வந்தேன். 1952 கடைசியில் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படுவது தெரிந்த உடனே அந்தத் தனியார் (கிருஸ்துவ) பாடசாலையில் இருந்து என்னை பம்பலப்பிட்டிக்கு மாற்றினார் என் தந்தை. அது 1953 ஆம் கல்வி ஆண்டில் எனக்கு வயது பதினாலு தான். அதனால் கோர்வையாக அனுபவங்களை அதிலும் மேல் மட்டத்தில் நிகழ்ந்தவைகளை எழுதியபோது அனுபவம் இல்லை. அதற்குப் பின் இந்துக் கல்லூரி இரத்தமலானையிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1956இல் அங்கு மாற்றப்பட்டோம்.

இந்த ஒரு வருடத்தில் நிகழ்ந்ததும் மிகு கவையாகவே இருக்கிறது. இப்பொழுது பம்பலப்பிட்டியில் கல்லூரி இருக்கும் இடம் ஏதோ ஒரு பழைய வீடு மாதிரி இருந்தது என்று நினைக்கிறேன். பிள்ளையார் கோயில் ஒன்றும் பெரிதாக இல்லை. நாங்கள் படித்ததெல்லாம் பரந்த வெளியில் ஷெட் அடித்து அதனுள்ளே வகுப்புகளாகப் பிரித்து இருந்து படித்தோம். வசதிகள் மிகமிகக் குறைவு.

என் தந்தையின் ஆர்வம்தான் என்னைக் கோட்டடிப்பகுதி (கொழும்பு 12) யிலிருந்து பம்பலப்பிட்டிக்குத் தினமும் வந்து படித்துவிட்டுச் செல்லத் தூண்டியது. அவர் ஒரு காந்தியவாதி நமது பாரம்பரிய சூழ்நிலையில் பிள்ளைகள் படிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர். அதனால் சிரமத்தையும் செலவையும் பார்க்காமல் இங்கு சேர்த்தார். பின் இரத்தமலானைக்கு மாற்றலாவதும் அவருக்குத் தெரிந்தே சேர்த்தார்.

அப்பொழுது கல்லூரிக்குப் பெயர் 'பிள்ளையார் பாடசாலை'. நான் சேர்ந்த வகுப்பு J. S. C. இதில் ஒரு விசித்திரமான அம்சம் என்னவென்றால் எல்லாப் பாடங்களும் (தமிழையும் சைவத்தையும் தவிர) மற்றய ஆறு பாடங்களும் ஆங்கில மொழியில்தான் போதனா மொழியாகக் கொண்டு படித்தோம். எனக்கு ஒரு பெரிய பின்னடைவு என்னவென்றால் இலங்கை வருமுன் நான் இந்தியாவில்தான் படித்தேன். அங்கே கவராஜ்ய உணர்வு கொள்கையினால் ஆங்கிலம் கற்பிக்க ஆரம்பிப்பதே ஆறாம் வகுப்பில்தான். நான் A B C D ஆரம்பித்துப் படிக்கும்

பொழுதுதான் இந்தியாவை விட்டு நிரந்தரமாக இலங்கைக்கு வரவேண்டியதாயிற்று. ஆக, ஆறாம் வகுப்பு முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரை படித்தது கொம்பனித்தெருவில். அங்கும் எல்லாப் பாடங்களும் ஆங்கில மொழியில்தான் கற்றேன்.

கல்லூரியில் படிப்பிக்கும் தரம், திறமைதான் என்னை ஆங்கில மொழிமூலம் பாடங்களில் ஓரளவு பரிச்சயம் பெறச் செய்தது. பின்பு சிறிது சிறிதாக ஒரு நல்ல நிலைக்கு வந்தேன். என்னோடு இன்னும் நான்கு இந்திய மாணவர்கள் என் போன்ற நிலைதான். என்றாலும் ஆசிரியர்களின் விசேஷ கவனத்தால் நாங்கள் தரம் உயர்ந்து எழுந்து விட்டோம்.

4th Form மில்தான் நாங்கள் ஆங்கில மொழி போதனையை முழுமையாக விளங்கும் அளவுக்கு உயர்ந்தோம்.

அந்தச் சமயத்தில்தான் பள்ளிக் கூடத்துக்கு ஒரு கலைக்கூடம் வேண்டும் என்று 'சரஸ்வதி மண்டபம்' கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அதற்கு எங்களுடைய பங்களிப்பும் சென்றது என்ற பெருமிதம் எங்களுக்கு உண்டு. மண்டபம் கட்டுவதற்காக நிதி சேர்க்க ஒரு நாடகக்குழுவை இந்தியாவில் இருந்து வருவித்திருந்தனர். அதாவது T. K. S. சகோதரர்கள் நாடகக்குழு. அன்றைய நாட்களில் தமிழ் உலகப் புகழ் நாடகக்குழு T. K. சண்முகம், T. K. பகவதி சகோதரர்கள் நடித்து நாடித்தினர்.

இதற்கு டிக்கட் விற்பதற்கு எங்கள் மாணவர் குழு, பிரிவு பிரிவாக ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சென்று கடை கடையாகவும், வீடு வீடாகவும் சென்று டிக்கட் விற்போம். நல்ல பலன். தினசரி ஹால் நிரம்பி வழியும். அவ்வளவு கூட்டம். அவர்களது கலையின் தரமும் பணம் செல்லும் நற்காரியமும் சேர்ந்து கூட்டத்தைக் கூட்டியது.

தினமும் காலை பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கும் முன் ஒன்றுகூடல் நிகழ்ச்சி நடக்கும் அதில் கடவுள் வாழ்த்து, தேவாரம், திருவாசகம் பாடப்படும். ஏதாவது விசேஷ அறிவிப்புகள் இருந்தால் அதிபர் அதைப்பற்றிப் பேசுவார்.

அப்பொழுதெல்லாம் விலைவாசிகள் மிகவும் குறைவு. புறக்கோட்டையில் இருந்து பம்பலப்பிட்டி வரை பஸ் கட்டணம் 20 பைசாதான். உணவு வகைகளும் மிகமிகச் சௌகரியம். மதிய

யுத்தம் என்பது அரசியலை வேறு வழியில் கொண்டு செல்லும் ஒரு மார்க்கமாகும்.

- கால் டொப் கல்வ் சல்டாஸ் -

50

உணவு கல்லூரி விடுதியில் 30 சதம்தான் ஒரு முழுச் சாப்பாடு. தேநீர் 10 சதம், 40 பக்கக் கொப்பி 15 சதம் இருக்கும். புத்தகங்கள் எல்லாம் மிக மலிவு ரூ 5/= மேல் எவ்வளவு பெரிய புத்தகமானாலும் கிடையாது. எல்லாம் ரூ 2/=, 3/= என்று தான் இருக்கும். எங்களுக்கு பொக்கட் மணி அநேகமாக 25 சதம்தான் தருவார்கள். அது தாராளமாகப் போதும். ஏனென்றால் வடை 5சதம், ஒரேஞ் கிரஷ் 12 சதம் என்று எல்லாம் மலிவு.

அப்பொழுது அதிபராய் இருந்தவர் உயர்திரு T. சுப்பிரமணியம் மாஸ்டர். அவர்கள் மிகவும் கருத்துடன், கடுமீ உழைப்பும், கண்டிப்பும் உள்ளவர். கல்லூரித்தரத்தை உயர்த்த மிகவும் அக்கறை காட்டினார்.

ஒரு சம்பவம் நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. எங்களது தமிழ் இலக்கிய மாஸ்டர் திரு. மயில்வாகனம் என்பவர் மிகவும் சாது. நன்றாகப் படிப்பிப்பார். ஆனால் கண்டிப்பே கிடையாது. அவர் ஒரு காந்தியவாதி. கதர்தான் உடுத்திக் கொண்டு வருவார் தினமும். ஒருநாள் ஏதோ ஒரு சம்பவம் நடந்து வகுப்புப் பிள்ளைகள் அவரைக் கேலி செய்து விட்டனர். கொஞ்சம் கடுமையாகவே பகிடி செய்ததால் அவர் மனம் மிகவும் புண்பட்டு விட்டது. மற்றைய ஆசிரியர்களாக இருந்தால் அதற்குக் காரணமாயிருந்த மாணவனைத் தண்டிப்பார். வகுப்பை விட்டு வெளியேற்றுவார். அல்லது அதிபரிடம் முறையிடுவார். ஆனால் இந்த மாஸ்டர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் மனம் மிகவும் புண்பட்டதால் தனக்குத் தாங்க முடியாமல் கதிரையில் உட்கார்ந்து மேசையில் தலைபுதைத்து குலுங்கக் குலுங்க அழத் தொடங்கி விட்டார். சத்தம் போட்டு அழுதார் வேதனை தாங்காமல்.

பிள்ளைகள் எல்லோருக்கும் ஒரே ஷாக். ஒரு சில நிமிடங்கள் கிளாஸே மௌனத்தில் ஆழ்ந்தது. யாருக்கும் என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. பயம் வேறு. அதிபருக்குத் தெரிந்தால்

தோலை உரித்து விடுவார் என்ற பயம். சிறிது நேரம் கழித்து வகுப்புத் தலைவன் இன்னும் இரண்டு மூன்று மாணவர்கள் சென்று அவரிடம் அழாத குறையாக மன்னிப்புக் கேட்டு, அவர் அழுகையைத் தேற்றி மன்றாடி இனி இப்படிச் செய்ய மாட்டோம் என்று உறுதி கூறி வகுப்பில் உள்ள எல்லோரும் தலை குனிந்து நின்றோம். அவருக்கு அதற்கு மேல் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் மூட் இல்லை. மெதுவாக எழுந்து ஒன்றும் பேசாமல் சென்று விட்டார். அவர் நற்குணத்துக்கு அவர் அதிபரிடம் முறையிட மாட்டார் என்ற நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. அன்றைய பொழுது எப்படியோ கழிந்தது.

மறுநாள் அவர் எங்களுக்கு மிகவும் அன்பான ஒரு அறிவுரை கூறினார். பெரியவர்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்வது. வகுப்பில் எப்படி நடந்து கொள்வது என்று.

உள்ளபடி நாங்கள் இவ்விதம் காந்தி காலத்தில் பிறந்து வளர்ந்து அந்தக் கொள்கை இரத்தத்தில் ஊறிப் போன மாஸ்டர்கள் மூன்று நான்கு பேர் இருந்தனர். அவர்களிடம் படித்தது எங்கள் பாக்கியமே. அதாவது பரீட்சைக்குப் பாடம் ஒருபுறமும் வாழ்க்கைக்கு வழிமுறைகள் ஒருபுறமும், இந்துக் கல்லூரியில் கற்றோம் என்று இன்று நான் பெருமையடைகிறேன்.

இவ்விதமாக ஆறாம் வகுப்பில் A B C D ஆரம்பித்து படித்த எனக்கு S. S. C யில் அகில இலங்கை ரீதியில் முதல் பிரிவு 1st Division என்று கூறுவார்கள். அந்த 1st Division இல் பாஸ் செய்து கல்லூரிக்குப் பெருமை வாங்கித் தந்தது. என் திறமையாலல்ல. ஆசிரியர்களின் தளராத முயற்சியும் கல்வித் தராதரக் கட்டுப்பாடுமே. அந்தத் தராதரம் உயர் மட்டத்தில் என்றென்றும் நீடித்து இந்துக் கல்லூரி அகில இலங்கை மட்டத்தில் தலை நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும் என்பது எனது பிரார்த்தனை.

நமது முதாதையர் அறநெறிகளையும், நீதிமுறைகளையும், தர்மக் கோட்பாடுகளையும் வகுத்துத் தந்தனர். அவைகள் சமூக நீதிச் சட்டங்கள் என்றனர். அவற்றைக் கடைப்பிடிக்குமாறு வற்புறுத்தினர். அறங்களும், நீதிநெறி முறைகளும் மறுஉலக இன்பத்துக்காக மாத்திரமல்ல, இவ்வுலக அமைதிக்கும் வாழ்க்கைச் சுகத்திற்கும் இன்றியமையாதன என்பதையும் உணர்த்தினர். நீதிச் சட்டங்கள் ஒரு போதும் பிற்போக்கானவை யல்ல; வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்குரியன. அன்பும் அறமும் உண்மையும் அவறிம்சையும் முத்திக்கு வித்தாகும். பின்பு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என அவற்றை ஒதுக்கி வைப்பது எத்துணை அறிவீனம். "அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை, பண்பும் பயனும் அது" என்றாரே வள்ளுவர். இல்லற வாழ்க்கை சுகம் பேச வேண்டுமானால் அன்பும் அறனும் வேண்டும். நட்பு மலர வேண்டுமானால் பரஸ்பர நம்பிக்கை தேவை. சமூக, அரசியல், பொருளாதார விருத்திக்கும் மனித விழுமியங்களை மதிக்கின்ற மனிதவளம் வேண்டும்.

கு. சோமசுந்தரம்

50

எந்தவொரு முறையிலாவது சமாதானம் யுத்தத்தை விட உயர்ந்ததாகும்.

- ஜோன் கென்னத் கல்பிறேக் -

என் நினைவில் சில மலர்கள்

சி. க. இந்திரராசா

1975 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1982 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலங்களில் பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது.

இக்காலம் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் பொற்காலம் என்று கூறுவதில் பெருமைப்படுகின்றேன். அப்போது 2000 மாணவர்களையும் 75 ஆசிரியர்களையும் உள்ளடக்கிய நிலையில் கல்லூரி நடைபெற்று வந்தது.

அப்போதைய அதிபராக இருந்தவர் மதிப்பிற்குரிய திரு. T. சங்கரலிங்கம் அவர்கள். உண்மையிலே அவர் ஓர் அதிபருக்குரிய சகல மேலாண்மைத் திறன்களும் பொருந்தியவராக இருந்தார். கல்லூரியை வளர்ச்சிப் பாதையில் வழிநடத்திச் சென்றார். அதன் பெறுபேறாக 5ஆம் ஆண்டு வரையில் இருந்து வந்த பாடசாலை க. பொ. த. சாதாரணதரம் வரையும் வளர்ந்து வந்து உயர்தர வகுப்புகளையும் ஆரம்பிக்கக் கூடிய நிலைக்கு வளர்ந்தது. பிரபல பாடசாலைகளுடன் சரிநிகர் சமனாகப் போட்டியிடும் நிலையை உருவாக்கிய பெருமை அன்னாரையே சாரும். 1975 ஆம் ஆண்டு நான் கல்லூரியில் பிரவேசித்தபோது க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பு விஞ்ஞானப் பிரிவு மட்டுமே நடைபெற்று வந்தது. நான் சேர்ந்த காலத்தில் வர்த்தகப் பிரிவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மாணவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதிலும், ஆசிரியர்களுக்கு மனிதாபிமான உதவிகளைச் செய்து கொடுப்பதன் மூலம் ஆசிரியர்களின் முழுத் திறமைகளையும் பயன்படுத்தும் சக்தி வாய்ந்த அதிபராக அவர் விளங்கினார். கல்லூரியின் கல்வி வளர்ச்சி கலை கலாசார வளர்ச்சி விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சி ஆகிய பல துறைகளிலும் பாடசாலையை நடத்திச் சென்ற பாராட்டுக்குரியவரானார். பெற்றோர்களிடமும் மிகவும் அன்னியோன்னியமாகப் பழகி அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் ஈடுகொடுப்பவராக இருந்தார். அந்தக் காலத்தில்தான் கல்லூரியில் மூன்று மாடி மூன்று கட்டிடங்கள் காரியாலயக் கட்டிடம் நூல் நிலையக் கட்டிடம், பிரார்த்தனை மேல்மாடிக் கட்டிடம் போன்றன உருவாகின.

அதிபருடைய திட்டங்களுக்குத் தோள் கொடுத்து அப்போதைய அபிவிருத்திச் சபையின் அங்கத்தவர்கள் செயற்பட்டார்கள். இச்சபையில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், டாக்டர்கள், பொறியியலாளர்கள், வர்த்தகர்கள் என்று பலதுறைகளில் உள்ளவர்களும் அங்கத்தவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் கல்விக்காகச் செய்த சேவைகளை எழுத்தில் அடக்க முடியாதளவு மிகவும் போற்றக் கூடியவை.

பிரதி அதிபர்களாக இருந்தவர்கள் திருமதி திருநாவுக்கரசு, அமரர் பற்குணம் இருவராவர். அமரர் பற்குணம் அவர்கள் போற்றத்தக்கவர். அவர் நித்திரை செய்யும் நேரம் தவிர மற்றைய நேரம் யாவும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிதான் அவரின் நோக்கம். கல்வி, கலை, கலாசாரம், சமயம், விளையாட்டுத்துறை போன்றவற்றில் ஆசிரியர்களின் சேவையைப் பயன்பெறச் செய்வதில் வீரனாகச் செயற்பட்டார். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தமட்டில் எந்த ஒரு ஆசிரியரும் மற்றைய ஆசிரியருக்குச் சளைத்தவர் இல்லை எனும்படி வழிநடத்தினார். தம்மிடம் படிக்கும் மாணவர்கள் மற்றவர்களை விடத் திறமைசாலியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் செயற்பட்டவர் இவர்.

மாணவர்கள், கல்வித் துறையில் மிகவும் முன்னேற வேண்டும் என்ற ஆசை கூடியவர்களாகவும் பாடசாலைக்கு நற்பெயரைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடனும் செயற்பட்டார்கள். கல்லூரியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்த நான் க. பொ. த. உயர்தர வர்த்தகப் பிரிவுக்கு ஆரம்ப ஆசிரியராகவும் பொறுப்பாளனாகவும் இருந்த சந்தர்ப்பம் எனது ஆசிரிய தொழிலில் மிகவும் சந்தோஷமானதும், பெருமைக்குரிய காலமுமாகும். அன்று வர்த்தப் பிரிவில் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் பலர் இன்று கணக்காளராகவும் வங்கியாளராகவும் பட்டதாரிகளாகவும் உயர் தொழில் புரிவோராகவும் காணும் போது மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இன்று கல்லூரி பொன் விழா காண்கிறது. இக்கால கட்டத்தில் கல்லூரியின் வளர்ச்சியையும் மாணவர்களுடைய உயர்ச்சியையும் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வதிலும் அகமகிழ்கிறேன். மேலும் அதன் புகழைப் பரப்பும் வண்ணம் மாணவரை உருவாக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

சமாதானமாக நாளைக் கழிக்கும் போது தர்க்க ரீதியாக மனதை ஒழுங்குபடுத்த முடியும்.

-வில்லியம் கோலிங்ஸ் -

50

குழந்தை இந்து ஒரு கண்ணோட்டம்

ஞானசிரோன்மணி, சைவப் புலவர்மணி, வித்துவான், வ. செல்லையா

கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்கள் உத்தியோகப் பெருஞ் செல்வர்களாயிருந்தும் பல்லாண்டு காலம் கொழும்பில் வசித்தும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கென்று ஒரு கல்லூரியைத்தானும் ஸ்தாபித்து அதனை நடாத்த முன்வரவில்லை. சைவத் தமிழ் ஸ்தாபனங்களுக்கோ, மன்றங்களுக்கோ சொந்தமான கட்டடம் மண்டபம் அமைத்திருக்கவில்லை. தேவை ஏற்படும்போது மண்டபங்களைப் பணம் கொடுத்து எடுத்து விழாக்களைக் கொண்டாடினர். உத்தியோகக் கடமைகளில் இருந்தவர்கள் தமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்து பதவி உயர்வுகளைப் பெற்று தாமுண்டு தம்பாடுண்டு என்று வாழ்ந்து வந்தனர். இதுதான் இலங்கையின் பல பாகங்களில் இருந்தும் உத்தியோகத்தாத மேற்கொண்டு கொழும்பை நாடி வந்த தமிழர்களின் நிலைப்பாடு இருந்தது.

மற்றைய இனத்தவர்கள் தங்களுக்கென்று பாடசாலையை அமைத்தார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளை அதில் படிப்பித்தார்கள். ஆலயங்கள் கட்டி வழிபாடு செய்தார்கள். தங்கள் இனம், மதம் சார்ந்த மன்றங்களுக்காகப் பெரிய மண்டபங்களைக் கட்டினார்கள். மத இன கலாசாரத்தை அம்மண்டபங்களில் வைத்து விருத்தி செய்தார்கள். இவ் விடயத்தில் சேர் பொன் இராமநாதன் குடும்பத்தினர் சிறிது புறநடையாக இருந்தனர். இரு ஆலயங்களைத் தலை நகரில் ஆக்கித் தந்துள்ளார்கள். ஆனால் அவர்களும் கல்விக்கூடங்கள் அமைத்து இளஞ் சந்ததியினரை வழிகாட்டத் தவறி விட்டார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இந்தியாவிலிருந்து வர்த்தகத்திற்காகக் கொழும்பு வந்த (செட்டிமார், பிள்ளைமார்) தமிழர்கள் தங்கள் வர்த்தக நிலையங்களுக்கு அண்மையாக இருந்த நிலப்பரப்புகளை வாங்கிப் பல ஆலயங்களைக் கொழும்பிலும் கொழும்புக்குப் புறம்பாகவும் அமைத்துப் பெருவிழாக்கள் செய்து வந்தனர். அங்கு சென்று வழிபடுவதுதான் இலங்கைத் தமிழரின் வழக்கமாயிருந்தது.

1948 இல் இலங்கை சுதந்திரமடைந்தவுடன் பல்வேறு பின்னடைவுகள் தமிழர்களுக்கு ஏற்படத் தொடங்கியது. அதன் அதிர்வுகள் சைவத் தமிழ் மாணவர்களின் கல்வியிலும் ஏற்பட்டது. பிற மத மொழிப் பாடசாலைகளில் எங்கள் மாணவருக்கு இடமளிப்பதில் பாகுபாடு காட்டப்பட்டது. அன்று இருந்த ஒரேயொரு அரசாங்கப் பாடசாலையிலும் எமது மாணவர்களுக்கு இடமெடுப்பது குதிரைக் கொம்பாகவே இருந்தது. இந்நிலையில்

கொழும்பு வாழ் தமிழ்மக்கள் சிலர் சிந்தனையில் எங்கள் பிள்ளைகளுக்கென ஒரு கல்வி நிலையம் இருந்தால் நன்றெனப்பட்டது. அச்சிந்தனையின் ஆக்கப்பாடே கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியாகப் பரிணமித்துள்ளது.

ஐம்பதுகளில் கொழும்பில் நற்சிந்தனையாளர் ஒன்று கூடி ஒரு சங்கம் அமைத்தனர். அதற்கு “கொழும்பு இந்து வித்தியா விருத்திச் சங்கம்” எனப் பெயரிட்டனர். அதன் பேராய் கொழும்பில் சைவத் தமிழருக்கென ஒரு கல்வி நிலையம் உருவாக்கப்பட்டது. அச்சங்கத்தின் தலைவராக நீதியரசர் உயர்திரு C. நாகலிங்கம் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். கௌரவ செயலாளராகத் திரு. ஸ்ரேலிங் மகாதேவாவும் பொருளாளராகத் திரு. சச்சிதானந்தமும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். நிர்வாக உறுப்பினராகப் பல உயர் பதவியில் உள்ளோர் சேர்க்கப்பட்டனர். சங்கம் தனது பணியை ஆரம்பித்தது.

பிள்ளையார் பாடசாலையின் தோற்றம்

1951 ஆரம்பத்திலே ஆரம்பப் பாடசாலையைத் தொடங்குவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதற்குரிய ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. பல ஆசிரியர்கள் விண்ணப்பித்திருந்தார்கள். அவர்களில் என்னையும் (திரு வ. செல்லையா) திரு. த. சதாசிவத்தையும் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைத்திருந்தனர். திரு சதாசிவம் கொழும்பு சர்வகலாசாலையில் தமிழ் டிப்ளோமா (வித்துவான்) பட்டப்படிப்பினை மேற் கொண்டிருந்தார். நான் புத்தளம் சாஹிராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். நாம் இருவரும் பிள்ளையார் பாடசாலையின் ஆசிரியர்களாக நியமனம் பெற்றோம். பின்னர் செல்வி S. சந்திரசேகரம், செல்வி M. பொன்னம்மாவும் ஆசிரியர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். மாசி மாதம் ஒரு சுபமுகூர்த்தத்தில் பம்பலப்பிட்டி பழைய கதிரேசன் கோயில் அன்னதான மண்டபத்தில் நீதியரசர் உயர்திரு நாகலிங்கம் அவர்களால் பிள்ளையார் பாடசாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. நாங்கள் நால்வரும் அன்று சமூகம் தந்து பிள்ளையார் பாடசாலை ஆசிரியர்களாகக் கடமை ஏற்றோம். அக்கல்வி நிலையம் ஐம்பது வருடங்களைக் கண்டு பல வளர்ச்சி நிலையைப் பெற்று வானளாவ ஓங்கி வளம் பெற்று வளர்ந்து பொன் விழாக் காணுவது பெருமகிழ்ச்சிக்குரியதே.

சமய பாரம்பரியத்துக்கு அமைய கல்விப் போதனையிலும் எம் பாடசாலை வளர்ச்சி கண்டது. புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட ஆரம்பப் பாடசாலை என்று தட்டிக் கழிக்காது எங்கள் பாடசாலை,

50

இனமொன்றின் சரியான செயற்பாட்டிற்குத் தேவையானது முதலாளி - தொழிலாளிக் கிடையில் நிலவும் சமாதானம் போன்றதான உறவுல்ல. அந்நியோன்ய விளக்கம், சமத்துவம், நம்பிக்கை என்பனவற்றைக் கொண்டு கட்டியெழுப்பப் பட்ட சமாதானம் ஆகும்.

- ஜே. எம். கியன் -

எங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றோம் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் கல்விப் போதனையைத் திறம்பட ஆசிரியர்கள் செய்து வந்தனர். இவர்களது அயரா முயற்சியினால் ஒரு வருட முடிவில் 1952இல் பிள்ளையார் பாடசாலை ஆரம்ப நிலையைக் கடந்து கனிஷ்ட பாடசாலையாக உயர்ந்தது. அப்பொழுது அதிபராகத் திரு K. பத்மநாதன் கடமையேற்றார். பாடசாலை முகாமையாளர் நீதியரசர் திரு. C. நாகலிங்கம் தனது கடமைக்குச் செல்லுமுன் தினமும் பாடசாலையைத் தரிசித்து விட்டே செல்வார். ஆசிரியர் நேரம் தவறாது பாடசாலைக்குச் சமூகமளித்துப் பிரார்த்தனை வழிபாடுகளுடன் பாடசாலையை ஆரம்பிப்பார்.

ஆசிரியர், மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. வகுப்புகள் A, B எனப் பிரிக்கப்பட்டன. இதன்பின் 20 ஆசிரியர்களைக் கொண்ட கனிஷ்ட வித்தியாலயம் ஆகியது.

றோயல் கல்லூரி, சென் தோமஸ் கல்லூரி, சென் பீற்றர்ஸ் கல்லூரிகளுக்குச் சிறிதளவும் குறையாது கல்விப் போதனை நடத்தப்பட்டும் மாணவருக்கான நெறியாள்கை (DIUP) செவ்வனே பராமரிக்கப்பட்டும் மக்கள் மனதில் சிறிதும் மாற்றமேற்படவில்லை. எங்களிடம் கல்வித் தரம் குறைந்த மாணவரே அனுமதி பெற்றனர். இங்கு கற்ற திறமையான மாணவர் மேற்கூறப்பட்ட கல்லூரிகளில் புகழகப் பரீட்சைக்கு அனுப்பிச் சேர்த்து விடுவர். எங்கள் முயற்சிக்குப் பாராட்டோ பரிசோ கிடைப்பதில்லை. எங்கள் முயற்சியில் தளராது நின்று முன்னேற்றம் காட்டினோம். முகாமையாளர் நீதியரசர் அதனை மனமாரப் பாராட்டினார்.

1954 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் G. C. E. சாதாரண தரப் பரீட்சைக்கு 30 மாணவர் தோற்றினர். பரீட்சைக்குத் தோற்றிய மாணவர் அனைவரும் தமிழ்ப்பாஷை, தமிழ் இலக்கியம், சைவ சமயம் ஆகிய பாடங்களில் சித்தி பெற்றனர். தமிழ் இலக்கியம், சைவசமயம் ஆகிய பாடங்களை நான் கற்பித்தேன். மாணவர்களும் ஆர்வமுடன் படித்தனர்; பல்வேறு போட்டிகளையும் நடத்தினோம்.

என் நினைவில் நிற்கும் சில விசேட நிகழ்வுகளையும் நான் இரையீட்க விருப்புகிறேன்.

- ★ கல்லூரி முகாமையாளர் நீதியரசர் உயர்திரு C. நாகலிங்கம் பிரதம நீதியரசராகவும் அடுத்து திடீரென கௌரவ சோல்பரி பிரபு லீவில் செல்ல அவ்விடத்துக்குப் பதில் தேசாதிபதியாகவும் நியமிக்கப்பட்டார். இது முதன் முதல் தமிழருக்குக் கிடைத்த கௌரவம். இதைப் பாராட்டி கொழும்பு மாநகர மண்டபத்தில் நடத்தப்பட்ட கௌரவித்துப் பாராட்டும் வைபவத்தில் எமது பாடசாலை ஆசிரியரும் பங்கு கொண்டோம்.
- ★ உலகில் ஒரேயொரு இந்து சமய மன்னர் நேபாள மன்னர் மகேந்திரா அவர்கள் . அவர் இலங்கைக்கு வந்தபோது ஊர்வலத்துடன் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரிக்கு வருகை தந்தார். கல்லூரி முகாமையாளர் உயர்திரு. C. நாகலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் சிறப்பான வரவேற்பு விழா ஒன்றினை மேற்கொண்டோம்.
- ★ உலக வலம் வந்து கொண்டிருந்த கவியோகி சுந்தானந்தபாரதி இலங்கைக்கு வந்தபோது அவருக்கு எமது பாடசாலையில் கோலாகலமான வரவேற்பு அளித்தோம்.
- ★ அன்று இருந்த கல்வி அமைச்சரைப் பிரதம விருந்தினராகக் கொண்டு இந்துக் கல்லூரி பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அதிபர் திரு. பத்மநாதன் தலைமையில் முதல்முதலாகப் பரிசளிப்பு விழா நடாத்தினோம்.

நான் இருந்த குழந்தை இந்து, இன்று பல்வேறு விதங்களில் வளர்ச்சி கண்டிருப்பதைக் காணும்போது பெருமகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அதனது இளமையான நடை வீறுபெற்று மேலும் வளர நான் எம்மை ஆளும் இறைவனை வேண்டுகிறேன். அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர் என யாவருமே மேலும் கல்லூரி வளர்ச்சியில் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டுப் புகழை மேலோங்க வைப்பீர்களாக.

அறிவைக் கொண்டு பொருளைத் தேட வேண்டும். பொருளைக் கொண்டு போகத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் வேகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது தற்காலக் கொள்கை. பொருள், போகம், வேகம் என்ற மும்முர்த்திகளையும் தற்கால நாகரிகம் வழிபடுகிறது. இம் முர்த்திகளின் பலிபீடத்திலே வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்கிறோம். அவர்கள் நமக்கு இளைமையிலேயே நரை திரை மூப்புத் துன்பங்களை அருளுகிறார்கள்.

பி. ஸ்ரீ

சமாதானம் வீதிக்கு வந்தால் - அது எங்கு நடைபெற்றாலும் - உலகத்தின் அனைத்து நாடுகளும் சமாதானத்திற்கும் அது தடையாகவிருக்கும்.

- பிராங்ளின் ரூஸ்வெல்ட் -

50

அதிபர் பார்வையில்

டி. ஆர். இராஜலிங்கம்,
1986.01.15 - 1990.08.31

1951 இலே தாபிக்கப்பட்ட இந்துக் கல்லூரி நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ச்சியுற்றது. ஆனால் 1983இல் ஏற்பட்ட இனக் கலவரம் அதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் முட்டுக்கட்டையாக இருந்தது. அந்தக் கலவரமும் அதனாலுண்டான பிரச்சினைகளும் இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியைப் பெருமளவிற்கு பாதித்துள்ளன. இன்றும் அவற்றின் தாக்கத்தை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இனக் கலவரம் ஏற்படாதிருந்தால் இன்று இப்பாடசாலை விவத்தகு வளர்ச்சியடைந்திருக்குமென்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

1986.01.15 ஆந் திகதி நான் அதிபராகப் பதவி ஏற்பதற்கு முன்னரே இந்துக் கல்லூரியுடன் எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது. 1975 இல் நான் சிறிது காலம் இங்கே ஆசிரியராகப் பணியாற்றினேன். அப்போது "ஹாக்கி" விளையாட்டினை இப்பாடசாலை மாணவர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தேன். இதன் காரணமாக நான் பாடசாலையிலிருந்து கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திற்குச் சென்ற பின்னரும் மாணவர்களுக்கு "ஹாக்கி" பயிற்றுவிப்பதற்காக ஒவ்வொரு செவ்வாயும் வியாழனும் பாடசாலைக்கு வந்தேன். அதிபராகப் பதவி ஏற்ற பின்னர், அப்பணியைப் பழைய மாணவன் ஒருவனிடம் ஒப்படைத்தேன்.

மாணவர்கள் கல்வியில் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் கலவரத்துக்கு முன்னர் இருந்தவர்களுள் அநேகர் இடம் பெயர்ந்திருந்தார்கள் அல்லது வேறு பாடசாலைகளில் அனுமதி பெற்றிருந்தார்கள். நான் ஹாக்கி பயிற்றுவித்த மாணவர்களுள் சிலரே இருந்தனர். சுருங்கக் கூறின இந்த நிலைமை காரணமாக சகல துறைகளிலும் பாடசாலையின் வளர்ச்சி பின் தங்கியிருந்தது எனலாம்; ஸ்தம்பிதமடைந்திருந்தது என்றாலும் தவறில்லை. மாணவர்களுக்கிருந்த வசதிகள் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றை அட்டவணைப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் குறைபாடுகளுக்குப் பஞ்சமே இருக்கவில்லை. எனவே குறைபாடுகளை நிவிர்த்தி செய்வதற்குப் படிப்படியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

கல்வித்துறையை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் விஞ்ஞானக் கட்டடத் தொகுதியில் பெருஞ் செலவில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இத்தொகுதியில் உயர்தர வகுப்புகளுக்கான ஆய்வு கூடங்களும் வகுப்புகளும் இருந்தன.

கணினிக் கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மாணவர்களின் ஆங்கில அறிவை வளர்ப்பதற்காகச் சனிக்கிழமைகளில் வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. மற்றும் மாணவர்களின் பேச்சாற்றலை விருத்தி செய்வதற்காக, ஒவ்வொரு நாளும், காலைக் கூட்டங்களில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பேசுவதற்கு மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது.

ஐந்தாம் வகுப்பு புலமைப் பரிசில் பரீட்சை தொடர்பில் கல்வி அமைச்சின் பிரமாணங்களுக்கமைய அவ்வகுப்பில் கல்வி கற்ற சகல மாணவர்களுக்கும் அப்பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டது. நான் பதவியேற்றபோது ஆசிரியர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட விவேகமுள்ள மாணவர்களுக்கு மட்டுமே பரீட்சையை எடுப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக, பெறுபேறுகள் சிறப்பாக இருந்தன. ஆனால், தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களுள் அநேகர் அயலிலுள்ள மற்றொரு பிரபலமான பாடசாலைக்குப் பறந்தோடினார்கள். தம்மை ஊட்டி வளர்த்த பாடசாலையை மறந்து மற்றொரு பாடசாலைக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுப்பதற்கு ஒடினார்கள். இன்னும் இந்த நிலைமை நிலவுகிறது. ஆனால் பாடசாலை இதனை ஒரு சாதனையாகக் கருதியதுதான் வேதனைக்குரிய விடயமாக இருந்தது. மற்றப் பாடசாலைகள் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் அனுமதி பெறுவதை ஒரு சாதனையாகக் கருதுவதுபோல புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தி எய்தியவர்கள் அயலிலுள்ள பாடசாலையில் அனுமதி பெறுவது இந்துக் கல்லூரியில் ஒரு சாதனையாகக் கருதப்பட்டது. எனினும் சித்தி எய்திய மாணவர்களுள் சிலர் இங்கு தொடர்ந்து கல்வி கற்கத்தான் செய்தார்கள். அவர்கள் இந்துக் கல்லூரியைக் கைவிடவில்லை. இன்று, பலர் உயர் பதவிகளில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அடித்துக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் இப்பாடசாலையில் வைத்திருந்த நம்பிக்கைக்கும், கொண்டிருந்த விகவாசத்திற்கும் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன்; போற்றுகிறேன். இத்தகைய மாணவர்களே பாடசாலைக்குத் தேவை.

புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தி எய்தியவர்கள் அயலிலுள்ள பிரபலமான பாடசாலையில் அனுமதி பெறுவதற்குத் தக்கவர்கள் என்ற மனநிலை பெற்றோர்களிடையேயும், பல ஆசிரியர்களிடையேயும் நிலவியமை மாணவரிடையே தாழ்வு மனப்பான்மை உருவாவதற்கு ஏதுவாயிற்று. மூத்தவன் பரீட்சையில் சித்தி எய்தி வேறு பாடசாலைக்குச் செல்ல இளையவன் சித்தி எய்தாமல் இதே பாடசாலையில் இருந்தால்,

சமாதானம் அபிவிருத்தியின் அத்திவாரமாகும்.

- அன்ரு ஜெக்சன் -

குடும்பத்திலும் இப்பிரச்சினை எழும். பிரபல பாடசாலைகளுடன் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ளும்போது “நாம் தோல்வியடைவோம்” என்ற மனப்பாங்குடன் மாணவர்கள் செல்வது வழக்கமாக இருந்தது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு நான் முயற்சியெடுத்தேன். வெற்றியும் பெற்றேன் என்றால் மிகையாகாது. ஹாக்கி, உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் நமது அணிகள் சிறப்பாக விளையாடின. பல்கலைக்கழகங்களிலும் – குறிப்பாக கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் நமது மாணவர்களின் செயற்பாடுகள் இதனைப் பிரதிபலித்துள்ளன.

பாடசாலையில் ஒரு வழிபாட்டுத்தலம் இருக்கவில்லை. எனவே மாணவர்களது ஆன்மீக வளர்ச்சியை மனதிற்கொண்டு வித்தக விநாயகர் ஆலயத்திற்கு 1987 இல் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. 1988 இல் கும்பாபிஷேகம் நடாத்தப்பட்டது. இக்கோயிலில் பல பூசைகளை ஏற்பாடு செய்தோம். ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் அபிஷேகம் நடக்கும். வகுப்பு ரீதியில் அப்பூசையின் பொறுப்பை மாணவர்களே ஏற்றிருந்தனர். தினந்தோறும் காலைப் பூசை நடக்கும். நவராத்திரி, சிவராத்திரி, விளக்கீடு என விசேட நாட்களில் பூசைகளும் நடக்கும். மாணவர்கள் ஒரு சிறந்த ஆன்மீகச் சூழலில் வளர ஆவன செய்யப்பட்டது.

விளையாட்டுத் துறையை மேம்படுத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. பல்வேறு விளையாட்டுகளுக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் பெறப்பட்டன. மாணவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்குப் பழைய மாணவர்களின் உதவி பெறப்பட்டது. அத்திவாரமிடப்பட்ட நிலையிலிருந்த பார்வையாளர் அரங்கு பூர்த்தி செய்யப்பட்டது.

கலைத்துறையில் மாணவர்களுக்கு இருந்த ஆர்வத்தை வளர்க்கவும் அவர்களது ஆக்கத் திறனை வெளிப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை வளர்ப்பதற்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனவே, முன்னர் இருந்தது போல சனி, ஞாயிறு தினங்களில் வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம், புல்லாங்குழல், வயலின் வகுப்புகள் நடாத்தப்பட்டன. ஆராதனை மண்டபத்தில் திரைச் சீலையும் ஒலி பெருக்கிச் சாதனங்களும் பொருத்தப்பட்டன. அத்துடன் 1986 ஆம் ஆண்டில் பாடசாலையின் வரலாற்றில், முதன் முறையாக ஒரு ‘பாடசாலை மலர்’ வெளியிடப்பட்டது. இதில் மாணவர் ஆக்கங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது.

மாணவர்களது நன்மை கருதி “ஹியுமெடிக்கா பற் சிகிச்சை நிலையம்” 1990 ஆகஸ்ட் மாதம் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

மேற்குறித்த நடவடிக்கைகள் யாவும் வெற்றி பெறுவதில் ஆசிரியர் பங்கு மிக முக்கியத்துவம் பெற்றது. கும்பாபிஷேகம், கலைவிழாக்கள் முதலானவை ஆசிரியர்களது முயற்சியும் ஒத்துழைப்பும் அர்ப்பண உணர்வுமில்லாவிட்டால் வெற்றி பெற்றிருக்க மாட்டா. இக்கால கட்டத்தில் பாடசாலையில் ஏற்கெனவே இருந்த ஆசிரியர்களுடன், புதிதாக நியமனம் பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பலரும், இடம் பெயர்ந்து வந்த ஆசிரியர்கள் பலரும் பாடசாலையிலே பணிபுரிந்தார்கள். வடக்கில் உண்டான பிரச்சினைகள் காரணமாகத் தமிழ் மக்கள் கொழும்புக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். (1989 இலும் இக்கல்லூரி சில மாதங்களுக்கு ஓர் அகதி முகாமாக இருந்தது). ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குத் தமது கடமைகளைச் செய்வதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தனர். ஆனால் நல்லாசிரியர்கள் மத்தியில் ஒரு சில ‘களை’களும் இருந்தன. இதன் விளைவாக மிக்க எதிர்பார்ப்புகளுடன் அனுமதி பெற்ற மாணவர்கள் ஏமாற்றமடைந்தனர். கஷ்டப்பட்டு வந்த தமிழினப் பிள்ளைகளுக்குத் தமது கடமையைச் செய்வதில் ஆர்வங்காட்டாத இக் ‘களை’களின் போக்கு மிக்க வேதனையை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது.

“1986 இல் அதிபர், உப அதிபர் உட்பட ஆசிரியர் குழுவில் 47 நபர்கள் இருந்தனர். இவர்களுள் 07 ஆசிரியர்கள் இருந்தனர். ஏனையோர் யாவரும் ஆசிரியைகள். இந்த நிலையில் ஒழுக்காற்றைப் பேணுவது சிரமமான காரியமாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன்; அஞ்சவும் செய்தேன். பெண் ஆசிரியர்கள் இரக்க குணமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்; மாணவர்கள் அதனைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள்” என்று நினைத்தேன். உண்மையைச் சொல்வதாயின் ஆண் ஆசிரியர்களை விடப் பெண் ஆசிரியர்களே ஒழுக்காற்றைப் பேணுவதில் முன்னணியிலிருந்தனர். தண்டனை மூலம் அன்றி அன்பின் மூலம் மாணவரை அடக்கி ஒழுக்கத்தை அவர்கள் நிலைநாட்டப் பெரிதும் உதவினர். ஓர் ஆசிரியை இருந்தார். அவருடைய வகுப்பில் எந்நேரமும் அமைதி நிலவியது. அவர் கற்பித்ததைக் கவனமாக மாணவர்கள் செவிமடுத்தார்கள். அவர் கொடுத்த வீட்டு வேலைகளை மாணவர்கள் தவறாமல் செய்தார்கள்; தாமதமானால் அவ் ஆசிரியரின் வகுப்புக்குச் செல்லத் தயங்கினார்கள். அந்த ஆசிரியை இப்போது பாடசாலையில் இல்லை. அவை மட்டுமல்ல ஆசிரியைகள் கல்வி புகட்டுவதில் வல்லமை பெற்றிருந்தது போலவே ஏனைய தொழிற்பாடுகளிலும் சிறப்பாகச் செயலாற்றினார்கள்.

பாடசாலையின் அபிவிருத்தி தொடர்பில் பழைய மாணவர்களின் உதவியைப் பெறும் நோக்குடன் 1986-09-28 இல் பழைய மாணவர் சங்கம் தாபிக்கப்பட்டது. பெருந்தொகையான

சமாதானம் மனிதனின் சாதாரண இயல்பாகும்.
எமக்குத் தேவையான சமாதானத்தை அதிகாரத்தால் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது.

பழைய மாணவர்கள் வெளிநாட்டுக்குச் சென்றிருந்ததாலும் சென்று கொண்டிருப்பதனாலும் இதனுடைய வளர்ச்சி தடைப்பட்டுள்ளது போலத் தெரிகிறது.

இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் பெற்றோர் வகித்த பங்கு அளப்பரியது. வித்தக விநாயகர் ஆலயத்தை அமைப்பதிலும் சரி, பார்வையாளர் அரங்கைப் பூர்த்தி செய்வதிலும் சரி, ஹியூமெடிக்கா பற்சிகிச்சை நிலையத்தை அமைப்பதிலும் சரி பெற்றோர்களது பங்களிப்புப் பெறுமதி மிக்கதாக இருந்தது. தன்னலங் கருதாது வாரி வழங்கியவர்கள் இருந்தார்கள்; அயராது உழைத்தவர்கள் இருந்தார்கள்; ஆக்க பூர்வமான ஆலோசனைகள் வழங்கியவர்கள் இருந்தார்கள். உதவி செய்வதற்கு வசதி இல்லாதவர்கள் நல்வார்த்தைகள் கூறி என்னையும் ஆசிரியர்களையும் உற்சாகப்படுத்தினார்கள். எனவே பெற்றோர்கள் காட்டும் ஆர்வம், அக்கறை ஆகியன பாடசாலையின் நிருவாகத்துக்கு இடைஞ்சலாக இராமல், அதன் அபிவிருத்திக்கும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும்.

இறுதியாக என் மனதில், ஆழமாகப் பதிந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். ஒருநாள் தன் கணவனை இழந்த ஓர் ஏழைத் தாயார் தனது மகனைப் பாடசாலையில்

அனுமதிப்பதற்கு வந்திருந்தார். அனுமதி வழங்கிய பின்னர், அவரிடம் 'வசதிக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்' என்று கூறுவது கூட எனக்குச் சங்கடமாக இருந்தது; அந்த அளவுக்கு அவருடைய தோற்றம் அவரது ஏழ்மையைப் பிரதிபலித்தது. எனினும் வசதிக் கட்டணத்துடன் ஒரு நன்கொடையையும் தான் கொடுக்க விரும்பியதாக அவர் கூறிய போது எனக்குப் பேராச்சரியமாக இருந்தது, வசதியுள்ளவர்கள் நன்கொடை கொடுக்கத் தயங்கியபோது இவர் இவ்வாறு கூறியது என்னை வியப்படையச் செய்தது. அவர் மேலும் கூறியதாவது "ஐயா! நான் ஏழைதான். நான் சம்பாதித்த பணத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் 5 ரூபாய் சேமித்தேன். இவ்வாறு 30 நாட்கள் சேமித்தேன். இதோ 150 ரூபாய் இருக்கின்றது. என் மகன் படிக்கப் போகும் பாடசாலைக்குக் கொடுப்பதற்காகவே நான் பாடுபட்டுச் சேர்த்தேன். இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறி 30 நாணயங்களைக் கொண்டிருந்த பையை மேசையில் வைத்தார். நான் நன்கொடையை ஏற்றுக் கொண்டேன். தொகை சிறியது தான். ஆனால், அவரது உதார குணத்தை அளவிட முடியுமா? இத்தகைய பெற்றோர் இருக்கும்வரை இப்பாடசாலை எதற்கும் அஞ்சத் தேவையில்லை.

பெற்றோர்களும் சமூகப் பெரியோர்களும் சிறுவர் சிறுமிகளை விடப் பன்மடங்கு வாழ்க்கை அனுபவங்களையுடையவர்கள், அத்தகைய அனுபவங்களைத் தம்முள்ளேயே அடக்கி வைத்துக் கொள்வதில் பயன் இல்லை. தாம் சம்பாதித்த சொத்துக்களைப் பிள்ளைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கும், பெற்றோர்கள், தாம் பெற்ற வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் தம் பிள்ளைகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியம். நமது முன்னோர்கள் தமது அனுபவங்களை அடுத்த சந்ததியினருக்கு வழங்கி வந்தமையினால் தான் எமக்கென்று பண்பாடும், கலாசாரமும் கிடைத்திருக்கின்றன. அவர்களின் பங்களிப்பினாலும், அனுபவங்களை அவர்கள் பகிர்ந்தளிப்புச் செய்தமையினாலுமே மனித நாகரிகம் இற்றைவரை தொடர்ந்தும் வளர்ந்தும் வந்துள்ளது. எனவே, இந்தத் தலைமுறையினருக்கும் தமது வாழ்க்கை அனுபவங்களை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கையளிக்க வேண்டிய கடமை உள்ளது. அதிலிருந்து அவர்கள் ஒதுங்கிக் கொள்ள முடியாது.

வாழும் வழி என்பது சான்றோர், உயர்ந்தோர், மேலோர் ஆகியோர் வாழ்க்கையை எப்படி வாழ்ந்து காட்டினரோ, அப்படி வாழ்தல்; வாழ்ந்து வாழ்க்கையில் உயர்தல், வாழ்க்கையின் உயர்ந்த குறிக்கோள்களை மனிதர்கள் அடைவதற்கு இட்டுச் செல்லும் சிறந்த வழியே வாழும் வழி. வாழுகின்ற நெறிமுறைகளை அறிந்து, வாழ்வாங்கு வாழ்தல்; இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற இலட்சிய உணர்வோடு வாழ்தல்; தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மையே பயக்கும் விதத்தில் வாழ்தல்; சுருங்கக் கூறின் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்தல் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதுதான் மனித வாழ்வு என்று கொண்டால், அத்தகைய நிறைவான மனித வாழ்வினை வாழ்வதற்குச் சரியான முறை இந்த வாழும் வழியில் வாழ்க்கைப் படகினைச் செலுத்திச் செல்வதேயாகும். வாழும் வழி அறிந்து, அந்த வழியிற் செல்லும்போது இன்பங்களையும், இனியவைகளையும், சாந்தி, அமைதி, வெற்றிகளையும் சந்திக்க நேரிடுமே தவிர, துன்பம், துயர், ஏக்கம், அங்கலாய்ப்பு, தோல்வி, விரக்தி என்பனவற்றைக் கிஞ்சித்தும் சந்திக்க முடியாது. எனவே வாழும் வழி என்பது மனித உய்விற்கான வழி; மனித ஆக்கத்திற்கான நெறி; மனித உயர்வினை நோக்கிய பாதை ஆகும்.

திருமுறைச் செல்வம்

50 நீதியான சமாதானம் மனித குணமாகும் மேலசமான கோபம் மிருக குணமாகும். இரக்கம் போன்று சமாதானத்தையும் இல்லத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டும். - பிராங்ளின்ரூஸ் வெல்ட் -

எனது பார்வையில் இந்துக் கல்லூரி

B. S. சர்மா

1951 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12ஆம் திகதி "பிள்ளையார் பாடசாலை" என்ற திருநாமத்துடன் தொடங்கப்பட்ட இன்றைய இந்துக் கல்லூரி, அதன் ஆரம்ப கால ஸ்தாபகர்களின் உன்னத நோக்கங்களை நிறைவேற்றி இன்று இந்நாட்டின் உயர் நிலையில் உள்ள தேசியப் பாடசாலைகளுள் ஒன்றாக விளங்கி எங்கும் புகழ்பரப்பி மிளிர்வதைக் கண்டு, தமிழ்மக்கள் அனைவருமே பூரிப்படைகின்றனர்.

இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட ஆரம்பகால, ஸ்தாபக அதிபரான கா. பத்மநாதன் அவர்களைத் தொடர்ந்து திரு N. சத்தியேந்திரா, திரு T. சுப்பிரமணியம், திரு. S. அம்பலவாணர், திரு. P. நல்லையா, திரு. T. சங்கரலிங்கம், திரு. D. R. ராஜலிங்கம், திரு. S. ஸ்ரீராஜசிங்கம் ஆகியோர் முறையே தொடர்ச்சியாகப் பணியாற்றியுள்ளனர். அதன்பின் இவ்வரிசையில் இக்கல்லூரியின் அதிபராக நானும் 01.07.1991 முதல் 16.04.1996 வரை சேவையாற்றியுள்ளேன்.

இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்களிப்புகளைச் செய்த உயர் நீதிமன்ற நீதியரசராக விளங்கிய சேர். செ. நாகலிங்கம், சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன், மகாராஜா நிறுவன ஸ்தாபகராக விளங்கிய திரு. சு. மகாதேவா

முன்னாள் செனட்டர் திரு. டி. நீதிராசா, திரு. கே. குணரத்தினம் போன்றோரின் சேவை இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோலாக விளங்கியது.

வித்தக விநாயகர் ஆலயச் சூழலில் இந்துப் பண்பாட்டு மரபுகளுக்கேற்ப அமைந்துள்ள இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு இக் கல்லூரியில் சேவையாற்றிய அதிபர்கள், உப அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் இங்கு கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் அவர்களின் பெற்றோர்கள் அக்காலகட்டங்களில் எல்லாத் தேவைகளுக்கும், முயற்சிகளுக்கும் தோள் கொடுத்த பழைய மாணவர்கள் நலன் புரியும் அன்பர்கள் ஆகியோர் ஆற்றிய பணிகளைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

இக்கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள். மற்றும் பல்வேறு புறக்கிருத்திய நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் முடிவுகள், அனுபவங்கள் ஆகியவை இக்கல்லூரியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து வளர்ந்து வரும் படிப்படியான வளர்ச்சிப் போக்கைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன.

வளர்ந்து வரும் மாணவர்களின் அபிலாசைகளையும் நம்பிக்கையையும் நிறைவேற்றுவதாக இக்கல்லூரி மேலும் மிளிர் வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

இந்துவில் என் நாட்கள்

ஐ. கஜமுகன்

(இ. ஓ. கூ. "தென்றல்", அறிவிப்பாளர்)

நினைவில் உதிராத நிஜங்கள் இருவரிகளில்
இவை முதல் ஆறு ஆண்டுகள்.
நான்கு பிஸ்கட்டுடன் அந்தி சாயும் வேளையில்
அடிக்கும் கிரிக்கெட் ஆறாம் ஆண்டில்.
பெற்ற ரிப்போட்டுடன் மதி மூடும் வேளையில்
தந்தை தந்த தழும்புகள் ஏழாம் ஆண்டில்.
சொந்தம் இன்பம் எல்லாம் நண்பன் என்று
தன்னை அறியாத குறும்புகள் எட்டாம் ஆண்டில்.
கொண்ட தெல்லாம் கல்வியென்று உணர்த்திய டீச்சரின்
செவி முறுக்கல்கள் ஒன்பதாம் ஆண்டில்.
தண்டனை முக்கியமல்ல சிந்தனை முக்கிய மென்று
ஆசானின் அறிவுரை பத்தாம் ஆண்டில்.
"தம்பி படியடா! படிக்காட்டில் வாழ்க்கை இல்லையப்பா"
சேரின் அன்பு டீசர்த்தைகள் பதினோராம் ஆண்டில்.

விட்ட இடைவெளிகளை விடாமல் தொடரவைத்த
பள்ளி மேடைப்பாடல்கள் ஆறு மாதங்கள்.
தொடர்ந்த கல்வியை என்னுள் மழுங்கடித்த
வில்லுப்பாட்டு, சினிமாப்பாட்டு, இலக்கிய நாடகம்,
விளையாட்டுப் போட்டி, தலைமைப்பதவி, அழகு மங்கையர்
எனத் தொடர்ந்தது பன்னிரண்டாம் ஆண்டில்.
பிரிவு எனும் சோகம் முதலில் மனதில் தோன்ற
"நட்புக்கு ஒரு தாஜ்மஹால்" சேட்டில் நண்பனின்
கையெழுத்து பதின்மூன்றாம் ஆண்டில்.
இந்து தந்த கவடுகள் அடி மனதின் நினைவுகள்
இந்துவின் பள்ளி சூழல்போல் இனி இல்லை வேறு சூழல்
என்று கூறும் "தென்றல் கஜமுகனின்" சத்திய வார்த்தைகள்
என் (நம்) இந்துவின் பொன்விழா ஆண்டில்.

சமாதானம் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. இருசாராரும்
பெருந் தன்மையுடன் அதற்குக் கீழ்ப்படிகின்றனர்.

50

பழைய மாணவனின் நினைவலைகள்

S. T. S. அருளானந்தன் J. P.

((உப தலைவர், பழைய மாணவர் சங்கம்), (உப தலைவர், பாடசாலை அபிவிருத்தி நம்பிக்கை நிதியம்),
உறுப்பினர், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்)

“செய்த்தக்க அல்ல செயக் கெடும்
செய்த்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்”

என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி, அதாவது சமூகத்தில் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்வதாலும், செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாமல் விடுவதாலும் கேடு விளையும் என்பது இக்குறட்பாவின் கருத்தாகும்.

எனவே அவ்வப்போது எமது சமூகக் கடமைகள் எவை எவையென்பதை உணர்ந்து கருமமாற்றுதல் மக்களாகப் பிறந்த எமது தலையாய கடமையாகும். இதனைத் தம் கருத்திற் கொண்டு, வாக்காலும், மனத்தாலும், காயத்தாலும், ஒன்றுபட்ட தூய நினைப்பொடும், 1951ஆம் ஆண்டில் வாழ்ந்த சைவ பெருமக்களால் ஆரம்பித்து வைத்த பிள்ளையார் பாடசாலையே, இன்று பொன் விழாக்காணும் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியாகும். இதனை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமக்களை இன்றும் நாம் மறக்கமுடியாது. வாழ்த்துவதற்கு வாய் சொற்கள் போதாது.

இவ்வாறாக 1951ஆம் ஆண்டில் இந்து வித்தியா விருத்திச் சங்கம் வித்திட்டு, எமது இந்துப் பிள்ளைகளுக்காக பிள்ளையார் பாடசாலை என்ற பெயரில் பிள்ளையார் சுழிபோட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட நற்காரியம், கொழும்பு வாழ் இந்துக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது.

ஆரம்பத்தில் பாடசாலைக்கு பிள்ளைகள் பற்றாக்குறை இருந்ததினால் எனது தந்தையார் அமரர் ச. த. சின்னத்துரை J.P என்னையும், என் சகோதரன் டாக்டர் ச. த. சி. சோமசேகரத்தையும், வித்தியா விருத்திச் சங்கத்திற்கு கையளித்து பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்குத் துணைபுரிந்தவர்களில் ஒருவராவார்.

1951ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரித் திங்கள் பன்னிரண்டாம் நாளன்று ஆரம்பமான இக்கல்லூரியின் துரித வளர்ச்சிக்குத் தமது எதிர்காலச் சந்ததியின் கல்வி வளர்ச்சி சீர்பெறவேண்டும் என்று வாழ்ந்த பெரியோர்கள், பெற்றோர்கள், உபகாரம் கருதாது உழைத்த ஆசிரியர்கள், மற்றும் நலன் விரும்பிகளும், காரண கர்த்தாக்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆரம்பித்து ஒரு சில வருடங்களில் 5ஆம் ஆண்டு வரை கல்வி பயிலும் வசதிகள் ஏற்பட்டன.

தொடர்ந்து மேற்கூறிய பெரியோர்களின் விடாமுயற்சியும் கடின உழைப்பும் கனிவூட்ட பாடசாலையைத் தேசியக் கல்லூரி என்ற ஸ்தானத்திற்கு இட்டுச் சென்றது. அவ்வகையில் 6ஆம் வகுப்புச் தொடக்கம் 12ஆம் வகுப்புவரை இரத்தலாணை என்ற இடத்தில் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியாக செயற்படத் தொடங்கியது. இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு நிதிசேகரிக்கும் முகமாக தென் இந்தியாவின் நாடகக் குழுக்களின் நாடகங்கள் இங்கு அரங்கேறியதை நினைவு கூறுவது சாலச் சிறந்ததாகும். இந் நிதி சேகரிக்கும் கைங்காரியத்தில் நாம் சிறுவர்களாக இருந்து செயற்பட்டதை நினைக்கும் பொழுது இன்றும் நாம் புளங்காகிதம் அடைகின்றோம்.

1958ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலகத்தினால் எம் மக்கள் இடம் பெயர்ந்ததினால், கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு சிறிய தடை ஏற்பட்டது. இருப்பினும், இங்கு வாழ்ந்த பெரியோர்கள், ஆசிரியர்கள் எடுத்த கடும் முயற்சியினால் பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியிலே 6ஆம் வகுப்புத் தொடக்கம் 12ஆம் வகுப்புவரை உரிய கல்வி கற்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

இக் கல்லூரி ஈன்றெடுத்த பல அறிஞர்களும், வல்லுநர்களும், வைத்திய துணை நிபுணர்களும், சட்டத்துறை நிபுணர்களும், வர்த்தகத் துறை நிபுணர்கள் யாவரும் இலங்கையில் மட்டுமன்றி, மற்றைய உலக நாடுகளிற் கூட உன்னத பதவிகளை வகித்து எம் கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடித் தந்துள்ளார்கள். அவ்வகையில் எனது முன்னேற்றமும் இக்கல்லூரியின் ஆரம்ப அத்திவாரம் சிறப்பாக அமைந்ததினால் என்று கூறுவதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

எனவே இத்தனைப் பெருமை வாய்ந்த இக்கல்லூரியின் பொன் விழாவில் கலந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். அதே சமயம் இக் கல்லூரி மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைய பழைய மாணவர் ஆகிய நமக்கு, பெரும் பங்கு உண்டு என்பதை எடுத்துக் கூறி, பழைய மாணவர்கள் ஒன்று கூடி மேலும் செயற்பட வாருங்கள் என்று அன்புடன் அழைக்கின்றேன். இறைவனின் ஆசியும், அருளும், கிடைக்கும் பட்சத்தில் இக்கல்லூரியின் வைர விழாவிலும் பங்கு கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையில் விடைபெறுகின்றேன்.

அயலவன் விரும்பும் அளவை விட அதிக அளவிற்கு சமாதானத்தை
எப்பொழுதும் பேண முடியாது.

என் நினைவோடு உறவாடும் நாட்கள்

சந்திரபவானி இராமச்சந்திரா

இந்துக் கல்லூரியின் பொன்விழா ஆண்டிலே, இக் கல்லூரியின் ஆசிரியையான நான் வெள்ளிவிழாக் காண்பதையிட்டு மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். கல்லூரியின் வெள்ளி விழா நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்ளும் பேறு கிடைத்தமையையிடும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஆரம்பக் கல்விப் புதிய பாடத்திட்டத்தின் கீழ் இக் கல்லூரியின் ஆசிரியையாக நியமனம் பெற்று, 1976ஆம் ஆண்டு முதல் பல அதிபர்களின் கீழ் கடமையாற்றும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இக் காலத்தில் குருளைச் சாரணரைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியராகவும், இந்து மன்றப் பொறுப்பாசிரியராகவும் நான் கடமையாற்றினேன். பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் பொருளாளராக நான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றும் சந்தர்ப்பமும் எனக்கு வழங்கப்பட்டது. மேலும் பாடசாலை வைபவங்களில் இசை, நடன, நாடக நிகழ்ச்சிகளை மாணவருக்குப் பயிற்றுவித்து மேடையேற்றிய அநுபவம் மறக்க முடியாதது.

இந்துக் கல்லூரியின் இருபத்தைந்து வருட பயணத்தில் எமது வெள்ளிவிழா நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூர வேண்டியது எனது கடமையாகும். வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டங்களின் முன்னோடி நிகழ்ச்சியாக "பிருந்தாவனம்" என்னும் களியாட்ட விழா எமது மைதானத்தில் நடைபெற்றது. இது தொடர்ச்சியாக ஏழு நாட்கள் நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அப்போது கொழும்பு நகரில் வாழ்ந்த பல பிரபல்யமான தொழிலதிபர்கள் இக் களியாட்டவிழா வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்குப் பெருந்தொகையான நிதியை நல்கினார்கள். இவ் விழாவில் விற்பனை நிலையங்கள், உணவகங்கள், சிறுவர்க்கான விளையாட்டுக்களுடன் பிரபல தமிழ் சிங்களப் பாடசாலைகளின் இசை நிகழ்ச்சியும் நடை பெற்றது. இதற்கு மேலும் மெருகேற்றும் முகமாக அழகுராணிப் போட்டியும் நடாத்தப்பட்டு வெற்றி பெற்றவருக்குத் தென்னிந்தியா சென்றுவர விமானப் பயணச் சீட்டு வழங்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிதி வசூலிப்பின் மூலம் வெள்ளிவிழாக் கட்டடம் அமைக்கப்பட்டு, கௌரவ அமைச்சர் பதியுதீன் மொகமட் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இந்துக் கல்லூரியின் அதிபர், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் நன்றியுணர்ச்சி மிக்கவர்கள் என்பதற்கிணங்க தமக்கு வாரி வழங்கிய பிரமுகர்கள், நலன் விரும்பிகள் அனைவருக்கும் ஆடம்பகரமான முறையில் இராப்போசன விருந்தொன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஏறக்குறைய ஐந்நூறு பேர்கள் அளவில் அவ்விருந்திற்குச் சமூகமளித்தனர். சரஸ்வதி மண்டபத்தை இராப்போசன விருந்திற்கேற்ப அலங்கரித்ததிருந்து, அன்றைய விருந்தில் வழங்கப்பட்ட சகல உணவு வகைகளும் எமது சக ஆசிரியைகளாலேயே தயாரித்து வழங்கப்பட்டமை பலரது ஏகோபித்த பாராட்டுக்குரியதாயிற்று.

எமது நாற்பதாண்டு நிறைவு விழா 1991ஆம் ஆண்டு, வித்தக விநாயகர் ஆலய பூசை வழிபாடுகளுடனும், ஆரம்ப பிரிவு மாணவர்கள் நாற்பது விளக்குகளை ஏற்றிய வைபவத்துடனும் இனிது நிறைவேறியது.

நாற்பதாண்டு விழாவைச் சுருக்கிக் கொண்ட நாம் எமது பொன்விழா ஆண்டை மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். பாலைவனம் சோலைவனமானது போன்று பார்க்குமிடமெங்கும் கட்டடங்கள், பார்வையாளர் அரங்கு, பரந்த மைதானம், கண்ணைக் கவரும் நீர்த்தடாகம், வித்தக விநாயகர் ஆலயம் என மிளிர்வதைக் காண உள்ளம் பூரிப்படைகிறது.

எமது பாடசாலை எதிர்காலத்தில், இலங்கைத்தீவின் மாணிக்கமாகப் பிரகாசித்துப் பல நூற்றாண்டுகளைக் கொண்டாட எல்லாம் வல்ல வித்தக விநாயகரின் அருளை வேண்டுகிறேன்.

நீர்மாக ஒரு கற்பனை உலகைப் படைத்துக் கொண்டு அந்த உலகில் வாழ்வது இயலாது. ஆனால் நமது எதிரேயுள்ள ஆபத்து தற்காலிகமானதுதான் என்பதை உணர்ந்து, என்றுமே நிலைத்து நிற்பதற்கான மாற்று முறையைக் கண்டு பிடித்து நிகழ்ச்சிகளை நமக்கு அடிமைகளாக்க வேண்டுமெயொழிய அவற்றிற்கு நாம் அடிமைகளாகக் கூடாது.

- நேரு -

அனைத்து மனிதனும் ஒரு வித சமாதானத்தை தேடிக்கொள்கிறான். இல்லாவிட்டால் சமாதானம் தொடர்பான பாவத்தைத் தேடுகிறான்.

50

சமாதானம் அனைத்து முன்னேற்றத்தினதும் அடிப்படையாகும்.

- மகாத்மா காந்தி -

சமயம்

★ கடவுள்	— கணேசமூர்த்தி சேயோன்	27
★ இந்து மதம்	— ஹரிதாஸ் அகிலன்	27
★ நவராத்திரி விழா	— யோகேந்திரன் திருக்குமரன்	28
★ விநாயகர்	— திருநாவுக்கரசு நிஷாந்தன்	28
★ நீத்தார் கடன்கள் இயற்றும் முறையும் அதன் பலன்களும்	— பாடசாலை இந்து மாமன்றத்தினர்	29
★ பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இந்து சமய இயக்கங்கள்	— கலாநிதி துரை மனோகரன்	32
★ “சைவமும் தமிழும்”	— கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் M. A. .	34

கடவுள்

கணேசமூர்த்தி சேயோன், ஆண்டு - 2
(பரிசு பெற்ற கவிதை)

“மாதா பிதா குரு தெய்வம்
வணங்குவீர்” என்பது படித்த பாடம்
என்னைப் பெற்றவர் மாதா என்றார். நான் அவரை
“அம்மா” என்றேன்
பேணி வளர்ப்பவர் பிதா என்றார். அவரை நான்
“அப்பா” என்றேன்.
பள்ளியில் பாடம் சொல்லித் தருவார் குரு என்றார்.
நான் “ஆசிரியர்” என அழைக்கின்றேன்.
எம்மைப் படைத்தவர் இறைவன்
எல்லாம் வல்லவன் “இறைவன்” என்கிறார்

“எங்கே காணலாம்” என்றால்
கடவுளே உண்மை, அன்பே தெய்வம்
உண்மை பேசு, நம்பிக்கை வை, காணலாம் கடவுளை.
அன்பைப் பேணு, அழைத்தால் வருவார்
என்கிறார் என் தாத்தா.
உண்மை பேசுவோம் அன்பாய் வாழுவோம்
ஒடி வாருங்கள் ஒன்று சேருவோம்
கூடித் தொழுவோம்.
காண்போம் கடவுளை
சத்தியம் கடவுள் இது
நித்தியம் உண்மை இது.

இந்து மதம்

ஹரிதாஸ் அகிலன், ஆண்டு - 6 E

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்துக்கு முன்
தோன்றிய மூத்தமதம் இந்து மதம். “உலக மக்கள்
அனைவரையும் ஒழுங்காக வாழச் செய்யப் பெரியோர்கள்
வகுத்த வாழ்க்கை நெறி” எனவும் கூறலாம். சைவ சமயத்தின்
உயிர் நாடி தர்மமாகும். தனி மனிதன் நன்கு வாழ்ந்தால்
அவன் குடும்பம், சமூகம், இனம், வாழும் தேசம் எல்லாமே
மிகமிக நன்கு சீராகும்.

இந்து மதத்திற்கு உயிர்நிலை தனிமனிதனுடைய
சுயதர்மமும் சுத்தமான வாழ்க்கையும்தான். தனிமனிதனுடைய
அனுஸ்டானத்தாலும், பரிசுத்த சக்தியாலும் இந்துமதம் நிலை
பெற்று நிற்கிறது. எந்த மதமும் தோன்றுவதற்கு முன்பு
இருந்தும், ஏனைய மதங்கள் பல படை எடுத்து வந்ததையும்
மீறி, மதமில்லாத நாஸ்திகத்தையும் சமாளித்து இந்து மதம்
ஆலமரமாக இருக்கின்றது”. என்று மிக அழகாக ஸ்ரீ காஞ்சி
காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்
கூறுகின்றார்.

இந்து சமயத்தில், முதலிடம் பெறுவது சைவ சமயமாகும்.
இம்மதம் சிவனுக்கு இறைமை கூறுகிறது. சிவனைத் தந்தையாகவும்
உமாதேவியாரைத் தாயாகவும் சைவர்கள் வணங்குகின்றார்கள்.

உயிர்களைக் கொல்வது பாவம் என்று கூறும் சைவம்
புலால் உண்ணுதலை அறவே தவிர்க்கின்றது.

இந்த மதத்தின் தத்துவங்களும், அதன் கோட்பாடுகளும்
நவீன விஞ்ஞானத்துடன் பிணைந்து காணப்படுகின்றது. அன்று,
இந்து மதம் கூறியதை இன்றைய விஞ்ஞான உலகு அர்த்த
புஸ்டியுடன் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

ஆகவே ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையுடன் இந்து மதமும்
விஞ்ஞானமும் உயிருடன் கலந்து வருகின்றது. இயற்கையை
ஆதாரமாகக் கொண்டு எம்மதம் எங்குமே வியாபித்திருக்கின்றது.
ஏனைய மதங்கள் அனைத்துமே வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆனால்
எமது இந்து மதம் தானாகவே வளர்கின்றது. நான் ஓர் இந்துவாக
இருப்பதிலே பெருமைப்படுகின்றேன்.

முற்போக்கு வேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். நமக்குப் பிறகு வருபவர்களும் இதையேதான்
சொல்லப் போகிறார்கள். ஒன்று வளர்கிறது. நாளா வட்டத்தில் அது முற்போக்கிலிருந்து பிற்போக்காக
மாறுகிறது. எனவே முற்போக்கைக் கண்டு அஞ்சவோ, பிற்போக்கென்று நகைக்கவோ வேண்டியதில்லை.
எது முற்போக்காகத் தோன்றுகிறதோ அதுவே பிற்போக்காக மாறுவதால் முற்போக்காளரும் பிற்போக்கையே
சீருஷ்டி செய்து கொண்டு இருப்பவர்கள்தான் என்று துணிந்து கூறலாம்.

- பேரிகை -

சில வேளைகளில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த
அதிக விலையைச் செலுத்த வேண்டி யேற்படலாம்.
- பெஞ்சமின் பிராங்ளிள் -

50

நவராத்திரி விழா

யோகேந்திரன் திருக்குமரன், ஆண்டு - 2 F

இந்துக்களால் கொண்டாடப்படும் சமய விழாக்களில் நவராத்திரியும் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு வருடமும் புரட்டாதி மாதம் ஒன்பது இரவுகள் கொண்டாடப்படும் விழாவாக இது திகழ்கின்றது.

நவராத்திரி நாட்களில் முதல் மூன்று நாட்களும் சக்தியை நோக்கி வழிபட்டு வீரத்தை வேண்டுகிறோம். அடுத்து மூன்று நாட்களும் செவத்தை வேண்டி இலக்குமியை வணங்குகிறோம். இறுதி மூன்று நாட்களும் கல்வியை வேண்டி சரஸ்வதியையும் வழிபடுகின்றோம். பூரண கும்பம் வைத்துத் தோத்திரங்கள் பஜனைகள் பாடி மூன்று சக்திகளையும் வழிபடுகின்றோம். பத்தாம் நாள் “விஜயதசமி” ஆகும். அன்று கோயில்களில் மானம் பூத் திருவிழா நடைபெறும். அன்று ஏடு தொடக்குதல், நடனம், சங்கீதம், மிருதங்கம், வீணை போன்ற கலைகளையும் பயிலத் தொடங்குவார்கள். எமது பாடசாலையிலும் இவ்விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. நாமும் முத்தேவியரை வணங்கி யாவும் பெறுவோமாக.

விநாயகர்

திருநாவுக்கரசு நிஷாந்தன், ஆண்டு - 6 A

நாம் வணங்கும் முதற் கடவுள் வித்தக விநாயகப் பெருமான். அவருக்கு மறு பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. அவருடைய மறுபெயர்கள் தொப்பை அப்பன், பிள்ளையார், தும்பிக்கையான், விக்னேஸ்வரர் எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுவார். எச் செயலைத் தொடங்கும்போதும் முன்னர் விநாயகருக்கு வணக்கம் செலுத்துவது நமது வழக்கம். எடுத்துக் கொண்ட காரியம் தடைகள் இல்லாமல் நிறைவு பெறுவதற்காகவே நாம் அவரை முதன் முதல் வணங்குதல் வேண்டும். பிள்ளையாரை வழிபடுவது மிகவும் எளிது. பகவின் சாணம், மஞ்சள்மா, அறுகம்புல் போன்ற எளிதிற கிடைக்கும் பொருள்களால் பிள்ளையார் பிடிக்கலாம்.

வித்தக விநாயகரை வழிபடும் போது தோப்புக் கரணம் போடுகிறோம். அதற்குப் புராணக் கதை ஒன்று உண்டு. யானைமுகம் உடைய கயமுகன் என்னும் அசுரன் சிவபெருமானை வணங்கினான். அவன் சாகாத வரம் உட்பட பல வரங்கள் பெற்றான். பின்னர் அவன் தேவர்களைத் தன் அடிமைகளாக்கினான். அவர்களைத் தன் முன் ஆயிரம் முறை தோப்புக்கரணம் போடச் செய்தான். தேவர்கள் சிவபெருமானிடம்

முறையிட்டார்கள். அவர் கயமுகனை அடக்க விநாயகரை அனுப்பினார். விநாயகர் அவனுடன் பெரும் போர் புரிந்தார். அவன் சாகாவரம் பெற்றவன். ஆயுதங்கள் அவனைத் தாக்கவில்லை. எனவே, விநாயகர் தம் வலது பக்கத் தந்தத்தை முறித்து அவன் மேல் வீசினார். அது அவனுடைய உடலைப் பிளந்து அவன் பெருச்சாளி உரு எடுத்து விநாயகரை எதிர்த்தான். விநாயகர் அவனைத் தன் வாகனமாக்கினார்.

விநாயகர் பல வடிவத்திலும் இருக்கிறார். விநாயகரைப் பற்றி ஒரு கதை உண்டு. ஒரு நாள் நாரதர் மாம்பழம் ஒன்றைச் சிவபெருமானுக்குக் கொண்டு வந்தார். அப்போது முருகன் மயிலில் ஏறி வந்தான். முருகன் சொன்னார் “பழத்தைத் தாருங்கள்” என்று. அப்பொழுது பிள்ளையார் தனக்குத் தருமாறு கூறினார். உலகத்தைச் சுற்றி வருபவருக்கு மாம்பழம் கிடைக்கும் என்றனர் பெற்றோர். அப்போது முருகன் மயில் மீது உலகத்தைச் சுற்றி வரப் புறப்பட்டார். பிள்ளையார் என்ன செய்தார்? தாய் தந்தையரைச் சுற்றி வந்து பழத்தைப் பெற்று விட்டார். முருகன் வந்தார். நடந்ததை அறிந்து கோபம் கொண்டு ஆண்டியாகப் போய் விட்டார். விநாயகர் பழத்தைக் கொடுத்தும் அவர் பெறவில்லை.

உண்மை நண்பன் ஒருவன் ஒரு வரப்பிரசாதம். இவ்வுலகத்தில் மிகச் சிறந்ததும், அழகுடையதும், இன்பமளிப்பதும் என அநேக செயற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் உத்தம நண்பனின் முகத்தைப்போல சிறந்ததும் அழகு பொருந்தியதும், இன்பங்கொடுப்பதும் அருமையானதும் வேறொன்றுமில்லை. அந்தகாரத்திலும் அவன் முகம் அழகியதே. காதுக்கு இனிமையாய் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவை பல இருப்பினும் உண்மை நண்பனின் குரலைப்போல காதுக்கு இனிமையாயிருப்பது வேறொன்றில்லை. இத்தகைய நட்புக்கு மூலகாரணம் மனவுருக்கமே. அன்பு பூக்கும் மரமே நட்பையும் காய்க்கிறது.

- இமயம் -

50

ஒருவனுக்குச் சமாதானம் தேவையெனின் அவன் துப்பாக்கித் தாக்குதல்களுக்கு முன்னர் செய்யும் வேலைகளைச் செய்யாதிருக்க வேண்டும்.

- நெப்போலியன் பொனாபாட்

நீத்தார் கடன்கள் இயற்றும் முறையும் அதன் பலன்களும்

தொகுப்பாக்கம் : இந்த மன்றம்

மனித உடல் எடுத்த நாம் வாழத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். மனித வாழ்வு வளர்ச்சியுடையது. அதனால் நாமும் வளர்ச்சிப் பாதையில் வாழ வேண்டும். அவ்விதம் நாம் வாழ்ந்து மடிந்தாலும் எம்மை எம் எச்சம் போற்றச் செய்யும். எம் எச்சம் எம்மை மதிக்க வேண்டுமென நாம் எண்ணினால் நாமும் எமது மூதாதையர்களுக்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக அவர்களுக்குரிய கடன்களை நிறைவேற்றுவதாக இருக்க வேண்டும். எம்மதம் பிதிர் உலகம் என ஒன்றினைப் படைத்துக் காட்டுகின்றது. இறந்தவர் யாவரும் பிதிருலகத்தில் இருப்பவர் என வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. இக்கொள்கை இன்று நேற்றுத் தோன்றியது இல்லை. எம் மதம் எப்போது தோன்றியதோ அன்றிலிருந்தே தோன்றியது எனலாம். அதனையே வள்ளுவப் பெருந்தகையும்,

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான் என்றாங்கு
ஐம்புலத்தார் ஓம்பல் தலை”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாழ்வில் ஈடுபடுபவர் தம் வாழ்வுடன் வேறு பல அறச் செயல்களையும் புரிவதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார். அதில் தென்புலத்தவரையும், தெய்வத்தையும், விருந்தினரையும், நண்பரையும் தம் குடும்பத்தினரையும் காக்க வேண்டியதே அவரது கடமையாகும் என்கிறார். இதில் தென்புலத்தார் என அவர் குறிப்பிடுவது பிதிர்ரை எனலாம். அதாவது இவ்வுலகில் எம்முடன் வாழ்ந்து அல்லது எமக்கு முற்பட்டவராக வாழ்ந்து இறந்தவரைக் குறிப்பிடுகின்றது. அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர் வித்தியாசமாகக் குறிப்பிடுகின்றார். பிதிர்ரானவர் படைப்புக் காலத்தில் பிரம்மனால் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட் சாதி என்கிறார். அவர்களுடைய இடம் அல்லது அவர்கள் வாழும் இடம் தென்திசை என்பதனால் அவர்கள் தென்புலத்தார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டார்கள். அத்தகையவரை எண்ணியும் நாம் அறம் புரிய வேண்டும். அவர்களது அதாவது அந்தப் பிதிர் தேவதைகளுடைய திருப்தியின் பொருட்டும் கருமம் புரிய வேண்டியது மனிதராகிய எம் கடமையாகின்றது.

இந்து சமயிகள் ஒவ்வொருவனும் ஓம்ப வேண்டிய ஐந்து வகை வேள்விகள் 'யக்ஞங்கள்' எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவை பிரம்ம யக்ஞம், பிதிர் யக்ஞம், தேவ யக்ஞம், பூத யக்ஞம், மானுட யக்ஞம் என்பவையாகும். இவற்றுள் பிதிர் யக்ஞம் என்பது இறந்துபோன தம் முன்னோர்களுக்காக நாம் செய்ய வேண்டிய கருமங்களைப் பற்றியதாகும். இக்கருமங்களை முறையாகச் செய்யும் போது வேத மந்திரங்களைச் சொல்லி அருக்கியம் இட வேண்டும். அதாவது மந்திரநீர் இறைக்க வேண்டும். இதனுடன் அக்கினிக்கும் காக்கைக்கும் பிண்டம் வழங்குதலும் முக்கியமான கருமமாக அமைகிறது. உடலைத் தகனம் செய்த பிறகும் அதன்

ஆத்ம சொரூபம் எஞ்சியிருக்கிறது. தேகத்தைத் தகனம் செய்கின்றபோது அக்கினி தேவதையிடத்துச் சமர்ப்பிக்கின்ற பிரார்த்தனை இருக்கு வேதத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதிலொன்றானது 'அக்கினி தேவதையே! உமது கரங்களால் இனிது பற்றி இவரை அழைத்துச் செல்வீராக! இவருக்குத் தோஷமற்ற தேகத்தை நல்குவீராக! பிதிர் தேவதைகள் வசிக்கும் இடத்திற்கு இவரை அழைத்துச் செல்லும். சோகமும், மரணமும் இல்லா அவ்வுலகில் இவரைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடும்" என அமைத்துள்ளது. பிரார்த்தனைகளுடன் இறந்து போனவர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகவும் முக்கியம்சமாகத் திகழ்கிறது.

பிண்ட கருமம் என்ற பேச்சளவில் கூறப்படும் சொல் "சிரார்த்தம்" என்பதனையே குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது சிரத்தையோடு செய்யப்படுவது எனக் கூறலாம். மன விருப்பத்துடன் அல்லது ஈடுபாட்டுடன் அக்கடமைகளை நாம் புரிய வேண்டுமெனக் கூறப்படுகின்றது. அந்தக் கிரியை இறந்தவர்க்குச் செய்யும் கிரியையாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுக் கணிக்கப்படுகின்றது. அந்தக் கடமைகளை நாம் மாதந்தோறும் நடத்துவது கடினம். ஆதலினால் வருடத்திற்கு ஒரு நாள் அதாவது "மாளயம்" அன்று அவர்களை எண்ணி அந்த அறத்தை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அந்நாள் புரட்டாதி மாதத்திற் செய்யப்படுவது. அந்நாள் பொதுச் சிரார்த்த நாளாகக் கருதப்படுவதாகும். புரட்டாதி மாதத்து அபரபக்கப் பிரதமை முதலாகப் பூர்வபக்கச் சதுர்த்தி வரையுள்ள காலம் மாளய காலமெனப்படும். அக்காலத்தில் நாம் செய்யும் கடமை அதாவது அறச் செயல்கள், மரணமடைந்தவரை நரகமெய்தாதபடி இன்பத்தை நுகரக் குறித்துச் செய்யப்படும் கிரியை எனலாம்.

புரட்டாதி மாதம் ஏன் இந்தக் கிரியைகளுக்குகந்த காலம் என்பதைப் பார்ப்போம். தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கும் சூரியனது தென்பாகத்து நடுப்பாகம் இந்த மாதத்தில் தான் பூமிக்கு நேரே நிற்கின்றது. அந்தக் காலத்தில் சந்திரனது அபரபக்கம் அதாவது தென் பாகம் பூமிக்கு நேராக நிற்கின்றது. தென்புலத்தார் எனப்படுபவர் இந்த நேரடிப் பார்வைக்கு இலக்காகும் காலமாக இம்மாதம் விளங்குவது அதனால் தான். அதனால் அந்தப் புரட்டாதி மாதம் பிதிர்ருடைய விசேடகாலம் என்பது தெளிவாகக் கருதப்பட்டது. எங்களுடைய ஒரு மாதம் பிதிர்களுக்குத் தேவர்களுக்கும் ஒரு நாளாகக் கணிக்கப்படும். அதில் பூர்வபக்கம் பகற் பொழுதாகவும் அபரபக்கம் இரவுப் பொழுதாகவும் கணிக்கப்படுகின்றது. பூர்வபக்க பிரதமை உதயமாகும். இராக்கால முடிவு அமாவாசை. பகற்கால முடிவு பூரணயாகும்.

சமாதானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு யிக உயர்ந்த பெறுமதியையும்
கொடுக்க வேண்டியேற்படலாம்.

- பெஞ்சமின் பிராங்ளின் -

50

அதுமட்டுமன்றி பிதிரர்களுக்குரிய கடமைகள் செய்வதற்குரிய காலமாக நாம் அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தி அடைந்த தினத்தைக் கருதி வழிபடுகின்றோம். அதுதவிர, அமாவாசை தினமும் சிறந்த காலமாகும். பிரதி மாதத்திற்கு ஒரு முறை பிதிரர்களுக்கும் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை தேவர்களுக்கும் தினந்தோறும் மனிதர்களுக்கும் பசி எடுக்குமாம். 'அமாவாசை' என்றால் அருகருகே வசிப்பது என்று பொருள்படும். சூரியனும் சந்திரனும் அடுத்தடுத்து இருக்கும் நாளையே 'அமாவாசை' என்று கூறுகிறோம். சந்திரனது கிரணத்தால் மகிழ்ச்சியுறும் பிதிரர்கள் அமாவாசை அன்று சம்ருத கிரணம் இல்லாததால் மிக்க வருத்தத்துடனும், பசியுடனும் தம் புத்திரர்களை நோக்கி வருகின்றார்கள். ஆகவே அன்று பிதிரர்களைத் திருப்தி செய்வதற்காக ஒவ்வொருவரும் தர்ப்பணம் முதலான சடங்குகளை முறையாகத் தவறாது செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடில் பிதிரர்களின் சாபம் ஏற்பட்டு சந்தி, செல்வம், ஆயுள் முதலியவைகள் குறைந்து போகும்; நசிந்தும் போகும். அமாவாசை என்னும் போது ஆடி அமாவாசை சிறப்பாக இறந்த தந்தைக்குரிய சிரார்த்த நாளாகக் கணிக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. அது தவிர மாளய பட்ச காலம் என்பதும் சிரார்த்த தினத்திற்குரிய காலமாகும். இவ்விதமாகப் பிதிரர்களுக்குரிய நாட்களாகக் கணிக்கப்படுபவை எம்மால் குறித்து வைக்க வேண்டிய நாட்களாகின்றன. அக்காலங்களில் எம்மனத்தாலும் அவர்களை எண்ணி அவர்களுக்குரிய கடமைகளைப் புரிய முனைய வேண்டும்.

தேவர்கள் வருடக் கணக்கின்படி இந்தப் புரட்டாதி மாதம் நடுராத்திரியாகும். அந்த நடுராத்திரிக் காலம் நிசப்தமாக இருக்கும். அக்காலங்களில் நாம் பிதிரர்களை எண்ண ஏற்ற காலமாகின்றது. அதாவது தேவர்கள் அக்காலங்களில் ஆராதனைக்குரியவராகின்றனர்; பிதிரர்கள் அக்காலங்களில் இவ்வுலகில் வாழும் ஏனைய ஆன்மாக்களின் உபசாரத்திற்கு உரியவர்களாகின்றனர். ஏனைய காலங்களை விட அம்மாளயக் காலம், மிக உசிதமான காலமாகக் கருதப்படுவதன் அடிப்படைக் காரணமும் இதுவேயாகும். அக்கருத்துக்களை எம்மத நூல்களும், சாத்திரங்களும் வலியுறுத்திக் கூறியும் உள்ளன. நாளும் எம் மூதாதையரை இன்பப்படுத்தக்கூடிய கருமங்களைச் செய்ய முடியாமற் போகலாம். ஆதலினால் அந்த நற்காலங்களில் என்றாலும் அக்கடமைகளை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும். அதனையே, உலகப் பொதுமறையாகத் திகழ்ந்து வாழ்வு நெறிகளை வலியுறுத்திக் கூறும் திருக்குறள் - 'தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஓக்கல் தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தார் ஓம்பல் தலை' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. எம் வாழ்வுக் கருவூலமாகத் திகழும் குறள் தரும் அறம் எம் ஆன்ம நேயத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமைவது எனலாம். அதனை நாம் எம் வாழ்விலே கடைப்பிடித்தால்தான் நாமும் நற்பேறு பெறலாம். அல்லது எமது பிறப்பே பாழாகப் போவதுடன் இறப்பும் எமக்குத் தீராத இடரையே பெற்றுத்தரும்.

மாளய காலத்தில் நீத்தார் கடன்களை இயற்றல் மற்றைய காலங்களிற் செய்யும் கருமங்களை விடச் சிறப்பானதாகும். மாளய பட்சத்தில் செய்யும் ஆராதனை சூரிய பகவானுக்குப் பரிபூரண திருப்தியைக் கொடுக்கிறது. அதனால் எல்லாப் பிதிரர்களும் திருப்தி அடைகிறார்கள். இக்காலத்தில் மகான்களாக பிதிரர்கள் இவ்வுலகிற்கு வருகைதந்து பதினாறு நாட்கள் தங்கியிருந்து தம் புத்திரர்கள் சுற்றத்தார்களுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். சூரியன் கன்னிராசியில் புகும்போது ஆசாடம் முதலாய ஐந்தாவது அபர பட்சத்தில் யமதருமராஜன் பிதிரர்களைப் பூமிக்கு அனுப்பி வைக்க, பிதிரர் தீபாவளி அமாவாசை வரையும் சிரார்த்தத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்து இருக்கிறார்கள். இச்சிரார்த்தத்தை ஓம் செய்து அன்னதானம் அளிக்க வேண்டும். இயலாத நிலையில், பிராமணர்களை அழைத்து தட்சணையாவது கொடுக்க வேண்டும். மாளய பட்சம் தொடங்கிய சதுர்த்திக்கு மேல்தான் மாளய சிரார்த்தம் செய்தல் உகந்தது. தன் பிதிரர்க்கு சிரார்த்தம் செய்கின்றவனே மாளய பிராமணனாக உட்காரத் தகுதி படைத்தவனாகின்றான். மனிதன் தன் வாழ்க்கையில் ஒருமுறையாவது மாளய சிரார்த்தத்தை அன்னரூபமாகச் செய்ய வேண்டும். சந்நியாசம் பெற்று சித்தியடைந்தவர்களுக்கு துவாதசியில் சிரார்த்தம் செய்ய வேண்டும். எத்தகைய பரம ஏழையாக இருந்தாலும் வருடத்திற்கு ஒருமுறை மாளய பட்ச சிரார்த்தத்தை அவசியம் செய்யத்தான் வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் புண்ணியவேஷத்திரமான 'காயாவில்' செய்யப்படும் சிரார்த்தத்திற்கு ஒப்பான பயனைத் தரும்.

பிதிரர்களுக்கு நாம் சிரார்த்தம் செய்தால் அதை உரிய தேவர்கள் ஏற்று முறைப்படி பிதிரர்களிடம் நம் எண்ணத்தைச் சேர்க்கிறார்கள். நீத்தார்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடன்களையும் அதனால் விளையும் பயன்களையும் பற்றி ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் குறிப்பிடுமிடத்து, "நரகத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கூட சாத்திரப்படி பரோபகாரம் செய்ய வேண்டும். திவசமும் தர்ப்பணமும் செய்கிறபோது, பூலோகத்திலோ, வேறு எங்கோ எந்த ரூபத்திலோ இருக்கின்ற நம்மூதாதையர்களுக்கு அது சென்று ஷேமத்தைக் கொடுக்கிறது. இங்கே நாம் கொடுக்கிற எள், தண்ணீர், பிண்டம் முதலானவைகளைப் பிதிர் தேவதைகள் நம் மூதாதையர்கள் எங்கே எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும் அதற்கேற்ற ஆதாரமாக மாற்றி அங்கே கிடைக்கச் செய்து விடுகிறார்கள். நம் நாட்டு ரூபாயை வெளித்தேசத்துக் கரென்சியாக மாற்ற 'எக்ஸ்சேஞ் பாங்க்' (Exchange Bank) இருப்பது போல பிதிர் தேவதைகள் இப்படி நாம் அளிப்பவற்றை ஏற்று, மாற்றி உரியவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள்....." எனத் தொடர்ந்து கூறியுள்ளார். நம் முன்னோர்கள் வருடம் முன்னூற்று அறுபத்தைந்து நாட்களில், தொண்ணூற்றாறு நாட்களில் சிரார்த்தங்கள் செய்வது மிகுந்த சிறப்பைத் தரும். அவ்விதம் முடியாமற் போனால் பன்னிரண்டு அமாவாசைகளிலாவது செய்ய வேண்டும். அதுவும் இயலாதுவிடின், தை, ஆடி, புரட்டாதி மாதங்களில் வரும் மூன்று அமாவாசைகளிலாவது கண்டிப்பாக சிரார்த்தம் செய்ய வேண்டும். இதுவும் முடியாத ஏழைகள் மாளய பட்சத்தில் வரும் புரட்டாதி அமாவாசை அன்றாவது தவறாது செய்ய வேண்டும்.

பிதிரர்களுக்கு உரிய காரியங்களை முறையாகச் செய்யாது விடின், தலைமுறையாக இருந்த இரத்த சம்பந்தப்பட்ட நோய்களும் துன்பங்களும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருக்கும். 'மாதா பிதாக்கள் இருக்கும் போது செய்வது மக்களைக் காக்கும்' என்று இருப்பதற்கொப்ப 'மாதா பிதாக்கள் உயிர்போனபின் அவர்களுக்காகச் செய்ய வேண்டிய கருமங்களைச் செய்யாமல் இருப்பது மக்களைத் தாக்கும்' என்பது உண்மையாகும். நம் மூதாதையர் அவர்களுக்கு சிரார்த்தம் செய்யவில்லை எனச் சபித்துவிட மாட்டார்கள். ஆனால் பிதிர் தேவதைகள்தான் தலைமுறை வழி வந்தவர்கள். தங்கள் மூலமாக மூதாதையர்களுக்கு எள்ளோ, தண்ணீரோ, அன்னமோ அளிக்கவில்லை என்பதை அறிந்து சபித்து விடுவார்கள். ஆதலினால், பிதிர்க்குரிய திவசம், தர்ப்பணம் என்பவற்றை உரிய முறையில் இயற்றி வர வேண்டியது அவசியம். அதாவது இங்கே பரோபகாரத்தோடு, சமய உபகாரமும் சேர்ந்து விடுகிறது. இத்தகைய அபரக்கிரியை பின் வந்த எம்மைப் போன்ற தலைமுறையினருக்கு எண்ணிய பலனைத் தரவல்லது.

மேலும், சிரார்த்தம் செய்த பிறகு எஞ்சிய உணவை நாம் முதலில் மிருகங்களுக்கு அளிக்காது பசுவை நாடிச் சென்று அதற்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். எம்மைவிட மேலான பிதிருக்கு உணவளிக்கும் முகமாக காக்கைக்கு பிண்டமாக சமர்ப்பிக்கிறோம். ஏனையவர்களுக்கு அன்னமிட்டு எஞ்சியதை பூசைக்குரிய பசுவிற்கு கொடுக்க முடியாது விடின் மண்ணில் புதைத்துவிட வேண்டும். சிரார்த்த உணவில் கத்தரிக்காய், வெங்காயம் முதலியவற்றைச் சேர்க்கக் கூடாது. ருத்ராட்சம், துளசி, வில்வம், சந்தனம் முதலிய அகத் தூய்மையுடன் பக்தி நிறைந்த உள்ளத்துடன் பூசையில் ஈடுபடுவதற்கு எம்மைத் தூண்டும் சீரானசக்தி நிறைந்தவை இவை. இவற்றுடன் வெள்ளரிக்காய், இஞ்சி, மிளகு முதலியவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். சிரார்த்தக் கருமங்களின் போது நமது உடலிலும், மனத்திலும் நல்ல சக்திகள் மேலோங்கி நிற்க வேண்டும். எனவேதான், கத்தரிக்காய், வெங்காயம் முதலியவற்றைச் சேர்க்கக் கூடாது.

திவசம் செய்யும் போது உணவைச் சுருக்க வேண்டும் அல்லது உபவாசம் நோற்பது சிறந்தது. நீராடி சுத்தமான ஆடைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, தாமாகவே பொருள்தேடி உண்ண முடியாத கூன், குருடு, நொண்டி, நோயாளி முதலியவர்களை அழைத்து வந்து அன்னமிட்டு திருப்திப்படுத்த வேண்டும். ஆலயத்திற்குக் காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய முப்பொழுதும் சென்று இறைவனிடம் மன ஒருமைப்பாட்டுடன் 'எம் மூதாதையர் எல்லோரும் பரிசுத்தமான வழியில் பரிசுத்த முடையவர்களாய் இருந்து இறுதியில் அவருடைய திருவடிகளிலேயே வந்து ஐக்கியமாகிப் பேரின்பத்தைப் பெறும்படி அருள்பாலிக்க வேண்டும்' எனப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய நட்சத்திரக் காலங்களில் இறப்பவர் பஞ்சகக் குற்றம் புரிந்தவராவார். அத்தகைய நிலைக்கு நாமும் தள்ளப்படக் கூடும். ஆதலினால் நாம்

உயிரோடு இருக்கும் காலங்களில் நன்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலங்களில் எமக்குரிய கடமைகளை நாம் புரியவேண்டும். வாழ்க்கையில் வெற்றி அடைவதற்கும் அந்த வெற்றிகள் நிலைப்பதற்கும் ஒரே வழி மக்கள் தருமம் மாறாது தம் கடமைகளைச் செவ்வனே முடிப்பதுதான் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வாழ்வுக்குக் கருவூலமாகும். தனிப்பட்ட குடும்ப வாழ்வில் அந்த வாழ்விற்குரிய கடமைகளை மேற்கொள்வது சிறந்த தருமமாகின்றது. பண்டைக்காலம் முதல் இன்று வரை மக்களினால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் தருமங்கள் பலவுள். அவையாவும் பழையன கழிதல் எனும் விழிப்புணர்வுக் கொள்கையினுள் அடக்கப்பட்டு விடக் கூடாது. அவை எந்தக் காலத்திலும் மக்களுக்குப் பயனுள்ளனவாயும், மக்களை வாழ்விப்பனவாயும், அவர்களுடைய வாழ்விலே வெற்றியைப் பெற்றுத் தரத்தக்கனவாயும் அமைவதால் அக்கடமைகள் யாவும் இன்றும் புதிய சஞ்சீவியாகி எம் வாழ்வினுக்கு உறுதி பயப்பனவாக அமைகின்றன. தலைமுறை தலைமுறையாக மரபுமரபாக மக்களை வாழ்வித்து வரும் அக்கடமைகள் எம்மால் நிச்சயம் பேணப்பட வேண்டும்; கடைப்பிடிக்கப்படவும் வேண்டும். எமது குழத்தைகள் எம்மைப் பார்த்துத்தான் தாமும் நடக்கப் பழகுகின்றன. தந்தையைப் பார்த்து ஆண்மகனும், தாயைப் பார்த்துப் பெண்மகனும் நடக்கின்றனர். தாமும் வாழ ஆசைப்படுகின்றனர். ஆதலினால், எம் மதக் கருத்துக்கள், கடமைகள், கொள்கைகள் யாவுமே எம்மால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு எம் சந்ததியினருக்கும் கையளிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் எமது சமய வாழ்வு சிறக்கும்.

'தருமம் தலைகாக்கும்' என்பது பழமொழி. அதே வகையில் பிதிர்க்கடன் புரியும் எம்மை நிச்சயம் எதிர்காலம் எம் ஆன்மாவைக் காக்கும். இறந்தவர்கள் யாவரும் தென்புலத்தில் வாழ்கின்றனர் என்கிறது எமது மதம். அவர்கள் யாவரையும் பிதிர் அறிவர். அதனால் நாம் இறந்தவர்களுக்கு நீத்தாருக்குச் செய்யும் பிதிர் தருப்பணம் அவரவர்களை நிச்சயம் சென்றடையும் என்பர். எமது மதம் கூறும் வழிநின்று அக்காலங்களில் பிதிர்களுக்குத் தருப்பணம் செய்து பிரீதி செய்தால் அத்தருப்பணம் அவரவர்களுக்குரிய பலன்களை அவரவர்களிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் என்பது நாமறிந்ததே. தென்திசை பிதிர்ரை இலக்கியங்களும் சீரணித்துக் காட்டுகின்றன.

நோக்கில் தென்திசை அல்லது நோக்குறாள் ஏக்குற்று ஏக்குற்று இரவி குலத்துளான்...."

வருந்துவதாக கம்பர் தெரிவிக்கின்றார். அதாவது இங்கு தன் தேவையை எதிர்பார்ப்பைத் தன் தென்புலத்தாராகிய தெய்வத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தன்பணி புரியப் புறப்பட்டதாக இலக்குமணன் சித்திரிக்கப்படுகிறான். இலக்கியங்களிலும் தென்புலத்தார் ஓர் உன்னத இடத்தினைப் பெற்றிருந்தமையை அறிய முடிகின்றது. எனவே, தெய்வத்திற்கு அடுத்து வைத்து வணங்கப்படும் பிதிருக்குரிய கடமைகளை கிரியைகளை ஒழுங்கு பெறச் செய்தால் நாம் உயர்ந்த வாழ்வு வாழலாம். பிதிருக்குரிய கடமைகளை நாமும் புரிந்து நலம் பல பெறுவோம்.

ஆதரவின் அடிப்படையிலான சமாதானத்தின் ஒளியில் சந்தேகத்திற்கான சந்தர்ப்பம் நிலவக் கூடாது.

- ஜோர்ஜ் ஸ்ரீவன்சன் -

50

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இந்து சமய இயக்கங்கள்

கலாநிதி துரை மனோகரன், பேராசனப் பல்கலைக்கழகம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பல்வேறு வகைகளில் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒரு காலகட்டமாக விளங்குகிறது. நவீன கல்வி, நவீன இலக்கியம், நவீன சமயச் சிந்தனைகள், நவீன அரசியல் எழுச்சி முதலிய பல்வேறு துறைகளினதும் ஆரம்பக் கட்டமாக அது அமைந்தது. இந்நூற்றாண்டில் இந்துசமயம் தொடர்பான புதிய சிந்தனைகள் இயக்க வடிவம் பெறத் தொடங்குவதைக் காணலாம். சர்வமத சமரசச் சிந்தனைகளும் கல்வியறிவு பெற்ற மத்தியதர மக்கள் மத்தியிற் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியமையும் இந்நூற்றாண்டின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களுள் ஒன்றாகும்.

இந்நூற்றாண்டில் இவ்வாறு பல்வேறு இந்துசமய இயக்கங்களும் முனைப்புடன் முகிழ்ப்பதற்கு முன்னோடிகளாக அமைந்த சில முயற்சிகளையும் இவ்விடத்தில் நினைவு கூர்வது பொருத்தமானதே. சர்வமத சிந்தனைகள் தொடர்பாக நோக்கும்போது, கபீர்தாசரின் முன் முயற்சிகள் கவனத்துக்கு உரியவை. 15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த அவர், இந்திய வேத மரபையும், இஸ்லாத்தையும் தொடர்புபடுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இஸ்லாத்தின் சூபி தத்துவத்திற்கும், வேதமரபின் பிரம்மம் பற்றிய சிந்தனைக்கும் இடையே காணப்படும் பொதுமை, இவ்வாறு இரு மரபுகளையும் தொடர்புபடுத்த வாய்ப்பாக அமைந்தது.

கபீர்தாசருக்கு ஏறத்தாழச் சமகாலத்தில் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் வாழ்ந்த குருநானக் (1469 - 1539) இந்து - இஸ்லாம் மதங்களில் தேவையற்றனவென்று தாம் கருதியவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு, அன்பு, ஒழுக்கம், நம்பிக்கை என்பவற்றை முதன்மையாக வலியுறுத்தினார். குருநானக்கின் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகச் சீக்கியம் என்ற புதுமதம் உருவானது.

சீக்கிய மதத்தின் தோற்றத்தின் பின்னர், இந்து - இஸ்லாம் உறவு நிலையைப் பேணுவதில் பேரரசர், அக்பர் காட்டிய அக்கறை குறிப்பிடத்தக்கது. 'தீன் இலாஹி' (இறைவனின் மதம்) என்ற புதிய மதக் கொள்கையையே அவர் உருவாக்கினார். பல்வேறு மதங்களின் உயரிய சிந்தனைகளும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டன. அக்பரின் கொள்ளுப் பேரனான தாராஷுகோ, வேதாந்தம், சூபி தத்துவம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயுள்ள ஒற்றுமைப் பண்புகளை ஆய்வு செய்து, நூலொன்றை எழுதினார். தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபுப் புலவரின் பாடல்களிலும் சமய சமரச அணுகுமுறை இடம்பெறுவதைக் காணலாம்.

ஐரோப்பியரின் - குறிப்பாக ஆங்கிலேயரின் வருகையால் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள் சமயச் சிந்தனைகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இவ்வகையில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சமூகத்தை மையங் கொண்ட சமயச் சிந்தனைகள் வேரூன்றத் தொடங்கின. இத்தகைய நிலையில்,

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் சில சமய இயக்கங்கள் தோற்றம்பெறத் தொடங்கின. பிரம்ம சமாஜம் (1828) சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் (1865), ஆரிய சமாஜம் (1875), பிரம்மஞான சங்கம் (1883), இராமகிருஷ்ண மிஷன் (1897) முதலியன இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் பிரம்மஞான சங்கம் மேலை நாடுகளிலிருந்து வந்து இந்திய ஆன்மீகத்தின்மீது ஈடுபாடு கொண்டோரின் முயற்சியாக விளங்கியது. சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் தமிழ்நாட்டில் தோன்றியது. மற்றைய மூன்று அமைப்புகளும் வங்காளம், குஜராத் ஆகிய மாநிலங்களில் வேரூன்றி, அனைத்து இந்திய ரீதியிற் பரவின. இவற்றோடு, எம். ஜி. ரானடே என்பாரின் பிரார்த்தனை சமாஜம் என்ற அமைப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய இயக்கங்கள் இந்தியாவின் தேசிய எழுச்சிக்கான முயற்சிகளுக்கும் வித்திட்டன.

இவ்வகையில், இத்தகைய தேசிய பண்பாட்டு எழுச்சிக்கான தோற்றவாயாகப் பிரம்ம சமாஜம் அமைந்தது. இதன் நிறுவகரான ராஜாராம் மோகன்ராய் (1772-1833) வங்காளத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்து சமய தத்துவங்களோடு இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் பற்றியும் அறிந்த இவர், அரசியல் சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவராகவும், சீர்திருத்தங்களை அவாவியவராகவும் விளங்கினார். சமூக நோக்குக் கொண்ட ராஜாராம் மோகன்ராய், தமக்கு முந்திய சமயச் சிந்தனையாளரின்மீதும் பெரிதும் வேறுபட்டவராக விளங்கினார். நூலறிவு, பகுத்தறிவு, தெய்வ நம்பிக்கை என்பவற்றின் அடிப்படையிலே உண்மையைத் தெளிந்து கொள்ளலாம் என்ற கருத்தினைக் கொண்டவராக அவர் திகழ்ந்தார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலான பரம்பொருளைப் 'பிரம்மம்' என்ற சொல் உணர்த்துகின்றது. ராஜாராம் மோகன்ராயும் தாம் நிறுவிய இயக்கத்துக்கும் அப்பெயரையே இட்டார். 'பிரம்மசபா' என்று அவர் வைத்த பெயர், பிற்காலத்திற் பிரம்ம சமாஜம் என்ற பெயரைப் பெற்றது. ஒரே கடவுட் கொள்கை, சாதி எதிர்ப்பு, பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிர்ப்பு என்பன பிரம்ம சமாஜத்தின் முக்கிய கொள்கைகளாக விளங்கின. தெய்வங்களுக்கு வடிவங்களும், சிறப்பியல்புகளும் சுட்டி வழிபடுவதை மோகன்ராய் மறுத்தார். இவரது முயற்சி கிறிஸ்தவம் பரம்பலை இந்தியாவில் தடுக்கும் முயற்சியாகவும் அமைந்தது.

பிரம்ம சமாஜத்தின் தொடக்க கால நிகழ்வுகளில் இந்துக்கள் மடுமன்றிப் பிறரும் கலந்து கொண்டனர். இதன் செயற்பாடுகளில் வெறுப்புக் கொண்ட வைதீக இந்துக்கள் 'தர்மசபா' என்னும் சங்கத்தை நிறுவினர். ராஜாராம் மோகன்ராய் 1833இல் காலமான பின்னர், பிரம்ம சமாஜம், ஆதிப் பிரம்ம சமாஜம், இந்தியப் பிரம்ம சமாஜம், சாதாரணப் பிரம்ம சமாஜம் என மூன்றாகப்

50

பெறுமதியான உலக மயமாதல் என்பது
சமாதானத்தை ஏற்படுத்துதல் என்பதாகும்.

பிளவுபட்டது. ஆதிப் பிரம்ம சமாஜம் இந்தியப் பண்பாட்டு அடிப்படையைக் கொண்டதாக அமைந்தது. இந்தியப் பிரம்ம சமாஜம் பிரம்ம சமாஜத்தின் இந்துமத அடிப்படை அம்சங்களை நீக்கி அதனை ஒரு பொது அமைப்பாகக் காட்ட முனைந்தது. ராஜாராம் மோகன்ராயின் சமூக அரசியற் கருத்துகளில் அக்கறை காட்டியோர் சாதாரண பிரம்ம சமாஜத்தைத் தோற்றுவித்தனர். இதன் செயற்பாடுகள் காலப்போக்கில் இந்தியத் தேசிய காங்கிரஸ் (1885) தோற்றம் பெறுவதற்கு வித்திட்டன என்பர்.

இந்தியப் பண்பாட்டின் அடிவேராக விளங்கும் வேதங்களின் பெருமையை அங்கீகரிக்கும் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றது, ஆரிய சமாஜம் ஆகும். குஜராத் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி (1824 - 1883) என்னும் வடமொழிப் பேரறிஞரின் ஆர்வத்தால் இவ்வமைப்பு உருவானது. சமூக அநீதிகளுக்கு எதிராகத் தயானந்த சரஸ்வதி குரல் கொடுத்த போதிலும், இந்தியாவின் பழம்பெரும் வேதபாரம்பரியத்தின் அடிப்படையிலேயே அவர் சகல விடயங்களையும் அணுகினார். "வேதங்களுக்குத் திரும்புங்கள்" என்பதே தயானந்த சரஸ்வதியின் முக்கிய அறிவுறுத்தலாக விளங்கியது.

வேதங்களுக்குப் பிற்பட்ட இந்துசமய வளர்ச்சி பற்றி அவர் கவனத்திற் கொள்ளவில்லை. உருவ வழிபாட்டை மறுத்த அவர், தமது மறுப்புக்குச் சான்றுகளாக வேதங்களில் இருந்தே விடயங்களை எடுத்துக் காட்டினார். பழைய குருகுலக்கல்வி மரபே அவரை மிகவும் கவர்ந்தது. இந்து மதத்திலிருந்து பிற மதங்களுக்கு மதம்மாறிச் சென்றவர்கள், மீண்டும் இந்து மதத்திற்குத் திரும்புவதற்குச் 'சுத்தி' என்னும் ஒரு சடங்குமுறையை ஏற்படுத்தினார்.

தயானந்த சரஸ்வதி ஆரம்பத்தில் பிரம்ம சமாஜம் மீது ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கிய போதிலும், ஐரோப்பியக் கல்விமுறையின் அடிப்படையில் அமைந்த பகுத்தறிவுப் பார்வையையும், கிறிஸ்தவத்தை முதன்நிலைப்படுத்தும் அதன் செயற்பாடுகளையும், அவ்வமைப்பின் சர்வ சமய சமரசப் போக்கையும் அவர் வரவேற்கவில்லை. அதனால், 1875 இல் அவர் ஆரிய சமாஜத்தைத் தோற்றுவித்தார். உறுதியான அமைப்பைக் கொண்டிருந்த அது, பொதுமக்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க வரவேற்பையும் பெற்றது.

ஆரிய சமாஜம் தோற்றம் பெற்றபோது, அதன்பால் ஈர்க்கப்பட்டு நிறுவப்பட்ட இந்தியாவுக்கு வந்த மேலைநாட்டவரின் இயக்கமாகப் 'பிரம்மஞான சங்கம்' விளங்கியது. இச்சங்கம் 1883இல் சென்னை அடையாறில் உருவானது. தத்துவஞானச் சிந்தனையும், மனித மேம்பாடு பற்றிய அக்கறையும் கொண்டதாக இச்சங்கத்தின் பணிகள் அமைந்தன. இச்சங்கத்தின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றிய அன்னிபெசன்ர் அம்மையார் இந்திய தேசிய விடுதலை இயக்கத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியத் தேசிய எழுச்சியில் இந்துமதச் சிந்தனையின் தாக்கத்தை உணர்த்தும் இன்னோர் அமைப்பாக இராமகிருஷ்ண மிஷன் அமைந்தது. இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் (1836 - 1886) சுவாமி

விவேகானந்தர் (1863 - 1902) ஆகியோரின் சிந்தனைகளுக்கும், செயற்பாடுகளுக்கும் வடிவம் கொடுக்கும் முறையில் அமைந்தது இவ்வியக்கம். இருவரும் சாதாரண மக்களைக் கருத்திற்கொண்டு செயற்பட்டதோடு சமய, தத்துவச் சிந்தனைகளையும் அவர்களை நோக்கியே செலுத்தியுள்ளனர். இராமகிருஷ்ணரும், விவேகானந்தரும் உருவ வழிபாட்டை ஆதரித்தவர்கள். இருவரதும் ஆன்மீகச் செயற்பாடுகள் சமூக ஈடேற்றம் குறித்தவையாகவே விளங்கின.

1897 இல் கல்கத்தாவில் இராமகிருஷ்ண மிஷனை விவேகானந்தர் நிறுவினார். பல்வேறு மதங்களின் அடிப்படைகளும் ஒன்றே என்பதன் மூலம் மதங்களுக்கு இடையே அந்நியோன்னிய உறவை ஏற்படுத்துவது இதன் முதன்மையான பணிகளுள் ஒன்றாக அமைந்தது. சமூகத்தின் உலகியல் தேவைகளோடு, அதன் ஆன்மீக ஆர்வங்களையும் பூர்த்தி செய்வதும் இதன் நோக்கமாக விளங்கியது.

தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த வள்ளலார் எனக் குறிப்பிடப்படும் இராமலிங்க சுவாமிகளின் (1824 - 1873) ஆன்மநேய நோக்கின் அடிப்படையில் அமைந்த சமய சமரச சன்மார்க்க அணுகுமுறையை வெளிப்படுத்தும் முறையில் 1865 இல் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பரந்த அடிப்படையில் சிந்தித்த அவரது செயல்முறை வெளிப்பாடுகளாகச் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம், சத்திய தருமசாலை, சத்திய ஞானசபை, சித்தி வளாகம் என்பன அமைந்தன. சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் தவிர்ந்த பிற நிறுவனங்கள் உணவு, கல்வி, ஆன்மஞானப் போதனை முதலானவற்றை வழங்கும் அறநிறுவனங்களாக விளங்கின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், ஆறுமுக நாவலர் (1822 - 1879) பாரம்பரியச் சைவமரபை நிலை நிறுத்துவதில் முனைப்புடன் செயலாற்றியவர். கிறிஸ்தவப் பிரசார முயற்சிகளுக்கு எதிராகச் சைவ சமயிகளை விழித்தெழுச் செய்ததோடு, அவர்கள் சமய தத்துவ நெறிகளையும் அறிந்துணருமாறு புத்தூக்கம் ஊட்டினார். சைவப் பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையிலே ஆங்கிலக் கல்வி பெற வாய்ப்பளிப்பதும் அவரது முக்கிய நோக்கமாக அமைந்தது. நாவலர் சைவத்தின் காவலராக விளங்கிய அதேவேளை, 1876 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட கொடும் பஞ்சத்தின்போது, சைவர், கிறிஸ்தவர், இஸ்லாமியர் என்னும் வேறுபாடுகளைக் கடந்த நிலையில் அனைவர்க்கும் பசி தீர்க்கும் கஞ்சித் தொட்டித் தருமத்தை நிகழ்த்தினார். தமது சமகால அரசியல், பொருளாதார விடயங்கள் சிலவற்றிலும் நாவலர் அக்கறை காட்டினார். தனிமனிதராக நின்று, இயக்கம்போற் செயற்பட்ட நாவலரின் பணிகள் சைவசமயத்தின் எழுச்சிக்கு வித்திட்டன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் இடம்பெற்ற இந்து சமய இயக்கங்கள் இந்து மதத்தின் புத்துயிர்ப்புக்கும் மக்களின் விழிப்புணர்ச்சிக்கும் வழிகாட்டிகளாக விளங்கின. பரந்துபட்ட மக்களின் சமய, சமூக விடயங்களிலும் கவனம் செலுத்தின. மக்கள் மத்தியிற் புதிய சிந்தனைகளை விதைத்ததோடு, கிறிஸ்தவத்தின் பரம்பலையும் இவை தடுத்தன. இரு நாடுகளின் தேசிய எழுச்சிக்கும் இத்தகைய இயக்கங்கள் அத்திவாரம் இட்டன.

உங்களிடம் மனச்சாட்சி உள்ளதென்றால், நீங்கள் பரிசுத்தமானவரென்றால் வீட்டில் ஒற்றுமை ஓங்கும். வீட்டில் ஒற்றுமை ஓங்கினால் இனம் சமத்துவமடையும். இனம் சமத்துவம் அடைந்தால் உலக சமாதானம் ஏற்படும்.

- சீனப் பழிமொழி -

50

‘சைவமும் தமிழும்’

சித்தாந்த பண்டிதர், வாகீசகலாநிதி,
நயினை கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் M. A.,
சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளர், மொழித்துறை, சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம், பெலிஹகல்லோயா, இலங்கை.

பல்வகையாம் அல்லல்களால் படைபடையாம்
அயல்நாடு பரவி மக்கள்
அல்லலுற்றார் என்றாலும் அங்கங்கு சமயநெறி
ஆக்கங்கண்டார்”

தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகளார்
(பேரூர் ஆதீனம்)

“.....சிவபெருமானிலும் உயர்ந்தவர் உண்டு. என்றாவது சிவபெருமானுக்குச் சமத்துவம் உடையவர் உண்டு என்றாவது கொள்வது சிவத்துரோகம் சைவசமயிகள் என்று பெயரிட்டுக் கொண்டு, அநேக மூடர்கள் உயிர்ப்பலி ஏற்கிற துட்டதேவதைகளையும் காடன், மாடன், சுடலைமாடன், காட்டேறி, மதுரைவீரன், கறுப்பன், பதினெட்டாம் படிக்கறுப்பன், சங்கிலிக் கறுப்பன், பெரியதம்பிரான், முனி, கண்ணகி, பேய்ச்சி முதலான வர்களையும் வணங்குகிறார்கள் இவர்கள் எல்லாரும் சிவத்துரோகிகள். இவர்களே அஞ்ஞானிகள்”

(எ+டு: பேராசிரியர், கலாநிதி. க. கைலாசபதி, கைலாசநாதம்)

(2000) - பக் - 131)

சைவம் காத்த நல்லைநகர் நாவலர் பெருமான் எழுதிய கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் - பிள்ளைகளுக்கு எழுதிய பாடப் புத்தகங்களைக் கூட நோக்கினால் - கண்டிப்பான ஒழுக்கத்தை ஆகக் கூடிய அளவு வற்புறுத்தும் மார்க்கத்தை நாவலர் சிறப்பித்திருத்தல் தெளிவாகும். இன்னும் சொல்லுவதனால் தன்னளவில் நாவலர் தலையாய பக்திமானாக இருந்திருப்பினும், பொதுவில் பக்தியைப் பார்க்கிலும் ஒழுக்க சீலத்தையே சமயிகள் வழுவாது கடைப்பிடிக்க வேண்டியதாக முதன்மைப்படுத்தினார் என்பது மனதால் கொள்ளத்தக்கது. (இதனை இன்னொரு விதத்திலும் விவரித்தல் கூடும். சமயத்தை இருவழிகளில் வாழ்க்கையுடன் இணைக்கலாம். அறிவு நீதியான விளக்கத்துடன் சமயத்தைக் கடைப்பிடிப்பது ஒருவழி; அநுபூதி நெறியில் உணர்ச்சி ரீதியாகக் கடைப்பிடிப்பது மற்றையவழி. நாவலர் வாழ்க்கையில் அநுபூதி நெறி முக்கியத்துவம் பெறவில்லையென்றே கூறத் தோன்றுகிறது. இதன் விளைவுகள் விரிவாக ஆராய வேண்டியவை.

..... தூய்மையுணர்ச்சியுடனும், மரபுணர்ச்சியுடனும்
சமயவாழ்க்கையையே இலட்சியமாகக் கொண்டு
வாழ்ந்த நாவலர்வர்கள் தாம் அறியாமலே
வரலாற்றின் கருவியாகச் சைவத்தின்
நவீனமயமாக்கத்திற்குக் காரணகர்த்தாக்களில்

ஒருவராய் இருந்திருக்கிறார் என்று எழுதியுள்ளார்
பேராசிரியர் கலாநிதி. க. கைலாசபதி அவர்கள்.

இந்துமதம் ஒரு மதமன்று, இந்துமதம் என்ற சொல் கடவுள், ஆசிரியன், பிரமாணநூல், வழிபாடு என்பவற்றுள் எதன் பெயரையுஞ் சார்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. சிந்துநதிக்கரையில் இருந்தவர்களை ஹிந்துக்கள் என்று பராசீகர் அழைத்தனர். அவர்களை இந்துக்கள் என்று கிரேக்கர்கள் கூறினர். இந்துக்கள் என்ற பெயரிலிருந்தே இந்தியா என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இந்திய நாட்டிலுள்ள பூர்வீக மக்கள் ஐரோப்பாக்கண்டத்தாரால் இந்துக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இந்துக்களுக்குள் பல மதங்கள் இருப்பதை அறியாத மேலைநாட்டினர் இந்துக்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு மதம் இருப்பதாக எண்ணி இந்துமதம் என்ற பெயரைத் தோற்றுவித்தனர். இந்துமதம் என்ற பெயர் தமிழிலாவது வடமொழியிலாவது கிடையாது என்கிறார். கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை (1940). வடமொழி வேதத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்ட வைதிகர்கள் தங்கள் மதமே இந்துமதம் என்று பேசுவராய் அம்மதமே இந்திய நாட்டிலுள்ள எல்லா மதங்களுக்கும் உரியமதம் என்று நிலைநாட்ட முன்வந்துள்ளனர்.

ஆங்கிலமதம், ஜப்பானியமதம், அமெரிக்கமதம், என்று மதங்கள் இருக்குமாயின் இந்துமதம் என்ற ஒரு மதமும் உண்டெனலாம். அவை இல்லாதல் போல இந்துமதம் என்ற ஒரு மதமும் கிடையாது. இந்தியாவில் தோன்றிய இந்துக்கள், மகமதியர் முதலிய எல்லாரையும் இந்தியர்கள் என்பது பொருந்தும். ஆனால் இந்தியாவில் தோன்றிய புத்தம், ஐனம், வைதிகம், ஸ்மார்த்தம், சைவம், வைணவம் முதலிய எல்லா மதங்களையும் இந்துமதம் என்று கூறுதல் பொருந்தியதில்லை. ஆதலால் வடமொழி வேதத்தின் வேறான சிறந்த பிரமாணங்களையுடைய தமிழ்ச் சைவ வைணவர்கள் தங்கள் சமயங்களை இந்துமதம் என்று கூறுதல் அறிவுக்குப் பொருத்துவதாயில்லை. இந்திய அல்லது இந்து மதங்கள் பல, அவற்றுள் சைவம், வைணவம் இருமதங்கள் என்றால் பொருந்துவதே. வேதவாக்கியங்களுக்கும் சைவத்திற்கும் வைணவத்திற்கும் ஏற்றமுறையில் பொருள் கொள்ளுதல் பைபிளுக்கும் குர்ஆனுக்கும் சைவவைணவப் பொருள் கொள்ளுதல் போலாகும். வேதத்திலும் உபநிடதத்திலும் சிற்சில இடங்களில் சைவ வைணவக் கடத்துக்கள் காணப்படுதல் பற்றி அவற்றைப் பிரமாணமாகச் சைவர்களும் வைணவர்களும் கொள்ளுதல்

பொருத்தமின்றாம். சைவச் சிறப்புப் பிரமாண நூல்களாகிய பன்னிரு திருமுறைகளுக்கும் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களுக்கும் மாறுபாடில்லாத வடநூற் பகுதிகளுமே தழுவத்தக்கன என்று அகில உலக சைவமகா நாடு தீர்மானித்துள்ளது.

தமிழ்ச் சைவ, வைணவ சமயங்கள் அடிப்படையில் ஒத்த கருத்துடையன. அது தொல்காப்பியம், திருவள்ளுவநூல், பரிபாடல் முதலிய சங்க நூலாராய்ச்சியாலும், தேவார, திருவாசக, திருவாய்மொழி, திருமொழி ஆராய்ச்சியாலும் நன்கு புலனாகும். சைவம், வைணவம் என இருபிரிவடங்கிய ஒரு சமயத்தைத் தமிழர் சமயம் என்று கருதி அதனைத் தமிழ் மக்கள் போற்றுவது அவசியமாகும். “கடவுள்” என்னுஞ் சொல் கடவுளொருவரைத் தவிர வேறு எப்பொருளையும் குறிக்கப் பயன்படுவதில்லை. உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கரிய முதல்வனைக் குறிப்பதற்கு வேறு எந்தச் சொல்லும் அத்தகைய பொருத்தமுடையதென்று தோன்றவில்லை. இந்துசமயம் என்ற பெயர் வழக்கும் – ஷண்மதத்தில் ஒன்று சைவம் என்ற கருத்துநிலையும் பிறருக்குரியவை. அவை அவர்கள் நோக்கைப் பொறுத்துள்ளவை. சிவன் ஆறு வேறு கடவுளில் ஒருவரல்லர். அவர் அனைத்துக்கும் மேலான முழுமுதற் கடவுள் என்பதையும் நம்மால் ஆகுமட்டும் பிரகடனப்படுத்திச் சனாதன சைவநிலைக்கு உறுதிபெற நின்றல் வேண்டும் என்ற கருத்தினைச் சைவத் தமிழ் மக்கள் மனங்கொள்ளவேண்டும்.

சித்தாந்தசைவம், காஷ்மீரசைவம், வீரசைவம், ஆகமார்த்த சைவமாகவும் அது இந்திய உபகண்டத்திலும், அப்பாலும் பரந்து கிளைத்துக் காணப்படுகிறது. சித்தாந்தசைவம் தமிழ்மக்கள் வளர்த்தெடுத்த சமயம். அதன் தத்துவங்கள் சைவசித்தாந்தம் எனப் பெயர் பெறுவன. மணிமேகலையிலும், திருமந்திரத்திலும் (கி. பி. ஐந்து அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டு) சித்தாந்த சைவத்தின் சமயமுடிபுகள் உருப்பெற்றன.

“கற்பனகற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோகம்
முற்பத ஞான முறை முறை நண்ணியே
சொற்பதமே லித்துரி சற்று மேலான
தற்பரங் கண்டுகளோர் – சைவசித்தாந்தமே”

- என்பது திருமந்திரம்

“எமது சமயம் சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தம், சைவம் சிவ சம்பந்தம் உயிரின் உயர்வற உயர்ந்த உயர்வே சித்தாந்தம் முடிந்த முடி வென்பது சித்தாந்தம் என்பதன் பொருள்”.

- என்று விளக்கந் தருகிறார் இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, அவர்கள். மேலும் சைவத்தின் பெருந் தத்துவத்தினை,

“பேரொழிப் பிழம்பாகிய இறையொளிக்குச் சிவசக்தியென்று பெயர். அது ஒரு ஞான சமுத்திரம். கருணைக் கடல்; இரங்காமலிருக்க மாட்டாமை அதன் இயற்கை”.

என்று விளக்குகிறார் பண்டிதமணி.

சைவசமயம் அன்புநெறி, அறிவுநெறி, அறநெறி, ஓழுக்கநெறி, அனுபவநெறி, இல்லறநெறி, துறவுநெறி, சித்தர்நெறி, ஞானநெறி, தியானநெறி, பக்திநெறி என அமைந்து உயிர்களை உய்விக்கிறது.

நால் வேதங்களின் நூலுருவாக்கத்திற்கும் முற்பட்டது சைவநெறி. வேதங்களை அருளிச் செய்தவர் இறைவனான சிவபெருமானேயாவார். எழுதாமறையாக இருந்த வேதங்களை நான்காக வகுத்தவர் வியாசர். இதனாலேயே வேத வியாசர் என்ற காரணப்பெயர் ஏற்படலாயிற்று. இயற்கை வழிபாட்டு மரபுடன் கூடிய சைவசமய நடைமுறைகள் தொன்மைக்காலம் முதலாக நிலவியுள்ளமையை நாம் அறிய முடிகிறது. மரவணக்கம், விலங்கு வணக்கம் போன்றன காலத்தால் முற்பட்டது. சைவம் என்பதனை நிறுவ உதவுகின்றன.

தமிழர் சமயமான சைவத்தில் மெய்க்கொள்கையின் அறிவே வற்புறுத்தப்படுவதன்றி வழிபாட்டுமுறை அவரவர் கருத்திற் கேற்பவும் வசதிக்கேற்பவும் வகுத்துக் கொள்ள இடமுண்டு என்னும் கருத்து மனங் கொள்ளத்தக்கது.

“அப்பனை ஆராவமுதினை வள்ளலை
எப்பரிசாயினும் ஏத்துமின் ஏத்துமின்
அப்பரிசு ஈசன் அருள் பெறலாமே”

-என்கிறார் திருமூலர்.

“அருணைக் கலம்பகம்” என்னும் நூலிலே எல்லப்ப நாவலர் மிகத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் சைவத்தின் இலட்சியத்தை எடுத்துப்பாடியுள்ளார்.

“சைவத்தின் மேற் சமயம் வேறில்லையதிற் சார் சிவமாம்
தெய்வத்தின்மேற் தெய்வமில்லெனும் நான்மறைச் செம்பொ
வாய்மைவைத்த சீர்திருத் தேவாரமுந் திருவாசகமும்
உய்வைத் தரச் செய்த நால்வர் பொற்றாளெம் முயிர்த்துணையே.”

திருவாசகத்திலே,

“எம்பிரானன்றி மற்றோர் தேவரைத் தேவரென்ன
அருவராதவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே”

- என வருகின்றமையைக் காணலாம். தமிழராகிய நமது சமயம் சைவம். சைவ முதற்கடவுள் ஒரேயொருவர், அவர் சிவன். வழக்கிலே உள்ள மற்றெக் கடவுளரும் முதற்கடவுளராதல் இலர்.

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக ஏற்று நிற்கும் சித்தாந்தமானது சைவம் சார்ந்த, சாராத சமயங்களை நான்கு வகைகளாகத் தருகிறது. அவை புறப்புறச் சமயங்கள், புறச் சமயங்கள், அகப்புறச் சமயங்கள், அகச்சமயங்கள் என்பனவாகும். அவைதிக சமயங்களாலும் புறப்புறச் சமயங்களாகும் பாசுபதம், மாவிரதம், கபாலம், வாமம், பைரவம், ஐக்கியவாதம் (வீரசைவம்) ஆகிய ஆறும் அகப்புறச் சமயங்களாகும். பாடாணவாத சைவம், வேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், ஈஸ்வர அவிக்காரவாத சைவம், சிவசாய கிராந்தவாத சைவம், சிவாத்துவித சைவம் என்னும் ஆறினையும் அகச் சமயங்களாக எடுத்தாண்டனர்.

வீட்டில் சமதானத்தை ஏற்படுத்த முடியுமாயின் அரசனோ அல்லது சாதாரண பிரஜையோ யிகவும் அதிர்ஷ்டம் வாய்ந்தவனாகவிருப்பான்.

- மகாகவி கர்கே -

50

புறப்புறச் சமயங்கள் ஆறும் வேதங்களை ஏற்காத பிரிவினராவர். புறச்சமயத்தவர்கள் அறுவரும் வேதங்களை ஏற்றபோதிலும் சிவாகமங்களைப் புறக்கணித்து நிற்பவர்களாவர். அகப்புறச் சமயத்தவர்கள் அறுவரும் சைவ சமயநிலைக் குரியவர்களாக விளங்கிய போதிலும் வேதா கமங்களுக்குப் புறம்பான நூல்களைச் சிறப்புப் பிரமாணமாக ஏற்று நிற்பதால் வேறுபட்டவர்களாக விளங்கினர். அகச் சமயத்தவர்களும் சைவ சித்தாந்த நெறியோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாக விளங்கிய போதிலும் குறிப்பாக முத்திநிலையில் வேறுபட்டு விளக்கமுற்படுவதனால் சைவசித்தாந்திகளினின்றும் வேறுபடுபவர்களாவர். “தத்தவ நிஜாது போக சாரம்” எனும் நூல் சிவனுடன் சம்பந்தமாகின்ற சைவம் எட்டெனக் கூறுகிறது. அவையாவன பாசுபதம், மாவிரதம், கபாலம், வாமம், வைரவம், ஐக்கியவாத சைவம், காளாமுகம், சிவாத்துவித சைவம் என்பனவாம். இன்னுஞ் சிலர் சைவத்தை வேதசைவர், தாந்திரிக சைவர், மிச்சிரசைவர் என மூன்றாக வகுத்துரைப்பதுமுண்டு.

இன்று இந்து சமயம் பற்றிய தெளிவினை அறிய வேண்டுமாயின் யாழ்ப்பாணத்து ஏழாலைசைச் சேர்ந்த பண்டிதர் இலக்கிய கலாநிதி மு. கந்தையா, திரு. க. சிவராமலிங்கம் B.A அவர்கள், காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக் குருக்கள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர், பேராசிரியர் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன், வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் M.A. அவர்கள், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் கலாநிதி சி. பத்மநாதன், தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கலா கீர்த்தி சி. தில்லைநாதன், சிவபூர் சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள், கலாநிதி கு. சோமசுந்தரம், எம். ஏ. பேராசிரியர் கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பேராசிரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ், பேராசிரியர் கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம், பேராசிரியர் வி. சிவசாமி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிகத்துறைத் தலைவர் திருமதி கலைவாணி இராமநாதன், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, ஜே. பி., அருள் மொழியரசி வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன், சிவத்தமிழ் வித்தகர் காரை க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் பேராசிரியர் கலாநிதி க. அருணாசலம், டாக்டர் ப. அருணாசலம் (தமிழ் நாடு) பேராசிரியர் இருபாலை கனகரத்தினம், திரு. க. கணேசலிங்கம் (பொறியியலாளர்) போன்றோரை அணுகியும், இவர்களது எழுத்துக்களைக் கற்றறிந்தும் சைவத்தின் மாண்புகளை ஓரளவு கல்வி அறிவனுபவ நோக்கு நிலையிலே தெளிவினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். “மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்ற குறளையும் மனங்கொள்வோமாக.

இந்து சமயம் இருக்குவேத சமயமன்று, சிவலிங்கம் இருக்குவேதத்திற் பழிக்கப்படுகிறது. இந்து சமய வரலாற்றின் பழையநிலை ஒன்றினையே சிந்துவெளிச் சமயத்திற் காண்கிறோம். சைவசமயத்திலே “கடவுட் சிந்தனை! உயிர் பற்றிய சிந்தனை, ‘உலகம்பற்றிய சிந்தனை’ என்பன அதிமுதன்மை பெற்று விளங்குகின்றன.

இனி, சிந்துவெளிக்கு முற்பட்ட சைவசமய ஆதாரங்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

முக்கணான்; நீலகண்டமுடையவன்; திங்கட் கண்ணின் உமையொருகூறன்; முப்புரமொரித்தவன்; நீலமேனிவாலிழை பாகத் தொருவன்; திரிபுரமொரித்த விரிசடைக் கடவுள்; முக்கட்செல்வன்; உமையொருபாகன்; கண்ணுதலோன்; இமயவன்; சங்கரன்; அரன் எனும் பெயர்கள் சிவபெருமானைக் குறித்தனவாயுள்ளன. தைத்திரிய ஆரணியகத்தில் சிவலிங்காய நம எனச் சிவலிங்க வடிவம் பாராட்டப்படுகிறது.

வேதவழக்கிலே, வேதங்களைப் படிப்பிக்கவும், படிக்கவும் செய்தல், மதசம்பந்தமான சடங்குகளும் புரோகிதமும் நடத்துதல் யாகம் செய்தல், தானம் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் போன்ற பார்ப்பனர்களின் தர்மமாகும். மனுஸ்மிருதியிலே நால்வகை வருணப் பாகுபாடு சுட்டப்பட்டுள்ளது.

பூஜபெரிபாலனம், வேத ஆராய்ச்சி, தானம், பகைவர்களை அழித்தல் முதலியவை ஷத்திரியர்களின் தருமமாகும். விலங்குகளைப் பாதுகாத்தல், ஆராய்ச்சி, வணிகம், இவை வைசியர் தர்மங்களாயின. இந்த மூன்று வருணத்தாருக்கும் எதிர்ப்போ, பொறாமையோ இன்றிப் பாதசேவை செய்வது என்ற ஒரே தர்மமே சூத்திரர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது.

இருக்குவேதத் துதிப் பாடல்களில் பதினொரு இடங்களில் ‘சிவ’ எனும் சொல்லாட்சி அமைந்துள்ளது. உருத்திரனைச் சூட்டுவதாய் உபநிடதத்தில் சிவன் என்னும் பெயர் வருகிறது. உருத்திரன் துன்பத்தை நீக்குவதும் இன்பத்தை அருளுதலும் ஆகிய இருவகைத் தொழிலாற்றுவவராகவுள்ளார்.

இன்றைய சைவம் ‘என்பதற்கு விளக்கந்தந்துள்ள ஆய்வாளர் டாக்டர் ப. அருணாசலம் சிந்துவெளியில் சிவலிங்கத்திற்கு முதன்மையுண்டு இருக்கு வேதத்தில் அது பழிக்கப்படுகிறது. எனவே ஆகமநெறிக் கொள்கையும் வேதநெறிக் கொள்கையும் இணைந்த சமயமே ‘இன்றைய சைவம்’ என்று நிறுவுகிறார்.

இறைவன் அறிவு வடிவானவனாதலின் அறிவன், அறிவு என்ற சொற்கள் தேவாரத்தில் குறித்துநிற்பன, தோன்றியன யாவும் அழிந்துவருமியல்பின. ஆகவே தோன்றாதவைக்கு அழிவுங் கிடையாது. இறைவன் (சிவன்) அநாதியானவன். ஆகவே முடிவும் இல்லாதவன். பிறப்பிலே சைவர்களாகிய நாம் இறப்பிலும் மாறக்கூடாது.

தமிழர் நெறியாகிய ‘சைவம்’ விரிந்த நோக்குடையது. ஆதலினால் உலகிலுள்ள யாவராலும் தழுவுப்படுவதாயிருப்பதோடு நூற்பிரமாணமாகிய கட்டுப்பாடு இல்லாதது. தேவாரமுதல்வர்கள், நம்மாழ்வார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் முதலிய சமயப் பெருந்தலைவர்கள் நூற்பிரமாணத்தை வற்புறுத்தாது தங்கள் உயர்ந்த அனுபவத்தையே எடுத்துரைத்தனர். இதனால்

50 தவறு இடம்பெற்றுள்ளது என விளங்கிக் கொள்ளுதல் வெற்றிக்கான வழிவகையாகும். - குரோவைன் எஸ். கெசிகோல் -

சுருதிப்பிரமாணத்தைப் பார்க்கினும் (வேத வழக்கைவிட) அனுபவப் பிரமாணத்தையே முதன்மையாகத் தமிழர் சமயத் தலைவர்கள் எல்லோரும் கைக்கொண்டனர் என்பது தெளிவு. உரையினும் அருட்காட்சியே சிறந்ததென்பது அவர்கள் கருத்து. அருட்காட்சியின் உண்மைத் திறனைப் பகுத்தறிவினால் ஆய்ந்து அறிந்து கொள்வதற்குப் பெருந்துணைபுரிந்தவர் ஆசிரியர் மெய்கண்டாரே ஆவார்.

சைவசித்தாந்தம்:

சைவத்தின் அடிப்படை சைவசித்தாந்த அறநோக்கு என்பதாகும். சைவசித்தாந்தம் மானுடநேயந்தமுவிய அறவியற் சிந்தனைகளைப் புகட்டிவந்திருக்கிறது. அறநோக்கைக் கொண்டு சித்தசுத்தி அடைவதையே சைவசித்தாந்தப் பெருநெறி வலியுறுத்தும். சைவசித்தாந்தம் சாத்திர நூலளவையாலும் தோத்திர நூல்களாலும் நிறுவப்படும். பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்களே சைவசித்தாந்த தத்துவ சாத்திர விளக்கத்திற்கு மூலங்களாக அமைகின்றன. சிவஞானபோதம் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தைத் தருக்கரீதியில் எடுத்தாண்ட தலைசிறந்த நூலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சைவசித்தாந்தம் இன்பத்தை அடையும் நெறியாக அறத்தையும் அன்பையும் இணைத்துரைக்கிறது. சைவசித்தாந்தம் வாழ்வின் நெறிமுறைகளுக்கூடாக உயர்நிலையை அடைதல் சாத்தியமெனப் போதிக்கிறது.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நாற்பாதங்கள் சுட்டப்பெறும் உறவுநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்களும் எடுத்தாளப்படுகின்றன. இவற்றின் வழி சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் எனும் முத்திப் பேறு கிடைக்கும் எனச் சைவசித்தாந்தம் சுட்டிநிற்கிறது.

- சரியை நெறி - திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்)
- கிரியை நெறி - திருஞானசம்பந்தர் (சம்பந்தர்)
- யோகநெறி - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் (சுந்தரர்)
- ஞானநெறி - மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் (மணிவாசகர்)

நால்வர் பெருமக்களும் காட்டிய நெறியே சைவநெறி சிவனோடு நால்வர்க்குமுள்ள அத்யந்தத் தொடர்புகள் குறித்த தகவல்களைத் திருமுறைகளிலே பரக்கக் காணலாம். சம்பந்தருக்குப் பாலையும் (சிவஞானப்பால்) நாவுக்கரசருக்குச் சூலையும், சுந்தரர்க்கு ஓலையும், மாணிக்கவாசகருக்குத் திருவடியாகிய காலையும் காட்டி ஆட்கொண்டருளினார் சிவபெருமான். தன்னலமற்ற பக்தியில், தியாகம், சேவை, தொண்டு, பிறர்நலம், அன்பு, பணிவு, அடக்கம் போன்ற பல நற்குணங்கள் கைவரப்பெறுகின்றனவென்று சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது.

தர்மமார்க்கம், பக்திமார்க்கம் என்பவற்றை விடவும் ஞானமார்க்கம் ஆழமானதும், இயல்பானதுமாகும். சைவ சித்தாந்தமானது சைவம் + சித்தம் + அந்தம் என்னும் பகுப்புக்குரியதாகின்றது. சைவம் சிவசம்பந்தத்தையும் சித்தம் முடிவான உண்மையையும் அந்தம் முடிவென்பதையும் சுட்டும் வகையில் சைவத்தின் முடிந்த முடிவான உண்மையாகுமென்பதைச் சைவசித்தாந்தம் உணர்ந்திருக்கிறது. “வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம்” என்ற சொல்லாட்சி சிவப்பிரகாசத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. “பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருள்களைப் பிரதிபலிக்கும் வேதாந்தத்தின் தெளிவுப் போதமாகிய சைவசித்தாந்தம்” என விளக்கியுள்ளார். காசிவாசி செந்திநாதையர்.

தமிழில் உள்ள மாபெரும் கோட்பாடு சைவசித்தாந்தம். பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளுண்மையைப் பேசுவது சைவசித்தாந்தம் முதன்மையானது. பதியாகிய கடவுள் திருவருளுக்கு மற்றோர் பெயர் சக்தி. சைவசித்தாந்திகள் சிவத்தை ஆணாகவும், சக்தியைப் பெண்ணாகவும் உருவகிப்பர். “சக்தியின்றேல் சிவமில்லை! சிவமின்றேல் சக்தியில்லை” என்றும் அருள்வது சக்தியாகும். “அரன்றனுக்கு அருளினால் ஆகமத்தை அறியலாம்” என்றும் அருணந்தி சிவாசாரியார் விளக்குவர். சைவசித்தாந்திகள் “உலகு” என்று குறிப்பிடும் பொழுது எல்லா உலகங்களையும் அவற்றில் வாழும் எல்லா உயிர்களையும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

“அடிப்படை உண்மைகள் ஐம்புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை. அவற்றினை ஊகித்துணர முடியுமேயன்றிக் கண் கூடாகக் காணவியலாதாம். அவ்வாறு ஊகித்து அறிவதற்கும் சில முறைகளைக் கையாளவேண்டுமாம். அதற்காகத் தான் முதற்படியில் செம்மையான சிந்தனையையும் இரண்டாவது படியில் அறிவளவை இயலையும் அமைத்து அவை இரண்டும் ஒருங்கிசைந்து செயற்படும் பொழுது தான் உண்மைப் பொருளை ஊகித்துணர முடியும்”.

என்று எழுதுகிறார் டாக்டர் முத்துராமன்.

மனிதனுக்கு மனிதன் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் அழகிலும் அமைப்பிலும் நடையுடை பாவனைகளிலும் வேறுபாடுகளும் வித்தியாசங்களும் உள்ளமையை நாம் காண்கிறோம். இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் கன்மமே. ஏனென்றால் அவரவர்கள் புரிந்த செயலின் தன்மைக்கேற்பத் தேகங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் பெறுவதே இறைவனின் துணை. சித்தாந்த ரீதியில் ஆணவமலம், நான் என்ற துணிவும், மாயை மலமும் என்னுடைய தேகமென்ற தன்னலமும் ஒன்று

எமது மனத்தில் வன்முறை இருந்தால் அப்பலவீனத்தை மறைக்க அப்பாவித் தனத்தைப் போர்த்திக் கொள்வதை விட அதை வெளிக்காட்டுவது சிறந்ததாகும்.

- மகாத்மா காந்தி -

கூடிய காலத்தில் அவற்றின் முடிபாகிய மலநீக்கம் பெறுவதற்கே கன்மம் சேர்ந்து செயற்படுத்துகின்றது என்றும் மேலும் விவரிக்கின்றார் டாக்டர் முத்துராமன்.

“ மனிதனுடைய முயற்சிக்கும் அப்பாற்பட்ட பொருள் உண்டு” என நிறுவவது சைவ சித்தாந்தமாகும். சைவ சித்தாந்தம் தரும் வேறு இறைவன் வேறல்ல என்றும், நீதிவேறு இறைவன் வேறல்ல என்றும் உணர்த்துகின்றது. இறைவன் போக்குக்கு உகந்ததெதுவோ அதுவே சமயத்தில் நீதி. எனவே சைவநீதி சர்வ மங்களங்களையும் சர்வ நன்மைகளையும் ஒருங்கே தரும் என்பதே வரலாற்று முடிவாகிறது.

சமய இலட்சியத்தின் இறுதி முடிவாகிய மோட்சம் என்னும் ஆத்மனந்த அனுபவத்தைப் பெற வைத்தல் என்பது சைவ சமயஞ் சார்ந்த சாத்திர நூல்கள், தோத்திர நூல்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒத்தமுடிவு. அவ்வகையான ஒரு இறுதிப்பேற்றுக்கு உபகரிக்கும் அனுகூலப் பண்புகளனைத்தும் அமைந்த சமயம் சைவசமயம் என்பதும் அங்ஙனமே அதற்கு அத்தன்மையிருத்தல் ஆகும். அறிந்த உணர்வுபூர்வமாக ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நியாய ரீதியான விளக்கச் செழிப்பும் உண்டென்பதும் ஒரு தலை.

“சமயங்களைப் பலவாகப் படைத்த இறைவன் நோக்கம் அவ்வச் சமயத்தார் அனைவரும் தத்தம் சமய உண்மைப்படி ஒழுகிப் படிப்படியாக ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற்றுயர்ந்து முடிவில் முத்தியின்பப் பேற்றுக்குப் பூரண உத்தரவாதமளிக்கும் உண்மை விளக்கத்தோடு கூடிய சைவசமயஞ் சார்ந்து உய்வுறவேண்டும் என்பதே”.

என்று அற்புதமான விளக்கமொன்றைக் கூறுகிறார் பண்டிதர் இலக்கிய கலாநிதி மு. கந்தையா B.A அவர்கள். மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாதது சமயம். ஆனால் அவரவர் ஆத்மீகத் தகுதியையும் தரத்தையும் பொறுத்தே அமைய வேண்டுவது சமயமாதலால் எல்லார்க்கும் ஒரே சமயம் பொருந்துவதாயில்லை. அதனால் மனித சமூகத்திற் சமயங்கள் பலவாயின. அவ்வப்பிரிவினர் தத்தம் ஆத்மீகத் தரத்துக்கும், தகுதிக்குமேற்ப மெய்ப் பொருளுணர்வில் படிப்படியாக முன்னேறி வரச் செய்யும் கருணையால் இறைவனால் எப்பவோ செய்து முடிக்கப்பட்ட காரியம் அது.

அவரவர் ஆத்மீகத் தரநிலைபற்றி அவரவருமறியார்; அயலவருமறியார். அவரவர்க்கு உள்ளுயிராயிருக்கும் இறைவனே அறிவான். இறைவனை அறிந்து இறைவனருளாலே

மெய்ஞ்ஞானிகளாயிருக்கும் மேலோர்களும் அவனருளால் அறிவர். இது காலங்கண்ட வேதாகம ஞானமுடிவு. ஆதலின் எல்லாச் சமயமும் இருப்பது நீதி. அவ்வச் சமய நெறிப்பாடுகளைத் தத்தமக்கியலும் வகையால் அனுட்டிப்பதும் நீதி. அப்படி அவ்வச்சமயத்தார் மேற்கொள்ளும் அனுட்டானத்துக்கு மற்றெச் சமயத்தாராயினும் இடைஞ்சல் பண்ணாதிருக்க வேண்டுவதும் நீதி. இதுவும் வேதாகம சம்மத உண்மையே. ஆண்மக்களுக்கும் பெண்மக்களுக்கும் சம உரிமைகள் கொடுப்பதற்குத் தமிழர் சமயமான ‘சைவம்’ தடைகூறவில்லை. ஆயின் சமுதாய நன்மைக்கெனக் கருதப்பட்ட சில காரணங்களால் இன்னார்க்கு இன்ன கடமைகள் இருத்தல் வேண்டும் என்று முன்னோர் வரையறுத்தனர்.

முடிவாக, தமிழர் திருநெறியாகிய சைவ சமயம் உலகிற்கே பொது நெறியாகும் வாய்ப்புடையது. குலப்பிறப்பு நூல் நம்பிக்கை வணக்கமுறைக் கட்டாயம் முதலிய கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத ஒருபெரும் தனிநெறி சைவநெறி; அறிந்த நெறி - ஆகம நெறியெனும் இருபெரு நெறிகளையுடையது. இச்சைவசமயம் ஒரு காலத்தில் உலகெலாந்தழுவும் ஒப்புயர்வற்ற மாண்புடையதாய் விளங்கும். இன்று அமெரிக்கா, கனடா, ஜேர்மனி, இலண்டன், பாரிஸ், சுவீடன், மொறிஷியஸ், நைஜீரியா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளிலெல்லாம் சைவாலயங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. சிங்கள மொழியும் பௌத்தசமயமும், நிலவும் இலங்கையிலேயும் சிவ வணக்கமே தொன்மை வழிபாடாயிருந்துள்ளது. சிவ தேவாலயங்களும், முருகத்தலங்களும், விநாயகத் தலங்களும், அம்மன் கண்ணகி (பத்தினி) வழிப்பாட்டிடங்களும் ஈழத்திலே ஆதிவழிபாடு சிவ வழிபாடென்பதனை நிறுவுகின்றன. இன்றும் ‘நாகர்’ என்ற இனத்தினராலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட நாக வணக்கத்துடன் இணைந்த “சிவசக்தி” வழிபாடு நயினாதீவு ஸ்ரீநாக பூசணி அம்மன் வழிபாடாக வட இலங்கையில் நயினாதீவிலே நிலவுகிறது. இன்றும் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மக்களது “கதியற்றநிலை” அகதிவாழ்வின் மேற்குலகப் படர்ச்சியினால் விளைந்த மாபெரும் பயன் - நன்மை “சைவத்தின்” உலகப்பரம்பலாகும். “தமிழ்மொழி” வடக்குக் கிழக்குத் தமிழர் நாவிலேயும் மேன்மை கொள் சைவநீதி உலகமெங்கும் விளங்குகின்றதல்லவா? என்னே, திருவருட் பெருமை. சைவமும் தமிழும் தமிழரின் இரு கண்கள்.

இலக்கியம்

★ ஒளவை சொன்னது அர்த்தமுள்ளது	— தவேந்திரகுமார் கமித்திரன்	39
★ அறநூல் வரிசையில் திருக்குறள்	— கேதீஸ்வரன்பிள்ளை யதீஸ்வரன்	39
★ கம்பரின் கவித்துவம்	— லோகேந்திரன் பிரசன்னாவருண்	40
★ இலக்கிய இதிகாச காப்பியங்களில்
பெண்ணடிமைத்தனம்	— தங்கேஸ்வரன் பார்த்திபன்	41
★ அறம் போதிக்கும் தமிழ்	— கணநாதசர்மா ஹரன்பிரசாந்	43
★ இலக்கியச் சுவை	— ராஜரட்ணம் ருக்ஷான்	44
★ மனித வாழ்வில் பழமொழிகள்	— முத்துக்குமாரசாமி லக்ஷயன்	46
★ வாழ்க்கையோடு இணைந்த நாட்டார்
பாடல்கள்	— குலசிங்கம் ஞானகுலத்	48
★ கொழும்பில் தமிழ்க் கல்விப்
பாரம்பரியம்	— கிருஷ்ணா கலைச்செல்வன்	50
★ கல்வியில் இந்துப் பாரம்பரிய மரபுகளினால்
இந்துக் கல்லூரிகளின் தோற்றம்	— சீவா கிருஷ்ணமூர்த்தி	52

1911

ஓளவை சொன்னது அர்த்தமுள்ளது

தவேந்திரகுமார் சுமித்திரன், ஆண்டு - 5

எளிய நடையில் உயர்ந்த கருத்துக்களை எளிதாக உணர்ந்து ஒதும் வகையில் இலக்கியங்கள் பலவற்றை நம் முன்னோர்கள் வழங்கிச் சென்றிருப்பது தமிழும் சைவமும் பெற்ற பெரும் செல்வமாகும்.

ஓளவையார் எளிய நடையில் “ஓதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டாம்” என்று பாடியது எவ்வளவு அர்த்தமுள்ளது என நோக்குவோம். இளமையில் மட்டுமல்ல முதுமையிலும் பள்ளியில் மட்டுமல்ல வெளியிலும் வறுமை வந்த போது மட்டுமல்ல செல்வத்திலும் கற்கத் தகுந்த நூல்களைக் கற்றுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். கற்காமல் ஒரு நாளையும் வீணாக்கக் கூடாது. வீணாக்கினால் வாழ்வின் ஒரு பகுதி வீணாகிப் போய்விடும்.

ஓளவையின் அடுத்த எளிய நடையான “ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்” என்ற கூற்றை உற்று நோக்கி நாம் விளங்கிக் கொள்வது யாதெனில் உயர்ந்தோரோ, தாழ்ந்தோரோ, செல்வந்தரோ, ஏழையோ தீய சொற்களைக் கொண்டு வையக் கூடாது. அப்படி வைதால் நம் வாழ்வு சிறக்காது என்பதாகும்.

மேலும் “மாதாவை ஒரு நாளும் மறக்க வேண்டாம்” எனவும் பாடியுள்ளார். அதனால் எமக்குப் புலனாவது யாதெனில் நாம் வலிமையுள்ள போதுமட்டுமல்ல, தளர்வு அடைந்த போதும், மணமுடிக்க முன்பு மட்டுமல்ல மணமுடித்த பின்பும்கூட பாலாட்டித் தாலாட்டிச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் பெற்று வளர்த்த தாயை மறந்து விடக்கூடாது. தாயின் வயிற்றில் பசி எடுக்கும்படி விடக்கூடாது. அது தீயைப் போன்று எம்மை எரிக்கவல்லது. தாயை மறந்தால் எமது வாழ்வு கெட்டுவிடும்.

“போகாத இடந்தனிலே போக வேண்டாம்” என்பதை சற்றுச் சிந்திப் போமானால் நாம் செல்லக் கூடிய இடங்கள் தெளிவு பெறும். மது விற்குமிடம், கற்பு அழியும் இடம், அழைக்காத வீடு, கொலைஞர் வாழுமிடம், மதிக்காத இடம் முதலிய இடங்களுக்குச் செல்லக் கூடாது. அவ்வாறு செல்லின் மானம், மரியாதை, செல்வம், ஒழுக்கம் அழியும்.

“போகவிட்டுப் புறம் கூறித் திரிய வேண்டாம்” ஒருவரை முன்னே போகவிட்டு பின்னால் பழி கூறுவது, நட்புக் கொண்டிருக்கும் வரை பாராட்டி விட்டு மாறுபட்ட பின் பழிகுறித் திரிவது போன்ற தீய காரியங்களைச் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்யின் அவ்வழிவு எம்மையே நாடி வந்து அழிக்கும்.

அறநூல்கள் வரிசையில் திருக்குறள்

கேதீஸ்வரன்பிள்ளை யதீஸ்வரன், ஆண்டு - 9 G

தமிழ் மொழியிலுள்ள அறநூல்கள் யாவற்றிலும் மிகச் சிறந்த நூலானது திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறளேயாகும். “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” எனத் திருவள்ளுவர் பாராட்டப்படுவதன் மூலம் அறியலாம். இந்நூலானது இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மை தரும். அறம், பொருள், இன்பம் என்பவற்றைச் செம்மையாக உணர்த்துகிறது. ஓர் இனத்தவர்க்கோ ஒரு மொழியினருக்கோ மட்டும் உரியதன்றி உலகம் முழுவதும் போற்றும் அறங்களைக் கொண்டிருப்பதால் “பொது நூல்” எனப் போற்றப்படுகின்றது.

மனித வாழ்க்கையை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக்கி, அப்பிரிவுகளைப் பதின்மூன்று இயல்களாக்கி, அவ்வியல்களை நூற்றுமுப்பத்து மூன்று அதிகராங்களாக்கினார். ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பத்துப் பத்துப் பாக்களாக ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறட்பாக்களைக் கொண்டு திகழும் நூல்தான் திருக்குறள்.

“கண்ணுடையார் என்பார் கற்றார் - முகத்திரண்டு புண்ணுடையார் கல்லா தவர்”

எனக் கற்றார், கல்லார் இயல்புகளை இருவகை வாய்ப்பாடாலும் விளக்குகிறார் திருவள்ளுவர். சொற்செட்டுடன் கருத்தாழமுந் தெளிவும் நிறைந்து ஒவ்வொரு குறளும் பொலிகிறது. கல்வியின் சிறப்பை பலர் தத்தம் நூல்களிலே விரித்து விளக்குவதை நாம் படித்திருக்கிறோம்.

“கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழா ரெனின்”

எனச் சுருக்கமாக விளங்க வைக்கிறார் திருவள்ளுவர்.

திருவள்ளுவர் உலகுக்கு விலை மதிப்பரிய மாணிக்கங்கள் நிறைந்த பேழையொன்றைத் தந்துள்ளார். அதுவே திருக்குறள். அப்பேழை நூற்றுமுப்பத்து மூன்று பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவையே திருக்குறளின் அதிகாரங்கள். ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒன்றுக்கொன்று தரத்திற குறைவுபடாத பத்து மாணிக்கங்களுள்ளன. அவையே ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலுமுள்ள பப்பத்து குறள்கள். அவற்றைக் கற்றுணர்ந்து பயன்கொள்வது உலகின் தலையாய கடமையாகும்.

சமாதானம் சமத்துவம் என்பவற்றை மூலாதாரமாகக் கொண்ட மக்களுக்கு அது கிடைக்காமல் போகும் வாய்ப்பில்லை.

- ஸ்கிலர் -

கம்பரின் கவித்துவம்

லோகேந்திரன் பிரசன்னாவருண், ஆண்டு - 10 G

இம்பர் நாட்டிற் செல்வமெலா

மெய்தி அரசாண் டிருந்தாலும்

உம்பர் நாட்டிற் கற்பகக் கா

ஒங்கு நீழ் னிருந்தாலும்

செம்பொன் மேரு அணைய புயத்

திறன் சேர் இராமன் திருக்கதையை

கம்ப நாடன் கவிதையிற் போற்

கற்போர்க்கு இதயம் கனியாதே.

என ஒரு புலவனால் புகழப்பட்ட கவியே கம்பர். இவர் கவிச் சக்கரவர்த்தி எனப் போற்றப்படுகிறார் என்றால் அவரிடம், வேறு எவரிடமும் இல்லாத சிறப்புக்கள், பொதிந்து இருத்தல் வேண்டும். இக்கட்டுரையில் அக் கவிச் சக்கரவர்த்தியின் கவித்துவத்தின் சில துளிகள் என்னால் படித்துச் சுவைக்கப்பட்டவை. நீங்களும் சுவைப்பதற்காகத் தொகுத்துள்ளேன்.

கம்பரின் கவித்துவம் எனும் பாரிய கடலில் இருந்து சில வர்ணனைத் தொகுப்புகளை முதலிலே படிப்போம். எந்த ஒரு காட்சியையும் புதியதொரு விதமாக வர்ணித்துவிடும் திறமை கம்பருக்கே கலையாகின்றது.

அயோத்தி நாட்டினை கம்பர் வர்ணிக்கிறார்.

தாலி ஐம்படை தழுவு மார்பிடை

மாலை வாய் அமுது ஒழுகு மக்களைப்

பாலின் ஊட்டுவார் செங்கை பங்கயம்

வால் நிலா உளக் குவிவ மாணுமே.

இப்பாடலை ஆழ்ந்து உற்று நோக்கினால், இப் பாடலின் பொருள் பின்வருமாறு அமையும்:

தாயின் சிற்றிடையில் குழந்தை அழகாக அமர்ந்திருக்கிறது. அதனை அணைத்துள்ள தாயின் கையிடையில் ஒரு கிண்ணம். அக்கிண்ணத்தில் அமுது கொண்டு குழந்தையின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப பாலும் சர்க்கரையும் சேர்த்து, அச்சோற்றைத் தன் வண்ணக் கையால் இறுகப் பிசைகிறார். தனக்காகத் தாய் பிசையும் சோற்றைக் கண்ட குழந்தையின் வாயில் இருந்து அமுத நீர் மாலையாகச் சொரிகிறது. குழந்தையின் மார்பில் உள்ள காவல் வேண்டி அணியப்பட்ட பஞ்சாயுத்தாலி, குழந்தை உணவு வேண்டி அங்கும் இங்கும் அசைய, அத்தாலியும் அதற்கேற்ப அசைகிறது. இக் காட்சியைக் கம்பர்,

“தாலி ஐம்படை தழுவு மார்பிடை

மாலை வாய் அமுது ஒழுகு மக்களைப்

பாலின் ஊட்டுவார்.....” எனும் வரிகளில் கூறுகின்றார்.

இதுவரை மலர்ச்சியையே தன்னகத்தே கொண்ட அயோத்தியில் குவிதல் கண்ட கம்பர், அதற்கு இயற்கையோடு ஒன்றிய காரணத்தைத் தேடுகிறார். அவர் தேடல் பூர்த்தியாகிறது. சோற்றைப் பிசைந்தமையால், அவளது மென்மையான கை செங்கையாகித் தாமரை போல் காட்சி தருகிறது. மலர்ந்துள்ள குழந்தையின் முகம், பூரண சந்திரன் போல கம்பர் பார்வையில் விழுகிறது. இவ்விரு நிலையையும் காட்டிய கம்பர், சந்திரனைக் கண்ட தாமரை குவிதல் இயல்பன்றோ? எனக் காட்டி “இஃதொன்றே அயோத்தியில் குவிந்துள்ளது. மற்றவை அனைத்திலும் மலர்ச்சியே” எனக் குறிப்பால் உணர்த்தி அக் கவிதையை முடிக்கின்றார்.

அயோத்தியின் மன்னனான தசரதனின் மூத்த மைந்தன், கரிய செம்மல் இராமனின் வர்ணனை தொடர்ந்து வருகிறது.

இராமனைப் பல்வேறு இடங்களில் பல விதமாய்க் கம்பர், கவிக் கூற்றாகவும், பிறர் கூற்றாகவும் வர்ணிப்பான். அவற்றுள், கம்பர், இராமனை கவிக் கூற்றால் வர்ணிக்கும் பாடல் மிக அருமையானது. அப்பாடல் ஆவது -

“வெய்யோன் ஓளி தன்மேனியின் விரிசோதியில் மறைய

பொய்யோ எனும் இடையாளொடும் இளையாளொடும் போனான்

மையோ, மரகதமோ, மறிகடலோ, மழை முகிலோ

ஐயோ இவன் வடிவென்பதோர் அழியா அழகுடையான்”.

அஞ்சன வண்ணன் இராமன் கற்போர் அனைவரதும் நெஞ்சம் புகுந்தவன். இவ்விராமனை வர்ணித்து கம்பர் தன் உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டும்பாடலே இது. இக் காட்சியாவது காட்டுக்குள் இராமன், சீதை, இலக்குமணன் ஆகிய மூவரும் செல்லும் போது சூரிய உதயம் நிகழுகிறது. அப்போது இளவெயில் இராமனின் மேனியில் படர்வதைக் கண்டு தவிக்கிறார் கம்பர். இதனால் கோபமடைந்த கம்பர் கொடியவன் எனப் பொருள் தரும் *வெய்யோன்*” எனக் கவியைத் தொடங்குகின்றார். தொடர்ந்து சென்ற கம்பர் இராமனின் சோதியில் அச்சூரியக் கதிர்கள் மங்கிப் போகின்றன என முதல் வரியை முடிக்கின்றார். அக்காட்சியை மேலும் உற்று நோக்கிய கம்பர், இராமன் பின் செல்லும் சீதையைக் காண்கிறான். அவளது மென்பாதங்கள் கானத்தின் கடுமை தாங்காது தடுமாறுகின்றன. இத் தடுமாற்றம் அவளது மெல்லிடைமைய ஆடவைக்கிறது. இதனைக் கண்ட கம்பரது மனம், ஐயம் ஒன்றை வெளிப்படுத்துவதாக, அடுத்த வரியைத் தொடர்கின்றார். இராமனோடு செல்லும் இலக்குவனை எடுத்துக் கூற முனைந்த கம்பர், *“இளையாளொடும்...”* என்கிறார். இங்கு இளையான் எனும் இச் சொல் இராமனின் தம்பி என்ற பொருளிலும், இராமனுக்குத் தொண்டு செய்வதில் இளையாதவன் என்றும் பொருள்படும். இது கம்பர் கையாண்ட “சிலேடை” அணிக்கு ஓர் உதாரணம். இவ்வாறு கூறிய கம்பரின் மனம் மீண்டும் இராமன் பால் ஈர்க்கப்படுகின்றது. இராமனின் அழகு கண்டு மயங்குகின்றான். அவனை வர்ணிக்க உவமைகளைத் தேடுகின்றார். அப்போது அவன் ஒரு “கரிய செம்மல்” என்பதைக் கண்ட கம்பர், ‘மையோ’ என்கிறார். ஆனால் அது அழிந்து விடக்கூடியது. ஆனால் இராமன் அழிவற்றவன். மீண்டும் கம்பர் தேடுகிறான். இராமன் பச்சை வண்ணன் என்று உணர்ந்து *‘மையோ, மரகதமோ.....’* என்கிறார். ஆனால் அங்கும் கம்பன் திருப்தி அடையவில்லை. என்னென்ற ‘மரகதம்’ தீயவர் கையிலும் சேரும். ஆனால் இராமன் நல்லவர் பக்கம் சார்பவன். தொடர்ந்தும் தேடிய கம்பன் இராமனை நீல வண்ணனாக வைத்து, *‘மையோ, மரகதமோ, மறிகடலோ.....’* என்கிறார். ஆனால் இங்கும் ஒரு பிரச்சினை எழுகிறது. அதாவது மறிகடல் அச்சம் தரக் கூடியது. ஆனால் இராமன் அச்சம் தீர்ப்பவன். ஆகவே அவ்வுவமையும் தோல்வி காண, இராமனின் கருணைக் குணம் தெரிகிறது. அவன் கருணையைப் பொழிபவன் என்பதனால் *‘மையோ, மரகதமோ, மறிகடலோ, மழைமுகிலோ’* என்கிறார். ஆனால் மழை கூடச் சில நேரத்தில் தீமை பயக்கும். ஆனால் இராமன் என்றுமே நன்மை பயப்பவன். தன்னிடம் உள்ள தமிழ் ஆற்றலால் இராமனை வர்ணிக்க முடியாமல் போன கம்பர், விரக்தியில், உணர்ச்சி வேகத்தில், ‘ஐயோ என அடுத்த வரியை ஆரம்பித்து, *‘ஐயோ! இவன் வடிவென்பதோர் அழியா அழகுடையான்’* என முடித்துக் கொள்கிறார்.

50

மனிதனின் இன்பகரமான இயல்பு சமாதானமாகும்.

- தொம்சன் -

இலக்கிய, இதிகாச காப்பியங்களில் பெண்ணடிமைத்தனம்

தங்கேஸ்வரன் பார்த்திபன், ஆண்டு - 10 G

“குழலிசை, யாழிசை இனிதெனினும், கனி தரும் அருஞ்சுவை அமுதெனினும் இவற்றை விஞ்சிய சுகம் தேனமுதம் தமிழ் தரும் இதம்”.

இவ்வாறாகப் போற்றப்படும் தமிழ் அன்னையானவள் தன் கலைப் படைப்புக்களாக இலக்கியங்கள், இதிகாசங்கள், காப்பியங்கள் என்பனவற்றைக் கொண்டுள்ளாள். இவ்வாறான கலைப் படைப்புகளில் பெண்கள் இறைவனுக்கு நிகராகப் போற்றப்படுகின்றனர். சிந்துவெளி நாகரிகம் முதலாக பெண்களானவர்கள் “சக்தி” எனும் தெய்வ வழிபாட்டின் மூலம் இறையின் மறு உருவம் எனச் சித்திரிக்கப்படுகின்றனர். இருப்பினும் இத்தகைய இலக்கிய, இதிகாச, காப்பியங்களில் சில இடங்களில் பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்படுகின்றமையை உணர முடியும். அந்த வகையிலே இலக்கியங்களை எடுத்து நோக்குவோம்.

“இலக்கியம்” எனப்படுவது இலக்கை வைத்து இயற்றப்படுவதாகும். இத்தகைய இலக்கியப் படைப்புக்களில் தமிழ்த் தாய் ஈன்றெடுத்த தலைப்புதல்வனான பாரதியினது படைப்புக்களை நோக்குவோமேயானால் பாரதியானவன் புதுமைப் பெண்ணைப் படைத்த புதுக் கவிஞராகப் போற்றப்படுபவன். “பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி” படைத்து பெண்கள் விடுதலைத் தாகத்தைத் தூண்டிவிட்ட மாபெரும் கலைஞன். அப்படிப்பட்ட பாரதி கூட ஓரிடத்தில் நழுவி விடுகின்றான் பாருங்கள்.

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மியின் ஆரம்பத்தில் “நாணமும் வெட்கமும் நாய்களுக்கு வேண்டுமடி” எனக் கூறிய பாரதி அப்படல்களின் இறுதியில் என்ன கூறுகின்றான் என நோக்குவோம் :

“காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே
அவன் காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து
மாதர் அறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வோட 2”.

ஆகப் பெண்கள் எனப்படுபவர்களிடத்தில் அச்சமும் வெட்கமும் நாய்களுக்கே வேண்டும் எனக் கூறி அவர்களிடத்தில் ஒரு விடுதலை வேட்கையை உண்டு பண்ணிவிட்டு இறுதியாகக் கூறுகின்றான். அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு எனப்படுகின்ற

நான்கு வகையான குணங்களையும் பேணி உயர்ச்சியான வாழ்வைப் பெறுவோம் என்கிறான். இவ்வரிகளில் பெண்ணினத்தின் விடுதலைக்கு அவர் காட்டிய பச்சைக் கொடியை நாம் படித்துச் சுவைக்க முடிகிறது.

அடுத்ததாக மணிமேகலை எனப்படும் அந்த மாபெரும் காப்பியத்தினை எடுத்துக் கொள்வோம். கோவலனானவன் கண்ணகியின் கணவன் என மாதவி அறிந்திருந்தும் கூட, கோவலனைத் தன் கணவனாக ஏற்றுக் கொண்டதன் மூலம் கண்ணகி எனப்படும் கன்னியைப் பல ஆண்டுகள் தனிமையில் வாட வழி செய்தாள். இவ்விடத்தில் ஒரு பெண்ணை வேறொரு பெண்ணே அடிமைப்படுத்துவதை நாம் காண முடிகிறது. அதனோடு முடிந்து விடவில்லை.

மணிமேகலை மீது மையல் கொண்ட உதயகுமாரன் மணிமேகலையின் நடத்தைபினால் மாண்டான் என்ற செய்தியைக் கேட்ட இராசமா தேவி மணிமேகலையை சிறையில் அடைத்துச் சித்திரவதை செய்கின்றமை கூட பெண்ணினத்தின் அடிமைத் தனத்துக்குப் பெண்களே காரணமாவதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அடுத்து, இதிகாசமான இராமாயணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இராமாயணத்திலே சித்திரிக்கப்படும் கைகேயியானவள் தன் மகனாக மதித்து வந்த இராமானவன் மன்னனானால் எங்கே தன்னுடைய கௌரவம் குறைந்து விடுமோ என எண்ணித் தன் சொந்தச் சுயநலத்திற்காக தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் சாவிற்றும் இராமாயணப் போருக்கும், அயோத்தியின் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமானாளே அங்கும் சுயநலம் படைத்தவர்களாகப் பெண்கள் சித்திரிக்கப்படுவதை நாம் அறிய முடிகிறது.

மேலும் சூர்ப்பனகையை நோக்குவோமேயானால் ‘மாற்றான் மனைவி மீது காமம் கொண்டான்’ என்ற குற்றச்சாட்டு எவ்வாறு இராவணன் மீது சுமத்தப்படுகிறதோ அதே போல ‘மாற்றான் கணவன் மீது மையல் கொண்டாள்’ என்ற குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்படுகிறதே அங்கும் பெண்கள் இழிவுபடுத்தப்படுவதை அவதானிக்க முடியும்.

அடுத்து சீதையை எடுத்தோமேயானால் சீதையைத் தன் தாயாக மதித்துப் போற்றி வந்த இளையவன் இலக்குவன். இருப்பினும் மான் பிடிக்கச் சென்ற இராமன் இறந்து விட்டான் என

யுத்த ஆயுதங்கள் மூலம் சமாதானத்தைப் பாதுகாக்க முடியாது.

- ஜோன் எப் கென்னடி -

50

எண்ணித் துயரடையும் சீதை இலக்குவனைப் பார்த்து வரும்படி கூறிய போது அதற்கு இலக்குவனை மறுக்கிறான். சீதை இலக்குவனை மீது சந்தேகம் கொண்டு அவனை நிந்திக்கின்றாளே. இங்கு பெண்களானவர்கள் சந்தேகம் எனப்படும் தீயைத் தமக்குள்ளே வளர்த்துள்ளனர் என்ற நிலைப்பாடு வெளிக்காட்டப்படுகின்றது. அங்கு பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

அடுத்து அகலிகையை எடுத்தோமேயானால் கௌதம மகிரிஷியின் மனைவியான அகலிகை தன் அழகின்மீது இந்திரனே மோகம் கொண்டு விட்டான் என்ற சுயநலத்தினால் கற்பு நெறி தவறினாள். இதன் மூலம் கற்பு நெறியைக் கூட தம் சுயநலத்திற்காகத் துறக்கும் பெண்மை வெளிக்காட்டப்படுவதன் மூலம் பெண்ணாடிமைத்தனம் வெளிக்காட்டப்படுகின்றமையை அறிய முடிகிறது.

மற்றொரு இதிகாசமான மகாபாரதத்தை நோக்குவோமேயானால் அங்கு சித்திரிக்கப்படும் குந்திதேவியானவள் கன்னியான போதே கர்ணனைப் பெற்றெடுத்தாள் எனப்படுவதன் மூலம் கற்பு நெறி தவறிய பெண்மை வெளிக்காட்டப்படுகின்றது.

இத்துடன் கர்ணன் பிறந்தவுடன் இச்சமூகம் தன்னை இழிவுபடுத்துமே என எண்ணிய குந்தி தேவி கர்ணனை ஆற்றிலே விடுகின்றாளே பாருங்கள். அங்குதான்

பந்தபாசங்களை விட்டு விலகி சுயநலம் பேணும் பெண்மை வெளிக்காட்டப்படுவதன் மூலம் பெண்கள் மேலும் அடிமைப்படுத்தப்படுவதை நாம் அறிய முடிகிறது.

மேலும் அம்மையை எடுத்துக் கொண்டோமேயானால் வீஷ்ணுவால் விசித்திர வீரியனுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டவளானாள். இருப்பினும் விவாத அரங்கிலே அவள், தான் சால்வனை நேசிப்பதாகக் கூறுகிறாள். சால்வனும் அவளை ஏற்க மறுக்கிறான். அப்போது வீஷ்ணு தன்னை அவமதித்து விட்டார் எனக் கூறி வீஷ்ணுடைய மரணத்துக்குக் காரணமானாள்.

இங்கு அம்மையானவள் தானே தவறைச் செய்திருந்தும் கூட வீஷ்ணுவைத் தண்டித்தாள் எனக் கூறப்படுவது மனம் மாறும் பெண்மையைக் கவிஞர் வெளிக் காட்டுவதை நாம் அவதானிக்கலாம். இங்கும் பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறாகப் பெண்களானவர்கள் இதிகாச, இலக்கிய, காப்பியங்களிலே அடிமைப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இதன் விளைவாகவோ என்னவோ இன்றும் பெண்கள் இரண்டாந்தர நிலையிலேயே நோக்கப்படுகின்றனர்.

முத்தோர் சொல், வார்த்தை அமிர்தமாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இளையவர்கள், முதியவர்களின் நல்லாசிகளையும் நல்வாழ்த்துக்களையும் பெற்றுத் தொல்லைகள் இன்றி வாழ்ந்தனர். முதுமைக்குக் கணிப்பும், கௌரவமும், இருந்த அக்காலத்தில், முதுமையைக் கண்டு பயம் கொள்ளவில்லை. ஒய்வூதியம், சேமிப்பு, வேறு பணவருவாய் அந்நிய காலச் சகாயநீதி, காப்புறுதி போன்ற வசதி வாய்ப்புக்கள் இல்லாத அக்காலங்களில், முதுமையையும் முப்பையும் அடைந்துவிட்ட தாய் தந்தையர், பேரன், பேர்த்திமார், பூட்டன், பூட்டிமார் ஆகியோரை இளைய தலைமுறையினர் நன்கு அன்புடனும் பண்புடனும் ப்ராமரித்துப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர். இத்தகைய தமிழர் பண்பாடுகள் தற்காலத்தில் காலஞ் சென்றுவிட்டனவோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆம், முதியவர்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து மதிப்பளித்து வந்த பண்பாடு இன்று சரித்திரமாகிவிட்டதோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. அதனால் வாழும் நெறியாக, நீஜ வாழ்வில் காணும் நிலை பெரிதும் அரிதாகி விடுகிறது. இந்த நிலை நீடிக்குமானால், முதுமை, முப்பு என்பன கமையாகத்தான் தோன்றும்; அவற்றை எதிர்கொள்வதும் சங்கடமாகத்தான் இருக்கும். எனவே, முத்தோரைப் பேணிப் பாதுகாக்கின்ற பண்பு மறுமலர்ச்சியடைய வேண்டியது அவசியம்.

கு. சோமசுந்தரம்

50

'உங்களுக்குச் சமாதானம் கிடைக்கட்டும்' என்ற மனித ஆசீர்வாதத்தினுள் அனைத்து இறை ஆசீர்வாதங்களும் உள்ளடங்கியுள்ளன.

- ஸ்டோல் ரிப் -

அறம் போதிக்கும் தமிழ்

கணநாதசர்மா ஹரன்பிரசாந், ஆண்டு - 11 E

(பரிசு பெற்ற கட்டுரை)

இன்றைய கலியுகத்திலே பொதிகையிலே பிறந்து, தென்னன் புகழிலே வளர்ந்து, சங்கத் தமிழிலே தளைத்தவளாகிய தமிழ் அன்னையின் ஆயுட்காலம் குறைந்து வருகிறது.

“சாகில், தமிழ் படித்துச் சாகல் வேண்டும்; வேகில், என் சாம்பல் தமிழ் மணந்து வேகல் வேண்டும்”

என்பது அன்றைய கவிஞரின் அவா. அவன் தமிழ் மீது கொண்ட பற்று இதிலிருந்து புலப்படுகிறது. இன்று அழிவுக்குள்ளாகும் அல்லது மருவி வரும் மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. எனினும் அது தன் அறக் கருத்துக்களை, காட்டாற்று வெள்ளம் போலக் கூறிக் கொள்கின்றது. சங்க காலம் தொடங்கி சங்க மருவிய காலம்வரை வாழ்ந்த கவிஞர்களும் புலவர்களும் ‘தமிழ்’ எனும் ஊடகத்தின் மூலம் பல அறக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

அத்தகையவர்களுள் ஓளவையாரை எடுத்துக் கொள்வோம். அவர் ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், மூதுரை போன்ற அறக் கருத்துச் செறிந்துள்ள பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

“நல்லார் ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கல்மேல் எழுத்துப்போல் காணாமே - அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க்கும் ஈந்த உபகாரம்
நீர் மேல் எழுத்துக்கு நேர்”

என்பது அவர் வாக்கு. அதாவது, நல்லவர் ஒருவருக்கு நாம் செய்கின்ற உதவியானது கல்லின்மேல் காணப்படுகின்ற எழுத்துப்போல என்றென்றும் அழியாதிருக்கும். ஆனால் இரக்கமில்லாதவர்களுக்குச் செய்கின்ற உதவியானது நீரிலே எழுதப்பட்ட எழுத்துப்போல உடனே அழிந்துவிடும். இதிலிருந்து நல்லவராக, இரக்கம் உடையவராக வாழ வேண்டும்; பிறருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் எனும் நற்பண்புகள் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

அடுத்து திருவள்ளுவர் இயற்றிய பொய்யாமொழியைப் பற்றி ஆராய்வோம். அவர் இயற்றிய ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பது குறள்களும் அறக் கருத்துக்களையே வலியுறுத்துகின்றன.

“அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு”

என்றான் வள்ளுவன். இந்தக் குறள் நாம் இரு பொருள்களில் எடுத்து நோக்கலாம். அதாவது தான் இயற்றும் குறள்களும் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் எனும் ஒரு பொருளில் நோக்கலாம். மற்றையதாக, வள்ளுவரின் தாய் ஆதி, தந்தை பகவன். ஆகவே தான் இயற்றுபவை அனைத்தும் தன் பெற்றோர்க்கும் அர்ப்பணம். இதிலிருந்து ஓளவையாரின் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வ வழிபாடு வள்ளுவரால் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இன்னொரு குறளை எடுத்து நோக்குவோம்.

“அன்பிலார் எல்லாந்தமக்குரியர் அன்புடையர்
என்பும் உரியர் பிறருக்கு”.

அதாவது, அன்பற்றவர்கள் எல்லாவற்றையும் தமக்கே உரிமையாக்கி வாழும் மனப்பாங்குடையவர்கள். ஆனால் அன்புள்ளவர்கள் தமது எலும்புகளையும் பிறருக்கு உரிமையாக்கி வாழ்வார்கள். இதிலிருந்து பிற உயிர்களிடம் அன்பு செலுத்தி வாழவேண்டும் எனும் அறக் கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

வாய்மையைப் பற்றி வள்ளுவன் மிகவும் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார்.

“வாய்மை எனப்படுவது யாதெனில் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொல்ல”.

அதாவது, உண்மை எனப்படுவது பிறர்க்குத் தீங்கு ஏற்படாத வகையில் கூறுகின்ற சொற்களே ஆகும். இதிலிருந்து வாய்மையைக் கடைப்பிடித்து நேர்மையான வழியில் நிற்க வேண்டும் எனும் அறக்கருத்து உணர்த்தப்படுகிறது.

அடுத்ததாக நாலடியாரை எடுத்து நோக்குவோம். அப் பாடல்கள் மிகுந்த அறக் கருத்துக்களைக் கொண்டன.

“இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றார்
றம்மை விளக்குமா தாமுளராக் கேடின்றா
லெம்மை யுலகத்தும் யாம் காணோம் கல்விபோல்
மம்மறறுக்கு மருந்து”.

இப்பாடல் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது. கல்வி கற்றவன் எல்லோரிலும் சிறப்பானவன். அவன் மன்னனிலும் மேலானவன். கல்வியைப் போன்ற செல்வம் வேறு எதுவும் இல்லை என்று அவர் கூறுகின்றார். இதிலிருந்து கல்வி கற்றல் வேண்டும் எனும் அறக் கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அடுத்து பூதஞ்சேந்தனார் இயற்றிய ‘இனியவை’ நூற்பு எனும் பகுதியில் பாடல் இயற்றியுள்ளார். அதில் ஒரு பாடல் பின்வருமாறு:

“கற்றார் முன் கல்வி உரைத்தல் மிக இனிதே
மிக்காரைச் சேர்தல் மிகமான முன் இனிதே
எட்டுணையாயினும் இரவாது தான் ஈதல்
எத்துணையும் ஆற்றல் இனிது”.

அதாவது, கல்வி கற்றவரிடம் தான் கற்ற கல்வியைக் கூறுதல் மிகவும் இனிமையானது. அறிவில் மேம்பட்டவர்களைச் சேர்தல் சிறந்த மாட்சிமையுடைய பேரின்பமானது உள்ளவென்றாலும் பிறரிடம் இரக்காது தான் பிறர்க்கு வழங்குதல் எல்லாவற்றிலும் இனிமையானது. இப்பாடலிலிருந்து கல்வி கற்றவரைச் சேரவேண்டும். பிறரிடம் இரக்காது, தான் பிறர்க்குக் கொடுக்க வேண்டும் எனும் அறக்கருத்துக்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

இத்தகையவற்றை எடுத்து நோக்குகையில் எல்லாப் பாடல்களும் அறக் கருத்துக்களையே வலியுறுத்துகின்றன. தமிழுக்கே உரித்தான சிறந்த பண்பும் இதுவே. அறக் கருத்துக்களைக் கூறி மக்களை நல்வழிப்படுத்தி இவ்வுலகில் வாழ்வாங்கு வாழ வழிப்படுத்துபவை அற நூல்களே எனலாம். அறம் போதிக்கும் தமிழ் எம்மை வழிநடத்தும் என்பது உண்மையே.

உலகத்தின் அனைத்துச் சாத்துக்களை விடவும் சமாதானம் பெறுமதியானது.

- ஸ்டோல் ரிப் -

50

இலக்கியச் சுவை

ராஜரட்ணம் ருக்ஷாண் ஆண்டு - 12 F

(பரிசு பெற்ற கட்டுரை)

வாழ்க்கை என்னும் நறுங்களியின் தீஞ்சுவைச் சாறே இலக்கியம் எனலாம். சான்றோர்கள் ஆக்கிய இலக்கியங்கள் மாந்தர் இயல்பின் ஆழ அகலத்தையும், நன்மை தீமைகளையும், விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராய்ந்து கூறவல்லன. அன்றியும் பற்பல கோணங்களிற் கிளைத்துச் செல்லும். உணர்வோட்டங்களையும், மன எண்ணங்களையும், ஆசாபாசங்களையும், நம்பிக்கைகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்ட வல்லன. சங்க இலக்கிய அகத்துறைப் பாடல்களும் புறத்துறைப் பாடல்களும் இவ்வண்மையைத் தெளிவாகவும் ஆழமாகவும் நுட்பமாகவும் புலப்படுத்துகின்றன. அகத்துறைப் பாடல்களில் மாந்தரின் நுண்ணிய உணர்வோட்டங்கள் துடிக்கின்றன. அதனால் இலக்கியங்களைக் கற்போர் அதன் சுவையறிந்து கற்றல் வேண்டும்.

“அழகுக் கலை எனக் கூறத்தக்க சிறப்புடையது இலக்கியம். அந்தளவிற்கு மனிதனுடைய மனத்தில் உணர்ச்சியை எழுப்பி அழகையும் இன்பத்தையும் அளிக்கின்ற பண்பு அழகுக் கலையான இலக்கியத்தினாலுண்டாகும் சுவையுணர்ச்சிக்கு உண்டு. இலக்கியமானது மனக் கண்ணில் கற்பனையிற் கண்டும், காதினால் கேட்டும், உள்ளத்தினால் உணர்ந்தும் மகிழ்த்தக்க சுவையினையுடையது. இலக்கியம் தரும் சுவையோ எத்தனை முறை படித்தாலும் தெவிட்டாமல் இன்பந் தருவதாக இருக்கும்” என இலக்கிய விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இலக்கியம் நமக்குத் தரும் சுவையின் காரணமாக இலக்கியம் அழகுக்கலை மட்டுமல்ல அகலக்கலை, அகிலக்கலை எனவுங் குறிப்பிடப்படுகிறது. இலக்கியச் சுவை இலக்கினையுடையது. ஆமாம், அதாவது மனிதனொருவன் பெரியாரொருவர் தம் வாழ் நாளிற் கண்ட உண்மையினை - உண்மைகளை அழகினை நயத்தினைப் பிறர்க்கு இலக்காகும் வண்ணம் எழுதி வைத்தலே இலக்கியம் என்பதாகும்.

இலக்கியம், இலக்கு என்ற சொல்லிலிருந்து வந்தது. இலக்கு என்பதற்கு இடம், குறி, நோக்கம் முதலிய விரிவுடைப் பொருள்கள் உள்ளன. இவை மூன்றையும் கொண்டு அமைந்திருப்பது இலக்கியமாகும். இலக்கியம் எனும்போது இலக்கிய நடை, சுவை அமையப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இலக்கியச் சுவையினை நாம் முதலிற் கண்டது கி. மு. 700 தொடக்கம் கி. மு. 100 இற்கு இடைப்பட்ட காலத்திலெழுந்த வான்மீகியின் இராமாயணத்திலாகும். அதன்பின் இலக்கியச் சுவையினைத் திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் போன்றவற்றில் சுவைக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

இலக்கியச் சுவை நனி சொட்டும் இலக்கியங்கள் சங்க காலத்திலெழுந்த இலக்கியங்களாகும். சங்க இலக்கியங்களிலே நேரிடை வர்ணனை, அடைமொழி, அணி, இறைச்சிப் பொருள், உள்ளுறை உவமம் என்பன சுவைக்கக் கூடிய வகையில் கையாளப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்தில் புறநானூறு, அகநானூறு போன்றவற்றிலும் சோழர் காலத்தில் கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, சயங்கொண்டார் போன்றோரின் செய்யுள்களிலும் இலக்கியச் சுவை மிகுந்து காணப்படுகிறது.

இலக்கியத்திலே காவியங்களில் இலக்கியச் சுவை சிறப்பாக இடம் பெறுவதைக் காணலாம். இலக்கியம் சொல்லோவியமாக இலக்கிய நடைபெற்று மிளர்கிறது. இதற்குச் சான்றாகச் சிந்தாமணியைப் பெற்றால், இதன் ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவர்,

“சொல்லருஞ் சூற்பகம் பாம்பின் தோற்றம் போல்
மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார்
செல்வமே போல் தலை நிறுவித்தேர்ந்த நூல்
கல்விசைர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்ந்தலே”

கருக் கொண்ட நற்பயிர் சூல்கொண்ட பாம்பின் தோற்றம் போலக் காணப்பட்டது. கதிர்கள் வெளிப்பட்டுத் தலை நிமிர்ந்து நிற்பது, கீழ் மக்களுக்குச் செல்வம் வந்தால் அவர்கள் இறுமாந்து இருப்பது போலக் காணப்பட்டது என்று நெற்பயிரில் தாம் கண்ட உண்மைப் பொருளை நயம்படக் கூறுகிறார்.

காவியங்களில் மட்டுமன்றி தேவாரங்களிலும் கூட இலக்கியச் சுவை நயம் படக் கூறப்பட்டுள்ளது. இளவேனில், மாலைநேரம், தாமரைக் குளம், தென்றற் காற்று, நிலாவெளிச்சம், வீணை நாதம் இவ்வளவும் ஒன்று சேர்ந்தால் எப்படி இருக்குமோ அதேபோல் இறைவனுடைய இன்னருள் இருந்தது என்று கூறிக் சிறு பாடலில் சொல்லோவியம் அமைக்கிறார் நாவுக்கரசர்.

“மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே” என்பது நாவுக்கரசர் பாடிய தேவாரமாகும்.

ஏனைய கலைத்துறைகளை விட இலக்கியம் உண்மை, அழகு, நன்மை ஆகிய மூன்றுமும் சுவையினையும் அளிப்பதுடன் மதிப்பிடற்கரியதொரு நிறைவினையும் மலர்ச்சியையும் உள்ளத்திற்கு அளிக்கும் இயல்பினைத் தருவதாக சுவாமி விபுலானந்தர் புலப்படுத்துகிறார். இலக்கியச் சுவைக்குச் சான்றுகளை வில்லி பாரதத்திலிருந்து நோக்க முடிகிறது. போர்க்களக் காட்சியும், பூஞ்சோலைக் காட்சியும் இவ்விலக்கியத்தில் சுவையான முறையில் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. இலக்கியச் சுவையில் ஒப்பீட்டு ஆராய்வு முக்கியம் பெறுகிறது. இலக்கியச் சுவையை தொல்காப்பியமும் அதன் உரையாசிரியர் இளம்பூரண அடிகளும் நன்கு விளக்குகின்றார்.

“நகையே யழுக்கை யிளிவரல் மருட்கை
யச்சம் பெருமிதம் வெகுளி யுவகை யென்
றப்பா வெட்டா மெய்ப்பாடென்ப”

இத்தகைய நவரசங்களைப் புலப்படுத்தும் வகையில் கவிதைகள் படைப்பவர் சிலரே. அவ்விதம் படைக்கப்படும் கவிதைகள் பல அமைப்பு மிகுந்தனவாகவும் இருந்தால் அவை அழியாவரம் பெற்றனவாகிவிடும்.

வில்லி பாரதப் போர்க்களக் காட்சியில் நகை, அவலம், வெகுளி, இளிவரல், அச்சம், உவகை ஆகிய சுவைகள் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. போர்க்களத்தில் பெருமிதச்சுவை தலையாய சுவையாகி நிற்கும். செயற்கருஞ் செயல்களைக் கண்டு இறும்பூறு எய்துதல் பகை கொண்டு போர் செய்யச் செல்லும் வெகுளியும் அஞ்சத்தக்கனவாக வர்ணிக்கப்படுவதுண்டு. வெற்றி பெற்றால் உவகையும் அடைவதாகக் கவிதைகள் படைக்கப்படுவதுண்டு.

50

வாளைப் பயன்படுத்தி தயாரிக்கப்படும் தோட்டத்தில் சமாதானம் சமத்துவம் என்ற பூக்களினால் இறைவனைத் துதிப்போமாக.

- ஐசாக் -

எமது இலக்கிய வரலாற்றிலே சங்க இலக்கியங்கள் இலக்கியச் சுவைக்கு ஆதாரமாக அமைகின்றன. சங்க காலப் பாடல்களில் இயற்கைப் புணர்ச்சி மிகவும் நயக்கத்தக்க முறையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இயற்கைப் புணர்ச்சியின் கண் இடையீட்டுபட்டு நின்ற தலைமகன், தலைமகளை வெட்கத்தினின்று நீக்குதற் பொருட்டு, மெய்தொட்டு, பயிற்றல் முதலாயின அவள் பாட்டு நிகழ்த்தித் தனது அன்பு தோன்ற அவள் நலத்தைப் பாராட்டுதலைப் பின்வரும் சங்கபாடல் இலக்கிய நயத்தோடு வெளிப்படுத்துகிறது:

“கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழியுமோ
பயிலியது, கெழீ இய நட்பின் மயிலியற்
செறிபெயிற் றரிவை கூந்தலின்

நறியவும் உளவே நீயறியும் பூவே” என இறையனார் கவித்துவமுடையதாகப் பாடுகிறார். இப்பாடலில் தலைவியின் கூந்தலின் இயற்கை மணத்தைத் தலைவன் இலக்கியச் சுவை வெளிப்படும் விதமாக சிருங்காரச் சுவையில் பாடியுள்ளார்.

இலக்கிய நயத்தினைத் தனது நூலிலே வெளிப்படுத்திப் பாடுவதிலே திறமையிக்கவர் புகழேந்தியாவார். புகழேந்தி ஓசைச் சிறப்புடைய வகையிலே வெண்பா யாப்பில் கற்பனை வளம் பொருந்தியவாறு நளனின் கதையை இணையற்ற வகையிலே பாடியமை வியக்கத்தக்கது. “கேட்டாலும் இன்பம் கிடைக்குங் கண்டீர் கொண்ட கீர்த்தியொடு பாட்டாலுயர்ந்த புகழேந்தி” எனப் பாராட்டத்தக்க புகழேந்தி இலக்கியச் சுவையை தனது பாடல்களிலே கையாண்டுள்ளார். ஓசை விகற்பங்களுடன் உணர்ச்சி பேதங்களைத் தனது பாடல்களில் இலக்கியச் சுவையுடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“காதலியை காரிருளிறீர் கானகத்தே கைவிட்ட
பாதகனைப் பார்க்கப்படாதென்றோ - நாதம்
அளிக்கின்ற ஆழிவாய் ஆங்கலவ னோடி
ஒளிக்கின்ற தென்னொ உரை
பேரவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரங்கி
நாவாய் குழற நடுங்குறுவாய் - தீவாய்
அரவகற்று மென்போல ஆர்கலியே மாதை
இரவகற்றி வந்தாய் கொல் இன்று”

என்பது நளவெண்பாப் பாடல். காதல் மனையானை காரிருளிலே தனியே விட்டுச் சென்ற நளன் தான் போகும் வழியிற் கடலையும் நண்டுகளையும் கண்டு உள்ளம் உருகி உரைத்ததாகப் புலவர் இலக்கிய நயத்தோடு பாடியுள்ளார். உவமை, எதுகை, மோனை என அணிகளைப் பாடலிலே கையாண்டு இலக்கியச் சுவையினை வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். இவ் வெண்பாப் பாடலிலே அலலச் சுவை மேலோங்கியிருப்பதையும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

சங்க காலம், சங்கமருவிய காலம், பல்லவர் காலம், சோழர் காலம், நாயக்கர் காலம், ஐரோப்பியர் காலம் என்னுங் காலங்களைப் போலவே இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் இலக்கிய நயம் மிகுந்த பாடல்கள் பல்வேறுபட்ட புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையிலே உவமையுருவங்களை கம்பதாசன் கையாண்டிருப்பது கற்பனையாற்றலுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

“முள்ளுடைச் சிறுசெடியின் - கனவாய்
மூண்டு சிரித்த மலர்
கள்ளெனும் பொக்கிஷத்தால் - விம்மியே
கர்வம் அடைந்த மலர்

பனித்துளி மணி சூடித் - தென்றலின்
பாட்டினைக் கேட்ட மலர்
கனிந்துள விண்ணதன்கீழ் - மொளனக்
கல்வியைக் கற்றமலர்

அந்திச் சிவப்பினையும் - விண்மீன்
அழகின் விழிப்பினையும்
சிந்தையிற் கொண்டமலர் - மணமே
செய்து திளைத்த மலர்

வீழ்ந்து கிடக்குதையே - உச்சி
வெய்யிற் கடலையிலே
வாழ்வின் விருப்பங்களை மண்ணிலே
வரைந்துளதோ வண்டே!”

என்பது உதிர்ந்த மலர் எனும் தொகுப்பிலே இடம் பெற்ற பாடலாகும். எளிய நடை, எளிய பதங்கள், மக்களை இலகுவாகக் கவரும் தன்மை, இலக்கிய நயம் மிகுந்த பாடல்கள் இயற்றியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடல் ரோஜா மலரின் நிலையினை வெளிப்படுத்திய போதும் பெண்ணொருத்தியின் வாழ்வு நிலையையே உருவகப்படுத்தி நிற்கின்றது. எனவே, இக்காலத்திலும் இலக்கியச் சுவை மிகுந்த பாடல்கள் உள என்பது உறுதியாகின்றது.

இவ்வாறு பாடற் பொருளுடன் தொடர்புடைய சந்தத்தின் சிறப்பைப் பல சான்றுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இயற்கையின் அற்புதக் காட்சிகள் “கண்ணினுஞ் செவியினும் நுண்ணி தினுணரும் உணர்வுடைய மாந்தருக்குத் தத்தங் கருத்தினை வெளியிடும்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளமை இலக்கியச் சுவைக்குச் சான்றாக அமைகிறது. இலக்கியச் சுவையினிற்கு “தந்ததான தான தான” என வரும் சந்தத்தை உதாரணங் காட்டலாம். “நோக்கி நோக்கி”, “நொந்து நொந்து”, “உண்டு உண்டு” என்னும் மடக்குகள் எத்தனையழகோடு பொருந்தி நிற்கின்றன. இதுவே இலக்கியச் சுவையாகும்.

காரிகை கற்றுக் கவி பாடலாம். ஆனால், கவியிலே சுவையும் அழகும் இனிமையும் அமையப்படுவது அரிது. காவியங்களையும் இயற்றலாம். ஆனால், அதில் நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்னும் எட்டு வகைச் சுவைகளையும் அமைத்துக் காவியம் அமைப்பது அரிது. இவையெல்லாம் பொருந்த அமையுமானால், அதுவே இலக்கியச் சுவையாக அமைகிறது.

மக்கள் மனதிலே கலையுணர்வும், சால்புணர்வும் வேர் கொள்ளாமையால் சீர்கேடுகளும், பிணக்குகளும் தோன்று கின்றன. இவ்விருவுணர்வுகளையும் மக்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிப்பன இலக்கியச் சுவையே. மனிதன் தன்னிடமுள்ள குற்றங் குறைகளையுணர்ந்து, நீக்கும் வழிமுறைகளையறிந்து நீக்க வேண்டும். அதற்குச் சிறந்த கருவி இலக்கியச் சுவையே. இலக்கியச் சுவையே புலனுணர்ச்சியை மாத்திரமன்றி, அவனது அனுபவங்களையும் புலப்படுத்தும் இயல்பு கொண்டன. அவ்வனுபவங்களுக்கு உருக்கொடுக்கும் போதே அது சிறந்த இலக்கியச் சுவையாக அமையும். உலக வாழ்வில் கவலையடைந்தோரும் வெறுப்படைந்தோரும் வெறுத்து ஒதுக்கத் துணியினும் புலவர்கள் உயர்ந்த இலக்கியங்களை வெறுத்து ஒதுக்க மாட்டார். அத்துணை சிறப்புடையது இலக்கியச் சுவை எனலாம்.

தர்க்க அறிவினால் மனிதன் நிர்வகிக்கப்படும் சூழ்நிலையில்
சமாதானத்தை விலக்க முடியும்.

மனித வாழ்வில் பழமொழிகள்

முத்துக்குமாரசாமி லக்ஷயன் ஆண்டு - 12

பழமொழிகள் மனித வாழ்விலே கனிந்த அனுபவக் கனிகளாக விளங்குகின்றன. அன்றைய எம் முன்னோர்கள் தாம் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து கண்ட உண்மைகளையும் தமது அறிவிலே முகிழ்ந்த பேருண்மைகளையும் நாடோடிப் பாடலாக, கதைகளாக, பழமொழிகளாகப் பிறருக்குத் தெரிவித்து வந்தனர். எழுத்து வடிவம் பெற்ற இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு முன்பே பழமொழிகளும் நாடோடிப் பாடல்களும் இலக்கியச் சுவையையும் பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துவனவாக இருந்தன. மக்களது வாழ்வின்னுக்கு வழிகாட்டியாகவும் விளங்கின.

“அன்பான சினேகிதனை ஆபத்திலே அறி”
 “கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்”
 “அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும்”
 “முயற்சியுடையோர் இகழ்ச்சி அடையார்”
 “குருமொழி மறந்தோன் திருவழிந்து அழிவான்”

என்பன நாமறிந்த சில பழமொழிகளாகும். இந்தப் பழமொழிகள் வாழ்வின் அனுபவத்தில் பிறந்தனவாக இருந்தாலும் கவிதைக் குரிய நயங்களும் கொண்டனவாக விளங்குகின்றன.

கற்பனை, உயர்வு நவிர்சி, நையாண்டி, உவமை என்றெல்லாம் பலதிறப்பட்ட அம்சங்களை உள்ளடக்குவனவாக உள்ளன. கற்பனை நிறைந்து இருப்பவர்க்கே உவமை தோன்றும். உவமை இருந்தால்தான் சிறந்த பொருள் வளம் கிடைக்கும். சிறப்பான கருத்துப் பொருள்களைக் காட்சிப் பொருளாக்கி நம் கண்முன் அப்பொருளை அப்படியே காண வழிசமைக்கின்றன பழமொழிகள். உவமை உருவகமுள்ள பழமொழிகள் சில -

“கிணற்றுத் தவளைக்கு நாட்டு வளப்பமேன்?”
 “நீரிற் குமிழி வாழ்க்கை”
 “அடிநாக்கில் நஞ்சும் நுனி நாக்கில் அமிர்தமும்”
 “அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு”
 “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து”

இப்படி நாம் எத்தனையோ கூறிக் கொண்டு போகலாம். பழமொழிகள் யாவும் பொருள் விளக்கத்திற்காகக் கையாளப் படுபவை. அதனால் அவற்றிலே பொதிந்து கிடக்கும் உவமைகள் எண்ணிலடங்கா. ஆமாம், கற்பனை என்னும் உயிர் அது கொள்ளும் உவமை எனும் உடலில் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த உயிரும் உடலும் மனித வாழ்விற்கு கலங்கரை விளக்கம்போல வழிகாட்டுவனவாக அமைகின்றன.

இதனை விடுத்து நாம் பழமொழிகளிலே காணும் இன்னுமொரு பண்பு உயர்வு நவிர்சியாகும். முரண்பட்டு நிற்கும் இரண்டு விடயங்களில் ஒற்றுமை காண்பதும், ஏற்றத் தாழ்வுள்ள இரண்டு விடயங்களில் ஒற்றுமை காண்பதும் இதனுள் அடங்கும்.

“மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும்
 முடி போட்டு வைப்பது”
 “அம்மியே காற்றிலே பறக்கின்றபோது
 எச்சலிலை என்ன செய்யும்?”
 “கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனது”
 “கங்கையில் மூழ்கினாலும் காக்கை அன்னமாகுமா?”
 “ஈட்டி எட்டின மட்டும் பாயும்
 பணம் பாதாளம் மட்டும் பாயும்”

பழமொழிகள் கவிதைக்குரிய இந்நலன்கள் மட்டுமன்றி நையாண்டிப் பண்பு கொண்டனவாகவும் உள்ளன. அவ்விதம் நையாண்டி செய்யும்போது பிறர் மனதினை நோகடிக்க விரும்பவில்லை. கேலி செய்தும், நகை செய்தும் கூறுவனவாக இருப்பதனால் போலும் அவை இறவா வரம் பெற்றனவாக விளங்குகின்றன.

“இரும்படிக்கும் இடத்தில் ஈக்கு என்னவேலை”
 “தென்னை மரத்திற்குத் தேள் கொட்டத்
 திண்ணைக்கு நெறி கட்டியது”
 “வேலைக்கள்ளிக்குப் பிள்ளைச்சாட்டு”
 “ஆடு நனைகிறதென்று ஒணாய் அழுததாம்”
 “தான் பிடிக்கும் முயலுக்கு மூன்று கால்”

இவை ஏற்படுத்தும் நகைச்சுவை உணர்வு, பிறர் மனத்தினைப் புண்படுத்தாது. ஆனால் சுறுக்கெனத் தைக்கும் ஆற்றலுள்ளன; அதனைக் கேட்பவர் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டியவராக மாறிவிடுவர்.

மனித வாழ்வின்னுடைய விளக்கமாகவே பழமொழி விளங்குகின்றது. இந்தப் பழமொழிகளையும் அவை குறிப்பிடும் கருத்துக்களையும் துணையாகக் கொண்டு நாம் எம் முன்னவர் வாழ்வின் பண்பாட்டில் எம்மை ஈடுபடுத்த முடியும்.

சமாதானத்தைக் கௌரவமாகப் பேணிக் கொள்ள முடியாதுவிடின்
 சமாதானம் நிலைத்து நிற்காது.

- ரசல் சாமி -

“ஏர்ப்பின்னது ஞாலம்”

ஆமாம், அக்கால மக்கள் தமக்குரிய உணவுத் தேவையைத் தாமே கஷ்டப்பட்டுச் செய்யவே விரும்பினர். விளையும் பயிரை முளையிலேயே அறிந்து ஒருகாலம் நெல்லும் அடுத்த காலம் எள்ளும் கொள்ளும் விதைத்தனர்; பசளை இட்டனர். ‘காற்றுள்ள போதே தூற்றிவீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர். சுற்றமும் ஒம்பி வாழ்ந்தனர். வளமான மருத வாழ்வை விளக்க, “அறுவடை காலத்தில் எலிக்கு ஆறு பெண்டாட்டி” என்று கூறிய பழமொழி சிந்திக்க வைப்பது. மருத நிலத்துக்குரிய ஊடலை விளக்குகிறது.

“இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து”
“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி”

என்பவை கல்வியின் தேவையை விளக்குகின்றன. “தொட்டில் பழக்கம் சுகொடு வரைக்கும்” என்பதை நன்கறிந்து கல்வி பெற முயற்சி எடுத்தனர். “இளமையிலே படிப்பன பசுமரத்தாணிபோல மனதிலே பதியும்” என்பதை நன்குணர்ந்து தமது பிள்ளைகளைப் படிப்பித்தனர். “அடியாத மாடு படியாது” என்று கூறி படியாத பிள்ளைகளுக்குத் தண்டனையும் கொடுத்தனர். குழந்தையின் எதிர்கால நலனை எண்ணி அவர்கள் வழிதவறும்போது தண்டனைகள் கொடுத்தனர். “கல்வி என்னும் பயிருக்கு கண்ணீர் என்னும் மழை வேண்டும்”. கண்ணீர் பாய்ச்சி வளர்த்தால்தான் கல்வி எனும் பயிர் செழித்து வளரும் அல்லது அழிந்து விடும் என்பது எம்மவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும். இதனால் கண்டதும் கற்றுப் பண்டிதன் ஆயினர். இவ்விதமாக கல்வி பற்றி எம் மத்தியில் வழங்கிவரும் பழமொழிகள் ஏராளம். அவை எம் முன்னோர் கொண்ட கல்வி பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்து விளக்குவனவாக அமைகின்றன.

இவ்வுலகிலே வாழும் நல்வாழ்வு பற்றியும் பழமொழிகள் மூலம் பல அரிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர்.

“கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்”

எனக் கூறித் தான் மணந்த கணவனைத் தெய்வம் எனப் போற்றி வணங்கியவர்களாக அக்காலப் பெண்கள் இருந்தனர். “கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு” எனக் கூறிச் சுத்தமாக வாழ்ந்தனர். “சனி நீராடினர்”, “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” எனக் கூறி வாழ்ந்தனர். “எலி வளையானாலும் தனிவளை வேண்டும்” எனக் கூறிப் பொருள் திரட்டி தமக்கென வீடு கட்டினர். “மூத்தோர் சொல் அமிர்தம்” எனக் கொண்டு தம் மூதாதையரைத் தம் வாழ்விற்கு வழிகாட்டியாகக் கொண்டனர். “ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்” எனக் கருதி ஒற்றுமையான சமூக வாழ்வு வாழத் தலைப்பட்டனர். பழமொழிகளை எழுதாத

சட்டங்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். “மோகம் முப்பது நாள் ஆசை அறுபது நாள்” என்று கூறி வாழ்விலே துணையைத் தேடுவதில் மிகக் கவனமாக இருந்தனர்.

பழமொழிகள் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் கருவூலங்கள் என்று கூறினாலும் சில பழமொழிகள் பொருள் திரிந்தும் வழங்கி வருவதை நாம் அவதானிக்கிறோம். “ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன்” என்பது ஒரு பழமொழி. அன்றைய வைத்தியர்கள் என்ன செய்தார்கள்? தமது கைமருந்துக்குப் பச்சிலையும், கிழங்கும், வேரும், தண்டும் தேடிச் சேர்த்தனர். மரஞ்செடி கொடிகளது வேர்தான் அவர்களுக்கு உயிர். பல வேர்களைக் கொண்டு குவித்துப் பாதுகாத்தனர்; காய வைத்தனர்; மருந்துகள் செய்தனர். அதனையே இப்பழமொழி குறிக்கின்றது.

“ஆயிரம் வேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன்” என்பதே அந்தப் பழமொழியினது உண்மையான வடிவமாகும்.

“நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணோம்”
கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம்”

என்பது இன்னொரு பழமொழி. இப்பழமொழியை நாம் கலையுணர்வு கொண்டும் தத்துவ உணர்வு கொண்டும் ஆராய்ந்து நோக்க வேண்டும். சிறந்த கலை நுகர்ச்சி கொண்டவர்கள்தான் கல்லிலே கலை வண்ணத்தைக் காண்பார்கள். மனத்திலே தோன்றும் ஆழ்ந்த உணர்வு நிலையினின்றும் தோன்றுவதே கலை. கலைஞன் தான் படைக்கும் கலையில் தானும் அப்பொருளாகவே மாறிப் படைக்கிறான். அவ்வண்ணமே அதனை நுகரும் ரசிகனும் இருக்க வேண்டும். கல்லிலே செதுக்கப்பட்ட நாயுருவத்தைக் காண்பவன் கல் என்று அதை எண்ணமாட்டான். அதனைக் கல் என்று காண்பவன் கலைஞன் படைத்த நாயைக் காணமாட்டான் என்பதே இப்பழமொழி தரும் பொருளாகும்.

“ஙப்போல் வளை”

என்பதும் நாமறிந்த பழமொழி. இங்கு ‘ங’ என்ற எழுத்துப் போல தன் இனத்தவரை வாழ வைக்க வேண்டும் என்று பொருள் தரும். அதாவது “ங” என்ற ஒரெழுத்து தன்னினத்திலுள்ள ஏனைய எழுத்துக்களை எல்லாம் நெடுங்கணக்கில் வாழ வைக்கிறது. ஏனைய எழுத்துக்களை நாம் கையாளுவது இல்லை அல்லவா? அதுபோல, பொருள் பெற்ற ஒருவன் வாழ வேண்டும் என்கிறது இப்பழமொழி.

இவ்விதமாக ஒவ்வொரு பழமொழியிலும் நாம் ஒவ்வொரு வாழ்வியல் தத்துவத்தைக் கண்டு நுகரலாம். அவ்விதமாக இப்பழ மொழிகளை நாம் பொருளறிந்து எமது ஆக்கங்களிலும் பேச்சிலும் கையாளுவது சிறந்தது அல்லவா?

சமாதானத்தின் கீதம் தங்கு தடையின்றி எங்கும் பரவிச் செல்லும்.

- புத்தர் -

வாழ்க்கையோடு இணைந்த நாட்டார் பாடல்

குலசிங்கம் குானகுலத், ஆண்டு - 9 G

நாட்டார் பாடல்கள் படித்தறியாத பாமர மக்கள் முதல் பண்டிதர் வரை சுவைத்து அனுபவிக்கக் கூடிய தன்மையைக் கொண்டவையாகும். இப்பாடல்வகை ஏட்டிலக்கியம் எனும் வகையிலே சாஸ்திரிய சங்கீதத்தில் அடங்காதது. எழுதப் படாமல் பரம்பரை பரம்பரையாகச் செவி வழியாகப் பேணப்பட்டு வந்தனவாகும். நாட்டார் பாடலைப் பொதுஜனகரணம், பாமிஜனகரணம், கிராமியப் பாடல், நாடோடிப் பாடல், வாய்மொழி இலக்கியம், எழுதாப்பாடல் எனப் பல்வேறு நாமங்கள் கொண்டு அழைப்பர். இசை எல்லா நாடுகளுக்கும் அங்கு வாழும் மக்களுக்கும் ஏற்ற பொதுவான பாலமாகக் காணப்படுகிறது. அந்தந்த நாடுகளில் கலாசார பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப இசை வடிவங்கள் பேணப்படுகின்றன. அந்த வகையிலே நாட்டார் பாடல்களும் எல்லாத் தேசங்களிலும் ஒரே வகை அம்சங்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அங்கு வாழும் மக்களின் கலாசாரத்திற்கும் வாழ்க்கை நிலைக்குமமைய சற்று மாறுபட்ட தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.

சாஸ்திரிய கலையிலிருந்து வேறுபட்ட இப்பாடல் வகை சாஸ்திரிய கலைக்கு முற்பட்டது எனலாம். இப்பாடல்களுக்கு இலக்கணம் இல்லை. மனிதலே தோன்றிய எண்ணத்தை வாய் வழியாக இராகம், தாளம் அற்ற முறையிலே பாடுதலே நாட்டார் பாடலாகும். இப்பாடல்கள் சாதாரண மக்களுக்கும் விளங்கக் கூடியதாகவும் இரசிக்கக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கும். மக்களின் வாழ்வோடு ஒன்றிய நாட்டார் பாடல்களின் தோற்றம் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. பாட்டுப்பாடுவது மனிதனது இயல்பான ஒரு பழக்கம். ஆதிமனிதன் இயற்கையிலே உண்டான ஒலிகளை இனங்கண்டு அவ்வொலிகளிலே தங்களது மனங்களைப் பறி கொடுத்து அவ்வொலிகளை மெட்டுக்களாகக் கொண்டு மொழி ரீதியாக வெளிவந்தபோது நாட்டார் பாடல்கள் தோன்றியிருக்கலாம். கூட்டமாக வாழ்ந்த மக்கள் ஒருவரைப் பின்பற்றிப் பலரும் பாடினிருக்கலாம். ஒருவர் ஓரடியினைப் பாட மற்றையவர் அடுத்த அடியினைப் பாடியும் பேச்சு வழக்கு மொழியிலே பாடிய சூழ்நிலையில் பல்வகையான நாட்டுப் பாடல்கள் தோன்றியிருக்கக் கூடும்.

நாட்டார் பாடல்களானது தினந்தோறும் உடல் களைத்து வேலை செய்பவர்கள் உடல் களைப்பு நீங்கவும் மனம் மகிழ்ச்சியடையவும் பாடுவதாகக் காணப்படும். வேலை செய்யும் போது உடல் களைப்புத் தெரியாமல் இருக்கப் பாடல்களைப் பாடி வேலை செய்வர். இப்பாடல்கள் மக்களது உணர்ச்சி வேகத்தால்

பாடப்பட்டவை கவிப்புலமையினால் பாடப்பட்டவையல்ல. எனினும் இவை ஓசை நயமும் தாளவமைதியும் உடையனவாய் செவிக்கு இன்பம் பயப்பனவாகக் காணப்படும். நாட்டுப் பாடல்கள் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் இராக தாளமற்ற முறையிலே பாடப்பட்டாலும், அறிவு, பண்பு, விருத்தி பெற்று வந்த வேளையில் கவர்ச்சிகரமான இசையிலும், சுலபமான தாளங்களிலும், இலகுவான இராகங்களிலும் அமைந்திருக்கும். ஆனந்த பைரவி, புன்னாகவராளி, நவரோஜ், குறிஞ்சி நாத நாமக்கிரியை போன்ற இராகங்களிலே நாட்டார் பாடல்கள் பாடப்படுவது வழக்கம்.

மனிதனுடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நாட்டுப் பாடல்களின் பிரதிபலிப்பைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. மருத்துவிச்சி வாழ்த்து, தாலாட்டுப் பாடல், விளையாட்டுப் பாடல், ஊஞ்சற்பாட்டு, நலங்குப் பாடல், ஒப்பாரிப்பாடல் என பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனித வாழ்வோடு நாட்டார் பாடல்களும் இணைந்தே காணப்படுகின்றன.

நாட்டுப் பாடல்களானது வேலை செய்யுங் காலங்களில் பாடப்படுவன, விசேட காலங்களில் பாடப்படுவன, ஓய்வு நேரங்களில் மன உற்சாகத்திற்காகப் பாடப்படுவனவாக மக்களின் வாழ்வோடு இணைந்துள்ளது. பிரதேச ரீதியான வேறுபாடுகளைக் கொண்ட பல்வேறு பாடல்கள் உள. நம் நாட்டில் கடலில் மீன்பிடிப்போர் பாடும் ஓடப்பாட்டு, கப்பற் பாட்டு போன்ற பாடல்களும் வயலில் வேலை செய்யும் உழவர் ஏற்றப்பாடல் ஏர்ப்பாடல், அரிவி வெட்டுப்பாடல், அறுவைப் பாடல் போன்ற பாடல்களும், மலைப் பிரதேசத்தினர், தோட்டத் தொழிலாளர் பாடும் பாடல்களும் எம்மவரிடையே நிலவுகின்றன. இவற்றைத் தவிர கோலாட்டம், கும்மி, கொம்புமுறி, ஊஞ்சல் பாடல்களும் வெவ்வேறு விழாக்களோடு தொடர்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. கடவுள் வழிபாட்டுப் பாடல்கள், சடங்குப் பாடல்கள் போன்ற பாடல்களும் வசந்தன் பாடல்கள், நாடகப் பாடல்கள், கதைப் பாடல்கள் போன்றவையும் நாட்டுப் பாடல்களில் இடம் பெறுவதுண்டு.

நாட்டுப் பாடல்களில் குழந்தைகளைத் தொட்டிலில் இட்டுத் தாலாட்டி, நிலாக்காட்டி மேலும் பல விளையாட்டுக்களைக் காட்டித் தாய்மார் குழந்தைகளோடு குழந்தையாய்ப் பாடும் பாடல்கள் தாலாட்டுப் பாடல்களாகும். "தால்" என்பது நாவைக் குறிக்கும். நாவை ஆட்டி இன்னோசை எழுப்பி குழந்தையை உறங்க வைத்தலே தாலாட்டுப் பாடலாகும்". ஒரு தாய் குழந்தையின் இனிய முகத்தைக் கண்டு உள்ளம் உருகிப் பாடும்

50

சமாதானத்திற்கு நீங்கள் வியர்வையை அதிகம் சிந்தினால் யுத்தத்தில் இரத்தம் சிறிதே சிந்த வேண்டியேற்படும்.

- ஹைமன் ரீக்கர்வரி -

தாலாட்டுப் பாடல்களில் ஓசையும் பொருளும் ஒத்து இனிக்கும் அருமையான கவிதைகளை நாட்டார் பாடல்களில் காண்கிறோம். இதைத் தவிர குழந்தைகள் விளையாடும் போதும், ஏனைய சம்பவங்களிலும் என மக்களின் வாழ்க்கையோடு நாட்டார் பாடல்கள் இணைந்துள்ளன. மக்கள் வாழ்க்கையில் நாட்டார் பாடல் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன என்பதற்குத் தாலாட்டைப் போல, ஒப்பாரிப் பாடலும் மிக முக்கியமானதாகும். மனித வாழ்க்கையின் தாலாட்டு தொடக்கத்தில் பாடப்படுவது, கடைசியில் பாடப்படுவது ஒப்பாரி ஒரு பெண்ணின் உற்றார் உறவினர் எவரேனும் இறந்துவிட்டால் அப்பொழுது அப் பெண்ணின் உள்ளத்திலிருந்து எழுகின்ற துன்ப உணர்வே ஒப்பாரியாகும். மக்களின் துக்கமும் துன்பமும் ஒப்பாரியாகக் கலைவடிவம் பெற்றுள்ளது என்பதன் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்ததே நாட்டார் பாடல் என்பதை உணர முடிகிறது.

நாட்டார் பாடல்களில் கோலாட்டம், கும்மி, கொம்புமுறி, ஊஞ்சற் பாட்டு என்பன மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தனவாகும் எனக் காண்போம். பண்டிகை நாட்கள், திருவிழாக்கள் என்பவற்றில் இவ்வாறான நாட்டார் பாடல் வகைகள் மக்கள் வாழ்வில் இணைந்துள்ளன. இவை தவிர மக்கள் இவற்றைப் பொழுது போக்காகவும் தங்கள் வாழ்வில் இணைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றைத் தவிர மழையில்லாமற் கிராமங்கள் வாடுங் காலத்திலே மக்கள்

கொடும்பாவி ஒன்றை இழுத்து, ஊர் சுற்றி வந்து, கொளுத்துதல் வழக்கம். பாவிகள் இருப்பதனாலேயே மழை பெய்யாது விடுகின்றது என்பது பொது மக்களின் நம்பிக்கை. ஊரார் செய்த கொடுமைகளை வைக்கோலாற் செய்த உருவம் ஒன்றின் மேலேற்றி, அதனைக் கொளுத்திச் சுவதனால் பாவம் நீங்கிவிடும் என்ற பாவனையில் கொடும்பாவி இழுக்கும் வழக்கம் நிலவி வருகின்றது. இவ்வாறாகப் பிறப்பு, இறப்பு, கொண்டாட்டம், பாவிகளை அழித்தல் என்பவற்றில் நாட்டார் பாடல் மக்கள் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

நாட்டார் பாடல்கள் ஆரம்ப காலங்களில் அதிகமாக இசைக்கப்பட்டு வந்தாலும் காலம் போகப் போக நாகரிக சூழலில் வாழும் மக்கள் மேனாட்டு மோகத்தில் இத்தகைய அருங்கலைகளைக் கவனத்திற் கொள்வதில்லை. எனவே, நாட்டுப் பாடல்கள் அதன் தொன்மை வடிவத்தை இழந்த போதிலும் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், மலையகம் முதலிய இடங்களிலே அவை இன்றும் நிலைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடல்கள் எழுதி வைக்கப்படாமையால் இளஞ் சந்ததியினர் இதன் அருமை பெருமைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமற் போகின்றது. ஆதலினால் இவ்வருங்கலையை அழிய விடாமல் நாமும் எம் வாழ்வோடு நாட்டார் பாடல்களை இணைத்துக் கொள்வோமாக.

நீவை அடக்கி, சிந்தையையும் ஒருமுகப்படுத்தி, வாக்கும், மனமும் செயலின்றி இருத்தல் மெளனம் ஆகும். இது மிக உயர்ந்த நிலை. ஞானம் கைவரப் பெற்றவர்களுக்குத்தான் இது சாத்தியமாகும். எம்மில் ஞானம் கைவரப்பெற்றவர் எத்தனைபேர் என்பதை நாம் அறியோம். ஆயினும், ஞானம் கைவரப் பெறாதவர்கள் மிகப் பலர் என்பது மட்டும் உண்மை. மெளனத்தை வாழ்வில் மேற்கொள்வதற்கு, ஞானம் வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. அப்படியாயின் மெளனத்தினால் கிடைக்கும் பலாபலன்களை என்றுமே அனுபவிக்க முடியாதவர்களாகி விடுவோம். எனவே, எங்களால் இயன்றளவு, உரிய வேளைகளில் ஏற்ற சந்தர்ப்பங்களில், மெளனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதால், பல தொல்லைகள், வீண் சோலி தொந்தரவுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடிகிறது. வாய் மட்டும் பேசாதிருந்தால் நாம் ஊமையாகி விடுவோம் என்று அஞ்சத் தேவையில்லை. வாயினால் இனியவற்றை, இன்பமானவற்றை, பிறருக்குத் துன்பம் பயக்காவற்றைப் பேசக்கூடாது என்று தடைபோடவில்லை. ஆனால் கடுஞ் சொற்கள், வன்சொற்கள், வீண் வார்த்தைகள், பொய்யுரைகள், துளுரைகள், புறங்கூறல், அமங்கல் வார்த்தைகள் ஆகியவற்றை வாயினால் உரைக்காது, அதனால் பிறருக்கு ஆத்திரமுட்டாது, அச்சந்தர்ப்பங்களில் மெளனம் சாதிப்பதால் எத்தனையோ கொடிய விளைவுகளைத் தவிர்த்த பெருமைக்கு ஆளாகின்றோம். அப்படி மெளனம் மேற்கொள்ளப்படுவதால், பேசத் தெரியாதவர்களென்றோ, பலம் அற்றவர்களென்றோ, தோல்வியைத் தழுவியவர்களென்றோ எண்ணுவது அறிவினமாகும். உண்மையில், பலம் உள்ளவர்களே மெளனத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியும். மெளனத்திலேதான் பலம் அதிகம். மெளனம் தோல்வியின் அறிகுறியல்ல; அது வெற்றியின் சிகரம்.

கு. சோமசுந்தரம்

உலகத்தில் கிடைக்கக் கூடிய அதி உயர்ந்த ஆசீர்வாதம் சமாதானமும் சந்தோசமும் ஆகும்.

- சீவோல் ரிப் -

50

கொழும்பில் தமிழ்க் கல்வி பாரம்பரியம்

சிறியதொரு குறிப்பு

கிருஷ்ணா கலைச்செல்வன், மருத்துவ பீடம்

கொழும்புத் தமிழ் பாரம்பரியமானது இற்றைக்கு 500 வருடங்கள் பழமையானது. தொடர்ச்சியான சனவேற்றங்களால் உருப்பெற்று இன்றைய நிலையில் உள்ளது.

கொழும்பில் தமிழர்களின் பிரசன்னம், பிரித்தானியர் காலத்திலேயே அதிகளவில் இடம் பெற ஆரம்பித்தது எனலாம்.

கொழும்பில் தமிழ் சனவேற்றம் கீழ்க் கண்ட வழிகளில் ஏற்பட்டன:

1. இலங்கையின் மற்றைய பாகங்களில் இருந்து வந்தவர்கள். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு (யாழ்ப்பாணமே அதிகம்).
2. தமிழகத்திலிருந்து வந்தவர்கள்.
 - அ. நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமர்கள்
 - ஆ. ஆறுநாட்டு வேளாளர்
 - இ. திருநெல்வேலி வேளாளர்
 - ஈ. தமிழகத்திலிருந்தும் இலங்கையின் பிற பகுதிகளில் இருந்தும் வந்த தொழிலாளர்கள்.
 - துறைமுகத் தொழிலாளர்கள்
 - தோட்டத் தொழிலாளர்கள் - மலைநாட்டுப் பகுதியிலிருந்து இவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கொழும்புப் பகுதியை அடைந்தவர்கள்.
3. எண்பதுகளில் ஆரம்பித்த இனக்குழுமப் போரினால் வட, கிழக்குப் பகுதியில் இருந்து படிப்படியாக சன வேற்றம் கொழும்பில் இடம் பெற்றது. இச் சனவேற்றமானது தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியில் மிக அதிகளவில் இடம் பெற்றது எனலாம்.

மேற்கூறிய சனவேற்றங்களைக் கொண்டு உருவான கொழும்புத் தமிழ்ச் சமூகம் தன்னகத்தே தனித்துவமான கலாசார பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களாகக் கொண்ட பல குழுமங்களாகக் கொண்டுள்ளது.

எனவே இவ்வாறான தனித்துவக் குழுமங்களாகக் கொண்ட கொழும்புத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் கல்விச் செயற்பாடுகள் கூடத் தனித்துவம் கொண்டவையாக உள்ளது.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இயேசு சபையினரால் தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் மூலமே கல்விச் செயற்பாடுகள் நடாத்தப் பெற்றன. ஆரம்பத்தில் மொழி பெயர்ப்பாளர் மூலம் நடைபெற்ற கல்விச் செயற்பாடுகள் பின்னர் மதகுருமார்கள் சுதேச மொழிகளைக் கற்றதனால் சுதேச மொழிகள் மூலம் நடைபெற்றன.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கோவிற்பற்று பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. முன்பு இருந்த வாய்மொழி மூலமான கல்விப் பயிற்சி முறையானது, 1737 இல் கொழும்பில் அமைக்கப்பட்ட அச்சகத்தினால் புத்தகங்களைக் கொண்டு செயற்படும் முறையாக மாற்றம் பெற்றது. புத்தகங்களின் வருகையானது பாடசாலைகளில் கல்விச் செயற்பாட்டை உத்வேகம் அடையச் செய்தது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பிரமாணம் கொழும்புப் பகுதியில் அதிகம் இல்லாத காரணத்தினால், தமிழ்க் கல்விச் செயற்பாடுகளும் பாரிய அளவில் இருக்கவில்லை. ஆனால் மேற்குக் கரைப்பகுதிகளான சிலாபம், மன்னார் பகுதிகளில் பெரியளவில் இடம் பெற்றதற்கான குறிப்புக்கள் உள்ளன.

பிரித்தானியர் காலப்பகுதியில் கொழும்பில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பிரமாணம் பெரியளவில் அதிகரிக்கத் தொடங்கியதன் பின், தமிழ்க் கல்விச் செயற்பாடுகளும் அதிகரித்தன. பிரித்தானியர் தமது நிர்வாக, உட்கட்டமான வளர்ச்சிச் செயற்பாடுகளை நடாத்துவதற்காகக் கல்விக்கற்ற உத்தியோகத்தர் களைப் பெருமளவில் வேண்டி நின்றமையால் கல்விச் செயற்பாடுகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. ஏற்கெனவே இங்கு நிலைபெற்று இருந்து மிசனரி பாடசாலைகள் தமது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்தி, கொழும்பில் கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கான பாரிய நிலைக்களன் களாகத் திகழ்ந்தன. சிங்கள, தமிழ் சமூகம் இரண்டுமே இப்பாடசாலைகளில் தமது கல்விச் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டன. ஆங்கில மொழிமூலமான கல்விப் போதனையே பிரதானப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தாய்மொழி மூலமான கல்வி பெருமளவில் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

இச்சூழலில் தமிழ்க் கல்விமுறையானது கொழும்புப் பகுதியில் பாடசாலைகளுக்கு வெளியே அதிகம் இடம் பெற்றது. மிசனரிகளின் தன்னிச்சையான போக்கும் கிறித்தவ மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்வி முறையும் சுதேச மொழிக் கல்வியை ஒதுக்கி வைத்தது எனலாம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆரம்பித்த சுதேச மறுமலர்ச்சிச் செயற்பாடுகள் சிங்கள, தமிழ் கல்விச் செயற்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியது எனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுகநாவலரின் கிறித்தவ எதிர்ப்பு இயக்கம் தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் உருவாக்கத்திற்கு உதவியது என்பது மிகையாகாது. சைவத் தமிழ் வளர்ச்சி பாடசாலைக் கல்வி முறையைப் பயன்படுத்தல் என்ற ஆறுமுக நாவலரின் உத்தியானது தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் தோற்றத்திற்கு உதவியது எனலாம்.

நீதி, தர்மம் என்பனவற்றினால் மனதை ஒழுங்குபடுத்தும் போது சிறக்கும் அன்றைய தினம் சமாதானம் கொண்ட தினமாக விளங்கும்.

- வில்லியம் கோலிங்ஸ் -

ஆறுமுக நாவலரும் அவர் வழிவந்த சேர். பொன். இராமநாதன் போன்றோரும் யாழ்ப்பாணத்தைக் கிறித்தவ ஆதிக்கத்திலிருந்து மீட்டெடுப்பதற்காகத் தமது செயற்பாடுகளை யாழ்ப்பாணத்திலேயே அதிகளவில் மேற் கொண்டனர். இதனால் கொழும்பு பகுதியில் தமிழ்க் கல்வியின் முக்கியம் உணரப்பட்டும், சம காலத்தில் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட முடியாது போயிற்று எனலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே கொழும்பில் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. முஸ்லீம் பாடசாலை ஒன்று கொழும்பில் இயங்கியது. கடந்த நூற்றாண்டின் நடுக் கூற்றில் தமிழ் இந்துப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. வெள்ளவத்தையில் அமைந்த சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம் அத்தகையதில் மூத்தது எனலாம்.

கொழும்பில் உள்ள உயர்குடித் தமிழரினால் உருவாக்கப் பட்ட இப்பாடசாலையானது நாவலரின் பாடசாலைக் கல்வி முறையைப் பெரிதும் ஒத்ததாக இருந்ததுடன் அரசு பாட விதானத் திட்டத்தையும் போதித்தது. இது தமிழ் மகளின் கல்விச் செயற்பாடுகளை அதிகரிக்க உதவியது எனலாம்.

1951 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட பிள்ளையார் பாடசாலை இன்று இந்துக் கல்லூரியாகக் கொழும்பிலும் இரத்தமலானையிலும் வளர்ந்துள்ளது. அத்துடன் வேறு பல இந்துப் பாடசாலைகளும் தோற்றம் பெற்றன. அதே வேளையில் பல்வேறு கிறித்தவப் பாடசாலைகளும் தோற்றம் பெற்றன.

சுதந்திர இலங்கையில் சுதேச மொழி மூலமான கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின் பெரிய மிசனரிப் பாடசாலைகளிலும் (பரி தோமாவின் கல்லூரி, ரோயல் கல்லூரி) தமிழ் மொழி மூலமான கற்பித்தல் ஆரம்பித்தது.

மேலே கூறிய பாடசாலைகள் வளர்ச்சி பெற்று தமிழ்க் கல்விப் பயில்வை மேற்கொண்ட வேளையில் கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால்வாசிப் பகுதியில் பாரிய மாற்றங்களைக் கண்டன எனலாம். என்பத்து மூன்று ஆடிக் கலவரத்தினை அடுத்து தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் செயற்பாடுகள் தேக்க நிலையை அடைத்தன. அதன் பின்னர் வடகிழக்கில் ஏற்பட்ட யுத்தக் கெடுபிடிகளால் தமிழர் பெருமளவில் கொழும்பில் தஞ்சமடையத் தொடங்கியதுடன்; இப்பாடசாலைகளில் பாரிய மேம்பாடு ஏற்பட்டது. 1983 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் ஆயிரத்து ஐந்நூறுக்கும் குறைவான மாணவர்களைக் கொண்டிருந்த பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி பத்து வருடங்களில் நாலாயிரத்து ஐந்நூறு மாணவர்களைக் கொண்ட பாடசாலையாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இன்று இப்பாடசாலையானது கொழும்பில் தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகளில் பெரியதாகத் திகழ்கின்றது. வருடாந்தம் இப்பாடசாலையில் இருந்து பெருமளவு மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவாகின்றனர். இவ்வாறான வளர்ச்சி அநேகமான தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

இக்காலப் பகுதியில் கொழும்பில் ஏற்பட்ட பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள் கொழும்பிலுள்ள சகல சமூகக் குழுமங்களையும் பாதித்தது எனலாம். நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திறந்த

பொருளாதாரக் கொள்கையினால் மக்கள் நுகர்வுக் கலாசாரத்தை நோக்கி அதிகளவில் சென்றனர். எனவே கல்வி மற்றும் கலாசாரப் பண்பாட்டு செயற்பாடுகள் முதல் வாழ்க்கை முறையின் சகலவையும் மாற்றம் பெற்றன.

ஆங்கிலக் கல்வித் தேவை என்றுமேயில்லாதவாறு அதிகரித்தது. சர்வதேசப் பாடசாலைகளின் தோற்றம் இதனால் அவசியம் பெற்றது. கொழும்பின் பல பகுதிகளிலும் சர்வதேசப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. பெற்றோர்களிடையே அதிகளவில் ஏற்பட்ட ஆங்கில மோகமும் நுகர்வுக் கலாசாரத்தின் அடிப்படையாக ஆங்கில மொழிப் பாவனை இருந்தமையும் இப்பாடசாலைகள் தழைத்தோங்க வழி செய்தன.

இப்பாடசாலைகளிற்கான கட்டணம் அதிகமாக இருந்தமையால் உயர் வர்க்கத்து மக்களும் மேல், மத்திய தர வர்க்க மக்களும் அதிகளவில் இப்பாடசாலைகளை நாடினர். இலண்டன் சாதாரண தரப் பரீட்சை, உயர்தரப் பரீட்சையை எழுதுவதற்கு இப்பாடசாலைகள் நுழைவாயில்களாகத் திகழ்ந்தன. குறைந்த கட்டணத்தைச் செலுத்தக்கூடிய சர்வதேசப் பாடசாலைகள் சிலவும் தோற்றம் பெற்றன. இதன் மூலம் சாதாரண மத்திய தர வர்க்க மக்களும் தமது குழந்தைகளை அனுப்பக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்நிலையில் தமிழ் மொழி மூல கல்வியானது நலிவடையும் ஆபத்து உள்ளது. மக்களிடம் தமிழ்க் கல்வியைப் புறக்கணிக்கும் மனப்பான்மையும் வளர்ச்சி பெற்றது. சின்மயா மிஷன் நிறுவனத்தில் சர்வதேசப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கான, தனியான பாலர் பாடசாலை நடாத்தப்படுவது, இத்தகைய மனநிலைக்கு ஓர் உதாரணம்.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் தமிழ்க் கல்வியை நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பாக சில ஆரோக்கிய மாற்றங்கள் அவசியம். கொழும்பில் மிக அதிகளவில் இம் மாற்றங்கள் அவசியப்படுகின்றன. உயர் கல்வி, வேலைவாய்ப்புப் போன்றவற்றை இழக்காமல், அதேநேரம் தமிழ்க் கல்வியைப் போதிக்கும் முறைகள் பற்றி ஆராய்தல் அவசியம்.

அதாவது தாய்மொழிக் கல்விக்குச் சமானமாக ஆங்கிலக் கல்வி புகட்டப்படல் வேண்டும். இது மாணவர்களின் உயர்கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற வழிவகை செய்யும். அதே நேரம் தமிழ்க் கல்வி இழக்கப்படாமல் பாதுகாக்க முடியும். இதற்கமைய வினைத்திறன் மிக்க இலகுவான வேலைத்திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

கல்வித் துறையைச் சேர்ந்தோர் மாத்திரம் அல்லாமல் தொழில்துறை மற்றும் அரசாங்கமும் சேர்ந்து இவ் வேலைத் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும், இல்லாவிடின் பூகோள மயமாக்கல் (Globalisation), உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) போன்றவற்றால் கொழும்பிலுள்ள தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் அழிவடையும் நிலை தோன்றும். இது பற்றி சகலரும் சிந்தித்து செயலில் இறங்க வேண்டும். அதற்கு முன் அவர்கள் சிக்கியுள்ள நுகர்வுக் கலாசார வலையிலிருந்து வெளிவர வேண்டும்.

சமாதானத்தின் விதை இரக்கம், அன்பு, கருணை உள்ள மனத்திலேயே தோன்றும்.
- பேராசிரியர் ஈ. டபிள்யூ அதிகாரம் -

கல்வியில் இந்துப் பாரம்பரிய மரபுகளினால் இந்துக் கல்லூரிகளின் தோற்றம்

சிவா . கிருஷ்ணமூர்த்தி

இலங்கையில் வாழும் இந்துக்கள், மிகப் பழைய தமக்கென்ற கல்விப் பாரம்பரியத்தை உடையவர்கள். “ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டுச் செல்வத்தை அவ்வினத்தவர் அடையச் செய்வது கல்வியே”. கல்வியின் செயல் ஒழுங்கு குடும்பத்திலிருந்து தொடங்கிக் குலமாய் விரிந்து இனமாகப் பரந்து சென்று இறுதியில் அந்நாட்டின் தேசியப் பிரிவுகளாய் வளர்ந்து செல்கிறது.

இந்து மதப் பாரம்பரியத்தின் பிறப்பிடம் இந்தியா ஆகும். ஆரியர், திராவிடர், மங்கோலியத் திராவிடர் முதலான பல இனங்களின் சேர்க்கையால் அது அமைந்துள்ளது. இந்தியாவின் வடக்கிலும், வடமேற்கிலும் இருந்து வந்த மனித இனம் இந்தியாவின் செழிப்பு வாய்ந்த நிலத்திலே தமது வாழ்க்கை முறைகளையும், சிந்தனைகளையும் ஆழமாய் பதித்து இந்து மதப் பாரம்பரியம் ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளனர். வேத, உபநிடதங்கள் அன்றைய மக்களின் உயர்ந்த சிந்தனைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக உள்ளன. ஒத்திசைவும், ஒங்கிய நல்லின்பமும் மனித இனத்தில் நிலை பெற்றமையை உறுதியளிக்கும் சில நல்லியல்புகள் இந்துமதப் பாரம்பரியத்தினூடு கலந்திருக்கின்றன.

ஆசிரியர்க்கும், மாணவனுக்குமிடையே ஒத்திசைந்தெழுகின்ற அன்புப் பிணைப்பையும், அதற்கு அத்திவாரமாய் அமைந்திடும் குணசீலத்தையும், ஞானத்தை அடைதலாகிய கல்வியின் உயர்ந்த குறிக்கோளையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு விளங்கும் இந்துக் கல்விச் சிந்தனையை “கடோபநிடதத்தின் சாந்திப் பாடத்தில் உள்ள பின்வரும் பாடல்வரிகள் விளக்குகின்றன.

ஓம் “ஸஹ நாவவது” ஸஹ நௌ புனக்து
ஸஹ வீர்யம் பரவாவஹை
தேஜஸ்வி நாவதீதமஸ்து மா வித்திஷாவஹை
ஓம் சாந்தி; சாந்தி; சாந்தி;

இது, ஓம் பிரமம் எம் இருவரையும் (ஆசிரியரையும், மாணவனையும்) பிரமம் எம்மிருவருக்கும் ஊட்டமளிப்பதாக!—காப்பதாக! நாமிருவரும் நற்சக்தியை (இக்கல்வியின் பயனாய்) எய்துவோமாக! நாமிருவரும் (கல்வியால்) அறிவொளி பெறுவோமாக! நாம் ஒருவரை ஒருவர் வெறுத்திடோமாக! ஓம் சாந்தி; சாந்தி; சாந்தி என்ற பொருளைக் கூறுகின்றது.

எமது மக்கள் கல்வி சம்பந்தமான வைபவங்களிலும் மற்றைய வைபவங்களிலும் விளக்கேற்றித் தொடங்கும் முறைமை, ஆசிரியனாகிய தீபத்திலிருந்து மாணவராகிய பல தீபங்கள் ஏற்றப்படுகின்றது என்ற உண்மையை விளக்கவே எழுந்த வழமை என்றும் கூறப்படுவதுண்டு.

இந்தியாவின் கல்வி வரலாற்றினைப் பின்வரும் ஐந்து காலப்பிரிவுகளாக வகுத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

1. வேதகாலத்திலிருந்து புத்தசமயக் கல்வி தோன்றிய காலம் வரையுள்ள ஆரிய பிராமணக் கல்வி.
2. புத்தமும், சமணமும் மேலோங்கிய காலத்தில் எழுந்த புத்த சமணக் கல்வி.
3. புத்த சமயம் இந்தியாவில் நலிவுற்ற காலத்தின் பின்னர் தொடங்கிய புதிய பிராமணக் கல்வி.
4. மத்திய கால அல்லது முஸ்லிம் காலக்கல்வி.
5. பிரித்தானியர் காலக்கல்வி.

என ஐந்து காலப்பிரிவுகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இதில் முதல் மூன்று காலத்திலும் இருடிசூலங்களும், குருசூலங்களும், ஆச்சிரமங்களும், தபோவனங்களும் கல்விச்சாலைகளாக விளங்கின. பிராமணக் கல்வி முறையில் குருசீட பாரம்பரியம் வளர்ச்சியடைந்தது. இது உயர் சாதி அடிப்படைக் கல்வியாகச் சிறப்புப் பெற்றது. பௌத்தக் கல்வி முறையைப் போக்கி எல்லோரும் கல்வி பெற வாய்ப்பளித்தது. சமய குருமார்களின் கல்விப் பீடங்களான, நாலாந்தா, தக்சீலம் முதலான பல்கலைக்கழகங்களாக வளர்ந்தன. இதே போன்று தென் இந்தியாவின் பெருங்கோயில்கள் கலைப்பீடங்களாக மாறி இந்துப் பாரம்பரியத்தைப் பேணி வளர்த்தன. “தர்மம்” பற்றிய கல்வி வலியுறுத்தப்பட்டு மாணவர்களுக்கு எனக் கடுமையான ஒழுக்க விதிகள் வகுக்கப்பட்டன. முகலாய சக்கரவர்த்தி அக்பர் கல்வித்துறையில் சக்தி வாய்ந்த ஒரு “கல்விக் கொள்கையை” அறிமுகம் செய்து இந்து முஸ்லிம் கல்விக்குக் காப்பாளராக விளங்கினார். ஒரே கல்லூரியில் இந்து மாணவர்கள் வியாகரணம், வேதாந்தம் என்பவற்றையும் முஸ்லிம் மாணவர் திருக்குர்ரானையும் கற்கும் சூழல் காணப்பட்டது.

இறவாப்புக் பெற்ற செந்தமிழ் புலவராகிய திருவள்ளுவர், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் வாழ்ந்த தமிழர்களின் ஞானத்தை (அறிவு) தமது கருவுலமாகக் கொண்டு “திருக்குறள்” என்ற நூலைத் தொகுத்துள்ளார். இதில் நல்ல கல்விகுறிக் கோள்கள் காணப்படுகின்றன.

“கற்றதனாலாய பயனென் கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழா அரெனின்”

இதில் இறைவனைத் தொழுதல் கல்வி என்ற சிறப்பும்

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக” - என அறிவிதிகளைக் கற்பது

மாத்திரமன்றி, கற்ற நல்லறங்களைக் கடைப்பிடித்தல் முக்கியம் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றார். திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் இந்துக் கல்வியின் முறைகளையும், கருத்துக்களையும் கொண்டு ஓர் இலட்சிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு வேண்டிய அறிவுரைகளை உள்ளடக்கியிருப்பதோடு யாவர்க்கும் முழுமையான மகிழ்ச்சியைத் தரவல்ல உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

இந்து தர்ம ஒழுங்கின்படி நான்கு வகை ஆச்சிரமங்களாகிய “பிரம்மச்சாரியம்” “கிருகஸ்தம்” வானப்பிரஷ்தம் “சந்நியாஷம்” ஆகிய கொள்கை, உபநிடத காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இதில் பிரம்மச்சாரியம், மாணவப் பருவம் ஆகும். ஐந்து வயதில் மாணவன் தனது சமூக சமயச் சடங்குகளுடன் தனது கல்வியை ஆரம்பிக்கின்றான். தனது “உபநயனச் சடங்கு” (பூணூல் அணிதல்) முடிந்ததும், தனக்கு வேண்டிய குரு ஒருவரை அணுகித் தன்னை அவரின் மாணாக்கன் ஆக்கிக் கொள்கின்றான். அவன் பெரிய குடும்பமாகிய குருவின் இல்லத்தில் அவனும் ஓர் உறுப்பினனாய் மாறுகின்றான். அங்கு அவன் கடுமையான ஒழுக்கமுறை தன்னை முற்றாய் குருவின் சேவைக்கு ஒப்படைக்கின்றான். “உச்சவிருத்தி” எனப்படும் சடங்கு முறையின் போது தனது சமூக நிலையை மறந்து பிச்சை எடுத்தல் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது. இது ஒரு மாணவனின் எளிமை மனப்பாங்கை உள்ளத்தில் பதிக்க உதவுகின்றது.

இலங்கையிலே தனிப்பட்ட இந்துப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய மொன்று 9ம், 10ம் நூற்றாண்டுகளில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கையின் வடபகுதியிலே பெருந் தொகையான மக்கள் வந்து குடியேறத் தொடங்கிய காலத்தில் தோன்றிய, இராஜேந்திர சோழன் இலங்கைக்குப் படையெடுத்து வந்து பொலநறுவையைத் தலை நகராக்கி கொண்டு இலங்கையிலே தமிழ் அரசொன்றை நிலைநாட்டிய காலம் வரை வளர்ந்து உச்ச நிலையை அடைந்தது எனலாம். பின்பு நடந்த போராட்டங்களின் பயனாக பொலநறுவையில் மாத்திரமன்றி அனுராதபுரத்திலிருந்தும், தமிழர்களின் ஆதிக்கம் அகன்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தமிழ் அரசு

தோன்றியது. இதன் தலைநகரங்களாக விளங்கிய வல்விபுரத்தில் அமைந்துள்ள சிங்கபுரமும், நல்லூரிலும் இந்து சமயச் செல்வாக்கு சிறப்புற்று விளங்கியிருந்தது என்பதற்குரிய ஆதாரங்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் “வல்விபுர பொற்சாசனமும்” ஒன்றாக அமைகின்றது.

போர்த்துக்கேயர் (1505 - 1658) ஆட்சி நிலவிய காலத்தில் இந்து சமயமும், இந்து சமயக் கல்வியும், அரசியல் ஆதரவற்ற நிலையை அடைந்தன. போர்த்துக்கேயர் தமது ஆதிக்கத்தை நிலை பெறச் செய்யும் நோக்குடன் தமது சமயத்தையும் மக்கள் மீது திணிக்க முற்பட்டனர். இந்த நோக்கத்துடன் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதியிலிருந்த இந்துக் கோவில் அனைத்தையும் தரைமட்டமாக்கி ஆங்காங்கே கத்தோலிக்க தேவாலயங்களை அமைத்தனர். இதனால் இந்து ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்ட இந்துக் கல்வி அமைப்பும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அவர்கள் விதித்த சட்டங்கள் இந்து சமயத்தவரை துன்புறுத்துவனவாய் இருந்தன. இதனால் இந்து சமயமும், இந்து சமயக் கல்வி வளர்ச்சியும் இருள் சூழ்ந்த காலமாக இருந்தது. இவர்களது கல்வித் திட்டம் இவர்களின் சமயத்தைப் பரப்புவதற்குப் பயன்பட்டது. இதனை “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையில்” - “இறைவரியை பெருக்குதலும், தனது சமயத்தை பரப்புவதலுமே ஒல்லாந்த தேசத்தாரின் பிரதான கருத்தாய் இருந்தன. தமது ஆதிக்க வலுவினால் மற்றைய சமய வழிபாடுகளை எல்லாம் நிறுத்தி தமது சத்திய வேதத்தினை மாத்திரம் வளர்த்தனர்” என கூறப்படுகின்றது. இந்த அழகிய தீவினை ஆக்கிரமித்த போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தரைப் போல் பிரித்தானியர் ஆட்சியில் (1796 - 1948) கல்விக் கொள்கையும் பூரண தாக்கத்தை இந்நாட்டில் ஏற்படுத்தியது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்நாட்டின் வடபகுதியில் பூரண தாக்கம், அமெரிக்க மிஷனரிமாரினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

“தேவாலய விசாரணைக் குழுவின்” விசாரணையின் போதும் “மத்திய பாடசாலை ஆணைகுழுவின்” விசாரணையின் போதும் கல்வித்திட்டம் மிஷனரிமாரின் ஆதிக்கத்திலேயே பெரும்பாலும் தங்கி இருந்தது. இதனால் அக்காலத்தில் இந்துப் பாரம்பரியம் அரசாங்க கணிப்பை பெறவில்லை என்பதோடு, இந்துப் பாடசாலைகள் விலக்கப்பட்டவையாவும் இருந்தன.

1833இல் கோல்புறாக் ஆணைகுழுவின் அரசாங்க பரிபாலன முறையில் மாற்றத்தை சிபாரிசு செய்து; கீழ்மட்ட அரசு பதவிகளை இலங்கை மக்களுக்கு வழங்க முன் வந்த போது இலங்கையர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு அவசியமாயிற்று இவற்றைப் பெற மிஷனரிமாரர்களின் கல்வி ஸ்தாபனங்களை நாட வேண்டிய

போர்க்களம் அதிரும் துப்பாக்கி சன்னங்களுக்குப் பதிலாகச் சமாதானத்தின் தர்க்க அறிவினைப் பயன்படுத்துபவன் எவனோ அவன் தேவதூதன்.

- சுவாமி சீவேகானந்தா -

50

அவசியம் இலங்கையர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அங்கு இவர்கள் மதமாற்றம் அடைய வேண்டி இருந்தது. மிஷனரிமாரினால் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டவர்களும் அவர்களது ஆதரவாளர்களும் அரசாங்கத்தின் எல்லா உயர் பதவிகளையும் வகித்தமையால் இவர்கள் மிஷனரிமார்களுக்குப் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கி வந்தனர். இவர்கள் இந்து சமய வளர்ச்சிக்கும் தடையாக இருந்தனர்.

இலங்கையில் இந்து, பௌத்த, இஸ்லாம் மதங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக போராடும் கர்மவீரர்கள் பலர் தோன்றினர். பாணந்துறையிலே புகழ் பெற்ற மிக்கெட்டுவ குணாநந்த தேரரைப் போல வடக்கிலே தோன்றி இந்து மதத்தின் மாபெரும் சீர்திருத்த வாதியாகவும், இந்து சமயக் கல்வியினது தமிழ் உரைநடைப் பகுதியினதும் தந்தையாக விளங்கியவர் ஸ்ரீல ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் ஆவார்.

தமிழறிஞராகவும் சிறந்த சைவராகவும் விளங்கிய இவர், வட பகுதியிலே மெதடிஸ்த மதத்தின் தலைவரான வண பிதா பேர்சிவல் அவர்களின் தமிழாசிரியராய்த் தம் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். மெதடிஸ்த சூழலிற் பழகிய அவர் அவர்களின் போக்குகளையும், பயிற்சிகளையும் நன்கு அறிந்து தேறியவரானார். சமயக்கல்வியின் அவசியத்தையும், வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சிக்கு அதன் தேவையையும் பற்றி மிசனரிகள் கொண்டிருந்த முடிவிற்கு அவரும் உடன்பட்டார்; ஆயின் மக்களின் தேவைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் நாட்டில் நிலவி வரும் அவர்களின் பாரம்பரிய சமயம் உதவ வேண்டுமேயன்றி; மேற்கு நாட்டுச் சமயமன்று என்பது அவரது கருத்தாயிருந்தமையால் மிசனரிமாரின் மதமாற்றப் போக்கினை அவர் உக்கிரமாகச் சாடினார். மேனாட்டுக் கல்விமுறை இந்து சமயப் பாரம்பரியத்திற்கு முற்றும் முரணாவதாதலின் அதனை எதிர்ப்பது அவர் வாழ்வின் இலட்சியமாயிற்று.

கீழைத் தேய நாட்டுக் கலைத்துறை வல்லுனரும் பிரித்தானிய சட்டவியலறிஞருமான சேர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவர் கூறும் கருத்து இங்கு நோக்கவேண்டியது. “நான் ஓர் இந்துவல்லேன்; ஆயினும் எதிர்கால நிலை பற்றிய இந்து மதக் கோட்பாடானது எல்லையில்லாத் தண்டனைகளையே வலியுறுத்தும் பொல்லாத கிறிஸ்தவக் கருத்துக்களைக் காட்டிலும் பகுத்தறிவுக்கொத்ததும், பக்தி நிறைந்ததும் மக்களைப் பாவஞ் செய்யாது தடுக்க வல்லதுமாகுமென்று யான் கருதுகிறேன்”.

இந்து மதம் காலப்போக்கில் வளர்ச்சி பெற்று இந்நாட்டு மக்களின் சூழலுக்குப் பொருந்தக்கூடிய தத்துவத்தைக் கொண்டதாய் விளங்குகிறது. இக்காரணத்தினாற்றான் போர்த்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும், பிரித்தானியரும் அதனை

அழிக்க மேற் கொண்ட பிரயத்தனங்கள் யாவும் தற்காலிகமான அரைகுறை வெற்றியையே தந்து, இந்து மதத்தை முற்றாக அழிக்க முடியாதொழிந்தன. நாவலர் வடக்கிலே இந்து மதப் பாடசாலைகள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற கிளர்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கினார். இந்து மாணவர்களுக்குப் பொருத்தமான பல நூல்களை எழுதியதுடன், இந்து மதத்தின் சிறப்பனைத்தையும் வெளிப்படுத்தும் சொற்பொழிவுகளை மேற்கொண்டார்.

இந்த மத மாற்றத்திற்கு எதிராக நாவலர் கிளர்ந்தெழுந்தது சைவ மக்கள் மத்தியில் ஓர் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. இவரினால் 1852ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வண்ணார்பண்ணை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை அக்காலத்தில் இந்துக்களுக்கு மாதிரிப் பாடசாலையாக அமைந்தது. இவர் ஆங்கிலக் கல்வி கற்பதற்கு சைவச் சூழலில் பாடசாலைகளை அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தை அக்காலப் பெரியாருக்கு உணர்த்துவதற்காக தாமே ஆங்கில மூலம் கல்வி கற்கும் ஒரு பாடசாலையையும் வண்ணார்பண்ணையில் நிறுவினார்.

நாவலர் ஆரம்பித்த ஆங்கிலப் பாடசாலை சில வருடங்களின் பின் மூடப்பட்டதாயினும் 1888ல் வண்ணார்பண்ணை சைவப் பெரியார்களினால் “சைவ சமய பரிபாலன சபை” உருவாக்கப்பட்டு அச்சபையினரின் முயற்சியினால் 1890ல் அப்புக்காத்து C நாகலிங்கம் அவர்களின் முயற்சியால் “இந்து உயர்தர பாடசாலை” நிறுவப்பட்டது. இதேபோன்று யாழ்குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலும் தனிநபர்களின் முயற்சியினால் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1876ல் கனகரத்தின முதலியாரினால் கழிபுரத்திலும்; 1894ல் கன்னாகம் கந்தரோடையில் கந்தையா வாத்தியாரினால் கந்தவரோதயக் கல்லூரியும்; அதே தினத்தில் அளவெட்டியில் அருணாசலம் என்னும் பெரியாரினால் “அருணோதயாக் கல்லூரி”யும்; வட்டுக்கோட்டையில் அம்பலவாண நாவலரினால் “வட்டுக்கோட்டை இந்துக்கல்லூரி”யும்; 1896ல் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களினால் வல்வெட்டித்துறையில் “சிதம்பரக் கல்லூரி”யும்; 1910ல் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையினால் தெல்லிப்பளையில் “மஹஜனா கல்லூரி”யும்; இதேபோல் பருத்தித்துறையில் வேலாயுதம் என்னும் பெரியாரினால் “புலோலி ஆண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலை”யும் என பிரதான ஊர்கள் தோறும் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள சைவப் பெரியார்கள் அங்கம் வகித்த வித்தியா விருத்திச் சங்கம் கிட்டத்தட்ட 182 பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்கும் பொழுது கையளிக்கக் கூடியதாக இருந்தனர்.

யுத்தத்தின் முடிவைக் காண அதிகமாக எமக்குத் தேவைப்படுவது அனைத்து யுத்தங்களின் தோற்றத்தைத் தவிர்ப்பதாகும்.

- பிராங்ளின் ரூஸ்வெல்ட் -

இதன் முயற்சிகளுக்கு வழி வகுத்தவர்களுள், சேர் பொன் இராமநாதன், சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசாமி, இந்து போட் இராஜரட்ணம் போன்றோர் முக்கிய பங்கு ஆற்றினர். இதே போன்று கிழக்கு மாகாணத்திலும் இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தினர் பெருமளவு கல்விச் சேவையினைச் செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் பல பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து இந்து சமயத்தையும் தமிழையும் வளர்த்தனர். இம் முயற்சிக்கு விபலானந்த அடிகளார் முக்கிய காரணமாக இருந்தார்கள். இவர்களை விடப் பண்டிதர் பூபாலிள்ளை, புலவர்மணி பெரியதம்பிள்ளை, முதலியார் கா. வ. மார்க்கண்டனார், பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரன் ஆகியோர் கிழக்கு மாகாணத்தின் பல பகுதிகளிலும் இந்து சமயக் கல்வி நிலையங்கள் அமைவதற்குக் காரணமாக இருந்தனர். இவர்கள் முயற்சியினால் திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியும், மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயமும், முதலியார் கா. வ. மார்க்கண்டன் நிறுவிய பாடசாலைகளில் காரைதீவு, மண்டூர், ஆரப்பற்றை, ஆணைப்பந்தி பாடசாலைகள் அடங்கும்.

கொழும்பிலே இந்து சமயச் சூழலில் மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டக் கொழும்பு விவேகானந்த சபையினர் 1926ம் ஆண்டு விவேகானந்த வித்தியாலயத்தை வடகொழும்பிலும், 1930ம் ஆண்டு கொழும்பு சைவ மங்கையர் கழகம், சைவ மகளிர் வித்தியாலயத்தை வெள்ளவத்தையிலும் 1951ம் ஆண்டு கொழும்பு இந்து வித்தியா அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் நீதியரசர் திரு. சி. நாகலிங்கம், சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன், மூதவை உறுப்பினர் பெரிய சந்திரம், திரு. எஸ். மகாதேவா போன்றோரின் முயற்சியினால் பிள்ளையார் பாடசாலை எனவும் பின்பு இந்துக் கல்லூரி கொழும்பு என்றும் இந்துப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

1960ஆம் ஆண்டு உதவிபெறும் பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்கும் பொழுது, இந்து மக்கள் தங்கள் சமயச் சூழலில் கல்வி கற்று இந்துப் பண்பாட்டைப் பேணக்கூடிய வகையில் இந்துப் பாடசாலைகளை அமைத்துச் சேவை செய்த பெரியோர்களையும், சமய ஸ்தாபனங்களையும் இந்து மக்கள் என்றும் நன்றி மறவாதவர்களாக நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

“என் அருமைச் சகோதரர்களே! எனது பிள்ளைப் பருவத் திலிருந்தே நான் பாடிப் பயின்று வருவதும், கோடிக்கணக்கான மக்களால் நாள் தோறும் இன்றும் தொடர்ந்து ஒதப்பட்டு வருவதுமான கீதத்தின் ஒரு சில வரிகளை இங்கு, உங்கள் முன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்”.

எங்கெங்கோ தோன்றுகின்ற ஓடையெல்லாம்
இறுதியிலே கடலில் சென்று
சங்கமாம் பான்மையினைப் போன்று லகோர்
பின் பற்றும் தன்மை யாலே
துங்குமிகு நெறிபலவாய் நேராயும்
வளைவாயும் தோன்றி னாலும்
அங்கு அவை தாம் எம்பெரும! ஈற்றில் உனை
அடைகின்ற ஆறேயன்றோ!

(உலக சமய மகாநாடு சிகாகோ - சுவாமி விவேகானந்தர்)

ஆதாரத்துணை நூல்கள்

1. "Education in Ancient and Medieval India" - Bulletin of the Ramakrishna Mission - 1967
2. "Vedic Religion and Philosophy"- Ramakrishna Mission Madras - 1950.
3. "Indian Educational Vision" - Swami Ranganatha - 1966.
4. திருக்குறள் - திருவள்ளுவர் (பரிமேலழகர் உரை) பழனியப்பா பிரதர்ஸ் வெளியீடு - 1967
5. "இலங்கையிற் கல்வி" - நூற்றாண்டு விழா - 1969
6. "ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்" - வீ முத்துக்குமாரசுவாமி
7. "ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்" - தி. கைலாசபிள்ளை
8. "யாழ்ப்பாண வைபவமாலை" முதலியார் சீ. ராசநாயகம்
9. இலங்கையின் சைவக் கல்வி வளர்ச்சி வ. ஆறுமுகம்
10. இந்து சாசனம் - க. அருமைநாயகத்தின் கட்டுரை
11. இந்துக் கல்லூரி கொழும்பு - 40 வது ஆண்டு நிறைவு மலர் 1991.

மரினிடராகப் பிறந்த நாம் மனம், மொழி, மெய் ஆகிய மூன்றினாலும் அறம் புரிய வேண்டும். மனத்தாற் செய்யும் அறம் கடவுள்நினைவும் நற்சிந்தையுமாகும். மொழியாற் புரியும் அறம், ஆண்டவன் திருநாமத்தையும் புகழையும் ஒதுதலும், பிறருக்குத் துன்பம் பயவாத மொழிகளைக் கூறாதலுமாம். உடலாற் புரியும் அறம், பதியை மலர் கொண்டு பரவுதலும் அடியார்க்குத் தொண்டு புரிதலும் பிற உயிர்களுக்கு நன்மை செய்வதுமாம். பிறருக்கு எவ்வகையாலும் துன்பம் பயவாச் சொல்லே இன்சொல்லாகும். "யாவார்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரைதானே" என்றார் திருமூலர்.

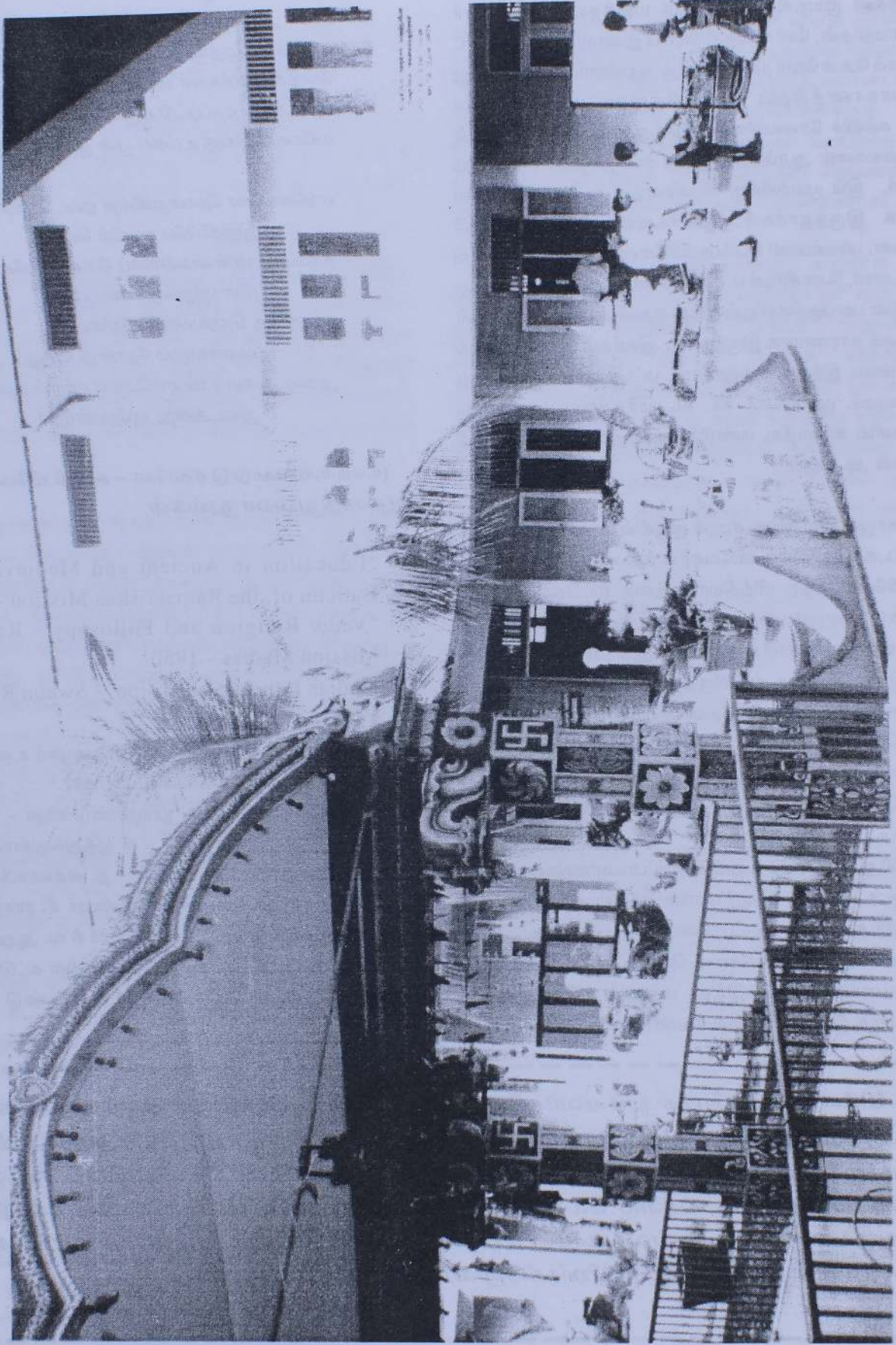
- வாரியார் -

சுதந்திரம் மற்றும் பாதுகாப்புத்தன்மை என்பவற்றை ஒன்றுபடுத்தல் நவீன சமூகத்துக்கு அவசரமாகத் தேவைப்படும் விடயமாகும்.

- ஜோன் அல்டர்சன் -

50

எங்கு அநீதி நடந்தாலும் அது எங்கும் நிலவும் நீதிக்குப் பயமுறுத்தலாகும்.

- மார்டின் லூர்த் கிங் -

விழுமியங்கள்

★ உண்மை பேசுவோம்	— ஜெ. கிரிசாந்	57
★ விடா முயற்சி	— கசேந்திரலிங்கம் துவாரகன்	57
★ தந்தை தாய் பேண்	— A. மனோஜ்	57
★ பாடசாலையில் எனது கடமைகள்	— திருமுலநாதன் அருணன்	58
★ நேரம் பொன்னானது	— பிரகாஷ் சிந்துஜன்	58
★ இயற்கையில் ஈடுபடுவது இன்பமே	— சிறீதரன் திவாகரன்	59
★ நாட்டுப் பற்று	— ரட்ணானந்தன் ரஜீவன்	59
★ கல்வியின் தேவை	— சதாசிவம் சதீஸ்குமார்	60
★ முதியவர்கள், நாம் பராமரிக்க வேண்டிய பொக்கிஷங்கள்	— ஜோசப் ஜோஜ் நிரோசன்	61
★ பெற்றோரின் அன்பான அரவணைப்பை நாடும் சிறுவர்	— தயாபரன் ரிசாங்கன்	62
★ மொழித் திறன்கள் வளர	— ராஜகுரை மயூரன்	64

உண்மை பேசுவோம்

ஜெ. கிரீசாந், ஆண்டு - 2

உண்மை பேசுதல் சிறந்த பண்பாகும்.

“உண்மை உயர்வு தரும்” என்பது பழமொழி நாம் என்றும் உண்மை பேசுதல் வேண்டும்.

பொய் பேசுதல் பாவமாகும்.

“பொய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா” என்று பாரதியார் பாடியுள்ளார்.

உண்மை பேசுவதால் உயர்வு அடையலாம்.

உண்மை என்பதற்கு வாய்மை, சத்தியம், மெய் எனப் பலபெயர்களும் உண்டு.

உண்மை சொல்லிக் கெட்டார் எவருமில்லை.

நாம் உண்மை பேசி உயர்வடைவோம்.

விடா முயற்சி

கசேந்திரலிங்கம் துவாகரன், ஆண்டு - 3 A

“முயற்சி திருவினையாக்கும்”

என்பது பழமொழி. முயற்சி செய்து வாழ்வது எமது வாழ்வைச் சிறப்படையச் செய்யும். “முயற்சி” என்றால் என்ன? என்ற கேள்வி எம்மனத்தே எழும்பிவிடக்கூடும். “ஒரு செயலைத் தீவிர வேகத்தோடு செய்வதுதான் முயற்சி” என்று பதில் கூறுவர். விடாமுயற்சி என்பது இடையில் விடாது தொடர்ந்து செய்வது எனலாம். சிலந்தி ஒன்று கூட்டைக் கட்டுவதை நாம் எண்ணிப் பார்ப்போம். அந்தரத்தில் கட்டுகிறது. சுவரின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அப்படிச் செல்லும் போது தவறி விழுந்து விடக்கூடும். ஆனால் மனம் சோர்ந்து விடமாட்டாது. மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்து தன் எண்ணத்தில் வெற்றி பெறவே முயலும். அதுபோல நாமும் எதிலும் தோல்வி ஏற்பட்டு விட்டால் சோர்ந்து விடக்கூடாது. மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

“அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்”

என்பது ஒரு பழமொழி. இப்பழமொழிகூட தீவிர முயற்சியையே

எமக்கு எடுத்து விளக்குகின்றது. எந்த ஒரு காரியத்தையும் நாம் விடாது செய்தால் வெற்றி கிடைக்கும்.

“முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார்”

என்பதும் ஒரு பழமொழியே. முயற்சி என்ற ஒரு நல்ல குணம் எம்மிடமிருந்தால் வெற்றி எம்மைத் தேடி ஓடி வரும். ‘இருந்தகால் மூதேவி; நடந்தகால் சீதேவி’ என்பதும் எம் மத்தியில் அனுபவக் கூற்றாக இருக்கிறது. அதுவும் முயற்சியின் முக்கியத்துவத்தையே எமக்கு எடுத்து விளக்குகின்றது.

“எண்ணித் துணிக கருமம்”

என்னும் கூற்றையும் நாம் பின்பற்ற வேண்டும். ஒரு வேலையைச் செய்யும் முன் நன்றாக யோசித்துச் செய்தால் அக்கருமம் பிழை போக வாய்ப்பு ஏற்படாது. ஆதலினாலே மாணவராகிய நாம் செய்யப் போகும் கருமத்தை தீர் ஆலோசித்துச் செய்து வெற்றி பெற முயல்வது சிறந்தது.

தந்தை தாய் பேண்

A. மனோஜ், ஆண்டு - 2 A

(பரிசு பெற்ற கட்டுரை)

- * உலகில் உள்ள எல்லா ஜீவன்களுமே தந்தை தாயிடம் அன்பு உள்ளவை.
- * ஆறு அறிவு உள்ள மனிதராகிய நாம் எம்மை ஈன்றெடுத்து வளர்த்து, ஆளாக்கிய பெற்றோரை மதித்து, கனம் பண்ணி நடக்க வேண்டும்.
- * மாதா, பிதா கடவுளுக்கு மேலாகப் போற்றப்படுகின்றனர்.
- * எம்முடைய தேவைகளை அறிந்து, எமது ஆசைப்படியே அவற்றைப் பூர்த்தி செய்து அன்பு காட்டுபவர் எம்முடைய அன்னை.
- * நமது அறிவு வளர உறுதுணையாகவிருந்து நம்மை வழிநடத்துபவர் நமது தந்தை.
- * “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்” என தந்தை, தாயை முதன்மைப்படுத்திய பழமொழியும் உள்ளது.
- * எமது தாய், தந்தை மனம் நோகாமல் அவர்கள் சொற்கேட்டு நடப்பதே நாம் நமது பெற்றோருக்குச் செய்யும் உதவி ஆகும்.

சிறந்த விறகுகளைப் போன்றல்லாது, ஒன்றுபட்ட விறகுகக்கட்டினைப் போன்று பலத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

- ஜோன்சன் -

50

பாடசாலையில் எனது கடமைகள்

திருமுலநாதன் அருணன், ஆண்டு - 5

சீறுவர்களாகிய நாம் சீரான பழக்க வழக்கங்களைப் பழகப் பாடசாலை பெரிதும் உதவுகின்றது. நாம் நல்லபடி வாழ, நற்பண்புகள் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். பாடசாலையில் நாளாந்தக் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்தல் எமது நற்பண்புகளை வளர்க்க உதவுகின்றது.

நான் தினமும் தூய சீருடையும் சப்பாத்தும் அணிந்து பாடசாலைக்குச் செல்வேன். பாடசாலை தொடங்குவதற்குச் சற்று முன்னரே பாடசாலைக்குச் சென்றுவிடுதல் எனது முதற் கடமையாகும். அங்கு சக மாணவர்களுடன் வகுப்பறையையும் சுற்றுப் புறங்களையும் சுத்தமாக்குவதில் ஈடுபடுவேன். வகுப்பு முதல்வனாகிய எனக்குச் சில விசேட கடமைகளுமுண்டு. புதிய அழகிய பூக்களை பூச்செண்டினில் இட்டு ஆசிரியரின் மேசை மீது வைத்தல் என் தினக் கடமைகளில் இன்னொரு கடமையாகும். ஆசிரியருகளுக்கு மனத்திருப்தியையும் சந்தோசத்தையும் தரவல்லது அல்லவா அது.

மணியொலிக்கேற்ப நிரை நிரையாகச் செல்லும் சக மாணவர்களுடன் பிரார்த்தனை மண்டபத்திற்குச் செல்வேன். அங்கு அமைதியாக, மனமொன்றி இறை வணக்கம் செய்வேன்.

அவ்வேளையில் மாணவ முதல்வர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மதிப்பளித்து நடந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும். பிரார்த்தனை முடிவடைந்ததும் வகுப்பறைக்கு ஒழுங்காகச் செல்வேன். வரவுப் பதிவேடுகளும், பாடப் பதிவேடுகளும், வெண்கட்டிகளும் எடுத்து வரவேண்டியதும் என் கடமைகளே. பின்னர் வகுப்பறைக் கல்வியைக் கவனத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் கற்பேன். அன்பு, இரக்கம், நற்பண்பு உள்ளவனாக இருத்தலும் ஆசிரியரைக் கனம் பண்ணுதலும் என் அன்றாடக் கடமைகளாகும்.

ஓய்வு வேளைகளில் அமைதியாகப் படித்தல், நூலகத்தைப் பயன்படுத்தல் என்பன எனக்குப் பிடித்தமான செயல்களாகும். மற்றைய பிள்ளைகளின் கல்விக்கு நாம் ஒருபோதும் இடையூறாக இருத்தல் கூடாது அல்லவா? பாடசாலை முடிவு நேரத்தில் பதிவேடுகளை அலுவலக அறையில் ஒப்படைப்பேன். இறுதியாகவும் இறை வணக்கம் செய்வோம். அன்று நாம் கற்றறிந்த பாடங்களுக்காக, ஆசிரியருக்கும் இறைவனுக்கும் நன்றி கூறுதலே இவ்வழிபாட்டின் நோக்கமாகும். பாடசாலை முடிவின் பின்னர் அமைதியாக வெளியேறி, வீதி விதி முறைக்கேற்பக் கவனமாக வீடு செல்வேன்.

நேரம் பொன்னானது

பிரகாஷ் சிந்துஜன், ஆண்டு - 5 A

காலம் கிடைப்பதற்கு அரிய தொன்று. அதனைப் பயனுள்ள வழியில் செலவிடவேண்டும். எந்த வேளையிலும் நேரம் தவறாமல் சிறந்த பழக்கமாகும். பாடசாலை, அலுவலகங்கள் முதலியவற்றுக்குச் செல்பவர்கள் நேரத் தவறாமல் செல்ல வேண்டும். பாடசாலை மாணவர்கள் சிறு வயதிலேயே இப்பழக்கத்தைப் பழக வேண்டும்.

நாம் ஒரு நாளில் மூன்று வேளைகளில் உணவு உண்கிறோம். காலம் தவறி உண்டால் நோய்கள் உண்டாகின்றன. எனதையும் உரிய காலத்தில் செய்தல் வேண்டும். "பின்பு செய்வோம்" என்று காலந் தாழ்த்துதல் தோல்விக்கே இட்டுச்செல்லும். சில வேளைகளில் எடுத்த கருமத்தை நிறைவேற்ற முடியாதும் போய்விடலாம்.

நோய் வந்த காலத்தில் கூட மருத்துவர்கள் மூன்று வேளைப்படி மருந்துண்ண வேண்டும் என்று மருந்துகளைத் தருகின்றார்களே. தாங்கள் அதை நேரக் கிரமப்படி உண்டு வந்தால்தான் நோய் தீருகின்றது. பாடசாலை, வகவண்டி நிலையம், புகைவண்டி நிலையம், விமான நிலையம் என்பவை எல்லாம் நேர அட்டவணைப் படியே இயங்குகின்றன. வானிலே சூரியன் கூட நேரத் தவறாமல் உரிய நேரத்தில் உதிக்கிறானே. சூரியன் நேரம் தவறி உதித்தால் உலகம் என்னாகும்.?

நாம் நேரத்தைத் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்துவதால் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் வேலையை நிறைவு செய்யமுடியும். அத்துடன் ஓய்வு நேரத்தை மீதமாக்கலாம். இதனால் உடலுக்கு ஓய்வு ஏற்படுகிறது. நாம் ஓய்வு நேரத்தில் பயனுள்ள வேலைகளில் ஈடுபட முடிகிறது.

ஓன்றாக இணைந்து செயற்படுவதைப் போன்று சிறந்த பலம் வேறொதுவும் இருக்க முடியாது.

- ஸ்ரீ நேரு -

இயற்கையில் ஈடுபடுவது இன்பமே

சீர்தரன் திவாகரன், ஆண்டு - 6

(பரிசு பெற்ற கட்டுரை)

வைகறைப் பொழுதில் பூமியின் கிழக்குத் திசை வெளுத்துத் தோன்றியது. பூமாதேவியைக் கௌவி மூடிக்கொண்டிருந்த காரிருள் மெல்ல மெல்ல விலகியது. உச்சிவானத்தில் வைரங்களை வாரி இறைத்தது போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த விண்மீன்களின் ஒளி குறையத் தொடங்கியது. கிழக்கு வானம் செக்கச் சிவந்து பிரகாசித்தது. குங்குமமும் சந்தனமும் சேர்த்துக் குழைத்து தெளித்து விட்டது போல வானம் முழுவதும் ஒரே வர்ணஜாலம்.

கீழ் வாளைக் கிழித்துக் கொண்டு பகலவன் புறப்படுவதை அறிந்து கொண்ட சேவல்கள் நாற்புறமும் மாறி மாறிக் கூவுகின்றன. காகங்கள் கரைகின்றன. குருவிகள் கீச்சிடுகின்றன. புள்ளினங்களின் பாடல் கேட்டு அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த தாமரை மொட்டுக்கள் ஆதவன் வரவறிந்து சத்தமின்றிக் கண்விழித்தன. அதுவரை உலகை குளிரின் பிடியில் நடுங்க ஒடுங்க வைத்திருந்த பனிமூட்டம் பயந்து மறைந்து போனது.

ஆயிரம் கோடி மின்னலைகளை ஒன்று சேர்ந்து மின்னுவது போல தங்கத் தாம்பாலம் போல ஜெகஜோதியாய்

ஒளித்திரளாய் ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்தான். வானமகள் நெற்றியிலே வட்டமாய் ஒரு பொட்டு இட்டுக் கொண்டாள் என எண்ணத் தோன்றியது. அவளது நீலநிற வதனம் நாணத்தால் செந்நிறமானது. இதைப் பறை சாற்ற அதுவரை ஓரிடத்தில் இருந்து கூவிய புள்ளினங்கள் பறந்து கரைந்து கொண்டிருந்தன. தூங்கும் மனிதனை துயில் எழுப்பி இந்தக் கோலாகலத்தைப் பார்க்க வரும்படி தமது பாடலிலே கேட்டுக் கொண்டன. அதை உணர்ந்து கொண்ட மக்களது நடமாட்டம் அங்கும் இங்குமாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. உலகம் உற்சாகம் பெற்றுக் கொண்டது. இதையே பாரதியார்,

“கடலின் மீது கதிர்களைப் பரப்பி கடுகதிவான்மிசை ஏறுது ஐயா படரும் வானொலி இன்பத்தைக் கண்டு பாட்டுப் பாடி மகிழ்வன டிகள்” என்று வர்ணித்துள்ளார். உயிர் கொடுக்கவென உதித்து வந்த அந்தச் சூரியன் பெருமிதத்தில் மேலும் மேலும் மேல் எழுந்து கொண்டிருந்தான். சூரியோதயக் காட்சி மனத்திற்கினியது. இயற்கையில் எம் மனதை ஈடுபடுத்தின் கவலைகள் மறந்து போகும். இன்பமாக என்றும் வாழலாம்.

நாட்டுப்பற்று

ரட்ணாநந்தன் ரஜீவன், ஆண்டு - 9

எம்மைப் பெற்ற தாய்மாரை நாம் நேசிக்கிறோம். எம்மைப் பெற்றெடுத்து வளர்த்து ஆளாக்குபவர்கள் அவர்களே. ஆனால் நாம் யாவரும் உரிமை பாராட்டி எமக்கு எல்லாம் தாய் என்று நேசிக்க ஒரு தாய் உள்ளாள். அவள்தான் எம் அன்னை பூமி. “அன்னை மொழியைப் பொன்னைப் போற்று” என்பது ஓர் அருமத்திரம். அன்னை பூமியை பொன் கொழிக்கும் பூமியாக்க வேண்டிய கடமை எம்மிடமுள்ளது. எங்கள் முன்னோர் வாழ்ந்ததும் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதும் எமது எதிர்காலப் பரம்பரையினர் வாழப்போவதும் எமது தாய் நாட்டிலேதான். எனவே, எம் நாட்டிலே பற்றும் பாசமும் கொள்வது எமக்கு இன்றியமையாத விடயமாகும். நாட்டுப்பற்று, தேச பக்தி என்பதெல்லாம் இதுதான்.

எம் நாட்டின் நலமே எம் நலம். நாடு வளர நாம் வளர்வோம். நாடு நலிய நாழும் நலிவோம். இதனை உணர்ந்து தேசிய உணர்வுடன் நாம் வாழுவதல் அவசியமாகும். இனம், மதம், மொழி என்பவற்றால் வேறான பலரும் ஒரு நாட்டில் வாழலாம்.

ஆனால் நாம் ஒரு தாய் பெற்ற மக்கள் என்ற உணர்வோடு ஒற்றுமையாக வாழ்வதே சிறந்தது. நாம் எம் தாய் நாட்டின் மீது பற்றுடையோம் என்பதற்குச் சான்றும் அதுவே.

‘ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்’ என்பர். ஒரு நாட்டில் வாழ்வோர் இரண்டு பட்டு ஒரு சாராரோடும் மறுசாரார் சண்டை பிடித்துக் குழப்பம் விளைவித்தால் அது நாட்டின் வீழ்ச்சிக்கே வித்திடுவதாகும்.

நாட்டுப் பற்றுக்கு அடிப்படையாக வேண்டுவது நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் சுதந்திர உணர்வோடு வாழ்வதாகும். ஒரு சாரார் ஆள்பவராகவும் மறுசாரார் அடக்கப்பட்டவராகவும் இருந்தால் நாட்டுப்பற்று வளர்வதற்கு வழியில்லாது போய்விடும். நாட்டின் பிரகாசமான எதிர்க்காலத்தை விரும்பும் தேசபக்தர்கள் இந்நிலை ஏற்படாது விழிப்பாக இருந்து அயராது உழைப்பதும் அவசியம் ஆகும்.

“உலகத்தில் உள்ள 61வவ்வேறுபட்ட ஜனநாயகங்களில் மிகவும் மோசமானது பிறரின் சுதந்திரத்தை இல்லாநொழிக்கும் சுதந்திரமாகும்.

- பேட்ரன்ட் ரசல் -

50

கல்வியின் தேவை

சதாசிவம் சதீஸ்குமார், ஆண்டு - 5
(பரிசு பெற்ற கட்டுரை)

மனிதரிடத்துள்ள அறியாமையைப் போக்கி அறிவை வளர்ப்பது கல்வி ஆகும். அது மனிதனுக்கு அறிவூட்டும் ஒளி விளக்குப் போன்றது.

*எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு*

என்றார் திருவள்ளுவர். கற்றவனே கண்ணுடையவனாகக் கருதப்படுவான். கல்வி அறிவில்லாதவன் கண்கள் அற்றவனாகக் கருதப்படுவான். இவ்வுலகில் இருவகைச் செல்வங்கள் உள்ளன. ஒன்று பொருட் செல்வம். மற்றையது கல்விச் செல்வம். செல்வத்துள் சிறந்த செல்வம் கல்விச் செல்வம். பொருட் செல்வம் பிறருக்குக் கொடுக்குந்தோறும் குறைந்து கொண்டே செல்லும். கல்விச் செல்வம் பிறருக்குக் கொடுக்குந்தோறும் பெருகிக் கொண்டே செல்லும். பொருட் செல்வம் தீயினால், வெள்ளத்தால் அழியக்கூடியது. கள்வர்களால் அபகரித்துச் செல்லக்கூடியது. கல்விச் செல்வமானது பிறரால் கவர்ந்து செல்ல முடியாதது; அழியாதது. அதனால் கல்விச் செல்வம் எமக்கு அத்தியவசியமாகிறது.

*கற்க கசடு அறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக*

என்றார் திருவள்ளுவர். கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்ற நெறிப்படி கற்க வேண்டியது எமது கடமையாகும். செல்வந்தனுக்கு தன் பிரதேசத்தில் மட்டுமே சிறப்புண்டு. கற்றோருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்புண்டு. ஒருவனுக்கு நிலைத்த செல்வம் அவன் கற்ற கல்வி ஆகும். கல்வியைத் தவிரப் பொன்னும் பொருளும் நிலைத்த செல்வங்கள் அல்ல.

நாம் பெற்ற கல்வி எம்மை எச் சந்தர்ப்பத்திலும் காக்கும் அரண் போன்றது. எமது புலன்களை அடக்கி மனம் போன போக்கில் போக விடாமல் எம்மை ஒழுக்க சீலராய் வாழ வைப்பது நாம் பெற்ற கல்வியே ஆகும். அதனால் எமக்கு கல்வி மிகவும் தேவை.

*எப் பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு*

என்ற திருவள்ளுவரின் குறளுக்கேற்ப ஒருவரின் பேச்சின் உண்மை, பொய்களையும் நன்மை, தீமைகளையும் உணர உதவுவது நாம் பெற்ற கல்வியேயாகும். கல்வியின் மூலம் தான் உலக நட்பு, வணிகம் விருத்தியடைகிறது.

*அறிவுடையோர் எல்லாம் உடையவர்
அறிவிலார் என்னுடையரேனும் இலர்*

என்ற திருவள்ளுவரின் குறளுக்கேற்ப எல்லாம் உடைய அறிவில்லாதவர்களைவிட ஒன்றுமே இல்லாத அறிவுடையோர் எவ்வளவோ மேலானோர் எனக் கருதப்படுகிறது.

உலகில் உள்ள எந்தத் தேசத்திற்குச் சென்றாலும் அந்தத் தேசத்தில் வாழத் தகுதியினைத் தருவது கல்வியே ஆகும். பொருட் செல்வம் தான் வாழும் தேசத்தில் வாழ மட்டுமே தகுதியினைத் தருவது ஆகும். அதனால் அந்தக் கல்வியின் சேவையை அறிந்து கற்று நாமும் சிறந்து விளங்குவோம்.

சாந்தி சமாதானம் என்றெல்லாம் கூறப்பட்டு வருகிறது. சாந்தி நிலவ வேண்டும் என்கின்றனர். சமாதானம் ஒங்க வேண்டும் என்கின்றனர். இவ்வாறு மனித வரலாறு தோன்றிய காலந்தொட்டுச் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே தவிர சாந்தியும் சமாதானமும் எந்த அளவிற்கு மனித இனம் சாதனையில் கண்டுள்ளது என்பது எவராலும் கூற முடியாததொன்றாக உள்ளது. போர், பகைமை, கலவரங்கள், அனாத்தங்கள், அட்டுழியங்கள், சண்டை சச்சரவுகள் நிறைந்த காலமே, மனித வரலாற்றின் மிகப் பெரிய காலப் பகுதியாக இருந்து வந்துள்ளது. சாந்தி, சமாதானம், அமைதி என்பன இடையிடையே தலைகாட்டி உடனே மறைந்து விடுவதாகவே உள்ளன. போர் அதனைத் தொடர்ந்து அதன் முடிவில் ஏற்படுவது சமாதானம் என்ற அளவிற்குத்தான் சமாதானம் பற்றிய அறிவு மனிதர்களிடம் காணப்படுகிறது. சமாதானம் என்பது அதனை அனுபவித்து அறியப்பட வேண்டியதே தவிர ஏட்டில் படித்து அறியக் கூடியது அன்று. ஒரு பொருளை அனுபவித்து உணர்வதற்கு, அப்பொருள் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சமாதானம், சாந்தி என்பன கிடைக்காத பண்டங்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவற்றை அனுபவித்து உணரவது எவ்வாறு என்று பலரும் அங்கலாய்க்கின்றனர்.

- மனித விழுமியங்கள் -

50

யுத்தத்தின் நன்மையான பகுதிகள், வெற்றி பெற்ற பகுதியினருக்குக் கிடைக்கின்றது. அதன் தீமையான பகுதிகள் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கின்றது.

- பேட்ரன்ட் ரசல் -

முதியோர்கள் நாம் பராமரிக்க வேண்டிய பொக்கிஷங்கள்

ஜோசப் ஜோஜ் நிரோசன், ஆண்டு - 9 G

“அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது” என்பது ஓளவையார் வாக்கு. இத்தகைய உண்மையான வாழ்வை அனுபவித்தவரும் எமக்கு அவற்றை ஓர் உதாரணமாகக் காட்டி எம்மை நல்வழிப்படுத்தும் பொக்கிஷங்களாகவும் இம் முதியோர்கள் விளங்குகின்றனர். எம்மைப் போல ஒரு மாணவப் பருவத்தை மட்டுமல்லாது இளைஞர் பருவத்தையும் நடுத்தர வயதையும் தாண்டி அவற்றை அனுபவித்து வந்துள்ளனர். இதனால் நாமாக நாம் இருக்க ஓர் ஊன்று கோலாக அம்முதியோர் விளங்குகின்றனர். எம் வாழ்வின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய பெரும் பிரஜைகளாகவும் அமைகின்றனர்.

நாம் முதியவரை அவர்களின் எண்ணத்தையும் தன்மையையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாது அவர்களை நிந்தித்ததும் உண்டு. ஏளனமாக துதி நிந்தை செய்ததும் உண்டு. நாம் இப்படிப்பட்ட செயல்களை அவர்களுக்குச் செய்து கொண்டேயிருப்பினும் அவர்கள் பொறுமையாக எம்முடன் பேசுகிறார்கள். இனிமையாகவே நடந்து எங்கள் எதிர்காலத்துக்கு அவர்கள் வழிகாட்டிகளாக விளங்குகின்றனர். அவர்கள் அவ்வாறு எம்மேல் அன்பு காட்டக் காரணம்தான் என்ன? விடை பெற முடியவில்லை.

நாம் எவ்வளவோ சோம்பலாக அதாவது எங்களெங்கள் வேலையைச் செய்யுமளவுக்குக்கூட சோம்பல் பட்டிருக்கிறோம். என் வாழ்வில் ஒரு நாள் கூட எனக்குரிய பணியைச் செய்ய நாள் விரும்பவில்லை. ஆனால் என் தாயாரின் தாயார் அதைக் கொஞ்சமேனும் பொருட்படுத்தாது என் வேலைகளில் அரைவாசியைத் தானே ஒன்று சேர்த்து செய்து முடித்துவிடுவார். ஒரு நாள் திடீரென எனது அம்மம்மாவுக்கு வருத்தம் வந்தது. அன்று என் வேலைகள் எல்லாம் என் மீது சுமத்தப்பட்டது. நான்

திணறிப் போய்விட்டேன். அவற்றை ஏதோ நான் முடித்துவிட்டேன். “இனிமேல் நான் பிறருக்குச் சமையாய் இருக்காது அவர்களுக்கு ஏதோ, உதவி செய்ய வேண்டுமென” முடிவு செய்து கொண்டேன்.

நான் இன்றும் அன்று புடமிடப்பட்ட நிலையிலிருந்து தவறுவதில்லை. அவற்றை நானே செய்யப் பழக்கப்படுத்தி விட்டேன். அன்று அவ்வாறுருந்தவன் நான். இன்று இவ்வாறு மாறி பிறரது பாராட்டுக்குள்ளாகின்றேன். அதை நினைத்து நான் பெருமைப்படுகிறேன். இதற்குக் காரணம் என் அம்மம்மா. அவரை வாழ் நாள் முழுவதும் நான் மறக்கமாட்டேன். அவர் இவ்வாறு எனக்குச் செய்யக் காரணம்? அதற்கு இன்றும் எனக்கு விடைதெரியவில்லை.

எனது தந்தையாரும் தாயாரும் வைத்தியர்கள். அவர்கள் வீட்டில் நிற்பது அற்ப சொற்பம். அவ்வேளைகளில் நான் தனிமையில் வாடுகையில் என்னை மகிழ்விக்கும் தெய்வமாகவும், எனக்குப் பாடத்தையும் நல்ல புத்தியையும் சொல்லித்தரும் மாபெரும் ஜோதியாகவும் அமைந்துள்ளவர் எனது முதியோரே. இப்படிப்பட்ட மக்கள் ஒவ்வோர் குடும்பத்திலிருந்தால் அவ்விடு இருட்டில் ஏற்றிய விளக்குப்போல் ஆகிவிடும். அவர்கள் நினைத்திருந்தால் அவர்களுக்கென்ன படிக்கட்டும், நாம் எம்பாட்டில் இருப்போம் என நினைத்திருக்கலாம். அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய காரணம்? புதிராகவே இருக்கிறது.

எம் குலத்து மூதாதையர் இவ்வாறெல்லாம் எமக்குச் செய்யக் காரணம் அவர்கள் எம் மீது கொண்ட உண்மையான பாசமேயாகும். எனவே, நாம் அவர்களைப் பின்பற்றி, அவர்களை மதித்து, அவர்களைப் பேணிப் பாதுகாத்தும் வாழ்வில் இன்பம் பெறுவோமாக.

★ “நாம் சமாதானத்திற்காகப் பிரார்த்தனை செய்கின்றோம். நாம் முழு உலகத்திற்கும் சமாதானத்தை வேண்டுகின்றோம். எனினும், மக்களைத் துன்பத்திலாழ்த்திப் பெற்றுக் கொள்ளும் சமாதானமாக அது இருக்கக் கூடாது. அங்கு அனைத்து இனங்களுக்கும் கௌரவம் இருக்க வேண்டும். அவர்களது அடிப்படைத் தேவைளும், அனைத்து உரிமைகளும் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.”

- 12வது பீயுஸ் பாப் அவர்கள் -

மனிதாபிமானத்தினால் இறுதியில் யுத்தத்தின் குரூரத் தன்மையை மற்றும் காரணமற்றத் தன்மையை விளக்கிக் கொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கும்.

- அலெக்சாண்டர் புஷ்கின் -

50

பெற்றோரின் அன்பான அரவணைப்பை நூடும் சிறுவர்

தயாபரன் ரிசாங்கன், ஆண்டு - 12 C

சிறுவர்களின் உரிமைகள் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய முதன்மை வாய்ந்த தரப்பினராகப் பெற்றோர்களே காணப்படுகின்றனர். சில சந்தர்ப்பங்களில் இப் பெற்றோர்களே சிறுவர் உரிமைகளை மீறிச் செயற்படுகின்ற ஒரு துரதிர்ஷ்ட நிலையையும் நாம் இன்று அவதானிக்கலாம். ஒவ்வொரு சமூகமும் இச்சிறுவர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும். சமூகத்தின் ஓர் அங்கமே சிறுவர்கள். ஆகவே, சிறுவர்களுக்குப் பாதுகாப்பளித்து அவர்களுடைய உரிமைகள் பேணப்பட சமூகங்கள் தங்கள் கௌரவப் பிரச்சினைகளைக் களைந்து ஒன்றிணைய வேண்டும்.

இன்றைய அவசர யுக வாழ்க்கையில் பெற்றோர்கள் இருவரும் வேலைக்குச் செல்லவேண்டியுள்ளது. அவர்கள் தம் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பது கடினமாகவுள்ளது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஓரிரு பிள்ளைகள் இருந்தாலும் அவற்றைப் பராமரிக்க, அன்பு காட்டப் பெற்றோருக்குக் கடினமாகக் காணப்படுகிறது. இதனால் பிள்ளைகள் சீர்கெட்ட வழியில் செல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாகின்றன. பத்து மாதம் சுமந்து பெற்றுப் பாலூட்டிச் சீராட்டிப் பாடசாலையில் சேர்த்ததும் பெற்றோர்கள் கடமை முடிந்து விடவில்லை. பாடசாலைப் பருவத்தில் அவர்களுக்குள்ள பிரச்சினைகளை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பாடசாலையில் நண்பர்களால் பிரச்சினைகள் வரலாம். ஆசிரியர்களால் பிரச்சினை வரலாம். பெற்றோர்கள் அதற்கான தீர்வை எடுக்க வேண்டுமானால் பிள்ளைகளை அன்பாகக் கவனித்து, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை விசாரிக்க வேண்டும்.

பெற்றோர்கள் வேலைக்குச் செல்பவர்களாக இருந்தால் பாடசாலையில் பிரச்சினையுடன் வரும் பிள்ளை அப்பிரச்சினையை வீட்டில் சொல்ல வீட்டில் பெற்றோர் இல்லாமல் இருந்தால் அப்பிரச்சினையை மனதில் அடக்கி வைத்து அவர்கட்கே தம்மீது வெறுப்பு ஏற்படக் காரணமாகும். வெறுப்பு ஏற்படத் தாம் என்ன செய்கிறோம் என்று தெரியாமல் மனநோயாளியாக மாறிவிடுவார்கள். அண்மையில் அமெரிக்காவில் ஒரு மாணவன் தன் சக மாணவ மாணவியரைச் சுட்டுக்கொண்டு அதே துப்பாக்கியால் தன்னையும் சுட்டு தானும் உயிர் நீத்த சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. இச்சம்பவத்திற்குக் காரணமான அந்த மாணவர் ஒரு மனநோயாளி என்பது பொலிஸ் விசாரணையில் தெரியவந்தது. அவன் மனநோயாளியாக மாறக் காரணம் பெற்றோர் அன்பும் பாதுகாப்பும் கொடுக்காமை. பொதுவாக வெளிநாடுகளில் பெற்றோர் அன்பைப் பெறாமலேயே பல பிள்ளைகள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவ்வாறு பிள்ளைகள் பெற்றோரின் அரவணைப் பில்லாமல் வளர்கிறார்கள்.

பெற்றோர்கள், பிள்ளைகளுக்கு முன்னுதாரணமாக இருக்க வேண்டும். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் நலனைப் பாராமல் தம் நலனுக்காக வாழ்தல் சிறப்பற்ற தன்மையாகும். வெளிநாடுகளில் பெற்றோர் தம் சுய நலனுக்காக வாழ்பவர்கள். சில பெற்றோர்கள் தம் வேலைப் பழுவினால் பிள்ளைகளைக் கவனிக்காமல் இருக்கலாம். பெற்றோர் தமக்குள் பிளவு காரணமாகக் கவனிக்காமல் இருந்திருக்கலாம்.

ஒரு வீட்டில் தாயோ தந்தையோ மறுமணம் செய்கையில் முதலாவது சிந்திக்க வேண்டியது தம் பிள்ளைகளின் எதிர் காலத்தை. அவர்கள் எவ்வாறு வாழ்வார்கள் என்பதையே கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். தாயோ தந்தையோ மறுமணம் செய்து வாழும் விடயம் முதலில் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியாமல் இருந்து பின்பு தெரியவந்தால் அந்தப் பிள்ளைகள் எந்தளவுக்குப் பாதிப்படைவார்கள். தன் மனவேதனையை வெளியிலே சொல்ல முடியாதிருக்கும். இந்த வேளையில் சிறுவர்களுக்குத் தீய நட்பு ஏற்படக்கூடும். இந்த நட்பினால் போதை மருந்து அருந்துதல் போன்ற வேறு பல தீய செயல்களில் ஈடுபடலாம். பெற்றோர்களின் மறுமணம் காரணமாகப் பெற்றோர்கள் தங்களுக்கிடையே போடும் சண்டை சிறுவர்கள் மனதை எந்தளவுக்குத் தாக்கும் என்பது சொல்லிப் புரிய வைக்க முடியாது. இதைத் தடுக்குமுகமாக ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குமுன் தொலைக்காட்சி மூலம் விழிப்புணர்வு விளம்பரத்தை நடத்தினார்கள். இருந்தாலும் இந்தப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு இன்னும் முழுமையாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

தாயென்பவள் பிள்ளையோடு எந்தளவுக்கு அன்பாக இருக்க வேண்டும். தாயின் முழுமையான அன்பு பிள்ளைக்குக் கிடைக்காவிடினும் பிள்ளைகள் விரக்தி அடையலாம். சில பிள்ளைகள் அறியா வயதிலேயே வீட்டை வெறுத்து வெளியேறலாம். அறியாப் பருவத்திலே வீட்டை விட்டு வெளியேறும் பிள்ளைகள் தமது கல்வியைத் தொடர முடியாமல் வேலைக்குச் செல்வார்கள். இவர்கள் செய்யும் வேலைகள் சில வேளைகளில் கடத்தல் தொழிலாகவும் இருக்கலாம்.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் பல குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டைத் தாண்டாத நிலையில் காணப்படுகின்றன. இந்தக் குடும்பங்கள் தம் பிள்ளைகளை வேலைக்கு அனுப்புகிறார்கள். சிறுவர் உரிமையில் முக்கியமான உரிமைகளைப் பார்ப்போமானால் கல்விக்கு முதலிடம் தரப்படவேண்டும். சிறுவரது அடிப்படை உரிமையான கல்வியைக் கற்கவிடாமல் சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்தல் தவறான விடயம்.

இவற்றைப் பற்றி விரிவாகப் பார்ப்போம். முதலில் குழந்தைகளின் உரிமை பற்றிய ஐ. நா. சபையின் பங்களிப்பைப் பார்ப்போம். குழந்தைகளின் உரிமை தொடர்பான பிரகடனம் 1959 இல் பொதுச் சபையினால் ஏகமனதாக நிறைவு செய்யப்பட்டது. சுக நலமான சாதாரண வளர்ச்சிக்கான வசதிகளையும் சந்தர்ப்பங்களையும் விசேட பாதுகாப்புகளையும் வழங்குவதற்குப் பிரகடனம் உறுதி செய்துள்ளது. இந்த உரிமைகளும் ஏனைய உரிமைகளும் சட்டரீதியான நிலையை அடைவதற்கும் கடமைப்பாட்டை உருவாக்கவும், 1989 நவம்பர் 20 இல் பட்டயமாக ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் நிறைவு செய்யப்பட்டது. 1992 ஒகஸ்டில் 120 அரசுகள் பட்டயத்தை ஏற்று உறுதிப்படுத்திக் கொண்டன.

50

சமாதானம் யுத்தத்தை விடச் சிறப்பானது மட்டுமல்ல. அது யிகவும் மோசமானது.

- பெர்னாட்ஷா -

குழந்தைகளை உரிமைகளுக்கான குழு ஒன்று தாபிக்கப்பட்டு அரசுகள் குழந்தைகளுக்கான உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதைக் கண்காணிப்புச் செய்து வருகின்றது. குழுவானது நோக்கங்கள் நிறைவு செய்வதற்கு ஆலோசனைகளையும் விதப்புரைகளையும் அரசாங்கங்களுக்கும் பொதுச் சபைக்கும் வழங்குவதற்கு உரிமை உடையதாகும். சிறுவர் உரிமைக்காக அமைக்கப்பட்ட அமைப்பே “யூனிசெப்” (UNICEF).

சிறுவர்கள் வேலைக்கமர்த்தல் பற்றிப் பார்ப்போமானால் 15 வயதிற்கு மேற்பட்ட வரையே வேலைக்கமர்த்தலாம். ஆனால் 15 வயதிற்குட்பட்ட பலரே வேலைக்கமர்த்தப்படுகிறார்கள். பத்திரிகையிலே சிறுவர்கள் வேலைக்கமர்த்தல் வேலையில் சிறுவர்களும் அவதியை “சிவகாசியில் சிவக்கும் கைகள்!” என்று வியங்கோள் குறியுடன் கட்டுரை வெளியிட்டிருந்தது. இந்தக் கட்டுரையில் இந்தியாவில் பிரபல பட்டாசுத் தொழிற்சாலை சிவகாசியில் அமைந்திருக்கிறது. இத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் சிறுவர்கள் எந்தளவு கொடுமைகளை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டியிருந்தார்கள். இங்கு வேலை செய்யும் சிறுவர்கள் தமது வயதை 14 வயதிற்கு மேற்பட்டதாகவே கூறுவர். அதற்குப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படும் வருகின்றன. பெற்றோர் தமது வறுமையை நீக்கப் பிள்ளைகள் உழைத்துத் தருகின்றனர் என்று இந்தக் கொடுமைகளைத் தட்டிக் கேட்காமல் இருக்கின்றனர். இதைத் தெரிந்திருக்கும் அரசாங்கமும் பாராமுகமாகவே இருக்கின்றது.

இலங்கையில் கூட இந்தப் பிரச்சினை இடம் பெறத்தான் செய்கிறது. “சிறு பிள்ளை வேளாண்மை இங்கு வீடு போய்ச் சேர்கிறது” என்ற தலைப்பில் பத்திரிகைச் செய்தி. இந்தச் செய்தி இவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறது. இலங்கையில் குழந்தைத் தொழிலாளர்களை அதிகளவில் வேலைக்கமர்த்தும் இடமாகக் கொழும்பு செட்டியார் தெருப் பகுதி மாறிவருகிறது. இது இலங்கை அரசினுடைய சிறுவர் உரிமைச் சாசனத்தைக் கேள்விக் குறியாக்கியுள்ளது. அரசு மற்றும் தனியார் ஊடகங்களில் சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்துவது தொடர்பாகப் பல்வேறுபட்ட பிரசாரங்களைச் செய்து வரும் இவ் வேளையில், தலைநகரத்தில் அதுவும் அதிகளவு சனநெரிசல் கூடிய பகுதிகளில் பல ஆயிரக்கணக்கான சிறுவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருப்பது கண்கூடாகக் காணக்கூடியதொன்று. ஒவ்வொரு நகைக்கடை வாசலிலும் நின்று “வாங்கோ ஐயா! வாங்கோ அம்மா!” என்று கூவியழைக்கும் சிறுவர் முதல் உள்வேலைகளில் ஈடுபடும் சிறுவர் வரை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது என்பது அந்தப் பத்திரிகைச் செய்தி.

வேலை செய்யும் சிறுவர்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. பாடசாலை என்பதையே அறியாமல் வாழ்கிறார்கள். சிறுவர்கள் வேலைசெய்து உண்ணும் அலலம் யாரால் வந்தது? பெற்றோரால் படிக்கிற வயதிலே படிக்க விடாமல் வேலைக்கனுப்பும் பெற்றோர்கள் பல பேர் தமது வறுமையைத் தீர்க்க பிள்ளையைப் பலிக்கடா ஆக்குகின்றனர். இலங்கை அரசாங்கம் கடுமையான சட்டங்களைப் போட்டு வேலைசெய்யும் சிறுவர்களை மீட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆனால், இந்தக் கொடுமை குறைந்து செல்வதாகத் தெரியவில்லை.

பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளிடம் அன்பாகப் பழக வேண்டும். பிள்ளைகள் செய்யும் தவறுகளை முதலில் சொல்லித்திருத்த வேண்டும். ஆனால் சில பெற்றோர்கள் அடித்துத் திருத்த முயற்சிப்பர். “தண்டிப்பால் மட்டும் குழந்தைகளைத் திருத்த முடியுமா?” என்ற தலைப்பிலான பத்திரிகைச் செய்தி பின்வருமாறு கூறுகிறது: சில பெற்றோர்கள் யார் மீதோ இருக்கும் கோபத்தினை, வெறுப்புக்களைத் தம் குழந்தைகள் மீதே காட்டித் தண்டித்துவிடுவர். எந்நேரமும் பிள்ளைகள் மீது கோபமாகவும் வெறுப்பாகவும் காணப்படுதல் பிஞ்சு உள்ளங்களில் ஏற்படும் தாக்கங்கள் பய உணர்வையும் வெறுப்பையும் அதிகரிக்கின்றது. பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை அவர்கள் பாதையில் சென்று திருத்த வேண்டும். பெற்றோர்கள் தங்களை வெறுக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததும் அவர்களை விட்டுப் பிரியப் பார்ப்பார்கள் சிறுவர்கள். சில பிள்ளைகள் அந்த வெறுப்பைச் சக மாணவர்களுடன் சண்டைபோட்டுத் தீர்ப்பர். சில பிள்ளைகள் அந்த வேதனைகளை மனதில் அடைத்து வைத்து வெந்து பித்துப் பிடித்தவர் போலக் காணப்படுவர். வகுப்பில் கடைசி மேசையில் ஒரு மூலையில் அமர்ந்திருப்பர். மற்ற மாணவர்களுக்குள்ள துடிப்பாட்டம் இவர்களிடம் காணப்படாது.

பெற்றோர்களின் அன்பைப் பெறாத பிள்ளைகள் 14 வயதிலான பிள்ளைகள் தம் வயது எதிர்ப் பாலரைக் காதலிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். வீட்டில் அன்பு கிடைக்காததால் எதிர்பாலர் மூலம் அவ்வன்பைப் பெறமுயல்வர். அறியா வயதில் இவ்வாறான நடத்தைகளில் சிறுவர்கள் ஈடுபடுவது தீய நடத்தைகளில் சிறுவரை இட்டுச் செல்லலாம்.

சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் பற்றிப் பார்ப்போமானால் இந்த விடயத்திலும் பெற்றோர் கவனமின்மை தெளிவாகிறது. பெண் பிள்ளைகளைச் சில பெற்றோர்கள் அதாவது வறுமைக் கோட்டின் கீழ் இருக்கும் பெற்றோர்கள் வேலைக்கு அனுப்புவார்கள். வேலைக்குச் செல்லும் இடங்களில் அப்பெண்கள் அங்குள்ள ஆடவர்களால் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தில் ஈடுபடுத்தப்படுவர். பாலியல் என்றால் என்ன என்று அறியாப் பருவத்தில் கற்பை இழப்பர். பெற்றோரின் தவறால் இந்தப் பெண்பிள்ளைகள் சீர்கெட்டுப் போகிறார்கள்.

இலங்கையில் அநேகமான பத்திரிகைச் செய்திகளில் சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகச் செய்திகளே வெளிவருகின்றன. எனவே சிறுவர் உரிமையில் முக்கிய பங்காற்றுவவர்கள் பெற்றோர்களே. பெற்றோர்களின் கவனமின்மையே இந்தச் சிறுவர் உரிமை மீறலுக்கு முக்கிய காரணமாகின்றது.

ஒவ்வொரு வருடமும் ஏன் சிறுவர் தினம் என்று ஒக்டோபர் முதலாம் திகதியைக் கொண்டாடுகிறார்கள்? சிறுவர் உரிமை பாதுகாக்கப்பட்டுச் சிறுவர்களே நாளைய உலகின் தூண்கள் என்பதை வையகம் உணர்வதற்கே எனலாம்.

பாதகஞ் செய்பவரைக்கண்டால் - நாம்
பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா! - அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்து விடு பாப்பா!

யுத்தம் என்பது சமாதானப் பிரச்சினை யிலிருந்து கோழைகளாக தப்பிச் செல்வதாகும்.

- தோமஸ் மேன் -

50

மொழித் திறன்கள் வளர

ராஜதரை மயூரன், ஆண்டு - 9 G

மனிதனை முதலாகக் கொண்ட எல்லா உயிர்களும் தங்களது உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் பரிமாற்றும் எந்த முறையையும் மொழியாகக் கொண்டுள்ளன. மனித இனத்தின் படிப்படியான வளர்ச்சியில் மொழிப் பயன்பாடு முக்கியமான ஒரு கட்டத்தை வகிக்கின்றது. மனிதன் விலங்குகளைவிட ஓர் உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருப்பதற்கு மொழியே காரணமாக அமைகின்றது. மனிதர் தமக்குள்ளே கருத்துக்களையும் உணர்வினையும் தொடர்புறுத்தும் முறைமையே மொழி எனலாம். மொழியியலாளர்கள் ஒலி வடிவங்களில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அமைப்பே மொழி என்பர். அந்த வகையில் தமிழ் மொழியின் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு கேட்டல், பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் என்பன துணைபுரிவனவாக அமைந்திருக்கின்றன.

கேட்டல் :

தமிழ் மொழியில் திறமையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு மூலமாக அமைவது கேட்டலாகும். கவனத்துடனும் தெளிவுடனும் தேவையானவற்றை மாத்திரம் கேட்டல் வேண்டும். கேட்கும்போது ஒலிகளை இனங் காணுந்திறன் மிகவும் முக்கியமானதாகும். கண்ணை மூடிக்கொண்டு சுற்றாடலில் கேட்கும் ஒலிகளைத் தரம் பிரித்தல், கேட்டல் சக்தியை வளர்ப்பதற்கு அடிப்படையாய் அமைவதாகும். சுற்றாடலில் நிகழும் ஒலிகளை வேறுபடுத்துவது போலவே மக்கள் கதைக்கும் சொற்களிலுள்ள ஒலி வேறுபாடுகளையும் அறிய வேண்டும். அதன் வாயிலாக லகர, ளகர, மூகர, ரகர, றகர, னகர, நகர, ணகர வேறுபாடுகளை அறிந்து கொள்ள முடியும். கேட்டல் திறனை வளர்ப்பதற்கு ஒரு முறை ஏதாவது ஒரு ஒலியை மாத்திரம் உண்டாக்கி அதனை இனங் காணச் செய்ய வேண்டும். மாணவர் முன்பு கேட்டிராத சம்பவம் அல்லது கதையைக் கூறி, அதனை அவர்களை அவதானமாகக் கேட்கச் செய்து, அதிலிருந்து வினாக்களைத் தொடுப்பதனுடாகக் கேட்டல் சக்தியை வளர்ப்பதுடன் கிரகித்தல் திறனையும் வளர்க்க முடியும்.

கேட்டல் திறனை வளர்ப்பதற்குச் சில அம்சங்களைக் கைக் கொள்ளலாம். கேட்கும்போது முக்கிய விடயங்களைக் குறித்தல், கேட்டவற்றை மீண்டும் நினைவுபடுத்தல், அவற்றைத் திருப்பி எழுதல், சரளமாகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும் அவற்றைப் பேசுதல் என்பவற்றின் மூலம் கேட்டல் திறனை வளர்க்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

பேச்சு :

நட்பு ரீதியிலான உரையாடல் ஒன்றைக் கேட்டு விபரித்தல், கதை சொல்லுதல், ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யும் விதத்தைக் கூறுதல், கதை ஒன்றை உருவாக்கல் என்பன ஆரம்பநிலைப் பேச்சுக்கு வழிகாட்டியாக அமையும். இவ்விதமாகச் சிறு சிறு பயிற்சிகளில் ஈடுபடுவதனுடாகப் பேச்சுத் திறனை வளர்த்துக்கொள்ளக் கூடியதாக அமையும். பேசும்போது கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பிற்கு ஏற்பப் பேச வேண்டியது மிகவும் அவசியமானதாகும். உடனடியாகத் தரப்படும் தலைப்பிற்குச் சரளமாகப் பேசக் கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பவர் மட்டுமே சிறந்த பேச்சாளனாக முடியும். இதற்குச் சிறந்த சொற்களஞ்சியம் தேவை. மொழி வளங்களையும் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

பேசும்போது அதற்குரிய அம்சங்களைக் கருத்திற் கொண்டு பேச வேண்டியது அவசியமாகும். தெளிவான உச்சரிப்பு தமிழ் மொழியில் சரளமாகப் பேசுவதற்கு வழி காட்டியாக அமையும். கருத்துக்களை கேட்கப்பட்ட தலைப்பிற்கேற்ற பொருத்தப்பாட்டுடன் அவற்றை ஓர் ஒழுங்கு முறையில் தொடர்புபடுத்தி, கருத்துச் செறிவுடையதாகப் பேச வேண்டும். மேலும் பேசும்போது மொழி செம்மையுடையதாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் பேசும் தொனியின் பொருத்தப்பாடு மிகவும் பொருத்தமானதாக அமைய வேண்டும். பேசும்போது நிற்கும் நிலை கவனத்திற்குரியதாக இருக்க வேண்டும்.

பேச்சுத் திறனை வளர்த்துக் கொண்டோமேயாயின், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு பேசக்கூடியதாக இருப்பதுடன் சரளமாகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும் பேசக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். கலந்துரையாடலிலும் விவாதித்தலிலும் ஈடுபடுவதனுடாகப் பேச்சுத் திறனை மிகவும் சிறப்பான முறையில் வளர்த்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

வாசித்தல் :

வாசிப்பு என்பது மனிதனொருவனைப் பூரணமாக்குகிறது. சிறு பிள்ளைகளிடம் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஈடுபடுத்துவதற்கு சுவாரசியம் வாய்ந்த கதைப் புத்தகங்களை அவர்களிடம் கொடுப்பதன் மூலம் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். வாசிக்கும் போது, தெளிவாகவும் விளங்கியும் வாசிக்க வேண்டும். வாசிப்பதனுடாகப் பல புதிய விடயங்களை அறிந்து கொள்ளுவதனுடன் ஞாபக சக்தியையும் வளர்த்துக் கொள்ள ஏதுவாக அமையும்.

“யுத்தத்தை நிறுத்தும் யுத்தம்” எனும் சொல்லை நான் ஒரு முறை பாவித்தேன்.
அவ்வாறான தவறொன்றை நான் அதற்கு முன் புரிந்ததில்லை.

- எச். பி. வேல்ஸ் -

வாசிக்கும் போது எழுத்தாளர் எடுத்துரைக்கும் கருத்தை மிகவும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஓய்வு நேரங்களில் இன்பத்துக்காக இலகுவான கதைப் புத்தகங்களையும் பொழுது போக்குச் சஞ்சிகைகளையும் வாசிக்கிறோம். இத்துடன் இலக்கியம், விஞ்ஞானம், வரலாறு, சமயம், மெய்யியல் போன்ற கலைத்துறைகளிலே நமக்கு ஈடுபாடுள்ள துறைக்குரிய நூல்களை வாசிக்கின்றோம். இவ்விதமாக வெவ்வேறு விதமான நூல்களை வாசிக்கும் போது வாசிப்பு வேகத்துடன் வாசித்தல் வேண்டும். வாசிப்பது ஓர் உயிர்ப்பான தொடர்பாடல் முயற்சி என்பதால் தமிழ் மொழியில் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு வாசிப்புப் பழக்கம் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

எழுதல் :

கேட்டல், பேசல், வாசித்தல் என்பவற்றின் விளைவாக ஏற்படும் திறனே எழுதலாகும். இயல்பாக எழுதும் ஆற்றலை விருத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். எழுத்து மொழிக்குரிய இயல்புகள் மாறா வகையில் எழுதல் திறமையை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு செல்வதற்குரியதாக அமையும். எழுதும் போது உவமை, உருவகம் போன்ற அணிகளைக் கையாண்டு எழுதல் சிறப்பானதாகும். வெள்ளை நடையில் எழுதாமல் மிகவும் சிறப்பான வகையில் எழுத வேண்டும். கதை ஒன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு அதனை நாடகமாக எழுதுவதனுடாக எழுத்துத்திறன் வளர்ச்சியடையும்.

எழுதும் போது பொறிமுறைத் திறனை வளர்த்தல் வேண்டும். அளவு, வடிவு, அமைப்பு என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு எழுதுதல் இதனுள் அடங்கும். எழுத்து அழகாக -

உறுப்பமையப் பார்த்தெழுதல் பயிற்சிகளை வழங்கலாம். பொறிமுறைத் திறன்கள் எனும்போது எழுத்தைச் சரியாக எழுதத் தொடங்கி முடித்தல், உயிர்க்குறிகளான அரவு, விசிறி, கொம்பு என்பவற்றை ஒழுங்காக இடுதல் என்பன முக்கியமாகும். மேலும், எழுத்துக்களுக்கிடையேயுள்ள தூரம், எழுத்துக்களைச் சரியான அளவில் எழுதல் என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு எழுத வேண்டும். நேராக வரிசையாக ஒழுங்கான பந்தியமைப்பில் எழுதல், எழுத்துத் திறனை உயர்வடையச் செய்யும். குறியீடுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். முற்றுப்புள்ளி, வினாக்குறி, மெய்ப்பாட்டுக்குறி, காற்புள்ளி, முக்காற்புள்ளி, மேற்குறி என்பவற்றை இட்டுத் தெளிவாக எழுத வேண்டும்.

எழுதும்போது கருத்துக்கள் தலையங்கத்திற்குப் பொருத்தமாக இருப்பது முக்கியமானது. மனங் கவரத்தக்க வசன நடையையும் சிறந்த மொழியாட்சியையும் பயன்படுத்தி எழுத வேண்டும். இலக்கணத்திற்கு இசைவாக இலக்கண வரம்புக்கமைய எழுத வேண்டும். எழுத்துக்களில் அழகு, தெளிவு இருத்தல் வேண்டும். எழுதும்போது முக்கியமாக எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை இன்றி எழுத வேண்டியது அவசியமாகும்.

தமிழ் மொழித் திறன்களை வளர்ப்பதற்குக் கேட்டல், பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் போன்றவற்றில் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இவற்றை மிகவும் தெளிவாக அறிந்து கொண்டால் அவற்றினூடாகத் தமிழ் மொழியில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெறமுடியும்.

ஒருவர் மாத்திரம் பேசும்போது, வாக்குவாதம் ஏற்பட இடமில்லை. இருவர் பேசினால்தான் எதிரும் புதிருமாக, வாக்குவாதம் உண்டாகிறது. ஆத்திரமுட்டக் கூடிய இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு தரப்பினராவது மெளனமாக இருந்தால், அதுவே செயற்கரிய செயலாகும். வலியவர் மெளனத்தைக் கடைப்பிடித்தால் அதுவே பெரிய அறமாகும். எனவேதான்,

“அடக்கம் அமரஞன் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரஞன் உய்த்து விடும்”

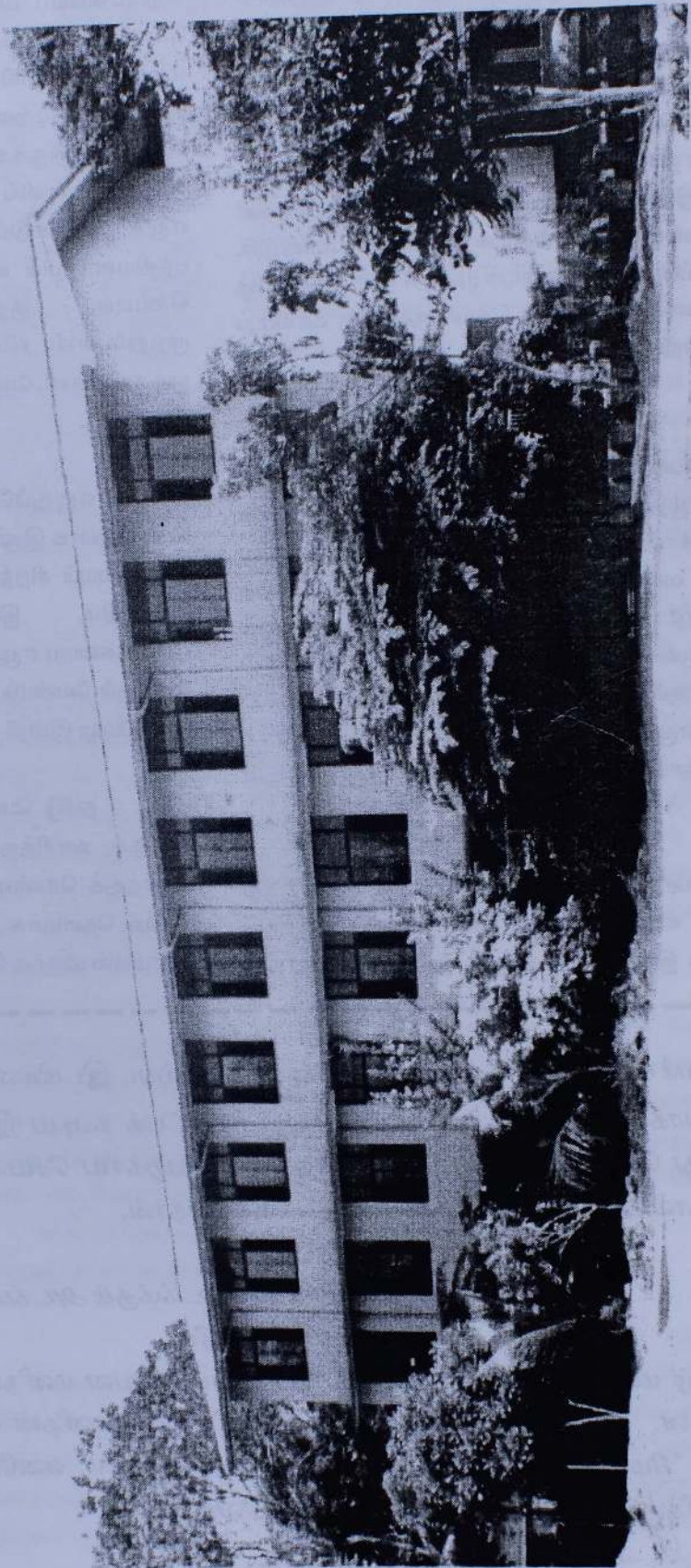
என்கிறது தமிழ் மறை. அடக்கம், பணிவு, பொறுமை என்பன மனிதனைத் தெய்விக நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வல்லன. அதை மனிதனில் காணப்படாவிட்டால், மனிதன் விலங்கு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றான். “மோனமென்பது ஞான வரம்பு” என்பர் பெரியோர். எனவே, மெளனம் பேணி, தொல்லைகள் தவிர்த்து, மனிதத்தன்மையுடன் நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக.

குறள் அமுதம்

“எவ்வளவு தேவையான போதும், எவ்வளவு நீதியான போதும்
யுத்தம் ஒரு குற்றமில்லை என எண்ணாதீர்கள்.

- அர்னஸ்ட் ஹெய்ங்வே -

50

அறிவியல்

★ புதிய தகவல் சாதனம்	— சி. நிரோஷன்	67
★ தாவரங்களின் பயன்கள்	— பாலச்சந்திரசர்மா விஷ்ணுவத்ஸசர்மா	67
★ சுத்தமாக வாழ்ந்தால் சுகமாக வாழலாம்	— வரதராஜா உதயதர்ஷகுமார்	67
★ விண்ணளாவிய விஞ்ஞானம்	— இ. நிருஷன்	68
★ சமூகப் பால் நிலை	— பிரபாகரன் பிரஷாந்	69
★ விந்தை மிகு உடல்	— செல்வநாயகம் திருச்செல்வன்	70
★ கணநேரம் நில்லுங்கள்	— இராஜதுரை மதிசுகன்	71
★ கனேடிய உலகப் பல்கலைக்கழக
சேவையும் தொழில்சார் பயிற்சியும்	— O. ஆறுமுகம்
Deputy field Director H. R. D. Admin.	72
★ விண்வெளிப் பயணம்	— சொர்ணலிங்கம் கிரிசன்	75

புதிய தகவல் சாதனம்

சீ. நிரோசன், ஆண்டு - 3 E

(பரிசுபெற்ற கட்டுரை)

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் புதியதோர் தொழில்நுட்பத்தை சூழலில் கணினி செல்வாக்குப் பெறுகின்ற காரணத்தினால் இன்று உலகமே அருகில் உள்ள நிலைக்கு வந்துவிட்டது. விஞ்ஞானம் தொழில்நுட்பம் காரணமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கணினி பல ஆயிரம் மொழிகளிலான தட்டச்சுப் பொறிகளுக்குச் சமனாகும். தகவலைச் சேர்த்து வைக்கும் களஞ்சியமாகத் தொழிற்படுகின்றது. மீண்டும் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வந்து மிகவிரைவாகத் தகவல் தருகின்றது. இதில் அற்புதம் என்னவென்றால் மிகச் சிறியதொரு வன்பகுதிக்குள் பல்வேறு கோவைகளைக் களஞ்சியப்படுத்தி எடுக்கலாம். பல வருடங்களுக்கு முந்திய தகவல்களை அடுத்த கணமே தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை வழங்குகின்றதால் கால விரயம், வளவிரயம், ஆளணி விரயங்களைக் குறைத்து, சிக்கனத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடிகிறது. மாதக்கணக்காக காத்திருந்து தகவல்களைப் பெறவேண்டிய காலம்போய் இன்று பல்லாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ளவருடனும் அதே கணம் நேருக்கு நேர் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பை அளிக்கின்றது. மிகக் குறைந்த செலவில் சேமிக்கலாம்; தொடர்பாடலாம்; ஊழிய வளங்களைச் சேமிக்கலாம். இதுவரை அடைய முடியாத பெறுபேறுகளை அடையலாம். நவீன பொருளாதார பண்டங்களைச் சந்தைக்குக் கொண்டு வரலாம். மனித மூளையினால், கையினால் ஆற்ற முடியாத பல வேலைகளையும் ஆக்கங்களையும் மிக விரைவாக ஆற்றவும் முடிகிறது.

தாவரங்களின் பயன்கள்

பாலசந்திரசர்மா விஷ்ணுவத்ஸசர்மா, ஆண்டு - 5 E

தாவரங்கள் பூமியின் அரிய செல்வங்களில் ஒன்றாகும். உயிர்களுக்கு உணவாகவும் வாழும் இடங்களாகவும் இவை காணப்படுகின்றன. தாவரங்கள் உணவு தயாரிக்கும் போது (ஒளிதொகுப்பின் போது) கரியமில வாயுவை உள்ளெடுத்து ஓட்சிசனை வெளிவிடுகின்றன. மண்ணரிப்பைத் தடுத்துப் பூமிக்குக் கவசமாகவும் அமைகின்றன. இயற்கைச் சமநிலையைச் சீராகப் பேணத் தாவரங்கள் உதவுகின்றன. அத்துடன் உரிய காலங்களில் மழை பொழியவும் காரணமாகின்றன.

பல கிடைத்தற்கரிய மூலிகைத் தாவரங்கள் கொடிய நோய்களிலிருந்து எம்மைக் காக்கின்றன. இஞ்சி, துளசி, கற்பூரவள்ளி, தூதுவளை, குப்பைமேனி என்பன எமக்குச் சாதாரணமாகத் தெரிந்த மூலிகைச் செடிகளாகும். உணவுவகை, உடை, வீட்டுத் தளபடம் எனப் பல பயன்களுடன் மண்ணில் உக்கிப் புதையும் தாவரத்தின் பகுதிகள் பயன்மிக்க எரிபொருட்களாகவும் மாறுகின்றன.

மேலும் தாவரம் எனும்போது இங்கு காடுகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவை பறவை, விலங்குகளின் இருப்பிடமாகவும், உணவாகவும், நாட்டின் இயற்கை வளத்தையும் அதன் அழகையும் பிரதிபலிப்பனவாகவும் அமைகின்றன.

தாவரங்களில் இருந்து பயன்களைப் பெறுவதற்காக மனிதன் அதனை அதிகளவில் நுகர்வதால் அவை அழிந்து போகும் அபாயங்களும் அதனைத் தொடர்ந்து பல பிரச்சினைகளும் உருவாகின்றன.

எனவே பூமிக்குப் பாதுகாவலாகவும் மனிதனுக்கும் உயிரினங்களுக்கும் பல்உபயோகத் தன்மை கொண்டதுமான இத்தாவர இனங்களை அழிவடைய விடாது பாதுகாப்பதுடன் எமது வாழ்நாளில் முடிந்தளவு தாவரங்களை நாட்டுவதன் மூலம் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குச் சிறந்த வழிகாட்டிகளாகவும் திகழ்வோமாக!

சுத்தமாக வாழ்ந்தால் சுகமாக வாழலாம்

வரதராஜா உதயதர்ஷகுமார், ஆண்டு - 5

மக்கள் யாவரும் இன்பமான வாழ்வை விரும்புகின்றனர். இன்பமான வாழ்வுக்கு உள்ளம், உடல் என்னும் இரண்டும் நலமாக இருத்தல் வேண்டும். உள்ளம் நலமாக இருப்பதற்கு நல்லெண்ணம், நற்செயல், நல்லோரிணக்கம் என்பன உதவி புரியும். உடல் சுகமாக இருப்பதற்குத் தூய காற்று, நிறையுணவு, சுத்தமான உடை, காற்றோட்டம், வெளிச்சம் உள்ள வீடு, நற்பழக்கம், தூய சூழல் என்பன அவசியமாகும்.

அதிகாலையில் நித்திரைவிட்டுழுதல், பல் துலக்கி முகம் கழுவுதல், நன்னீரில் குளித்தல், இறைவனை வணங்குதல், இலகுவான உணவுகளை உண்ணுதல், மதிய உணவு நிறைவாக அமையவேண்டும், அதிலே மாப்பொருள், இலிப்பிட்டு, புரதம், தாதுப்பொருள் முதலியன அடங்கி இருத்தல் வேண்டும். உண்ணுவதற்கு முன்னும் பின்னும் கையலம்புதல் வேண்டும். அருந்தும் நீர் சுத்தமானதாய் இருத்தல் மிகவும் நன்மையாகும்.

மாலை வேளைகளில் தூய காற்றும் சூரிய வெளிச்சமும் உள்ள இடத்தில் விளையாடுவது நல்லது. பால் நிறையுணவாகும். ஆதலில் ஒரு நாளில் ஒரு முறையாவது பால் பருகுதல் வேண்டும். உரிய நேரத்திற்கு நித்திரைக்குச் செல்லவும் வேண்டும்.

அசுத்தமான உடல், அசுத்தமான ஆடை, அசுத்தமான சூழல் என்பன மனமகிழ்ச்சியின்மையையும் நோயையும் உண்டுபடுத்தும். நமது உடலை மூடியிருக்கும் தோலுக்குப் பல விதமான தொழில்கள் இருந்தபோதும் உடலைப் பாதுகாப்பது அதன் முக்கிய பணியாகக் கருதப்படுகின்றது. இது நோய்க் கிருமிகள் உள்ளே போகாதவாறு தடுக்கிறது. அளவு கடந்த தடப்பங்களின் தாக்கங்களில் இருந்து சுகமான வாழ்வுக்குத் தேவையான அம்சங்களை மேலும் பாதுகாக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய அனைத்தையும் அனுசரித்து நடந்தால் நீண்ட காலம் நலமாக வாழலாம்.

பழிவாங்கலுக்குப் பழிவாங்கல் தீர்வாகாது.

- புத்திரான் -

50

விண்ணளாவிய விஞ்ஞானம்

இராமச்சந்திரன் நிருஷன், ஆண்டு - 9 G
(பரிசு பெற்ற கட்டுரை)

விஞ்ஞானம் அரிய சாதனைகளை உலகிற்கு நிலைநாட்டி வருகின்றது. கடந்த 300 ஆண்டுகளாக அதன் வளர்ச்சி உயர்ந்துள்ளது. அந்த 300 ஆண்டுகளிலும் அது மிகப்பெரிய வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. விஞ்ஞானம் என்பது மேலான அறிவு. அது நெறிப்படுத்தப்படும் போது மெய்மை நிறைந்த விளைவுகளைத் தருகின்றது. அவ்விளைவுகள் மனிதனை நலமுற வாழ வைக்கின்றன. மனித வரலாறு மிகவும் பழமையானது. அதனையொப்ப விஞ்ஞானமும் பழமையானது.

இரண்டாம் உலகப் போரில் யப்பான் என்ற இடத்தில் ஹிரோஷிமா, நாகசாகி என்னும் நகரங்களில் நவீன யுத்தக் கருவிகள் ஏற்படுத்திய விளைவுகளைக் கொண்டு விஞ்ஞானம் மனித இனத்தை முற்றாக அழித்து விடுமெனக் கூறுவோரும் உளர். “எய்தவன் இருக்க அம்பை நோகலாமா?” என்றோர் முதுமொழி உண்டு. போர்க் கருவிகளைக் கண்டுபிடித்தவன் மனிதன். அக்கருவிகளை ஆக்கிப் போரை நடத்துபவன் மனிதன். விஞ்ஞானமன்று. ஆகவே மனிதன் செய்கின்ற பிழைகளை விண்ணளாவிய விஞ்ஞானம் செய்ததாகக் கூறுவது பொருத்தமற்ற கூற்றாகின்றது.

மின்சக்தி இயற்கையானது. தக்க சூழ்நிலையில் அது பல்வேறு பயன்களாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. மின்சக்தியின் வலுவினால் மனிதன் பல்வேறு பொறிகளை இயங்கச் செய்கின்றான். விஞ்ஞானம் அதன் தோற்றத்தை ஒழுங்கு செய்து தருகின்றது. இன்று எங்கும் எல்லாவற்றிலும் விஞ்ஞானம். அது மனித வாழ்வுடன் இரண்டறப் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றது. விஞ்ஞானம் இன்றேல் வாழ்வு இல்லை என்ற நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது.

மேலும் விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் சமய நம்பிக்கையையும் கொடுக்கின்றன எனக் குறை கூறுவோரும் உள்ளனர். அவர் கூற்றுப் பொருந்துவதாக இல்லை. விஞ்ஞானம் இல்லாத சமயமும், சமயம் இல்லாத விஞ்ஞானமும் எதற்கும் பயன்படமாட்டாது என அணு உலகத்தின் தந்தை அங்ளரைன் கூறியமை இங்கு நோக்கத்தக்கது. உழவுத் தொழிலை எடுத்துக்கொள்வோம். ஏருக்கும் எருதுக்கும் பதிலாக புதிய உழவு இயந்திரம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. விதைத்தல், கிருமி நாசினி தெளித்தல், அருவி வெட்டுதல் முதலிய வேலைகளை எல்லாம் சுலபமாகச் செய்யமுடிகிறது. அமெரிக்க விவசாயி ஒருவன் தனித்தே ஆயிரம் ஏக்கர் காணியில்

இயந்திரங்களின் உதவியில் பயிரிடுகிறான். பிரயாண சாதனங்களைப் பொறுத்த வரையில் சுலபம், சொகுசு, வேகம் கொண்ட ஊர்திகள் பல உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லா வசதிகளோடும் கூடிய கப்பல்கள், கோட்டைகள் போன்று கடலில் மிதக்கின்றன. மிகை ஒலி வேக விமானங்கள் சந்திர மண்டலப் பரிமாணங்கள் எல்லாமே விஞ்ஞானிகளின் வியக்கத்தகு சாதனங்களே. இன்னும் வாழ்வின் வசதிக்கு வாய்ந்த படைப்புக்களோ அளவில்லாதனவாம். நல்லதோர் இல்லத்தரசியாக, கூலி மிகக் கேளாத சேவகனாக உதவி அடுக்களையிற் பணி புரியும் விஞ்ஞானம் மனித இனத்திற்கு வழங்கிய மகத்தான பரிசுகள் என்றால் மிகையாகாது.

கைத்தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். உலகின் பல பாகங்களிலும் அளவிட்டுக் கூற முடியாத முறையில் தொழிற்சாலைகள் எழுந்து நிற்கின்றன. அவை மனிதர்கள் பல மணித்தியாலங்கள் பாடுபட்டு குறைந்த அளவில் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை எல்லாம் சில மணிதார்களுடன் சில மணித்தியாலங்களில் பரந்த அளவில் உற்பத்தி செய்ய உதவுகின்றன. இது விஞ்ஞானம் செய்யும் விந்தையல்லவா?

குறைந்த விலையில் பொருள்களை வாங்கி மக்கள் நிறைந்த பயன்பெறுகின்றனர். இந்நிலையை உருவாக்கிய பெருமை விஞ்ஞானத்தையே சாரும். மருத்துவத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களும் சாதனைகளும் வார்த்தையால் சொல்லி அடங்கா. மலேரியா, கசம் போன்ற சாதாரண வருத்தங்களினாலும் மரணத்தைத் தழுவிய மனிதன் இன்று இருதய மாற்று சத்திர சிகிச்சை மூலம் உயிரோடு உலாவுகிறான். அண்மையில் கூட செயற்கை இருதயத்துடன் உலாவுகிறான். இன்னொரு மனிதன் அதுவும் சந்ததி அற்ற குடும்பம் இன்று பரிசோதனைக் குழாய் குழந்தை முறை மூலம் ஒரே சூலில் மூன்று குழந்தைகளை அதுவும் ஆணா? பெண்ணா? மருத்துவரா? பொறியியலாளரா? எனத் தீர்மானித்துப் பெறக்கூடிய அளவுக்கு, புதுமைகளைச் சாதித்து வருகின்றது. எனவே, இன்று அதை விரித்துக் கூறப்போனால் அதன் எல்லையைக் கூறமுடியாது.

விண்ணளாவிய விஞ்ஞானம் என்பது ஏது புதுமை? உலகைப் படைக்கும் ஓர் அறிவுக் களஞ்சியம். மனிதனது சிந்தனையைத் தூண்டி மூடநம்பிக்கையும் புறங்கண்டு அவன் வசதியாக வாழ்வதற்கு வழிகாட்டி அவனை இன்புரிக்கு அழைத்துச்செல்வது விண்ணளாவிய விஞ்ஞானமே என்பது ஒரு சிறிதெனும் மிகையாகாது.

50

ஆயுதம் எடுத்தவன் ஆயுதத்தால் மடிவான்

- பழமையான கூற்றொன்று -

சமூகப் பால் நிலை

(Social construction of Gender)

பிரபாகரன் பிரசாந், ஆண்டு - 9 G

பால்நிலை என்றால் மனப்பாங்குகளையும், விழுமியங்களையும் கொண்டு சமுதாய நிலையின் கீழ் சமூகம் தீர்மானிக்கப்படுகின்ற ஆண், பெண் இயல்புகள் ஆகும். சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட ஆண், பெண் தொடர்பான பால்நிலை பல குணவியல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அவையாவன: இயல்பு, ஆற்றல், பொறுப்புக்கள், நடத்தைகள், நடபங்கு, சமூகப்பார்வை, அந்தஸ்து நிலை (அதிகாரம்) என்பனவாகும்.

பெண் ஒருத்தி பற்றிச் சமுதாயம் உருவாக்கிய முறையை நோக்கும்போது மனிதவிருத்தி செய்வதில் முக்கிய பங்கு ஆயினும் பெற்ற பிள்ளையை அவளே பராமரிக்க வேண்டும். இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வீட்டுக்குள் கட்டுப்படுகின்றாள். அத்தோடு உணவு தயாரித்தல், வீட்டுச்சுத்தம் போன்ற குடும்பப் பொறுப்புக்களும் அமைந்திருந்தன. ஆனால் ஆணுக்கு வீட்டிற்கு வெளியே சுற்றித் திரிந்து தனக்காக ஒரு பிழைப்பைத் தேடி செல்வம், பொருட்கள், வசதிகள் என்பவற்றைச் சேகரித்தல் என்றெல்லாம் பொறுப்புகள் அமைந்தன. ஆனால் காலப்போக்கில் பெண்ணின் பர்துகாப்பிற்கு ஆண் அவசியப்பட்டான்.

வருடக் கணக்கில் சமுதாயத்தினால் வலியுறுத்தப்பட்ட இத்தகைய எண்ணப்பாடுகள் ஆண்கள், பெண்கள் மீது சுமைகளைச் சுமத்தக் காரணமாக அமைந்தது. பெண்ணானவள் வலிமையற்றவள், மென்மையானவள் எனக் கருதப்பட்ட போது அவள் சுதந்திரமாகச் செயற்பட முடியாதிருந்தது. ஏனெனில் சமூகமானது இதை அவளிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கும் சுதந்திரமாகச் செயற்படுவதற்கும் தானே முடிவு எடுப்பதற்கான உரிமையையும் அவள் இழக்கின்றாள். அவள் சுதந்திரமாகச் செயற்பட முயற்சித்தால் அவளை விசித்திரமானவள் என்று சமூகம் தள்ளி வைக்கின்றது.

சகல பெண்களுமே சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்புக்களைப் பூர்த்தி செய்வதில்லை என்றும் அவர்களுக்காக வார்த்தைப்பட்ட அச்சுக்கள் சகல ஆண்களும் பொருத்த முடியாதென்றும் எல்லோருக்கும் புலனானது. வீடு சம்பந்தமான வேலைகளுக்கும், குடித்தனப் பொறுப்புக்களுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கும்படி பெண் எதிர் பார்க்கப்படும் போது தொழிற் சந்தையில் இரண்டாம் பட்ச முக்கியத்துவத்துடனேயே அவள் கருதப்படுகின்றாள். ஸ்தாபனமொன்றில் அவள் முழுநேரத் தொழில் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தாலும் அவள் பிள்ளைகளையும், வயதானவர்களையும் பராமரித்தல், உணவளித்தல், கவனித்தல் உட்பட சகல குடித்தனம் தொடர்பான பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றாள். ஏனெனில் அவளை முதன்மையாக ஓர் இல்லத்தரசியாகவே சமூகம் எண்ணுகிறது. இவ்வாறாகக் காலா காலமாக நடைமுறையில் உள்ள மக்களின் பால் நிலைத் தொடர்பான பிரதிமைகளும்

சிந்தனைகளும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையில் சமமற்ற உறவுகளைக் கொண்டு வந்தமையினால் பால் நிலைத் தொடர்பான பிரச்சினைகளை நவீன சமுதாயம் ஆராய முற்படுகின்றது.

இவ்வாறு பால்நிலைப் பிரச்சினைகளையிட்டுக் கருத்துப் பரிமாற்றப்படும்போது ஆண்களும் பெண்களும் பணிகளைப் பங்கிட்டு செயலாற்றல், சேர்ந்து சமுதாயங்களைக் கட்டியெழுப்பல் போன்ற கருத்துக்கள் வெளிக் கொணரப்படுகின்றன. இவை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் நன்மை பயக்கின்றன. ஒரு பாலாரின் குணவியல்புகளெனக் கூறப்படும் நற்குணவியல்புகளை மற்றப் பாலாரிடம் காணச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகின்றது. ஒரு பாலாரின் மேல் சுமத்தப்பட்ட சமூகப் பொறுப்புகள் மற்றப் பாலாரினால் பகிர்ந்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை அமைகிறது. சமுதாயத்தில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே இவை சமத்துவத்தை உருவாக்குகின்றன. ஒருமைப்பாட்டினைக் கொணர்கின்றன. சமுதாயத்திற்குப் புதிய விளக்கத்தினைக் கொடுக்கின்றன.

1981இல் அமுல்படுத்தப்பட்ட (CEDAW) இணக்க உடன்படிக்கையின்படி பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையே சமத்துவத்தை எய்துவதற்கு சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் தத்துவங்களையும் நியமங்களையும் எடுத்துரைக்கிறது. இது முப்பது உறுப்புகளையும் (ARTICLES) கொண்ட இந்த இணக்க உடன்படிக்கை பெண்களுக்கெதிரான பேதம் காட்டுதல் யாதென வரையறுப்பதுடன் இத்தகைய முடிவுறுத்துவதை (சட்டப்படி மேற்கொள்ள முடியும்) அதன் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த உடன்படிக்கைக்கு அமைய பெண்களுக்கு எதிரான பேதம் காட்டலாவது சமூகத்திற்கு எடுத்து விளங்கப்படுத்தப்படுகிறது.

பால்நிலை தொடர்பான நிலைமை என்னும் போது பெண் என்பவள் தொழில் ரீதியாக, கலாசார ரீதியாக, குடும்ப அமைப்பு முறையாகச் சட்டவாக்கங்கள் மூலமாக எந்தளவு தூரத்திற்குப் பாராபட்சத்திற்கு உள்ளாகிறாள் என்பதை அவதானிக்க வேண்டும். பால்நிலை (Gendes) என்பது உயிரியல் உருவாக்கம் அல்ல. இது ஒரு சமூக உருவாக்கம். சமூகத்தினால் இரு பாலாருக்கும் குடும்பங்களினதும் சமூகப் பொருளாதார நலத்திற்குக் கணிசமான பங்கு கொடுக்கின்றனர். இப்பங்களிப்பு சமூகங்கள், நாடுகள் ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிக்கு அவசியமாகின்றது. ஆண் பெண்ணிற்கிடையிலான வேறுபாடுகள் சமூகத்தினால் உருவாக்கப்படுகின்றன. அவை சமூகத்தினால் மாற்றப்படக்கூடியவை. மாறவும் செய்கின்றன. சமய, கலாசாரங்களினால் நிலை நிறுத்தப்படுகின்றன. வேறு சிலவற்றால் மாற்றப்படுகின்றன. நாமும் இணைந்து மாற்ற முயல்வோம்.

பழிவாங்கல் மிருகங்களுக்குரிய நீதியான விடயமாகும்.

- பிரான்சிஸ் பேகன் -

50

விந்தைமிகு உடல்

செல்வநாயகம் திருச்செல்வன், ஆண்டு - 9 G

எமது உடலைப் பார்ப்போமாயின் அதன் அடிப்படை ஆக்கக் கூறு கலமாகும். பல கலங்கள் சேர்ந்து இழையத்தை உருவாக்குகின்றன. பல இழையங்கள் சேர்ந்து உறுப்புகளை உருவாக்குகின்றன. பல உறுப்புகள் சேர்ந்து தொகுதிகளை உருவாக்குகின்றன. உடலில் பல தொகுதிகள் காணப்படுகின்றன. எமது உடலில் காணப்படும் தொகுதிகளில் சுவாசத் தொகுதி, குருதிச் சுற்றோட்டத் தொகுதி, சமிபாட்டுத் தொகுதி, கழிவகற்றும் தொகுதி, எலும்புத் தொகுதி, சதைத் தொகுதி, நரம்புத் தொகுதி, இனப்பெருக்கத் தொகுதி, அகஞ்சுரக்கும் தொகுதி என்பன சிலவாகும். எமது உடலில் விந்தை மிகு தொகுதிகள் போல் விந்தை மிக்க உறுப்புக்களும் காணப்படுகின்றன.

எமது உடலில் மிகப் பெரிய பாகமாகத் தோல் கருதப்படும். தோலில் மெலனின் எனும் நிறப்பொருள் காணப்படும். இதுவே இதன் நிறத்திற்குக்காரணம். தோலின் நிறம், இனத்தவரின் வேறுபாடுகள் என்பன நிறமூர்த்தத்தால் ஒவ்வொரு சந்ததியினருக்கும் எடுத்துச் செல்லப்படும். (DNA) தோல் பல பணிகளை ஆற்றுகின்றது. வெளியில் இருந்து நுண்ணங்கிகள் இடையூறுகள் உள் உறுப்புகளைப் பாதிக்கா வண்ணம் பாதுகாக்கிறது, உடலின் வெப்பநிலையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது, உடலில் நீரின் அளவு, தோற்றம் என்பவற்றையும் பாதுகாக்கிறது, இது சூரியனிலிருந்து வரும் புற ஊதாக் கதிர்களிலிருந்து எம்மைக் காக்கிறது, உடலில் நீர் உறிஞ்சப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்துகிறது, இது கழிவகற்றும் தொழிலை ஆற்றுகின்றது, புறச்சூழலுக்கும் உணர்திறனைக் காட்டுகிறது, இவை தோல் ஆற்றும் பணிகளில் சிலவாகும்.

ஓமோன்களை நோக்குவோமாயின் மனித உடலில் நடைபெறும் பெரும்பாலான தொழிற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் இரசாயனப் பொருட்கள் ஓமோன்களாகும். இவற்றிற்கு கான்கள் கிடையாது. இவை குருதியுடன் கலந்து உடல் முழுவதும் பரவும். கபச் சுரப்பி, கேடயச் சுரப்பி, புடைக்கேடயச் சுரப்பி, அதிரினர் சுரப்பி, சதையி, சனனிகள், விதைகளும் சூலங்கள் ஆகியவை சுரப்பிகளுள் முக்கியமானவை. கபச் சுரப்பியைப் பார்ப்போமாயின் இது மிகவும் பிரதானமான அகஞ்சுரக்கும் சுரப்பியாகும். இது ஓமோன்களைச் சுரப்பது மாத்திரமன்றி மற்றைய கானிற் சுரப்பிகளைத் தூண்டும் தொழிலையும் கட்டுப்படுத்தும் தொழிலையும் ஆற்றுகிறது. இது வளர்ச்சி ஓமோனையும் ADH யையும் சுரக்கின்றது. (Anti Diuratic Hormone). வளர்ச்சி ஓமோன் ஆணின் விதை வளர்ச்சிக்கும் பெண்ணின் சூலகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் காரணமாகிறது. வளர்ச்சி ஓமோனின் அளவு குறைவதால் குள்ளநிலையும் கூடுவதால் இராட்சத உருவமும் உண்டாகும். ADH ஓமோன் நீரின் அளவையும் கட்டுப்படுத்தும்.

கேடயச் சுரப்பி உடற் கலங்களின் தொழிற்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தும். இது உணவிலிருந்தும் நீரிலிருந்தும் அயலணை அகத்துறிஞ்சி தைரொக்சின் என்னும் ஓமோன்களைச் சுரக்கும்.

இதுவும் ஓமோன் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமானது. இன்கலின் குளுக்கோசைனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இது சதையில் சுரக்கப்படும் ஓமோனாகும். இது குளுக்கோஸ் குறையும் போது பசியை ஏற்படுத்துகிறது.

அடுத்ததாக அதிரீனில் சுரப்பியை நோக்குவோம். இது அதிரீனவினைச் சுரக்கும். (Adrenalin) இது நாம் பயந்த வேளையில் எமக்குத் திடீர் சக்தியை வழங்கும்; இது எம்மை அபாயத்திலிருந்து காக்க உதவும். நாம் மனித உடலில் நடைபெறும் விந்தை மிகுந்த செய்கைகளைப் பார்த்தால் ஒரு சீர்த்திடனிலை, நீரைக் கட்டுப்படுத்தல், வெல்லத்தைக் கட்டுப்படுத்தல் என்பன சிலவாகும்.

ஒரு சீர்த்திடனிலை என்பது உடலின் அகச்சூழலின் நிலைமைகளை மாறாது பேணுதல். ஒரு சீர்த்திடனிலையைப் பேணுவதற்கு குருதியில் காணப்படும் குளுக்கோசின் அளவு, உடலில் காணப்படும் நீரின் அளவு, உடலின் வெப்பநிலை என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

வெப்பமான வேளையில் இழையங்களில் நடைபெறும் தகனம் அதிகரிக்கும். தோலினுள் வெப்பமான குருதி பாயும். வியர்வை ஆவியாகி வெளியேறும். இச் செயற்பாட்டால் எமது உடல் குளிர்ச்சியடையும். குளிர்ச்சியான வேளையில் தோலின் மயிர்கள் சிலிர்த்தும். உடல் நடுங்கும். குருதி நாளங்கள் சுருங்கி அதனுடாகச் செல்லும் குருதியின் அளவு குறையும். வெப்பம் சேமிக்கப்படும். இவ்வாறாக எமது உடல் வெப்பமாகும்.

எமது உடலில் 7/10 பங்கு நீராகும். இதில் 1/4 பங்கு குருதியிலும் இழையங்களிலும் அடங்கும். உடலிலிருந்து வியர்த்தல், மலம் கழித்தல், சுவாசித்தல், உமிழ் நீர் உமிழ்தல், கண்ணீர் ஆகிய செயற்பாடுகளால் நீர் வெளியேற்றப்படுகிறது. இரண்டு தொடக்கம் மூன்று வீற்றர்வரை நீர் வெளியேற்றப்படுகிறது. வெளியேறும் நீரில் அரைவாசி நீர் சிறுநீரகத்தினூடாக வெளியேற்றப்படுகிறது. வெளியேற்றப்படும் சிறுநீரில் தொண்ணூற்று ஆறு வீதம் நீரும் மிகுதி வீதம் உப்புக்களுமாகும். வெப்பமான நாட்களில் அதிக வியர்வை வெளியேறும். சிறுநீர் கழிக்கும் அளவு குறையும். அதிக தாக்கம் ஏற்படும். மழை நாட்களில் வியர்த்தல் குறையும் சிறுநீர் கழிதல் கூடும், தாகம் குறையும்.

உடலில் குளுக்கோஸ், சக்தியை வழங்குகின்றது. நூறு மில்லி வீற்றர் குருதியில் 80-90 mg குளுக்கோஸ் காணப்பட வேண்டும். மேலதிக குளுக்கோஸ் கிளைகோசனாக தசையிலும் ஈரலிலும் சேமிக்கப்படும். குளுக்கோஸ் கூடுவதனால் நீரிழிவு நோய் ஏற்படும். இதனைத் தவிர்ப்பதற்கு எடை, உணவு என்பனவற்றைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். உடற்பயிற்சி செய்தல் வேண்டும்.

மேற்கண்டவாறு எமது விந்தை மிக்க உடலை தூய எண்ணங்களாலும், நல்ல உணவாலும், உடற் பயிற்சியாலும் திடமுள்ள உடலாக்கிப் பல விந்தைகள் ஆற்றிடலாம்.

50

நீதியான சமாதானத்தின் உச்சத் தன்மை தியாகத் தன்மையாகும்.

- ஹேனோன் -

கணநேரம் நில்லுங்கள்

இராஜாதுரை மதிசுதன், 2001 'கணிதப் பிரிவு'

I. கப்ரிகாரின் மாறிலி (Kaprekar's Constant)

இது ஒரு சுவாரஸ்யமானதும் அத்துடன் மாயமானதுமான விளையாட்டு முறை. இம் முறையினை இந்தியாவைச் சேர்ந்த கணிதவியலாளரான D.R.Kaprekar' என்பவர், 1940 களில் அறிமுகம் செய்தார். இனி இம்மாறிலி அமைப்பிற்கான படிகளை நோக்குவோம்.

1. ஒரு தானம் (One digit) கொண்ட இலக்கம் தவிர்ந்த, இலக்கம் ஒன்றினைத் தெரிவு செய்தல். உதாரணம் : 5634
2. தெரிவு செய்த இலக்கத்தை இறங்கு வரிசைப்படி மீள ஒழுங்கு செய்தல். உதாரணம் : 6543
3. மீள ஒழுங்கு செய்த இலக்கத்திலிருந்து அதனைப் புறமாற்றி வரும் இலக்கத்தைக் கழித்தல். உதாரணம் : 6543-3456 = 3087
4. படி 3 இல் பெறப்பட்ட முடிவிற்கு படி 2, படி 3 இனை மீண்டும் மீண்டும் செய்துபார்த்தல்.

$$8730 - 0387 = 8352.$$

$$8532 - 2358 = 6174$$

$$7641 - 1467 = 6174 \quad \leftarrow \quad \text{மாறிலி.}$$

இவ்வாறாகப் பெறப்படும் இம் மாறிலியானது (6174) தனக்குள் தானே இணக்கமடைதல். அதாவது படிமுறை விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படியாமலே ஓர் உண்மையான அத்துடன் திகைப்பான முடிவாக அமைகிறது.

- * இது 4- தானத்திற்கு (4 digit) பொருந்தும் (ie) 6174.
- * 3 தானத்திற்கு (3-digit) 495 இனை மாறிலியாகப் பெறலாம்.
- * வேறு வேறான 2 தானத்திற்கு (2digit) 9 இனை மாறிலியாகப் பெற்றாலும் 9 தனக்குதானே இணக்கமடைவதில்லை.
- * 5 தானத்திற்கு (5digit) குறிப்பிட்ட மாறிலி ஒன்றாக அமையாது பல செய்கைகளின் பின்னர் மீண்டும் தொடர்ச்சியாக (வட்டசார்பு போன்று) பெறப்படுகிறது.

மேலதிகமானவை உங்கள் சிந்தனைக்கு.....

II பலின்றோம் இலக்கம் (Palindrome Numbers)

சமச்சீர் வடிவம் கொண்ட எண்கள் Palindrome எண்கள் எனப்படும். உதாரணமாக 1, 111, 121, 12421, 16761 இத்தகைய எண் கோலத்தினைப் பின்வரும் படிமுறைகள் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.

1. ஏதாவது ஓர் எண்ணைத் தெரிசு. உதாரணம் : 39
2. தெரியப்பட்ட எண்ணினைப் புறமாற்றுக. உதாரணம் : 93
3. தெரிந்த எண் மற்றும் புறமாற்றிய எண் இரண்டையும் கூட்டுசு. $39 + 93 = 132$
4. பெறப்பட்ட முடிவு ஒரு palindrome எண்ணாக அமையாத காரணத்தால் படிமுறைகளைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தால் Palindrome எண்ணினைப் பெறமுடியும்.

$$\text{உதாரணம் : } 132 + 231 = 363 \quad \leftarrow \text{palindrome Number}$$

சிலவெண்கள் பல படிமுறைச் செய்கைகளின் பின்னரே இம் முறைக்கு இணக்கமடைகின்றன.

உதாரணம் :-	$89 + 98 = 187$	159487405
	$187 + 781 = 968$	664272356
	1837	1317544822
	9218	3602001953
	17347	7193004016
	91718	13297007933
	173437	47267087164
	907808	93445163438
	1716517	176881317877
	8872688	955594506548
	17735476	180120002107
	85189247	8813260023188

Palindrome

குறிப்பு : 196 என்கின்ற இலக்கமானது, Palindrom இலக்கத்தின் விதிகளுக்கு வெளிப்படையாக ஒரு போதும் இணங்குவதில்லை. ஆயினும் இது இன்னும் நிறுவப்படவில்லை. இப்படியாக சில எண்கள் முடிவிலி தொடராக இருப்பினும் அடி 10 ஐ உடைய எண்களுக்கு இது முற்று முழுதான உண்மை நிலை.

III. கொலாட்ஸ் கணித சிக்கல் Collatz Problem

1950 களிற்கு முன்பு L.Collatz என்பவரால் எண் தொடர்களால் ஏற்படும் விளையாட்டாக இச்சிக்கல் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ஏதாவது ஓர் இலக்கத்தினைத் தெரிவு செய்து கொண்டு தொடரும் விதிகளுக்கிணங்க எப்படியாவது தொடரை முறையாகச் செயற்படுத்த முடியும்.

- ☞ எண் இரட்டை எனின், அதனை அரைவாசியாக்குசு.
- ☞ ஒற்றை எண்ணெனின், மும்மடங்காக்கி அத்துடன் 1 இனை கூட்டுசு.
- ☞ இவ் விதிமுறையினைத் தொடர்கையில் இறுதியாக இலக்கம் 1 பெறப்படும்.

★ உதாரணம் 1: 16 இனை தெரிவு செய்தால்
16, 8, 4, 2, 1

★ உதாரணம் 2: 15 இனை தெரிவு செய்தால்

$$15 \rightarrow 46 \rightarrow 23 \rightarrow 70 \rightarrow 35 \rightarrow 106 \rightarrow 53 \rightarrow 160 \rightarrow 80 \rightarrow 40 \rightarrow 20 \rightarrow 10 \rightarrow 5 \rightarrow 16 \rightarrow 8 \rightarrow 4 \rightarrow 2 \rightarrow 1$$

★ உதாரணம் 3 : 77671 என்ற இலக்கம் தெரியப்படும்போது, செய்கையில், 1570 824 736 என்பது மிகப்பெரிய எண்ணாகப் பெறப்படும் 232 தொடர்ச்சியான செய்கைகளின் பின்னர், இல. 1 பெறப்படும் 3×2^{53} இற்குக் குறைவான இலக்கத்திற்குப் பொதுவாக முடிவு உண்மையாக இருந்த போதிலும் ஒரு சில எண்கள் இலக்கம் 1 இனை இறுதியில் அடைகிறது என்பது இன்னமும் நிறுவப்படாமல் இருப்பது உண்மை.

நீதியான இரகசியம் ஒற்றுமையாகும். ஒற்றுமை இல்லாத இடத்திலிருந்து
தோன்றும் ஒலி மனிதனை அழிவுக்குட்படுத்தும்.

- வினமணி -

கனேடிய உலகப் பல்கலைக்கழகச் சேவையும் தொழில்சார் பயிற்சியும்

திரு. O. ஆறுமுகம் (Deputy Field Director - HRD / Admin)

1. அறிமுகம்

உத்தியோகம் புருஷலட்சணம். அதாவது ஓர் அம்சம். ஒருவர் தொழிலொன்றைக் கொண்டிருப்பின் அவர் பொருளாதார ரீதியிலும், சமூக அடிப்படையிலும் குடும்பத்தாராலும் சமூகத்தாராலும் மதிக்கப்படுகின்றார். அவரைப் பலர் நாடுவர். அவர் தன் வாழ்க்கைக்குக் கையேந்தத் தேவையில்லை. சுயநம்பிக்கையுடன் சுயமாக வாழ்க்கையில் தன் கையே தனக்கு உதவி என இயங்க முடியும். இவ்வாறான வாழ்க்கை ஏற்படின், ஔவையார் கூறிய “கொடிது, கொடிது இளமையில் வறுமை கொடிது” என்ற நிலை எம் எவருக்குமே ஏற்படாது.

இவ்வடிப்படையிற்றான் அன்றே, “கைதொழில் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள் கவலை உனக்கில்லை ஒத்துக் கொள்” எனப் பாடினர்.

ஆஸ்க்

கனேடிய உலகப் பல்கலைக்கழக சேவை (ஆஸ்க்) எனச் சுருக்கமாக அழைக்கப்படும் அமைப்பானது மேற்படி எதிர்க்காலகையான ஆளுமையை வளர்த்து சுயவாழ்க்கையில் உயர்வு காணவை அடிப்படையாகக் கொண்டு உலகம் முழுதும் இயங்குகின்றது.

அதன் குறிக்கோள் - உலகளாவிய அடிப்படையில் நிலையான மனித அபிவிருத்தி மற்றும் மனித உரிமைகளைப் போதிப்பதற்காக, பயிற்சி மற்றும் கல்வி மூலமாகவும் அபிவிருத்தி விவகாரங்கள் தொடர்பான பங்கேற்பு ஆய்வுகள் சர்வதேச ரீதியிலான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் ஊடாக மேற்கொள்ளலாகும்.

ஆஸ்க் உலக மக்கள் அனைவரும் நிலை பேறான சமூகம் ஒன்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான அறிவு, திறன் மற்றும் வளங்களை அடைவதற்கு உரிமை உடையவர் என்ற நம்பிக்கையுடன் கனேடிய உலகக் கல்வி நிறுவனங்களினதும், தொழில் சார் வல்லுனர்களாலும் உருவாக்கப்பட்டே சுதந்திர அரசு சார்பற்ற அமைப்பாகும்.

1939 இல் கனடாவில் உருவாக்கப்பட்ட ஆஸ்க் இலங்கைக்கு 1989 இல் வந்தது ஏன்?

பெற்றோர்/ பாடசாலை/ அரசுகளின் பலவீனமும்/ கிளர்ச்சிகளும்

‘குழந்தைகளின் எதிர்காலத்திற்கான திறவுகோல் கல்வி’ என்றதற்கிணங்க பெற்றோர், பாடசாலை, உறவினர், நண்பர்கள் என்ற அமைப்புக்கள் ஒருவரின் மனப்பக்குவத்தை வளர்ப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர்.

வளர்ச்சி அடையும் நாடுகளில் எதிர்காலத்தைக் கட்டி எழுப்பும் சமூக ஆளுமையில் முக்கிய பங்கினை இந்நிறுவனங்கள் வகிக்கின்றன.

எமது பாடத்திட்டம், எமது பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்பு, பாடசாலையின் பெயர், சுற்றத்தார் மத்தியில் எமது மதிப்பு என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதிர்கால யதார்த்த சூழ்நிலையை மனதிற் கொள்ளாமல் உருவாக்கப் படுகின்றது.

ஆரம்பம் முதலே பெரும் எதிர்பார்ப்புடன் கற்பனை பண்ணப்பட்டு எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் உருவாக்கப் படுகின்றனர். புதிய சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் உருவாக்கப்படுவதில்லை.

1977 இன் பின்

1977 இன் பின் தனியார் மயமாக்கல் சிறிது சிறிதாக ஏற்பட்டது. அரசாங்கம் தொழிற்புற நடைமுறைகளை கைவிட்டு ஒரு நலன்புரி அரசு என்ற நிலையிலிருந்தும் மாறி 1990 இன் பின், மிகத் தீவிர மாற்றம் உலகமயமாக்கலால் ஏற்பட்டது.

எனினும், தீர்க்கமான சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படாமை மக்களின் அத்தீ எதிர்பார்ப்புகள், அரசுகளின் இயலாமையால் இளைஞர்கள் தம் எதிர்காலம் பற்றி தன்னம்பிக்கை இழந்தனர்.

காலத்திற்கேற்பதான தேவையை அவர்களால் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை. பொருத்தமில்லாத மனப்பாங்கு, அறிவு, செய்திறனற்ற கோட்பாட்டுக் கல்வி என்பன அவர்களை முழுகடித்து நிற்க, உலகம் அவர்களை நாடவில்லை. அரசும் நாடவில்லை. எனவேதான் படிப்படியாக தலைமுறை இடைவெளி கூட, வசதி படைத்த சில வர்க்கத்தார் மேலோங்க, உழைப்பாளர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர் வாட, பிணக்குகள் தோன்றின.

இப்பின்னணியிலேயே 1989 இல் கனேடிய உலகப் பல்கலைக்கழகச் சேவை இலங்கைக்கு வந்தது. அதன் செயற்றிட்டம் கல்வி, பயிற்சியினூடான புனருத்தாரணம்.

அதன் குறிக்கோள் :- இலங்கையின் சிவில் பிணக்குகளால் பாதிப்புற்ற இளைஞர் (ஆண், பெண்) தகுதிக்கேற்ப வேலையற்ற மற்றும் வறுமையால் பாதிப்புற்றோருக்குத் தரமான தொழில்வாய்ப்பைத் தேடிக்கொள்ளக் கூடியதான பயிற்சியை வழங்குதலாகும்.

யுத்தத்தினால் வெற்றிகொள்ளப்பட்ட எதுவும் இல்லை.

இவ்வடிப்படையில் 1989 முதல் 2003 வரை இலங்கையில் சேவையாற்றும் லூஸ்க் இன்னும் சேவையாற்ற முனைவுடன் உள்ளது.

லூஸ்க் என்ன செய்கின்றது?

1983ற்குப் பின் தம் பெற்றோர்களை இழந்த 17-23 வயதிற்குட்பட்ட இளைஞர், வலது குறைந்த மற்றும் பெண்களைத் தலைமையாகக் கொண்ட குடும்பத்தலைவர் குறிப்பாக கணவரை இழந்தோர் ஆகியோரை இலக்காகக் கொண்டு செயற்படுகிறது.

(அ) தரமான தொழில்வாய்ப்பைத் தேடிக்கொள்ளும் பொருட்டு அது தொழிற் சந்தையில் கேள்வியுடையதானதாகவும் நிலையான தன்மையானதாயும் பால்நிலை சமத்துவமானதாயும் அமையக்கூடிய தொழில்சார் பயிற்சியை வழங்குதல்.

(ஆ) அவ்வாறான பயிற்சியை வினைதிறன்மிக்கதாக வழங்கக் கூடிய தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் தன் எதிர்பார்த்த இலக்கை அடையக்கூடிய இயலாவு மூலம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறான நிறுவனங்களை,

- முகாமைத்துவ வல்லமையை அதற்கான பயிற்சித் தொடர்வழி காட்டல் வழங்குதல்.
- கலாசாரத்தினை மையமாகக் கொண்ட முற்போக்கான பால்நிலை சமத்துவத்தையும் பங்கிணையும் வழங்கக்கூடிய பால்நிலைக் கொள்கை ஒன்றினை ஆக்கத் துணை புரிதல்.
- சந்தைச் சக்திகளை மையமாகக் கொண்ட தொழிலாளர் நலன், சமூக நலன் அடிப்படையிலான பயிற்சித்திட்டம் ஒன்றினை உருவாக்கல்.
- தரமானதும் தொழில் பெறக்கூடியதானதுமான பயிற்சியை வழங்கக்கூடியதற்கு ஏதுவாக உபகரணங்கள், பயிற்சிப் பொருட்கள், பயிற்றுனர்களுக்குத் தேவையான பயிற்சி வசதிகளை வழங்கல்.
- நிலையான தொழில் வாய்ப்பை வழங்கக்கூடிய சமூக நிறுவனங்களுடன் பயிற்சி முடித்தோருக்குத் தொடர்பினை ஏற்படுத்தக்கூடிய வலையமைப்பை மேம்படுத்துதல்.
- மற்றும் தரமான பயிற்சி வழங்கலையும் தேசிய தரத்தைப் பேணுதலையும் இணையாகக் கொண்ட பாடதிட்ட அபிவிருத்தி மேற்கொள்ளக்கூடியதான குறிப்பிட்ட தேசிய தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களுடன் இயங்குதல் என்பவற்றை லூஸ்க் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயங்குகின்றது.

லூஸ்க் பயிற்சி நெறிகளின் தாற்பரியம் என்ன?

இன்று இலங்கையில் நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல காலத்திற்கேற்ப உலகப் போக்கில் ஏற்படும் ஏற்படக்கூடிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலைக்கேற்பக் கல்வித் திட்டமோ பாடத் திட்டமோ வழங்கப்படுவதில்லை. எவ்வாறான மாற்றங்கள் கொண்டு வர முயன்றாலும் பெற்றோரின் அதீத எதிர்பார்ப்பு நாடளாவிய ரீதியில் வளங்களைச் சமத்துவமாக வழங்க முடியாத தன்மை அரசியல் தகிடு தத்தங்கள் என்பவற்றால் மாணவர் கல்வி திசை மாறிவிட அது இளமைப் பருவத்தில் அவர்களை திசைமாறிய பறவைகளாகத் தத்தளிக்கச் செய்து விடுகின்றது.

இதனால் க. பொ. த. (சா. தரம் / உ. தரம்) இரண்டிலுமே சித்தியடையாதவர் சித்தியடைய முயல்வதும் சித்தியடைந்தவர் மேலும் திறமைச்சித்தி பெற குறைந்தது 03 - 04 வருடங்கள் முயற்சி செய்து சாதனை படைக்க முற்படும்போது அவர் வயதேற, பின்னால் மூன்று அல்லது பட்டாளமாகப் பரீட்சை முடித்து இவருடன் போட்டியிட, மிஞ்சுவது விரக்தியே. பணம் போக, வயது போக, தொழிற் திறனோ அனுபவமோ இல்லாமல் கடதாசிக் கட்டுகளான சான்றிதழ்களே மிஞ்சுகின்றன.

இது ஒரு புறமிருக்க உலகமே ஒரு திசையில் போகும் போது நாம் மாத்திரம் ஏன் மாறிப்போவானேன் என எல்லோருமே கம்பியூட்டர் கல்விக் கணக்காளர் கல்வி என ஒரு திசையாய்ப் போக இது தான் தனது பணம் தேடலுக்குச் சிறந்த வழி எனக் கண்டவர்களும் “கல்விக்கடை போட” மிஞ்சியது மேலே கூறிய விரக்தியே.

வாழ்க்கைக்கான பயிற்சி

எனவே, தான் லூஸ்க் மீண்டும் ஏனைய பயிற்சி நிறுவனங்கள் வழங்கும் சான்றிதழ்ப் பயிற்சிகளை வழங்காமல் தொழில்சார் பயிற்சிகளைச் சந்தையில் இன்று மாத்திரமல்ல எதிர்காலத்திலும் தொழில் பெறக்கூடிய பயிற்சிகளை வழங்குகின்றது.

லூஸ்க் நிறுவனப் பயிற்சிகள் இளைஞர் தம் வாழ்வைப் பூரணமானதாக ஆக்கிக் கொள்ளக்கூடியதாகத் திட்டமிடப்பட்டவை. தேசிய ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாடத்திட்டங்களை அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிலையங்களுடாக தகுதி பெற்றவர்களால் வழங்குவதற்கு முறையான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன.

ஒரு தொழிற் பயிற்சி வழங்குமுன் அது பற்றிய விளக்கம், பாதுகாப்பும் சுகாதாரமும், போசாக்கு, ஆண், பெண் சமத்துவமும் (பால்நிலை) அபிவிருத்தியும் என்பன பயிற்சியாக வழங்கப்

ஒற்றுமையின்றி வெறுப்புடன் ஸிரிந்திருத்தல் அழிவுக்கு வழிவகுக்கும்.

- ஜி. ஜி. மொரிஸ் -

50

படுவதுடன் பெற்றோருக்கான கலந்துரையாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன. பயிற்சிகள் 6 தொடக்கம் 12 மாதங்களைக் கொண்டதாகவிரும்பினும் பயிற்சியின் பின் ஆறு மாத கால சேவைத்தளப் பயிற்சியும் (ON THE JOB TRAINING) வழங்கப்பட்டு அவர்கள் தொழில் தொடங்க ரூபா 6,000/= பெறுமதியான உபகரணங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. அவை மட்டுமல்ல சேவைத்தளப் பயிற்சி முடிவடைந்து 18 மாதத்தின் பின் பயிற்சி பெற்றோர் என்ன செய்கின்றனர் என்று ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது.

பயிற்சியின் இடைக்காலத்தில் பயிற்சி நிறுவனத்தாருக்கான முகாமைத்துவ பயிற்சி, போதனாசிரியர் பயிற்சி, அவர்கள் பால்நிலை தொடர்பாக என்ன மனநிலை கொண்டுள்ளனர், எவ்வாறான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கினர் போன்றவை ஆராயப்படுகின்றன. இதன் அடிப்படை நோக்கம் பயிற்சிக்கு நிர் கோள் எவ்வித தளர்வுமின்றி அடையவேண்டும் என்பதேயாம்.

பயிற்சியின் பின் ஒரு பணியாளனாக அல்லது பணிகொள்வோனாக இருக்க வேண்டிய மனப்பாங்கு, திறன், சட்ட திட்டங்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. ஒரு தொழில் முனைவோன் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதற்குரிய தலைமைப் பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது.

கடன் வழங்குனர் பணிகொள்வோர்

தொழிற் பயிற்சி பெற்றோர் சுயமாகத் தொழில் தொடங்கவும் அல்லது பணியாளர்களாய்ச் சேரவும் வுஸ்க் கடன் வழங்கும் வங்கிகள் அமைப்புக்களை ஒன்றுபடுத்தியும், பெற்றோர் பயிற்சியை முடித்தோரையும் கொண்ட கலந்துரையாடல் மன்றங்களையும் ஒழுங்கு செய்கின்றது.

ஏன் இவை?

ஒரு நபர் பூரணமாகத் தன் காலில் நிற்கக்கூடிய மனப்பாங்கு பொருளாதார வளம் எம்மில் இல்லை. அது மட்டுமல்ல எமது கல்வி நிலை எம் இளைஞர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கவில்லை.

ஆகவே, ஓர் இளைஞரை பூரணமாக ஆளுமை மிக்கவராக ஆக்கி நிலை பெறச் செய்யவேயாகும்.

இது ஒரு தொழில் வழி காட்டல் மட்டுமல்ல தொழில் மூலம் வாழ்வை நிலைவாழ்வாக்க மேற்கொள்ளப்படும் வழிகாட்டலும் இயக்கமுமாகும்.

வுஸ்க் சாதித்தவை என்ன?

1989 முதல் 10 மாவட்டங்களில் பணிகளை விரிவாக்கி வறுமை ஒழிப்பை அம்பாறை முதல் அம்பாந்தோட்டை, வவுனியா

ஈறாக அனுராதபுரம் வரை வாழ்க்கைக் கல்வி ஊடாக இயங்குகின்றது.

1997 தொடக்கம் இன்றுவரை 4000-ற்கு மேற்பட்ட இளைஞருக்குத் தொழிற் பயிற்சி வழங்கியுள்ளது.

அவர்களில் 1997 - 1998 களில் பயிற்சி பெற்றோரில் 74% தொழில் புரிவதுடன் சராசரி மாத வருமானமாக ரூபா 4,127/= மாதாந்தம் சம்பாதிக்கின்றனர். இதில் மரபு சாரா தொழிற் பயிற்சி பெற்ற 54% பெண்கள் அடங்குவர். கட்டடக்கலை, அலங்கார வீட்டு மனை, கட்டடப் பொருள் உற்பத்தி, வானொலி, தொலைக்காட்சி திருத்தலில் பல்திறன் பயிற்சி என்பன குறிக்கத்தக்கன. இதுவரை பயிற்சி பெற்றவர்களில் 65% மேற்பட்டோர் தொழில் புரிவது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

வுஸ்க் நிதி உதவிகளை இலங்கை அரசு நோராட் ஐ. நா. அகதிகள் தானிகராலயம், ஐரோப்பிய சமூகம் ஹிவோஸ் கனேடிய சீடா அமைப்புகளிலிருந்து பெறுகின்றது.

வுஸ்க் தன் உள்ளூர் பங்காளி அமைப்பாக கல்வி அமைச்சு முறை சாராக் கல்வி, பிரிவு, சர்வோதயம், தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம், தொழிற் பயிற்சி அதிகார சபை, சமூக மட்ட குடிசார் அமைப்புக்கள் போன்ற 50க்கு மேற்பட்ட அமைப்புக்களுடன் இயங்குகின்றது.

வுஸ்க்கின் குறிக்கோள் இவ் அமைப்புக்கள் ஊடாக கௌரவமாக தொழில் வாய்ப்பை வழங்க இவற்றின் இயலாமை சக்தியைக் கூட்டுவதாகும்.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி தனது இலங்கைக்கான எதிர்கால பயிற்சி உபாயத்தை மேற்கொள்வதற்கு வுஸ்க் இன் பயிற்சி, மற்றும் கல்வி ஊடான புனருத்தாரணம் என்ற செய்திட்டத்தை வழிகாட்டியாக ஏற்றுக் கொண்டமை முக்கியமானதாகும்.

எனவே எமது பாடசாலை, பெற்றோர், அரசு என்பன தொழில் வழி காட்டலைக் கடைப்பிடிக்க வுஸ்க் இன் செயற்றிட்டம் முன்னோடியாக அமையலாம்.

ஆகவே, ஒளவை சொன்னது போல் சோம்பித் திரியாதே எனச் சொல்லத் தேவையில்லை. பாரதியார் சொன்னது போல்

சோம்பல் மிகக்கெடுதி பாப்பா தாய்

சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே -

தேம்பியழுங் குழந்தை நொண்டி - நீ

திடங்கொண்டு போராடு பாப்பா

என்ற நிலையை பிறப்பு முதலே சாதகமான மனப்பான்மை மூலம் ஆளுமையைக் கட்டி எழுப்பி மேற்கொள்ளலாம்.

இன்றைய தேவை இன்றைய இளைஞர்களுக்கும் எதிர்காலத் தலைமுறைக்கும் தொழில் வழி காட்டலே ஆகும்.

உக்கிர தேசிய பிரச்சினையில் சந்தர்ப்பவாதிகளாகுவது மனிதாபிமானத்திற்குக் கேவலமானதாகும்.

- வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் -

விண்வெளிப் பயணம்

சொர்ணலிங்கம் கிரஷன், ஆண்டு 7A

பல ஞாயிற்றுத் தொகுதிகளைக் கொண்ட வான்வெளியில் எமது ஞாயிற்றுத் தொகுதியும் ஒன்றாகும். இதில் மிகவும் முக்கியமானது சூரியனாகும். அதைவிட மேலும் ஒன்பது கோள்களான புதன், வெள்ளி, பூமி, செவ்வாய், வியாழன், சனி, யுரேனஸ், நெப்தியூன், புளூட்டோ என்பன சூரியனைச் சுற்றி நீள்வட்டப் பாதையில் வலம் வருகின்றன.

இவ் ஒன்பது கோள்களில் ஒன்றான பூமியில் உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன. அந்த உயிரினங்களில் மனிதனும் ஒன்று. அவன் மற்றைய உயிரினங்களைவிட, சிந்திக்கும் ஆற்றல் படைத்தவன். வானில் பறக்கும் பறவைகளைக் கண்டதும் அவை எப்படிப் பறக்கின்றன? எனச் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். அதன் பயனாக விமானத்தைக் கண்டு பிடித்தான். அதேபோல பூமியிலிருந்து பார்க்கும் போது சிறிதாகத் தென்படும் மற்றைய கோள்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். அவற்றை எப்படி அடையலாம்? என்ற வினா எழுந்தது. அதற்கு விடையாக ஆகாய விமானத்தின் அமைப்பில் செய்மதியைக் கண்டு பிடித்தான்.

ஆகாய விமானத்தை உருவாக்கித் தந்த “ஹெட்” சகோதரர்கள் விண்வெளிப் பயணத்திற்கு முன்னோடிகளாக அமைந்தனர். பின்னர் விண்வெளி ஆராய்ச்சிக்காகச் செய்மதி அனுப்புவதில் முதல் வெற்றி கண்டவர்கள் ரஷ்ய நாட்டவர்கள். ரஷ்ய விஞ்ஞானிகள் 1959. 01. 06ஆந் திகதி “ஸ்புட்னிக் - 1” என்ற செய்மதியைப் பூமியிலிருந்து 13 லட்சம் K. m. விண்ணில் செலுத்தினர். அடுத்து “ஸ்புட்னிக் - 2” எனும் செய்மதி “வைக்கா” எனும் நாடின் 1959. 11. 02 அன்று விண்ணில் பறந்தது.

பின்னர் “வலன்டீனா” எனும் பெண்மணி செயற்கைக் கோளில் விண்ணில் பறந்த முதல் பெண்மணி எனும் பெயரைப் பெற்றார். “வோஸ்டாக் - 3” எனும் விண்கலத்தில் 1962. 08. 11 அன்று “ஆன்டீயர் நிக்கோவெல்” விண்ணில் நான்கு நாட்கள் பயணம் செய்தார். 1965 ஆம் ஆண்டு “லியானோவ்” விண்கலத்தின் வெளியே வந்து ஐந்து நிமிடங்கள் விண்வெளியில் நடந்தார். 1982 இல் “சோயுஸ். டீ. எஸ்.” என்ற விண்கலத்தில் “செரிப்ரோல், அனொட்டொலி பெரிசோலா” என்ற இரு விண்வெளி வீரர்களும் எட்டு மணி நேரம் விண்ணிலே தங்கி சாகஸம் புரிந்தனர்.

ரஷ்ய விஞ்ஞானிகளின் சாதனையைத் தொடர்ந்து. அமெரிக்க அதிபர் “ஐஸன் ஓவர்”, அமெரிக்காவினால் அனுப்பப்பட்ட தகவல் தொடர்பு செய்மதி “ஸ்கோர்” மூலம் நாட்டு மக்களுக்கு விடுத்த செய்தி மக்களுக்கு ஒளிபரப்பப்பட்டது.

1968. 07. 17 ஆந் திகதி அன்று நீல் ஆம்ஸ்ரோங், அவ்நீன், கருலின்ஸ் ஆகிய மூவரும் சந்திரனில் கால் வைத்து நினைவுச்சின்னம் நாட்டி, கல், மண் முதலியவற்றை எடுத்து வந்தனர். பின் பைக்கிங் எனும் விண்கலம் புவியிலிருந்து புவிக்கப்பால் 50 கோடி K. m. தொலைவிலுள்ள செவ்வாய்க் கோளில் மனிதன் வாழ்கின்றான் என்பதை அறிய விண்கலம் அனுப்பப்பட்டது.

இவ்வாறு விண்வெளி ஆராய்ச்சி செய்யும் போது பல்வேறு பிரச்சினைகளும் எதிர்நோக்கப்படுகின்றன. புவியிலிருந்து விண்கலம் கூடிய வேகத்துடன் கிளம்பும் போது விண்வெளி வீரர் நிமிர்ந்திருப்பாராயின் மூளைக் கலங்களுக்கு குருதி செல்லாது தடைப்படலாம். சில சமயம் உடல்நிறை பத்து மடங்காக அதிகரிக்கும். இதற்காக மல்லாந்திருக்க, இதயமும், மூளையும் ஒரே கிடை மட்டத்தில் இருக்கக் கூடியதாக வீரர்களின் இருக்கை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கும். வளிமண்டல அழுக்கம் குருதிக் குழாய்களை அடைப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக வீரர்கள் விஷேட உடை அணிவார்கள்.

இதனால் பல நன்மைகள் எமக்கு உண்டு. விண்வெளிப் பயணத்தின் போது பயன்படுத்தப்படும் மருந்துகள், உபகரணங்கள் ஆகியன எமது மருத்துவத் தேவைகளிற்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். பயணப்பாதையைக் கட்டுப்படுத்தும் உபகரணங்களைக் கண்டு பிடிக்கலாம்.

விண்வெளி ஆய்விற்குத் தெறிப்புத் தொலைகாட்டி, முறிவுத் தொலைக்காட்டி, சிமிட் தொலைக்காட்டி, நிறமாலைப் பதிகருவி, றேடியோ தொலைக்காட்டி போன்றவை பயன்படுகின்றன. விண்கலம் புவியின் வளி மண்டலத்தை மீண்டும் அடையும்போது புவியீர்ப்பு விசையும், வளியின் உராய்ப்பும் காரணமாக தீ ஏற்படும் அபாயம் நேரலாம். இதனைத் தவிர்க்க விண்கலம் வளிமண்டலப் படையோடு 5° பாகை சரிவிலேயே புவியில் நுழைகிறது.

செய்மதி மூலம் வான்வெளியின் வெப்பநிலை, காற்றுநிலை, ஈர்ப்புவிசை, மண்ணின் தன்மை, செயநீர் தொடர்பு, வானிலை போன்றவற்றை அறியலாம். பிற கிரகங்களில் மனிதன் உயிர்வாழ முடியுமா என்ற கேள்விக்கு ஆராய்ச்சி மூலம் காற்று, ஈர்ப்புவிசை இல்லாததால் மனிதன் அங்கு வாழ்வது சாத்தியம் இருக்காது என்று விண்வெளி ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இனவாதம் மனித வர்க்கத்தை பலவீனமாக்கும் சிறுவர்களுக்கு ஏற்படும் நோயாகும்

- அல்பட் ஜன்ஸ்ரைன் -

50

ஒழுக்கத்தை அளக்கவிருக்கும் ஒரே வழி சமாதானமான பேச்சுவார்த்தையோடு
பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதாகும்.

- அத்தர் ஹெல்ஜி -

கவிதைத் துளிகள்

★ தமிழே, வணக்கம்	— மீரேம்குமார் மீரணவன்	77
★ எழுத்தறிவிக்கும் எங்கள் ஆசான்	— தி. கஜானன்	77
★ போரே, எம்மை விட்டுவிட்டுப் போ	— P. லக்ஷ்மன்	77
★ அமைதி நாடும் ஆலயங்கள்	— இரகுபதி பாலமீரன் தவமயூரன்	77
★ பொறுத்தார் பூமியாள்வார்	— சந்தானகோபாலன் வசந்த்	78
★ விடிவெள்ளி உதயம்	— கிருபாமூர்த்தி திவாகரன்	78
★ தாய்	— யோகீஸ்வரன் காந்தீபன்	79
★ வறுமை	— எஸ். திலக்	79
★ இயற்கையின் ஜாலம்	— தவேந்திரகுமார் கமந்திரன்	79
★ விநாயகர் துதி	— திரு. ப. ஜெகநாதன் (ஆசிரியர்)	79
★ வாழ்த்துவோம் வணங்குவோம்	— தங்கராஜா திருக்குமார்	80

தமிழே, வணக்கம்

பிரேம்குமார் பிரணவன், ஆண்டு 3 F

“தமிழே உயிரே! வணக்கம்”
 அந்நிய மொழி எம்மை ஆள்வதா?
 அம் மொழிக்கு அடிமை ஆவதா?
 அந்நிய மொழியின் ஆதிக்கத்தால்
 அன்னை நீ அழிந்து போவதா?
 அனுமதியோம் தாயே,
 ஆங்கிலம் வேண்டு மானால்
 அகிலத்தின் தேவைக்காய்
 சிற்றன்னையாக எமது
 அருகிலிருந்து கொள்ளட்டும்

எழுத்தறிவிக்கும் எங்கள் ஆசான்

தி. கஜானன், ஆண்டு 2 D

எழுத்தறிவிக்கும் எங்கள் ஆசான்
 அழுக்கு மனத்தை வெளுக்கும் வண்ணான்
 எண்ணம் என்னும் மண்ணைப் பிசைந்து
 வண்ணப்பாண்டம் வளையும் குயவன்
 குப்பை மதியைக் கூட்டிப் பெருக்கித்
 துப்பரவாக்கிக் காட்டும் தோட்டி
 கொத்திக் கிளறிப் புத்தியில் நல்ல
 வித்தை எடுத்து விதைக்கும் உழவன்
 வளையா நெஞ்சை வகுப்பறை என்னும்
 உலையிலடித்து வளைக்கும் கருமான்
 உள்ளவரைக்கும் கல்விச் செல்வம்
 அள்ளி இறைக்கும் வள்ளல் பெருமான்
 ஊரார் பெற்ற பிள்ளைகள் அன்பைப்
 பேராதரவாய்ப் பேணும் ஆசான்
 ஊட்டம் மிக்க ஞானப் பாலை
 ஏட்டின் வழியே ஊட்டும் எங்கள் ஆசான்

போரே எம்மை விட்டு விட்டுப் போ

P. லக்ஷ்மன், ஆண்டு 12

எமது செவிகளுக்குக் கேட்பது
 பட்டாசுச் சத்தம் அல்ல
 போரே உனது சத்தம் தான்
 மகாவல், நதி ஊற்று
 எடுக்கும் இந் நிலத்திலே
 இரத்த ஊற்றை எடுக்கவைத்தாய்
 இரு கால்களில் நடந்த மானிடர்
 இன்று முக்கால்களில் நடக்கின்றனர்

தலை நிமிர்ந்து நின்ற கட்டிடங்கள்
 தலை சாய்ந்தன உன்னால்
 பேனா பிடிக்கும் கைகள்
 ஆயுதம் பிடித்ததா
 புத்தகம் கொண்டு செல்லும் கைகள்
 குண்டு கொண்டு செல்லுதா
 துக்கத்தை (சித்தம்) சொந்தமாக்கி
 வாழ்வை சீரழிக்க விட்டுவிட்டுப்போ
 கொடிய போரே எம்மை விட்டுப்போ
 நாம் இலங்கையர்
 என்ற சுபீட்சத்துடன் வாழ, வழி விடு.

அமைதி நாடும் ஆலயங்கள்

இரகுபதி பாலசீரீதரன் தவமயூரன், ஆண்டு 12

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று - என்று
 அன்று ஓளவையார் சொல்லக் கேட்டு
 கோயில் கட்டி குத்துவிளக்கேற்றி - நாம்
 கோலாகலமாக விழா நடாத்தி
 ஆலயம் அமைக்கலாம் ஆன்மீகம் வளர்க்கலாம் - என்று
 ஆகமத்தின்படி ஆசாரியர்களின் ஆசியோடு
 பெரியதாய் பேர்பெற்றதாய் - கருங்கல் கொண்டு
 பொறிக்கப்பட்டதாய் அவற்றைக் கட்டியெழுப்பினோம்
 போர் என்ற போர்வையிலே நசுக்கப்பட்டு - சில
 போலியான தகவல்களினால் உசுப்பப்பட்டு
 தேடுதல் என்று கூறிக்கொண்டு தேவாலயங்களுள்
 தேடிக்கொண்டே தேசத்தைக் காக்கிறார்கள்?
 தேசங்காக்கிறோம் என்று தேனொழுகப் பேசி
 தேவாலயங்களுள் தேடுதல் நடாத்தி
 பக்தர்களைப் பிடித்து பித்தர்களாக்கி
 பக்திக்கே களங்கம் விளைவிக்கின்றார்கள்
 கோயிலுக்குள் குண்டு என்று யாரோ சொல்லக்கேட்டு
 தோத்திரங்கள் பாடப்படும் அந்த புனித இடத்திற்குள்
 பூட்ஸ் கால்களுடன் புதுவித ஆயுதங்களுடனும்
 புகுந்து புனிதத்தைப் போக்குகின்றார்கள்
 உணவிழந்து உடமையிழந்து உயிர்தப்பி வந்தோர்
 உயிர்காக்கத் தங்கியிருந்த உன்னதமான இடத்தில்
 'பயங்கரவாதி வந்துவிட்டான்' என்று பறக்கும் விமானத்திலே
 பொம் போட்டு அடித்தார்கள் புனித மடு தனிலே
 பாவப்பட்ட மக்களின் பழிகளைத் தீர்க்க
 நிறுவப்பட்ட புனிதத் தலங்கள் - இன்று
 புனிதம் போக்கப்பட்ட நிலையில் - பாவிகள் பலராப்
 பிடுங்கியெறியப்படுதல் நியாய மாகுமா?
 இப்புனித பூமியிலே மனிதர்களை நல்வழிப்படுத்த அமைந்த
 புனித கோயில்களை புதைக்க முன்நிற்கும் சில
 விஷக்கிருமிகளை அழிக்க முன்வரும் இளைஞரிற்கு
 விதையாய் நாம் வீழ்வோம்.

ஆணையிடக் கற்றுக் கொள்பவன் முதலில் பணிவதற்குப் பழக வேண்டும்.

- அரிஸ்ரோட்டிஸ் -

50

பொறுத்தார் பூமியாள்வார்

க. வசந்த், ஆண்டு 11 G
(பரிசு பெற்ற கவிதை)

பொறுத்தார் பூமியாள்வார் என்பது
நானறிந்த செய்தி
இதுவே நான்முகனார்
கூறிய நீதி
தாயினும் இனியவள் பூமி
யவள் தம்மை இடித்தாரையும்
தாங்கும் தெய்வமவள்
அவளே பொறுமையின் முகவரியடா

ஒறுத்தாரை ஒறுத்தல் ஒரு
நாள் இன்பமடா
ஒறுத்தாரைப் பொறுத்தல்
பல நாள் இன்பமடா
ஒறுத்தாரை ஒறுத்தலை
இக்குவலயம் போற்றுவதுண்டோ?
ஒறுத்தாரைப் பொறுத்தார்
பொன்னிலும் குறைவதுண்டோ!

புன்னெறி சென்றோர் வாய் வரு
சடுசொல் பொறுத்தோர்
தவம் பல செய்யும் தவசியிலும்
மேலான புகழடையார்
ஊன் துறந்து உண்ணா நோன்பிருக்கும்
தவசியர் கூட
வெய்யர் வாய்வரு சடுசொல்
பொறுத்தோர் பின்னிற்பர்

பெரிது பெரிது பொறுமை
பெரிது அதனிலும் பெரிது
இளமையிற் பொறுமை என்ற
ஒளவையின் கிளவிகள் பொய்ப்பதுண்டோ
வெகுளி ஓர் உயிர்க்கொல்லி - கனிவு
இழந்தோர் புறத்திறம் காண்பர்
முனிவு கொண்டார் அழலையொத்த
நலி தரும் நரகத்தில் வீழ்வர்

நாடிழந்து நகரிழந்து இல்லாறையுமிழந்து
பொறுமை காத்ததாலன்றோ - இந்திரப்பிரஸ்த
கோன் பாரத யுத்தம் வென்று இவ்வையக
கோனானான் அன்றோ?
காந்தியடி காத்த பொறுமையடா
வெள்ளையன் கூட திகைத்தானடா
உதித்ததோர் புது யுகமடா
பாரதத்தின் பொன்னாடை
பொறுத்தார் பூமியை மட்டுமல்ல
மக்கள் மனதையும் ஆள்வாரடா
இவ்வையகம் அழியும் வரையுமாவது
அவர்களுள்ளத்தில் வாழ்வாரடா.

விடிவெள்ளி உதயம்

கி. திவாகரன், ஆண்டு 12 F

அட்டமா திசைகளின் ஒன்றான குடத்திசையிலே
திட்டம் இட்டதுபோல் செங்கொண்டைச் சேவலும்
பட்டதூயில் போதுமென மானிடர் தூயில் எழும்ப
முற்றம் உயிர் பெறவே விடுவெள்ளி உதயமாகும்
மன்னவன் முன்நின்று நாணம் கொள்ளும் மங்கைபோல்
முத்துப் பனித்துளி பட்டு முகம் சிவந்த இலைகள் தானும்
இத்தனை துன்பமென இருளகன்று செல்வதனை
சித்தம் கொள்ளாமல் மொத்தமாய் எண்ணிடுமோ?
பறவைகள் குரலெழுப்பிக் குதூகலிக்கும் - மண்
கொத்துகின்ற உழவர்களும் வயல் வெளி விரைந்திடுவர்
கொட்டும் இசை யோசை கோவிலெங்கும் ஒலித்திடும்
என்னதான் என்றவாறு உதயதாரகை உதயமாகும்
மன்னுயிர்கள் மனம்மகிழ மன்னவனும் மனம் குளிர
பண்ணுகின்ற பாவங்கள் பாரினில் மறைவதில்லை
எண்ணுகின்ற காரியங்கள் நிகழ்ந்துவிட்டால் வாழ்க்கை
ஏனினு விடிந்ததென ஏங்கிடுவார் எத்தனை பேர்?
கங்குலில் கரை காணும் கனவுடன் நண்டுகளும்
தங்கிய நுரை தட்ட அதில் ஓடி மறைகின்றன
கடலுக்குச் சென்ற மீனவரும் மீன்பிடித்து - மீண்டும்
ஏலேலோ பாடி இக்கரை கண்டு மகிழ்கிறார்
பாரின் முதுகெலும்பு அகாரத்தின் அதிபதி
ஏரின் நுனி பிடித்து ஏற்ற மிகு தலைவன் எழுந்தானே
தோளில் தன் பாரங்கள் தொடர்வதை எண்ணி
தோன்றலாம் உழவனும் தோட்டம் செல்கிறான்
கன்னம் கரிய காக்கையார் இசை அமைக்கிறார்
சின்னஞ் சிறிய குயிலார் பாடல் பாடுகிறார்
மேட்டிலிருந்த சேவலார் மெல்லிசை கொடுக்கிறார்
சாக்கிலிருந்த நாயார் சங்கெடுத்து ஊதுகிறார்
கருணைக் கடலிலே அலைகள் ஓடுகின்றன
அருணையும் மெல்ல மெல்ல அரும்புகின்றான்
பெருமையுடன் கோயில் மணி பேரொலியாய் ஒலிக்கின்றது
பெருமானுக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியோடு அலங்காரம் நடக்கிறது
இதயத்தில் நெருங்கின்ற இயந்திர ஓசைகளும்
உதயத்தைக் காணவிங்கு ஏங்குகின்ற உயிர்களோடு
ஞானத்தைத் தருகின்ற நாவலின் நூலைப்போல்
உத்தமியாய் உதித்திட்டாள் ஒளிர்கின்ற உதயதாரகை
செப்பிய வார்த்தையால் நாணுற்ற கன்னியாய்
ஒப்பற்ற ஒளிவீசும் உதய தாரகை ஒளிர்ந்திட்டாள்
இசைக்கின்றது இனிய நாதம் இசைப்பவர் ஈழத்தமிழர் இனி
ஈனப்பட்ட வாழ்வு எமக்கினி வேண்டாமென
உயர்கின்ற ஒரு குயில் வானுயரம் எட்டிடுமோ
தொகின்ற ஒளி எல்லாம் தெம்பாக அமையுமென
புரிகின்ற தவமுனிவர் சாபங்கள் நிலைத்திடுமோ என
வாழ்கின்ற உயிர்களின் வான்விளக்கு ஒளிர்ந்திட்டதே
குழலூதும் கண்ணனும் மழலையாக வாழ்ந்தவனே
சுழல்கின்ற பூமியில் சூக்குமமாய் வாழ்ந்திடலாம்
உழல்கின்ற வாழ்க்கையில் உயிரெல்லாம் அறியும் வழி
தொகின்ற விடிவெள்ளி சேதிபல சொல்லிடலாம்.

மானிடத்தின் வறுமை எப்போது என்றால் மனிதர்
இறந்தபின் மாதிரியே அவர்களை நினைக்கும்போது.

- சாய் -

தாய்

S. யோகீஸ்வரன் காந்தீபன், ஆண்டு 5 B

வறுமை

S. தீலக், ஆண்டு 5

அம்மா எந்தன் அம்மா - உன்
அன்புச் செல்வம் நானமா
உந்தன் மடியில் தவழ்ந்திடுவேன்
உந்தன் சொல்லைக் கேட்டிடுவேன் - என்னை
அள்ளி வாரி அணைத்திடுவாய்,
அன்பு முத்தம் கொடுத்திடுவாய்
தவறு செய்தால் தண்டிப்பாய்
குற்றம் செய்தால் கண்டிப்பாய்
சேயை வளர்க்கும் தாயை
போற்றிட ஒரு திருநாளைத்
தேடிய என் மனதை
நிம்மதி அடைய வைத்த
அன்னையர் தினம் எப்போது
எனக் காத்திருக்கும் உந்தன்
மகனும் நானம்மா

முதலாளியிடம் கையேந்தி நிற்கும்
பாட்டாளி செல்வத்தில் வறுமை!
குருவின் கேள்விக்கு விடை தெரியாது
நிற்கும் சிஷ்யன் கல்வியில் வறுமை!
ஆதரவு தேடி அலையும்
சிறுவர்கள் அன்புக்கு வறுமை!
உணவு விடுதிக்கு வெளியே காத்திருப்போர்
உணவுக்கு வறுமை!
எண்ணிப் பார்க்க மக்களின் இதயங்களில்
இரக்கத்திற்கு வறுமை!
உலகத்தில் தான் எத்தனை விதமான
வறுமைகள் உள்ளனவோ?

இயற்கையின் ஜாலம்

தவேந்திரக்குமார் சுமிந்திரன், ஆண்டு 5

மாலை நேர மஞ்சள் வானில்
சோலை நோக்கிச் சென்றிடும் - புள்ளினம்
வானில் அழகாய் முழுமதி தோன்றி
கானம் இசைத்திடும் கடலுடன் பேசிடும்
நிலவு மங்கை ஞாலம் நோக்கி
உலா வருவாளே உவகையுடன்

நிலமகள் நாணி நிலவினை யுடுத்தி
கலைமகள் போலக் காட்சி தருவாள்
எழில் நிறைந்த இயற்கையின் கோலம்
எல்லாமிங்கு இறைவனின் ஜாலம்
சொல்லில் அடங்கா இன்பம்
சொல்லிடுவேன் நானுமிங்கே - கவிதையாய்

விநாயகர் துதி

ஆசிரியர் திரு. ப. ஜெகநாதன் B. A.,

பல்லவி

சக்தி உமை பாலகா வித்தகவிநாயகா
பக்தி யுடன் வணங்கிடும் பள்ளி இளம் பாலகர் நாம்.

அனுபல்லவி

எத்திசையும் புகழ்பரப்ப எங்கள் கல்லூரியை
சித்தியுடன் அருளிடும் எங்கள் குலநாயகா
(சக்தி உமை)

சரணம்

ஓங்காரம் என்கின்ற பிரணவத்தின் உறுபொருளே
பாங்கான திருவருளை நாம் காணத் தந்திடுவாய்
நம்கரம் நீட்டுகிறோம் நல்லருள் தந்திடுவாய்
ஐங்கரா ஆனைமுகா அம்பிகை பாலகனே.

முத்தே முதல்வா முக்கண்ணன் மைந்தா
சித்தி புத்தி தந்திடுவாய் சக்தியின் பாலகா
வாரண முகத்தோனே வல்லப கணபதியே
வித்தக விநாயகனே விரைகழல் சரணே.

கண்பார்வை அற்றவன் குருடன் அல்லன் தன் குற்றங் குறைகளை
உணராதவன் இருக்கிறானே அவன்தான் சரியான குருடன்.

- மஹாத்மா -

வாழ்த்துவோம் வணங்குவோம்

தங்கராஜா திருக்குமார், ஆண்டு 11 F

உலகைப் படைக்க பிரம்மா வரைந்த படத்தினிலே,
கை தவறிப் பேனா வழக்கி, விழுந்து போன
குற்றுப் போன்றதொரு குறு நிலமாம்.

கனி கேட்டு முனி (வு) கொண்டு பழனி சென்ற மகனுக்காய்க்
கனி வடிவில் சிவன் அமைத்துக் கொடுத்தது
போன்றதொரு பனி நிறைந்த நனி நிலமாம்.

தேவதச்சன் மயன் அமைத்ததிந்த நகரினிலே,
இராவண சேனையிலே,
வானிற் பாய்ந்துவந்த வானரம்
வாலால் மூட்டித் தீ வைத்ததந்த
எரி நிலமாம்.

உடமைகளைத் தொலைத்துவிட்டு,

உறவுகளைத் தவறவிட்டு

உயிர்களையும் உதிரவிட்டு

உரிமைகளுக்காய் உழலுமிந்த மறத் தமிழர் வாழும்

கரி நிலமாம்,

இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியிலொரு முத்துப் போல
முந்தி நிற்கும் நம் இலங்கைத் தீவு தனில்,

கானல் நீராகிப் போகும் நனவற்ற கனவுகள்
நித்தம் நித்தம் சத்தம் போட்டு நரம்புறுந்த வீணை போன்று
சுருதியற்றுப் போன மனக் கதறல்கள்

உபுகூடத்தீர்ந்து போய் வற்றிவிட்ட கடல்களான கண்ணீர்க் கண்கள்
கட்டணமில்லாக் கட்டளைகள், கருணையில்லாக் கட்டுப்பாடுகள்.

இவற்றுள் ளேயே கட்டுப்பட்டுக் கதி கலங்கி நிற்கும்
ஈழத் தமிழர் கல்வி தனை நற் கவிதையாக்க வந்திங்குதித்தொரு
ஒளி விளக்காய்.

முல்லைத்தீவிலினிலே மூன்று மாதம்

கிளிநொச்சியிலே நாலு மாதம்

வன்னியிலே ஐந்து மாதம்

படித்துவிட்டுப் பத்து மாதம்

படிக்காமலே பல மாதம்

படிப்பதற்காய் அலைந்தலைந்து,

கண்களிலே நீரினொடு, கண்ணியிலே சிக்காமல்,

கற்றதிந்த கல்வி தனை, கரை சேர்க்க முடியாமல்

கரையொதுங்கும் இளம் பிஞ்சுகளின்

கனவு தனை நனவாக்க வந்திங்குதித்தொரு

கருணைக் கடலாம்.

காலைகளைக் கடக்க விட்டு,

கனவுகளைக் கலைத்து விட்டு,

கல்விதனை உதறவிட்டு,

உயிரை மட்டும் பிடித்துக்கொண்டு நல் விடியலுக்காய் ஏங்கி உழலும்

உடல்களுக்காய்

வந்திங்குதித்தொரு உதய சூரியனாம்.

நாற்றக் கடலினிடை ஒரு நற் கடலாம்

தமிழ்க் கல்விக் கடலினிலே வந்திங்குதித்தொரு

வலம்புரி சங்காம்,

நம் இந்து தனைப் பெற்ற நற்றமிழர் நாமல்லலோ நல்லவர்.

இல்லை, இல்லை,

நற்றமிழை வாழ வைக்கும் நம் இந்து தானே

என்றென்றும் நற்றமிழர்க்கெலாம் நன்மை செய்யும் நல் நண்பன்.

“அன்பே சிவம்” அது தான் நம் சமயம் இந்துவின்

தாரக மந்திரம்

“கற்றாங்கு ஒழுகுக”

“கற்கை நன்றே, கற்கை நன்றே, பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே”

இது தானல்லோ நம் கல்லூரி இந்துவின் தாரக மந்திரம்.

வள்ளுவத்திற்கும் வாயிருந்தால் வாயார வாழ்த்திவிடும்

கம்பனின் கவிகளுக்கும் இரு கையிருந்தால் கையெடுத்து

வணங்கிவிடும்.

இளங்கோவும் இன்றிருந்தால் பாடியிருப்பான் இன்னொரு

- பல அதிகாரம்,

பாரதிக்கும் பாஸ்போட் கொடுத்திருந்தால் வந்திங்கு படித்துப்

படைத்திருப்பான், இன்னுமொரு புதுக் கவிதை.

ஐம்பத்தோராம் ஆண்டினிலே பிள்ளையார் பாடசாலையென

விக்கினத் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி துணை கொண்டு ஆரம்பித்து,

வாதம் செய்ய நாம் வந்தால் எமக்கில்லை எதிர்வாதம்

உதைப்பந்தாட நாம் வந்தால் எமக்கில்லை எதிராட்டம்

ஆனால், எமக்கில்லை வீண் வாதம்

சதிராட்டம்

இதற்கெங்குமில்லை எதிர்வாதம்

ஞான முடிவின் அறந்தரு வள்ளுவன்

கான நடங்கூத்துக் காட்டும் இளங்கோ

மோன முத்தமிழ் வித்தகர் கம்பர்

தேனிசை பாரதி சோந்திய நியமத்தை

நாமும் வாயார வாழ்த்துவோம், மனமார வணங்குவோம்

வானளாவ மட்டுமல்ல, அகில லோகமெல்லாம் புகழோங்க!

பொன்னால் அலங்கரிக்கப் பெரும் பொன்னில்லை நம்மிடம்

ஆதலால் சொல்லால் அலங்கரிக்கிறோம்.

வார்த்தைகளால் வட்டமிட்டு சொற்களினால் கோலமிட்டு,

பாசக் கயிறுகளால் கட்டுப்போட்டு அடைத்துவிட முடியவில்லை.

பெருங் கனவினுக்காய் ஒரு சிறு கணம்

பெருங் கடனுக்காய் ஒரு சிறு சதம்

பெருங் கதையினுக்காய் ஒரு சிறு வரி

பெருங் கடலினுக்காய் ஒரு சிறு துளி

50

அன்பு துன்பத்தை இன்பமாகக்கின்றது. பாரத்தை இலேசாக்குகின்றது.

கசப்பை இனிப்பாக்குகின்றது.

கலைகள்

★ கலைகள் ஓர் அறிமுகம்	— சுரேஷ்குமார் கிஷோக்குமார்	81
★ மறைந்தும் மறையாத
ஈழத்துக் கலைஞர்கள்	— அம்பலவாணர் ரகுநாதன் ஸ்ரீராம்	82
★ நாடகக் கலையோடு தொடர்புபட்ட
ஏனைய கலைகள்	— சிவசுப்ரமணியம் சரவணபவன்	84

கலைகள் ஓர் அறிமுகம்

சுரேஷ்குமார் கிஷோக்குமார், ஆண்டு 9 G

கலை ஒரு வகையான உணவாகும். உடலை வளர்ப்பதற்கு உணவு இன்றியமையாதது. அவ்வாறே உள்ளத்தின் விருத்திக்குக் கலை இன்றியமையாதது. கலை மனத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் நல்லதொரு சாதனம் ஆகும். கலைகளை நாம் மனதார நேசிக்க வேண்டும். கலையின் சுவையை அறிய வேண்டுமாயின் நெடுங்காலம் பாடுபட வேண்டும். கலையிற் சித்தி பெற்றால் உலகமே எம்மைப் புகழும். இந்தக் கலியுகத்தில், கலைகள் பொருளீட்டும் தொழிலாகவும் விளங்குகின்றது. கலைகளில் ஈடுபாடு இல்லாத ஆன்மா பணிசெய்யாத சலவைக்கல்லை ஒத்தது. கலைக்காக உயிரைக் கொடுப்பவன் ஒரு போதும் மரணம் ஆவதில்லை. கலையே உண்மையான கடவுள். காண்பவர் வியக்கக் கூடிய அனைத்தும் கலையாகும். அழகுணர்ச்சிக்கு விருந்தாக உள்ளது கலை ஆகும். ஆனால் இயற்கையிற் காணும் வானம், கடல், மலை, ஆறு, சோலை, அருவி முதலியன கலையாகமாட்டா. இவற்றைக் கைத்திறன் படைத்த ஒருவன் படமாக வரைதலோ, கல்லிலோ மரத்திலோ செதுக்கி வடிவமாக்கிக் காட்டினால் மட்டுமே அது கலையாகும்.

இசை, நாட்டியம், சிற்பம், ஓவியம் முதலியவை கலைக்குச் சில உதாரணங்களாகும். உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து பிறந்த கலைகள் என்றும் அழிவதில்லை. சிறந்த நூல்களைவிடச் சிறந்த கலைப் படைப்புகளே மக்களைக் கவரவல்லன. தெய்வக் கலைகளே பெருஞ் செல்வம். மக்களின் அறிவு முதிர்ச்சியே இக்கலைகளின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாகும். கலை என்பது உருவாக்கம், கலைகளில் நாம் பார்ப்பது சிறிதுதான். பார்க்க முடியாததோ அளவற்றது. கலைகள் எல்லாமே இயற்கையின் போலிகளாகும். இயற்கையில் கண்ட இன்பவிருந்துகளை என்றும் அழியாமல் வைத்துச் சுவைத்து மகிழக் கண்ட முயற்சியின் பயன்களே இக்கலைகள் எனலாம். எனவே, மனிதன் சிறப்பாகத் தன் இன்பத்துக்காகக் கண்டு பிடித்த கருவியே கலையாகும். கலைகள் பலவகைப் படுகின்றன. ஆய்கலைகள் அறுபத்து நான்கு எனலாம். அவற்றுக்கு அதிபதியாகக் கலைமகள் விளங்குகின்றாள்.

தன்னைப் பற்றி அறியாமலிருப்பவனின் ஞானம் அவனுக்குப் பயனற்றதே.

50

மறைந்தும் மறையாத ஈழத்துக் கலைஞர்கள்

தொகுப்பு : அம்பலவாணர் ரகுநாதன் ஸ்ரீராம், ஆண்டு 9 E

நல்லை ஆதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

(சி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர்)

யாழ்ப்பாணம் வண்ணை சிவன் கோயிற் சூழலில் 1918 ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் மும்மொழிகளையும் கற்று மேலும் சுவாமி விபுலானந்தர் போன்ற தவப் பெரியார்களிடமிருந்து அறிவைப் பெற்றும் 18 வயதளவில் இசைக்கலையையும் கற்க ஆரம்பித்தார். இருபது வயதில் தனது முதலாவது கதாகாலஷேப நிகழ்ச்சியைப் பக்கவாத்தியங்களுடன் நிகழ்த்தினார். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும், மலேசியாவிலும் பாரதம், இராமாயணம் போன்ற கதைகளை விரிவுரையாகத் தொடர்ந்து இருபது நாட்களுக்கு, கதாகாலஷேபம் செய்தும் வந்துள்ளார். இந்திய தமிழ் இசைச்சங்க இசை விழாவில் கதாப்பிரசங்கம் செய்த பெருமையும் சுவாமிகளையே சாரும். மதுரை ஆதீனம் சுவாமியே “முத்தமிழ்மணி” என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது பெருமைக்குரியது. சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்துடன் மேடை ஏறிய பல கலைஞர்கள் இன்றும் பிரபல்யமாக விளங்குவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. சுவாமி 1981 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் உத்தர நட்சத்திரத்தில் நல்லூரில் சமாதி அடைந்தார். அவரின் சமாதியின் மேல் அவரால் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணம்

கீதாஞ்சலி கே. நல்லையா

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை விஸ்வகுலத்தில் 1912இல் அவதரித்த இவர் பாடசாலையிற் கல்வி கற்கும் காலத்திலேயே பாட்டு, வயலின் இரண்டையும் புத்துவாட்டி சோமசுந்தரமிடமும், மிருதங்கத்தை காமாட்சி சுந்தரம் மீனாட்சி சுந்தரமிடமும் கற்றுவந்தார். தனது சொந்த முயற்சியில் ஆர்மோனியம் வாசிக்கவும் கற்றுக் கொண்ட இவர் சிறந்த முறைகளில் மேடைகளில் நிகழ்ச்சிகளை அளிக்கும் தகுதியும் பெற்றார். இப்படி முன்னேறிவரும் நேரத்தில் இந்தியாவில் இருந்து வரும் கலைஞர்களுடன் பாடுவதும் பக்கவாத்தியம் வாசிப்பதும், பாத்திரம் ஏற்று நடப்பதும் இவரது வழக்கமாக இருந்தது. பின்னர் இந்தியா சென்று கதகளி, குச்சுப்படி, மணிப்புரி போன்ற நடனப் பயிற்சிகளையும், வயலின் வாய்ப்பாட்டிலும் பரதநாட்டியத் துறையிலும் நுணுக்கங்களைக் கற்று நாடு திரும்பினார். இங்கு கலா

சேஷத்திரம் என்னும் பெயரில் பயிற்சிக்கூடத்தை ஆரம்பித்து நடத்திய காலத்தில் 1950ஆம் ஆண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தில் அதிசிறந்த கல்லூரிகளில் நடன ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். இவரின் நிகழ்ச்சிகளில் செம்பு, தாம்பாளம், சளகு நடனங்கள் மிகவும் சிறந்து காணப்படும். கதகளி நடனத்தை இவரிடம் பயின்ற கோதிரிங்கா விவேகானந்தன் அவர்கள் உலகில் எல்லா நாடுகளிலும் நிகழ்ச்சி வழங்கிப் பெரும் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளார். இலங்கைக்கு எலிசபெத் மகாராணி விஜயம் செய்த போது நடன நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்தளித்த பெருமை இவரையே சாரும். அன்னாரின் சேவையைப்பாராட்டி “நடன ஆசிரியமணி, கீதாஞ்சலி” என்னும் பட்டங்களை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளனர். கலைச்சேவையுடன் நின்றுவிடாது கோயிற் திருப்பணிகளையும் மேற்கொண்ட இவர் 1987ஆம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்தார்.

நாச்சிமார் கோவிலடி

வே. அம்பலவாணர்

1927 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையில் விஸ்வகுலத்தில் பிறந்த இவர் சிறுவயதிலேயே தந்தையாரை இழந்தார். பொற்றொழில் காரணமாகத் தனது மிருதங்கம் பயிலும் கல்வியை இருபது வயதில் ஆரம்பித்து இலங்கையில் உள்ள திறமை வாய்ந்த கலைஞர்கள் எல்லோருக்கும் மிருதங்கம் வாசித்துப் பெயர் பெற்று விளங்கினார். இவரின் வாசிப்பு, பாட்டுக்கு மிகவும் பொருத்தமாக அமையும். 1969ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்த கடையநல்லூர் மஜீத் அவர்களின் திருப்புக் இசையரங்குகளில் மிருதங்கம் வாசித்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நாச்சிமார் கோவிலடியில் M. K. தியாகராஜ பாகவதர் அவர்களின் நினைவாக இசைவிழா நடத்திய பெருமை இவரையே சாரும். யாழ் இரசிக ரஞ்சன சபாவில் மிருதங்க ஆசிரியராக 28 ஆண்டுகள் பணி புரிந்துள்ளார். அன்னாரின் கலைச் சேவையைப் பாராட்டாதவர்கள் யாருமில்லை. இவர் இவ்வுலகை நீங்கி 1981ஆம் ஆண்டில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அளவையூர்

வி. தெட்சணாமூர்த்தி

யாழ்ப்பாணம் இணுவில் என்னும் ஊரில் இசை வேளாளர் குலத்தில் 1933ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் பிரபல வித்வான்களிடம் இளம் வயதிலேயே தவில் பயின்று எட்டு வயதில்

50

சிந்திக்காது எதையும் சொல்லாதே! ஆராயாது எதையும் செய்யாதே.

மேடையிலே கச்சேரி செய்தார். கடவுளின் வரப்பிரசாதம் பெற்ற இவர் இந்தியா சென்று நாச்சியார் கோவில் ராகவபிள்ளையிடம் ஒன்றரை வருடகாலம் பயின்ற போது, “உனக்கு இனி சொல்லித்தர என்னிடம் ஒன்றும் பாக்கியில்லை” என்று குருநாதர் சொல்லுமளவிற்கு குருநாதரின் அபிப்பிராயம் இருந்தது. காதிலே விழுவதற்குள் தெட்சணாமூர்த்தியின் கைகளில் அது ஒலித்துவிடும். பல்லவி வாசிப்பதில் பெயர்பெற்ற வித்வான்கள் கூட பல்லவியைக் கச்சேரிகளில் வாசிக்கும் போது தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களே தயாரித்த பல்லவி போல், அப்பல்லவியைச் செய்யும் திறமையை வெளிப்படுத்திய பெருமை இவரையே சாரும். 1959ஆம் ஆண்டில் இந்திய தமிழ்ச்சங்க இசை விழாவில் காரைக்குறிச்சி அருணாசலம் அவர்களின் நாதஸ்வரக் கச்சேரிக்கு வாசித்த பொழுது வழக்கமாக இரவு 12.00 மணிக்கு முன்னர் ஒலிபரப்பை நிறுத்தும் அகில இந்திய வானொலி, கச்சேரி முடியும்வரை ஒலிபரப்பிய பெருமையைப் பெற்றவராவார். இவரின் வாசிப்பை ஜீரணிக்க முடியாதவர்களின் காரணமாக சிறிது காலம் இந்திய சென்று வாழ்ந்து வந்தார். அக்காலமே இவருக்குப் பொற்காலமாக அமைந்தது. “எந்தத் தாளத்திலும் சரி, எந்த நடையிலும் சரி, எந்த வேகத்திலும் சரி, இவரைப் போல் கூடிய நேரம் வாசிப்பதற்கு இன்றைய இசை உலகிலும் எதிர்காலத்திலும் அவரைப் போல் அவதரிப்பார்களா”! என்பது கேள்விக் குறியாகவே என்றும் உள்ளது. மிருதங்க வித்துவான் பாலக்காடு மணி ஐயர் அவர்கள் இவரை உலகத்தில் எட்டாவது அதிசயம் என்று புகழ்ந்துள்ளார். 1975ஆம் ஆண்டில் 42வது வயதில் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார்.

வட்டுக்கோட்டை பிரம்மஸ்ரீ A. கணேச சர்மா

யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டையில் 1932ஆம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் தனது ஒன்பது வயது முதலே கலைத்துறையில் பாடவும் நடனம் ஆடவும் கற்று, சிறந்து விளங்கினார். பாலக்காடு கிருஷ்ணையர், நல்லை ஆதீனம் சுவாமிநாத பரமாச்சாரிய

சுவாமிகள் இருவரையும் குருவாகக் கொண்டு மிருதங்கத்தையும், தவில் வித்துவான் காமாட்சி சுந்தரம் அவர்களிடம் கஞ்சிராவையும் கற்றுக்கொண்டார். மேற்படிப்புக்காக இந்தியா சென்ற இவர் திருச்சியிற் படிக்கும் காலத்தில் பழனி சுப்பிரமணியம்பிள்ளை அவர்களிடம் மிருதங்கத்தைப் பற்றி மேலும் தெரிந்து கொண்டார். இவ்வேளையில் (1953இல்) சுவாமி தியாகராஜரின் நினைவு உற்சவத்தில் 36 நிகழ்ச்சிகளில் மிருதங்கம் வாசித்ததை நினைவு கூறல் வேண்டும். இலங்கை திரும்பிய இவர் கணக்கியல் துறையில் பயிற்சி பெற்று, பின்னர் தனது பொறுப்பில் ஒரு கம்பனியை உருவாக்கி கணக்குப் பரிசோதகராகக் கடமை புரிந்து வந்தார். இக்காலங்களில் இந்தியா சென்றும் இலங்கையிலும் இந்தியக் கலைஞர்களான திருப்பாம்புரம் சுவாமிநாதபிள்ளை, வீணை பாலச்சந்தர், பாலமுரளிகிருஷ்ணா, மணிகிருஷ்ணசாமி, M. L. வசந்தகுமாரி போன்ற பெரும் கலைஞர்களுக்கு மிருதங்கம் கஞ்சிரா வாசித்து அவர்களது பாராட்டுதலையும் பெற்றுக் கொண்டார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் கலைப்பகுதியில் அதிசிரேஷ்ட பிரிவில் மிருதங்கம் கஞ்சிரா கலைஞராகவும், வட இலங்கை சங்கீத சபை, இலங்கை வானொலியில் இசைப் பரிசோதகராகவும் கடமை ஆற்றியுள்ளார். 1995 இல் கலைத்துறைக்கு 50 வருடங்கள் சேவை செய்ததையிட்டு விழா எடுக்கப்பட்டது. இவரின் திறமையைப் பாராட்டி மிருதங்கபூபதி (மதுரை ஆதீனம்), லயஞானமணி கலாபூஷணம் (இலங்கை அரசாங்கம்) என்னும் பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன. இந்தியா மட்டுமல்லாது மலேஷியா, சிங்கப்பூர், கனடா, மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் கூட தனது இசைத்திறமையை மெய்ப்பித்துள்ளார். சிலகாலம் கொழும்பு (பம்பலப்பிட்டி) இந்துக்கல்லூரியின் கணக்குவிபரங்களைப் பரிசோதித்தும் சேவை புரிந்து உள்ளார். இறுதிக்காலங்களில் இந்தியக் கலைஞர்களைத் தன் செலவில் வரவழைத்து கச்சேரிகள் நடத்தினார். கடந்த பத்தாம் மாதம் (6.10.2001) திடீரென யாரும் அறியாத வேளையில் மாறடைப்புக் காரணமாக எம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். இவருடன் கூடிய பழகியவர்களுக்கே அவர் இப்பவும் தங்களுடன் இருப்பதுபோல் தோன்றும் அளவிற்கு மனதில் ஓர் இடத்தை ஏற்படுத்தி விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன்; எல்லாம் அறிகின்றவன்; கருணை நிறைந்தவன் இன்பமயமானவன்; எல்லா ஆற்றலும் உடையவன். ஆன்மாக்களின் பொருட்டுப் பல்வேறு திருமேனிகளை எடுத்துக் கொள்ளுகிறான். அவற்றுள் இடையறாது ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியும் நிலை ஒன்று. அது எல்லா முர்த்திகளிலும் சிறந்தது. அந்த ஆனந்தக் கூத்து ஆன்மாக்களின் பொருட்டு ஓவாது சிவபெருமானால் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றது. அவன் ஆடவில்லையானால் உலகத்திலே ஒன்றுமே ஆடாது. அந்தத் திருக்கூத்துக்கு முதலுமில்லை; முடிவுமில்லை; ஏனைய தெருக் கூத்துக்களைப் போன்றதன்று அத்திருக்கூத்து. அற்புதத் தனிக்கூத்து அது.

“ஆதியு முடிவு மில்லா அற்புதத் தனிக்கூத்தாடும்
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி வழிபடும் நலத்தின் மிக்கார்”

என அக்கூத்தை விளக்குகிறார் சேக்கிழார்.

- வாரியார் -

அன்பு செய்தும் அன்பு பெற்றிருப்பது துக்ககரமானதே.
ஆனால் அன்பு செய்ய இயலாதிருப்பது அதனிலும் துக்ககரமானது.

50

நாடகக்கலையோடு தொடர்புபட்ட ஏனைய கலைகள்

சிவசுப்ரமணியம் சரவணபவன்

நாடகமானது சமூகத்தோடு பின்னிப்பிணைந்த சமூகப் பிரதிபலிப்புகளுக்கு முகங்கொடுத்த ஒரு கலைவடிவமாகத் திகழ்கிறது. நாடகமானது சமூகத்தின் கண்ணாடியாகத் திகழ்கின்ற ஒரு கலையாகும். மனித வாழ்க்கையில் ஏலவே காணப்பட்ட சம்பவங்களையும் ஒரு கலைஞனாலே கற்பனை செய்யப்பட்ட விடயங்களையும் குறிக்கப்பட்ட பார்வையாளர் முன்னிலையில் குறிக்கப்பட்ட ஓர் இடத்தில் பல்வகைக் கலைகளையும் இணைத்து நடிகனொருவனால் செய்து காட்டப்படும் செயல் நிகழ்வே நாடகம் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. அந்தவகையிலே நாடகக் கலையோடு நடிப்புக்கலை, இலக்கியக்கலை. இசைக்கலை, தையற்கலை (உடை வடிவமைப்புக் கலை) ஒவியக்கலை, சிற்பக்கலை, நடனக்கலை, ஒளியமைப்புக்கலை, ஒலியமைப்புக்கலை, காட்சியமைப்புக்கலை, கட்டடக்கலை, தொழினுட்பக்கலை, ஒப்பனைக்கலை எனப் பல்வேறுபட்ட கலைகள் தொடர்புபட்டுக் காணப்படுகின்றன.

ஒரு குறிக்கப்பட்ட பண்பினை ஏற்று அது போன்று செய்து காட்டும் செயல் நிலை நடிப்பெனக் கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது ஒரு நடிகன் இன்னொரு பண்பினைப் பாத்திரமாக ஏற்று அதுபோன்று தொழிற்படுகின்ற செயற்பாட்டு நிலையே நடிப்பு எனப்படுகிறது. நடிகனொருவன் பாத்திரமொன்றை ஏற்று நடிக்கையில் அப்பாத்திரத்தின் பௌதீகப் பண்புகளான உடல், குரல், அசைவு போன்ற பண்புகளையும் அதன் மனநிலையினையும் கவனத்திற் கொண்டு அதுபோற் செய்யமுற்பட வேண்டும். நாடகக் கலையின் உயிர்நாடியாக நடிப்புக்கலையானது விளங்குகின்றது. நாடகம் என்பது நடிகனால் மேற்கொள்ளப்படும் செயல் வடிவமாகும். அச்செயல் வடிவம்தான் நடிப்பாகும். நடிப்பு செயல் வடிவமாகி நாடகமாவதால் நடிப்புக்கலையின்றி நாடகக்கலை இல்லை. ஏனைய கலைகள் அனைத்தும் நடிப்புக் கலையினை மிகைப்படுத்துவதற்காகவே தோற்றம் பெற்றதாகக் காணப்படும். நடிப்பினை மேற்கொள்வதற்கு நடிகன் ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்து நடிக்கின்றான். அவ்வாயுதங்களாக உடல், குரல், அசைவு என்பன காணப்படுகின்றன.

பாத்திரம் ஒன்றின் பௌதீக தோற்றத்தை வெளிக் கொண்டு வருவதற்காகவும், பாத்திரத்தின் அரங்கியல் அசைவுகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் உடல் என்பது முக்கியமான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. நடிப்பின் அங்கங்களாக பேச்சு, அமைதி, அசைவு, உறைநிறை என்பன முக்கியம் பெறுகின்றன. இதில் பேச்சு தவிர்ந்த ஏனைய செயற்பாடுகள் யாவும் நடிகரின்

குரலின் மூலம் வெளிக் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஒரு பாத்திரத்தின் ஓசை குரலின் கனதி அதன் பேச்சு முறை, பாடல்களின் இந்தச் சத்தங்கள் நடிகரின் குரல் மூலமாக வெளிக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. பாத்திரத்தின் உள்வியற் பண்புகளை உள்வாங்கிய நடிகன் தன் முகபாவத்தினாலும், உடல் நெகிழ்வுகளினாலும், குரல் நெகிழ்வுகளினாலும் அதனை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவான்.

நடிப்புக்கலையான யதார்த்தவாதம், யதார்த்த விரோதவாதம் என இரு பிரிவுகளையுடையது. யதார்த்தவாதம் என்பது உள்ளதை உள்ளவாறு சொல்லுகின்ற முறையாகும். நடிகனொருவன் பாத்திரத்தைப் படைக்கின்ற போது அதனை எந்த மாறுபாடுகளும் மிகைப்பாடுகளும் இன்றி அப்படியே உருவாக்கல் யதார்த்தவாதம் ஆகும். இதனை டெனிசிலா பொங்கி என்பவர் அறிமுகஞ் செய்தார். வாழ்க்கையில் காணப்படுகின்ற நடைமுறைகளுக்கு கட்டுப்பாடுகள் அல்லது மிகைப்பாடுகளை ஏற்படுத்தி நடிக்கின்ற நடைமுறை, யதார்த்த விரோத வாதமெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதனை வெற்றோல் பிரேஜ் என்பவர் அறிமுகஞ் செய்தார். யதார்த்த வாதத்தில் மனித வாழ்க்கையில் காணப்படும் சம்பவங்கள் அப்படியே செய்து காட்டுகின்ற வகையில் பார்வையாளர்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. மேலும் அழகியல் தன்மையானது மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இதனாலேதான் பார்வையாளரை அன்னியப்படுத்தாது பார்வையாளர் பார்க்கின்ற நோக்கில் ஒரு நடிப்பு முறையினை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென பிரேஜ் சொல்லுகிறார்.

மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற சம்பவங்களையோ அல்லது கலைஞனாற் கற்பனை செய்யப்பட்ட விடயங்களையோ ஒழுங்குபடுத்தி அழகியல் தன்மையோடு எழுதி முடிக்கப்பட்ட எழுத்துப் பிரதிகள் யாவும் இலக்கியமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. நாடகத்தில் இலக்கியம் ஓர் உன்னத இடத்தினை வகிக்கின்றது. நாடகத்தில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்ட இடத்திலே இலக்கிய வரம்புக்குள் உள்ளடக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் முக்கியம் பெறுவதை நாம் அவதானிக்கலாம். நாடகத்தில் இடம் பெறுகின்ற உரையாடல்கள் இலக்கியமெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு நாடகத்தில் இடம் பெறுகின்ற உரையாடலானது தன் கருத்தினை ஆழமாகச் சொல்வதற்கும், மாறாக கவர்ச்சிக்கும் இலக்கிய வரம்புக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டு காணக் கூடியதாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது உவமைகள், எதுகை

50

செயல் இல்லாக் கல்வி; ஒட்டகத்தில் ஏற்றப்பட்ட சுமையைப் போன்றது.

மோனைகள் போன்ற இலக்கியப் பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஏற்கெனவே திட்டமிட்டு எழுதி முடிக்கப்பட்ட எழுத்துப் பிரதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கும் நாடகம், இலக்கியத்தினைக் கொண்டுள்ளது. ஏலவே இலக்கியமாகக் காணப்படுகின்ற காவியங்கள், நாவல்கள், சிறுகதைகள் நாடகமாக அரங்கேற்றி நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இவை போன்ற காரணங்களினால் நாடகத்தில் இலக்கியங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இலக்கியம், நாடகம் என்னும் இரண்டும் நுண்கலை வகைக்குள் அடக்கப்படும் கலை வடிவங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு கலைவடிவங்களினதும் அடிப்படைக் கருவானது பொதுவாகவே காணப்படுகின்றது. இரண்டு கலைவடிவங்களும் காலத்தின் கண்ணாடியாக அமைந்து காணப்படல் முக்கியமானதாகும். ஆரம்பம், முடிவு, பாவினங்கள், பாத்திரங்கள் என்ற அடிப்படையில் நாடகம், இலக்கியம் இரண்டும் ஒருமைப்பாடுடையனவாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும் நாடகம், இலக்கியம் என்ற இரண்டும் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணல் எனப்படுகின்ற மூன்று கோட்பாடுகளையும் தன்னத்தே கொண்டுள்ளது.

இசைக்கலை வடிவமானது வார்த்தைகளுக்கு ஒசை கொடுத்த ஒரு கலைவடிவமாகும். மாறாக பலவகையான ஒலி முதல்களிலிருந்து ஓர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சத்தங்களை உருவாக்கும் கலை வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது. நாடகத்தைப் பெறுத்தவரையில் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்ற வார்த்தைகளுக்கும் அக்கருத்தின் ஆழத்தை உணர்த்துவதற்கும் அதுபோன்ற உணர்ச்சியைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கும் நாடகத்தில் இசையானது முக்கியம் பெறுகின்றது. மேலும், நாடகத்தில் இடம்பெறுகின்ற காலம், இடம், நேரம், அயலிலுள்ள பொருட்கள், உளவியல் ரீதியான பாத்திரத் தன்மைகள் போன்றவற்றைக் காட்டுவதற்கு இசைக்கலை முக்கியம் பெறுகிறது.

நாடகத்தில் நடிக்கும் நடிகளுக்கும் அப்பாத்திரத்தின் பண்புகளுக்குமேற்ப உடைகளை அமைத்துக் கொடுக்கும் கலைவடிவமே தையற் கலையாகும். “ஆள்பாதி ஆடைபாதி” என்பது பழமொழி. ஒரு நாடகப் பாத்திரத்தில் பண்புகளை வெளிக் கொண்டு வருவதற்கு உடை அமைப்புக்கலை முக்கியமானது. பாத்திரத்தின் காலம், வயது, பால், நாகரிகம், உளவியல் ரீதியான வெளிப்பாடுகள், தொழில், மதம், அந்தஸ்து, பாத்திரத்தின் நிறம் அதன் அங்கங்கள் மற்றும் ஏனைய குறியீட்டுத் திட்டங்கள் போன்ற பண்புகளை நாடகத்தில் உடை அமைப்புக் கலையானது வழங்குகின்றது.

ஒலியக்கலை என்பது வர்ணங்களைக் கொண்டு ஒரு தோற்றத்தை வரைகின்ற செயற்பாடாகும். தோற்றம் என்னும் போது ஓர் உருவத்தையோ அல்லது வடிவத்தையோ குறிக்கலாம். இந்த ஒலியக்கலையானது நாடகத்திலே பலவகையிலும் உதவுகிறது. ஒப்பனைகளில் பாத்திரங்களின் இயல்பைக் காட்டுவதற்கு உதவுகிறது. பாத்திரத்தின் முகவிகாரங்கள் மற்றும் பாத்திரத்தின் அழகியல் தன்மைகளைக் காட்டும் வரைபுகள், தோற் சுருக்குகள் மற்றும் ஆடைகளிலே வரையப்படும் படங்கள், நிகழ்விடங்களைக் குறிக்கும் படங்கள், அரங்க அழகியற் தன்மைகள் போன்றவற்றைக் காட்டுவதற்கும் அரங்கிலே உண்மை என்ற மனநிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்கும் பயன்படுகின்றது.

சிற்பக்கலை வடிவமானது குறிக்கப்பட்ட மூலப்பொருளிலிருந்து சில வடிவங்களை அல்லது உருவங்களை உருவாக்கும் தொழிற்பாடாகும். ஒரு நாடகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாடக அரங்கை விளக்குவதற்கு மேடையில் பொருட்களை வைப்பது வழக்கமாகும். இந்த அரங்கப் பொருட்களைச் செய்வதற்கும் அரங்கு ஒன்றில் நடிகன் வைத்திருக்கின்ற பொருட்கள் மாற்றும் நடிகன் அணிகின்ற பொருட்கள் போன்றவற்றை உருவாக்குவதற்கும் சிற்பக் கலையானது உபயோகம் பெறுகின்றது.

நடனக்கலை என்பது ஒரு கருத்தினை வெளிப்படுத்தத் தக்க முறையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அசைவுகளாகும். நடனக்கலையானது நாடகத்திலே இன்றியமையாத ஒரு கலை வடிவமாகக் காணப்பட்டது. நடிப்பு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்ற அசைவு என்ற செயற்பாட்டினைச் சிறப்பிப்பதற்காக நடனக் கலையானது உபயோகத்தில் இருக்கின்றது. நாடகத்தில் அரங்கியல் தன்மைகளை மிகைப்படுத்தப் பரதம், கதகளி, கதக், உச்சப்பிடி போன்ற நடனங்கள் நாடகத்தில் இணைந்திருக்கின்றன.

ஒளியூட்டல் கலை, இன்றைய நாடகங்களில் மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும். ஒளியூட்டல் என்பதானது பலவிதமான ஒளி முதல்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு கட்டில் ரீதியான அழகியல் அம்சத்தை உருவாக்குவதுடன் உளவியல் ரீதியான உணர்வுகளை ஊட்டும் தொழிற்பாடாகும். ஒளியூட்டல் என்பது இன்றைய மானிட வாழ்வில் மிகவும் அவசியமான செயற்பாடாகும். அரங்கிலும் இதன் தேவையானது முக்கியம் பெறுகின்றது. அரங்கினது இருளைப் போக்கி கட்டில் தோற்றத்தை உண்டு பண்ணுவதுடன் உளவியல் உணர்ச்சிகளுக்கு இது மூலகாரணமாக அமைந்து அரங்கில் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை விளக்கி நிற்கின்றது. அதாவது அச்சம், போன்ற உணர்வுகள், மரண வீடு, மங்கள வீடு போன்ற காட்சிகள்,

ஆணவத்தில் ஐந்து நிமிடமேனும் சரிக்காதே; அரை மணித்தியாலமேனும் அழ வேண்டிய நின்பந்தம் ஏற்படலாம்.

50

இரவு, மதியம், காலை, மாலை, நிலவுக்காலம் போன்ற நேரங்கள் மற்றும் ஏனைய நிகழ் விடயங்களைப் போல் காட்டுவதற்கும் அரங்கிலே ஒளியூட்டற் கலையானது முக்கியம் பெறுகின்றது.

ஒலியமைப்புக்கலையானது நாடகத்திலே மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு கலையாகத் திகழ்கிறது. மேடையிலே நடிக்கின்ற நடிகனானவன் பேசுகின்ற வார்த்தைகள் அல்லது பேச்சுக்கள் பார்வையாளரைச் சென்றடைவதற்காக இவ்வொலியமைப்புக் கலையானது பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வொலியமைப்பு இன்றைய மானிட வாழ்விலும் அவசியம். மேலும் இந்நாடக நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டுகளிக்கின்ற பார்வையாளர்கள் அதிகமாக உள்ளமையினால் நடிகனுடைய பேச்சுக்கள் தொலைவிலே உள்ள பார்வையாளர்களுக்குச் சென்றடைவதற்காக இக்கலை பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேலும், நடிகனுடைய குரல் அதிர்வுகள், குரலின் கனதிகள் மற்றும் இதர சத்தங்கள் போன்றவற்றை வெளிக் கொண்டுவரும்போது அவற்றைப் பார்வையாளர்கள் உணர்வதற்காக இக்கலை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவற்றைவிட கால நேரங்கள் போன்றவற்றை விளக்குவதற்காகவும் ஒலியமைப்புக் கலை நாடகத்திற் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கட்டடக்கலை நாடகத்திற்கு அதாவது மேடை நாடகத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். நாடகங்களை மேடையேற்றம் செய்வதற்காக நிர்மாணிப்பதே இவ்வரங்க நிர்மாணிப்பாகும். இவ்வரங்கமானது ஒழுங்காக அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். பார்வையாளர்கள் ஒழுங்காக இருந்து நிகழ்வுகளைக் கண்டுகளிக்கக் கூடியதாகவும், நடிகர்கள் நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தக் கூடியதாகவும் இவை அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். நாடகத்திலே இது எவ்வாறு உபயோகம் அளிக்கின்றது என்பதை நோக்கும் போது தொலைவிலே உள்ள பார்வையாளர்கள் நடிகர்களின் நிகழ்வுகளைக் கண்டு களிப்பதற்கு உபயோகம் அளிக்கின்றது.

மேலும், நாடகக் காட்சிகளுக்குத் தேவையான திரைகள், காட்சிப்பொருட்கள் போன்றவற்றை வைப்பதற்கும் இது பயன்படுகிறது. இவ்வரங்குகள் ஒழுங்கான அளவுகளைக் கொண்டவையாக அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஒப்பனைக்கலை என்பது நாடகத்திலே நடிக்கும் ஒருவன் அப்பாத்திரப் பண்புகளை அதாவது அதன் தோற்றத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக அவனை அலங்கரித்தல் அல்லது வேடங்கட்டல் அதன் செயல்வடிவம் ஒப்பனைக் கலையாகும். ஒரு நாடகத்தில் வயது, பால், நிறம், தொழில், குணம், காலம் போன்ற பண்புகளை நடிகன் வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு இது கையாளப்படுகின்றது.

நாடகமானது ஓர் அவைக்காற்றுகைக் கலையாகும். ஆதலினால், பார்வையாளர்கள் முன்னிலையில் நிகழ்த்தப் படுகின்ற கலையாக நாடகம் திகழ்கின்றது. பார்வையாளன் நாடகத்தைப் பார்வையிடுகின்ற போது நாடகத்தோடு ஒன்றிணைந்து விடவேண்டும். பார்வையாளனுடைய விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்ப நாடகம் ஆற்றுகை செய்யப்படுகிறது. நாடகமானது கட்டபுலன், செவிப்புலன் சார்ந்த ஒரு கலையாகும் எனவே, இவ்வகையான கலைகளை நாடகத்தோடு இணைக்கின்ற போது மட்டுமே நாடகமானது ஓர் உச்சநிலையை எய்துவதுடன் பார்வையாளர்கள் மத்தியில் வெற்றியும் பெறும். கட்டபுலன், செவிப்புலன் ஆகிய இருபுலன்களையும் ஒன்றிணைக்கும் கலையாக நாடகம் காணப்படுவதால் இவ்வாறான கலைகள் நாடகத்திற்கு அவசியமானதாகின்றது. இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு நாடகமொன்று அமையும் போது நாடகமானது இரசனையுடையதாக அமையும் என்பது உறுதி.

பொது அறிவுத் துணுக்குகள்

1. தேனீ தன் ஒரு சிறகை அடிக்க எத்தனை வினாடியாகிறது?
0.005 வினாடி.
2. பல்லில்லாத முலையூட்டி எது?
தேவாங்கு.
3. பனி காலத்தில் தினமும் 46 மணிநேரமும் இருளில் மூழ்கி இருக்கும் நாடு எது?
பின்லாந்து.
4. சீன அடிச்சுவர் எத்தனை எழுத்துக்களைக் கொண்டது?
2140 எழுத்துக்களைக் கொண்டது.
5. நோர்வேயின் தலைநகரம் எது?
ஒஸ்லோ.

மனிதனுக்குத் தரவேண்டிய மூன்று உயர்ந்த பட்டங்கள் தியாகி, வீரன், சான்றோன்.

- வில்லியம் கிளாட் ஸடன் -

யொருளாதாரம்

- ★ இலங்கையில், தொடர்கின்ற யுத்தமும்
யொருளாதாரப் பின்னடைவுகளும் — பேரம்பலம் சுதாகரன் 87
- ★ கணக்கீடு — (Accounting) — P. சுஜீவன் 88
- ★ இலங்கையில் வெளிநாட்டு
முதலீடுகள் — சி. இக்னேசியஸ் 89
பிரதிப் பணிப்பாளர்
முதலீட்டுச் சபை
- ★ தொழிலாளரின் நிறுவன வாழ்க்கையும்
உளவியல் ஒப்பந்தமும் — யூ. சோதிநாதன் 92
விரிவுரையாளர்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கையில் தொடர்கின்ற யுத்தமும் பொருளாதாரப் பின்னடைவுகளும்

பேரம்பலம் சுதாகரன், ஆண்டு 12 C

இலங்கையில், தொடர்கின்ற யுத்தத்தால் பாதிக்கப் படாதவர்களே இல்லை என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. அந்தவகையில் இலங்கையில் இருக்கின்ற அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் யுத்தத்தின் கொடுமையை உணர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இந்த யுத்தம் இனவாதிகளுக்கும் சுயஇலாப அரசியல் வாதிகளுக்கும், யுத்தத்தால் பயன் அடைந்த செல்வந்தர்களுக்கும் ஏற்புடையதாக இருக்கலாம் ஆனால் இந்த யுத்தம் இலங்கையில் வாழுகின்ற சராசரி மக்களுக்கு ஏற்புடையது அல்ல. இந்தச் சராசரி மக்கள் வேண்டுவது இலங்கைத் தேசத்தையும் அழித்து, தமது உறவினர்களையும், சகோதர இனத்தவர்களையும் அழித்துக்கொண்டு இருக்கின்ற யுத்தத்தையா? அல்ல. இவர்கள் வேண்டுவது நாட்டின் எதிர் காலத்தை ஒளிமயமாக்கி மக்களுக்கு முழுச் சுதந்திரத்தையும் தருகின்ற நிலையான சமாதானத்தை. இந்த யுத்தம் தொடர்ந்தும் நீடித்தால்,

“எனக்கு அச்சமாயிருக்கிறது

புகைமண்டலம் தேசிய சின்னமாகவும்

வெடிச்சத்தங்களே தேசிய கீதமாகவும்

அங்கீகரிக்கப்பட்டு விடுமோ?

எனக்கு அச்சமாயிருக்கிறது”

என்று அன்று படித்த கவிதை வரிகள் இன்னும் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

தொடர்கின்ற இந்த யுத்தத்தாற் பாதிக்கப்பட்ட பிரதான துறையாகப் பொருளாதாரத் துறை காணப்படுகிறது. கைத்தொழில், விவசாயம், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி சர்வதேச தொடர்புகள் என்று சகல துறைகளும் வடபுலத்தில் தொடர்கின்ற போரினாலும் தென்புலத்தில் ஊடுருவிய தற்கொலைத் தாக்குதல்களாலும் வலுவிழந்து காணப்படுகின்றன. மறைந்த ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசாவினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நாட்டுக்கு கணிசமான அளவு வேலை வாய்ப்புகளையும் பெருமளவான அந்நியச் செலாவணியையும் ஈட்டித்தந்த நூற்றுக்கணக்கான ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் இன்மையால் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. பெருமளவான இளைஞர் யுவதிகளுக்கு வேலை அற்ற நிலை தோன்றியுள்ளது.

இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியிலே முக்கியமான பங்குவகிக்கும் பிரதான துறையான உல்லாசப் பயணத் துறையையும் போரின் பாதிப்பு விட்டு வைக்கவில்லை. அன்றைய காலத்தில் உலகின் பிரதான உல்லாசப் பயண இடங்களிலே இலங்கையும் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு பெருமளவான

உல்லாசப் பயணிகள் வருகை தந்தனர். ஆனால் இன்றோ நிலைமை வெகுவாக மாறிவிட்டது. 2001இல் இலங்கைக்கான இங்கிலாந்து கிரிக்கட் சுற்றுப் பயணத்தின் போது துரித வளர்ச்சி கண்ட உல்லாசப் பயணத்துறை அடுத்த மூன்று மாத காலப்பகுதியில் கட்டுநாயக்கா தாக்குதலின் பின் முற்றாக வீழ்ச்சி அடைந்தது என்றே கூறவேண்டும். இலங்கையின் உல்லாசப் பயணத்துறை பாதிக்கப்பட்டதால் அதில் தங்கியிருந்த பல்வேறு செயற்பாடுகளும் பாதிக்கப்பட்டு உள்ளன. இதனால் பெருமளவான அந்நியச் செலாவணி இழப்பும் வேலையின்மையும் அதிகரித்து உள்ளன.

பெருமளவு வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களைக் கொண்டிருந்த இலங்கைப் பங்குச் சந்தை 1996 மத்திய வங்கி தாக்குதலின் பின் இன்றுவரை MiLanka விலைச் சுட்டெண்ணிலும்,, All share Index என்ற சுட்டெண்ணிலும் எதுவித பாரிய அபிவிருத்தியையும் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை.

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் கவலைக்கு இடமான நிலைக்குக் காரணமாக அமைவது யுத்தமே. இந்த யுத்தத்திற்கு மாத்திரம் நாள் ஒன்றிக்கு 200 மில்லியன் ரூபா செலவிடப்படுகிறது. இலங்கையின் மொத்த வருமானத்தில் கூடிய அளவு நிதியை யுத்தத்திற்கு மட்டுமே ஒதுக்கும் போது முக்கியமாக அபிவிருத்தி செய்து எதிர்காலத்தில் வினைத்திறன் மிக்க சமுதாயத்தை உருவாக்க அவசியமான கல்வித்துறை, சுகாதாரத்துறை, அபிவிருத்தித்திட்டங்கள், மனித மூலதனத்தை விருத்தி செய்ய அவசியமான மூலகங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவது எவ்வாறு? எனவே, நாட்டின் வளங்கள் யுத்தம் என்ற பெயரில் வீணடிக்கப்படுவதுடன் பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் பாதிக்கிறது.

இவ் இருபத்தி மூன்று வருடப் போரியல் வரலாற்றில் இந்தப் போரை நடத்திய அரசு சாதித்தது என்ன? இவர்களின் சாதனைத் துடிப்பின் வெகுமதிகளாகக் கிடைத்தவை இழக்கப்பட்ட மனித உயிர்கள், உடைமைகள் மட்டுமே. இழக்கப்பட்டதை நினைத்து இன்றும் துயர் அடையும் மக்களின் வேதனை நிரம்பிய நெஞ்சங்களும் தான். ஏன் இந்தப் போரை நிறுத்தி, போருக்காகச் செலவிடப்படுகின்ற நிதியில் நாட்டினை அபிவிருத்தி பாதையில் இட்டுச் செல்ல முடியாது? அழிவுக்காக வீணடிக்கப்படுகின்ற நிதியை ஆக்கத்துக்காக முதலீட்டால் என்ன? இவை தான் இலங்கைப் பொருளாதாரம் பற்றிச் சிந்திக்கும் எவரினதும் உள்ளத்தில் தோன்றும் ஆக்கபூர்வமான கேள்விகள். ஓயாத போரை நிறுத்தாத வரை இலங்கைப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியாது என்பது உறுதி.

பிறர் குறை காண்பவன் அரை மனிதன். தன்குறை காண்பவன் முழுமனிதன்.

- சோக்ரட்டிஸ் -

50

கணக்கீடு (ACCOUNTING)

P. சுஜீவன், ஆண்டு 12

அறிமுகம் :-

நவீன கணக்கீட்டுத் துறையானது இத்தாலிய நாட்டவரான, "லூக்கா பசியோலி" எனும் கணித அறிஞரினால் 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி தசாப்தத்தில் தொடக்கிவைத்த அடிப்படையில் இருந்தே வளர்ச்சியடைந்ததாகும். ஆரம்ப காலங்களில் வியாபார அமைப்புகள் சிறிய அளவில் இருந்ததாலும் அவற்றின் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவினதாக இருந்ததாலும் அவற்றின் முகாமைக்கு வரலாற்று ரீதியான தகவல்கள் குறைந்தளவே வேண்டப்பட்டன. காரணம், ஒருவரினாலேயே (உரிமையாளர்) முகாமைக் கருமங்களை ஆற்ற முடியுமாக இருந்தமையே ஆகும். எனவே அத்தகைய நிறுவனங்களின் கணக்கு வைப்பு முறையும் சிக்கலற்றதாக அமைந்திருந்தன.

ஆனால் கைத்தொழில் புரட்சியின் பின்னர், நிறுவனங்களின் உற்பத்தி வியாபார முயற்சிகள் பாரிய அளவில் அமைந்தமையினாலும் பாரிய சந்தையில் அனேக போட்டிகளை எதிர்நோக்குவதனாலும் அவற்றின் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நிகழ்வுகள் பற்றிய தகவல்களின் தேவைப்பாடு முக்கியம் பெற்றது. எனவே, அத்தகைய நிறுவனங்களின் கணக்கு வைப்பு முறையும் சிக்கலானதாக அமைந்ததோடு தொழில் நுட்ப ரீதியான நுணுக்கங்களைக் கணக்கு வைப்பு முறையில் பிரயோகிக்க வேண்டிய தேவைப்படும் எழுந்தது.

கணக்கீட்டின் வரைவிலக்கணம்

பொருளாதார சமூக அபிவிருத்திக்கேற்ப கணக்கீட்டின் பங்கும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. ஆரம்ப காலங்களைப் போல் அல்லாது கணக்கீட்டின் நோக்கமும் தொழிற்பாடும் மிகப் பரந்துபட்டதாகத் தற்போது அமைந்துள்ளது. கணக்கீட்டின் நோக்கம் தொழிற்பாடு என்பவற்றின் அடிப்படையில் அமெரிக்க தராதரம் பெற்ற பொதுக் கணக்காளர் நிறுவனம் (American Institute of Certified Public Accountants) கணக்கீட்டிற்குப் பின்வரும் வரைவிலக்கணத்தை வழங்கியுள்ளது.

"நிதித்தன்மை வாய்ந்த கொடுக்கல் வாங்கல்களினதும், நிகழ்வுகளினதும் பணப் பெறுமானங்களைத் திரட்டுதல், பதிவு செய்தல், வகைப்படுத்தல், சுருக்கமாக்குதல் போன்ற செயற்பாடுகளினால் எழுந்த பெறுபேறுகளை வியாக்கியானம் செய்யும் கலையே நிதிக் கணக்கீடாகும்."

"The art of recording classifying and summarizing in a significant manner in term of money, transactions and events which are in part at least of a financial character and interpreting the results there of"

கணக்கீடானது கொடுக்கல் வாங்கல்களைப் பதிவு செய்தல், வகைப்படுத்தல், சுருக்கமாக்குதல் போன்ற தொழிற்பாடுகளை வெறுமனே உள்ளடக்கிய துறையல்ல.

மேற்கூறிய தொழிற்பாடுகள் மூலம் முகாமையினரின் தீர்மானம் எடுத்தலுக்கு வேண்டிய பொருத்தமான தகவல்களை வழங்கும் முக்கியமான கருவியாக அமைகின்றது. அவ்வகையில் கணக்கீட்டுக் கொள்கைக் குழு பின்வருமாறு கணக்கீட்டிற்கு வரை விலக்கணம் கூறுகின்றது. பொருளாதார அலகு ஒன்றின் அளவு சார் தகவல்களை (Quantitative Information) பல மாற்றுவழிகளின் பயன் தரு வழிகளில் பொருளாதாரத் தீர்மானம் எடுத்தலுக்கு வழங்கும் ஒரு சேவையே கணக்கீடு ஆகும்.

கணக்கீட்டுத் தொழிற்பாடுகள் FUNCTIONS OF ACCOUNTING

பதிதல் :-

வியாபார நிறுவனங்களின் நிதிசார் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ச்சியாக ஏடுகளிற் பதிந்துவரும் கணக்கீட்டின் ஆரம்பத் தொழிற்பாடு இதுவாகும். இத்தொழிற்பாடானது நாளேடு அல்லது நாட்குறிப்புப் புத்தகங்களுடன் தொடர்பு கொண்டதாகும். நிதிசார் கொடுக்கல் வாங்கல்களை உரிய புத்தகங்களில் இடம்பெறச் செய்வதை உறுதிப்படுத்துவதாக இத்தொழிற்பாடு அமைகிறது.

வகைப்படுத்தல் :

நாளேடுகளில் பதிவுசெய்யப்பட்ட தகவல்களை முறையாகப் பகுப்பாய்வு செய்து அவற்றை இலகுவாகப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் ஒழுங்குபடுத்தும் கருமமே வகைப்படுத்தலாகும். இத்தொழிற்பாடானது பேரேடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டதாகும்.

சுருக்கமாக்குதல் :

பேரேடுகளில் வகைப்படுத்தப்பட்ட தகவல்களை விளங்கிக்கொள்ளத்தக்க வகையிலும் அத்தகவல்களைப் பல்வேறு தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தத்தக்க வகையிலும் அறிக்கையிட்டு வெளிப்படுத்தும் தொழிற்பாடு இதுவாகும்.

பின்வரும் விடயங்களுடன் இத்தொழிற்பாடு தொடர்பு கொண்டதாகும்.

பரீட்சை மீதி (Trial Balance)

வருமானக் கூற்று (Income Statement)

கட்டுப்பாட்டுக் கணக்கு (control Account)

ஐந்தொகை (Balance Sheet)

பகுத்தாராய்தல் :

கணக்கீட்டின் இறுதித்தொழிற்பாடாக இத்தொழிற்பாடு அமைகிறது. ஏடுகளிற் பதிந்து வகைப்படுத்தி சுருக்கமாக்கப்பட்ட தகவல்களைக் கருத்து மிக்கதாக மாற்றி நிறுவனத்தில் அக்கறை கொண்டுள்ள தரப்பினர்களுக்கு வழங்குவதனோடு இத்தொழிற்பாடு தொடர்பு கொண்டதாகும். நிறுவனத்தின் நிதி நிலைமை, இலாபத்தன்மை போன்ற விடயங்களைப் பெறத்தக்கதாகத் தகவல்களை மாற்றியமைக்கும் தொழிற்பாடு இதுவாகும்.

50

மனிதனை மனிதனாக்குபவை உதவிகளும் வசதிகளும் அல்ல. இடையூறுகளும் துன்பங்களும்.

- மாத்யஸ் -

இலங்கையில் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் குறிக்கோள், நிறுவக அமைப்பு, அபிவிருத்திக்கான பங்களிப்பு

திரு. சி. இக்னேசியஸ், பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகம் முதலீட்டுச் சபை.

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் பாய்ச்சலானது, 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆரம்பமான பொருளாதார தாராள மயமாக்கல் போக்குகளின் நேரடி விளைவாக ஏற்பட்டது எனக் கூறின் அது மிகையாகாது. அதற்கு முன்னரே உண்மையில் 1970 களிலேயே வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளுடன் தொழில் முயற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாயினும் அரசாங்கத்தின் கொள்கை ரீதியான ஊக்குவிப்புடன் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் இடம்பெற்றன. 1977இல் உருவாக்கப்பட்ட புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் பின்னரே என்பது தெளிவாகும்.

அதிவேகமான பொருளாதார வளர்ச்சியை இலக்காகக் கொண்ட தாராள மயமாக்கல் கொள்கையின் வெற்றிகரமான செயற்பாட்டுக்கு அதிகரித்த மூலதனம் அத்தியாவசியமாகத் தென்பட்டது. மேலும், குறைந்தளவு சனத்தொகையின் காரணமாக, ஏற்படுத்தப்படும் உள்நாட்டுச் சந்தைவாய்ப்பு இன்மை என்னும் வரையறையானது ஏற்றுமதித்துறையின் வளர்ச்சியையும் பன்முகப் படுத்தலையும், அபிவிருத்திக்கான ஒரு முன் நிபந்தனையாக மாற்றியது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் செயற்பட்ட பெரும்பாலான உள்நாட்டுக் கைத்தொழிற் சேவைகள் துறைகள் உள்நாட்டுச் சந்தையை மையமாகக் கொண்ட இறக்குமதி, பதிலீட்டு முயற்சிகளாக அமைந்தமை இத்துறைகளின் விரிவாக்கத்துக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிப்பதற்கும் தடையாக அமைந்தன.

வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் துரிதமான பாய்ச்சலானது இத்தகைய சூழ்நிலையில் பின்வரும் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

- * உள்நாட்டு மூலதனத்தின் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்தல் மூலம் தொழில் முயற்சிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல்.
- * ஏற்றுமதித்துறையில் இயலளவை அதிகரித்து, பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பண்ட அமைப்பையும் சந்தை வாய்ப்புகளையும் விரிவாக்குதல்.
- * புதிய தொழில் நுட்பங்களின் அறிமுகம் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களினால் அறிமுகப்படுத்தப்படும் புதிய தொழில் நுட்பம், தொழில் துறையின் விளைதிறனை அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.
- * மேற்கூறியவற்றின் மொத்த விளைவாக, வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிப்பதுடன் தொழினுட்ப ஆற்றல் (skills) களில் ஏற்படும் வளர்ச்சி.

நிறுவக அமைப்பும் ஏற்பாடுகளும்

வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் தேவையானது 1977 ஆம் ஆண்டிலேயே உணரப்பட்டாலும், அதை ஊக்குவித்து நெறிப்படுத்தும் நிறுவக அமைப்போ, சட்ட ரீதியான ஏற்பாடுகளோ அன்று இல்லாதிருந்தமை பிரச்சினையாகக் கருதப்பட்டது. ஆகவே முதன்மையாக ஏற்றுமதிக்கைத்தொழில் துறைக்கு (Export-oriented Industry) வெளிநாட்டு முதலீடுகளை ஊக்குவித்து, நெறிப்படுத்தும் கொள்கைத் திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டது. இதன்படி 1978 ஆம் ஆண்டின் 4 ஆம் இலக்க கொழும்பு பெரும் பாக பொருளாதார ஆணைக்குழு (Greater Colombo Economic Commission) சட்டம் இயற்றப்பட்டு அதே பெயருடைய ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டது.

இவ்வாணைக்குழுவின் பிரதான பணிகளாக அமைந்தவை, இலங்கையின் ஏற்றுமதித் துறையில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளை மேம்படுத்தி நெறிப்படுத்தல் மூலம் வேலை வாய்ப்புகளையும், வெளிநாட்டுச் செலாவணி (ஏற்றுமதி வருமானம்) ஈட்டத்தை அதிகரிப்பதாக அமைந்தது. நிதி அமைச்சின் கீழ் இயங்கிய இவ்வாணைக்குழுவின் கீழ் 1978 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், பல ஏற்றுமதித் தயாரிப்பு (உற்பத்தி) வலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அவ்வலையங்களில் உருவாக்கப்பட்ட ஏற்றுமதித் தொழில் முயற்சிகளுக்குப் பல சிறப்பான சலுகைகளும், உள்ளகக் கட்டமைப்பு வசதிகளும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. அதேவேளையில், ஏற்றுமதி சாராத துறைகளில் இடம் பெறும் முதலீடுகள், நிதி அமைச்சினால் அனுமதிக்கப்பட்டு, நெறிப்படுத்தும் முறைமை தொடர்ந்தும் கையாளப்பட்டது. இவற்றிற்கு ஊக்குவிப்புகளோ, சிறப்பான சலுகைகளோ வழங்கப்படவில்லை.

இலங்கை முதலீட்டுச் சபையும், தற்போதைய வெளிநாட்டு முதலீட்டு நடவடிக்கைகளும்

1990 ஆம் ஆண்டு முதல், இலங்கை அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் தொடர்பாக கொள்கையில் ஏற்பட்ட விரிவாக்கம் காரணமாக முன்னர் உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருந்த கைத்தொழில், சேவைகள், விவசாயம் போன்ற பல துறைகள் வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கெனத் திறந்து விடப்பட்டன. மறுபுறம், ஏற்றுமதித் துறையில், ஏற்றுமதி உற்பத்தி வலயங்களுக்கு மட்டும் வரையறை செய்யப்பட்டு இருந்த வெளிநாட்டு முதலீடுகள், 1990 முதல் நாட்டின் ஏனைய பாகங்களுக்கும் செல்லும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

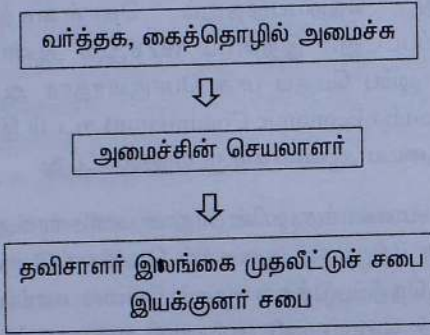
மனிதனின் ஆற்றல் அவனுக்கு எதிராகத் தோன்றும் தடைகளின் அளவைப் பொறுத்தது.

- ஹாஸ்லிட் -

மேற்கூறிய சூழ்நிலையில், விரிவடைந்து வரும் வெளிநாட்டு முதலீடுகளை ஊக்குவித்து, நெறிப்படுத்தும் ஓர் அதிகார சபைக்கான தேவை ஏற்பட்டது. ஆகவே 1992 ஆம் ஆண்டில், கொழும்பு பெரும்பாக ஆணைக்குழுவானது, இலங்கை முதலீட்டுச் சபையாகச் சட்டரீதியில் மாற்றப்பட்டது. முதலீட்டுச் சபையானது, ஏற்கெனவே இயங்கி வந்த கொழும்பு பெரும்பாக ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்களையும், பணிகளையும் உள்ளடக்கியதுடன், ஏற்றுமதி சாராத ஏனைய துறையின் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் தொடர்பான அதிகாரங்களையும், பணிகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சபையின் நிருவாக அமைப்பை பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

வரைபடம்

அதிகாரங்கள்:

- (அ) இலங்கையில் இடம் பெறும் சகல வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளையும் அனுமதித்தல், நெறிப்படுத்தல், இரத்துச் செய்தல்.
- (ஆ) தகுதி வாய்ந்த வெளிநாட்டு முதலீட்டு முயற்சிகளுக்கும், அதே தகுதி படைத்த உள்நாட்டுத் தொழில் முயற்சிகளுக்கும் வருமான வரி, தீர்வை வரி (சங்க வரி) மறைமுக வரி ஆகியவற்றில் இருந்து விலக்களித்தல்.

பணிகள்:

- (அ) ஊக்குவித்தல் (Promotion) – அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த (Sectoral) முன்னுரிமைகளைக் கருத்திற் கொண்டு, வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ள துறைகளுக்கு வழிப்படுத்துதலும், ஊக்குவித்தலும் அல்வாரான ஊக்குவித்தல் அல்லது மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளை, சர்வதேச ரீதியில் ஏற்பாடு செய்தல்.
- (ஆ) ஊக்குவிக்கப்படும் துறைகள், தொழில் முயற்சிகளை அனுமதித்தல், தனியார் துறையிடம் இருந்தும், வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் இடமிருந்தும் பெறப்படும் தொழில் முயற்சிகளுக்கான கருத்திட்டங்களை (Projects) மதிப்பீடு செய்து அனுமதி வழங்கியதுடன் அவற்றிற்குரிய வழங்குதல் (Fiscal Incentives, Concessions, Exemptions) முதலீட்டுச் சபையினால் வழங்கப்படும் பிரதான ஊக்குவிப்புகளைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

வரிசார்ந்த ஊக்குவிப்புகள்:

- (i) வருமான வரியில் இருந்து விடுதலை. இது 5 முதல் 20 வருட காலப்பகுதிவரை தொழில் முயற்சிகள் தமது இலாபத்தின் மீதான வரியில் இருந்து விலக்கு.
 - (ii) சுங்கத்தீர்வை மற்றும் மறைமுக வரி (நேரில் வரி) யிலிருந்து விலக்கு.
 - (iii) வெளிநாட்டுச் செலவாணி கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலக்கு. அதாவது, வெளிநாட்டுச் செலவாணி நுழைவு, பயன்படுத்தல், செலுத்துகை ஆகியன தொடர்பான ஒழுங்கு முறைகளில் இருந்து விலக்கு.
- (இ) அனுமதிக்கப்பட்ட தொழில் முயற்சிகளின் இயக்கம் தொடர்பான மீள்பார்வை அல்லது கண்காணிப்பு (Review or Monitoring)
- (ஈ) ஏற்றுமதி உற்பத்தி வலயங்களை கைத்தொழில் வலயங்களை நிறுவுதல், பராமரித்தல், அங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொழில் முயற்சிகளுக்குச் சகல உட்கட்டமைப்பு, வசதிகளையும் வழங்குதல்.
- (உ) ஏற்றுமதி உற்பத்தி வலயங்களுக்கு உள்ளும் புறமும் இயங்கும் அனுமதிக்கப்பட்ட தொழில் முயற்சிகளின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி தொடர்பான அனுமதிகளை வழங்குதல். இது இலங்கை சுங்கத்திணைக்களத்தின் சார்பாக மேற்கொள்ளப்படும் பணியாகும்.

ஏற்றுமதித் தயாரிப்பு (உற்பத்தி) வலயங்கள் (Export Processing Zones)

1978 ஆம் ஆண்டு முதல் 12 ஏற்றுமதி வலயங்கள் முதலீட்டுச் சபையினால் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 110,000க்கு மேற்பட்ட தொழில் வாய்ப்புக்கள் தற்போது வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வலயங்களின் சிறப்பம்சங்களாகக் கருதப்படுபவை.

- (i) இவை வரித்தீர்வையற்ற சுங்கப் பிரதேசங்களாகும். (CUSTOM BOND AREA) ஆகவே இங்குள்ள தொழில் முயற்சிகள் வரி / தீர்வையற்ற இறக்குமதி, ஏற்றுமதிகளை மேற் கொள்ள முடியும்.
- (ii) உற்பத்தி செய்யப்படும் பண்டங்களில் ஆகக் குறைந்தது 90% மானதை, ஏற்றுமதி செய்யும் கடப்பாடு ஒவ்வொரு தொழில் முயற்சிக்கும் உண்டு.
- (iii) இவை பாதுகாக்கப்பட்ட பிரதேசமாகக் கருதப்படுவதனால், நுழைவும் வெளியேற்றமும் முதலீட்டுச் சபை நிர்வாகத்தினால் மட்டும் அனுமதிக்கப்படலாம்.
- (iv) ஏற்றுமதி வலயங்களில் இருந்து உள்நாட்டுச் சந்தையில் விற்பனை செய்யப்படும் பொருட்கள் மீது சகல இறக்குமதி வரிகள் தீர்வைகளும் விதிக்கப்படும்.

50

“எழுத்து விதைகள் இதயங்களில் தரப்படும்போது செழித்து வளர்வது ஒரு தனி மனிதன் அல்ல, சமுதாயம்”

**தற்போது நடைமுறையில் உள்ள
ஏற்றுமதி தயாரிப்பு / கைத்தொழில் வலயங்கள்**

மாவட்டம்	தொழில் முயற்சிகளின் எண்ணிக்கை	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை
கம்பகா மாவட்டம்		
கட்டுநாயக்கா ஏ. வ.	90	55,540
பியகம ஏ. வ.	60	25,771
மீரிகம ஏ. வ.	09	1,909
வத்துபிடிவல ஏ. வ.	12	2,681
மல்வத்த ஏ. வ.	06	4,010
கண்டி மாவட்டம்		
பல்லேகலை ஏ. வ.	15	3,498
காலி மாவட்டம்		
கொக்கலை ஏ. வ.	16	8,635
குருநாகலை மாவட்டம்		
*பொல்காவலை ஏ. வ.		
*மாவத்தகம ஏ. வ.		
கொழும்பு மாவட்டம்		
சீதாவக்க ஏ. வ.	23	7,727
களுத்துறை மாவட்டம்		
*ஹொரணை ஏ. வ.		
அம்பாந்தோட்டை மிரிச்சவல ஏ. வ.	01	450

(* புதிதாக 2001ஆம் வருடத்தில் அமைக்கப்பட்டவை.)

வெளிநாட்டு முதலீடு: பெறுபேறுகள் பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு.

இலங்கையின் வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் பொருளாதார பெறுபேறுகள் கடந்த காலங்களிற் திருப்திகரமாக அமைந்துள்ளன.

- (1) 1978 முதல் இன்று வரையிலான மொத்த வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் உட்பாய்ச்சல் ஒரு (01) பில்லின் அமெரிக்க டொலர் அளவில் உள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக 1995 - 2000 வருட காலப்பகுதிகளில் மட்டும் முதலீட்டு உட்பாய்ச்சல் 800 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- (2) துறைவாரியாக நோக்கினால், பின்வரும் துறைகளின் வளர்ச்சியில் 90% வீதத்துக்கு மேற்பட்ட மூலதன வழங்கலும், தொழினுட்ப விருத்தியும், வெளிநாட்டு முதலீட்டின் ஊடாகவே ஏற்பட்டுள்ளவை வெளிப்படையாகும்.
 - (அ) தொலைத் தொடர்புத் துறை, கணனி தகவல் தொழினுட்பம் சார் சேவைகள்.
 - (ஆ) ஆடைத் தயாரிப்பு ஏற்றுமதித்துறை
 - (இ) இரப்பர் பண்ட உற்பத்தி
 - (ஈ) பீங்கான் மட்பாண்ட உற்பத்தி
 - (உ) இலத்திரனியல் சார் தொழிற்றுறை.

(3) ஏற்றுமதித்துறையை நோக்கினால் தற்போது இலங்கையின் கைத்தொழிற் பண்ட ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதியில் 80% ஆனவை முதலீட்டுச் சபையின் அனுமதியின் கீழ் இயக்கும் தொழில் முயற்சிகளினால் மேற்கொள்ளப்படுவதாகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(4) உள்நாட்டு மூலதனமானது - தனியார் மூலதனமானது பெரும்பாலும் வங்கிகளில் பெறப்படும் கடன் மூலதனமாக இருப்பதும், அதனால் மூலதனத்தைப் பெறும் செலவு (வட்டி வீதம்) அதிகமாக இருப்பதும், தொழில் துறைகளின் துரித வளர்ச்சிக்கு உள்ள ஒரு தடையாக அமைந்துள்ளது. இச் சூழ்நிலையில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் பாய்ச்சல் மூலதனப் பற்றாக்குறைக்கு ஒரு தீர்வாக அமையும்.

இறுதியாக, தற்போதைய வெளிநாட்டு மூலதனம் தொடர்பான கொள்கையானது, முன்னெவிடக் கூடிய துறைகளை வெளிநாட்டு முதலீடுகட்கு திறந்துள்ள அதே வேளையில், உள்நாட்டு முயற்சியாளர் நலன் கருதி சிறு அளவுத் திட்ட வர்த்தகம், சேவைகள் துறை, நிதிசார் நிறுவகங்கள் போன்றவை வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு, முற்றாகவோ, குறிப்பிட்ட அளவுக்கோ, இன்னும் திறந்துவிடப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

“முதல் மொழி தமிழ்மொழி ஆதலால் பிறக்கும்போதே பெருமையுடன் பிறந்தவன் தமிழன்”

- பாரதிதாசன் -

50

தொழிலாளரின் நிறுவன வாழ்க்கையும் உளவியல் ஒப்பந்தமும்

பூ. சோதிநாதன், விரிவுரையாளர், பொருளியல்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

(1) தொழிலாளரின் நிறுவன வாழ்க்கையின் இன்றைய நிலை

பெரும்பாலான மனிதர்களின் வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி நிறுவனங்களிலேயே கழிக்கின்றது. தமது கல்வியை முடித்துக் கொண்டவர்களும் சரி, கல்வி கற்காதவர்களும் சரி, எப்படியாவது நிறுவனம் ஒன்றில் ஒரு வேலையைப் பெற்றுவிடவேண்டும் என்று அரும்பாடுபடுவார்கள். உண்மையில் நீண்டகாலமாக வேலை கிடைக்காமற் துன்பப்படுபவர்களுக்குத்தான் அதன் அருமை நன்றாகப் புரியும். நிறுவனங்கள் நிறைந்த சமூக அமைப்பில் ஒரு தனிமனிதன் மிக உயர்ந்த நிலையை எய்துவதற்கு ஒரு நிறுவனத்தில் வேலை செய்து முன்னேறுவதே இலகுவான வழி என்று பேட்றன்ட் றசல் என்னும் தத்துவஞானி 1948 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் ரீத் விரிவுரைத் தொடரை ஆரம்பித்து வைத்து “அதிகாரமும் தனிமனிதனும்”, என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய தமது உரையிலே குறிப்பிட்டாரெனினும், அவரது கருத்தில் உண்மையிருக்கின்ற போதும் வேலை வாழ்க்கையைப் பெரும்பாலான மனிதர்கள் விரும்புவதாகவோ மகிழ்ச்சியாகக் கருதுவதாகவோ கருதமுடியாது. ஒருசிலரைத் தவிர எணையோருக்கு அது துன்பமும், வேதனையும் நிரம்பிய வாழ்க்கை ஆகவே இருக்கின்றது.

பேட்றன் றசல் தனது உரையில் குறிப்பிட்டாவிட்டாலும் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் ஏனைய மனிதர்களிடமில்லாத ஏதோ சிறப்பு இயல்பு இருக்கின்றது என்றும், அதனைப் பயன்படுத்தி நிறுவனத்திற்கு வித்தியாசமான, ஆனால் மிகமுக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்து ஒவ்வொருவருமே முன்னேற வாய்ப்புக்கள் உள்ளன என்பதைப் பெரும்பாலான மனிதர்கள் உணர்வதில்லை, நடைமுறையில் அதனை ஒத்துக்கொள்வதில்லை. மிகப் பழமையான சிந்தனையை மட்டும் பின்பற்றி நிறுவனங்களில் ஒருசில உயர் பதவிகள் மட்டும் உண்டென்றும், அவற்றை நியாயமாகவோ அநியாயமாகவோ பெற்றுவிட வேண்டும் என்றமே ஒவ்வொருவரும் எண்ணுகின்றனர். இதனால் சக்தொழிலாளர்களை ஒவ்வொருவரும், வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளாவிட்டாலும், எதிரிகளாகக் கருதிக் கொண்டே வேலை செய்கின்றனர். இதன் விளைவாக நியாயமான போட்டிமட்டுமன்றிக் கழுத்தறுப்புக்களும், ஏமாற்றும், இலஞ்ச ஊழல் நடவடிக்கைகளும், நியாயமின்மையும் பெருமளவில் நிகழ ஏதுவாகின்றன. இயல்பாகவே நேர்மையும் நியாயமும் உள்ள அப்பாவி மனிதர் மட்டுமன்றிப் பலரும் நிறுவன வாழ்வில் பாதிக்கப்பட்டு மனநோயாளர்களாக மாற்றப்படுகின்றனர். மற்றைய சக்தொழிலாளர்கள் தனக்கு என்ன செய்து

விடுவார்களோ என்ற ஏக்கம், அங்கலாய்ப்பு, பயம் என்பன ஒவ்வொரு தொழிலாளியையும் மற்றவர்களைச் சந்தேகக் கண் கொண்டு நோக்கக் காரணமாக அமைகின்றன.

நிறுவன வாழ்க்கையில் பல மனிதர்களின் பரிதாப நிலையைக் கூர்ந்து அவதானிக்கும்போது அவர்கள் தமது பிழைப்புக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் நிறுவனங்களை நாடாமல் இருந்திருந்தால் அவ்வாறான துன்பங்களுக்கு ஆளாகாமல் கௌரவமானவர்களாகவும், உள்நலம் மிக்கோராயும், சாதாரண மனிதர்களாயும் இருந்திருப்பார்கள் என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இன்றைய பெரும்பாலான நிறுவனங்களில் உள்ள வேலை வாழ்க்கையை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் சிலர் “மனநோயாளர்களின் சிறைக் கூடங்களே நிறுவனங்கள்” எனவாணித்திருக்கின்றன.

(2) முகாமையும் வேலை உறவுகளும்

நிறுவனங்களிலுள்ள தொழிலாளரின் வேலை வாழ்க்கையில் முகாமைக்குப் பெரிய பங்கு உண்டு. நிதி முகாமை, சந்தைப்படுத்தல் முகாமை, நேர முகாமை முதலான தொடர்களிற்குறிக்கப்படும் நிதி, சந்தை, நேரம் என்பன உயிரற்ற விடயங்களாகும். எனவே உயிரற்ற விடயங்களின் முகாமை என்னும் போது அவற்றோடு தொடர்பான மனிதர்களை முகாமை செய்வது என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும். இதிலிருந்து முகாமை அடிப்படையில் மனிதர்களுடன் தொடர்புள்ளது என்றும், அது வெவ்வேறு விடயங்களைச்சாரும் போது வெவ்வேறு பெயரைப் பெறுகின்றது என்றும் உணரலாம். மனிதர்களை முகாமை செய்வது பற்றிய பல்வேறு அம்சங்களுக்கும் நிறுவனங்களில் அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது வேலை உறவாகும். வேலையுறவு என்னும் தொடர் நிறுவனச் சொந்தக்காரர் அல்லது முகாமையாளருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இடையே நிலவும் உறவைச் சுட்டிநிற்கின்றது எனலாம்.

பொதுவாக மனித வாழ்க்கை என்பது உறவே. அதனாலேதான் திருவள்ளுவர் “அன்பின் வழியது உயிர் நிலை”, என்றார் போலும். இந்தவகையில் நிறுவன வாழ்க்கை வேலை உறவேயாகும். அந்த வேலையுறவு உன்னதமானதாயின் அவர்கள் உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழுகின்றார்கள் என்றும், அதிற் கெடுபிடிகளும், துன்பமும், மனநோயும், அதனால் மற்ற நோய்களும் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவர்களின் வாழ்க்கை மோசமாயிருக்கின்றது என்றும் தெளிந்து கொள்ளலாம்.

“அரசியலில் நம்ப நட நம்பி நடவாதே”

- தந்தை செல்வா -

நிறுவனங்களை உருவாக்குபவர்களும், அவற்றில் வேலை செய்ய வருபவர்களும் தமது தேவைகளை இலகுவாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளக் கூடிய கருவிகள் என்றே அவற்றைக் கருதுவர். நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை மனிதர்கள் குறிப்பாகத் தொழிலாளர்கள், தமது தேவைகள், விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வது அவர்தாம் நெய்து கொள்ளும் வேலையுறவிலேயே பிரதானமாகத் தங்கியிருக்கின்றது. அவ்வேலையுறவு சுமுகமாக இல்லாதுவிடின், நிறுவனங்களிலுள்ள மனிதர்களும், அவற்றிலிருந்து சேவைகளைப் பெறுபவர்களும் எவற்றையெல்லாம் பெற உத்தேசித்திருந்தனரோ அவற்றையும் சரிவரப் பெறமுடியாது போய் விடும். இதனால் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய முன் நிபந்தனையாகத் தொழிலாளர் மிக உயர்ந்த மன நிலையில் ஆரோக்கியமாகத் தமது தொழிலை மேற்கொள்ளக் கூடிய வேலையுறவு உருவாக்கப்பட்ட வேண்டும். எனவே தனிமனித முன்னேற்றத்துக்கும், அதன் வழி நிறுவனங்களின் வெற்றிக்கும் சுமுகமான வேலையுறவு மிகவும் அத்தியாவசியம் எனலாம்.

(3) வேலையுறவும் ஒப்பந்தமும்

நிறுவன வாழ்க்கையிலுள்ள வேலையுறவுக்கு அடிப்படையாகச் சட்டமுறையிலான ஒப்பந்தம் உளவியல் ஒப்பந்தம், என இரண்டு விடயங்களைப் பற்றி அறிஞர்கள் ஆராய்ந்திருக்கின்றனர். எந்த ஓர் ஒப்பந்தத்திற்கும் குறைந்த இரண்டு கட்சியினராவது இருக்க வேண்டும். இந்த வகையில் நிறுவனங்களின் வேலையுறவில் ஒப்பந்தங்களிலும் இரண்டு கட்சியினர் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஒரு பகுதியினர், நிறுவனச் சொந்தக்காரர் அல்லது அதன் முகாமையாளர் ஆவர். மற்றைய பகுதியினர் நிறுவனத்தின் தொழிலாளர் அல்லது ஊழியர் ஆவர்.

மேற்கூறிய இரு பகுதியினருக்கும் இடையே காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு விதமான பிரச்சினைகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அவற்றைத் தீர்க்க அல்லது தணிக்க அவ்வப்போது பல்வேறுவிதமான சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தவகையில் தொழிலாளருக்கும் நிறுவனத்திற்கும் இடையே உள்ள வேலையுறவின் பிரதான அம்சமான சட்டமுறையிலான ஒப்பந்தம் மட்டுமன்றிப் பல்வேறு விதமான சட்டங்களும் உறுதுணையாக இருக்கின்றன.

சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது அல்லது தணிப்பது அப்பிரச்சினைகளை நீக்கவோ அல்லது குறைக்கவோ வழிவகுக்குமே தவிர நிறுவனங்களில் ஒரு நல்லமுன்னேற்றகரமான நிலைமையை ஏற்படுத்தும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. சட்டங்கள் எப்போதும் பிரச்சினைகளைத் தடுப்பதிலும் குறைப்பதிலும் மட்டும் கவனம் செலுத்துவதனால் உண்மையாகப் பிரச்சினைகள் முற்றாக மறைந்து விடுவதில்லை. அவை அச்சட்டங்களை விலக்கிக் கொண்டு, வெவ்வேறு

வழிகளைக் கண்டு பிடித்து ஏதோ ஒரு வழியில் மீண்டும் வெளியே வந்துவிடுகின்றன. பிரச்சினைகளின் மூலத்தை அறிந்து அதுதொடர்பான மனித மனப்பாங்கையே மாற்றவேண்டும். அந்த மனப்பாங்கு சட்டரீதியான வேலை ஒப்பந்தத்தில் அன்றிப் பெரும்பாலும் வெளிப்படையாகத் தெரியாத மறைமுகமான அம்சங்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. அவ்வம்சங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்த சில அறிஞர்கள் சட்டமுறையிலான வேலை யொப்பந்தத்தை விட வித்தியாசமான பண்புகளுள்ள உளவியல் ஒப்பந்தம் நிறுவனங்களிலே செயற்படுகின்றது எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

(4) உளவியல் ஒப்பந்தம்

நிறுவனம் ஒன்றின் ஊழியர்கள் முகாமையாளர்களிடம் இருந்தும், முகாமையாளர்கள் ஊழியர்களிடம் இருந்தும் எதிர்பார்க்கின்ற நடத்தை பற்றிய நம்பிக்கைகளின் தொகுதியே அடிப்படையில் வேலை உறவுக்குப் பின்னணியாக உள்ள உளவியல் ஒப்பந்தம் எனப்படும். தொழிலாளர்களினதும் முகாமையாளர்களினதும் நடத்தைகள் பெரும்பாலும் அவர்கள் கொண்டிருக்கின்ற நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையிலேயே அமைகின்றன. எனவே வேலை உறவு அடிப்படையின் ஒரு வகை மனித நடத்தையே. இந்த வகையிலேதான் உளவியல் ஒப்பந்தம் ஊழியருக்கும், முகாமையாளருக்கும் இடையே அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் மற்றப்பகுதியினரிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கும் எதிர்பார்க்கைகள் தொடர்பான நம்பிக்கைகள் எனலாம். எனவே வேலை உறவைச் செயற்றிறனாக முகாமை செய்து ஆரோக்கியமான தொழிலாளர் மன நலத்தைப் பேண, முகாமையாளர்களும், ஊழியர்களும் உளவியல் ஒப்பந்தம் என்றால் என்ன, அது எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகின்றது, அது நிறுவனம் ஒன்றில் எவ்வாறு செயற்படுகிறது, அதன் விளைவுகள் எவை முதலானவற்றைப் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

ஊழியர் ஒருவரும் அவரது முகாமையாளர் அல்லது தொழில் தருநரும் ஒருவர் மற்றவரிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கும் எதிர்பார்க்கைகளின் ஒரு தொகுதி உளவியல் ஒப்பந்தம் என்பதிலிருந்து அத்தொகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான விடயங்கள் வெளிப்படையானவை அல்ல என உய்த்துணரக் கூடியதாகவும் இருக்கும். தனிப்பட்ட ஊழியர்களுக்கும், தொழில் தருநர் அல்லது முகாமையாளர்களுக்கும் இடையே பரஸ்பரமான முறையிலும் எழுதாத நிலையாலும் உள்ள எதிர்பார்க்கைகளையே உளவியல் ஒப்பந்தம் சுட்டி நிற்கின்றது. "நிறுவன உளவியல்" என்னும் நூலை எழுதிய அறிஞரான எட்காஸ்கெயின் என்னும் முகாமை அறிஞர், "நிறுவனம் ஒன்றின் ஒவ்வொரு அங்கத்தவருக்கும் அந்நிறுவனத்திலுள்ள முகாமையாளர்களுக்கும் இடையே எப்பொழுதும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற எழுதப்படாத எதிர் பார்க்கைகளின்தொகுதி உளவியல் ஒப்பந்தம்", என வரையறை செய்கின்றார்.

"நீ பின்னால் இரு. முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்படுவாய்"

50

எட்கா ஸ்கெபின் உளவியல் ஒப்பந்தம் பற்றிச் சிறப்பாக ஆராய வேண்டியமைக்கு அவர் காட்டும் காரணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே அவதானிக்கலாம். ஊக்க மூட்டல் பற்றிய கோட்பாடுகள் நடைமுறையிற் பெரும் பயனளிக்காமை, தொழிலாளரின் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டுத் தொழிலாளரும், நிறுவனமும் பாதிக்கப்படுகின்றமை, நிறுவனங்களின் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையை அணுகியதிலுள்ள குறைபாடு முதலானவை அம்முக்கிய காரணங்களாகும். ஊழியரிடமிருந்து ஒத்துழைப்பையும், வேலையையும் ஆக்கபூர்வமாகப் பெறுவதற்குப் பல்வேறு விதமான ஊக்கமூட்டுதற் கோட்பாடுகள் இது காரணம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. அந்த ஊக்கமூட்டுதல் கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி நிறுவனங்கள் தமது தொழிலாளர்களின் திருப்தியைப் பூரணமாக நிறைவேற்றின என்றோ, அவற்றைப்பயன்படுத்தியதனால் அவர்களிடம் இருந்து திருப்திகரமான வேலையைப் பெற்றிருக்கின்றன என்றோ கூறமுடியாது. எனினும் உளவியல் ரீதியாக அக்கோட்பாடுகள் ஓரளவுக்கேனும் அணுகியதால் நிறுவனங்கள் சில நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை எட்கா ஸ்கெபினும் மறுக்கவில்லை. எனினும் ஊக்கமூட்டுதற் கோட்பாடுகள் நடைமுறையிற் போதிய பலனை நடைமுறையிற் தராமற் போனமைக்கு வேலையுறவின் அடிப்படையாயுள்ள, முகாமையாளருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இடையே நிலவும் உளவியல் ஒப்பந்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதிருந்தமையே பிரதான காரணம் என அவர் வாதிடுகின்றார். அக்குறைபாட்டை நீக்கவே தாம் உளவியல் ஒப்பந்தம் என்னும் கருத்தை முதல் முதலில் மிக விரிவாக ஆராய முற்பட்டதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

உளவியல் ஒப்பந்தத்தினை உணர்ந்து கொண்ட வேறு சில அறிஞர்களும் அது பற்றி மேலும் பல விடயங்களை ஆராய்ந்துள்ளனர். அவர்களிற் சிலர் கொடுக்கும் விளக்கத்தின் படி உளவியல் ஒப்பந்தம் “தனிப்பட்டவர்கள் கொடுக்கின்ற வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அவர்கள் தம்மிடையே ஒருவர் மற்றவரில் தங்கியிருக்கும் பிணைப்பை ஆக்கிக் கொள்ளுகின்ற அவர்களிடம் உள்ள நம்பிக்கைகள்” எனலாம்.

உளவியல் ஒப்பந்தங்கள் மனிதர் மற்றையவர்களது வாக்குறுதிகள், சங்கற்பங்களை எவ்வாறு புரிந்து கொண்டு, அவற்றுக்கு விளக்கம் கொடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பிரதிபலிப்பதனால், ஒரே வேலை உறவிலுள்ள இருபகுதியினருமே அவ்வொப்பந்தத்திலுள்ள ஒரே விடயத்திற்கு இரு வேறுபட்ட வித்தியாசமான அர்த்தத்தை அல்லது பொருளைக் கொள்ளச் சாத்தியம் உண்டு. அவ்வாறு அவர்கள் ஒரே விடயத்தை வித்தியாசமாகக் காண்பதும், வித்தியாசமாக அர்த்தம் கொள்வதும் அவரவரது புலக்காட்சிகளில் தங்கியுள்ள வேறுபாடுகளாம். ஒருவரது புலக்காட்சி அவரது உயிரியல் காரணிகளினாலும், சமூகக் காரணிகளினாலும், உளவியல் காரணிகளினாலும்

நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அப்புலக்காட்சி வேறுபாட்டால் ஒரே விடயத்திற்கு இரு பக்கத்தினரும் வித்தியாசமாகப் பொருள் கொள்வதனாலேயே வேலையுறவிற் பல விதமான பிரச்சினைகளும் தோன்றக் காரணமாகின்றது.

“நிறுவனங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு பாத்திரமும் (ஒரு வேலையைச் செய்து நிறைவேற்றுவதற்குப் பொறுப்பாயுள்ள ஒருவர்) அடிப்படையில் ஒரு தொகுதி எதிர்பார்க்கைகள் என காட்ஸ், காள் என்ற அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த எதிர்பார்க்கைகளுட் பல வெளிப்படையானவை அன்றி மறைவானவையாகவே இருக்கின்றன. மேலும் சட்டரீதியான வேலை ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இந்த எதிர்பார்க்கைகள் எல்லாவற்றையும் வரையறுத்துக் கொள்ளவும் முடியாது. அதற்குக்காரணம், இவ்வெதிர்பார்க்கைகள் எல்லாவற்றையும் எவை, எவை என்று தெளிவாக வரையறுப்பதும் மிக மிகக் கடினமானதாகும் என்பதே ஆகும்.

உளவியல் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படைக்கருத்துக்களில் முக்கிய ஒன்றான எதிர்பார்க்கைகள்பற்றி ஊக்கமூட்டுதல் பற்றிய கோட்பாட்டாளர்களும் சிந்தித்திருந்தனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஊக்கமூட்டுதற் கோட்பாடுகளில் ஒன்றின் பெயரே “எதிர்பார்க்கைக் கோட்பாடு”, என்பதே ஆகும். ஊக்கமூட்டுதல் கோட்பாடுகளின்படி, ஊழியர்கள் முகாமையின் எதிர்பார்க்கைகளின்படி நடந்து கொண்டால் நிறுவனத்துக்கும், தமக்கும் சாதகமான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் முகாமையாளரின் எதிர்பார்க்கைகள் எவை என்று தொழிலாளர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிவதில்லை. ஆனால் வேலை தொடர்பான இலட்சிய ரீதியான உளவியல் ஒப்பந்தம் ஊழியரதும், தொழில் தருநரதும் விபரமான எதிர்பார்க்கைகளைத் தம்மகத்தே கொண்டிருக்கும். ஆனால் அந்த இலட்சிய ரீதியான நிலைமையினின்றும் இறங்கி வேலை ஒப்பந்தங்களை முறையான சட்டரீதியான ஒப்பந்தங்களாகத் தருக்கரீதியில் அமைக்கும் போது அவை பூரணமற்றவையாக மாறிவிடுகின்றன. இதனால் முறையான ஒப்பந்தத்தில் சேர்க்க வேண்டிய எல்லா நிபந்தனைகளையும் உள்ளடக்க முடியாத நிலைமையே எப்பொழுதும் இருக்கும். நிறுவனம் ஒன்றின் சூழ்நிலை எப்போதும் மாறிக்கொண்டு இருப்பதனாலும், தனிப்பட்டவர்கள் எப்போதும் நிறுவனங்களிலே தகவல்களைத் தேடிக்கொண்டு இருப்பதனாலும் முறையான ஒப்பந்தத்தில் தேவையான எல்லா நிபந்தனைகளையும் ஒரு தொழிலாளி நிறுவனத்திற் சேரும்போது செய்து கொள்ளும் வேலை ஒப்பந்தத்தில் உள்ளடக்க முடிவதில்லை. எனவே முறையான வேலை ஒப்பந்தத்தில் ஏற்படும் வெற்றிடத்தை நடைமுறையில் முகாமையாளர்களும் ஊழியர்களும் சேர்ந்தே நிரப்ப வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது.

“பேசாத வார்த்தைக்கு நீயே எஜமான். பேசிய வார்த்தை உனக்கு எஜமான்”

உளவியல் ஒப்பந்தம் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் சிலர் சட்டமுறையிலான வேலை ஒப்பந்தத்தின் பண்புகள் சிலவற்றை உளவியல் ஒப்பந்தத்திலே காணமுடியாது என்று குறிப்பிடுகின்றனர். உளவியல் ஒப்பந்தங்கள் முறையாக எழுதி வைத்திருக்கப்படுவதில்லை. அவற்றிலுள்ள பலமும், பலவீனமும் அவை கொண்டுள்ள தெளிவில்லாத பல அம்சங்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றன. அவற்றிலுள்ள பெரும்பாலான அம்சங்களை நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று சட்ட ரீதியாக அமுல்படுத்தவும் முடியாது. அவற்றை உருவகப்படுத்திக் கொள்கின்ற நிறுவனக் கொள்கைகள் போல் வைத்துக் கொண்டே சிந்திக்கவும் பயன்படுத்தவும் முடியும். அவ்வாறாக உருவகப்படுத்துவதனால் ஒரு நிறுவனத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் இருந்து பெறப்படும் ஒரு குறியீடு அல்லது ஒரு சொல் அல்லது ஒரு தொடருக்குப் பயன்படுத்துபவரின் அனுபவத்துக்கு ஏற்ப வேறொரு சூழ்நிலையில், வேறொரு பொருளைக் கொள்ள இடமளிக்கிறது. உளவியல் ஒப்பந்தத்தை வேலை உறவு நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் கருவியாகவும், வேலை உறவில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர உதவும் ஒரு கருவியாகவும் பயன்படுத்தலாம்.

(5) உளவியல் ஒப்பந்தத்தின் விசேட பண்புகள்

ஊழியர்கள் தம்மைக் கௌரவமான மனிதர்களாக நடாத்தப்பட வேண்டும் என்றும், தமது தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த விசேட ஆற்றலைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வேலை தமக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும், நிறுவனத்துக்குத் தாம் வழங்கும் பங்களிப்புகளுக்கு நிகரான வெகுமதி தமக்குத் தரப்பட வேண்டும் என்றும், தமது சிறப்பான ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தக் கூடிய நிலைமைகள் நிறுவனத்தில் உருவாக்கப்படவேண்டும் என்றும், தாம்மேன்மேலும் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைய வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், தம்மிடம் இருந்து தொழில்துறை எவற்றை எதிர்பார்க்கின்றனர் என்பதைத் தமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் தாம் செய்யும் வேலைகளின் சாதனை பற்றித் தமது முகாமையாளர்கள் அவர் தம் கருத்தைத் தமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கக்கூடும்.

நிறுவனத்துக்காக ஊழியர்கள் தமது சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்யவேண்டும் என்றும், நிறுவனத்தின் விழுமியங்களுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும், நிறுவனத்துக்கு விசுவாசமாகவும் ஒத்துழைப்பாகவும் அவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், வாடிக்கையாளர் நிரம்பலாளர் - சமூகம் என்பவற்றிடையே அவர்கள் நிறுவனத்தின் புகழைப் பேணிப்பாதுகாத்து நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கக் கூடும்.

மேற்கூறிய இருபகுதியினரது எதிர்பார்க்கைகளும் பூரணமானவையோ, தெளிவானவையோ அல்ல. இதனால் ஒரு பகுதியினர் மற்றப் பகுதியினரின் எதிர்பார்க்கைகள் இவை, இவை என்றும், அவற்றின் தன்மைகள் இவை, இவை என்றும் பல நம்பிக்கைகளை மட்டுமே கொள்ள முடியும். அந்நம்பிக்கைகளே உளவியல் ஒப்பந்தத்தின் பிரதான அம்சங்கள் ஆகும். இதனாலேதான் உளவியல் ஒப்பந்தம் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் அதில் எடுகோள்கள், எதிர்பார்க்கைகள், வாக்குறுதிகள், பரஸ்பரக் கடப்பாடுகள் என்பவற்றோடு அது அடிப்படையில் தொடர்புடையது எனக் கூறமுற்பட்டனர். அவ்வொப்பந்தம் ஊழியர்களின் உணர்வுகளையும், மனப்பாங்குகளையும் நல்ல வழியிலோ அல்லாத வழியிலோ உருவாக்கி நிறுவனத்தில் அவர்களது நடத்தையை நிர்ணயிக்க ஏதுவாக அமைகின்றன.

உளவியல் ஒப்பந்தம் வெளிப்படையாக அன்றி மறைவாக இருந்த போதும் செயற்படக்கூடிய சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது. நிறுவனங்களில் உள்ளவர்களிடம் அனுபவங்கள் சேரும் போதும், வேலை நிலைமைகள் மாறும் போதும், ஊழியர்களும் முகாமையாளர்களும் தத்தம் எதிர்பார்க்கைகளை மறுமதிப்பீடு செய்யும் போதும் உளவியல் ஒப்பந்தம் அடிக்கடி மாறிக்கொண்டு செல்லும் தன்மைவாய்ந்தது.

ஊழியர்கள் வேலையுறவு தொடர்பாக எதிர்நோக்கும் இரண்டு அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண உளவியல் ஒப்பந்தம் உதவக்கூடும். அவையாவன:

- (அ) ஊழியர் ஒருவர் நிறுவனம் ஒன்றின் அங்கத்தவர் என்ற முறையில் அந்நிறுவனத்திடமிருந்து நியாயமாக எதிர்பார்க்கக் கூடிய விடயங்கள் தொடர்பானவை.
- (ஆ) நிறுவனம் ஒன்று தனது ஊழியர் ஒருவரிடம் இருந்து நியாயமான முறையில் தான் கொடுப்பவனற்றுக்குப் பதிலாக எதிர் பார்க்கக் கூடிய பங்களிப்பின் அளவு.

உளவியல் ஒப்பந்தத்தையோ, வேலை உறவுகளையோ முகாமையாளராயினும்சரி, ஊழியராயினும்சரி எப்போதும் பூரணமாகப் புரிந்துகொள்வது சாத்தியப்படக்கூடிய ஒரு விடயம் அன்று. எனினும் அவர்தம் எதிர்பார்க்கைகள் எவை, எவை தொடர்பாக இருக்கக் கூடுமென மிகத்துல்லியமாகக் கூறமுடியாவிடினும் பொதுப்படச் சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

ஊழியரின் நோக்கில் இருந்து பார்க்கும் போது, வேலையுறவில் அடங்கியுள்ள பிரதான விடயங்களைப் பொதுவாகப் பின்வருமாறு கருக்கிக்கூறலாம்.

- (அ) நியாயம், நீதி ஒருமைப்பாடான கொள்கை என்பவற்றின் அடிப்படையில் முகாமையாளர் ஊழியர்களை நடாத்துவது.

“வாழ்க்கையை வளமுள்ளதாக ஆக்கிக் கொள்ளும் முயற்சிக்குப் பெயர்தான் கல்வி”

50

- (ஆ) ஊழியருக்கு அதே நிறுவனம் தொடர்ந்தும் வேலை வழங்கும் என்ற உத்தரவாதம்.
- (இ) ஊழியர்தாம் தமது ஆற்றல்களை நிறுவனத்திற்குப் பயன்படுத்திப் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டிய அளவு.
- (ஈ) தமது முன்னேற்றத்திற்குப் பொருத்தமான பதவியுயர்வு.
- (உ) அனுபவம் பெற்றுத் தேர்ச்சிகளை விருத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள்.
- (ஊ) நிறுவன நடவடிக்கைகளோடு தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலை.
- (எ) ஊழியர் ஒருவர் தனது நடவடிக்கை மூலம் நிறுவனத்திற் தனது செல்வாக்கையும் செலுத்து வதற்கான சுதந்திரம்.
- (ஏ) முகாமையாளர் தாம் கொடுக்கும் வாக்குறுதிகளைத் தாமே மீற மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை.

நிறுவனங்களில் நீதி, நியாயம் என்பவற்றைப் புறக்கணித்து ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் ஒவ்வொரு விதமான கொள்கையை நிறுவனம் கடைப்பிடிக்குமாயின் தொழிலாளர் தமக்கிடையே பிணங்கிக் கொள்வது மட்டுமன்றி முகாமையாளர்களின் அதிகாரத்தையும் நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும் மறைமுகமாகவேனும் உதாசீனம் செய்வதற்கு முற்படுவார்கள். அப்படி உதாசீனம் செய்யத்துணிவில்லாதவர்களது மன நலம் பாதிக்கப்படலாம். மேலும் நீதி, நியாயமற்ற வழிகளில் சில நடவடிக்கைகளை இரகசியமாகவே செய்ய வேண்டி ஏற்படும். அவ்விரகசியத்தன்மை சந்தேகத்தையும், நிச்சயமற்ற தன்மைகளையும் தோற்றுவித்துத் தொழிலாளரது மனத்திடத்தைப் பலவீனப்படுத்திவிடும். எனவே அவ்வாறான நிலைமைகளில் நிறுவனங்களின் வேலை உறவு மோசமாகித் தொழிலாளரது முன்னேற்றத்துக்கும், நிறுவன முன்னேற்றத்துக்கும் தடையாக மாறிவிடும்.

நிறுவனங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு எப்போது தமது வேலை பறிபோய் விடுமோ என்ற பயம் இருந்து கொண்டே இருக்கும். பிரட்றிக் ரெயிலர் காலத்தில் இருந்தே நிறுவன வேலையில் புதிய முறைகள், தொழில் நுட்பமுன்னேற்றங்கள், புதிய இயந்திரங்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்த முற்படும் போது தொழிலாளர்களிற் பலர் நிறுவனங்களுக்குத் தேவையற்ற வர்களாகி நீக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றார்கள். கணனிப்பயன்பாடு, இணையத்தின் பயன்பாடு, முக்கியமற்ற சேவைகளைத் தாமே மேற்கொள்வதை நிறுத்தி அவற்றிற் சிறப்புத் தேர்ச்சியுள்ள நிறுவனங்களைக் கொண்டு செய்விப்பது, நிறுவன அடுக்கமைப்பின் உயரத்தைக் குறைத்து விரைவாக அதனைச் செயற்றிறனுடன் இயங்க வைப்பது முதலானவை நிறுவனங்களில் தொழிலாளரின் வேலையுறுதிக்கு அச்சுறுத்தல்கள் ஆக

அண்மையில் வந்து புகுந்திருக்கின்றன. ஒரு புறம் நிறுவனங்கள் தம்முட்போட்டியிடுவதற்கு மேற்கூறிய வழிகளைக் கடைப்பிடித்துத் தொழிலாளரிற் சிலரை நீங்குகின்றன. மறுபுறம் புதிய முறைகளிற் பல மனித வேகத்திற்கு அன்றி இயந்திர வேகத்திற்கிணங்க மனிதர் செயற்படவேண்டியதன் விளைவாக உடல் நலமும் உள நலமும் பாதிக்கப்பட அவர்களும் வினைத்திறனற்றவர்கள் எனக் கூறி வேலையிலிருந்து நீக்கப்படும் போக்குகளே நிலவுகின்றன. இவையும் வேலையுறவில் நிச்சயமற்ற நிலைமைகளையே தோற்றுவிக்கப்போகின்றன. ஆதலால் ஊழியர்களில் பலர் உறுதியான வேலையை எதிர்பார்ப்பது தவிர்க்க முடியாதிருக்கும்.

போட்டி எல்லாவகை நிறுவனங்களிலுமே இன்று மிகத் தீவிரம் அடைந்து கொண்டு இருக்கின்றது. ஒரு கைத்தொழிலில் இருக்கின்ற நிறுவனங்களே தமக்கிடையே போட்டியைத் தீவிரப்படுத்தி ஒவ்வொன்றும் தனக்கெனக் கூடிய வாடிக்கையாளர்களைப் பெற்றுக் கூடிய இலாபத்தையும், பலத்தையும், புகழையும், மேன்மையையும் பெறமுந்துகின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தனது பொருட்கள், சேவைகளைக் குறைந்த செலவிலும் மிகக் கூடிய தரத்திலும் உற்பத்தி செய்ய முற்படும் போது ஊழியர்களிடம் இருந்து மேன்மேலும் அதிக பங்களிப்பை நிறுவனம் கோருகின்றது. சிறிதளவு பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகவோ வேறு சில வசதிகளுக்காகவோ தொழிலாளர் தமது பங்களிப்பை அதிகரிக்க முடியும் என்று சைகை காட்டினாற் கூட நிறுவனம் மேன்மேலும் நியமங்களை அதிகரிக்கும் என்றபயம் அவர்களிடம் உண்டு. சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே ரெயிலரின் விஞ்ஞான முறைக்கு எதிராக இதனாலேதான் தொழிலாளர்கள் செயற்பட்டார்கள் என்பதை அவரே தனது நூலில் "சோல்டியறிங்" என்ற எண்ணக்கருமூலம் விளக்கியிருக்கின்றார். எனவே இவ்வாறான பயத்திலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள தாம் நிறுவனத்துக்கு எவ்வளவு பங்களிப்புச் செய்யவேண்டும் என்பதை முடிவாக அறியவே விரும்புவார்கள்.

நிறுவனங்களில் பல ஊழியர்கள் தமது கடும் முயற்சியினாலும், பெறும் தோர்ச்சிகள் அனுபவங்கள் என்பவற்றாலும் தம்மை முன்னேற்றிக் கொள்கிறார்கள். தமது முன்னேற்றத்திற்குப் பொருத்தமான பதவி உயர்வு வழங்கப்படாதுவிடில் விரக்தியடைந்து தமக்கும் நிறுவனத்துக்கும் இடையூறானவர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். நிறுவனங்களிலுள்ள மனிதவளச் சொத்து அங்ஙனம் விரயமாவதன்றி ஏனையோர் தமக்கும் அந் நிறுவனங்களில் அதேகதியே ஏற்படும் என்று முன்னேற முன்பே விரக்தியடைந்து வேறு நிறுவனங்களுக்கு விலகிச் செல்லக்கூடும். எனவே அவர்களது பதவியுயர்வு எதிர்பார்க்கைகளைப் புறக்கணிப்பது வேலையுறவைப் பெரிதும் பாதிக்கும்.

50

“உலகிலேயே யிகச் சிறந்த சீர்திருத்தவாதியார் தெரியுமா?
தன்னைத் திருத்திக் கொள்வன்தான்”

பல நிறுவனங்களின் முகாமையாளர்கள் மாற்றங்களை விரும்புவதில்லை. மாற்றங்களை எதிர்கொள்ளாது நிறுவனங்கள் வளர்ச்சியடையமுடியாது. நிறுவனங்கள் வளர்ச்சியடையாவிடின் அவற்றின் ஊழியர்கள் தமது தனித்துவமான சிறப்பு ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்தி அனுபவங்கள், தேர்ச்சிகளைப் பெறச் சந்தர்ப்பமில்லாது போய்விடும். நிறுவனங்களிற் சேருகின்றவர்களிற் பெரும்பாலானோர் தம்மை முன்னேற்றிக் கொள்ள அவற்றிற் சேரும்போதே வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்க்கையோடு வருகிறார்கள்.

இயந்திரமயம், சிறப்புத் தேர்ச்சி, தொழிற்பிரிப்பு, முதலானவை தொழிலாளர் நிறுவனங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாது அந்நியப்படுத்தி விடுகின்றன. செய்யும் தொழிலிலே, விருப்பம், அக்கறை, ஈடுபாடு இல்லையெனில் அந்நியமாதலால் உருவாகக் கூடிய பல பிரச்சினைகளும் வேலை உறவைக் கடுமையாகப் பாதிக்கும்.

பேட்டறன்ட் றசல் தனது அதிகாரவலு என்ற நூலிற் குறிப்பிடுவது போல ஒவ்வொரு மனிதனும் தலைவனாகவும் அதேவேளை பின்பற்றுவோனாகவும் இருக்கிறான். ஊழியன் தனது முகாமையாளரைப் பலவழிகளில் பின்பற்றவேண்டியிருக்கும். ஆனால் தான் செய்யும் வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில் அபிப்பிராயம் சொல்லுவதற்கும், புதியமுறைகள், புத்தாக்கக் கண்டு பிடிப்புக்களைத் தெரிவிப்பதற்கும் விரும்புவது மட்டுமன்றி அவற்றின்மூலம் முகாமையிலும் நிறுவனத்திலும் ஒருவித செல்வாக்கைச் செலுத்தச் சுதந்திரம் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறான செல்வாக்குச் செலுத்தும் சுதந்திரமும் வேலையுறவை ஆரோக்கியமாக்கும் தன்மை வாய்ந்தது.

பொய்யர்களை உலகில் எவரும் நம்பப் போவதில்லை. இருமனிதர்களுக்கிடையே கூட உறவு வலுப்பட வேண்டுமாயின் ஒவ்வொருவரும் தாம் கொடுக்கும் வாக்குறுதிகளைத் தாமே நிறைவேற்றி உண்மையானவர் என்ற நம்பிக்கையை மற்றவரிடம் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஆளுமை பற்றி ஆராய்ந்த உளவியலாளர்களிற் பலர் அதற்கான பிரதான பண்பு நேர்மை (இன்றகிறிற்றி) என்றே கூறுகின்றனர். எனவே அந்த நேர்மையுள்ளவர்களே தமது முகாமையாளர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்ப்பர்.

முகாமையாளரது நோக்கில் வேலை உறவில் அடங்கியுள்ள பிரதான அம்சங்களைப் பொதுவாகப் பின்வருமாறு தொகுக்கலாம் :

- (அ) கொடுத்த வேலையை நிறைவேற்றக்கூடிய தகுதியும் ஆற்றலும் உடையவர்களாக ஊழியர் இருப்பது.

- (ஆ) முயற்சியுடைமை.
- (இ) நிறுவன நோக்கங்களுக்கும் நடைமுறைகளுக்கும் இணங்கி நடப்பது.
- (ஈ) அர்ப்பணம்.
- (உ) விசுவாசம்.

சில சமயங்களில் மேற்போந்த இரு பகுதியினரதும் எதிர்பார்க்கைகள் எல்லாம், எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நியாயப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கா. அவர்களின் எதிர்பார்க்கைகள் அவர்களது தேவைகள், விருப்பங்களிலிருந்து உருவாகின்றன. தேவைகளுக்கு ஓர் எல்லை இருக்கக் கூடுமாயினும் விருப்பங்களுக்கு எல்லையிருப்பதில்லை. இதனாலேயே எதிர்பார்க்கைகள் நியாயமற்றவையாக அமையக் காரணமாகலாம். எதிர்பார்க்கைகளில் நியாயம் இல்லையென ஒரு பகுதியினரோ இரு பகுதியினருமோ உணரின் தப்பெண்ணங்கள், சந்தேகங்கள் முதலானவை உருவாகி, நெருக்கடிகளும், பிணக்குகளும் தோன்றி, நிறுவனத்திற் பல சமூகப் பிரச்சினைகள் தோன்றி, அதன் சாதனைகள் வீழ்ச்சியடைந்து இறுதியில் கட்ட முறையான வேலை ஒப்பந்தத்தை இரத்துச் செய்வதற்கும் காரணமாக அமைந்து விடும்.

(6) உளவியல் ஒப்பந்தத்தின் நடைமுறைப் பிரச்சினைகள்

ஊழியர் பாதுகாப்பு, பதவி உயர்வு, நியாயமான வெகுமதிகள், இதமான வேலை முதலானவற்றையே தொழிலாளர்கள் எப்போதும் விரும்புகின்றார்கள். ஆனால் பல சமயங்களில் முகாமையாளர் இவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு உடையவர்களாகவோ கடப்பாடு உடையவர்களாகவோ இருப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஊழியர்களிடம் இருந்து மேலும், மேலும் அதிகமாக வேலையைத் தம் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திப் பெறுகின்றார்கள். அது மட்டுமன்றி நிச்சயமற்ற சூழ்நிலைகள் தோன்றும் போதும், மாற்றங்கள் ஏற்படும் போதும் ஊழியர்களே அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவற்றுக்கு நிகரான போதிய பாதுகாப்பையோ, பதவி உயர்வு வாய்ப்புக்களையோ ஊழியர்கள் முகாமையாளர்களுக்கு வழங்க முன் வருவதில்லை.

சட்டமுறையான ஒப்பந்தம் போல அன்றி உளவியல் ஒப்பந்தம் அடிக்கடி தொடர்ந்து மாறிக் கொண்டு செல்லும் தன்மையுடையதாயிருப்பதே பலவிதமான நடைமுறைப் பிரச்சினைகளும் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது. உளவியல் ஒப்பந்தத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பெரும்பாலும் ஊழியர்களுக்குச் சாதகமாக அமைவதில்லை என அறிஞர்கள்

“ஓய்வு ஓர் அழகான உடைதான்; அதை எப்போதும் அணிந்திருப்பது அழகல்ல.” 50

தமது ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுட்டிக்காட்டி எச்சரித்திருக்கின்றார்கள். நிறுவனம் ஒன்றின் அகச் சூழ்நிலைகளான நிறுவனப் பண்பாடு, தொழில்நுட்பம், நிதி, நிருவாகம், சந்தைப்படுத்தல் முதலானவையும், வெளிச் சூழ்நிலையிலுள்ள அரசியல், சமூக, பொருளாதார, தொழில்நுட்பக் காரணிகளும் மாறும்போது பல நிறுவனங்களின் உளவியல் ஒப்பந்தங்களின் தன்மையிலும் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. பூகோள ரீதியான போட்டியின் தாக்கத்தினாலும், அதன் விளைவாக நிறுவனங்களை நடாத்தும் முறைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களினாலும், புதிய முகாமை முறைகளான புரட்சிகரமான முறையில் செய்முறைகளை மாற்றியமைத்தல், நிறுவன அடுக்கமைப்பின் உயரத்தைக் குறைத்து எளிமையாக்கல், பிரதான மற்ற அலுவல்களை வேறு நிறுவனங்களைக் கொண்டு செய்வித்தல் முதலானவற்றினாலும் உளவியல் ஒப்பந்தம் மாறும் நிலைக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றது.

உளவியல் ஒப்பந்தத்தின் மாறும் தன்மைற்றிக் குறிப்பிட்ட முகாமை அறிஞர் ஒருவர் 50 வருடங்களுக்கு முன் உளவியல் ஒப்பந்தம் நிறுவனங்களில் ஒரு பிரச்சினைக்குரிய விடயமாக இருக்கவில்லை என்று குறிப்பிடுகின்றார். அன்று ஊழியர்கள் தாம் எவற்றை முகாமையாளரிடம் இருந்து எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று தெளிவாக அறிந்திருந்தனர். அவர்கள் அக்காலத்தில் தமது நிறுவனங்களுக்கு ஒழுங்காக வேலைக்குச் சென்றனர். மனம் உவந்து நிறுவனத்துக்குத் தேவையான வேலைகளைத் தாமாகவே அவர்கள் நிறைவேற்றினர். முகாமையாளர்களும் அவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பையும், முன்னேற்றத்தையும் வழங்கி வந்தனர். அக்காலக் கைத்தொழில் அமைப்பும், அதிலுள்ள நிறுவனங்களும் சிறியனவாயும், சிக்கல்கள் அற்றனவாயும், எளிமையானவையாயும் இருந்தனால் முகாமையாளர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இடையே நிலவி வந்த உறவுகளும் எளிமையானவையாகவே இருந்தன. அதன் விளைவாகப் பெரும்பாலான நிறுவனங்களில் உளவியல் ஒப்பந்தம் அக்கால கட்டத்தில் நன்றாகச் செயற்பட்டு வந்தது. அதனால் ஊழியர்கள் முகாமையாளர்களுக்கு விசுவாசமாகவும், அர்ப்பண சிந்தையோடும் நிறுவனத்தில் நம்பிக்கை வைத்து வாழ்ந்து வந்தனர். எனினும் அக்காலத்தில் நிறுவனங்களில் எதுவித பிரச்சினைகளும் இருக்கவில்லையென இதனால் முடிவுகட்டுவதும் சரியன்று.

உளவியல் ஒப்பந்தம் அக்காலத்தில் ஊழியருக்கோ, முகாமையாளருக்கோ பெரும் பிரச்சினையாக இல்லா திருந்தமைக்கு ஒரு காரணம் பெருமளவு அது நீண்ட காலமாக மாறாத நிலையில் இருந்து வந்தமையே ஆகும். அன்று மாறாதிருந்த நிலைமைகள் பின்னர் படிப்படியாக பல்வேறு காரணங்களினால் மாறி வந்திருக்கின்றன.

உளவியல் ஒப்பந்தத்திற்கே இயல்பாக இன்று அமைந்துள்ள மாறுநீர்நீர்மை பல நடைமுறைப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்து அவர்கள் அவ்வொப்பந்தத்தை மீறவும் காரணமாக அமைகின்றது. உளவியல் ஒப்பந்தம் மீறப்படும் நிலை அதோடு தொடர்புபட்டவர்களின் குறைபாடன்றி அவ்வொப்பந்தத்துக்கே இயல்பாயமைந்துள்ள வெளிப்படையாக எடுத்துரைக்க முடியாத எதிர்பார்க்கைகள், நம்பிக்கைகள், எடுகோள்கள் என்பவற்றிலே உள்ள குறைபாடுகளாகும். அவற்றின் அவ்வியல்பை உணர்ந்து இரு பகுதியினரும் ஒருவர் மீது மற்றவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் குற்றம் சுமத்தாதிருக்க அதனைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். அதனால் இருபகுதியினருமே திட்டமிடாமலே எதிர்பாராதவிதமாக ஏமாற்றமடைய வேண்டிய நிலைமைகள் தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாதென்பதையும் அந்நிலைமைகளை இருபகுதியினரும் பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வோடு தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பதையும் புறக்கணித்தால் இருபகுதியினருக்குமே இழப்புத்தான். இதற்கு அவர்களது எதிர்பார்க்கைகளை நன்கு முகாமை செய்வது ஒரு சிறந்த வழியாகும்.

எதிர்பார்க்கைகள் மாறிச்செல்லும் வேளையில் அவற்றை முகாமை செய்வதற்கு ஊழியர்கள் எவற்றை நிறைவேற்றவேண்டும், அவர்கள் எவ்விழுவியங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும், அவர்கள் எவ்வகையான தகுதிகளை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் எனத் தாம் எதிர்பார்ப்பதை முகாமையாளர் தெளிவுபடுத்தித் தமது பங்கைச்சிறப்பாக நிறைவேற்றலாம்.

(7) நவீன நிறுவனமையமான உலகில் உளவியல் ஒப்பந்தம்

நிறுவன அங்கத்தவர்களின் நடத்தையை உருவாக்கிக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய உணர்வுகளையும், மனப்பாங்குகளையும் உளவியல் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்துகின்றது. நிறுவனம் ஒன்றில் இரு வகையான நோக்கங்கள் இருப்பதை அவதானிக்க முடியும். அவை, நிறுவனத்தின் பொது நோக்கங்களும் தப்பட்ட நோக்கங்களாகும். பொது நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் முகாமையாளர் ஆவர். ஆனால் தனிப்பட்ட நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முகாமையாளர் இரண்டாம் பட்சக் கவனமே செலுத்தப்பார்ப்பார். நிறுவனத்தின் ஊழியர்கள் பொது நோக்கங்களை மட்டுமன்றித் தமது தனிப்பட்ட நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றுவதில் அக்கறையுடையவர்களாக இருப்பார். எனினும் இருவகையான நோக்கங்களையும் இருபகுதியினரும் சேர்ந்தே நிறைவேற்றவேண்டி இருக்கும். அவ்விரு பகுதியினரிடமும் நிலவுகின்ற உணர்வுகளும், மனப்பாங்குகளும் அந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மட்டுமன்றி அவர்களது உடல், உள

“நட்பு ஒரு நளிமான கலை. ஒரு சிலரே அந்த வரப்பிரசாதத்துடன் பிறந்திருக்கிறார்கள்.”

ஆரோக்கியத்திற்கும் முக்கியமான விடயங்களாகும். சிக்கல்கள், நெருக்கடிகள், பிரச்சினைகள் நிறைந்த இன்றைய நிறுவனங்களில் ஆரோக்கியமான முறையில் அங்கத்தவர்களின் உணர்வுகளையும், மனப்பாங்குகளையும் உருவாக்குவதற்கு உளவியல் ஒப்பந்தம் ஒருகருவியாகச் சிறந்த முறையிற் பயன்படுத்தப்படலாம்.

நிறுவனம் சுமுகமாக இயங்க வேண்டுமாயின் ஊழியர்களுக்கும் முகாமையாளர்களுக்கும் இடையே தொடர்ச்சியாக இணக்கமான உறவு நிலவ வேண்டும். அல்லாவிடின் அங்கு அடிக்கடி நிருவாகப் பிரச்சினைகள் தோன்றும். எனவே நிறுவனத்தைச் சிறந்த முறையில் நிருவகிக்க உளவியல் ஒப்பந்தத்தைப் பயன்படுத்தி இருபகுதியினருக்கும் மத்தியில் இணக்கமான உறவுகளைத் தொடர்ந்து பேணமுடியும். உளவியல் ஒப்பந்தத்தை இருபகுதியினருமோ ஒருபகுதியினரோ மீறும்போது அதிற் பங்கு கொண்டவர்கள் தாம் தொடர்ந்தும் பொதுவானவையாகப் பகிர்ந்து கொண்ட நோக்கங்கள், விழுமியங்கள் முதலானவற்றைப் பின்பற்றப் போவதில்லை என்பதைத் தெரிவிப்பதற்கான ஓர் அடையாளமாக மட்டுமே அம்மீறலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வடையாளத்தை முக்கியமான சமிக்ஞையாக எடுத்துக்கொண்டு உளவியல் ஒப்பந்தத்தில் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்களை உணர்ந்து குறைபாடுகளையும் தப்பிப்பிராயங்களையும் திருத்தி மீண்டும் சுமுகமான இணக்க நிலைமையை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம்.

வேலையுறவு தொடர்ச்சியாக விருத்தி அடைவதை நிருவகிக்கும் பொறுப்பு உளவியல் ஒப்பந்தத்தைச் சார்ந்ததாகும். ஏனெனில் வேலையுறவு காலப்போக்கில் விருத்தியடையக் கூடிய பண்பைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு விடயமாகும். எனினும் அந்த உளவியல் ஒப்பந்தம் எவ்வாறு விருத்தியடைகிறது, அதன் விளைவுகள் எவை என இருபகுதியினருமே பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். பெரும்பாலும் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஓர் உளவியல் ஒப்பந்தத்தில் இரு பகுதியினரதும் உரிமைகளும், கடமைகளும் பூரணமாக வெளிப்படையாக எடுத்துரைக்கப்படாதனவாயும், உடன்பட்டுக் கொள்ளப் படாதனவாயும் இருக்குமெனின் மாறுகின்ற நிச்சயமற்ற நிலைமைகளில் அதன் நிலைமை எப்படியிருக்கும் என உய்த்துணரவே முடியும். உண்மையில் இருபகுதியினரும் தமது எதிர்பார்க்கைகளைப் பூரணமாக வெளிப்படுத்தாது சிலவற்றை இரகசியமாக வைத்திருக்கவே விரும்புவர். அ்தும்ட்டுமன்றி அவர்கள் விரும்பினாலும், அவ்வெதிர் பார்க்கைகள் எல்லாவற்றையும் வெளியிடுவது இயலக்கூடிய காரியமும் அன்று.

வேலை அனுபவம், சுயமுன்னேற்ற வாய்ப்புக்கள் என்பன தகுந்த முறையிற் பரிமாற்றப்படுமாயின் அந்நிறுவனத்திலே செயற்றிறனையும், அர்ப்பணிப்பையும், ஆரோக்கியத்தையும், முன்னேற்றத்தையும் காணலாம்.

தீவிரபோட்டி, செலவுக் குறைப்பு, தர உயர்வு, பூகோளமயம், சமூகப்பொறுப்பு, பணவீக்கம் முதலான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, உபாய நடவடிக்கைகள் முதலானவற்றினால் வேலையுறவுகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில் உளவியல் ஒப்பந்தம் நிறுவன முகாமையாளருக்கு ஒரு புதிய பயனுள்ள கருவியான அமைகின்றது.

(8) முடிவுரை

புற உலகில், குறிப்பாக நிறுவனங்களிற் காணப்படுகின்ற பிணக்குகள், சிக்கல்கள், பிரச்சினைகளுக்கு அவற்றிலுள்ள மனிதர்களின் நடத்தையே காரணமாகும். நிறுவனங்களிலுள்ள மனிதரின் நடத்தைகளை அவர்களுக்கிடையே நிலவும் வேலை உறவுகளில் இருந்து அவதானிக்கலாம். அவ்வெளிப்படையான வேலை உறவுகளுக்கு மூலகாரணமாக அமைபவை அவர்களின் விருப்பங்கள், நம்பிக்கைகள், எதிர்பார்க்கைகள் முதலானவையே. உளவியல் ஒப்பந்தம் அவ்வாறு ஊழியர்கள் தம்மிடமிருந்து எவை எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெளிவாக அறியாத விடத்தும் அவர்களது எதிர்பார்க்கைகள் நிறைவேறாத இடத்தும் தாம் எதற்காக ஏமாற்றப்படுகிறோம் என்பதை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கும். எனினும் தங்களிடத்திலேயும் ஏதோ தவறு இருக்க வேண்டுமே எனச் சிந்திக்கவும் அவர்கள் முற்படலாம். தாம் பெறுவதை விடக் கூடுதலாக எதிர்பார்த்து அதனால் ஏமாற்றமடைகின்ற தொழிலாளர்களைக் கொண்ட நிறுவனம் ஒன்று பிரச்சினைகளை நோக்கியே சென்று கொண்டிருக்கும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

ஊழியர்கள் நிறுவனம் ஒன்றில் செயற்றிறனோடும் அர்ப்பண சிந்தையோடும் வேலை செய்வதற்குப் பின்வரும் இரண்டு நிலைமைகள் இருக்க வேண்டும். ஒன்று, நிறுவனத்துக்கு ஊழியர் எவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற எதிர்பார்க்கைகளும், ஊழியர் தமக்கு நிறுவனம் எவற்றை வழங்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்க்கைகளும் ஒத்துப்போகின்ற அளவின் தன்மையாகும். இரண்டாவது, இருபகுதியினரும் தமக்கிடையே பரிமாற்றிக் கொள்ளும் விடயங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பகுதியினர் மற்றப்பகுதியினர் மீது கொள்ளும் நம்பிக்கையாகும்.

வேலை நேரம், கடின உழைப்பு, உயர்ந்த தரவேலை, ஆக்கத்திறன், என்பவற்றுக்குப் பதிலாகத் திருப்தி சிறந்த நிறுவனப்பிரச்சினைகளின் மூலங்களான உளவியற் காரணிகளைப் பற்றி ஆராய்வதனால் அது முகாமையில் ஒரு பெரிய முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவரக்கூடும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

“ஆணியும் ஊசியும் செய்வதற்காக அல்ல மனிதக்கல்வி கற்பது. மனிதன், மனிதனாக வாழ்வதற்குத்தான் கல்வி கற்பது”

50

பொன் விழாக் கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

தரம் 2	கணேசமூர்த்தி சேயோன் A. மனோஜ்		தரம் 10,11	முதலாம் இடம் - க. ஹரன்பிரசாத் இரண்டாம் இடம் - ச. பிரதீஸ் மூன்றாம் இடம் - சி. சிவக்குமாரன்	11E 11F 11E
தரம் 3	சி. நிரோஷன். சுசேந்திரலிங்கம் துவாரகன்		தரம் 12,13	முதலாம் இடம் - ரா. ருக்ஷாள் இரண்டாம் இடம் - S. பிரசன்னா மூன்றாம் இடம் - ஆ. இ. தவமயூரன்	
தரம் 4, 5	திருமூலநாதன் அருணன் சதாசிவம் சதீஸ்குமார்		கவிதைப் போட்டி முடிவுகள்		
தரம் 6,7	முதலாம் இடம் - சி. திவாகரன் இரண்டாம் இடம் - பா. சஞ்சீவன் மூன்றாம் இடம் - எம். டி. எம். மிப்ராஸ்	7F 7E 6E	தரம் 10,11	முதலாம் இடம் - ச. வசந்த் இரண்டாம் இடம் - டி. பிரஜீவ் மூன்றாம் இடம் - S. டில்லி	10 G 11A 10 G
தரம் 8,9	முதலாம் இடம் - இ. நிரூஷன் இரண்டாம் இடம் - கே. ஜதீஸ்வரன் மூன்றாம் இடம் - இளங்கோ மயூரன்	9G 9G 9G	தரம் 12,13	முதலாம் இடம் - கி. திவாகரன் இரண்டாம் இடம் - வ. கேதீஸ்வரன் மூன்றாம் இடம் - மு. லக்ஷயன்	12 F 12D 12 D

“கல்வி என்பது ஒருவன் அறியாத பொருளை அறிய வைப்பதில்லை.
ஒருவனுக்குத் தெரியாத பண்புகளைத் தெரிய வைப்பது”

ஆளுமைக்கு உரமிடுபவை

★ ஆளுமைக்குரிய களங்கள்	—	101
★ மன்றங்கள்	—	101
★ ஆலோசனை கூறலும் தொழில் வழி காட்டலும்	—	110
★ பழைய மாணவர் சங்கம்	— T. T. இராம்குமார்	111
★ சாரணத் தந்தை	— சுந்தரசிகாமணி மயூரன்	113
★ சாரணர் குழு	— சுந்தரசிகாமணி மயூரன்	114
★ புனித சென்ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் படை	— தமோதரன் கஜன்	116
★ விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சிப் போக்கு	— சுப்பையாபிள்ளை தயாபரன்	117

ஆளுமைக்குரிய களங்கள்

மாணவர்கள் புத்தகப் பூச்சிகளாகக் கல்வி அறிவினைப் பெறுவதில் மட்டுமே ஊக்கமாக இருந்துவிட்டாற் போதாது. தம்முள் மறைந்து கிடக்கும் திறன்களை வெளிக்கொணரவும் ஏற்ற சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வித செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும்போது மாணவர்களிடையேயுள்ள ஆளுமை கட்டியெழுப்பப்படுகிறது. கூட்டாக இயங்குதல், ஒரே நோக்கத்திற்கு அமையப் பலர் செயற்படல், விட்டுக் கொடுக்குந்திறன், தலைமை தாங்கும் பண்பு என்றெல்லாம் பலவித துறைகளில் தம்மைத் தயார்ப்படுத்தக் கூடியதாகவுள்ளது.

அந்த வகையில் எமது பாடசாலையில் ஆசிரியரதும் மாணவரதும் தொகைகளைக் கருத்திற் கொண்டு பல்வேறு மன்றங்கள் இயங்கி வருகின்றன; அவற்றைப் பார்ப்போம்.

மன்றங்கள்

1. சமூகவியல் மன்றம்

- 1.1. சூழல் பாதுகாப்பு மன்றம்
- 1.2. சமாதான நட்புறவு மன்றம்

2. தமிழ் மன்றம்

- 2.1. நாடக மன்றம்
- 2.2. நுண்கலை மன்றம்
- 2.3. அறிவிப்பாளர் மன்றம்
- 2.4. புகைப்படக் கலை மன்றம்

3. விஞ்ஞானக் கணினி மன்றம்

- 3.1. விஞ்ஞான மன்றம்
- 3.2. கணினி மன்றம்

4. ஆங்கில சர்வதேச தொடர்பு மன்றம்

- 4.1. ஆங்கில மன்றம்
- 4.2. ஸரதியின் மன்றம்
- 4.3. U. N. Y. A.
- 4.4. சர்வதேச பொதுநலவாய மன்றம்

5. வணிகப் பொருளியலாளர் மன்றம்

- 5.1. இளம் பொருளியலாளர் மன்றம்

6. நூலகப் பொது அறிவு மன்றம்

- 6.1. நூலக மன்றம்
- 6.2. பொது அறிவு மன்றம்

7. இந்து மன்றம்

8. உயர்தர மாணவர் ஒன்றியம்

9. விவாத மன்றம்

10. இன்ர ரக்ட் கழகம்

இம்மன்றங்களைத் தவிர இவை போல மாணவரது ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு அடிகோலாக மேலும் சில செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவை :

* சாரணியம்

* சென் ஜோன் அம்புலன்ஸ்

* விளையாட்டு

உதைபந்து

ஹோக்கி

கிரிக்கெட்

பட்மின்டன்

நீச்சல்

உள்ளக விளையாட்டுகள்.

இவை யாவும் பாடசாலை அறிபரைக் காப்பாளராகக் கொண்டு பல்வேறு ஆசிரியர்களை வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றன.

இனப்பிரிவினைவாதத்தின் பயங்கரம் பல முகங்களைக் கொண்ட மிருகத்திற்கு ஒப்பானது. இறுதியில் அது அனைத்திற்கும் தீமையை ஏற்படுத்தும். அவ்வாறு ஏற்படும் தீமைகளுக்கு இனவாதத்திற்குப் பொறுப்புச் சொல்லும் அனைவரும் பலியாகுவர்.

- மகாத்மா காந்தி -

மனது சுத்தமாக இருந்தால் குணம் சிறப்பாக இருக்கும். குணம் சிறப்பாக இருந்தால் இல்லம் அழகடையும். இல்லம் அழகடைந்தால், ஒழுக்கமான இனம் உருவாகும். ஒழுக்கமான இனம் தோன்றினால் உலகத்தில் சமாதானம் நிலைபெறும் என்பதாகும்.

- சீனக் கூற்று -

“நண்பனுக்கு உயிரைக் கொடுப்பது என்பது கலபம்;
ஆனால் உயிரைக் கொடுப்பதற்கான நண்பன் கிடைப்பதுதான் கடினம்”

50

சமூகவியல் மன்றம்

சூழற் காப்பு மன்றம் - 2001

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் சமூகவியல் மன்றத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்த எமது மதிப்பிற்குரிய அதிபர் 1998 ஆம் ஆண்டு இந்த மன்றத்தை முதன்முதலில் அங்குராப்பணம் செய்து வைத்தார். அதிபரே போஷகராகக் கடமையாற்ற, சமூகக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மன்றத்தின் பொறுப்பாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றினர். ஆண்டு 12, 13 இல் கல்வி பயிலும் கலைப் பிரிவு மாணவர்கள் இம்மன்றத்தின் உத்தியோகத்தர்களாகக் கடமையாற்றினர்.

சமூகவியல் மன்றத்தின் தினம், 2001ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 28 ஆம் திகதி எமது பாடசாலை மண்டபத்தில் மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவிற்குச் சிறப்பு அதிதியாக எமது பாடசாலையின் பழைய மாணவனும், அமெரிக்காவில் வதிபவருமாகிய பேராசிரியர் அலெக்ஸ் தேவரஞ்சன் அவர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். மாணவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணரும் பேச்சு, பாட்டு, நாடகம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன. அயல் பாடசாலை சமூகவியல் மன்ற உறுப்பினர்களும் இவ் விழாவிற்கு கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விழாவையொட்டி பேச்சு, கட்டுரை, விவாதம், ஓவியம் போன்ற போட்டிகளில் வெற்றியீட்டிய மாணவர்களுக்கு வெற்றிக்கேடயமும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

மேலும் 2001ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் இந்துவின் வீதியிலாவில் சமூகவியல் மன்ற உறுப்பினர் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தனர்.

2001 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இந்துவின் பொன்விழாவையொட்டி நடாத்தப்பட்ட பொருட்காட்சியில் சமூகவியல் மன்றத்தினரும் பங்குபற்றி, தமது ஆக்கங்களைக் காட்சிப்படுத்தினர். இதிலே சிறந்த காட்சிப் பொருள்களைச் செய்த மாணவர்களுக்குப் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன.

இம்மன்றத்தின் பொறுப்பாசிரியர்களாகப் பின்வருவோர் கடமையாற்றி வருகின்றனர் :

திருமதி M. சிவசுப்பிரமணியம்	திருமதி J. F. G. ஞானசீலன்
திருமதி S. ரஞ்சகமார்	திரு. சிவா கிருஷ்ணமூர்த்தி
திருமதி P. தங்கராஜா	திருமதி S. ஆனந்தசிவம்
திருமதி M. குலசிங்கம்	திருமதி R. சிவரூபன்
செல்வி M. செல்வையா	திருமதி S. நித்தியானந்தன்
செல்வி T. தங்கராஜா	

காப்பாளர்	:	திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்)
தலைவர்	:	வி. கணாதீபன்
உப தலைவர்	:	ஏ. கோகுலன்
இணைச் செயலாளர்கள்	:	ஏ. சஞ்சயன் ஏ. சிவகுமார்
பொருளாளர்	:	கே. ஜனகன்
உப பொருளாளர்	:	வி. ஜனார்த்தனன்
பத்திராதிபர்கள்	:	எஸ். சத்திய விஷ்ணு கே. கண்ணன் எஸ். பிரவீன்குமார்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்:

கே. பிரணவன்	ஏ. நதீஸ்
எஸ். சசிதரன்	எம். கோபிதாஸ்
பி. கிருபாகரன்	எஸ். மயூரன்
எஸ். சேகர்	

மன்றப் பொறுப்பாசிரியர்கள் :

திருமதி ரி. பாலகுமாரன்	திருமதி என். பரமலிங்கம்
திருமதி பி. சண்முகராஜா	திருமதி எல். இரட்ணநாதன்
திருமதி எஸ். சிவசுப்பிரமணியம்	திரு. எஸ். கருணாநிதி
திருமதி வை. பிரபாகரன்	செல்வி ரீ. தங்கராஜா
திருமதி எஸ். சிறீஸ்கந்தகுமார்	செல்வி ஏ. நளினி
திருமதி ஆர். மாணிக்கேந்திரா	திருமதி எஸ். சிவபாலன்
திருமதி ஜே. வி. ரத்தினம்	திருமதி எஸ். ராஜயோகம்
திருமதி எஸ். பாலேந்திரா	திருமதி எஸ். ஜீவகுமார்
திருமதி எஸ். தர்மசீலன்	செல்வி பி. மகேஸ்வரலிங்கம்
திருமதி கே. ஆறுமுகம்	திருமதி வை. மாணிக்கவாசகர்

இன்று சர்வதேச ரீதியில் நாம் வாழும் சூழல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட்டு வருகிறது. இவ் எண்ணக்கருவை மையமாகக் கொண்டு 05.02.2000இல் இந்துவின் சூழற்காப்பு மன்றம் உதயமானது. மலர்ந்த புதிய சாகரத்திலே கடந்த ஆண்டு கல்லூரியில் பல சூழற்காப்பு செயற்திட்டங்களை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்திய எமது மன்றம் இவ்வாண்டிலும் பல சூழற் காப்புச் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேகத்தைக் காற்று கலைப்பதைப் போல ஆண்டவன் நாமம் உலகப் பற்றாகிய மேகத்தைக் கலைத்து விடும்.

- ★ மன்ற உறுப்பினர்கள் முன்னின்று நடாத்தி சிரமதானப் பணிகள் மூலம் கல்லூரியின் சூழல் துப்பரவு செய்யப்பட்டது.
- ★ மாணவர்களின் அன்றாடப் பொலித்தீன் பாவனை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டது.
- ★ கல்லூரிச் சூழலின் சுத்தத்தைப் பேண அன்றாடஞ் சேருங் கழிவுகளை உடனுக்குடன் அகற்ற வழி செய்யப்பட்டமை.
- ★ 11.02.2001 அன்று கல்லூரியின் வீதியுலாவிற்காக எமது மன்றத்தினர் வீதியுலா ஊர்தியொன்றை ஒழுங்கு செய்து அதன் மூலம் சமூகத்திடம் சூழல் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- ★ கல்லூரியின் பொன்விழாவை ஒட்டிய கண்காட்சியில் மத்திய சூழல் அதிகார சபையின் (CEA) பங்களிப்புடன் எமது மன்றம் சூழற் காப்பின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்சிப் பொருட்கள் மூலம் மாணவர்கட்கும் சமூகத்திற்கும் வெளிக் கொணரப்பட்டது.
- ★ கல்லூரிச் சூழலில் மண்டபச் சுவர்களில் சூழற்காப்பு தொடர்பான விழிப்புணர்வு தொடர்பான வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்டன.
- ★ உலக சுகாதார தினத்தை (ஏப்பிரல் 7) ஒட்டிய நிகழ்வில் மாணவர்களுக்கு “நல்வாழ்க்கைக்கு ஆரோக்கியத்தின் பங்களிப்பு” பற்றிய சொற்பொழிவு விசேட வைத்திய நிபுணரினால் நிகழ்த்தப்பட்டது.
- ★ உலக சூழல் தினம் - யூன் 5, 2000 நிகழ்வை எமது மன்றம் சிறப்பாக நடாத்தியது. அதற்கு, பிரதம அதிதியாகக் கொழும்பு பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. எஸ்.

சிறீகாந்தனும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக கலாநிதி K. G. தர்மவர்த்தன அவர்களும், திரு. எஸ். பேராசிரியன் அவர்களும் வருகைதந்து சிறப்பித்தனர்.

இவ்விழாவின் சிறப்பம்சமாக எமது மன்றத்தினரின் கன்னிப் படைப்பான “பசுமை” என்ற சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. இச் சஞ்சிகையைத் திரு. எஸ். பேராசிரியன் அவர்கள் நூலாய்வு செய்தார். உலக சூழல் தினத்தை ஒட்டி கல்லூரி மட்டத்திலும் அயற் பாடசாலைகளுக்கிடையிலும் நடாத்தப்பட்ட சூழற்காப்பு விழிப்புணர்வு தொடர்பான பொதுஅறிவு, கட்டுரை, விவாதப் போட்டிகளுக்கான பரிசில்களும் மேற்படி தினத்தில் வழங்கப்பட்டது.

- ★ கல்லூரிச் சூழலை அழகுபடுத்தும் முகமாகவும் சூழற்காப்பினை உறுதிப்படுத்தவும் பயன்தருமரங்கள் நாட்டப்பட்டன.
- ★ கல்லூரியின் தாவரவியற் பூங்கா பராமரிப்பில் எமது மன்றம் பங்களிப்புச் செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.
- ★ கல்லூரியில் இடம் பெற்ற விசேட நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் கல்லூரிச் சூழற் சுத்தம் பேணலில் எமது மன்றம் முன்னின்று உழைத்துள்ளது.

மேற்படி எமது மன்றச் செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் சிறப்பாக நிறைவேற்ற ஆலோசனைகளையும் வழி காட்டல்களையும் வழங்கிய எமது அதிபர், பிரதி அதிபர்கள் ஆகியோருக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த மன்றப் பொறுப்பாசிரியர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

“இயற்கையைப் பேணுவோம்”
“NURTURE THE NATURE”

யுத்தத்தின் அழிவை மேற்கொண்டது சர்வாதிகாரத்தின் பெயரினால் அல்லது ஜனநாயகத்தின் பெயரினால் என்றாலும் யுத்தத்தினால் இறந்தவர்களுக்கு அதனால் ஏற்படும் மாற்றம் என்ன?

- மகாத்மா காந்தி -

பள்ளம் நோக்கிப் பாய்வதே நீரின் இயல்பு; ஆனாலும் தூரியனின் கதிர்கள் அதனை மேலே இழுத்துக் கொள்கின்றன. அதுபோல் மனத்தின் இயல்பும் புலன்வழிச் செல்வதே. ஆனால், இறைவனின் கருணை அதனை மேல் நோக்கி அதாவது தம்மை நோக்கி இழுத்துக் கொள்கிறது.

அந்நியோன்யமாக நிலவும் துன்பம் மற்றும் வெறுப்பு ஆகியவற்றைப் போக்குதல் எமது முதலாவது தீர்வாகும். அடுத்ததாகச் சித்திரவதைகளிலிருந்து மீளுதல் முக்கியமானதாகும்.

- அல்பட் ஜன்ஸ்ரான் -

“மனிதன் எந்தளவுக்கு உயர்ந்தவன் ஆகின்றானோ அந்த அளவுக்குக் கடுமையான சோதனைகளைக் கடந்து சென்றாக வேண்டும்”

- சுவாமி விவேகானந்தர் -

50

தமிழ் மன்றம்

தலைநகரிலே தமிழ் மாணவர் கல்வி கற்பதற்கென தாபிக்கப்பட்ட எமது பாடசாலை, எமது கலாசாரங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் ஒரு சமூகத்தவரைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதில் அசையா நம்பிக்கை கொண்டு இன்றுவரை தனது பணியினைச் செவ்வனே புரிந்து வருகிறது. “தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நோ” எனக்கூறி வாழும் இளம் சிங்கங்களை உருவாக்கி, அவர்களது எழுத்தாற்றல், பேச்சாற்றல், விவாதிக்கும் ஆற்றல் என்பனவற்றை வளர்த்தெடுத்து வருவதில் முன்னணியில் நிற்கிறது. எமது மன்றம் வருடா வருடம் பல பணிகளை முன்னெடுத்து நடாத்தி வருகின்றது.

- ★ முத்தமிழ் விழாவினை நடாத்தி, அதிலே மாணவரது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் வகையிலே நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றி வருகிறது.
- ★ தமிழ்த்தினப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றி பரிசுகளை வென்றெடுக்கும் விதத்திலே மாணவரைத் தயார்படுத்தி அனுப்புகின்றது.

பொறுப்பாசிரியர்கள்

காப்பாளர் : திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்)

1. திரு. ந. பிரபாகரன்	2. திருமதி த. மாணிக்கராஜா
3. திரு. நா. பாலச்சந்திரசர்மா	4. திருமதி ஏ. அதிபர்
5. திருமதி ம. குலசிங்கம்	6. திருமதி த. சிவஞானம்
7. திருமதி இ. சிவரூபன்	8. செல்வி மா. செல்லையா
9. திருமதி சா. தர்மசீலன்	10. திருமதி கு. நளினி
11. திருமதி யோ. பிரபாகரன்	12. திருமதி தே. ஞானபண்டிதன்
13. திருமதி மோ. பாலசுப்பிரமணியம்	

- ★ வேறு நிறுவனங்கள், பாடசாலைகள் நடாத்தும் போட்டிகளில் எமது மாணவரையும் பங்கேற்கச் செய்து அதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புகளையும் வழங்கி வருகின்றது.
- ★ பாடசாலை முன்பக்கத்தினை அழகுபடுத்தும் வகையிலே நிர்மாணிக்கப்பட்ட சிலைகளில் இரண்டினைத் தாமே அமைத்துக் கொடுத்தது.
- ★ பொன்விழாச் செய்தி உலாவிலே கலந்து எமது கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் வாகன ஊர்வலம் ஒன்றையும் ஏற்பாடு செய்து கலந்து கொண்டது.
- ★ முத்தமிழ் விழாவின் போது “தமிழ் தீபம்” என்னும் மலரையும் வெளியிடுவது தமிழ் மன்றத்தின் செயற்பாடாகும். அதிலே மாணவர்களது ஆக்கங்களே முதலிடம் பெறுவதாக இருக்கும்.

நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்கள்

தலைவர்	- செல்வன் சோ. செந்தூரன்
உப தலைவர்	- செல்வன் ம. ஜெயப்பிரகாஷ்
செயலாளர்	- செல்வன் நி. நிதர்ஷன்
பொருளாளர்	- செல்வன் கு. மிருணாளன்

செயற் குழு உறுப்பினர்கள்

செல்வன் சி. சிறீகரன்	செல்வன் கு. வேணுகோபன்
செல்வன் மா. செந்தூரன்	செல்வன் கி. பிரகீத்
செல்வன் கா. சிறீராகவன் (உபபத்திராதிபர்)	

மனிதனுக்கும் விலங்கிற்கும் இடையேயுள்ள ஒரு முக்கிய வேறுபாடு என்னவெனில், மனிதன் மானத்தைக் காப்பவன்; ஆனால் விலங்கிற்கு மானம் என்றால் என்ன என்பதே தெரியாது. மனிதனின் பெறுமானம், மதிப்பு எல்லாமே, அவன் மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அளவில்தான் தங்கியுள்ளது. மானத்தைக் காப்பாற்றுதல் என்பது மனிதனின் ஒழுக்கம் சார்ந்த விடயம். எனவே வாழ்வில் நல்லொழுக்கம் பேணி, மானத்தைப் பாதுகாத்து, அதன் வழி மனிதப் பெறுமானத்தை உயர்த்தி, சமூக ஆரோக்கியத்தை உறுதி செய்வோமாக.

கு. சோமசுந்தரம்

மனிதன் பிற மனிதனின் நிறம், இனம் ஆகியவற்றை மறந்து இரக்கம் காட்டும் காலம் ஒன்று தோன்றலாம். நாம் அதுவரை ஒழுக்கம் உள்ள மனிதர்களாக மாட்டோம்.

- கிளரன்ஸ் டெரோ -

நாடக மன்றம்

அண்மைக் காலங்களில் இந்துவின் நாடக மன்றத்தினர் பல நாடகங்களை அரங்கேற்றி இருப்பதுடன் பாடசாலை மட்டங்களிலும் தேசிய மட்டங்களிலும் பல பரிசில்களையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். எமது கல்லூரி விழாக்கள் தவிர்ந்த நாடகப் போட்டிகளிலும் விசேட நிகழ்வுகளிலும் இடம்பெற்று அனைவரது பாராட்டுக்களையும் பெற்ற நாடகங்கள்

1. “நல்லதோர் வீணை செய்தே”
(கொ. றோயல் கல்லூரி நாடகப் போட்டியில் முதலிடம் - 1996)
2. “மனசு புதுசு”
(கொ. றோயல் கல்லூரி நாடகப் போட்டியில் முதலிடம் - 1997 - 1998)
3. “நமக்குள் பேதங்கள் இல்லை”
(நிதி, நீதி அமைச்சின் சமாதான விழாவில் சிறந்த நாடகம் - 1999)

4. “போதையின் முடிவு”
(அகில இலங்கை நாடகப் போட்டி முதலிடம் - 1999)
5. “போதை தந்த வாழ்வு”
(மேல் மாகாண நாடகப்போட்டி முதலாமிடம் - 2000)
6. “அறியாமையும் இயலாமையும்”
(இந்துவின் பொன் விழாக் கதம்பத்தின் சிறப்பு நாடகம் - 2001)

பொறுப்பாசிரியர்கள் :

காப்பாளர் : திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி

திரு. க. கலாகரன்	திருமதி V. தங்கராஜா
திரு. B. மனோகரன்	திருமதி J. கிரிதரன்
திரு. J. ஆறுமுகம்	செல்வி V. கிருஷ்ணபிள்ளை
திருமதி P. ஞானலிங்கம்	திருமதி Y. மாணிக்கவாசகர்

காலம்	தலைவர்	செயலாளர்	பொருளாளர்
1996 - 97	செல்வன் T. தமிழமுதன்	செல்வன் G. லக்ஷ்மன்	செல்வன் A. R. திருச்செந்தூரன்
1997 - 98	செல்வன் ஏ. ரமணன்	செல்வன் G. கணாதீபன்	செல்வன் சு. உமாகதன்
1998 - 99	செல்வன் R. சஞ்சயன்	செல்வன் S. தினேஷ்	செல்வன் G. சஞ்சீவன்
1999 - 2000	செல்வன் K. J. பிரதீபன்	செல்வன் கபில்ராஜ்	செல்வன் V. வசந்தன்
2000 - 2001	செல்வன் T. உதயசங்கர்	செல்வன் A. R. தவமயூரன்	செல்வன் S. ராகேஷ்சர்மா

நுண்கலை மன்றம்

வருங்கால சந்ததியினரை, அழகியற் கலைத் திறனுடன் திகழ வைக்கவும், நன்மனப்பாங்குடன் மிளிர் வைக்கவும் நுண்கலைகள் வழி சமைக்கின்றன என்றால் மிகையிலலை. எம் இந்துவின் இளைய மாணவச் செல்வங்களிடம், இலைமறைகாய் போன்று மறைந்திருக்கும் நுண்கலைத் திறன்களை வெளிக் கொணரவும் வளர்க்கவும் வேண்டும் என்ற அவாவினால் எமது நுண்கலை மன்றம் உருவாக்கப்பட்டது. வித்தக விநாயகர் அருளுடன் எமது பெருமதிப்பிற்குரிய அதிபரின் ஆசியுடன் எமது நுண்கலை மன்றம் 1997 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நுண்கலைப் பணியினைத் தொடர்ந்து வளர்த்து வருகின்றது.

எமது பாடசாலை விழா நிகழ்வுகளிலும், பாடசாலைக்கு வெளியேயான கலை நிகழ்வுகளிலும் எமது மாணவர், ஊக்கத் திறனுடன் செயலாற்றி வருகின்றனர். மேலும் பாடசாலை மட்ட இசைப் போட்டிகள் தமிழ் மொழித் தின வலய - மாகாண - தேசிய நிலைப் போட்டிகள் இதர பாடசாலைக்கு இடையேயான போட்டிகளிலும், விவேகானந்த சபை பண்ணிசைப் போட்டி 2001, ஈழத்துத் திருநெறிமன்ற திருவாசக மனனப்போட்டி 2001, கம்பன் விழா ஆரம்பப் பாண்ட்

நிகழ்வு 2001, தமிழ்ச் சங்க நூலகத்திறப்பு விழா 2001, பல்லிய இசை நிகழ்வு, கர்நாடக சங்கீத பரத நாட்டிய குழுவின் சுருதி லய அபிநய நிகழ்வு இசை, பேச்சு - 2001, இந்துவின் வீதி உலா - 2001, இந்துவின் பொன்விழாக் கதம்பம் - 2001,

போன்றவற்றில், தம் கலைத்திறன் பங்களிப்பை, ஊக்கமுடன் வழங்கி, நிகழ்வினைச் சிறப்புடன் செயற்படுத்தி வழங்கியுள்ளனர்.

மேலும், ஹற்றன் நாஷனல் வங்கி ஓவியப் போட்டி 2001, மனித உரிமைகள் தினச் சித்திரப் போட்டி 2001, அக்ரோன் வர்ண ஓவியப் போட்டி 2001, சமுர்த்த லங்கா இயக்க ஓவியப் போட்டி 2001, இந்துவின் வீதி உலா போன்ற நிகழ்வுகளில் திறமையுடன் பங்குபற்றியும் பரிசில்களை வென்றெடுத்தும் உள்ளனர்.

இப்பொன்விழா ஆண்டிலும், இனிவரும் நாளிலும் எம் மன்றப் பணிகள் சிறந்து விளங்க, எல்லாம் வல்ல வித்தக விநாயகரை வேண்டி, சிறப்புடன் மன்றப் பணி ஆற்றுவோம் என்றும், இவற்றுக்கெல்லாம் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரும் எமது அதிபருக்கும், உபஅதிபர்களுக்கும், பொறுப்பாசிரியர்களுக்கும் எமது இனிய நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இனமொன்று முன்னேற்றமடைவது தனி நபர் சுதந்திரம் முழுமையடையும் போதாகும்.
தனி நபர் சுதந்திரம் என்பது பிறரின் தலையீட்டின்றி வாழ்தலாகும்.

- டிமித்திரி பிசாரோ -

50

விஞ்ஞான மன்றம்

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி விஞ்ஞான மன்றம் மாணவரின் விஞ்ஞான அறிவை வளர்க்கும் முகமாகப் பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றது. மாணவரின் விஞ்ஞான அறிவை வளர்க்கும் நோக்குடன் கட்டுரைப் போட்டிகளும் நுண்ணறிவுப் போட்டிகளும் வைத்து விஞ்ஞான தினத்தன்று பரிசில்களும் வழங்கினோம். மாணவர்களின் ஆக்கங்களை விஞ்ஞான சஞ்சிகை மூலம் ஆண்டு தோறும் வெளியிட்டோம். பொன் விழாக் கண்காட்சியில் விஞ்ஞான மாணவர்களின் பல புதிய தரமான படைப்புக்கள் பொருட்காட்சி மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. வேறு பாடசாலைகளுக்கிடையே விவாத அரங்கு, பேச்சுப் போட்டிகளையும் இம்மன்றம் நடாத்தி பரிசில்களையும் வழங்கியது. இரசாயன நிறுவகம் நடாத்தும் வினாவிடை, கட்டுரைப் போட்டிகளில் இம் மன்றத்தின் ஊடாக மாணவர்கள் பங்குபற்றி பரிசில்கள் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. விஞ்ஞான மன்றம் ஒரு சிறிய நூலகத்தையும் நடாத்தி வருகின்றது. இம் மன்றம் மேலும் சிறந்து செயற்பட வாழ்த்தி எனது சிறு குறிப்பை முடிக்கிறேன்.

நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்கள்:

போசகர்	:	திருவாளர் த. முத்துக்குமாரசுவாமி
தலைவர்	:	N. ரவிச்சந்திர குமார்
உப தலைவர்	:	S. தயாளன்
செயலாளர்கள்	:	S. D. அல்வினஸ் Y. யோகதாஸ்
உப செயலாளர்கள்	:	K. அருட்செல்வன்
பொருளாளர்கள்	:	G. ஜெகநாதன் C. மனோஜ் திவாகரன்
உப பொருளாளர்	:	N. சத்தியேந்திர கஜன்
பதிப்பாசிரியர்	:	J. ஜெயேந்திரா
உப பதிப்பாசிரியர்கள்	:	B. அரவிந் M. மதுரன்

பொறுப்பாசிரியர்கள்:

Mrs. N. திருநாவுக்கரசு	Mrs. V. விஜயரட்ணம்
Mrs. N. பரமலிங்கம்	Mrs. L. ரகுபதி
Mrs. I. தேவக்கிருஸ்ணா	Mrs. S. சிவபாலன்
Mrs. T. பாலகுமாரன்	Mrs. T. நல்லநாதன்
Mrs. S. சிறீஸ்கந்தகுமார்	Mr. R. ஈஸ்வரதாசன்
Mr. V. வேள்	Mrs. M. சிவபாலன்
Mrs. J. A. செல்வரட்ணம்	Mrs. Y. பிரபாகரன்
Mrs. Y. ஜெயரட்ணம்	Mrs. V. விஸ்வகாந்
Mrs. R. சுகுமார்	Mrs. P. சிவாருந்தன்

கணினி மன்றம்

நவீன தொழில்நுட்பத் துறையின் சவால்களை எம்மாணவர்கள் வெற்றி கொள்ளும் வகையில் இந்துக் கல்லூரியின் கணினி மன்றமானது 2000 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4ஆம் திகதி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. பொன்விழா ஆண்டின் நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களாக,

தலைவர்	:	T. டானியல்
உப தலைவர்	:	A. L. M. அகீல்
செயலாளர்	:	V. குகதர்சன்
உப செயலாளர்	:	Y. லோகதாஸ்
பொருளாளர்	:	V. யோகநாதன்
இணை பத்திராதிபர்கள்	:	S. சுவர்ணகமால் S. கமலச்செல்வன்

செயற்குழு உறுப்பினர்:	S. பிரசாந்த்	K. சிவரூபன்
	T. தயாளன்	G. ஜெயதர்சன்
	R. செல்வரூபன்	N. குகதீசன்

எம்மன்றமானது திரு M. விஜயரட்ணம் ஆசிரியரது தலைமையின் கீழான பின்வரும் ஆசிரியர் குழுத்தின் வழிகாட்டலின் கீழ் பல்வேறு செயற்பாடுகளை நடாத்தி மாணவர்களின் கணினி அறிவினை வளர்க்கக் கூடிய பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளது.

ஆசிரியர் குழாம்:

காப்பாளர் :	திரு. த.-முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்)
திரு. M. விஜயரட்ணம்	திரு. A. சற்குணராஜா
திரு. S. ஜீவகுமார்	திரு. M. செல்வகுமார்
செல்வி. S. வேலுப்பிள்ளை	திருமதி L. ரட்ணநாதன்
திரு. S. கருணாநிதி	திரு. I. சந்திரபாலன்
திரு. S. சிறீஸ்கந்தகுமார்	திருமதி S. பாலேந்திரா

“ஒவ்வொரு இளைஞனிலும் எத்தனையோ ஆயிரம் சக்திகள் உண்டு.
அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும்”

எம்மன்றத்தின்கடந்த வருடச் செயற்பாடுகளாவன,

- ★ ஒன்பதாம், பத்தாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கான தினசரி காலை, மாலை வகுப்புகளை ஒழுங்கு செய்து மாணவரின் ஆரம்பக் கணினி அறிவிற்கு வித்திட்டது.
- ★ 29.11.2000 அன்று தமிழ்த் தகவல் தொழிநுட்ப ஒருங்கிணைப்புடன் (TITA) இணைந்து “இணையத் தொழில்நுட்ப அறிவியற் கருத்தரங்கு ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலம் மாணவர்களுக்கு இணையத்தைப் பற்றிய அறிவினையும் விளக்கத்தையும் பெற வழி செய்தது.
- ★ கல்லூரிக்கான வெப் தளத்தைப் பெற்று (<http://www.ColomboHindu.org>) (E mail : hindu@mail.ewist.net) கல்லூரி பற்றிய விபரங்களை வெப் தளத்தில் வெளியிட்டமை.
- ★ 10.03.2001 அன்று TITA உடன் இணைந்து தமிழக முதல்வரின் தொழில்நுட்ப ஆலோசகர் கலாநிதி மு. அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்களின் “தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம்” பற்றிய கருத்தரங்கினை நடாத்தியது குறிப்பிடக் கூடிய செயற்பாடாகும்.

- ★ பொன்விழாக் காலத்தின் பொருட்காட்சி நிகழ்வின் போது கணினித் தினம் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.
- ★ IIS நிறுவனத்தின் துணையுடன் 10-13 வரையிலான வகுப்புகளுக்கான செயலமர்வு ஒன்று “தகவல் தொழில்நுட்பம்” என்னும் தலைப்பில் இடம் பெற்றது.
- ★ 16.09.2001 அன்று கலாநிதி பிள்ளை அவர்களின் கருத்தரங்கு ஒன்றினை TITA உடன் இணைந்து நடாத்தியது. “இணையத்தின் மூலம் தமிழ்க் கல்வி” என்னும் இக்கருத்தரங்கு மாணவர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது.
- ★ IIS நிறுவனத்தின் உதவியுடன் எமது பாடசாலை ஆசிரியர் 30 பேருக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் M. S. Office கணினிப் பயிற்சி அளித்தமை.

எதிர்வரும் வருடங்களில் இம்மன்றமானது எம்பாடசாலை மாணவர்களின் கணினி அறிவை வளர்க்கும் முகமாக மேலும் பல பணிகளை மேற்கொள்ளவுள்ளது.

நூலக மன்றம்

காப்பாளர்	:	திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்)
தலைவர்	:	செல்வன் சி. சியாம்குமார்
செயலாளர்	:	செல்வன் சி. சிந்துவர்மன்
பொருளாளர்	:	செல்வன் S. ஜனகன்

பொறுப்பாசிரியர்கள்:

திருமதி சி. சிவபாலன்	திருமதி ப. தங்கராஜா
திருமதி கௌ. சித்தானந்தன்	திருமதி ந. இந்திரன்
திருமதி வா. மனோகரன்	திருமதி ந. குமாரசிங்கம்
செல்வி ம. கதிரவேலு	திரு. N. பாக்கியநாதன்
திரு. S. தர்மராஜா	திரு. S. கணேசமூர்த்தி

மாணவர்களின் அறிவுப் பசியை அகற்றும் களமாக விளங்குவதுடன் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தச் செயற்பாட்டுக்கு அமைவாக நூலக மன்றம் அமைக்கப்பட்டது.

இம் மன்றம் ஆரம்பச் செயற்பாடாக 11.02.2001 கல்லூரியில் இடம் பெற்ற பொன்விழாக் கொண்டாட்டத்தின்போது அதன் உறுப்பினர்களின் பூரண ஒத்துழைப்புடன் அலங்கரித்த ஊர்தி சகிதம் மன்ற உறுப்பினர்கள் புடைகுழ ஊர்வலத்தில் பங்கு பற்றியது.

அடுத்து 15.02.2001 கல்லூரியில் நடைபெற்ற கல்விக்கண் காட்சியின் போது, “இந்துவின் வரலாறு காண வாரீர்” என்ற தலைப்பில் இந்துவின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட அதிபர்கள், இந்துவின் 50 வருட வெளியீட்டு நூல்கள், கல்லூரியின் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் என்பவற்றைப் பார்வைக்கு வைத்ததன் மூலம் பலருக்கு எமது இந்துவின் வரலாற்றை விளக்கியதுடன் பாராட்டையும் பெற்றது.

நூலக மன்ற தினம் 16.10.2001 கல்லூரியின் பிரதான மண்டபத்தில் அதிபர் த. முத்துக்குமாரசாமி அவர்களின் ஆசியரையுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அன்று தினக்குரல் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் ஆ. சிவநேசச்செல்வன் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு சிறப்புரை வழங்கியமை மன்றத்திற்கு மேலும் பெருமையைத் தேடித் தந்தது. இவ் விழாவில் மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கட்டுரை, பேச்சு, சித்திரம், சஞ்சிகை போட்டிகளுக்கான பரிசில்களும், சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

மாணவரினதும், ஆசிரியர்களினதும் அறிவு விருத்திக்கு மேலும் மெருகூட்டுவதற்கு ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி எமது நூலகத்தை மேலும் விருத்தியாக்கியது இந்துவின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. எமது மன்றம் இனிவரும் காலங்களிலும் மாணவர்களது அறிவுப் பசியைக் போக்கும் வண்ணம் ஆக்கபூர்வமான பல திட்டங்களை முன் எடுத்துச் செல்லவுள்ளது.

.. “கடவுள் என்பவர் நாம் செய்யும் கடமையில் தெரிபவர்”

50

இந்து மன்றம்

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது பழமொழி. அதுபோல எமது வாழ்வில் பல நாட்களைக் கழிக்கும் சூழலிலும் கோவில் நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். அந்தப் பேறு இந்துக் கல்லூரியில் கற்கும் எமக்கும் கிடைத்துள்ளது. 1988 ஆம் ஆண்டு முதல் கல்லூரியில் எழுந்தருளி அருளாட்சி புரியும் வித்தக விநாயகரை நாம் இருகரம் கூப்பித் தொழுகின்றோம்.

★ எமது மன்றம் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் ஒவ்வொரு வகுப்பு மாணவர்களது பங்களிப்புடன் அபிஷேகம், ஆராதனை என்பனவற்றை மேற்கொள்கிறோம். நாள்தோறும் பூசை காலையில் நடைபெறும்.

★ விசேட தினங்களிலும், விரத காலங்களிலும் குறிப்பாக நவராத்திரி நாட்களை வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடுவோம்.

★ வாணிக்கு விழா எடுத்து அதிலே “இந்து நாதம்” என்னும் மலரையும் மலரச் செய்தோம். மாணவர்களது கலைநிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன.

காப்பாளர் : திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்)

திருமதி S. பாலேந்திரா

திருமதி L. ரகுபதி

திருமதி S. ஸ்ரீஸ்கந்தகுமார்

திருமதி Y. பிரபாகரன்

திருமதி T. சிவஞானம்

திருமதி C. B. இராமச்சந்திரா

திருமதி P. சிவலிங்கம்

திருமதி N. கோணேஸ்வரன்

திருமதி கு. நளினி

திருமதி தே. ஞானபண்டிதன்

★ மாணவர்களுக்கு மத்தியிலே கட்டுரை, பேச்சு, பண்ணிசைப் போட்டிகளை வைத்துச் சான்றிதழ்களும் புத்தகங்களும் பரிசாக வழங்கினோம்.

★ வெள்ளிக்கிழமைகளில் சிவபுராணமும், கந்தஷஷ்டி நாட்களில் கந்தஷஷ்டிக் கவசமும், நவராத்திரி காலத்தில் சகலகலாவல்லி மாலையும் பாடப்படுவது வழக்கமாகும்.

★ மாணவர்களுக்கான சமயப் பரீட்சைகளைப் பொறுப்பேற்று எம்மன்றம் நடாத்தி வருகிறது. விவேகானந்தப் பரீட்சைக்கு மாணவரைத் தேர்ந்தெடுத்து எம் மன்றமே அனுப்பி வருகிறது.

எமது பாடசாலை மாணவர்கள் சிறந்தவொரு சமய சூழலில் வளரவும், சமூக நல்வாழ்விற்கு அடித்தளமாக விளங்கும் சமய அறிவைப் பெறவும் எம்மன்றம் தம்மாலான பங்களிப்பை நல்கி வருவது யாவரும் அறிந்ததே. எம்மன்றத்தின் செயற்பாடுகளை நாம் அதிபர் ஆசிரியர் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர், பழைய மாணவர், நலன்விரும்பிகள் என யாவரதும் ஒத்துழைப்புடனும் நன்கு செய்து வருகின்றோம்.

திருமதி A. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா

திருமதி B. நவரட்ணராஜா

திருமதி S. ஆனந்தசிவம்

திருமதி R. செல்வரஞ்சன்

திருமதி M. குலசிங்கம்

திருமதி P. லிங்கநாதன்

திருமதி S. நித்தியானந்தன்

திருமதி R. மாணிக்கேந்திரன்

திருமதி K. மதிவதனி

திருமதி எம். செல்லையா

திருமதி P. ஜெகநாதன்

திருமதி D. சிவசோதி

தன்னுடைய குற்றங்களைப் பிறருக்கெதிரே தைரியமாக ஒப்புக் கொண்டு, அம்மாதிரிக் குற்றங்களை மறுபடியும் செய்யவில்லை என்று உறுதி செய்வதைக் காட்டிலும் அந்தக் குற்றங்களைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு வேறு சிறந்த வழியே கிடையாது.

- மகாத்மா காந்தி -

நல்ல நண்பர்கள் இல்லாத உலகம் ஒரு பாலைவனம்தான். நண்பர்களையும் மனிதப் பண்புகளையும் வெறுப்பவன் ஒரு காட்டு மிருகம்தான். அவனுடைய தனிமையில் இன்பம் இல்லை; எங்கும் வெறுப்புத்தான். நட்பின் பலன்கள் மாதுளங் கனியில் உள்ள இன்ப ரத்தினங்கள் போல், அருமையான உண்மைகளைக் கொண்டு மனிதனை அபாயத்தின் எல்லையைவிட்டுத் தப்பித்துவர வழி காட்டுகின்றன.

- பேகன் -

“நன்மை செய்யப் படியுங்கள், நியாயத்தைத் தேடுங்கள், ஒடுக்கப்பட்டவனை ஆதரித்து, திக்கற்ற பிள்ளையின் நியாயத்தையும் விசாரியுங்கள்”

விவாத மன்றம்

இந்துக் கல்லூரியின் விவாத மன்றத்தினர் பொன்விழா ஆண்டிலே பல வியத்தகு சாதனைகளை எட்டியுள்ளனர். இவ்வாண்டிலே தொடர்ச்சியாக கொழும்பு பாடசாலைகளிற் கிடையிலான நான்கு போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்று வெற்றிக்கிண்ணங்களை சுலீகரித்ததுடன், "இந்துவின் பொன்விழா ஞாபக வெற்றிக் கேடய" விவாதச் சுற்றுப் போட்டியையும் 11.11.2001 இல் திறம்பட நடாத்தியுள்ளனர்.

2001இன் பருவ காலத்தில் பெற்ற வெற்றிகள்

- (1) புனித பெனடிக் கல்லூரியின் விவாதச் சுற்றுப் போட்டியில் முதலாமிட வெற்றிக் கேடயம்.
தொடரின் சிறந்த விவாதி. செல்வன் த. உதயசங்கர்
- (2) புனித பரிதோமாவின் கல்லூரியின் விவாதச் சுற்றுப்போட்டியில் முதலாமிட வெற்றிக் கேடயம்.
தொடரின் சிறந்த விவாதி. செல்வன் த. உதயசங்கர்
- (3) கொழும்பு சுதந்திர இளைஞர் கழகம் நடாத்திய பாடசாலை மட்ட விவாதச் சுற்றுப் போட்டியில் முதலாமிட வெற்றிக் கேடயம்.
தொடரின் சிறந்த விவாதி செல்வன் த. உதயசங்கர்

அக்கழகத்தினரால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பத்து சிறந்த விவாதிகளில் முதல் 4 இடங்களும் இந்துக் கல்லூரிக்குக் கிடைத்தது.

சிறந்த விவாதி இரண்டாமிடம் - செல்வன் S. கிருபானந்
மூன்றாமிடம் - செல்வன் G. ஜேம்ஸ் கமிலஸ்
நான்காமிடம் - செல்வன் G. மீநிலங்கோ

- (4) வத்தளை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியின் விவாதச் சுற்றுப் போட்டியில் முதலாமிட வெற்றிக் கேடயம்.
தொடரின் சிறந்த விவாதி செல்வன் G. ஜேம்ஸ் கமிலஸ்
- (5) புதிய அவை கலை வட்டத்தின் விவாதச் சுற்றுப் போட்டியில் இரண்டாமிட வெற்றிக் கேடயம்.
- (6) தமிழ்த் தினப் போட்டியில் கொழும்பு வலய விவாதச் சுற்றுப் போட்டியில் இரண்டாமிடம்.

இக்காலப் பகுதியில் எமது விவாத அணிக்குத் தலைமை தாங்கி அதனை நெறிப்படுத்திச் சென்ற தலைவர்கள்.

- (1) செல்வன் G. மீநிலங்கோ
- (2) செல்வன் T. உதயசங்கர்
- (3) செல்வன் G. ஜேம்ஸ் கமிலஸ்

இந்துவின் விவாத அணியில் பங்கு பற்றிய மாணவர்கள்
செல்வன் S. கிருபானந் செல்வன் T. ஜனமகன்
செல்வன் M. ஜெயப்பிரகாஷ் செல்வன் T. பார்த்தீபன்
செல்வன் A. R. தவமயூரன் செல்வன் G. உமாசங்கர்
செல்வன் T. ரிஷாங்கன்

பொறுப்பாசிரியர்கள் :

காப்பாளர் : திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்)
திருமதி கௌரி சித்தானந்தன் திரு. க. கலாகரன்
திருமதி த. மாணிக்கராஜா திருமதி ப. தங்கராஜா
திருமதி ஜெ. சிவகுமார்

சிலர் வாழ்க்கையில் குறைகளை மாத்திரமே தேடிக் கண்டுபிடித்து அவற்றை வாலாயுஞ் செய்து, பிறருக்கு எடுத்துக் கூறிக் கொண்டே இருப்பார்கள். இவர்கள் மனிதர்களின் நம்மதியைக் கெடுக்கிறார்கள் என்ற உணர்வே இல்லாதவர்கள். மனிதர்களிடம் நிறைவுகளும் உண்டு என்பதை இத்தகையோர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அந்த நிறைவுகளைக் கண்டு அவற்றைப் போற்ற வேண்டும். பாராட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறிதும் இருப்பதில்லை. மற்றையோரில் குறைகளைக் கண்டு பிடித்து, அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தி, தூற்றித் திரிவதில் நயம் காண்பவர்களாக உள்ளனர். சமூகத்தில் இப்படியானவர்கள் பிரச்சனைகளுக்கு வழிவகுக்கின்றார்களே தவிர, வேறு பயன்தரக்கூடிய விஷயங்களில் ஈடுபடுவதில்லை.

கு. சோமசுந்தரம்

"காலம் நம்மைக் கொண்டு செல்கிறது. ஒரு நிமிடமேனும் நாம் தாமதித்தாலும் அது எம்மை விடுத்துத் தொலைவிற் சென்று விடும்"

50

ஆலோசனை கூறலும் தொழில் வழிகாட்டலும்

பொறுப்பாசிரியர்கள் :

ஆலோசகர் : திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி (அதிபர்)
 திரு. ம. விசயரத்தினம்
 செல்வி சா. வேலுப்பிள்ளை
 திரு. தவமணிதாசன்

மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டி விட்டால் மட்டும் போதாது, அவர்கள் சிறந்தவொரு தொழிலைப் பெறவும் தமது விருப்பத்தின் அடிப்படையில் மேற்படிப்பைத் தொடரவும் வழிகாட்ட வேண்டிய பொறுப்பும் நிச்சயம் எமக்குண்டு. அந்த உயரிய நோக்கத்தில் நாம் பல விதங்களிலே சென்ற ஆண்டு செயற்பட்டோம்.

★ கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தர வகுப்பிற் கற்கும் பாடநெறிகளைத் தெரிவு செய்யவும், மொழி மூலத்தைத் தெரிவு செய்யவும் மாணவர்க்குச் சிறந்தவொரு வழிகாட்டலைக் கொடுக்க நாம் விரும்பினோம். அதற்காக கொழும்பு திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகக் கடமை புரியும் திரு. ராஜேந்திரம் அவர்களை அழைப்பித்து மேல்வகுப்பு மாணவருக்குச் சிறந்தவொரு அறிவூட்டலை வழங்க ஆவன செய்தோம்.

★ 2000.07.10 ஆந் திகதி தொடக்கம் 13 ஆந் திகதி வரை பாடசாலைப் பிரதான மண்டபத்தில் தேசிய பயிலுநர் கைத்தொழிற் பயிற்சி அதிகார சபை தொழில் வழிகாட்டி

நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திரு. பா. நவரட்ணம் அவர்களை அழைத்து ஆண்டு 11 முதல் 13 வரையுள்ள மாணவர்களுக்கு கருத்தரங்கு ஒன்றை நடத்தினோம்.

★ 2000.03.30 ஆந் திகதி இளைஞர் சேவை மன்றத்தினர் “திவிமக” என்னும் ஒரு கருத்தரங்கை நடாத்தியது. அதற்கு எமது உயர்தர மாணவரை அழைத்துச் சென்றோம்.

★ மாணவர் தொழில் வாய்ப்புக்குக் கணினி அறிவு மிக முக்கியமானது. அதனால் எம்மாணவர் கணினி அறிவைப் பெற ஆவன செய்யப்பட்டது.

★ ஜெயவர்த்தனா பல்கலைக்கழகத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு பண்டாரநாயக்கா ரூபகார்த்த மண்டபத்தில் கருத்தரங்கு ஒன்றை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. அதற்கும் எம்மாணவரை நாம் அழைத்துச் சென்றோம் .

★ கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரணதர வகுப்பிலிருந்து பாடசாலை விட்டு விலகும் மாணவர்க்கும் தொழில் வழிகாட்டல் சம்பந்தமாக ஆலோசனை வழங்கி வருகிறோம்.

இவை யாவற்றையும் மேலும் தொடர்ந்து செயல்முறைப்படுத்தவும் இத் திட்டங்களை மேலும் விரிவாக்கவும் ஏற்ற முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியின் 50வது வருட நிறைவு விழாவின்போது கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் விடுத்துள்ள அறிக்கை.

T. T. இராம்குமார், உபதலைவர்

எமது கல்லூரி 50வது ஆண்டு நிறைவு செய்வதையிட்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். எமது கல்லூரி ஆரம்ப காலத்தைத் தொட்டு தொடர்ச்சியான நிலையில் இயங்காமையினாலும், நாட்டு நிலைமைகள் காரணமாக ஏற்பட்ட இடையீடுகளினாலும் பழைய மாணவர் குழாத்தை நிறுவன ரீதியாகக் கட்டி வளர்க்க முடியாத நிலைமை காணப்பட்டது. 1986ஆம் ஆண்டிலிருந்தே (1986 செப்டம்பர் 28) பழைய மாணவர் சங்கம் தொடர்ந்து இயங்கத் தொடங்கியது.

கல்லூரிக்குப் போதிய அளவு அரசு உதவி இன்மையினால் விளையாட்டுத்துறையில் எமது மாணவர்கள் பிரகாசிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்த நிலையிலும் அத்துடன் பாடசாலையின் நிலையில் ஏற்படுகின்ற இடமாற்றங்கள் காரணமாகத் தொடர்ச்சியைப் பேணுகின்ற தேவையும், கொழும்பில், கொழும்பிலுள்ள அரசியல் சமூக நிலைமை காரணமாக உதவிகள் தேவைப்பட்ட நிலைமைகளிலும் பழைய மாணவர்களின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமாகின்றது. எனவே பழைய மாணவர் செயற்பாட்டுத்திறனுடன் இருக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக எமது சங்கத்தினால் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டோம்:

- (i) பயிற்சி வழங்கல்
- (ii) நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துதல்
- (iii) செய் திட்டங்கள்

(i) பயிற்சி வழங்கல் :-

கிரிக்கட் (CRICKET)	உதைபந்தாட்டம்
ஹோக்கி (HOCKEY)	தடகள விளையாட்டுக்கள்
கராத்தே (KARATTE)	பற்மின்டன் (BADMINTON)
சாரணர் இயக்கம்	சென் ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ்.

என்பவற்றிற்கு பயிற்றுவிப்பாளர்களை நியமிப்பதுடன் பழைய மாணவர்களும் சேர்ந்து பயிற்சிகளை வழங்கி எமது கல்லூரி மாணவர்கள் சிறந்த முறையிற் பிரகாசிக்க வழி செய்தனர்.

(ii) நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துதல் :-

- 1. வருடாந்த இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகள்.
- 2. விளையாட்டிற்கான விருது வழங்கல் வைபவம். (COLOURS NIGHT)
- 3. வீதி உலா. (HINDU WALK)

(iii) செயற்றிட்டங்கள் :-

(அ) நிறைவேறியவை

- 1. பற்மின்டன் விளையாட்டு இடம்.
- 2. உள்ளக விளையாட்டு இடம்.

(ஆ) நடந்து கொண்டிருப்பவை

- 1. விளையாட்டு மைதானம் நவீனமாக்கம்.
- 2. சிற்றுண்டிச்சாலை நூலகத்திற்கான மூன்று மாடிக் கட்டடம்.

நம்பிக்கை நிதிய தோற்றுவிப்பு

பிற தலையீடுகள் இன்றி கல்லூரி அதிபர் ஆசிரியர், பழைய மாணவர், பெற்றோர், நலன் விரும்பிகள் மட்டத்தில் பாடசாலையின் வேண்டப்படும் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்துவதற்கென தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

எமது நன்றிக்கடப்பாடு

1980களில் பாடசாலை இருப்பு கேள்விக் குறியாகி பிறிதொரு பாடசாலையில் இயங்கிய வேளையிலும் எமது கல்லூரியின் தனித்துவத்தையும், நல்லியக்கத்தையும் பேணி வளர்த்தமைக்காக காலஞ்சென்ற உப அதிபர் S. பற்குணம் அவர்களுக்கு எமது அஞ்சலிகள். பழைய மாணவர் சங்கம் நிறுவிய காலத்தில் இவர் எம்மோடு இணைந்தும், எமக்கு வழிகாட்டியும் செய்த உதவிகள் மறக்க முடியாதவை. காலஞ்சென்ற கோபா மில்ஸ் அதிபர் K. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எமக்கு வேண்டிய வழி எல்லாவற்றிலும் உதவிகள் பல வழங்கி எமது வளர்ச்சிக்கான ஊன்றுகோலாக விளங்கினார். தற்போது அலஸ்திரேலியாவில் வசித்துவரும் எமது கல்லூரியின் முன்னாள் விளையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியர் திரு. T. ராஜரட்ணம் அவர்கள் இப்பாடசாலையின் விளையாட்டுத் துறையை வலுவும், வளப்புள்ள ஒன்றாக்கினார். அவருக்கும் எமது நன்றிகள். இதுவரை எமக்குப் பல வழிகளிலும் உதவிய அதிபர்களுக்கும், ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கும், பாடசாலை பெற்றோர்களிற்கும், நலன் விரும்பிகளிற்கும் எமது நன்றிகள். மற்றும் தற்போதைய அதிபர் திரு. T. முத்துக்குமாரசாமி அவர்களிற்கும், கல்லூரி உப அதிபர்களிற்கும், ஆசிரியர்களிற்கும் எமது நன்றிகள்.

எமது சங்கம் 1986ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28ஆம் திகதி முன்னாள் அதிபர் திரு. D. R. ராஜலிங்கம் அவர்களினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இதன் முதற் செயற்குழு உறுப்பினர்களாக :-

உலகப் பற்று அதிகமுள்ள மனிதனுக்கு ஞானம் தோன்றாது. எந்த அளவுக்கு அவனின் உலகப் பற்றுக் குறைகின்றதோ அதற்கேற்றளவு ஞானமும் வளரத் தொடங்கும்.

- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் -

50

N. மதுகுதனன்	(தலைவர்) 1986 – 1988
N. லவன் செல்வகுமார்	(உபதலைவர்)
D. ரத்னசபாபதி	(செயலாளர்)
U. சண்முகநாதன்	(மேலதிக செயலாளர்)
N. சிவகணேசன்	(பொருளாளர்)
S. ஆனந்தகுமார்	(உதவிப் பொருளாளர்)
T. T. ராம்குமார்	N. S. புவன்
G. திவாகரன்	S. பாலகிருஷ்ணன்
K. அரசரட்ணம்	A. K. நிர்ந்தனராஜா
S. சுரேந்திரன்	J. லக்ஷ்மணன்
N. திருமூர்த்தி	(கணக்காய்வாளர்)

1989ஆம் ஆண்டு செயற்குழு

T. கனகலிங்கம்	(தலைவர்)
N. மதுகுதனன்	(உபதலைவர்)
T. T. ராம்குமார்	(உபதலைவர்)
K. பொன்னுசாமி	(செயலாளர்)
S. ஆனந்தகுமார்	(பொருளாளர்)
S. புவன்	B. பிரதாபன்
G. திவாகரன்	J. லக்ஷ்மணன்
K. அமிதன்	R. இளங்கோ
T. தயாளன்	N. சிவராஜன்
A. சின்னத்தம்பி	V. N. சுரேஷ்குமார்.
T. முத்ததீசா	K. சத்தியமூர்த்தி
K. லோகேந்திரன்	S. சிறீனிவாசன்
P. Y. S. தியாகராஜா	

தற்போதைய செயற்குழு

T. முத்துக்குமாரசாமி	(தலைவர்)
T. T. ராம்குமார்	(உபதலைவர்)
S. அருளானந்தம்	(உபதலைவர்)
S. புவன்	(உபதலைவர்)
ராஜமோகன்	(உபதலைவர்)
T. முத்ததீசா	(செயலாளர்)

K. அமிதன்	(உப செயலாளர்)
பத்மராஜ்	(பொருளாளர்)
H. ரிஸ்னி	(உப பொருளாளர்)
J. லக்ஷ்மணன்	(உப பொருளாளர்)
B. பிரதாபன்	சுரேந்திரன்
R. இளங்கோ	K. பொன்னுசாமி
P. Y. S. தியாகராஜா	கண்ணன்
இந்திரன் காராலசிங்கம்	ராமகிருஷ்ணன்
சதீஷ்குமார்	ஞானவேல்

தலைவர்கள்

1. N. மதுகுதனன். 1986 – 1988
2. T. கனகலிங்கம். 1989 – 1990
3. T. T. ராம்குமார். 1991 – 1997
4. T. முத்துக்குமாரசாமி. 1997 – 2002 (அதிபர்)

1997ஆம் வருடத்திலிருந்து அதிபர் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் பதவிவழித் தலைவர் ஆகின்றார். பாடசாலை நிர்வாகத்திற்கும் பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கும் உள்ள உறவு பலப்படுத்துவதற்காகவும் சங்கத்தின் செயற்பாட்டையும், செயற்திட்டங்களையும் இலகுவாக்குவதற்காகவும் இத்தீர்மானம் சங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

செயலாளர்கள்

D. ரத்னசபாபதி	1986 – 1987
K. பொன்னுசாமி	1987 – 1989
G. திவாகரன்	1989 – 1991
B. பிரதாபன்	1991 – 1994
Dr. இந்திரஜித்	1994 – 1997
Dr. S. குலசிங்கம்	1997 – 1999
T. முத்ததீசா	1999 – 2002

இன்றுவரை எமது சங்கத்திற்குப் பல வழிகளிலும் உதவி செய்துவந்த முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கும், தற்போதய உறுப்பினர்களிற்கும் மற்றும் பல வழிகளில் எமது சங்கத்திற்கு உதவிவரும் கடல் கடந்த நாடுகளில் உள்ள பழைய மாணவர் சங்கங்களிற்கும் பழைய மாணவரிற்கும் எமது நன்றிகள்.

எக் காலத்திற்கும், எவ்விடத்திற்கும் பொதுவானது உண்மை! சோர்வடையாத செயல்களால் அடைய வேண்டியது, விருப்புடன் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியது, எப்போதும் தள்ளக் கூடாது ஒன்று உண்டு என்றால் அதன் பெயர்தான் உண்மை.

- இக்கச்சால் -

பலவினத்தின் அளவே பொய்மையின் அளவும், பலவினர் பொய் சொல்லியே தீர வேண்டும்.

- ரிக்டர் -

கல்லாகாத இதயமும் களைக்காத மனப்பாங்கும் மற்றவர்களைத் தேவையற்ற விதத்தில் நோக்கச் செய்யாத அணுகு முறையுங் கொண்டிரு.

- சார்ல்ஸ் டிக்கன்ஸ் -

இந்துக் கல்லூரியில் சிலை காணும் சாரணத் தந்தை

சுந்தரசிகாமணி மயூரன்

சாரணத் தந்தை பேட்டன் பவலின்
திருவுருவச் சிலை

பொன்விழாக் கண்டு களிப்புற்றுக் கொண்டு இருக்கும் எம் கல்லூரியின், சாரண இயக்கம் இலங்கையின் எந்தச் சாரண இயக்கத்தினாலும் மேற்கொள்ளப்படாத முயற்சியாக சாரணத் தந்தை பேடன் பவல் பிரபுவிற்கு சிலை எடுத்துக் கௌரவித்துள்ளது.

கடந்த பெப்ரவரி பதினோராம் திகதி மாலை ஐந்து மணிக்கு கல்லூரி அதிபர் திரு. T. முத்துக்குமாரசுவாமி தலைமையில் பெரும் கோலாகலமாக நிகழ்ந்த இவ்விழாவிற்கு “இலங்கையின் பேடன் பவல்” என வர்ணிக்கப்படும், சில்வர் லயன் P. S. R. ராஜமணி (முன்னாள் தேசிய பயிற்சி ஆணையாளர்) பிரதம விருந்தினராகவும் கொழும்பு மாவட்ட சாரண ஆணையாளர் திரு. ரொகான் வீரசேகர சிறப்பு விருந்தினராகவும் இலங்கை சாரணிய வரலாற்றிலேயே மிக நீண்டகால ஃசைவையை வழங்கி வருபவருமான திரு. ஜோர்ஜ் சமரசிங்க, முன்னாள் இந்துக் கல்லூரி முதல்வர்களான திரு. T. சங்கரலிங்கம், திரு. D. R. ராஜலிங்கம் ஆகியோர் உட்பட்ட முதன்மை விருந்தினர்கள் வருகை தந்து சிறப்பித்தனர்.

இதில் குறிப்பிட்டு கூறக் கூடிய விடயம் யாதெனில் எமது இந்துக் கல்லூரியில் சாரணியத்திற்கு வித்திட்ட அன்றைய அதிபர் திரு. T. சங்கரலிங்கம், எமது சாரணக் குழுவின் வளர்ச்சிக்கு அயராது பாடுபட்ட முன்னாள் அதிபர் திரு. D. R. ராஜலிங்கம், இன்று எமது சாரணக்குழுவின் முயற்சி அனைத்திற்கும் தடைபோடாமல் முகமலர்ச்சியுடன் ஒத்துழைக்கும் இன்றைய முதல்வர் திரு. T. முத்துக்குமாரசுவாமி ஆகிய மூன்று இந்துக் கல்லூரி அதிபர்களும் ஒரே மேடையில் தோன்றிச் சிறப்பித்தமையாகும்.

சாரணர்களால் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வழி நடத்தப்பட்ட இவ்விழாவில் சாரணத் தந்தையின் சிலை திரை நீக்கம் செய்யப்பட்டதையடுத்து கல்லூரி முதல்வரினால் எம் சாரணக்குழுவின் தயாரிப்பான நூலிடச்சட்டி (BOOK MARK) வெளியிடப்பட்டது.

சிறப்பு விருந்தினர்களது உரையை அடுத்துத் தேசிய கீதத்துடன் நிறைவடைந்த இவ்விழாவில் பிரதி அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், தேசிய ஆணையாளர்கள், மாவட்ட ஆணையாளர்கள், ஏனைய குழுச் சாரணத்தலைவர்கள், சாரணர்கள், நல்வழி மங்கையர்கள், பெற்றோர் குழுமைச் சபை உறுப்பினர்கள், பெற்றோர்கள், பழைய மாணவ சங்க உறுப்பினர்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் எனப் பல தரப்பட்டோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

இவ்விழாவானது பொன் விழாக் கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எமது கல்லூரியில் வரும் ஆண்டு வெள்ளி விழாக் கண்டு பிரகாசிக்கப் போகும் எமது சாரணக்குழுவிற்கு உத்வேகத்தையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

“சாரணியம் என்றும் சாகவதமானது”

இடமிருந்து வலமாக :-

திரு. D. R. ராஜலிங்கம் (முன்னாள் அதிபர்), திரு. T. சங்கரலிங்கம் (முன்னாள் அதிபர்), திரு. T. முத்துக்குமாரசுவாமி (அதிபர்), சில்வர் லயன் P. S. R. ராஜமணி (முன்னாள் தேசிய பயிற்சி ஆணையாளர்), திரு. ரொகான் வீரசேகர (கொழும்பு மாவட்ட சாரண ஆணையாளர்), திரு. T. விஸ்வகுமார் (தலைவர், பெற்றோர் குழுமைச் சபை), திரு. ஜோர்ஜ் சமரசிங்க (இலங்கையின் மிக மூத்த சாரணன்), திரு. S. புவன் (குழுச்சாரணத் தலைவர், இந்துக் கல்லூரி)

அழிப்பது எல்லோராலும் முடியும்.
ஆனால், எத்தனை பேரால் ஆக்க முடியும்?

50

வரலாற்றுப் பக்கத்தில் இந்துக் கல்லூரி சாரணர் குழு

நடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்த்த மகிழ்வுடன்,

பொன் விழாக் காணும் இந்துக்கல்லூரியில் அடுத்த ஆண்டு வெள்ளி விழாக் கண்டு பிரகாசிக்கப் போகும் எமது இந்துக்கல்லூரி சாரணர் குழுவின் வரலாறும் நெடியது. வரலாறு முழுவதும் எழுத்தில் வடிக்க முடியாத போதிலும் அது எட்டிப் பிடித்த மைல்கற்கள் சிலவற்றை மீட்டிப் பார்க்க முனைகிறோம்.

1977 நவம்பர் 20ஆம் திகதி அன்றைய கல்லூரி அதிபர் திரு. சங்கரலிங்கத்தின் பேராதரவுடனும் உதவி மாவட்ட ஆணையாளராகத் திகழ்ந்த அல்மேடா அவர்களின் அனுசரணையுடனும் திரு. S. செல்வக்குமார் அவர்களின் தலைமையில் 35 சாரணர்களுடன் இன்றைய விருட்சத்திற்கு விதையிடப்பட்டது.

1978ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் தெல்லிப்பளை-குரும்பசிட்டி பகுதியில் பாசறை அமைத்து இலங்கையின் வட முனையில் உள்ள பல முக்கிய இடங்களை எமது சாரணர் அணி பார்வையிட்டது. தொடர்ந்து ஆகஸ்ட் மாதம் வருடாந்த கொழும்பு மாவட்ட 19வது சாரண கம்போறியிலும் முதன் முதலாகப் பங்கு பற்றியது.

1979ஆம் ஆண்டு வென்னப்புலவக்கு துவிச்சக்கர வண்டிப் பிரயாணம் ஒன்றை எமது சாரண அணி மேற்கொண்டது. இப்பிரயாணம் தந்த உற்சாகம் மறு ஆண்டே பேருவளைக்குத் துவிச்சக்கரவண்டிப் பிரயாணத்தை மேற்கொள்ள வழி சமைத்தது.

1982ஆம் ஆண்டு 23வது கொழும்பு மாவட்ட சாரணர் கம்போறியில் இரண்டாம் நிலையில் வந்து, சாரண உலகில் தனது நிலையை எமது குழு ஸ்திரீப்படுத்திக் கொண்டது.

1983ஆம் ஆண்டு எமது சாரணக் குழுவின் ஒழுங்கமைப்பின் கீழ் எமது மாணவர்களுக்கு நீச்சற் பயிற்சியும் உள்ளகஅரங்கு விளையாட்டுப் பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டன. பாடசாலை நிர்வாகத்தால் வீதிப் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு, முதலுதவிச் சேவையாக்கம் என்பன எமது குழுவின் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

1985 - 1987 வரையான காலப்பகுதியில் சில தூரதிஸ்ட வசமான சில காரணங்களால் எமது சாரண அணியின் செயற்பாடுகள் மந்த நிலைக்குள்ளாயின.

1987ஆம் ஆண்டு எமது இன்றைய குழுச் சாரணத் தலைவர் திரு. S. புவன் அவர்கள், அன்றைய அதிபர் திரு. D. R. ராஜலிங்கத்தின் அழைப்பின் பேரில் சாரணக் குழுவைப் பொறுப்பெடுத்தார்.

1989ஆம் ஆண்டு பண்டாரவளையில் பாசறை அமைத்து அங்கிருந்து உலக முடிவு (World's End) உட்பட பல கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களுக்கும் எமது சாரணக் குழு விஜயம் செய்தது.

1990ஆம் ஆண்டு எமது குருளையர் அணி செல்வி ஜெய பவானியவர்களின் (திருமதி J.சிவகுமார்) பொறுப்பின் கீழ் வந்து குன்றிலிட்ட விளக்கெனப் பிரகாசிக்கலாயிற்று.

1992ஆம் ஆண்டு குருநாகலில் நடைபெற்ற நாலாவது தேசிய ஜம்போறியில் எமது சாரணக் குழு சிறந்தவொரு ஆளணியுடன் பங்குகொண்டு விருதுகளை வென்றது.

1993ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வருடாந்தக் கம்போறியில் எமது குழுச் சாரணத் தலைவர் சுப்பிரமணியம் புவன் சாரணத்தலைவர்களுக்கான உயர் விருதான தருசின்னத்தை (Wood Badge) முதன் முதலாக வென்றெடுத்தார்.

1994ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் சிகிரியா, தம்புல்ல, மிகிந்தலை போன்ற புராதன நகரங்களுக்கான விஜயம் ஒன்றை எமது சாரணக் குழு மேற்கொண்டது. ஆகஸ்ட் மாதம் நடைபெற்ற வருடாந்தக் கம்போறியில் எமது சாரணத் தலைவர் திரு. கார்மேகம் அமிர்தன் தனது தருசின்னத்தினை (Wood Badge) வென்றெடுத்தார்.

1995ஆம் ஆண்டு ஒன்பது மாகாணங்களைச் சேர்ந்த சாரணர்கள் ஒன்றிணைந்து நடாத்திய ஜம்போறியில் எமது சாரணக் குழுவும் தடம் பதித்தது. எமது குருளையர் அணியினை திரு. பிரகாஷ், திரு. அரவிந்தன் ஆகியோர் தம் பொறுப்பில் எடுத்து வழிகாட்டினர்.

1996ஆம் ஆண்டு நிகழ்வுற்ற சாரண வாரத்தின் (Scout Week) போது எமது சாரணக் குழு அகில இலங்கை ரீதியில் மூன்றாம் இடத்தினைப் பிடித்து கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்தது. ராகமை Boy's Town இல் ஆண்டு இறுதி பாசறையைக் கொண்டாடியது.

50

சோம்பலினால் உடல் மட்டுமல்ல; மனமும் கெட்டு விடுகிறது.

1997ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் மாத்தளை இந்துக் கல்லூரியில் பாசறைத் தளம் அமைத்து, அங்குள்ள மலைக் கோவிலின் வெளிப் பிரகாரத்தை சிரமதானம் மூலம் அமைத்து அதன் காரணமாக அப்பிரதேச வாசிகளின் நன்மதிப்பை எமது சாரணக் குழு முற்றுமுழுதாக கவீகரித்தது. இரு தசாப்தங்களை பூர்த்தி செய்த நிலையில் இருபதாம் ஆண்டு நிறைவுப் பாசறை ஒக்டோபரில் கொண்டாடப்பட்டது. இதே காலப்பகுதியில் எமது சாரணக் குழுத் தலைவரான திரு புவனினால் தொகுக்கப்பட்ட "சாரணியப் பாடல்கள்" வெளியாகியது. ஒக்டோபர் 19ஆந் திகதி எமது குழுச் சாரணத் தலைவர் திரு. புவனினால் எழுத்தாளப்பட்ட "சாரணர் கற்கை நெறி பாகம் - 1" எனும் நூல் வெளியாகி சாரண உலகில் எமது குழுவின் மதிப்பை மங்கா நிலைக்கு இட்டுச் சென்றது.

1998ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் எமது சாரணர் குழாம் கண்டியில் நிகழ்ந்த ஐந்தாவது தேசிய ஜம்போறியில் பாசறை அமைத்தது. ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் நடைபெற்ற கொழும்பு மாவட்ட சாரண ஒன்று கூடலிலும் எமது சாரண குழுவும் பங்குபற்றியது. ஆகஸ்ட் மாதம் மிக நீண்ட காலத்தின் பின்னர் நீர்கொழும்புக்கான துவிச்சக்கரவண்டிப் பிரயாணம் ஒன்றை எமது அணி மேற்கொண்டது. அத்தோடு ஆண்டு இறுதியில் மீரிகம லீதசாநாயக்க பாசறைப் பூமியில் சிறந்தவொரு பயிற்சிப் பாசறையை அரங்கேற்றியது.

1999ஆம் ஆண்டு மே மாதம் காலியில் நடைபெற்ற "பரண் வீட்டுப் பாசறை"யிலும் எமது சாரண அணி பங்குபற்றியது. ஜூன் மாதம் நிகழ்ந்த பரிசளிப்பு விழாவில் அரசியல் யாப்பு, நீதி விவகார அமைச்சரும் பிரதி நிதியமைச்சருமான பேராசிரியர் G.L.பீரிஸ் அவர்களிடமிருந்து,

சுந்தர சிகாமணி மயூரன்
நரேந்திரன் மகேந்திரன் ஆகியோர்
ஜனாதிபதி விருதினை (President Award) யும்,
சண்முகநாதன் பிரதீஸ்
லோகநாதன் லோகதர்ஷன்
பாலேந்திரா சயந்தன்
சிவபாலன் கேசவன்
ஞானசேகரம் நிரோசன்

ஆகியோர் பச்சைக்கயிறு விருதினை (GREEN CORD) யும் பெற்று, பெருமை சேர்த்தனர். இவற்றுக்கு எல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல் இவ்வாண்டு எமது குழுச் சாரணத் தலைவர் திரு. S. புவன் தனது நீண்டகால சாரண சேவைக்கான ஜனாதிபதி விருதினைப் பெற்று எமது இந்துக் கல்லூரி சாரண குழுவிற்கு பெருமை சேர்த்தார்.

அத்தோடு அதே வருடம் எமது குழுச் சாரணத் தலைவரின் அயராத முயற்சியால் சாரணர்களுக்கான "சாரணர் கற்கை நெறி பாகம்-II" வெளியாகி எமது குழுவிற்கு மேலும் பெருமை சேர்த்தது.

2000ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் நடைபெற்ற பாடசாலைக்கண்காட்சியில் இதுவரை காலமும் சாரண உலகில் இல்லாத முயற்சியாக எமது குழுவினால் தமிழில் "சாரணன்" சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் கொழும்பு சித்திராலேன் மனநலம் குன்றிய மாணவர்களுக்கான சாரணிய நெறி எமது குழுவின் வழி நடத்தலின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது இதே ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் இதுவரை காலமும் இல்லாத திட்டமிடலுடனும் ஒழுங்கமைப்புடனும் நடாத்தப்பட்ட மீரிகம சாகசப்பாசறை, கொழும்பு மாவட்ட ஆணையாளரது வருகையையும் எதிர்பார்த்ததிலும் கூடிய வெற்றியையும் தந்தது.

2001ஆம் ஆண்டும் பெப்ரவரி மாதம் பதினோராம் திகதி இதுவரை காலமும் எந்தவொரு சாரணக் குழுவினாலும் நிகழ்த்தப்படாத சாதனையாக சாரணத்தந்தை பேடன் பவல்பிரபுவுக்கு சிலையெடுத்து எம் குழுவினர் கௌரவப்படுத்தினர். இவ்விழாவிற்கு முன்னாள் தேசிய பயிற்சி ஆணையாளர் P. S. R. ராஜமணி வருகை தந்து சிறப்பித்தார். இதே விழாவில் எமது குழுவினரால் தயாரிக்கப்பட்ட நூலிடச் சுட்டி (Book Mark)யும் எமது கல்லூரி முதல்வர் திரு. முத்துக்குமாரசுவாமியால் வெளியீடு செய்து வைக்கப்பட்டது.

இவை எமது சரித்திரத்தின் சில மைற்கற்கள் மாத்திரமே எனினும் இங்கு குறிப்பிடப்படாத சிரமதான நிகழ்வுகள், பயிற்சிப் பாசறைகள், பாசறைத் தீ வைபவங்கள், ஒருநாள் ஒன்று கூடல்கள், ஒரு நாள் பயணங்கள், வருடாந்தக் கம்போறிப்பாசறைகள், விஜயதசமி நிகழ்வுகள், பாடசாலை வைபவங்கள், அகில இலங்கை ரீதியிலான வைபவங்கள் போன்ற நிகழ்வுகளில் எமது பங்கு அளக்க முடியாதளவில் உள்ளன. இதே போலவே எமது சாரணக்குழுவின் விழாக்கள் அனைத்திற்கும் பிரதம சாரண ஆணையாளர் முதற்கொண்டு பாடசாலை மாணவர்கள் வரையில் வருகை தந்து சிறப்பிக்கத் தவறுவதில்லை.

"நீடு வாழ்க எம் கல்லூரி;
அதில் நெடிது வாழ்க சாரணியம்"

ஞான சாதனம் என்பது ஆண்டவனுடைய தாமரைப் பாதங்களில் மனத்தினை
நிறுத்தி அவன் நினைவிலேயே மூழ்கிக் கிடப்பதாகும்.

50

எமது வெற்றிப் பணியில்

தாமோதரன் கஜன்

பிரித்தானியாவில் தலைமையகத்தைக் கொண்டு பொதுநலவாய நாடுகள் அனைத்திலும் மருத்துவ சேவைக்கு உதவுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட தொண்டர் ஸ்தாபனங்களில் ஒன்றே "புனித ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் படை" ஆகும். இது சிலுவைப் போரின் போது உருவாக்கப்பட்டது என்று வரலாற்றுக்குறிப்புக்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இலங்கையில் 1906 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பகாலங்களில் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கும் பொலிசாருக்கும் மாத்திரமே முதலுதவிப்பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. காலப்போக்கில் இதில் பொது மக்களும் இணைந்து கொண்டார்கள். தற்போது பாடசாலை மட்டங்களிலும் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டு இன்று எமது நாட்டிலேயே 90, 000 தொண்டர்கள் தமது சேவையை வழங்கிவருகின்றார்கள்.

எமது வெள்ளவத்தைப் படைப்பிரிவு 1992 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியின் இன்டரக்ட் கழகத்தில் (Interact Club) அனுசரணையுடன் பிரதான ஆசிரியர்களான திரு. ற(பீ)க், திரு. கலீல் ஆகியோரால் முதலாவது பயிற்சி நெறி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு நடாத்தப்பட்ட பயிற்சி நெறியின் இறுதியில் இடம் பெற்ற பரீட்சையில் இருபது (20) மாணவர்கள் சித்தியடைந்தனர். அவர்களுடன் எமது வெள்ளவத்தைப் பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அவர்கள் தாய்நாட்டுக்கும் வாழும் சமூகத்திற்கும் சாதி, மத, மொழி வேறுபாடின்றி முதலுதவிச்சேவையை திறம்பட ஆற்றுகின்றனர். இப்படைப் பிரிவின் சேவையை விரிவுபடுத்து முகமாக புதிய வகுப்பை இந்துக் கல்லூரியில் ஆரம்பித்து இப்படைப்பிரிவை முன்னெடுத்துச் சென்றவர்கள் திரு. பத்மராஜ், அமர் திரு. சுதர்சன், திரு. பகீரதன், திரு. ஜனகன், திரு. புலேந்திரன், திரு. அம்பிகானந்தன் ஆகியோர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களின் பக்க பலத்தோடு பெற்றோரின் ஆதரவோடும் இந்துக் கல்லூரியில் மாத்திரமன்றி இன்று பல பாடசாலைகளிலும் பரந்துபட்டு முதலுதவிச் சேவையை ஆற்றிவரும் வெள்ளவத்தைப்படைப்பிரிவு திரு. பத்மராஜ் அவர்களின் தலைமைத்துவத்தில் சிறந்த முறையில் இயங்கிவரும் அதேவேளை வெள்ளவத்தைப்படைப்பிரிவு ஆரம்பித்த இந்துக் கல்லூரிப்பிரிவு திரு. காண்டபன் அவர்களை பொறுப்பதிகாரியாகக் கொண்டு, செல்வன். தா. கஜன் அவர்களை கடைந் தலைவராகவும் செல்வன். கு. சஜீவன், செல்வன். த. ரிசாங்கன் ஆகியோரை கடைந் சார்ஜண்ட் ஆகவும் செல்வன். சி. கஜானன், செல்வன். சு. சஜீவன், செல்வன். ப. பிரசன்னா ஆகியோரை கடைந் கோப்ரல் ஆகவும் எண்பத்தெட்டு (88) முதலுதவி மாணவர்களுடன் திறம்பட கல்லூரிக்கும் சமூகத்திற்கும் சேவையாற்றி வருகின்றது.

எமது படைப்பிரிவில் இணைந்துள்ள தொண்டர்களுக்கு அவர்களுடைய சேவையை முழுமையாக, திறமையாக சரியான முறையில் பயன்படுத்த பயிற்சி நெறிகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் செய்முறைப் பரீட்சைகள் நடாத்தப்படுகின்றன. கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரி அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் விசேட பயிற்சிகள்

வழங்கப்படுகின்றன. வைத்தியர்களுடனான கலந்துரையாடல் வகுப்புக்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

கல்லூரியின் நாளாந்த முதலுதவித் தேவையை பூர்த்தி செய்வதிலும் விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் மாத்திரம் தமது சேவையை வழங்கி வந்த இப்படையினர் தற்போது கோயில் திருவிழாக்களுக்கும் கொழும்பு மாவட்டத்தில் இடம்பெறுகின்ற கிரிக்கெட், ஹொக்கி (Hockey), றக்பி (Rugby), உதைபந்தாட்ட சுற்றுப்போட்டிகளுக்கும் தமது சேவையை வழங்கியுள்ளனர். இவற்றைவிட வேல்ட்விசன் (World Vision) நிறுவனத்தினால் நடாத்தப்பட்ட தெருச்சிறுவர்களுக்கான நிகழ்ச்சிக்கும், சாரணர் ஐம்போறி, இலவச வைத்திய முகாம்கள், கண்காட்சிகள் சிவனொளிபாத பூஜை தினங்களில் அங்குசென்றும் தமது சேவையை வழங்கியுள்ளனர். இதைவிட கடந்த ஆண்டு டெங்கு காய்ச்சல் கொழும்பு மாநகரை கடுமையாகத் தாக்கியிருந்தவேளை எமது தொண்டர்கள் முழுமுச்சாக டெங்கு ஒழிப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். இன்று வரை தமது முழுமையான சேவையை இந்த நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் வழங்கி வருகின்றனர்.

எமது தொடரும் சாதனைகளாக கல்லூரி மைதானத்தில் நடைபெற்ற பயிற்சிப்பாசறைகளின் வரலாற்று வெற்றியையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் மலேசியாவின் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற புனித ஜோன் அம்புலன்ஸ் சர்வதேச கடைந் பாசறையில் தேசிய மட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட 10 கடைந் முதலுதவியாளர்களில் கொழும்பு மாவட்டத்திலிருந்து இந்துவின் கடைந் தலைவர் செல்வன் தாமோதரன் கஜன் தெரிவுசெய்யப்பட்டு ஆண்கள் பிரிவிற்கு தலைமை தாங்கி இலங்கைத் திருநாட்டை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியதுடன் தனிப்பட்ட திறமைக்கான சான்றிதழ்களுடன் சிறந்த அணியாக தெரிவுசெய்யப்படும் வெற்றியுடன் திரும்பியது முக்கியமானது.

இதைவிட தேசிய மட்டத்தில் கடந்த ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் ஹன்வெலவில் நடைபெற்ற தேசிய கடைந் பாசறையில் இந்துவின் கடைந் சார்ஜண்ட் செல்வன் குணரட்ணம் சஜீவன் சிறந்த கடைந் முதலுதவியாளராக தெரிவு செய்யப்படும் இந்துவின் சாதனைப்பட்டியலின் அதிவேக வளர்ச்சியில் இந்துக் கல்லூரி அம்புலன்ஸ் கடைந் பிரிவினரும் கைகோர்த்து வீறுநடை போடுகின்றனர். இதைவிட மேல்மாகாண வருடாந்த அணிவகுப்பிலும் தவறாது கலந்து சிறப்பித்து பார்வை யாளர்களின் பாராட்டுக்களைப்பெற தவறுவதில்லை எமது படைப்பிரிவு.

தலைநகரின் சிறந்த படையணியாகத் தனது பெயரையும் சேர்த்துக் கொண்ட வெள்ளவத்தைப் படைப்பிரிவின் பிரதான உபபிரிவான இந்துக்கல்லூரி அம்புலன்ஸ் கடைந் பிரிவு "என்றும் முதலுதவி தேவைப்படும் இடங்களில் முதலுதவி வழங்குதல் நாட்டு மக்களுக்கு முதலுதவி பற்றிய அறிவைப் புகட்டுதல்" என்ற இரு பிரதான நோக்குடன் இன்றுபோல் என்றும் செயற்பட்டு நாட்டுக்கும் சமூகத்திற்கும் எமது சேவையைத் தொடருவோம்.

சமாதானமற்ற ஜனநாயகத்திற்கு அர்த்தமில்லை

இந்துவின் விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சிப் போக்கு

சுப்பையாபிள்ளை தயாபரன், விளையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியர்

கல்லூரியின் விளையாட்டுத்துறையினைப் பொறுத்த மட்டில் நீண்ட கால வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. எனினும் அண்மைக் காலங்களில் தேசிய மட்டத்தில் வெற்றியீட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது கல்லூரியில் மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுக் களுடன் பிரதான விளையாட்டுக்களான உதைப்பந்து, ஹோக்கி, கிரிக்கட், பட்டின்டன் என்பனவுள்ளன. கரம், சதுரங்கம், நீச்சல் போட்டிகளிலும் வீரர்களை உருவாக்கிய பெருமையைக் கொண்டது. நாட்டில் 1983 இல் இடம் பெற்ற வன்செயல் காரணமாக விளையாட்டுத் துறையில் சிறு தளம்பல் நிலை ஏற்பட்டது. எனினும் பின்னர் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டு செல்கின்றது. இங்குள்ள விளையாட்டு வளர்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில் விளையாட்டு வீரர்களை ஊக்குவிப்பதுடன் அவர்கள் சிறப்பாகச் செயற்பட எனக்கு உதவி செய்பவர்கள் பயிற்றுவிப்பாளர்களும், அணிப் பொறுப்பாசிரியர்களும் ஆவர்.

பயிற்றுவிப்பாளர்கள் உதவி அடிப்படையிலும், சேவை அடிப்படையில் ஊதியம் பெறாமலும் செய்து கொண்டு இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எமக்கு விளையாட்டுத் துறையைச் சிறப்பாக அமைப்பதற்கும் கொண்டு செல்வதற்கும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் வழங்குவார்கள் அதிபர், உபஅதிபர், பாடசாலைப் பழைய மாணவர் சங்கமும் ஒரு சில நலன் விரும்பிகளும் ஆவர்.

மேலும் நாம் ஒவ்வொரு விளையாட்டையும் தனித் தனியாக நோக்குவோமானால் முதலில் உதைப்பந்தினை எடுத்துக் கொள்வோம். எமது பாடசாலை பல சுற்றுப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்வது வழக்கம். முக்கியமாகக் கொழும்பு மாவட்டப் பாடசாலைகள் உதைப்பந்து சங்கம், இலங்கைப் பாடசாலைகள் உதைப்பந்து சங்கம், கல்வி அமைச்சினால் நடாத்தப்படுகின்ற சுற்றுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு பல வெற்றிகளை இவ்வணியினர் நிலை நாட்டியுள்ளனர்.

1990 ஆம் ஆண்டில் எமது பாடசாலையின் 12 வயதுக்குட்பட்ட அணியானது முதன் முதலாக அகில இலங்கை ரீதியிலான பாடசாலைகள் உதைப்பந்து சங்கத்தினால் நடாத்தப்படுகின்ற மைலோகிண்ணச் சுற்றுப் போட்டியில் தேசிய மட்டத்தில் கொழும்பு ஹமீட்-அல்-ஹுசைனி கல்லூரியுடன் போட்டியிட்டு இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்று வெள்ளிக் கேடயத்தினையும் வெள்ளிப் பதக்கத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டமை எமது பாடசாலை உதைப்பந்தாட்டத்துக்குக் கிடைத்த

முதல் வெற்றிப் படியாகும். இவ்வணிகளின் பயிற்றுவிப்பாளரான திரு. A. சின்னத்தம்பி போற்றப்பட வேண்டியவர். இவர் தொடர்ந்து 16,18 வயதுக்குட்பட்ட அணியினர் வெற்றிக் கிண்ணத்தைப் பலமுறை சவீகரிக்க இவர் ஆற்றிய பங்கு மகத்தானது.

இதேபோல ஹோக்கி அணியினர் கொழும்பு மாவட்டப் பாடசாலைக் ஹோக்கி சங்கத்தினரால் நடாத்தப்படுகின்ற சுற்றுப் போட்டியிலும், கல்வி அமைச்சினால் நடாத்தப்படுகின்ற போட்டிகளிலும் கலந்து கொள்வதோடு, ஏனைய தேசிய மட்ட சுற்றுப் போட்டிகளிலும் கலந்து கொண்டு அவ்வப்போது வெற்றிகளை ஈட்டிக் கொடுத்துள்ளனர். இக் ஹோக்கி அணியினரைப் பொறுத்த மட்டில் பலர் பயிற்றுவிப்பாளராக இருந்துள்ளனர். இவர்களுள் பலர் பண உதவி பெறாமல் இலவசமாகச் செய்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிரிக்கட் அணியைப் பொறுத்த மட்டில் இலங்கையில் தலை சிறந்த அணியாக ஒரு காலத்தில் இருந்த எமது அணியினர் 1983 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் ஏற்பட்ட தேக்க நிலையில் இருந்து மீண்டு 1992 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் புது வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கினர். இக்கிரிக்கட் அணியினர் இலங்கைப் பாடசாலைகள் கிரிக்கட் சங்கத்தினால் நடாத்தப்படும் சுற்றுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் புதியதோர் வளர்ச்சிப் போக்கில் சென்று கொண்டு இருக்கின்றனர். இதன் பயிற்றுவிப்பாளராகத் திரு. A. S. மனுவல் காணப்படுகின்றார். இதைப் போன்று பட்டின்டன், கரம், செஸ் என்பனவும் அவ்வவ் இலங்கைப் பாடசாலைகள் சங்கத்தினால் நடாத்தப்படுகின்ற சுற்றுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி அவ்வப்போது பல வெற்றிகளை ஈட்டி உள்ளன.

எமது பாடசாலையைப் பொறுத்த மட்டில் தனி வீரர்களாக வெளியே வெற்றி வாகை சூடிக் கொண்டு செல்வது நீச்சல் அணியாகும். இவ்வணியில் உள்ள செல்வன் அக்சயன் இராஜசிங்கம் எனும் வீரன் தேசிய மட்டத்தில் மட்டும் அல்லாமல், ஆசிய மட்டத்திலும் பங்குபற்றித் தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும் உடற்பயிற்சி, மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் இன்னும் போதிய வளர்ச்சியினை அடையவில்லை என்றே கூற வேண்டும். இதற்குக் காரணமாகத் தேவையான பயிற்றுவிப்பாளர் இன்மையும் மாணவர்கள், பெற்றோர்களின் ஊக்குவிப்புத் தன்மையும் குறைவானமையேயாகும். மற்றும் தேவையான வசதிகளும் குறைவாகவே காணப்படுவதுமாகும்.

“யோசிப்பதனால் நிதானமாக யோசியுங்கள், செயற்படுவதானால் உறுதியுடன் செயற்படுங்கள். விட்டுக் கொடுப்பதாயின் பெருந்தன்மையுடன் விட்டுக் கொடுங்கள். எதிர்த்தால் திடமாக எதிருங்கள்”

எமது பாடசாலை விளையாட்டுத் துறைக்கு எனக்கு உறுதுணையாக நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து பொறுப்பாசிரியர்களாக இருப்பவர்களையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும். உதைபந்தாட்டத்துக்குத் திரு N. K. B. சர்மாவும், திரு. P. சிவானந்தனும், ஹோக்கியைப் பொறுத்த மட்டில் திரு. N. பிரபாகரன் அவர்களும் கிரிக்கட் அணிக்காகத் திரு. S. ஜீவகுமார், திரு. M. செல்வக்குமரன் ஆகியோரும், நீச்சல் பொறுப்பாசிரியராகத் திரு. N. விநோதராஜாவும் தொடர்ந்தும் இருக்கின்றனர். எனினும் பல ஆசிரியர்கள் அவ்வப்போது பொறுப்பாசிரியர்களாக ஈடுபட்டுச் சிறப்பாகச் செயற்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதேவேளை 1990 ஆம் ஆண்டுக்

காலப்பகுதியில் திரு. M. லோரன்ஸ் ஆசிரியரும், 1992 ஆம் ஆண்டுப் பகுதியில் திரு. R. T. டக்லஸ் ஆசிரியரும் சிறப்பான சேவை செய்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

விளையாட்டுத்துறையைப் பொறுத்த மட்டில் ஆசிரியர் குழாத்துக்கு வெளியே இருந்தும் நலன் விரும்பிகள் பலர் எனக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்தனர் என்பதை இங்கு குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு பல்வேறு வழிகளில் பல தடைகளை உடைத்தெறிந்து எமது பாடசாலை முன்னேறுகின்றது. இவ்வாறான வளர்ச்சிப் போக்கானது மேலும் சிறப்பாக வளர்ந்து விளையாட்டுத் துறையின் அதி உயர் இலக்கை எமது மாணவர் அடைவர் என நான் எதிர்பார்க்கின்றேன். அதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவார் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்குண்டு.

Soccer

Under 16 Team Achievements

1994, 1999 All Island Schools Football Milo Tournament Champion
1998 Colombo District School Football Tournament Champion

Under 18 Team Achievements

1995, 1996 Colombo District School Football Tournament Champion
2000 All Island Schools Football Milo Tournament Champion

Swimming

Akshayan Rajasingam Individual Achievements

1999 : U15, Sri Lanka Schools Champion
India Sri Lanka meet in Bangalore
(4 Gold Medals and 1 Silver Medal)

2000 : U15, Sri Lanka Schools Champion
U16, NAASV Champion
U16, Pentathlon Champion

2001 : U17, Sri Lanka Schools Champion.

இறைவா! இன விருப்பு மற்றும் அபிமானம் இவற்றால் நான் திருப்தியடைய முடியாது. எறும்புகளுக்குக் கூட அநீதி இழைக்காத எளிய இதயத்தை எனக்குத் தாரும்.

- எடின் நாமல் -

எமது நெஞ்சம் நிறைந்த ஆசிரியர்கள்

Mrs. S. Thirunavukkarasu	Mrs. M. Sabanathan	Mr. Shanmuganathan	Miss. T. Thambipillai
Mrs. L. Santhanam	Mrs. P. Thuraiayah	Mrs. N. Jeganathan	Mrs.K. Parameswaran
Mrs. S. Balasingham	Mrs. I. Thambithurai	Miss. Subramaniam	Mr. K. Yogeswaran
Mrs. A. Thamotheram	Mrs. P. Shanmuganathan	Mr. K. Indrarajah	Mr. S. Kanapathipillai
Miss. P. Nagalingam	Mrs. K. Gangesar	Mr. N. Thavaratnasingham	Mr. Shanmugarajah
Mrs. J. Rajapakse	Mrs. M. Puvirajasingham	Mr. Selvanayagam	Mrs. S. Sivasubramaniam
Mrs. J. Ratnam	Mrs. P. Rajadurai	Mr. T. P. Vijayaratnam	Mr. Pathmanathan
Mrs. G. Ponniah	Mrs. S. Kumarasamy	Mr. Cooray	Mr. Pathmanabhan
Mrs. V. Sundaramoorthy	Miss. A. Mathiyaparanam	Miss. S. Ponnuthurai	Miss. R. Subramaniam
Mrs. P. Ganeshalingam	Mrs. L. Subramaniam	Miss. J. Ponnuthurai	Miss. R. Nadarajah
Mr. S. Patkunam	Mrs. R. Devarajah	Miss. G. Nathanielsz	Miss. Suyamsothy
Mrs. M. Patkunam	Mrs. L. Sivasubramaniam	Mr. Suntheralingam	Mrs. J. Vethanayagam
Mrs. R. Antony	Mrs. P. Sivagnanadasan	Mr. Jeevanayagam	Mr. Rabeendra
Mrs. K. Renganathan	Mrs. P. Rajendra	Mr. T. Jeyaratnam	Mr. C. Selvaratnam
Mrs. S. Suntheralingam	Mrs. Y. Satchithanathan	Mr. P. Rajaratnam	Mrs. K. Rajagopal
Mrs. S. Somanather	Mr. M. Murugesu	Mr. N. Sivaganeshan	Mr. T. Balayogan
Mrs. J. Sivalingam	Mrs. K. Cankayan	Mr. V. K. Sivapragasam	Mrs. Arumugam
Mr. K. Packiyarajah	Mrs. V. Nagarajah	Mr. A. Kandiah	Mrs. R. Kanagarajah
Mrs. K. Nadarajah	Mr. C. Jothiravi	Mr. S. Satchithanathan	Mrs. K. Shanmuganatham
Mrs. R. Jothiravi	Mrs. S. Thirugnanasunderam	Mrs. S. Selvarajah	Mr. Sivasubramaniam
Mr. Paramsothy	Mrs. Paramsothy	Mrs. Thurairajah	Mrs. J. Visvalingam
Mrs. R. Sriyoganathan	Miss. S. Navaratnam	Miss. M. Navaratnam	Miss. R. Sellathurai
Mrs. P. Gnanalingam	Miss. S. Rajadurai	Miss. S. Sivapragasam	Mrs. Jeyarajah
Miss. S. Anandanayagam	Mrs. P. Alagaratnam	Mrs. Kumaralingam	Mrs. J. Ashokumar
Mrs. N. Shanmuganathan	Mrs. S. Manickavasagar	Mrs. A. Yogakumaran	Mrs. R. Shanmuganathan
Mrs. S. Velayutham	Mrs. V. Tharmalingam	Mrs. P. Chandrasegeram	Mrs. U. Sooriyakumaran
Miss. L. Navaratnam	Mrs. G. Srikantha	Mr. Seelan	Mrs. M. Sivalingam
Mrs. S. Kumarasamy	Mrs. J. Gunaratnam	Mr. A. Mahadevan	Mr. A. Rasaratnam
Mr. K. Kulasegeram	Mr. C. Vinayagamoorthy	Mr. W. Ariyarajah	Miss. K. Nadarajah
Mr. K. Nadarajah	Mr. T. Thillaiampalam	Mrs. T. Jeyaseelan	Mrs. S. Sarma
Mr. S. Vivekanandan	Mr. Lawrence	Mrs. T. Maheswaran	Mr. K. Kanagasabai
Mr. Thambirajah	Mr. Jeevaratnakumar	Mr. S. P. Kandiah	Mrs. R. Kanagaratnam
Mr. Varatharajah	Mr. Senthilvel	Mr. S. Kandiah	Mr. A. Balamanoharan
Miss. Inthumathy	Miss. Pushpa Thangarajah	Mr. K. Kathiravelu	
Miss. T. Thambiayah	Mrs. T. Paramsothy	Mr. M. Thirugnanasambanthampillai	
		Miss. S. Rajendra	Mr. A. Thatparanatham

பிற ஏமாற்றுகளைப் போன்று யுத்தத்தில் அதிக இலாபமடைவது யிகச் சிலராகும். எந்தவொரு இலாபமும் அடையாதவர்கள் யுத்தச் செலவினை ஏற்றுக் கொள்ளும் மக்களாவர்.
- ஜெனரல் ஸ்டெப்ட்லி பட்லர் -

50

Mrs. S.D. Tharmaratnam Mrs. P. Rajasingham
 Mr. K. Sivasamy
 Mr. S. Muthukumarasamy Sarma
 Mrs. T. Gopalraj Mr. N. Venkatesan
 Mrs. T. Balakrishnan Mrs. A. Perinbarajah
 Mrs. L. Kumarasamy Mr. M. Arulraj
 Miss. L. Amirthalingam Mrs. V. Lakshmisunderam
 Miss. P. Thanabalasingham Miss. K. Nagaratnam
 Mr. A. Arulbaskaran Mrs. I. Vimalanathan
 Miss. S. Thanabalasingham Miss. M. Thangarajah
 Mrs. G. Nelson Miss. T. Arumugam
 Mrs. V. S. Kannathasan Mr. .Mownaguru
 Mrs. .Nallathamby Mrs. S. Nagasunderam
 Mrs. G. Nadarajahpillai Mr. B. Mathirajasingham
 Mrs. D.L. David Mr. R. Manivannan
 Mr. K. Balendra Mrs. A. Jeyasingham

Mrs. S. Sribalamohan
 Mrs. C. Seevaratnam
 Mrs. L. Sivaneson
 Mrs. J. Chelliah
 Mrs. H. Shanmugasarma
 Miss. P. Naganathan
 Mr. R. Sritharan
 Miss. R. Ramanathan
 Miss. T. Vijayakumari
 Miss. A. Kanapathipillai
 Miss. M. Sellathurai
 Mrs. C. N. Thuyamany
 Miss. T. Vasantha
 Mrs. I. Kunanyagam
 Mr. .Rexbovan
 Miss. S. Thirunavukkarasu
 Mrs. H. Ratnagopal.

Mrs. S. Sivabalan
 Miss. K. Kumarasamy
 Mrs. T. Vivekanandarajah
 Miss. M. Sittampalam
 Mrs. M. Anandabaskaran
 Mrs. C. J. Rajasooriyar
 Mr. J. Mariyanayagam
 Miss. J. Chelliah
 Mr. D. T. Douglas
 Mrs. T. Thangarajah
 Miss. K. Somasunderam
 Mrs. G.G. Nagarajah
 Mr. K. Ramanesh
 Miss. K. Yogabhavani
 Mr. K. Sivamany
 Miss. M. Krishnapillai

50

ஜனநாயகம் நிலவினால் அனைத்து மதங்களையும் மதிக்கும் தன்மை காணப்படும்.
 அப்பொழுது சகோதரத்துவம் ஏற்படும். உணவினைப் பகிர்ந்துண்ணும் தன்மை ஏற்படும்.
 ஒரே இனம் என்பதன் அடிப்படையும் அதுவாகும்.

பாடசாலை முன்னைநாள் அதிபர்கள்

திரு. கா. பத்மநாபன்
1951-1957

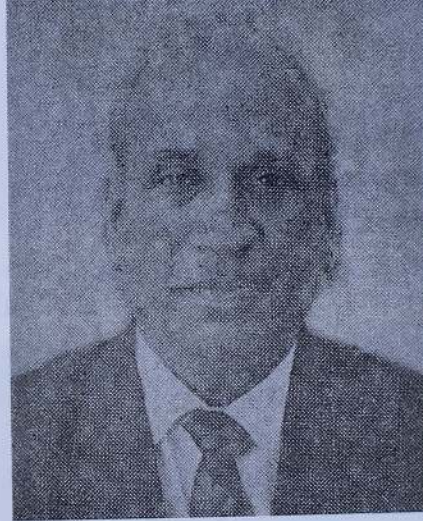
திரு. என். சத்தியேந்திரா
1957-1959

திரு. ரி. கப்பிரமணியம்
1959-1962

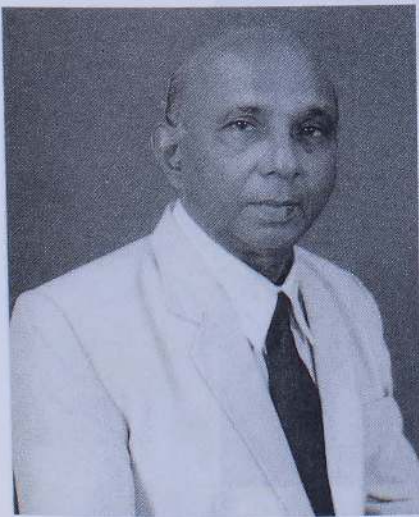
திரு. எஸ். அம்பலவாணர்
1962-1967

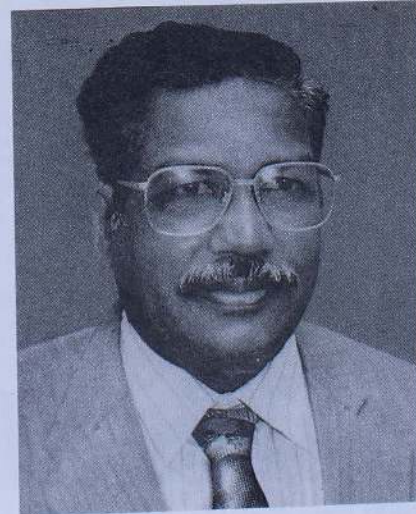
திரு. பி. நல்லையா
1967-1970

திரு. ரி. சங்கரலிங்கம்
1971-1985

திரு. டி. ஆர். ராஜலிங்கம்
1986-1990

திரு. எஸ். ஸ்ரீராஜசிங்கம்
1990-1991

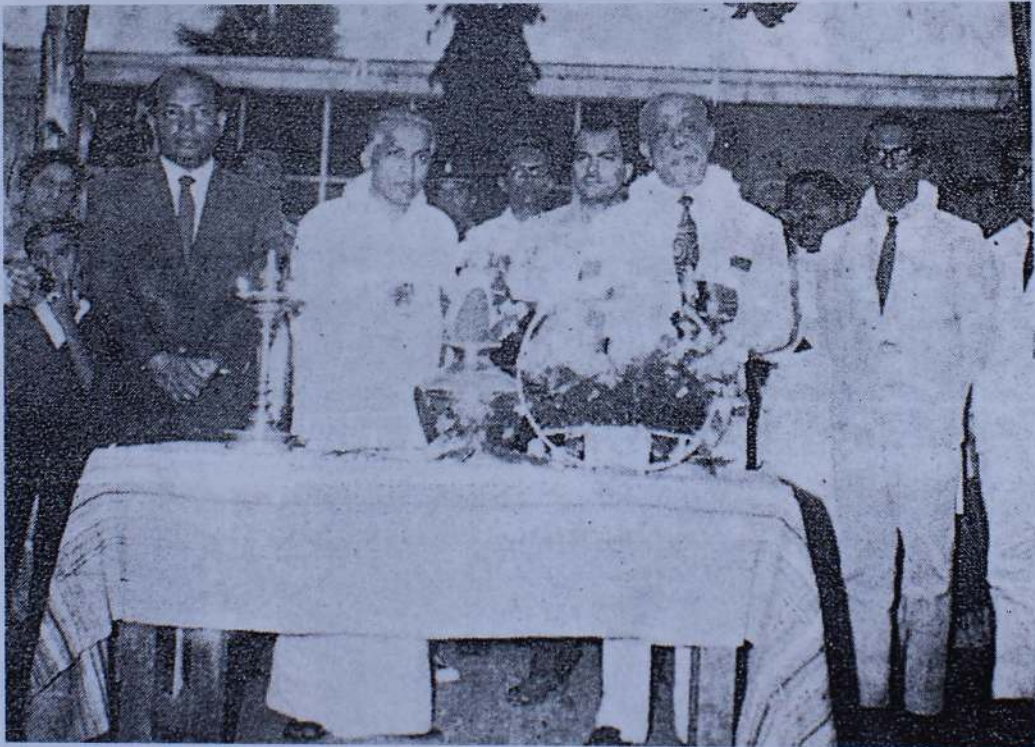

திரு. பி. எஸ். சர்மா
1991-1996

வரலாற்றின் சீல நினைவுகள்

முதலாவது பரிசளிப்பு விழாவில்
கௌரவ பிரதம மந்திரி டட்லி சேனாயக்கா அவர்களுடன் கல்லூரி அதிபர் திரு. ஆ. நல்லையா அவர்கள்

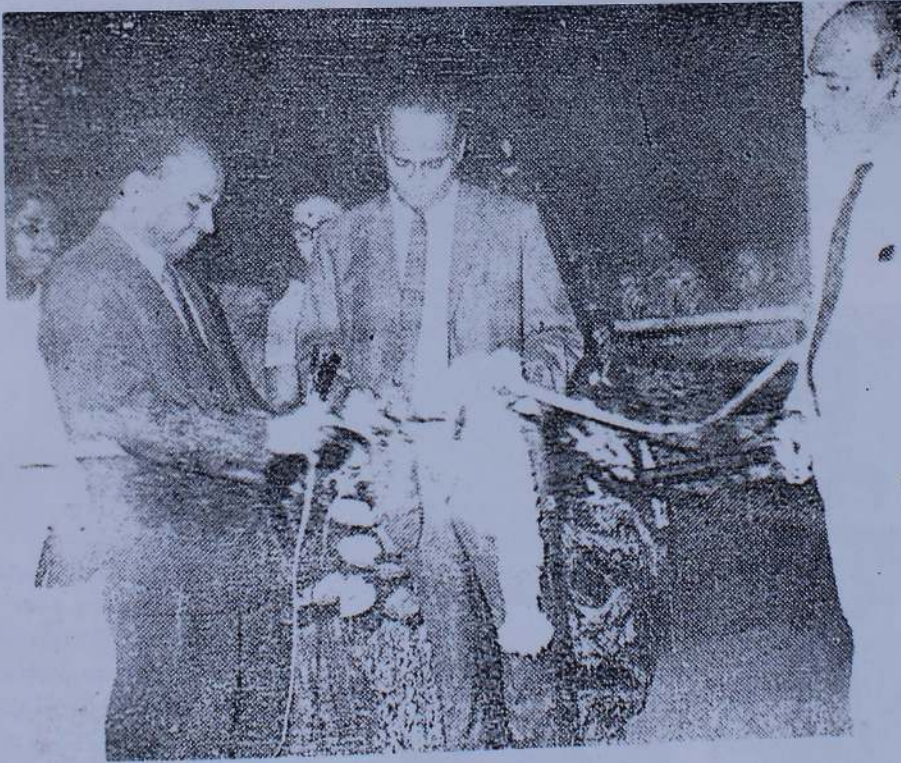

இரண்டாவது மாடிக் கட்டிடத்தை கல்வி அமைச்சர்
கலாநிதி அல்ஹாஜ் பதியதீன் மஹ்முத் திறந்து வைத்தல்.

வரலாற்றின் சீல நினைவுகள்

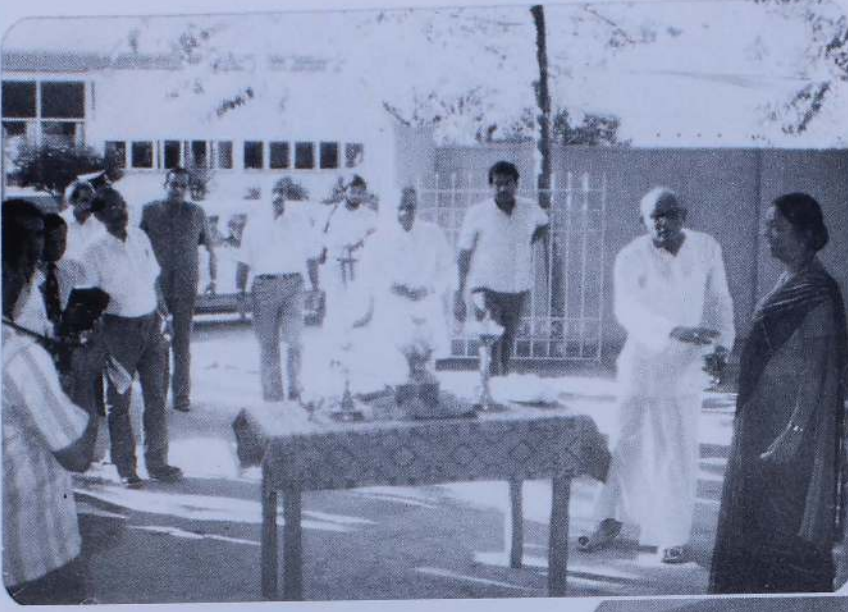

நிர்வாகக் கட்டடத்தை கௌரவ பிரதம மந்திரி ஆர். பிரேமதாசா அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.

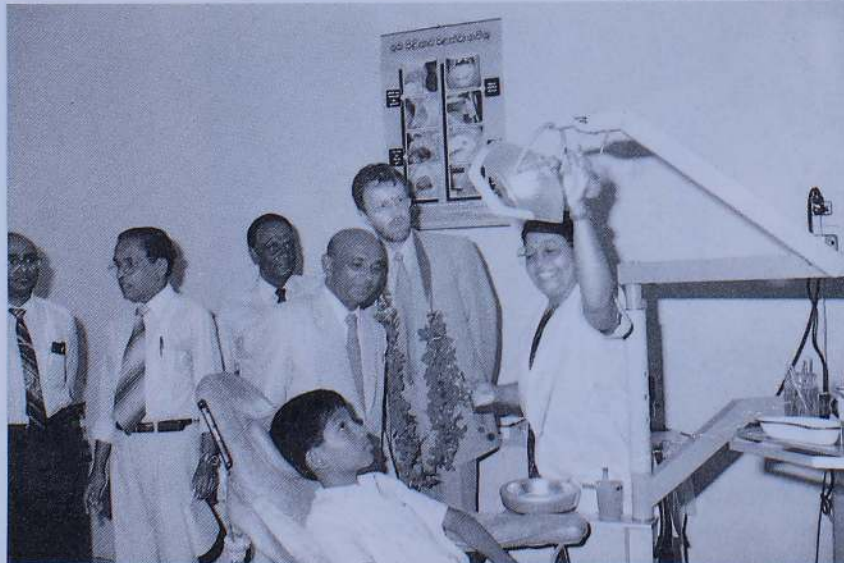
களியாட்ட விழாவின் 7ஆம் நாள் நிகழ்ச்சியை சினிமாஸ் விமிடெட் ஸ்தாபன முகாமையாளர் திரு. கே. குணரத்தினம் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்.

வரலாற்றின் சில நினைவுகள்

விளையாட்டரங்கு திறப்பு விழாவில்
இந்து, சமய கலாசார அமைச்சர்
கௌரவ செல்லையா இராஜதுரை
அவர்களுடன் பிரதி அதிபர்களான
திரு. க. பற்குணம்,
திருமதி வி. கந்தரமூர்த்தி அவர்கள்
கலந்து கொள்ளல்.

விளையாட்டரங்கு திறப்பு விழாவில்
இந்து, சமய கலாசார அமைச்சர்
கௌரவ செல்லையா இராஜதுரை
அவர்கள் உரையாற்றுதல்.

பற்சிகிச்சை நிலையத் திறப்புவிழா
“ஹியூ மெடிக்கா”
அதிபர் திரு. இராஜலிங்கம்
கலாநிதி வேலாயுதபிள்ளை,
கல்வி அதிகாரி திரு. கிருபைராஜா
ஆகியோர் கலந்து கொள்ளுதல்.

வரலாற்றின் சில நினைவுகள்

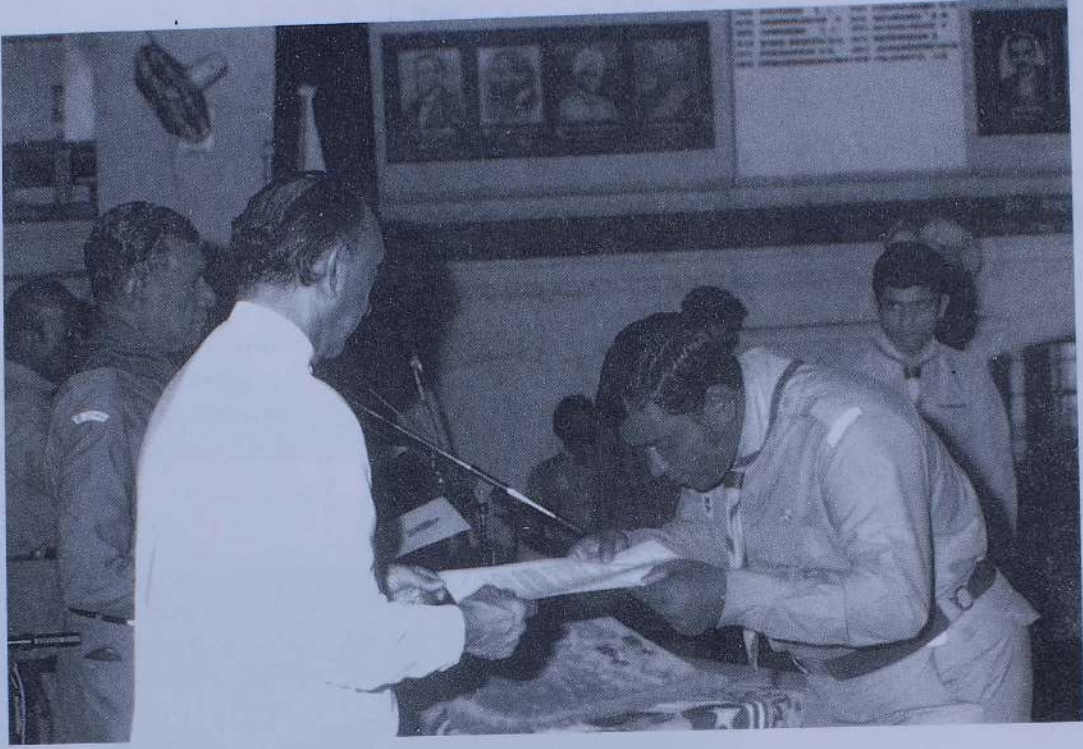
பொருட்காட்சியில் கல்வி அமைச்சர்
சுகில் பிரேம் ஜயந்த அவர்களுடன்
கல்லூரி அதிபர் த. முத்துக்குமாரசாமி,
பிரதி அதிபர் திரு. த இராஜரட்ணம்,
முன்னாள் அதிபர்
திரு. த. சங்கரலிங்கம்,
பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை
உறுப்பினர் திரு. க. நீலகண்டன்,
மாணவ தலைவன் சி. லாவர்ணன்
ஆகியோர் கலந்து கொள்கின்றனர்.

பரிசளிப்பு விழாவில் கௌரவ
அமைச்சர்கள் கலாநிதி ஜீ எல். பீரிஸ்,
ஏ. ஏச். எம். பெளசி அவர்களுடன்
கல்லூரி அதிபர், உபஅதிபர்.

விளையாட்டுப் போட்டிப் பரிசளிப்பு
விழாவில் பிரதம அதிதியாக
திரு. இந்திரன் காராளசிங்கம்
அவர்களுடன்
செல்வி எஸ். வேலுப்பிள்ளை
அவர்கள்,
மாணவன் பாலேந்திரா சயந்தனுக்குப்
பரிசு வழங்கல்.

பிரமுகர்களிடமிருந்து பரிசு பெறும் மாணவர்கள்

சுப்பிரமணியம் புவன்

ராஜரட்ணம் ருக்ஷான்

பிரமுகர்களிடமிருந்து பரிசு பெறும் மாணவர்கள்

விஸ்வகுமார் அரவிந்தன்

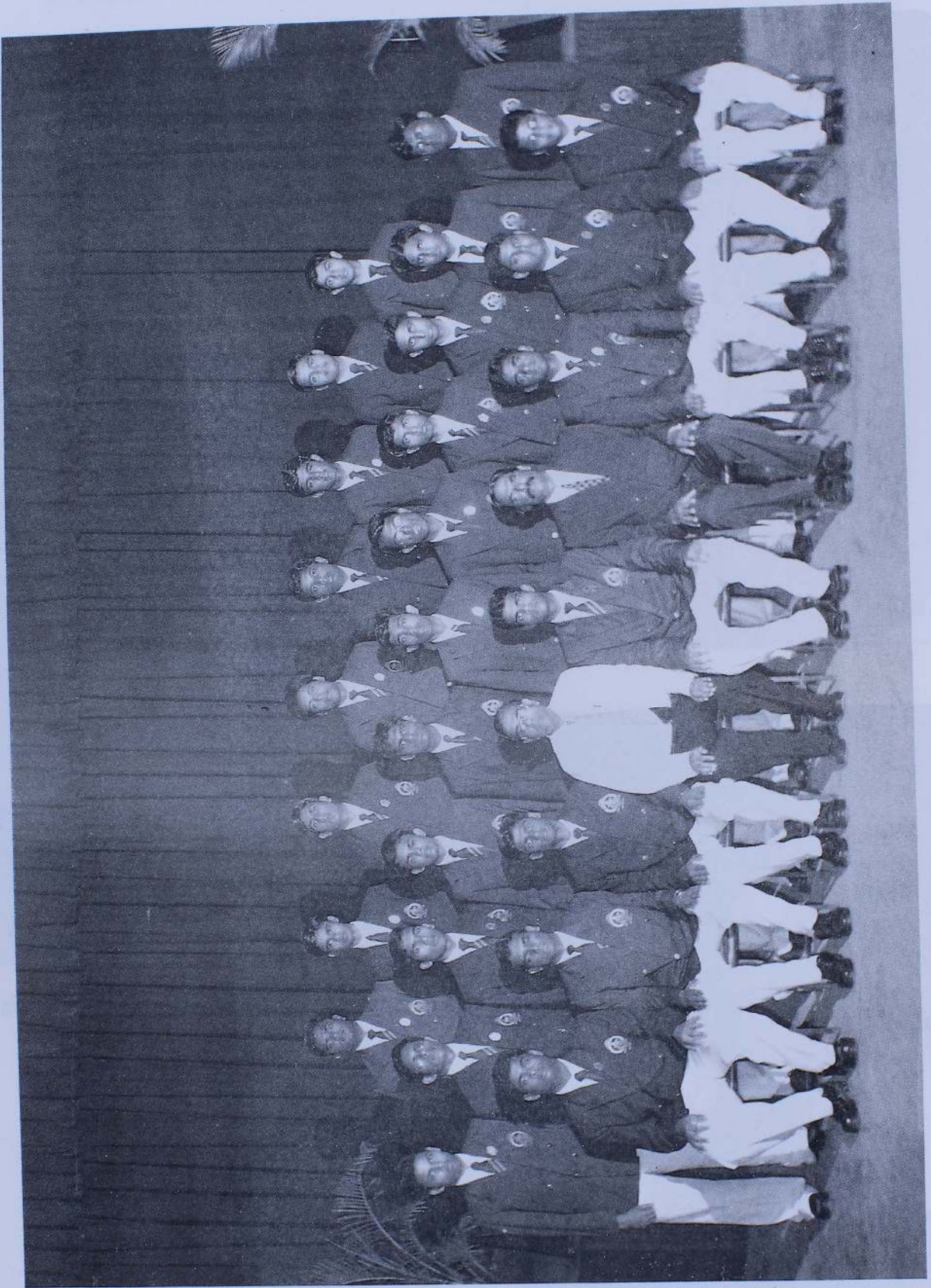

சரவணன் நீலகண்டன்

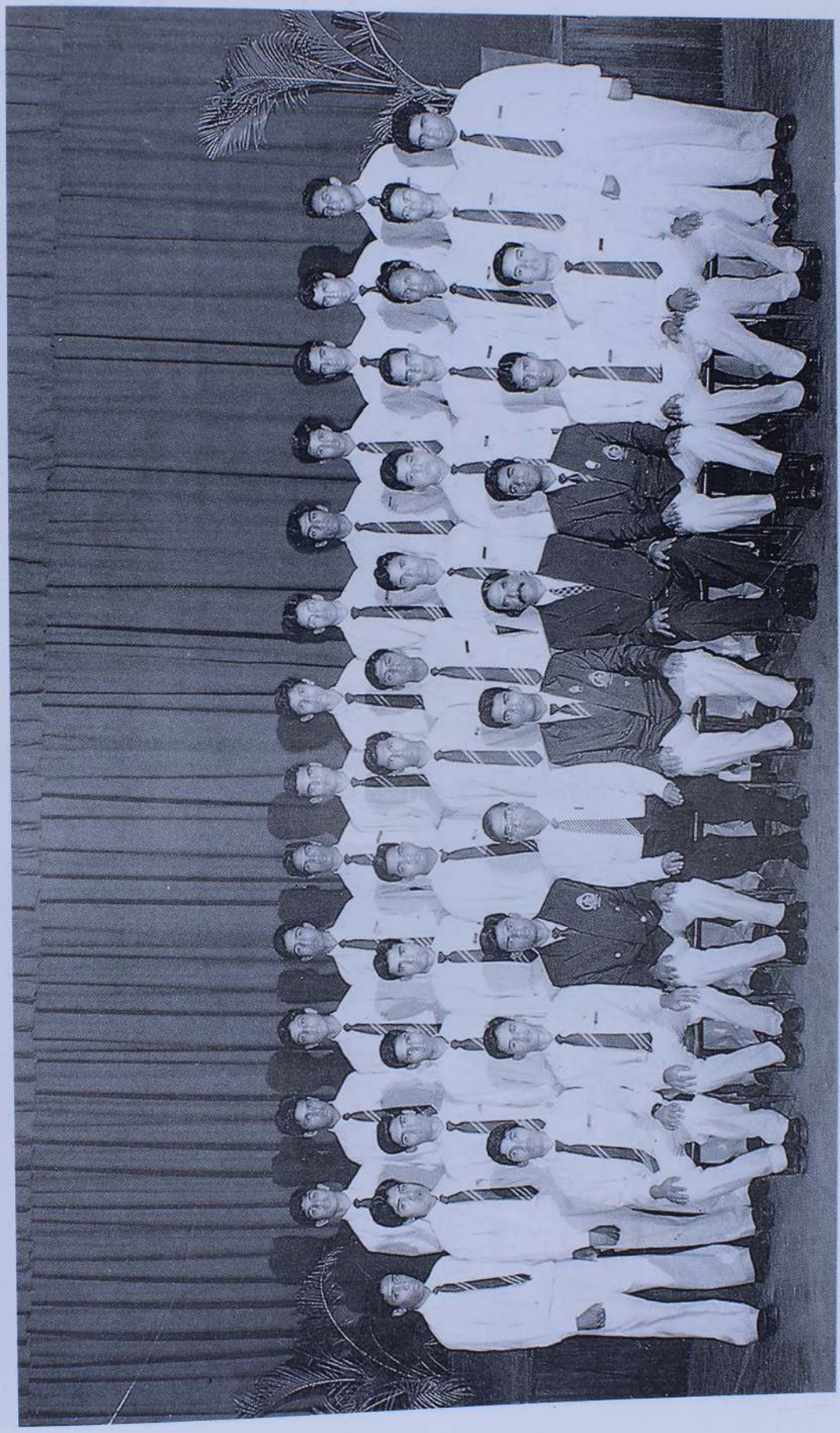

துரைசிங்கம் திவாகரன்

மாணவர் தலைவர்கள்

**மாணவர் தலைவர் பயிலுனர்கள்
2001- 2002**

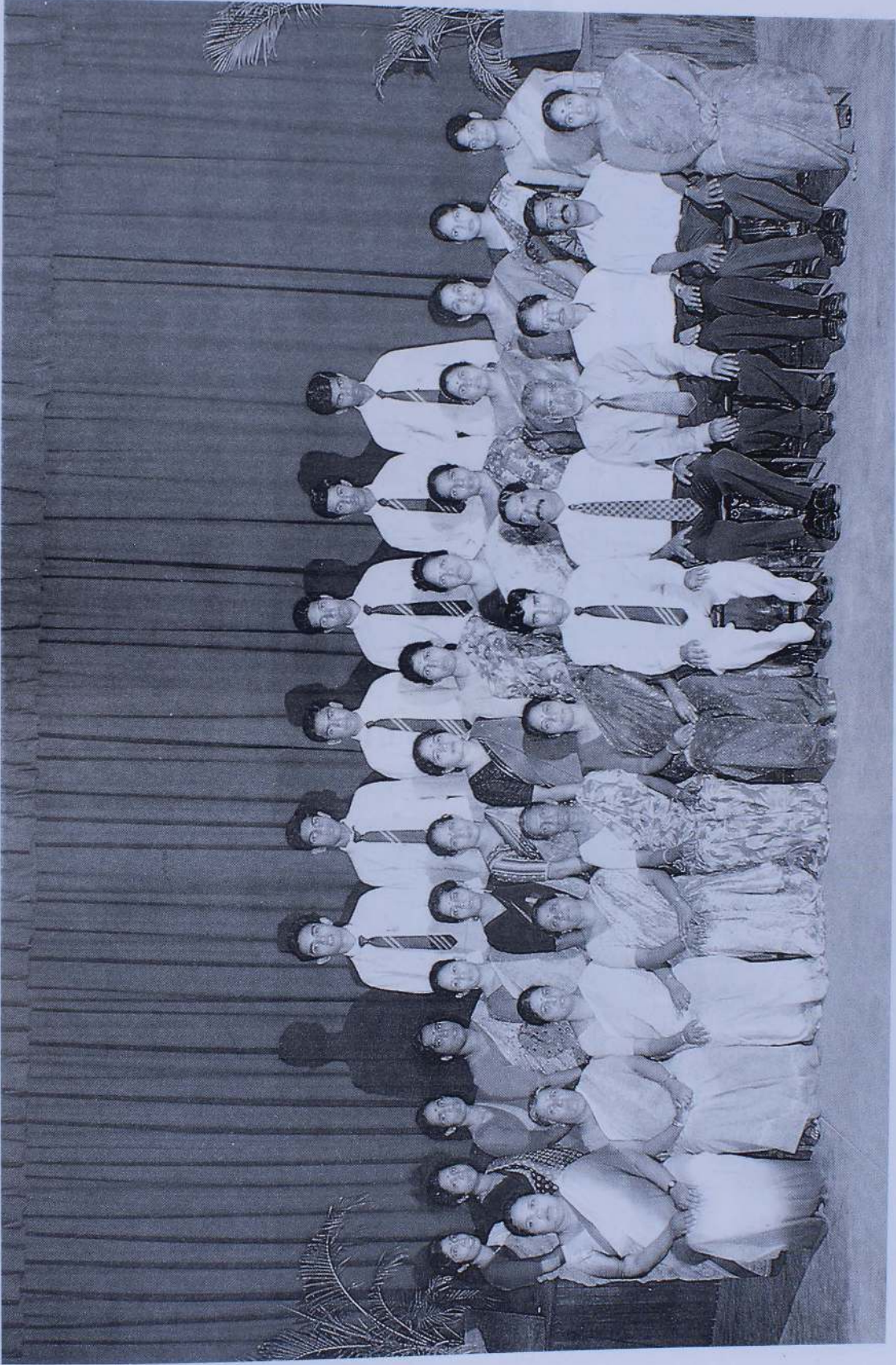
கனிஷ்ட மாணவர் தலைவர்கள்
தரம் - 10 தொடக்கம் தரம் - 11 வரை

கனிஷ்ட மாணவர் தலைவர்கள்
தரம் - 6 தொடக்கம் தரம் - 9 வரை

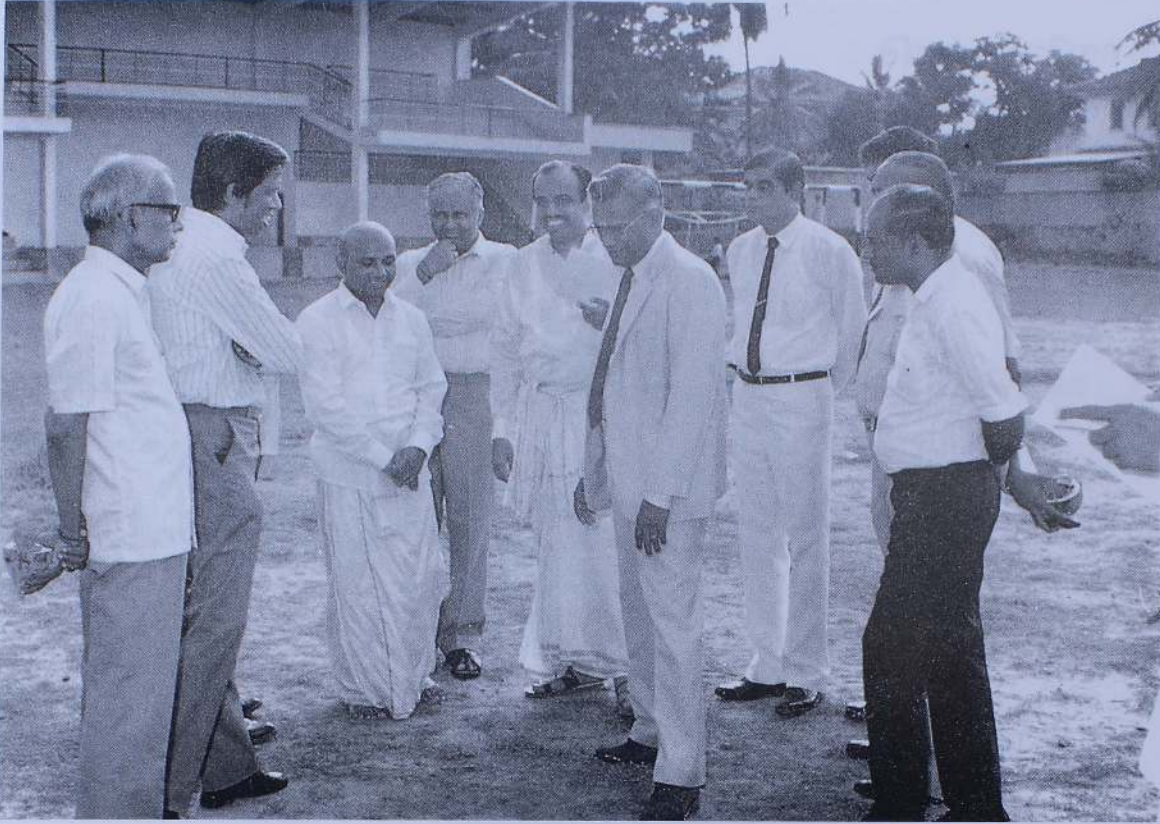
இந்து மாணவர் மன்றம்

தமிழ் மாணவர் மன்றம்

மைதான சீரமைப்பு பற்றிய இன்றைய கனவு

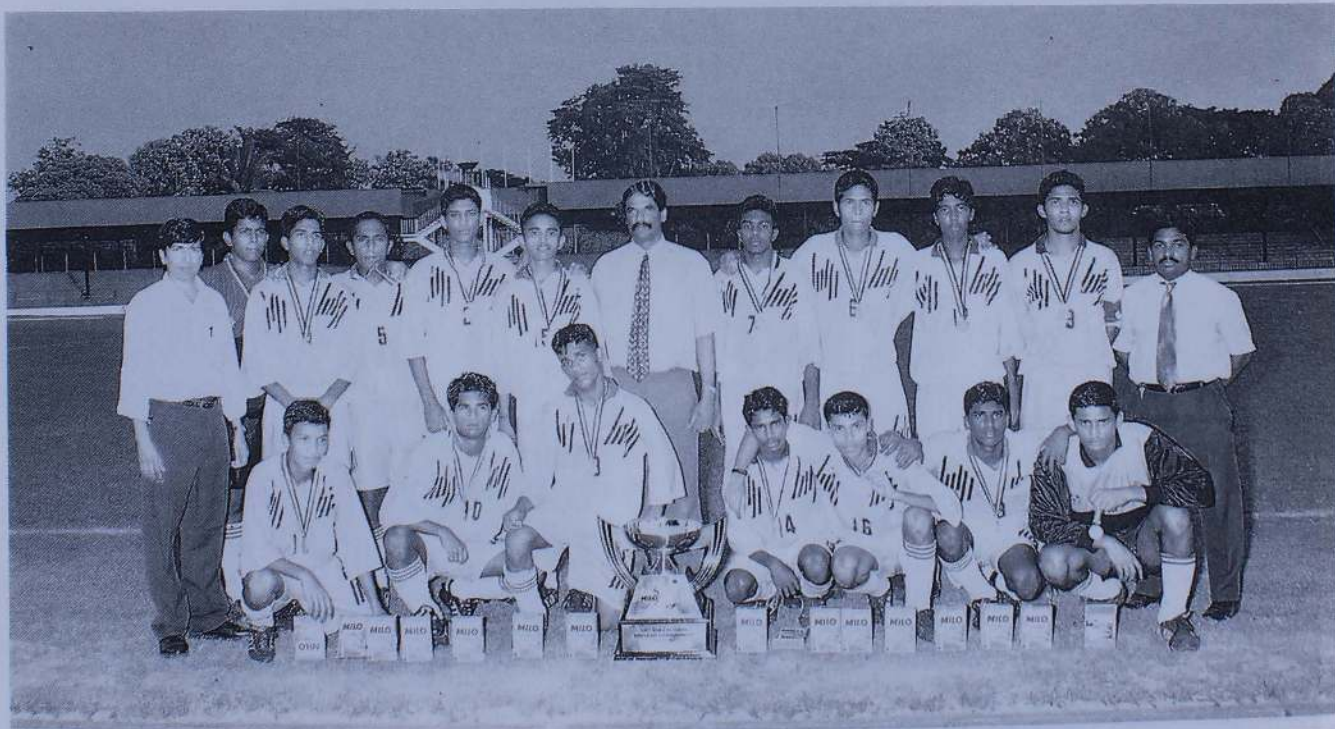
மைதான சீரமைப்பின் ஆரம்பப் பூரிப்பில் இன்றைய நனவு

16 வயதுக்குட்பட்ட உதைபந்தாட்டக் குழுவினர்
1999

18 வயதுக்குட்பட்ட உதைபந்தாட்டக் குழுவினர்
2000

**பொன்விழாக்
கதம்ப நிகழ்ச்சியில்
ஆசிரியர்கள்**

**ஆசிரியர் தினவிழாவில்
ஆசிரியர்கள்**

OUTSTANDING PERFORMANCE
G. C. E. (O/L) Exam - 2000
 (Those who obtained 8 Distinctions)

Kuladevan Shankar

Ganesan Ragavan

Varaveswaran Keetheeswaran

Kanagaratnam Piratheeban

Regis Paul Sunjeevan

Sivarajah Yathunathan

OUTSTANDING PERFORMANCE
G. C. E. (A/L) Exam - 2000

Kandasamy Aruran

Sriranganathan Sutharsan

Sripavan Thayaparan

Subramaniam Umasudhan

Yogeswaran Shunjayan

OUTSTANDING PERFORMANCE
G. C. E. (A/L) Exam - 2001

**Mohamed Farook
Mohamed Abdul Cader**

**Natgunanathan
lynkaran**

**Thayasivan
Uthayasanker**

**Subramaniam
Pradeepan**

**Gunaratnasingam
Nirmalasingam**

**Mahendranathan
Subendran**

**Daniel
Prashanthan**

**Shivanandan
Gajan**

**Subramaniam
Subaraj**

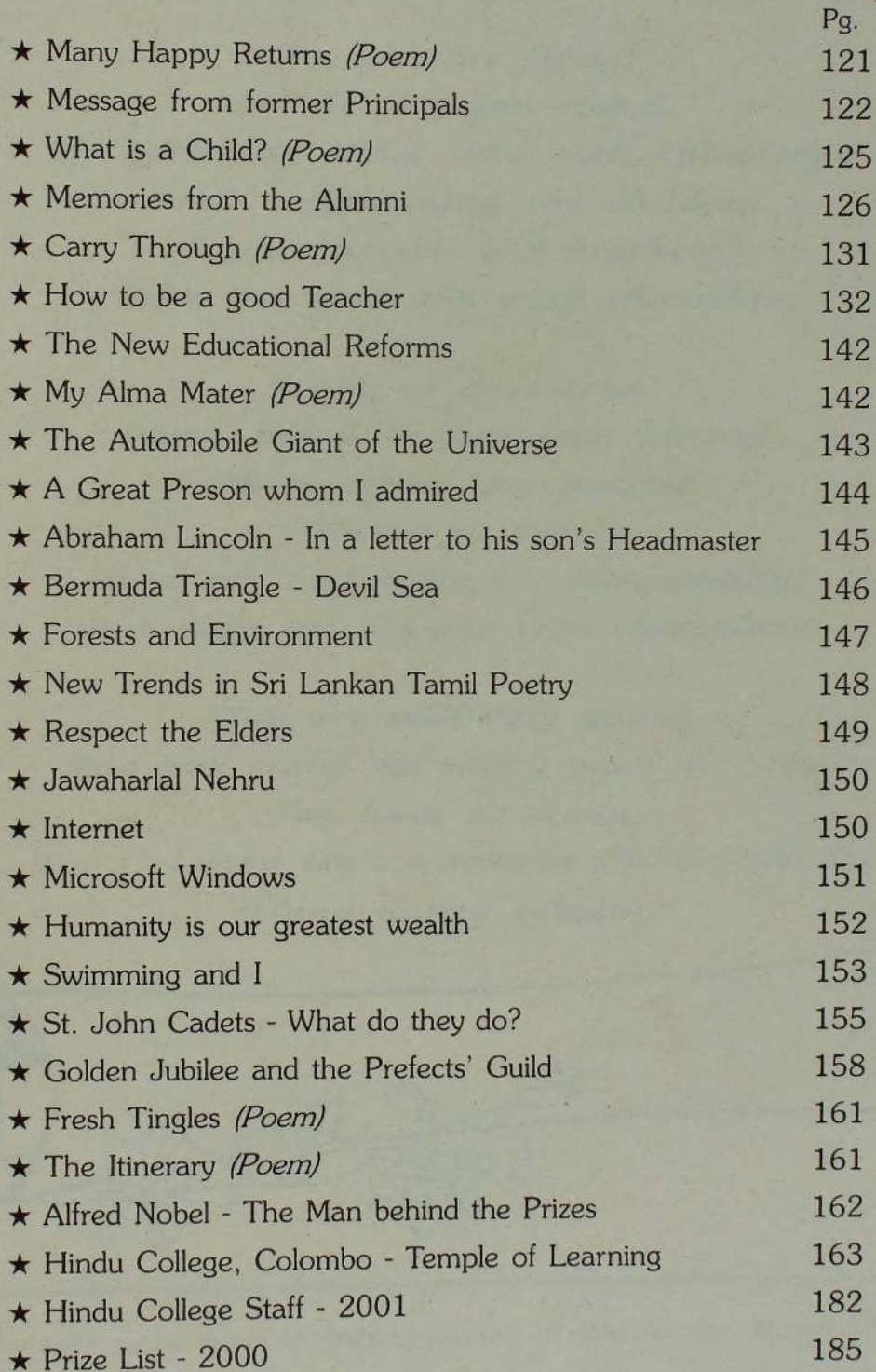

..... for when
the one great scorer
comes to write
against your name;
He writes not
what you won or lost
But how
you played the game

Contents

	Pg.
★ Many Happy Returns (<i>Poem</i>)	121
★ Message from former Principals	122
★ What is a Child? (<i>Poem</i>)	125
★ Memories from the Alumni	126
★ Carry Through (<i>Poem</i>)	131
★ How to be a good Teacher	132
★ The New Educational Reforms	142
★ My Alma Mater (<i>Poem</i>)	142
★ The Automobile Giant of the Universe	143
★ A Great Person whom I admired	144
★ Abraham Lincoln - In a letter to his son's Headmaster	145
★ Bermuda Triangle - Devil Sea	146
★ Forests and Environment	147
★ New Trends in Sri Lankan Tamil Poetry	148
★ Respect the Elders	149
★ Jawaharlal Nehru	150
★ Internet	150
★ Microsoft Windows	151
★ Humanity is our greatest wealth	152
★ Swimming and I	153
★ St. John Cadets - What do they do?	155
★ Golden Jubilee and the Prefects' Guild	158
★ Fresh Tingles (<i>Poem</i>)	161
★ The Itinerary (<i>Poem</i>)	161
★ Alfred Nobel - The Man behind the Prizes	162
★ Hindu College, Colombo - Temple of Learning	163
★ Hindu College Staff - 2001	182
★ Prize List - 2000	185

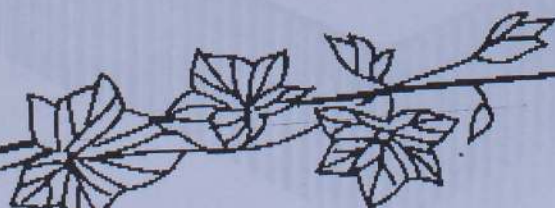
Many Happy Returns

Thanaraj Sudharshan, A/L 2000 (Bio)

*So, you are fifty!
In the city you stand,
Enlightening those who seek knowledge
And, enlightening the children
of your sisters' and brothers';
Who, are now one with the ashes.*

*Many of your sons
Now, dwell in societies; abroad.
Those whom you possess
Thrive to excel
And are triumphant, occasionally,
But they are always true champions!*

*You are still very young
And can stand for many years to come,
You have to stand,
For Colombo isn't a transit for everybody.
Many happy returns!*

Temper gets people into trouble. Pride keeps them there.

50

MESSAGE FROM

T. Sangaralingem

*Retired Principal & Teacher
(1951 - 1985)*

It gives me great pleasure to send a message of congratulations on the Golden Jubilee Celebrations of the Hindu College, Colombo that had its modest origins in 1951 as 'Pillaiyar Padasalai' with a nucleus of 48 boys. Today the College stands like a giant among pigmies with a student population of over four thousand serving a beleaguered community of Tamil residents of Colombo and its environs. Thanks to the founders who had the vision and the foresight.

We owe a deep debt of gratitude to Mr. K. Pathmanaban, the First Principal who paved the way for its meteoric growth in the ensuing years.

I carry with me 34 years of nostalgic memories of the invaluable services extended by the College during my period of Principalship and the numerous achievements, academic and sports, which can only be attributed to the dedicated service of the Principals, Teachers, School Development Society, the Old Boys Association and Well-Wishers spread across the globe. My sincere thanks go to all of them.

I wish the College all the best in the years ahead and am confident that the College will progress further and achieve ever lasting glory in its service to the Community it serves today.

23 Chestnut Drive

Pinner

Middlesex

HA5 1LX

U.K.

God helps them who help themselves.

MESSAGE FROM

S. Sri Rajasingem

*Former Principal,
Hindu College*

It is heartening to learn that Hindu celebrates 50 years of existence, marking a significant milestone in its endeavours of developing the knowledge of the "future brain -force" of a significant sector of the Tamil community of this country, as it enters the 21st century, the "Age of knowledge".

As various commemorative events take place, my thoughts race down the memory lane to significant moments of my period in the annals of Hindu College.

The SDS and the OBA with the wisdom, vision and fortitude that had characterised them always rose to the occasion and provided every assistance and responded to every need of the school, especially the need of the displaced children from the North and East, whose admittance bloated the school and was about to belch. The physical needs such as new furniture and classroom space were found by the SDS. The fervour, the earnestness with which the SDS, the OBA and the staff worked with, in rendering their services was remarkable. Their hearty and persistent endeavours were often fruitful.

It was not only the needs of the school that were catered to, but even the needs of the community were cared for by our SDS. One instance worth mentioning was the Orientation Seminar for newly promoted Principals, in the Tamil medium. A large number was held in our school, and the ministry commended us thus, " The job you had to perform to bring this seminar a success was an unenviable and a challenging one and you had the courage to attend to your work efficiently. We commend you for the great enthusiasm and yeoman service rendered by you individually and collectively."

Contd.....

Excess of sorrow laughs, excess of joy weeps.

50

Funds for classroom space were sought from politicians too, as most of the government money for development is doled out through them.

There were and still are some philanthropists who dole out their own hard earned money off and on when need arises, very much desiring that their names were not divulged, merely because of the love they have for mankind, for the well-being of their fellow men: Mr. Thavayogarajah was one such person, who I wondered for what he was.

I could do and am happy for having done most of the spadework to elevate the school status to a "National School", though it was raised after I had left. My sincere thanks to Mr. E.J. Satgunarajah, the former North East Provincial Secretary, NE Ministry of Education, for his advice and guidance. The political aspect of the endeavour, we owe it to the verve and vigour of Mr. Neelakandan and Mr. Kandasamy of the SDS.

It had been the practise, may be due to profound enthusiasm, routine financial procedures were not abided by. It needed some effort to put the routine back on the right track, though it caused a little dissension and unpleasantness. Some appreciated my stance Mr. Prabakaran who was the treasurer then, gave me his unstinted cooperation and his genteel attitude made this transition dexterously smooth and successful. There had been at least one instance, where the pension entitlement of a former Principal was subject to reduction due to such misadventures.

The bane of any decent society is bribery and corruption. some are corruptible and some are honourable and trustworthy. Unfortunately he who fights corruption is often reckoned as the odd man and should be out.

Another quotable incident which put me into a dilemma was when after a scuffle two children were hurt, one in the eye and one bleeding from the nose. The one who was hurt in the eye, investigations revealed, was innocent and had acted as a good Samaritan, had tried to separate those in struggle, and the blow he received was accidental, not intentional. It was again the SDS that rose up to settle the issue.

The friendly and cooperative staff with their zeal and dedication had made the period of my stay, a vibrant and eventful one. I enjoyed their growing friendship characterised by the physical, cultural and educational development of the school. I thank them all from the bottom of my heart.

I congratulate the present Principal, staff and students for having the privilege of celebrating the Golden Jubilee and I wish the school to grow from strength to strength and produce men of character and wisdom, who will set examples and lead the future generation.

Never trouble trouble till trouble troubles you.

What is a child ?

(From a teacher's view)

*A child is a combination of a thousand questions, all asked at the same time.
A miniature rocket blasting off exactly when you want quiet.
Ten little fingers getting into trouble when at rest
Or else acting like ten thumbs when trying to do something extra special
A head always full of ideas - not always appropriate at the time.
But bursting from every seam.
A mouth that can't stay closed for even the slightest movement.....
Giving information that won't be needed for at least another 20 minutes.
A pair of ever searching eyes that question your authority, your age, but with an
Innocent, calflike depth that breaks your heart when you want to scold.
A set of ears that never seem to be aimed in the right direction at the right time;
They never are on your wave length when you call his name or mention work.
But as soon as you say play, lunch or recess, he is the first to communicate.
To the others what he has just received.
A nose that always seems to be sniffing or needed to be wiped.
A body that never sits still, but is in perpetual motion and never seems to run
Down even when you haven't another bit of energy left, but is always completely
Tired when you are in an enthusiastic mood.
He has a voice which startles you, questions you, idolizes you and can
Meet the strongest, coldest heart to be found.
His feet are never on the floor, always the first thing he falls over
And can never get him to school on time.
His desk resembles the ingredients of an atomic bomb, a few erasers, two chewed-on
Pencils, a scratch pad with doodles, chalk, paper clips, rubber bands, a comb,
His lunch and, of course, a few old text-books.
He has the energy of a wild horse - sometimes he looks like he'd just raced one;
A temper as changeable as the weather,
The patience of a caged lion,
The smile of a new-born baby,
The laugh of a hyena,
But the pure heart of an angle
He gives the teacher trouble, laughs, tears, a bad temper, a sore throat and a wish to resign
But yet, he makes her life the most enjoyable with his ever-surprising moods
And whims about, " Well, I guess I do sort of like my teacher.....eventhough she makes me work."*

[FAYE HILLMAN]

A child is better unborn than untaught.

Thoughts live Forever

MEMORIES FROM THE ALUMNI

 "Education is the key to civilisation
Education is the yardstick of culture"

It is this type of education that is being imparted by the Colombo Hindu College for the last 50 years from Bambalapitiya in the capital of Sri Lanka. On the occasion of the Golden Jubilee celebration of the College, as a former student who has witnessed the growth of the school from its infant stage to what it is today, I have immense pleasure in sharing some of my reminiscences of my personal and proud association with the school.

I consider myself fortunate enough to have my primary and secondary schooling throughout at the Colombo Hindu College.

I still vividly remember the day in the year 1967 when, as a student in the 1st standard, my participation in a group dance that was staged on the occasion of the opening of the three - storey building, attended by the then Prime Minister Dudley Senanayake as the chief guest.

I also remember my involvement as a student from the 2nd to the 8th standard, in the 'Kavadi Dance' which was staged on various occasions and at various times in different schools and places and also as street performances.

The experience I derived performing as a member of the school band was exhilarating.

An event that is still imprinted in my memory is the 'Brinthavanam Carnival' that was organised by the school consecutively for seven days, during which period, I had the pleasure of witnessing a variety of programmes and mingling with many different personalities from various fields who visited the school on that occasion.

The noises emitted by the felling of the trees to give way for the foundation of the new buildings for the school and by the operation of the machinery engaged in the construction of these buildings, rising majestically above the ground towards the sky, still ring in my ears.

When I was studying in the G. C. E. 'A' Level - the time has gone so quickly and it seems as if it was only very recently - the school had its Silver Jubilee celebration which was graced by the then Prime Minister, Mrs. Srimavo Bandaranaike, and I was very happy to have been associated with it along with many other students.

I also fondly remember the occasion when Mr. J. R. Jeyawardhana, the then President of Sri Lanka, visited the school for the inauguration ceremony of a building and I was afforded the privilege of delivering the welcome speech as the Head Prefect of the school.

I recall, as the president of Interact Club - an association of the school, which functions as a junior wing of the Rotary Club - having the opportunity to meet many dignitaries and philanthropists in regard to donations for the growth of the school.

It is heartening to see the involvement and contribution of many old students from all over the world towards the growth of the school and its progress even long after they had left the school. The recent completion of a three - storey building to house the canteen and the library, which I understand is to be officially opened on the 11th of February, the last day of the Golden Jubilee celebrations, was made possible purely by the funding of half the cost by a small group of old students, with whom I am also proud to be associated, and the other half

Never too late to repent.

donated by the alumni hailing from the various parts of the world. Efforts are afoot now to provide financial assistance for the maintenance of the playground and the purchase of additional computers to further facilitate in the studies related to information technology.

It is indeed a soul satisfying experience for the many old boys in the United Kingdom, where I now reside, jointly with those from the USA, Canada and Colombo, to discuss, evolve plans and actions on ways and means to help in the functioning and growth of the school - as manifestation of gratitude to the institution that shaped our formative years and laid the foundation for what we are today in our various walks of life and fields of employment. In this, there is also an enormous satisfaction that we are doing something so that the school has the necessary facilities and the infrastructure to meet the modern needs of education and continues with its ongoing service to bring forth many more students who would enrich themselves as well as the society they come from and in which they live, both academically and culturally.

Sangaralingem Mithiran

23 Chestnut Drive
Pinner
Middlesex HA5 1LX
U. K.

 As I look back at the fifty-years history of Colombo Hindu College, I see an institution that stands tall. It may have failed to build tall buildings but it certainly has built up of many individuals who do stand tall. They stand tall both in Sri Lanka and all around the world in their respective professions and communities. Personally, Colombo Hindu College was instrumental in the laying up of a strong foundation in my life. My teachers drove into my soul a strong faith in God, the value of education and the importance of character, and I salute them for a job well done.

As I look forward to the next fifty years of Colombo Hindu College, I see an institution with a lot of potential. I see the potential for producing top university graduates some of whom could go on to become world leaders. I see the potential to produce well-rounded students who shine not only in studies but also excel in extra-curricular activities. I see a school known for its excellence in academics becoming known for its success in sports and richness in cultural activities.

As I take a look at the present Colombo Hindu College, I see an institution that is worthy of our investment. If you want good returns for the investment of your time, talents and treasures, I challenge you to consider the past history and the future potential of Colombo Hindu College. I encourage you to invest in the lives of its students and become a part of their success stories.

Dr. Alex Thevaranjan,

Associate Professor of Accounting
Syracuse University, Syracuse
NY 13244, USA.

Parent`s discipline should be based on four F`s;

***Firmness
Fondness
Frankness
Fairness.***

-Alexander Martin-

It is never too late to learn.

 Alumni Association (North - America) of Hindu College, Colombo, with great pride and honour hereby extend its best wishes of happiness and prosperity to Hindu College Colombo during its successful celebration of 50 years of Golden Jubilee.

While there is no magic to this number, there is indeed a symbolism in it. It is a symbolic opportunity for renewal in commitment and for gratitude.

We pay tribute to those individuals who have laboured the success of our institution and acknowledge the achievements of all principals, teachers, parents and students associated with the history of this college. Above all we wish to thank God for his "goodness" and his "blessing" during the past fifty years.

The admirable array of qualities of our students in Sri Lanka and world wide have built a unique reputation to our Institution and is a cause indeed for celebrations. It is important to salute our highly committed and motivated students and teachers whose competence, dedication and loyalty have been second to none.

We take this opportunity to wish our present students a great success as they being to set their standard that will lead our community into the new millennium.

Our prayers and support will be with you for years to come.

"God Bless-Hindu College Colombo"

Best Wishes,

Dasu Mahadevan

Vice President - Operation.

Alumni Association of North - America

 It gives me great pleasure to see that our school has provided 50 years of excellent education to most of the Tamils who lived in and around of Colombo. It started as a very small school in 1951 and now it is the leading and the best Tamil school in Colombo.

We are proud that we were able to contribute something back to our old college during this golden jubilee year with the help of our friends from Canada and USA. especially to the construction of the three storied building which will accommodate a canteen and a library for the ever-increasing students. This project was done with great help and information we received from the college and the Old Boys' Association of Colombo.

All the members of our association were very happy to contribute towards this project when we told about this. This shows that if all the old boys who live around the world can get together and join to help, the college will prosper greatly.

**"We make a living by what we get, but
we make a life by what we give"**

- Sir Winston Churchill.

I request all the past students to try an effort to find out the needs of the college and help them to be even more successful.

Vijayan Senathirajah

President

OLD BOYS' ASSOCIATION (UK) OF HINDU COLLEGE - COLOMBO

6, Harmony Close, Wallington, Surrey SM6 9LS.

Tel.: 020 8669 8898

*The best preacher is the heart;
The best teacher is time;
The best book is the world;
The best friend is God.*

50

Travel only with thy equals or thy betters; if there are none, travel alone.

 It gives me great pleasure in giving this message on the occasion of the Golden Jubilee year of my alma mater.

We formed the 'CHC - Australia' an year ago and within this short span we have accomplished many commendable achievements. We proudly attribute the success that we achieved to the education and training provided by the college.

During the past half a century the college has produced several useful citizens who have excelled in their own fields and contributing to the broader community as well.

I pray to the almighty that the college should grow from strength to strength.

S. Jegathesan

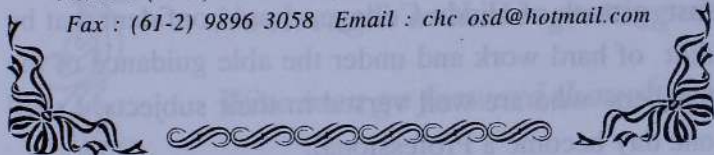
President

Old Students' Association (Australia)

P O Box 343, Pendle Hill, NSW 2145

Phone : (61-2) 9749 2299, 040 741 3986, 041 327 4864

Fax : (61-2) 9896 3058 Email : chc_osa@hotmail.com

 I have great pleasure in sending a message in the publication of the Souvenir in connection with the 50th Anniversary of the school. I started my primary education at Hindu College, Bambalapitiya in January 1967 and passed the NCGE examination very well in 1975. I would categorically say that my teachers laid a sound and firm foundation, during the education I had at the school. I would also like to say that all my subsequent achievements in GCE Advanced Level, my First degree and my Masters degree were all on account of the initial perseverance and pains taken by my teachers at the school in moulding me to be able to take up the challenges in my higher education.

I am also pleased to have been associated with several of my schoolmates by contributing towards the construction of a multi-storied building for the school and personal computers and other peripherals. These were the least we as old boys could do to our Alma Mater for the very significant benefit we derived in gaining a wealth of knowledge during the initial period of our educational career.

I pray the God Almighty that the school should go from strength to strength in the future years and would assure you that as old boys we are always committed to assist the school in whatever ways we are called upon to help.

K. Aravinthan M.S.,

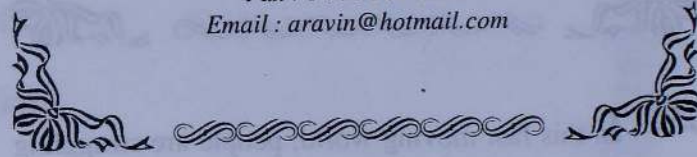
97, Charter Road,

Acton, MA 01720

Telephone : 1 978 264 0478

Fax : 1 978 264 0479

Email : aravin@hotmail.com

 It is a pleasure to write at this juncture, due to the 50th Anniversary of the College. I am very proud and happy to inform you that I and my two brothers (younger) are pioneers of this Great Institution. We joined the college at Saraswathy Hall (at that time) in 1951 and continued to study at Ratmalana till 1959, from where I sat for the University Entrance Examination. I was not successful and I pursued my studies in Engineering at Hardy Institute, Amparai. I am proud to say that I was a senior Prefect, Scouts Leader, Cricket Captain, Table Tennis Captain, Badminton Captain and took part in all inter house and inter college activities and sports. We were the first Cricket Team to tour Jaffna. I was fortunate to study under

When I am right no one remembers - when I am wrong no one forgets.

Mr. Patmarajan, Mr. T. Subramaniam, Mr. K. Sangaralingam and even under Mr. N. Satyendra. My batch mates were Mr. C. Vivekanadan, Mr. S. Sriranjathan, Mr. M. Maheswaran etc. It was a very happy moment for us when we shifted to Ratmalana after Completing our primary education at Colombo - 04. I am at present disabled due to the amputation of my right leg below the knee due to diabetics I would have been very happy if I could have joined the get together. I am very proud and happy to read and hear about my old School's achievements in sports and studies. When I joined the school at Bambalapitiya, it was only a Hall with a stage and half wall right round. We had to roughout and undergo some discomforts to build up all the activities.

Long live the College and achieve all the good. My congratulations for the Football team for their great achievement.

J. Ramachandran

1/4, Notarys Lane,
Batticaloa.

 In this fast moving world, people are struggling very much to achieve their goals. Now a days, people are very busy and they are facing many problems in their life But, among these problems, I think that they do not forget the school life that they have passed through because that is the happiest phase in every one's life and it is the foundation on which the goals and ambitions of their future life rest.

According to my experience, the days that I spent in school are the golden moments of my life. My first day in Hindu College, which is a leading National School in Colombo, was in Year One in 1988. For this I have to thank my parents who selected this school for my studies and the Principal who gave me this opportunity to begin

my primary lessons in an excellent school. From the year 1988, I participated in many school events and I had been in the Organizing Committee of some of our school programs. From this participation, I gained a lot of courage and self confidence and also the talent of organising a program without fear. I wish to state that I was also a member of the Prefects' Guild of 2001 which celebrated the Golden Jubilee Year of Hindu College. By being a Prefect, I gained some knowledge of leadership and good habits, which a student must have. Then, I am very proud to say that I played Foot-ball for the school team, which made our College Flag fly high by winning the "All Island School Foot-ball Championship Tournament".

I sat for the G.C.E. (O/L) Exam in 1998. I started my Advanced Level as a Maths Student and I sat for the exam in the year 2001. During this period of 13 years, which I had spent in school, I had met a lot of intelligent and hard working teachers, who had had great influence on my education and especially on my discipline. They are very kind to all the students and they are very active. I think teachers are the main reason behind the fast growth of Hindu College. I am confident that by dint of hard work and under the able guidance of my teachers who are well versed in their subjects, I shall one day become a Professional.

Now, I am grown up enough to think for my self and for the society. Finally, I must repeat my pledge that if all goes well and I succeed in becoming a Professional, I shall devote some time and financial help to the welfare of the school and for the students who are from poor families.

May God help me in getting my aim achieved.

Ravikularajan - Chenthuran

A/L 2001 (Maths)

50

Great minds discuss ideas; normal minds discuss events;
Petty minds discuss people.

CARRY THROUGH

*There is no use in vain regret, in hot remorse or bitter tears;
There is no sense in looking back, to stir the memories and the tears;
What you have done, then, you have done,
And all your tears won't wash it out.
You cannot make a forward step - burdened by fear or chained by doubt.
There is no courage in the weak,
No strength in that regretting mood.
Wise men go forward though they faint,
And only weaklings sit and brood.
What you have been, too, you have been,
What you are to be is up to you -
So get up, dust yourself and work,
Forget it all, and carry through!*

Hope for the best, but be ever ready for the worst.

50

HOW TO BE A GOOD TEACHER

Prof. V. K. Ganesalingam
University of Jaffna

An ideal teacher is an able administrator. He should be dedicated to pursuing knowledge and imparting his knowledge methodically to his students. He is an asset to his school and to his country. The mind of an ideal teacher will be full of high educational thoughts. I wish to share with you some of my thoughts on "How to be a good teacher"

*" A teacher can never truly teach
Unless he is still learning himself.
A lamp can never light another lamp
Unless it continues to burn its own flames.
The teacher who has come to the
end of his subject,
and has no living traffic with his knowledge,
but merely repeats his lessons to his students
can only lead their mind,
but he cannot quicken them"*

- Rabindranath Tagore

1. A TEACHER

The teacher is one who makes the student to know what he does not know. The knowledge that comes from the teacher is infused into the student, so that the student becomes well versed in his field. The teacher, thus makes a good student, who in turn, makes a good society. Therefore, the future of a country depends on the teacher concerned. In other words, a teacher's profession is to impart the appropriate and correct knowledge to the student. This determines not only the destiny of the student, but also the future of the whole world. This means a teacher is an architect of a noble world, a progressive world and an economically sound world for the mankind to live happily, comfortably and independently. In other words, the teacher is a maker of a nation.

The duty of a teacher is enormous, noble and productive. As a teacher, he has to be a sincere and a dedicated worker to impart knowledge to the student. He has a Himalayan task in moulding the mind of the

student to allow him to think independently to achieve his targets. A teacher will have to provide the student the appropriate knowledge and mould his brain and behaviour to such an extent that he approximates himself. A teacher should involve in the development of attitudes and values of the student. For that matter, a teacher should set an example of good behaviour and practise what is preached. A teacher should be empathic and move closely with the student so that he understands the student's problems and attends to them without hesitation. A teacher should be prepared to sacrifice his personal life in order to be a good teacher.

Normally a teacher's functions are reading, writing and talking (teaching), whereas a university teacher's functions are teaching, research, consultation and technology-transfer. All these are intertwined. It is for this reason that the teacher should primarily be aware of the teaching methodology.

2. TEACHING METHODOLOGY

Teaching methodology has progressed in recent times to make teaching enjoyable both for teachers and students. Teachers have been advised by very many sources as to how teaching can be made effective and useful (Elton). Every step has to be taken to make the teachers trained in the academic sphere. It is of paramount importance to make the teachers not only to teach the subject matter well, but also to grasp the appropriate teaching methodology. A very good academic may not be a successful teacher, if he cannot make the students to understand. As a result, the career of a good academic will be a failure. Therefore, it is necessary to know well how a good teaching should be done, and how a good teaching will be interesting and valuable. If teaching is not done with the best methodology, the teaching will not be attractive to the students, resulting not only in the students' dropping out of a particular course and becoming unfit for the career aspired for, but also in the teacher concerned becoming unpopular, and his career getting affected.

Where love is, there faith is.

Teaching done without adequate preparation will contain errors, embarrassments and humiliations (Gulula - 1996). Therefore, it is essential that proper teaching requires organization, preparation and also a strong delivery. This is how a clear message could be conveyed. The audience will be attracted to listen actively, enjoy and appreciate the message with enthusiasm. Such a teaching will be ideal and advantageous for the listener and narrator, so that both of them will form a good partnership. Such a situation will allow a development of a "clone" of students who will have the same attributes as that of the teacher. If the teacher is good we will consequently have several such good teachers to teach our growing students.

Teaching Organization

The purpose of a lecture is to provide a story of the subject to the students and to put across what is difficult to learn from books in order to stimulate an interest in the subject concerned. In addition, the teacher expresses his personal views and experiences, and approaches the appropriate target. A teacher's main duty is to give information that is not available in print and the information accumulated from various resources. If the books are available, the students may be asked to refer to them. Even if the student is able to read through the books as in private or postal studies, it is not like a "living" person teaching the subject carefully with clarity. A teacher will have to bear in mind that he is going to put forward some ideas, which the students are not aware of and not heard of. If the teacher says what the students already know it will be helpful to them to confirm what they know but it cannot help them in adding more to their store of knowledge.

Preparation

Preparation is made taking into consideration the following:

1. Know the students' standard and behaviour.
2. Know clearly what aspects you are going to stress.
3. Know the truth of the lecture, and nothing but the truth.

The lecture you give on a topic should contain all the facts: it does not matter whether they are from books or from your knowledge or from your research. The

students should not be allowed to think that they know more than the teacher. If this situation arises, it will be detrimental to the future of the teacher concerned. Presently the students gather facts from various sources such as newspapers, magazines, radio, television etc. More educated people and people of high or moderate income, obtain books and publications from abroad and as such their children are now better equipped with knowledge (Ganesalingam - 1985, 1989). If such facilities are available to the teacher concerned, he will be able to disseminate his knowledge to all students.

A teacher should not teach if he is doubtful of his subject matter. If a teacher does not know the subject it will be like the blind guiding the blind. The teacher will have to drill all possible sources and use all the available resources to make sure that he is right and not ambiguous. If he is not sure, he has to omit it from his lecture. An untrue or unconfirmed particulars will upset the whole lecture. Furthermore a thorough and carefully thoughtout facts have to be delivered to young people, because when they are young these facts will lodge in them for a long period. A wrong fact also will be retained in their mind but it could be harmful.

Delivery

A person who delivers the lecture should have the following:

1. Facts at fingertips-for convincing.
2. Fluency in language-for discussion and explanation.
3. Good way of presentation-for remembering.
4. Good personality-to attract a good audience.

Start well

It is said that well begun is half done. When one makes an astonishing start, all will be absolutely eager to listen to what follows next. The sense of anxiety on the part of the audience will have to be developed minute by minute, as though they are watching a movie. From the beginning the "drama" should be attractive to listen. It should be thought-provoking. The students will have to be kindled to think by themselves and the facts should not be spoon-fed. They have to be left to draw their own conclusion. They should be allowed to develop their

Confidence, like the soul, never returns when it has once departed.

originality. If a teacher says that of all the flowers, the rose is the best, the student will stick to the teacher's conclusion for ever. It is not good. The students should be allowed to choose the best flower. After selecting the flower, the student will have his own flower and he should know why he selected such a flower. The selected flower may be different from that of the teacher. Likewise the students will have to be allowed to think and learn by themselves. The teacher should talk in a low tone, talk slow and talk little. They should not throw away words haphazardly. They should not read out from notes or books. Reading out the notes in the classroom is a bad practise of teaching.

Multiple Faces

A teacher who cannot talk by himself cannot be a good teacher. When he reads he cannot see the audience. He puts his head down and reads without looking at the students. It will be boring to see a newsbroadcaster on the TV reading the news without looking at the viewers. Body movements and body languages are essential to understand the version. In fact, a teacher is an actor to a certain extent, say, in conveying his thoughts by his facial expressions, actions of hands, tone of his voice and by his ability. He may be considered a lawyer while he argues his case eloquently. Some times he may be taken as a judge while presenting the good and bad sides. As a teacher, he puts on multiple faces during delivery. These are the actions that a student will remember. While remembering the actions the students will be in a position to recall the points mentioned by the teacher. This will not only make the students remember the teacher in various facets but also it will stimulate them to remember the facts the teacher mentioned.

Language

Language used in the lecture should be precise and simple. Reference should be made to the previous work. Whenever necessary, emphasis on salient features made in the previous lesson should be made strongly. One should explain the chosen topic very clearly. A teacher should not try to explain anything if he has not understood it. The students should not be cheated in this way. Teacher's poor expression will be exposed if he

continues to do so. Perhaps the students can be deceived only once. This itself is against the morality of a teacher. If he deceives the students twice, it will be a shame on the part of the students as well as himself. A teacher who does not understand his work should not have chosen his profession as a teacher.

Reading Notes

Reading the notes will be boring to the students as well as the teacher. One should not read out the notes while teaching. He could refer to the notes which should explicitly show the salient points. If one cannot talk and explain the matter in his own words he cannot be a good teacher. Naturally the students may need notes. They will not be satisfied if notes are not given. For this matter a teacher can give a summary of the controversial matter to make it clear and explanatory. He who explains the difficult part easily in simple words will be considered an ideal teacher. Some teachers make simple things complicated to show off their talents. But this will confuse the students and the students will develop a hatred towards the subject concerned. A teacher can explain, for example: evolution, by giving adequate and acceptable data which are appropriate evidence for the object concerned (Ganesalingam - 1994).

Anecdote and Jokes

Adding anecdotes or using jokes during a lecture is an impetus to the students to relax themselves from the academic work for a little time and to continue to listen to the lecture until the end, provided the anecdotes or jokes made are in connection with the subject matter. It is necessary to break a lecture frequently to make the students to be attentive, and to make them refrain from thinking about anything other than the subject. Of course, this cannot be done when a difficult point is being discussed. If it is done at the height of a serious discussion, the subject matter will be diluted and the seriousness will be lost. The same joke or anecdote should not be repeated year after year because they will be notified to other students who join the class later year by year and such jokes and anecdotes become stale.

Circumstances are the rulers of the weak; they are but the instruments of the wise.

Disturbance

Disturbing a lecture, from outside or inside will have to be discouraged. Disturbance interrupts the teacher as well as the students. This will create a "mood out" position for both. It will take a long time for them to regain the normal position. Outside disturbances like talking, laughing and fighting will bring about immense drawbacks. Likewise talking, exchanging materials etc., among the students in the class room, while teaching takes place, will jeopardize the smoothflow of the lecture. Even late coming of some students will disturb all others. Late coming and leaving the class room early should be discouraged because such behaviour will spoil a good lecture. No one should be a nuisance to the person who lectures.

Looking at Students

While teaching, a teacher should not concentrate merely on a single student. Looking at a particular student while teaching will have to be avoided. The teacher should look around the class room spontaneously to assess the reception of his lecture by looking at the face of each student. The face reflects the reception of the lecture. By monitoring the facial changes, an intelligent teacher can change his method of delivery or switch on to a better method or even to a better topic. The facial changes and bodily gestures of students are important matters that the teacher should watch closely.

Voice

Good voice will be a gift for a teacher. Speaking clearly, loudly and in an elegant manner will be an added qualification for a teacher. When important points come up, one has to say them in a louder voice. Likewise high voice and low voice will have to be used depending on the context. The statement should be undisputable and unarguable. In other words, a good teacher is a good narrator. By changing his voice, a teacher indicates the importance of his ideas which could be accordingly picked up by the students seriously or eliminated without much notice. When an important matter comes up, the teacher repeats and sometime repeats them many times.

Underlining the important matters in the notes will reflect such important changes in tone, voice and delivery. However repetition may make the students to understand the effect and importance of the matter concerned.

Nervousness

Most teachers are nervous when they enter the class room for the first time. But this nervousness will diminish as one gains experience. Any novice in the teaching profession may shiver, his heart may beat fast, and mouth may become dry. But if the teacher becomes confident that he will be able to deliver the goods, the stage fright will disappear. Everything should be in order to make the teacher comfortable to teach in the class room.

Time Factor

Completing the assigned task well on time is an art. It is not reasonable if more than the assigned time is taken. The listener has to go home or go for the next lecture. The students will not like any teacher to exceed his time limit. The student will not patiently stay if the time is exceeded. A teacher has to adjust his lecture according to the time allocated. Of course, it may take a little more time to stress the conclusion. If enough time is not available the conclusion may suffer. The teacher should consider that teaching is like answering a question paper at an examination within a time limit. He should complete his whole teaching before the end of the time allocated. He who exceeds his time is a thief (Booth- 1985)

Card System

The lecture notes may be prepared on paper or cards and they should be page numbered. Use of cards is convenient as they can be carried while walking and talking. The notes should be clearly written and important matters should be underlined, or marked with colours. This will be ideal to note the important points at one glance. Even different sub headings can be written on each card. After the lecture the cards should be arranged accordingly and kept for future use.

To handle yourself, use your head; to handle others,
use your heart.

50

Saturation

When one begins to teach in the class the students may not be attentive. So it is better not to say any heavy matters, or the crucial information initially. In the initial state it will take some time for the students to get settled and grasp what the teacher says. Any crucial information can come up after some time. At the middle of the lecture the students' mind will be saturated. At this time the teacher should stop the subject matter and deal with something outside the subject. It is during the interval of a lecture the students come to normal. Again the teacher can continue his lecture until the conclusion.

Conclusion

The conclusion is crucial. The students will wait for the conclusion with much anxiety. Hence at this stage the teacher should be clear, loud and explicit. The teacher has to develop his lecture step by step until he arrives at the conclusion. The conclusion must be reasonable and should have to be on the basis of what was told in the lecture. If the conclusion appears to be complicated, it should be repeated so that those who find it difficult to grasp could grasp effectively.

High Standard

Teaching should be of high standard. One of the prime duties of a teacher is to gather fresh and new ideas from the latest sources and to be in touch with the advancement of knowledge. This could be obtained from the recent books and publications, particularly from the recent additions in the library.

A Library

The library is the "store house" of knowledge. Therefore it is worth spending a considerable amount of time in the library. There is no place other than the library from where teachers could gather good knowledge. If a teacher spends a considerable amount of time in the library, it could be an example for the students to develop

the habit of going to the library. Although radio, television, seminar or public talk provide opportunities to gain, new editions of books will be able to provide more knowledge which will be authentic, accurate and recent.

Discrimination

It is usual that a teacher always likes the more intelligent group of students rather than the average or poor students. The excellence of a teacher depends on the treatment of all the students alike. If a teacher shows discrimination in this manner, the unintelligent group will suffer badly. The discrimination may cause a division of students into "higher group" and "lower group". This will have psychological effects on the students. He who takes more care of the "lower group" will be a good and sympathetic teacher. A teacher should make both groups equal, or more or less equal to one another. Making both groups educated equally will be the greatest achievement of a teacher. He will be appreciated by both the groups. A good teacher holds up his head and speaks to all the students in the class. He cannot consider the poor students as "back benchers" irrespective of their good or bad performance.

Grudge

Some teachers may have some grudge against some students or they may even nurture some type of antagonism towards certain students. This may be due to the student's ill behaviour or the hatred the teacher has for the student's family. The more the teacher hates the student, the more the student will hate the teacher. As a result, a confrontation may take place between the teacher and the student. This may create several problems and the student will be affected. Such a student may become isolated or ignored by his fellow students. The student who suffers in this way may also be ill treated by other teachers due to cooperation among the teachers. As a result the student's position becomes very pathetic. This would naturally urge the students to neglect and even to hate the subject or subjects handled by the teachers. At the end, the student will be left high and dry. Due to this type of unfortunate things the student's future will be blasted.

Interest in Subject

When a teacher does not create keen interest in the subject handled by him among the students on the subject he is dealing with, it will be considered a failure on the part of the teacher. In other words, the teacher is not capable of making the students to get interested in the subject. It is due to the teacher's incompetence. Such a teacher cannot produce any good students in his field. He becomes responsible for the dwindling fate of the subject concerned. When more and more students drop out, the subject will automatically become extinct.

Mistakes

A good teacher admits mistakes readily. It is usual that a teacher sometimes makes a mistake. If he discovers the mistake, he has to correct it at the next lecture. He should not feel embarrassed by this. It is always better to admit a mistake rather than masking it or arguing for it. If the students or parents who see the notes discover that a mistake has been done in his teaching, the teacher will become unpopular and he may not have a successful future career. In addition to that, the mistake made may change the whole image of the teacher and cause serious misunderstandings among the students and other teachers in their mutual estimations.

Materials

The student will be able to understand more, if the teacher takes with him associated material for explanation. For example, a structural formula of a compound or a plant or a small animal, may be taken to explain the subject based on the materials. This will have an impact on the student to understand more, than based on his own notes. This type of teaching will be ideal. In this way the students concerned will not be able to forget it. It is important that the teacher makes the student to remember well what he states. For this matter, the teacher would have to make use of any type of material that could be taken to the class.

Questioning by students

Our traditional culture may make juniors hesitate to question the seniors. But at any cost questioning by students should be encouraged. It is not necessary that

the students absorb all what the teacher says. The students may not catch certain things. This may be due to lack of clarity in teacher's explanation. Sometime the student would not have attentively listened to the teacher. Perhaps due to some interruptions, the student may not have been able to understand fully. For this matter, the teacher should give ample time for clearing their doubts. This is a must, and the teacher will have to give some time to this matter. The teacher should be able to answer the students' doubt. If the question is intricate and if the teacher is unable to answer, he should refer to any books to answer them later or he could consult someone else for the real answer and he should answer it subsequently. It is the duty of the teacher to satisfy all the students who depend entirely on the teacher for their lessons.

End of the lecture

The teacher should try to end the lecture with suspense. The lecture should end in such a manner that the audience craves for its continuance. If such a situation is created in the minds of the students, one should say that the teacher has touched and caught the minds of the audience. If it is so, it will be considered an outstanding teaching and he will be considered an outstanding teacher.

Knowledge deposit

It is the duty of the teacher to make the students understand the subject and get it printed in their mind. A well established fact, as explained by the teacher, will not be forgotten by the students in their life. Therefore during preparation for an examination, the students should be able to recollect the facts as they run through the notes. It is always considered that the students accumulate their knowledge in their mind like we deposit money in our bank account. Students can use their deposit of knowledge whenever needed.

Publications

A teacher has to read articles in his own field of studies always. He must be in touch with his subject and must be eager to know what development is taking place in his subject. Research and development take place in all the subjects. The progress is rapid. Papers

The noblest vengeance is to forgive.

and publications come out rapidly. There are too many journals and periodicals at present for almost every subject. In addition to these, books are printed and published rapidly. All the books carry new information. If these books or publications are not referred to periodically, one will be lost from the main stream of his subject. A good teacher should be aware of all the recent happenings on his subject.

Books

The information from books and new ideas should be added to the notes to keep the knowledge upto date. In this way the teacher is able to impart his knowledge to the students. In this way the students too come to know the new trends in a short period of time from their teachers, rather than reading by themselves from the books. Books may not be available to them or students may not be able to come to know about new trends by themselves. As they depend on the teacher for their complete knowledge, the teacher's duty is to make the students know about the recent developments in the subjects they are interested in.

Journals

Books and journals are costly. One cannot expect to find all the books in the school library. However if any important matters are available from outside sources, notes have to be prepared. Alternatively, if facilities are available, the particular page or pages could be photocopied or handwritten and it could be incorporated in the lecture notes to be delivered to the students at the appropriate time. A teacher's role is noble and this type of enthusiasm will go a long way for himself as well as the students.

Computer

Nowadays computer is becoming an important tool for a teacher, primarily to keep in "file" the new developments, to glance through them when time is available, and if necessary, to take a printed copy while going to the lecture. Preservation of notes and search for the required materials to prepare a lecture are inevitable. But at the present time computers are used for such purposes.

Consultation

Consultation with colleagues and scholars in the field is indispensable for a teacher. At present there is a tendency for interdisciplinary teaching programmes. Any subject matter is not restricted to a narrow subject alone. It embodies and connects several fields of studies. That is one field cuts across many related fields. Therefore a teacher who is well versed in the subject of his specialization, may have to know something in other subjects too. One cannot expect him to study all the other subjects. Therefore it is necessary that he should consult others who know the subject. This will give the teacher a clear idea and it will be easy to explain the subject in conjunction with other subjects to his students. A teacher should not feel inferior when consulting others. He should be prepared to learn from anybody, seniors or juniors to enhance his knowledge. A teacher should not only consult others but also be consulted by others. Presently "FAX" or "E-mails" are being used for consultations in developing countries. Any information is thus available quickly.

Memory

A teacher will have to develop his memory to a greater extent. It is advantageous to keep everything at his finger tips. So he could give an attractive talk, stating the exact facts and figures, which will be attractive. He will be admired for his talent. If he has the required memory he can excel in his profession. It will be advantageous if he remembers his students, knows their background and even about their family, parents and friends. A teacher will be much more recognized if he could recognize his students by name and other details. But it is difficult for a teacher to remember all these details. In fact a teacher may think that it is advantageous to remember several other important matters.

3. USE OF TEACHING AIDS

Board

Blackboard is an age old aid. Now there is a wall board. As a chalk is used in writing on black board, a pen is used to write on a wall board. The chalk writing produces dust while erasing but wall board does not.

Well begun is half done.

Writing can be made large on wall board. Colours can be used whenever necessary. A lecture is incomplete without explanation on the board. While writing, the teacher can also talk, facing the audience. While teaching, talking and writing simultaneously the demonstration will become better.

Audiovisual aids

Overhead projector may be used for the lecture. This takes less time rather than putting them up on the board. The students should be given enough time to take down what is given on the screen. Explanation with the aid of transparency by slide projector, video and audio tape is worthwhile. But it involves a lot of preparation, before the lectures. Apart from this, film also could be shown on matters of importance. No doubt these are expensive. Epidiascope could be used for showing the diagrams or the whole page of a book on the screen. All these are important to make the points clear in a public lecture and in a scientific lecture. If the talk remains vague it will be a gross waste of time for the audience.

Demonstration

Explaining the matter with experimental evidence that can be shown to the students is of enormous importance. "Seeing is believing". This can be effected out in this way. Such demonstration in science subjects is important because science has developed with demonstrations and experiments. Apart from the practical experiments in the laboratory, demonstration during a lecture is of great value.

Handout

When a lecture is going on, the student should understand it and write down notes from it. But seldom students do both. When they concentrate they cannot take down notes. If they do not have anything to read and write by themselves, the matter will be forgotten. The handout will form a sort of notes in brief. The teacher will have to do everything for the betterment of the studies of the students.

Diagrams

In order to explain in science and allied subjects like geography, geology etc., explanation without diagram, maps and charts will be of no use. There is nothing like explaining them with the appropriate diagrams. The students will not be able to imagine the parts of any system. They have to be shown the exact position by diagrams. A cartoon explains more things subtly and succinctly than thousands of words.

4. ASSESSMENT

Questioning by teacher

While teaching is in progress, assessment of the effort, (whether they understand the teaching) is of considerable importance. Normally the teacher could ask questions within the portion covered. But the students normally do not like it. They hesitate to answer due to fright or ignorance. Some students do not like to show their ingnorance in front of others. However the assessment could be done by discussions.

Discussion

During the discussion a teacher can understand whether the students have understood what they were taught. Here the teacher asks questions and the answer is obtained from the student. Ultimately the teacher joins the student in completing the answers. In this case the students not only learn to talk but also get the answer for the question.

Feed back

This may form a written answer in point forms. Here, those who could not write in detail, can indicate the answer in some words. This pin points certain matters that could form a full answer. By this feed back, not only the student keep the essentials in mind, but the teacher also will come to know whether his teaching was effective or not. The students are the judges of the teacher's ability.

Every man is the architect of his own future.

Tutorials

In the tutorial class the answer is discussed by the teacher in the class room itself. The students refer to any books or journals and write a complete answer. The answer is well written patiently at library or home. Considering the time spent by the student, the teacher should also spend enough time to read it fully and he should correct it. The correction should improve the answer. The student is expected to preserve them and they could be used during the examination. If marks or gradings are given, it will be helpful not only to him but also to other students.

Questionnaires

The teacher can prepare questionnaires in the form of multiple choice questions and allow the students to answer it within a specified time. This will give an idea to the teacher whether the students have followed him or not. The students have to present such questionnaires because some of the questions may appear at the examination.

Recording of lecture

Some students record the lecture with the permission of the teacher. But some teachers do not like it, for several reasons. It has to be discouraged because only one student will benefit, specially the affluent. A good student will follow the lecture when the teacher speaks and not the lecture on tape. However it may be an advantage for a student who cannot follow the language easily. In that case the tapes should be labelled properly and arranged in such a manner that it could be identified easily.

Encouragement

Teachers do not lose anything by encouraging the students. If a teacher encourages the students when they do well, it will be an incentive for the students. If the students get encouragement liberally they will do well the next day. Calling a student in front of others and speaking some good words about his performance in answering at the examination will go a long way. A student will be able to do wonderfully better when encouraged by his teachers rather than by his parents.

Individual attention

In a class room individual attention should be discouraged. A teacher does not teach for a single person. Attention to one student may be mistaken as favouritism. Of course if a student has any difficulty in following the lecture the teacher can help him. A teacher is neutral to all. If at all, a student is unable to cope up with all the work as other students, he has to look after himself by getting help from other sources. Perhaps he could find a better teacher himself for which he has to be responsible.

5. ELEVEN COMMANDMENTS OF A GOOD TEACHER

- * Teacher's effort is good only when it helps the students.
- * Teacher should convince the students with their kindness and good will.
- * Teacher should improve the students as much as they can.

*You can buy a man`s time,
You can buy a man`s physical presence at a given place,
You can even buy a measured number of skilled muscular motions per hour,
But you cannot buy enthusiasm, loyalty or the devotion of hearts, minds and souls.
You have to earn these things.*

- Clarence Francis -

Better an ugly face than an ugly mind.

- * Teacher should present the students the true facts and nothing but facts.
- * Teacher should lead the students from unknown to known.
- * Teacher should repeat until the students understand.
- * Teacher should have in mind that, "hearing is weak, seeing is better, doing is the best".
- * Teacher should allow the students to experiment and find their own conclusions.
- * Teacher should know their subject thoroughly and should be able to present it with interest and enthusiasm
- * Teacher's good work is lost if attention fails.
- * Teacher's success lies on the students' progress.

Conclusion

A version of how a teacher should do his duties exceptionally well has been explained. A teacher may not be able to do all the matters as said here. Everything stated here or at least what is said herein to be a good teacher, one should, follow. Teaching is a noble profession and emoluments and prospects are limited. However if one does his duty well as a good teacher, he will be in the mind of all his students for the rest of their lives. Such a status should be the target of all teachers. Teachers can make a better world if they thrive hard to

make their students as good citizens, path finders and developmental tool in their society.

References

- Booth, V. 1985. Communicating in science - Writing and Speaking. Cambridge University Press. pg 68.
- Elton, L. R. B. The Lecture: Some Perspectives. University of Surrey U.K. (roneoed)
- Ganeshalingam, V. K. 1985. Evaluation of the professional progress of the Science Graduates of the University of Jaffna who have passed out in the period 1975 - 1985. Proceedings Sri Lanka Associations for the Advancement of Science (i), 119
- Ganeshalingam, V. K., 1989. Educational background, study preference and future plan of the new university entrants who follow the science course. Proceedings Sri Lanka Associations for the Advancement of Science (i) 131.
- Ganeshalingam, V. K. 1994. The need for reform in the present system of education - Biology. Seminar Papers. Jaffna Science Association, 47 - 54.
- Gulula, M. H. 1997. Preparing and organizing for lecture. Surgical Neurology 47: 86 - 88.

6 mistakes of a man

1. *The delusion that personal gain is made by crushing others.*
2. *The tendency to worry about things that cannot be changed or corrected.*
3. *Insisting that a thing is impossible because he cannot accomplish it.*
4. *Refusing to set aside trivial preferences.*
5. *Neglecting development and refinement of the mind, and not acquiring the habit of reading and study.*
6. *Attempting to compel others to believe and live as we do.*

- Cicero -

Where there is a will there is a way.

THE NEW EDUCATIONAL REFORMS

By

Kanaganayagam Janakan, 11^G O/L (2002)

In conformity with the charter of the United Nations, Sri Lanka recognises Education as a universal human right. The constitution of Sri Lanka has the eradication of illiteracy as a guiding principle of state policy. However, an analysis of the achievements during the last six decades showed that the results were not up to the expectations. In the area of access to education there were disparities between urban and rural sectors.

The earlier education system was heavily weighted in favour of book learning and memorising facts to pass exams rather than acquiring knowledge, skills and attitudes necessary for successful living.

To overcome this problem the new reforms were introduced. Also it was realized that the education system should be revised to suit the current economic policy. As changes are being made to build a strong national economy with the private sector as the principal engine of growth, the future employments are more in the private sector rather than in the state sector. The private sector requires persons with good general education with attributes such as team work, initiative and good communicative skills specially in English. They require a trainable person rather than those with high degrees. Thus, to overcome the shortcomings and to improve employment oriented education,

the National Education Commission was entrusted with the task of advising the President on the formulation of a National Policy. A task force was appointed by the President to study and elaborate on the proposals made by the National Education Commission to prepare an implementation plan. After the studies, the reform proposals were implemented in 1999 and are currently being improved.

As a good knowledge of English is necessary to deal with the outside world in professional advancement, employment and trade, English language teaching programme is upgraded in the new system. Introduction of activity based oral English in Grade I, providing English version of technical terms along with the national language in text books for secondary level, making learning English compulsory in G.C.E. (A/L) are some of the features.

In order to reach the self goals through this new system, reforms in teacher education is necessary. The teacher education curriculum is revised and special training programmes are being carried out.

When all these steps are put in place and perfected we will have an education system which will make the children of Sri Lanka abreast with the children of developed countries.

MY ALMA MATER

By

Thevarajah Prasath, 11^G O/L (2002)

My Alma Mater fifty today
Unbelievable say passers by
She looks so young they all say
I agree, they really do not lie.

Five decades she has withstood,
Quite a few turbulent storms
And turned men so good,
As leaders scholars and such forms.

Proud are we of our Alma Mater,
Fed we are with her loving hand
With pure knowledge to help us later.
To be good sons of our mother land.

Upright she stands the proud Lady,
Gazing on us with boundless love.
It is we who benefit ever so gladly
Hail to the Mother blessed by God above!

Say well or be still.

THE AUTOMOBILE GIANT OF THE UNIVERSE

BY

Kuladevan Shankar, A/L 2003 (Maths)

The richest people all over the world who yearn for speed, luxury and elegance in travelling know a single, well established, brand name and trade mark of a company. "They" embrace everything - the products, the services and the company itself. A trademark encapsulates brand image in concise form, communicating important information about the company and the people behind it. Its origins and history are therefore every bit as revealing and enchanting as its current status on the market. It is the one and only "MERCEDES BENZ", the automobile giant, which is in Germany.

Gottlieb Daimler and Karl Benz are the two great innovative engineers who founded their own companies, Benz in 1883 and Daimler in 1890. Later these major companies formed an association of common interest in 1924. Two years later in 1926, the two oldest auto firms merged to form one big company named Daimler-Benz. The joint company then produced the world's most sumptuous cars with a name Mercedes Benz. The word "Mercedes" stands for a Spanish Christian name meaning "grace".

Mercedes-Benz has an imperialistic strong hold in car industry since its first car. Every single car made by Mercedes-Benz AG is very unique, custom fitted and carefully built to elicit the company's pride, splendour and conscience in customers.

Mercedes-Benz AG not only produces sophisticated super luxury saloons and high speed racing cars. It also possesses high powered Pajeros, Offroaders, dual purpose vehicles, heavy vehicles, trucks etc. These vehicles are very efficient and worthy even though their price tags are slightly above average.

Since its discovery, Mercedes-Benz detains to be the first car company to innovate salient, elegant and luxury features in luxury cars.

The new model Mercedes-Benz S-class super luxury car is dignified as the best car of the world. Even though there are other competitors such as BMW 7-

series, Audi A8, Volvo S-80, Jaguar S-type, and Peugeot 607. Mercedes-Benz S-class remains still in the peak of elegance. The S-class saloons are mainly used by Presidents, Prime ministers and multi millionaires to reveal their high rank in the society. Superior computerized technology is used in this car.

The gorgeous S-class Benz cars are equipped with colossal number of elegant and sporty functions. Some of them are as follows:

1. Active Body Control (ABC)
2. Global Satellite Positioning System (GPS System)
3. Front and rear televisions
4. DISTRONIC (Proximity and cruise control system)
5. Lingotronic. (Voice control for telephone and audio system)
6. Parktronic
7. Tele aid (Automatic emergency call system)
8. Auto climate control
9. V6, V8, V12 engine to suit high acceleration and high power
10. Infrared, Radio wave door and boot locking system.

Other than S-class, the CLK-hood is another superior piece of excellent technology of Mercedes-Benz.

Mercedes-Benz cars are sold all around the world. It has a big rat race going along with its counterpart companies, such as BMW, Jaguar, Volkswagen, Rolls-Royce, Mitsubishi, Toyota and Lexus etc. Amidst all these competitors "Mercedes Benz" is still being the highly sophisticated automobile company in the current competitive world.

The highways in Sri Lanka are also occupied frequently by Mercedes-Benz products. The sole agent for Mercedes-Benz in Sri Lanka is Diesel & Motor Engineering Co. Ltd, Jetwana Road, Colombo 14.

The three pointed Mercedes Star has become a symbol of quality and safety, and the "Mercedes-Benz" is a byword all over the world for both tradition and innovation.

"Mercedes-Benz. - The future of the automobile"

Praise makes good men better, and bad men worse.

50

A GREAT PERSON WHOM I ADMIRE

By
Santhanagobalan Dasanth, 11^G O/L (2002)

The great personality that I admired was Abraham Lincoln. Abraham Lincoln was the eminent President of the U.S.A., who put an end to slavery and brought freedom to millions of Negro slaves. He is remembered not only for the great things he did as President of his country but also for his great and good qualities as a man. He rose from humble beginnings to the highest office in his country by hard work and strength of character.

From the time he was a little boy, Lincoln had to help his father in the fields. He was unable to go to school frequently. Eventhough he taught himself a great many things by reading all of the books he could get hold of. Lincoln was always ready to work with his hands and he thought no job is too humble for him.

Once he saw a man cutting logs in the cold street. He was shivering. That man said to Lincoln that he was splitting logs to earn a dollar, so that he can buy a pair of shoes. Lincoln was very kind to him and chopped the logs himself and gave them to the poor man.

Lincoln's neighbours always loved his company because he was always full of jests. Once he saw a cart passing him, as he was walking along the road. He went up to the cart and said to the carter, "Will you take my coat into town for me?". "Certainly, but how will you get it back?", the carter asked with dismay. "That's easy, I mean to stay with it," replied Lincoln.

When he was a President, one day a visitor from abroad saw Lincoln polishing his shoes. "Mr. President, in our country we don't polish our own shoes," he said. "Then whose shoes do you polish?" asked Lincoln, and the visitor was dumbfounded.

People called Lincoln 'Honest Abe' as he was unfailingly honest. Lincoln was also very kind to animals. Once when he was going to his office with his friend, he saw a pig struggling to get out of a deep hole into which it had fallen. It was sure to die, if it was left there. Lincoln, without thinking about his new clothes, bent on the road and picked up some rails and he got the pig out of the hole.

As President of the United States Lincoln led the Union forces in the Civil War. Although he fought on one side against the other, he did not have the slightest odium or anger towards the enemy. He was once on a visit to some hospital tents where wounded soldiers of both sides were lying. As he went near one of the tents, one of his men said, "Mr. President, you needn't go in there. They are enemy prisoners." "Then this is just where I want to go" said Lincoln. He went in and shook hands with every one of the enemy prisoners.

Abraham Lincoln was very successful in dispelling the racial disparities in the American society. This great man was assassinated on Friday, 14th April, 1865, by a man called Walkes Booth. Due to his great service and his benevolent character he is still remembered by the world.

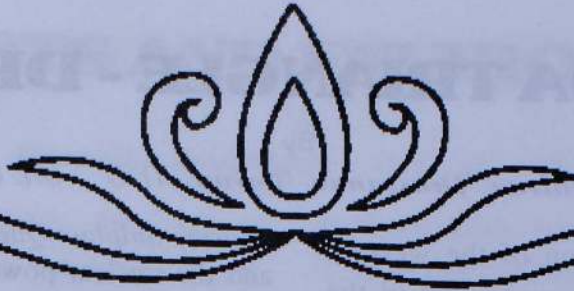
*Your greatness is measured by your kindness
Your education and intellect by your modesty
Your ignorance is betrayed by your suspicions and prejudices
Your real caliber is measured by the consideration and tolerance you have
for others.*

J. H. Boetcker-

Opportunity hardly comes twice.

ABRAHAM LINCOLN - IN A LETTER TO HIS SON'S HEAD MASTER

HE WILL HAVE TO LEARN, I know, that all men are not just, all men are not true. But teach him also that, for every scoundrel there is a hero; that for every selfish politician, there is a dedicated leader.

Teach him that for every enemy there is a friend. It will take time, I know, but teach him, if you can, that a dollar earned is of far more value than five found.

Teach him to learn to lose and also to enjoy winning. Steer him away from envy, if you can, teach him the secret of quiet laughter.

Let him learn early that the bullies are the easiest to lick.

Teach him, if you can, the wonder of books, but also give him quiet time to ponder the eternal mystery of birds in the sky, bees in the Sun, and flowers on a green hill side.

In school teach him it is far more honourable to fail than to cheat.

Teach him to have faith in his own ideas, even if everyone tells him they are wrong.

Teach him to be gentle with gentle people and tough with the tough.

Try to give my son the strength not to follow the crowd when everyone is getting on the band wagon.

Teach him to listen to all men, but teach him also to filter all he hears on a screen of truth, and take on the good that comes through.

Teach him, if you can, how to laugh when he is sad.

Teach him there is no shame in tears.

Teach him to scoff at cynics and to be beware of too much sweetness.

Teach him to sell his brawn and brain to the highest bidders, but never to put a price tag on his heart and soul.

Teach him to close his ears to a howling mob and to stand and fight if he thinks he's right.

Teach him gently, but do not cuddle him, because only the test of fire makes fine steel.

Let him have the courage to be impatient.

Let him have the patience to be brave.

Teach him always to have sublime faith in himself, because then he will always have sublime faith in mankind.

Let not your tongue cut your throat.

BERMUDA TRIANGLE - DEVIL SEA

By

Logenthiran Prassanna Varun, 11th G, O/L (2002)

Bermuda Triangle, region of the western Atlantic Ocean that has become associated in the popular imagination with mysterious maritime disasters. Also known as the Devil's Triangle, the triangle-shaped area covers about 1,140,000 sq km between the island of Bermuda, the coast of southern Florida, and Puerto Rico.

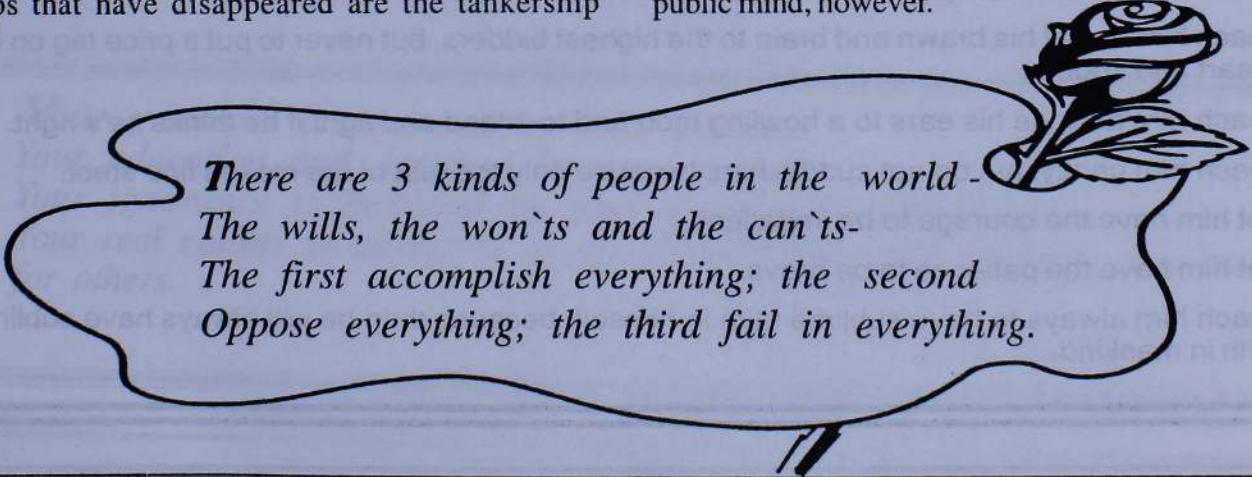
The sinister reputation of the Bermuda Triangle may be traceable to reports made in the late 15th century by navigator Christopher Columbus concerning the Sargasso Sea, in which floating masses of gulfweed were regarded as uncanny and perilous by early sailors; others date the notoriety of the area to the mid-19th century, when a number of reports were made of unexplained disappearances and mysteriously abandoned ships. The earliest recorded disappearance of a United States vessel in the area occurred in March 1918, when the USS 'Cyclops' vanished.

The incident that consolidated the reputation of the Bermuda Triangle was the disappearance in December 1945 of Flight 19, a training squadron of five U.S. Navy torpedo bombers. The squadron left Fort Lauderdale, Florida, with 14 crewmen and disappeared after radioing a series of distress messages. A seaplane sent in search of the squadron also disappeared. Aircraft that have disappeared in the area since this incident include a DC-3 carrying 27 passengers in 1948 and a C-124 Globemaster with 53 passengers in 1951. Among the ships that have disappeared are the tankership

'Marine Sulphur Queen' with 39 men aboard in 1963 and the nuclear-powered submarine *Scorpion* with a crew of 99 in 1968.

Books, articles and television broadcasts investigating the Bermuda Triangle emphasize that, in the case of most of the disappearances, the weather was favourable, the disappearances occurred in daylight after a sudden break in radio contact, and the vessels vanished without a trace. However, skeptics point out that many supposed mysteries result from careless or biased consideration of data. For example, some losses attributed to the Bermuda Triangle actually occurred outside the area of the triangle in inclement weather conditions or in darkness, and some can be traced to known mechanical problems or inadequate equipment. In the case of Flight 19, for example, the squadron commander was relatively inexperienced, a compass was faulty, the squadron failed to follow instructions, and the aircraft was operating under conditions of deteriorating weather and visibility and with a low fuel supply. Other proposed explanations for disappearances in the Bermuda Triangle include the action of physical forces unknown to science, a "hole in the sky", an unusual chemical component in the region's seawater, and abduction by extraterrestrial beings.

Scientific evaluations of the Bermuda Triangle have concluded that the number of disappearances in the region is not abnormal and that most of the disappearances have logical explanations. Paranormal associations with the Bermuda Triangle persist in the public mind, however.

*There are 3 kinds of people in the world -
The wills, the won'ts and the can'ts -
The first accomplish everything; the second
Oppose everything; the third fail in everything.*

Experience is a school where a man learns what a big fool he is.

FORESTS AND ENVIRONMENT

By

Sivapalan Sugirthan, 11^G O/L (2002)

Forests are our national wealth. They help to prevent soil erosion. Forests are also helpful in keeping the temperature at moderate levels. The trees check floods and strong winds. Large forests also check the movement of clouds and increase rainfall. They also help to increase the fertility of the soil.

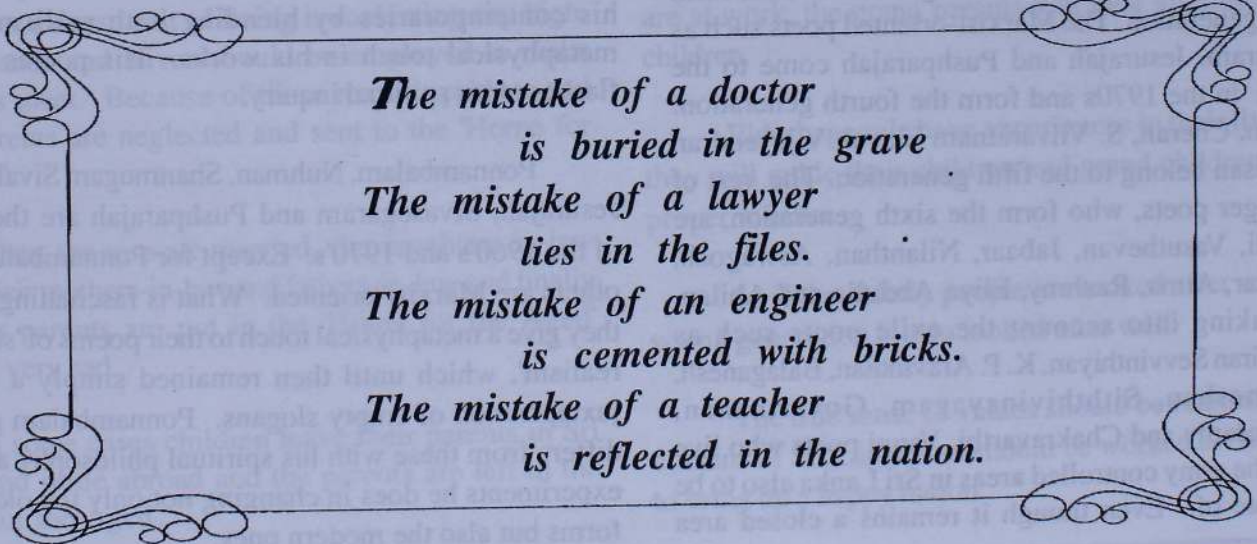
During day time the trees take in carbon dioxide and give out oxygen. Oxygen is essential for animals as well as human beings. Natural forests provide shelter to animal life. Large number of animals and birds survive in forests and also help to preserve the forests. Animal life in the forests also provide meat to humans who engage in hunting. For centuries man, trees, animals, birds and marine life survived together helping each other.

With increasing population of human beings, there are more needs in the form of food, shelter, recreation etc. Man started to destroy forests to bring more land under cultivation and feed himself. He also cut the trees to get timber for house building, furniture and for his

day to day needs. In certain parts of the earth this process is continuing unchecked. The end result will be creation of deserts through over exploitation by man.

Gradually man also realised that he should live and let other forms of life live on the earth for healthy life. The destruction created through cutting of trees in forests has become a major concern to man. Man has therefore started to grow forests. Wherever man lived he understood the need to preserve trees. In many countries there are laws to prevent cutting of trees. There are also laws to punish clearing of forests.

Many Governments took special care to plant trees. We are told to plant two trees, when we cut one. From childhood we are educated to preserve forests and the environment. The need to live in harmony with nature is now clearly understood by man. This new concern of man's own survival is bringing a transformation in his life. The years, decades and centuries to come will say whether man will succeed or fail to survive on this planet.

*The mistake of a doctor
is buried in the grave
The mistake of a lawyer
lies in the files.
The mistake of an engineer
is cemented with bricks.
The mistake of a teacher
is reflected in the nation.*

Advice is seldom welcome, those who need it most like it least.

NEW TRENDS IN SRI LANKAN TAMIL POETRY

By

Donnambalam Manokaran, A/L 2001 (Bio)

The origins of Sri Lankan Tamil poetry can be traced as far back as the Sangam period, which speaks of a Sri Lankan Tamil poet called 'Eelathu Poothanthevanar'. But in the strict sense, modern poetry in Sri Lanka begins only in the 1940's with the emergence of 'marumalarchi' (renaissance) writers such as Mahakavi, A. Kandasamy and Varadar. The two anthologies published in the 1980's, 'Pathinoru Eelaththu Kavignarkal' (Eleven Sri Lankan Poets) and 'Maranathul Valvom' clearly show the trends in modern Sri Lankan Tamil poetry since the time it sprouted in the 1940's up to the early part of the 1980's. But with the dawn of the 1990's, Sri Lankan Tamil poetry begins to show some signs of new development. The younger poets who have been bathed in the bloodstained waters of Eelam War II and III have given an impetus and new dimensions to Tamil poetry.

In order to have a clear view of these trends in Sri Lankan Tamil poetry, we must see these poets as poets belonging to six generations on the basis of the time they started writing. To the first generation belongs Mahakavi, who started writing in the 1940's. Murugaiyan and Neelavanan, who began writing in the early 1950's, belong to the second generation. Mr. Ponnambalam, M. A. Nuhman, Shanmugam Sivalingam and T. Ramalingam, who began writing in the 1960's, form the third generation. The Marxist-oriented poets such as Sivasegaram, Jesurajah and Pushparajah come to the forefront in the 1970s and form the fourth generation. Jeyapalan, Cheran, S. Vilvaratnam Elaval, Vijayendran and Sabesan belong to the fifth generation. The rest of the younger poets, who form the sixth generation, are Solaikkili, Vasuthevan, Jabaar, Nilanthan, Aswagosh, Jeyasankar, Atma, Rashmy, Eliya Abdulla and Ahilan. While taking into account the exile poets such as Natchathiran Sevvinthiyan, K. P. Aravinthan, Balaganesh, S.P. Kaneshan, Siththivinayagam, Govarthanan, A. Kandasamy and Chakravarthi, Vanni poets who live outside the army controlled areas in Sri Lanka also to be taken note of. Even though it remains a closed area

owing to various military operations and bombardment, literary activity is still in progress in the Vanni region. An anthology of poems ('*Kaalam Ezhuthum Varikal*' - The lines that time writes) which was published in the early part of the 1990s speaks of Vanni's valour; and the poets who contribute to this valour are Kasianandan, Puthuvai Rathnathurai, S. Karunakaran, Maithili Arulaiya, Eyalvanan, Major Bharathy, Captain Kasthuri, M. Mylan, S. Umajibran, Elanthiraiyan, Chandra Bose, Suthagar, P. Thayalan, Saththurukkaran, Thuzhi, Akila, Suthamathi and Uthayaledchumy.

Sri Lankan Tamil poetry proper starts only with Mahakavi. Until then it remained a reproduction of what was written in Tamil Nadu. Mahakavi, being a realist of the first order, makes use of the spoken language of the Jaffna person and makes the poetry stand firm on its own soil, cutting off the unwanted link with Tamil Nadu. His great work '*Oru Satharana Manithanin Sarithiram*' (History of an Ordinary Man) will, no doubt, stand the test of time. Murugaiyan and the late Sillaiyoor Selvarajan are also considered major poets of the 1950's. They can be taken as poets who are good at employing satire, sarcasm and parody in their work.

Neelavanan, on the other hand, stands apart from his contemporaries by blending both realism and a metaphysical touch in his works. His poems reflect flashes of his spiritual inquiry.

Ponnambalam, Nuhman, Shanmugam Sivalingam, Jesurajah, Sivasegaram and Pushparajah are the poets of the 1960's and 1970's. Except for Ponnambalam, the others are Marxist-oriented. What is fascinating is that they give a metaphysical touch to their poems of 'socialist realism', which until then remained simply a barren juxtaposition of empty slogans. Ponnambalam greatly differs from these with his spiritual philosophy and the experiments he does in changing not only the old verse forms but also the modern ones.

Power comes from sincere service

- Mahathma

While the older poets remain traditionalists as far as form is concerned, the younger poets are bent on breaking it to free themselves from the shackles of traditional forms. Although Ponnambalam, Shanmugam Sivalingam and T. Ramalingam belong to the older group, it is they who take the initiative to break the old verse forms. Ramalingam's two collections of poems (*Puthumaikkavithaigal and Kanikkai*) can be taken as a break through in this direction.

With the publication of Cheran's '*Erandavathu Sooriya Uthayam*', Jeyapalan's '*Sooriyanodu Pesuthal*', Vilvaratnam's '*Ahankalum Mugangalum*' and Solaikkili's '*Eddavathu Naragam*', the traditionalists who had been dominating Sri Lankan Tamil poetry with their old verse forms were left far behind and the free verse form which had been ridiculed by traditionalists (specially by Murugaiyan) as broken verse, has come to stay as a new force.

The poets of the 1990's belong to the sixth and the present generation who are very articulate and dynamic in the sense that they speak of the experience that are thrust on them. While 'Solaikkili' camouflages these experiences in his poetic allegories, others take these as an inquiry into the self of the Tamil-speaking society as a whole. This results in new poems filled with new kind of "image philosophy".

The philosophy of the late M. Thalayasingham is gaining ground in the Sri Lankan Tamil literary field. Thalayasingham speaks about a new literature and art which are going to destroy all the present art and literary forms and this destruction would eventually lead to every piece of work being seen as art.

RESPECT THE ELDERS

By

S. Prasantha, 11'G' O/L (2002)

In the present world, looking after the elders and respecting the elders, have become a problem for the young generation. In a family, elderly people are the young generation's parents and grand parents. Their needs are neglected by various reasons.

Now a days, cost of living is rocketting sky high, and husbands and wives should be employed to make both ends meet. Because of these reasons parents and grand parents are neglected and sent to the 'Home for the Aged'.

When the sons are married, the daughters-in-law ill treat their mothers-in-law and fathers-in-law and finally the boy's parents are put in the 'Home for the Aged' which is very sad.

In some cases children leave their parents in Sri Lanka and settle abroad and the parents are left in the 'Home for the Aged'.

But actually the house will be full of happiness when the elderly people are at home.

The elderly people will look after their grand children very well; they will tell stories to their grand children, and they will teach valuable things and when the parents are at work, the grand parents will look after the grand children.

Elderly people have experiences in their lives and they will guide their children and grand children in the proper manner.

So if the elderly people are looked after well, the young generation is also looked after well.

The true sense of values should be realised by all citizens of Sri Lanka and should be worked accordingly to bring up a happy nation.

Men are born with two eyes but with one tongue in order that they should see twice as much as they say.

JAWAHARLAL NEHRU

Deivendran Jаланthan,
11'G' (O/L) 2002

Jawaharlal Nehru was born on the 27th of May, 1889 in Allahabad, in a rich family. His father's name was Motilal Nehru, and his mother's name was Swarup Rani. His parents brought him up in a princely manner. When he returned from England after having passed Law, he met Ghandiji. Then his life and mentality changed.

Jawaharlal Nehru fought for the country's freedom under Ghandiji's leadership. The people had great love for him. Though Nehru was the son of a very richman and had his education in England in a princely manner, he suffered many hardships for the sake of his own country. He spent nearly seventeen years in jail. But the strange thing was like Ghandiji he had no bitterness against the British rulers who put him in prison. For instance, when India got freedom and became a Dominion, he named Lord Mount Batten as its first Governor General. The years in jail made him more eager to serve the mother land.

If Ghandiji was the father of the nation, Nehru was the builder of modern India. From 1947 to 1964 he was the Prime Minister. He was a true democrat and believed in freedom for all citizens. He devised river valley projects and constructed dams. He started five year plans for the development of the country. Thanks to these schemes, India has become self-sufficient in respect of food output. The industrial expansion in the country was remarkable. India produces steel, machine tools, cars, railway coaches, locomotives and even aeroplanes. All this progress was due by the great Pandit Jawaharlal Nehru.

INTERNET

Kathiravel Ghandi Sanjeev,
11'G' (O/L) 2002

The internet is a huge computer net work. It stretches right around the world connecting millions of computers to each other. Any two computers connected to the internet, wherever they are, can exchange information. The internet is a fast and efficient way of sending information around the world. This is why it is sometimes called the information superhighway Different computers which make up the internet are owned by different people, who run the internet between them. Nobody owns the internet itself.

The internet was never really planned. It started in 1969, when four defence department computers in the United States were linked together in order to exchange information. Gradually, more computers were added to the net work. At the same time, people started sending each other 'e-mail' as well as research information. In 1984, five super computers in the USA universities were linked so that researchers around the world could use them. This network has grown into the Internet.

The internet consists of many small computer net works linked together. The small net works belong to business establishments, universities, colleges, government departments and many other organizations including companies called internet service providers. Most of the links in the internet are telephone lines and information goes along them between the computers in small chunks called packets. Along with each packet goes the address of the computer to which it is travelling.

With a computer connected to the Internet, you can send electronic messages to other users (e-mail), can hold electronic conversations, transfer computer files, or find information on thousands of different subjects. All sorts of people use the internet. Scientists, business people, researchers, librarians, doctors, lawyers and thousands of computer enthusiasts. The number of people connected to the internet and the amount of information going through it, are increasing at an amazing rate. Some experts think that the internet will gradually change how people work and live. People will work from home, order shopping, visit the library, choose and watch videos all through the net.

A friend to all is a friend to none.

MICROSOFT WINDOWS

By
Sivapalan Selvaruban, 11 'G' (O/L) 2002

Windows, in computer science, means personal computer operating system sold by Microsoft Corporation that allows users to enter commands with a point-and-click device, such as a mouse, instead of a keyboard. An operating system is a set of programs that control the basic functions of a computer. The windows operating system provides users with a Graphical User interface (GUI), which allows them to manipulate small pictures, called icons, on the computer screen to issue commands. Windows is the most widely used operating system in the world. It is an extension of and replacement for Microsoft's Disk Operating System (MS-DOS).

By pointing the cursor at icons and clicking buttons on the mouse, the user can issue commands to the computer to perform an action, such as starting a program, accessing a data file, or copying a data file. Other commands can be reached through dragging-down or click-on menu items.

Windows operating systems

1985	-	Windows	1.0
1987	-	Windows	2.0
1990	-	Windows	3.0
1992	-	Windows	3.1
1992	-	Windows	3.11 for work groups
1995	-	Windows	95
1996	-	Windows	NT 4.0
1997	-	Windows	95 with internet explorer
1998	-	Windows	98
1999	-	Windows	98 Second Edition
2000	-	Windows	2000
2000	-	Windows	me
2001	-	Windows	XP

* * *

There are 10 things for which none has ever been sorry:

- 1. For doing good to all,***
- 2. For speaking evil of none,***
- 3. For hearing before judging,***
- 4. For thinking before speaking,***
- 5. For holding an angry tongue,***
- 6. For being kind to the distressed,***
- 7. For asking pardon for all wrongs,***
- 8. For being patient towards everybody.***
- 9. For closing the ears to a tale bearer.***
- 10. For disbelieving most of the ill reports.***

Tell me and I forget, Teach me and I remember, Involve me and I learn.

50

HUMANITY IS OUR GREATEST WEALTH

Kandasamy Anushan, 11 'F' (O/L) 2001

*Work for self and others should go together
We should not ignore either for both are important
For others it may be a social work or
Intelligent writings by the learned.
Let it continue, even if it involves extra work
For the body, extra strain on the mind
To make a living is essential for preserving your life
Social service and sacrifice is essential
For the development of your heart.
Always work for self and others - Do your part.
Heaven never helps the man who will not act.*

- Sophocles

Is our greatest wealth only money and property? No, they are not our greatest wealth. The greatest wealth which all the rich and poor should have is humanity. But in today's world we are giving priority only for money and property and only a few show humanity to their fellow human beings.

What is humanity? It means the quality of being humane. Humane means showing kindness towards people and animals by making sure that they do not suffer more than is necessary. But do we treat people and animal with humanity?

We should care for our own parents and treat them with respect and humanity. But do all of us care for our own parents as they took care of us?. No, only a few of us show our concern and take care of them. If we are caring for them there is no need to build so many homes for the elders. But, today we can see that homes for the elders are mushrooming all over the world. Particularly when they get old they need care, affection and the company of their kith and kin. They yearn for love and friendship most when they are old and feeble. They want to be reckoned as somebody in the family as well as in the society. So it is our duty to look after our parents when they grow old. We should give them the love and kindness they deserve without sending them to "Home for the Elders" and alienating them from their own family.

They live a vague and meaningless life there. They who sacrificed their wishes and desires to fulfil our needs are abandoned by us and ending up in those homes.

The next fact is the way how we treat the children who are the pillars of our future. We should give priority for the rights of children. Parents should pave way for them to grow as a man who is honest, humane and brave enough to stand up for justice. There are a lot of orphans all over the world due to lack of sensitivity and humanity. We must love, embrace and encourage them. We must make them feel they are wanted, needed and they are important in the society. We must atleast make them feel delighted that they are worthy of a smile and a nod.

The drug traffickers who are inhumane cause intolerable damage to the younger generation. Though they know the adverse effects, they only think of their income with callous disregard for the feelings of others.

The next fact is the way how people preserve the nature. Mother nature loves you as much as how a mother loves you. But do all of us care for the nature as the nature take care of us? Our total disregard made us to face all sorts of disasters which are being caused by the negligence of nature. Man should realize that by destroying nature he is destroying himself. Whatever happens to the environment soon happens to man.

It is our duty to preserve the nature for our future. We have to show humanity not only towards human beings but also towards animals as how Anne Ranasinghe mentioned in her poem "Plead Mercy".

With the dawn of New Year 2002 all Sri Lankans feel that peace and prosperity of our country is within our reach.

If we have unity among ourselves we can achieve anything in this world.

Humanity is our greatest wealth. Let us all value humanity. A string of lamps sheds more light than a single one.

Give me a fish and I will eat today. Teach me to fish and I will eat for a life time.

SWIMMING AND I

Akshayan Rajasingam, 11 'F' O/L (2001)

I was only four when I first saw the pool. I could barely swim a length without getting close to drowning in the only stroke I knew, which was free style. My uncles were great swimmers of their time and my mother went for daily swims at our family club. So it was no surprise that it was her idea all along. I was very young then, and never paid any attention to my coaches. It didn't take long for my mother to figure out that I was not interested in swimming and so it was stopped half way. So I could just about do free style and breast stroke.

It wasn't until I was ten did I return to the pool. Since I was one of the destructive children, my parents hooked me to the pool to get me out of the house and also to keep me out of trouble.

Even then I never bothered to swim. After my mother started doing her usual quota of lengths, I would go to a corner and start playing. I used to get scolded for this. My father always told me that if I wanted anything, I should go for it. By now I was twelve years of age. I went for swimming whenever my mother forced me to. I was also attending Cricket practices, Karate classes and Badminton all at the same time. It was towards the end of 1996 that my whole life took a twisting turn.

The swimming coach I was training under was retiring and was handing the swimming squad to a new, younger coach. At first it didn't mean a thing. On our first meeting he made it clear that he doesn't play around and doesn't like kids who play around either. After the

first few sessions, I knew that he meant business. I wanted to show him that I could achieve something big. I wanted to show off to him and that's how it all began.

I started right at the back of the line and started working my way up. In 1997 I took part in my first swimming meet. It was very disappointing despite the fact that it was only a club meet. It was then that I learnt my first and most important lesson of all from my new coach. He said that it doesn't matter whether I get place or not. All that mattered was my improvement. As long as I improve in my timings, these are nothing to worry about. From that day on, I took swimming seriously. "If improvement is the road to victory, then improve I shall" was my attitude. I slowly dropped out all the other sports and took up swimming as a challenge to head on.

I quickly learnt the other two strokes, Dolphin and Back stroke. And in 1998 I got through Novices by winning all five events. I also swam the two miles sea swim and finished it. I knew that I was on my way to the top and nobody was going to make me turn around.

I moved up the ladder into the top ten swimmers list by 1999, and attended my first International tour in Bangalore and won the most number of medals - four gold and one silver. From that day on I have learnt that Concentration, Dedication and Endurance are essential for swimmers. But little did I know that I had yet to face a bigger obstacle. In the year 2000 I became the under - 16 Age Group Champion and also the Pentathlon

Second thoughts are the best.

50

Champion, winning all the events I took part in. But it was in 2001 that I met my obstacle. My improvement started to slow down. This was expected, but when it came I was filled with pure disbelief. Through out that year I was mentally down and my performance was poor.

It was the 'Sri Lankan Nationals' where I got my break. I needed to have a positive attitude before the meet but I didn't have it. I looked for a solution for this new problem. I asked myself the question, "why do I do competitive swimming?" The answer was that I loved and enjoyed every bit of it. And that was what I did in the 'Nationals'. My performance was superb. I missed the National Championship cup by two points. But nevertheless I was happy with my performance.

I owe my victory to my coach who taught me all that I needed to know, my friends who encouraged me when I was feeling low and my family which gave me that extra push towards victory. Now I am the youngest swimmer in the Sri Lankan Team.

- No. 1 100m and 50m Dolphiner
- No. 2 Medaly Swimmer
- No. 3 Back stroker and free styler in Sri Lanka.

If you ask me the secret of my success that would be my love for this sport. Regardless of what it is, if you can love and be proud of it, you can reach great heights!

*You cannot bring about prosperity by discouraging thrift,
You cannot strengthen the weak by weakening the strong,
You cannot build character and courage by taking
away a man's initiative and independence,
You cannot help men permanently by doing for them
what they could and should do for themselves.*

*Any body can become angry-that is easy;
but to be angry with the right person,
and to the right degree,
and at the right time,
and for the right purpose,
and in the right way - that is not within
everybody's power and is not easy.*

-Aristotle-

Better an open enemy than a false friend.

ST. JOHN CADETS - WHAT DO THEY DO?

By

Gunaratnam Sajeevan

A/L 2003 (Maths)

St. John Ambulance is one of the leading youth organisations in our country. Cadets - 10 to 18 years old volunteers - form a remarkable number in the total membership of St. John Ambulance.

Training

A new Cadet who joins St. John Ambulance must complete the introductory 'Wake up to Action pack'. Cadets undertake extensive training in First Aid and other subjects - aiming for the prestigious Grand Prior Award.

Real life

St. John Ambulance Cadets use their skills whilst dealing with members of the public. Whether it is premier division football or a local theatre, Cadets can be found volunteering their free time. This gives cadets an opportunity to put their First Aid skills into practice whilst being supervised by adults.

Leadership

As well as learning leadership skills in the division, there are residential Cadet Leader courses, which senior Cadets may undertake. Cadets often take a leading role in running their division, under the supervision of adults. Cadets lead groups of young people at major events - such as the London Marathon.

The Grand Prior Award

The Grand Prior Award is the highest award a Cadet may achieve within St. John Ambulance. It marks at least three years of sustained study in twelve proficiency subjects. The Award is presented by the Grand prior, who is delegated by the Queen as Head of the Order of St. John.

To obtain the award, you must hold a current First Aid certificate and complete twelve subjects. You must choose at least one subject from each section.

The future

Many Cadets leave their home division to go to college or university to study a wide range of subjects. Cadets entering higher education are able to join 'LINKS' units, which are St. John Ambulance units at colleges throughout the country. This gives the student an opportunity to remain within the organisation and to develop their valuable skills. If a Cadet does not go to college or university, they can join an adult division of St. John Ambulance where similar training is available.

Better be alone than in bad company.

The Overseas Family

St. John International

You belong to a world-wide Organisation. You will find qualified St. John Ambulance people in the workplace, in schools, in homes and at large public events all around the globe.

"For the service of Mankind" is the universal motto of the order of St. John. Over 200,000 members provide caring services in some forty countries.

Different countries and climates demand particular health measures. St. John Ambulance delivers the appropriate services, as well as first aid, to meet local circumstances. In some countries St. John Ambulance provides the local ambulance services.

International Relations

International relations are developed through County twinning partnerships, training schemes, regional seminars and exchange visits, so that all our members keep in touch. These can, and should, develop into reciprocal relationships with UK Counties and International Branches (Countries) with which they are twinned, based on sharing skills, knowledge and experience. The success of the twinning programmes depends on the enthusiasm and commitment of the two partners. Features of a twinning programme include exchange visits to camps, giving advice and help to training and operations, and the provision of appropriate equipment.

Above all, the aim of a twinning partnership is to increase communications between the International Branches and the UK County. Each twinned County and International Branch has a 'Twinning Co-ordinator' to monitor the development of the partnerships, to promote public awareness and to become a point of contact for liaison between the County and International Branch.

Volunteering.....

Over 200,000 volunteers and staff in 45 national St. John Organisations around the globe

Local People Serving Local Needs - World wide

North America

Canada (Priory)

USA (Priory)

*Northern Ireland

Scotland (Priory)

Wales (Priory)

Uganda

Zambia

Zimbabwe

Little strokes fell great oaks.

Caribbean

- Antigua & Barbuda
- Barbados
- Bermuda
- Grenada
- Guyana
- Jamaica
- Monserrat
- St. Kitts & Nevis
- Saint Lucia
- Trinidad & Tobago

British Isles

- England (Priory)
- Ireland

* - Commandery

Priory

A Priory is a self-governing body of the Order of St. John and although they don't all have operational St. John Ambulance units, there are Priories in Scotland, Wales, Australia, Canada, New Zealand, South Africa and the United States of America.

Mediterranean

- Cyprus
- Gibraltar
- Malta

Africa

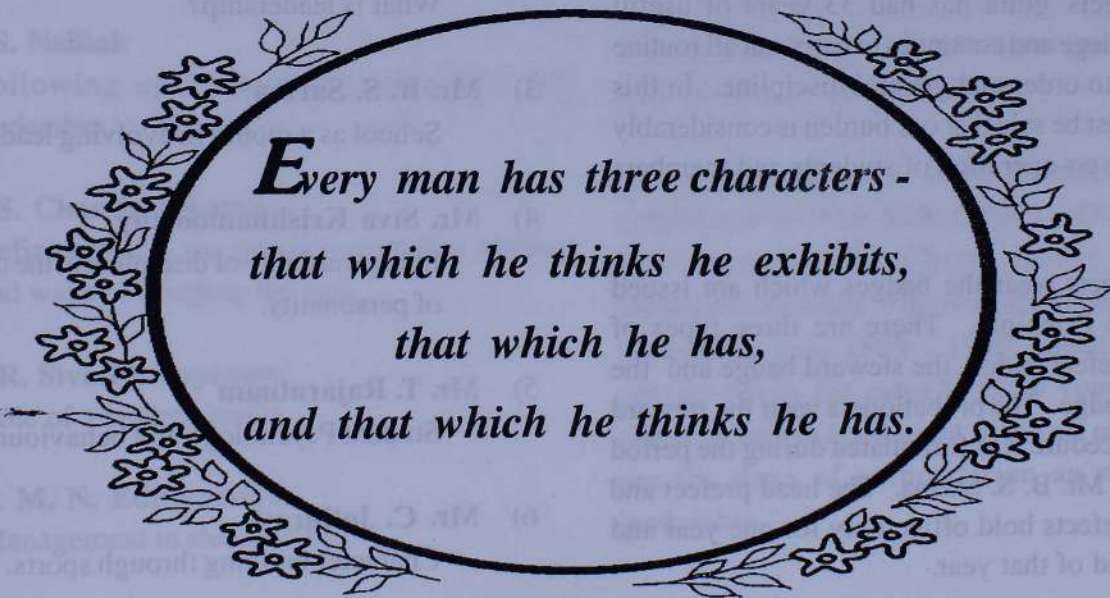
- Ghana
- Kenya
- Malawi
- Mauritius
- Namibia
- Sierra Leone
- South Africa
- Swaziland
- Tanzania

South East Asia

- Hong Kong
- India
- Malaysian Federation
- Pakistan
- Singapore
- Sri Lanka

Australasia

- Australia (Priory)
- Fiji
- New Zealand (Priory)
- Papua New Guinea
- Solomon Islands
- *Western Australia

Man punishes the action, but God the intention.

GOLDEN JUBILEE AND THE PREFECTS' GUILD

Prefects' Union

Hindu college is 50 years "young" with a host of great traditions. The prefect system was initiated in 1969, by our emeritus Principal Mr. P. Nalliah. The prefects' guild proudly celebrates its thirty third (33rd) year in 2002.

Discipline is a prerequisite for learning. Discipline here means self discipline. The self disciplined students are their own masters and they are able to imbibe skills and knowledge.

Prefects of our college have shouldered great responsibilities during their school career, and in return they have received valuable training in planning and implementing any project and executing duties allotted to them. Being exemplary to the fellow students they assisted the teachers, students and the smooth functioning of the college.

Prefects have discharged their selfless duties to the school in assemblies, prayers, playground and various functions inside and outside the school.

The prefects' guild has had 33 years of useful service to the college and continues to carry out all routine work in regard to order and general discipline. In this connection it must be said that our burden is considerably lightened by the co-operation of students and members of the staff.

The prefects wear the badges which are issued to them by the Principal. There are three types of badges. The prefect badge, the steward badge and the junior prefect badge. The probationers wear the steward badge. This procedure was formulated during the period of the Principal Mr. B. S. Sarma. The head prefect and deputy head prefects hold office only for one year and retires at the end of that year.

Children of today are the leaders of tomorrow. Prefects of a school would undoubtedly be among those leaders of tomorrow. The prefects should have courage, compassion, tact, tolerance, impartiality and endurance. They should set an example to the rest of the students and their behaviour and conduct should always remain unblemished.

The prefects' guild of Hindu College organised a nine-day leadership workshop from 3.3.94 - 17.3.94 at our college hall, which was organised by Mr. Siva Krishnamoorthy, our staff adviser. The details of the workshop are appended below :

Speakers

- 1) **Swami Athmaganananthaji**
The influence of spiritualism in leadership qualities.
- 2) **Mrs. Vedanayagam**
What is leadership?
- 3) **Mr. B. S. Sarma**
School as a mould in evolving leadership.
- 4) **Mr. Siva Krishnamoorthy**
Indispensability of discipline in the development of personality.
- 5) **Mr. T. Rajaratnam**
Student Psychology and behaviour problems.
- 6) **Mr. C. Jothiravi**
Character building through sports.

Practice makes a man perfect.

- 7) **Mr. S. Jeevaratnakumar**
Computer Education and the present world.
- 8) **Mr. B. S. Sarma**
Students' valuable contribution to the Nation.
- 9) **Mrs. Pumani Kulasingam**
Role of the family in leadership evolution.
- 10) **Mr. M. Vamadevan**
Planning in student life
- 11) **Mrs. Yogabalasundaram**
Drug abuse and Aids.
- 12) **Mr. K. Neelakandan**
Parental contribution towards leadership evaluation.
- 13) **Mr. A. E. Arumugam**
Character building through extra curricular activities.
- 14) **Mr. T. Sriharan**
Present postal facilities in Sri Lanka.
- 15) **Mr. K. Packiyathan**
Management in student life.
- 16) **Mr. S. Nalliah**
Following up is the pioneering fact for leadership.
- 17) **Mr. S. Chandrasekaran**
Deficiencies in the present education system and ways of bridging the gap.
- 18) **Mr. R. Sivasithamparam**
Role of a student leader
- 19) **Mrs. M. N. Edirisooriya**
Management in student life.

- 20) **Mr. S. Sooriyarachi**
Student discipline
- 21) **Mr. V. Sabanayagam**
Educational guidance for students' leadership.

Since 1994 we have been organising the prefects' day in our school. Mr. K. Ganeshalingam, Mayor Municipal Council Colombo, was our chief guest of the occasion. In his message he said "I had been a school prefect at St. Thomas College Mount lavana myself. I am well aware of the vital role of prefects to liase between students and teachers for the efficient administration of a college." On that occasion our head Prefect S. Pradeep mentioned that the council meets once a week to review and plan its activities, official meeting is conducted once a month where our Principal & Teacher- in- charge listen to the opinions and problems voiced by the prefects and give their valuable advice and guidance for carrying out our duties effectively and efficiently."

Our second prefects' day was held on 18th of December '96 at Saraswathy Hall. Our Chief Guest Mr. N. Selvakumaran, senior lecturer Law faculty, University of Colombo, in his message said "I trust that this day provides them another opportunity to dedicate themselves to discharge their duties and responsibilities to the atmost satisfaction of all concerned without fear or favour."

After the year 1996, the Prefects' Day was celebrated on 31st March 2001. On that occasion, our Honourable Chief Guest Dr. Indrajit Balasubramaniam, who was our former head prefect during the year 1989 - 1990, mentioned, "Being a prefect opens the gates to show your inborn talents and help you to learn more of the art of leading. Gone are the days of authoritarian as well as passive leadership."

The greatest test of courage on earth
is to bear defeat without losing heart.

Every Institution has its own institutional culture, which is maintained and developed by our dedicated head prefects. The names of Prefects since 1969 are listed below :

1969 - 1975 - K. Sribalan
 1976 - 1979 - T. S. Mithiran
 1979 - 1981 - A. Sugumaran
 1981 - 1982 - A. Mayuran
 1982 - 1983 - S. Selventhiran
 1983 - 1984 - M. Suthagaran
 1984 - 1985 - G. Agilan
 1985 - 1986 - K. Logenthran
 1986 - 1987 - S. Janagan
 1987 - 1988 - N. Vasuthevan
 1988 - 1989 - S. A. Kulasingham
 1989 - 1990 - B. Indrajith

1990 - 1991 - M. Sabeshan
 1991 - 1992 - K. Ramesh
 1992 - 1993 - K. Thamilalagan
 1993 - 1994 - S. Pratheep
 1994 - 1995 - G. Harishanth
 1995 - 1996 - S. Ananthan
 1997 - 1998 - J. Amithapkumar
 1998 - 1999 - M. Gajamohan
 1999 - 2000 - N. Balamurali
 2000 - 2001 - R. T. Uthayashankar
 2001 - 2002 - V. Vasanthan

Through our alma mater, we also maintain the institutional culture of our school. We have to make our College Flag fly high. On behalf of the students we will endeavour forever.

* * *

*If I can stop one heart from breaking
 I shall not live in vain
 If I can ease one life-the aching
 Or cool the pain,
 Or help one fainting Robin
 Onto his nest again
 I shall not live in vain.*

-Emily Dickinson-

**Watch your Words
 Watch your Actions
 Watch your Thoughts
 Watch your Character
 Watch your Heart.**

-Sri Sathya Sai Baba-

Prevention is better than cure.

FRESH TINGLES

A fresh breeze sweeps across the grass

Thunder roars across the sky

A bell tingles in the wind

A high tone smoothes the mind

Every thing is still, but

There's joy in the air!

Figures draped in sarees

Rush through the corridors,

To console tiny minds which,

Grieve for a mother's comfort

Drizzles fill the earth

And Knowledge fills the mind

Enthusiasm fills the air

With, a supple little word "Miss"

Tingles fill the wind every four-ten minutes

Every thing is smooth, except for

An interruption in the middle.

Tingles fill the wind

For the last time of the day.

The high tone once again, smoothes the mind

Every thing is still but, there's sadness in the air

For, the beautiful day is ended

For the kings of tomorrow!

Thanaraj Sudharshan

A/L 2000 (Bio)

THE ITINERARY

**It is dark and very quiet
The thunder above our head is over.
Thunder, made by machines,
Thunder without lightening which, takes lives!
My brother's head comes out of the burrow
And replies heartbroken, "It's one with the ground."**

And so our itinerary begins

Without a destination.

A journey to escape,

Irremediable torture

From, those who think

It to be irenic!

Everything is left behind

For there's nothing to be taken.

Mother, brother and myself

And the memories of our father,

Whose fate is yet unknown

Depart on a journey with uncertainty.

We take a path with no paths

A path which has splinters as its undergrowth.

The countryside air,

Which was once filled with tranquility

Is now filled with morbidity

And every step we take;

Lies in the mercy of the earth,

For it is now rich in Johnnies!

A cry of horror splits the air!

I'm blinded by my brother's hand

The mothers' cry terrifies the mind;

The protectors with the devil's heart,

Have once again made a human toy!

Our journey is partially over,

As we come to the capital city!

Now we prepare for the next part

Which fortunately has a destination!

I look down through the oval window

As we depart to our final destination!

The motherland which chased its children

Lies beneath, still beautiful.

But, I swear I'll never come back!

For the face of freedom is much more beautiful!

A man should study ever to keep cool. He makes his inferiors his superiors by heat.

Alfred Nobel - The man behind the Prizes

Balakrishnar - Sivaprakash

11 'F' O/L (2001)

Alfred Nobel was born in 1833 in Stockholm, Sweden. His family was descended from Olof Rudbeck, the best-known technical genius of Sweden's 17th Century era.

At the age of nine, he moved with his family to Russia where he and his brothers were given first class education in the humanities and natural sciences by private teachers.

Nobel invented dynamite in 1866 and later built up companies and laboratories in more than twenty countries all over the world. A holder of more than 350 patents, he also wrote poetry and drama and even seriously considered becoming a writer.

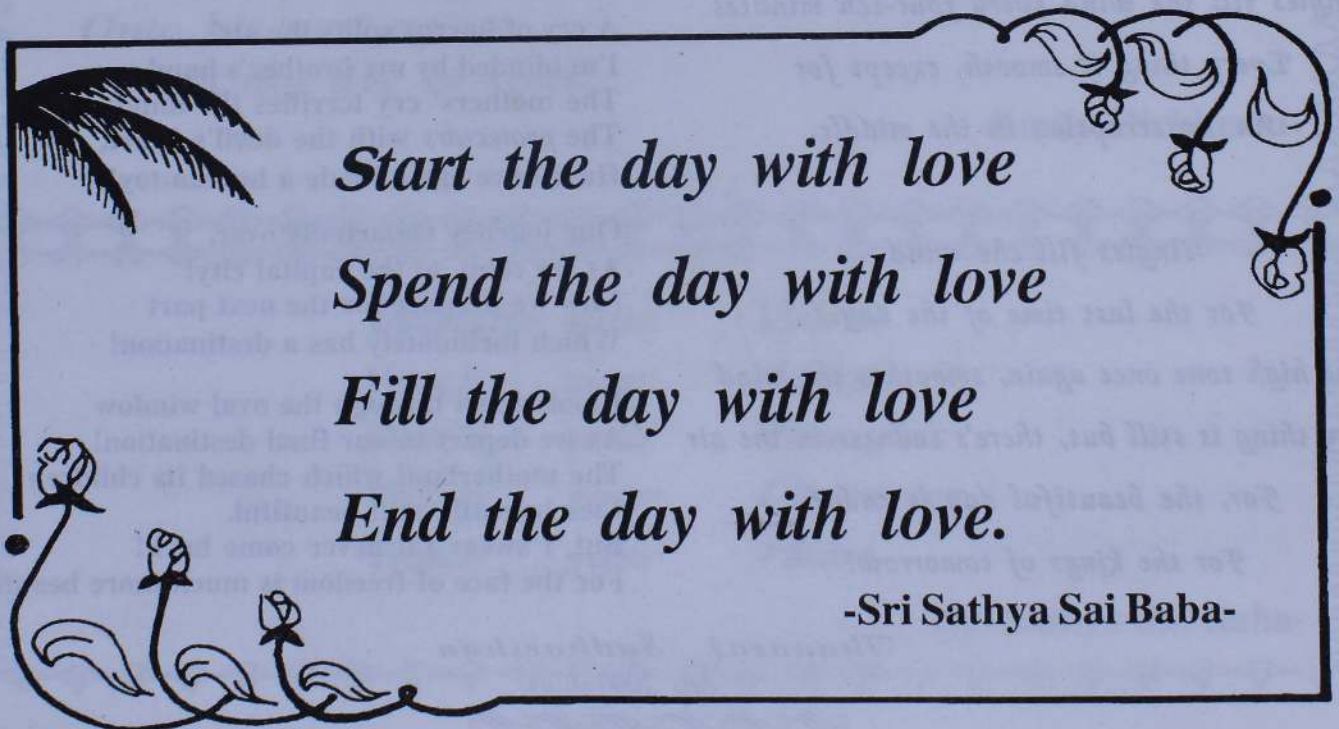
Nobel left behind his private library of over 1500 volumes, mostly fiction in the original language and works

by the great writers of the 19th century, theologians, historians and scientists alike.

The idea of giving away his fortune was no passing fancy for Nobel. Efforts to promote peace were close to his heart and he derived pleasure from literature, while science built the foundation for his own activities as a technological researcher and inventor.

On November 27, 1895, Nobel signed his final will and testament at the Swedish - Norwegian Club in Paris. He died of a heart attack in his home in San Remo, Italy on 10th of December, 1896.

Nobel Prizes are given for Peace, Literature, Chemistry, Economic Sciences, Physics and Physiology or Medicine.

Pardoning the bad is injuring the good.

HINDU COLLEGE, COLOMBO

A TEMPLE OF LEARNING

Gift from generation to generation

by **Kandiah Neelakandan**

Secretary

Hindu Educational Society and
Hindu College (Colombo) Development Trust
(Former Secretary of the School Development Society
and
the School Development Board

“திருவாக்கும் செய்கருமங் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காத்தலால் கூப்புவர் தம் கை”

I commence this article with praying to Shri Viththaga Vinayagar for His Blessings

Shri Kapila Thevar has in this recital said that our words and acts will be successful if we pray to Lord Vinayagar who always protects us. (This is the essence of this song). Let us also pray to Lord Shri Viththaga Vinayagar to continue to guide Hindu College, Colombo.

In 1991, I had the privilege of submitting a report on the history of Hindu College Colombo to the 40th Anniversary Magazine in my capacity as the then Secretary of the School Development Society ("SDS"). On the occasion of the Golden Jubilee I consider it to be an honour to trace the history of the school for the last 50 years - that too in a privileged position of the Secretary of the Hindu Educational Society which founded the school and also as the Secretary of Hindu College (Colombo) Development Trust. I had access to copies of the records of the SDS during my Secretaryship and also to the records of the Founder Society. I was also able to speak to some of the old members of the SDS and gather some information. I have endeavoured to be factually correct and refrained from covering areas on which I could not verify the correctness. At the same time I have, as far as possible, touched on the role played by the Founder Society, the SDS, the SDB and the Hindu College (Colombo) Development Trust.

Gift out of a challenge accepted with fortitude

Twenty four leaders of the Hindu Community in Colombo formed themselves into a society under the name "Hindu Educational Society" with a view to take meaningful steps to facilitate the Hindu Students in the city having their education in their own religious and cultural background. That significant assembly of those great men of vision and foresight was held in Colombo on the 5th February 1951 under the chairmanship of Hon. Justice Chellappah Nagalingam K.C. who later became the head of the Judiciary of this Country but being a Hindu Tamil had to be contented only with an acting appointment as the Chief Justice.

Having recorded the noteworthy contribution of the Founders of the Society, one of them had said:

Never judge a man by what he says;
try and find out why he said it.

"What bigger gift can one generation pass to another than a school - a temple of learning?.....It was a gift that did not come easily. It was a gift that arose out of a challenge - a challenge that faced the Tamils in Colombo and the Hindu community in particular, when numerous children and parents knocked at the gates of many a school in Colombo and were turned away. They had to face a question "We have no room for children of other denominations. Why don't you people have your own school?" This attitude was expressed quite openly. One could not possibly blame them. It was anyway a big challenge. As one who has been associated with the activities of the Hindu Educational Society from its inception I am glad to record that the Tamil Hindu Community in Colombo accepted the challenge with fortitude."

Birth of the School

On the 12th February 1951 the Hindu Educational Society ("HES") gave birth to this school under the name "PILLAYAR PADASALAI" at Sri Kathiresan Kovil 'Madam' only with 48 children. I quote below the first entry made by Hon. C. Nagalingam in the Log Book on 12th February 1951:-

Milestones of Progress

First entry in the Log Book

*After Puja at the Sri K. V. V. Temple
Bambalapuzha, Pillayar Padasalai was
inaugurated this morning at 9.50 am in
the presence of a large number of parents
& members of the Hindu Educational
Society by the admission of pupils
to the various classes number 48.
C. Nagalingam
12 Feb.*

Leaders

The following 24 Hindu Leaders founded the Hindu Educational Society:-

1. Hon. Justice **C. Nagalingam**, K.C. (Senior Judge of the Supreme Court)
2. Representative of Trustees of the **Sammanakkoddar Pillaiyar Temple**
3. Mr. **K. Alvapillai**, O.B.E., B.A. (Lond.), C.C.S. (Civil Servant)
4. Dr. **A. Kandiah**, A.R.C.S., D.I.C., Ph.D., D.Sc. (Lond.), A.I.C.
5. Mr. **M.M. Kulasekaram**, B.Sc. (Lond.) (Retired Vice Principal, Royal College)
6. Dr. **V. Nadarajah**, L.R.C.P. & S. (Edin.), L.R.F.P. & S. (Glas.)
7. Mr. **C. K. Ratnam**,
8. Mr. **S. Sellamuttu**, OBE, (Mayor of Colombo)
9. Hon. Sir **Kanthiah Vaithianathan**, Kt. C.B.E., C.C.S., B.Sc.(Lond) (Civil Servant)
10. Mr. **K.T. Chittampalam**, Proctor S.C. & N.P.
11. Mr. **M.S. Kandiah**.

The Future of civilization is, to a great extent, being written in the classrooms of the world.

12. Mr. **S. Mahadevan**, (Director, Sterling Products Ltd. - later Maharajah Organisation)
13. Senator **Peri Sundaram**, M.A., LL.B. (Cantab), Bar-at-Law and Advocate
14. Mr. **Sankar Iyer Mahadevan**,
15. Mr. **K.C. Thangarajah**, (later Chairman Paper Mills Corporation and Eelanadu)
16. Mr. **R.A. Nadesan**, (once Chairman, Express Newspapers Ltd.)
17. Mr. **S. Somasunderam**, O.B.E., J.P. (Proctor & N.P., later President of the Ceylon Law Society, and also later held the office of the President of HES and also of All Ceylon Hindu Congress)
18. Senator **S. Nadesan**, Advocate
19. Mr. **M. Kanagasabay**, M.INST.T
20. Mr. **V.A. Kandiah**, B.Sc. (London), Advocate (later M.P., for Kayts)
21. Mr. **A. Subramaniam**, (Director, Mascons Limited)
22. Mr. **A. Ragunather**, B.Sc., (Eng.) A.M.I.E.F.
23. Mr. **K. Satchithananda**, B.Sc.(Lond.), A.C.A. - Chartered Accountant
24. Mr. **M. Vairamuttu**

Hon. C. Nagalingam was elected the first President of the HES. Hon. Sir Kanthiah Vaithianathan and Senator Peri Sunderam were elected Vice-Presidents. Mr. S. Mahadevan was the first Secretary and Mr. K. Satchithananda the first Treasurer. Messrs S. Somasunderam, M.M. Kulasegaram and A. Ragunather were the other members of the first Board of Governors. Mr. R.M. Palaniappa Chettiar, Mr. A.N.R.M. Ramasamy Chettiyar, Mr. KR. KN.AR.KN. Ramanathar and Mr. S.K. Vaiyapuri were the first representatives of the Trustees of Sri Kathiresan Temple to attend the first meeting of the HES. Messrs. M.S. Kandiah and Mr. A. Ragunathar were responsible for making the preliminary arrangements.

Initial Task

Those 24 founders' initial task was to find money to launch the school project and their target was to collect Rupees Ten Lakhs. A pamphlet was issued - 10,000 copies in English and 5,000 copies in Tamil - and they said in their appeal issued on the 20th February 1951 as follows:-

"We have thought it proper to call upon ourselves - 24 founder members of the Hindu Educational Society - to make the initial sacrifice in this great cause. We felt that we would not be justified in appealing to the public for contributions without first providing tangible proof of our own earnestness to make this big venture a success. Some of the 24 members cannot contribute much, but still we have put up one lakh of rupees, the money required immediately for the establishment of the Primary School."

Later, Justice C. Nagalingam had this to say on the initial efforts of his colleagues:-

"And so it was that the beginning of the year 1951 saw the formation of the Hindu Educational Society for the sole purpose of establishing a Hindu School, not in a spirit of competition or rivalry with any other institution but to supplement the task of these institutions and to take the overflow from them with which they were unable to cope.

"Through the indefatigable efforts of Mr. Proctor Somasunderam, Senator Advocate S. Nadesan and Mr. Advocate V.A. Kandiah, the Society was able almost immediately to secure an acre of valuable land in the heart of Colombo situated at Bambalapitiya. That land was placed at the disposal of the Society as a result of the magnificent generosity of Mr. Annamalai Mudaliyar, the Managing Director of the Madras Palayakat Co. and his co-directors, who are the trustees of the Shree Kathiravelautha Swamy Temple at First Cross Street and of the Manicka Pillaiyar Temple at Bambalapitiya."

It isn't necessary to blow out the other person's light
to let your own shine.

50

It is on this leased land the Lorenz Road front portion of the school and Saraswathie Hall now stand. The portion of the land on which the Saraswathie Hall stands was separated by HES before the school was taken over by the Government in 1962, but the College has been given free use of the Hall whenever it required.

In the month of March 1951 the Pillaiyar Padasalai was shifted to the present premises. Mr. K. Pathmanathan was the first Principal of the school. Mr. T. Sathasivam functioned as the Head Master of the Primary School.

Heritage left behind to be safeguarded

Writing to the Silver Jubilee Souvenir of this school in 1976 Mr. K.C. Thangarajah then Hony. Secretary of the Hindu Educational Society said:-

"Planning for the future certainly calls for introspection; deep thinking, sound and sober judgement and far-sightedness. One cannot of course chart a new course for an institution that has a solid achievement of 25 years behind it and the interest of future generations ahead, without relating to the life of the Community that it serves and the life of the nation as a whole. In the case of an individual it may be possible to pull out roots and look for better soil elsewhere. But in the case of institutions such as this, representing as it does the trust placed on us by the founders, many of whom are no more with us, our responsibility is greater, men such as Mr. Justice C. Nagalingam, Mr. S. Mahadevan, Sir Kanthiah Vaithianathan, Dr. A. Kandiah, Mr. M.M. Kulasegaram, Mr. K.T. Chittampalam, Senator Peri Sundaram, Mr. A. Subramaniam, Mr. A.Ragunather, Mr. V.A. Kandiah. Their memory is sacred to us, and whatever heritage they left behind, has to be safeguarded."

Upper classes shifted to Ratmalana

The parents and well wishers of the school envisaging a well planned institution and desirous of ensuring an integrated development of the physique and mind of its students decided to acquire land at Ratmalana for expansion. The land was acquired and foundation stone for the new building was laid by Sir John Kotelawala, (Prime Minister) on the 2nd May 1953. Owing to the interest taken and support given by our community led by the HES the majestic buildings which stand there now took shape. Before the completion of the buildings, the post primary students from Bambalapitiya were shifted to Ratmalana in 1955. In the same year Parents-Teachers Association was also formed.

During the course of time Bambalapitiya school began to function as primary school and the school with upper classes at Ratmalana as Colombo Hindu College as a post primary school. One Principal served as the head of both the institutions.

Management of both schools

The history of the growth of Hindu College Colombo at Bambalapitiya will be incomplete if we fail to honour the services done by the heads of our school at the initial stages. It was Mr. K. Pathmanathan, the first Principal, who took a keen interest in the development of the school and paved the way for its smooth growth till 1957. (Mr. T. Sathasivam was the headmaster of the Primary section). His service was continued by Mr. N. Satyendra (Barrister) who functioned as Principal in an honorary capacity in 1958. Following him Mr. T. Subramaniam (1959-62) and Mr. S. Ambalavanar (1963-67) served as Principals.

In 1953 the Senior School Certificate classes commenced in this school.

Drop the subject when you cannot agree; there is no need to be bitter because you know you are right.

In 1954 the Hindu Educational Society raised funds to build an auditorium for the benefit of the school and also of the Hindu community. DKS Brothers were invited from India to perform a drama as a fund raising programme. Rs. 83,000.00 was thus raised. Although we may now wonder whether it is worth talking about such a sum that would have been a substantial sum those days. With those funds Saraswathie Hall was built by the HES on a part of the land given on a long lease by the Trustee of Shri Sammangodar Manicka Vinayagar Temple. The Lorenz Road front portion of this school premises was the balance portion leased to the HES by the said Trustee.

As mentioned earlier Colombo Hindu College at Ratmalana was constructed in the years 1953 to 1955. To build that, some of the founders had given their personal guarantees and mortgages. In fact they first purchased a large estate and blocked them into lots. Having sold some of the lots they took away the burden of the costs of the land. It shows what a sacrifice they were making for their dream to come true and at the same time they used their business acumen for a social benefit. As stated earlier, the upper classes at Bambalapitiya were transferred to Ratmalana in 1955.

In 1958 the school had severe set backs. One was the demise of Hon. Justice C. Nagalingam who was the Manager of the school (in the previous year one of the founders and ardent supporters of the school, the philanthropist Mr. S. Mahadevan had passed away), the other being the communal riots in that year (1958).

Sivamani Sir Kanthiah Vaithianathan became the Manager of the school in 1959. In 1962 the school was vested in the Government.

New shape and life

It was during the period of service of Mr. S. Ambalavanar, the idea of making this school to serve the needs of Hindus on a par with the Colombo Hindu College at Ratmalana took shape. In 1967 under the stewardship of Mr. P. Nalliah, the then Principal, Grade 6 was started and the school was raised to the status of a Junior school. The two institutions which were functioning as one body, began to function as two separate entities from that date.

Mr. P. Nalliah gave a new shape and life for the school. First ever sports meet was held on 31 March 1968. First ever prize giving was held on 28th March 1969 with Hon. Prime Minister Dudley Senanayake as the Chief Guest.

After the retirement of Mr. P. Nalliah in 1970, Mr. T. Sangaralingam took over the Principalship of the school from February 1971. In the N.C.G.E. Examination held for the first time in 1975, 76 out of 97 students from the school qualified to follow H.,N.C.E. classes. This was considered a great achievement. Consequent to this, the school was given the privilege of starting the H.N.C.E. Classes [equivalent to the present GCE (A/L)] from 3rd April 1976.

In July 1972 Dr. P. Udalagama, Secretary of the Ministry of Education, participating as the Chief Guest at the Prize Giving said -

"Hindu College has been an example not only for the schools in Colombo but also for the other schools in this country. It is not only the Principal and the staff of the school but Parents Association takes keen interest in developing this school - it is really a pleasant surprise."

In 1975 the colour of the school flag was changed to amber and gold.

Dream of Dreamers

These are the words of wisdom expressed in the Administration Report written in 1954 by the late Mr. S. Mahadevan (then Secretary):-

Pardon all men, but never thyself.

"Though we have done a great deal so far with very limited resources the task ahead is of a colossal nature. Much more determination and courage on the part of the Hindu Public is needed for the fulfillment of the task and the Board of Governors is not without hope that the philanthropists will yet arise in our midst to give concrete form and shape to what has been characterised as the "Dream of Dreamers".

This College has played a significant and unique role in the life of our community in Colombo. Whether it is a glorious moment or time of crisis it was the place for our people to turn to. It had given shelter to those who flocked to it during periods of troubles and given accommodation for students to those who were displaced from their areas. By this ancillary role this temple of learning has been a haven for us in the Metropolis.

Although the Founder Society thought it prudent not to resist the vesting of this school in the Government in 1962, the Parent-Teachers Association and the School Development Society of which some members have been those of the Founder Society continued to develop this college.

While this school served as a centre in many respects for our community even after it became a government school, our community also reciprocated by nurturing the school. Thus it remained our school for all of us. Parents, well wishers, old boys and teachers made their contributions through the School Development Society and otherwise.

Achievements of SDS

To summarise some of the achievements of the School Development Society ("SDS") and its predecessor, the Parents-Teachers Association ("PTA") I might highlight the following:-

- (a) Construction of the first three-storeyed blocks of class rooms in 1966-67 (for which Mr. T. Neethirajah laid the foundation on 3rd March 1966); of the second three-storeyed block in 1971-73 (foundation was laid by Hon. Minister of Posts C. Kumarasuriyar on 6th September, 1971 and opened by Hon. Minister of Education, Badiuddin Mahmood on 14th September, 1975); of the third three storeyed block in 1974-76; of the fourth three-storeyed block in 1978-79 and the fifth block - Administration Block in 1971-81 and the Assembly Hall in 1979-83.
- (b) Construction of the School Pavilion in 1987 (which was declared opened by Hon. C. Rajadurai, Minister of Hindu Religions Affairs) who had also allocated funds for this project;
- (c) Construction of Sri Viththaga Vinayager Temple in 1987 and its consecration on 1st February, 1988;;
- (d) Construction of Pulendran Building in 1991 (funds for the ground floor of this block were allocated by Hon. Mrs. R.M. Pulendran, then State Minister for Education, from the decentralised budget for the Vavuniya District with the special permission of H.E. the President and the 1st and 2nd floors have been constructed by the SDS with the help of parents and well wishers);
- (e) Levelling of Playground in 1991-92 for which Hon. Mavai Senathirajah, M.P. allocated Rs. 1-1/2 lakhs from his decentralised budget and Mr. M. Thavayogarajah also donated generously;
- (f) Initiating the formation of a Sister School for Hindu Girls - Ramanathan Hindu Ladies College on the 14th November, 1980 for which the then Minister of Education, Hon. Nissanka Wijeyaratne and Mr. D. M. Swaminathan were mainly instrumental
- (g) Formation of the Old Boys' Association on the 28th September, 1986;
- (h) Formation of a Co-operative Society in 1991 (largely due to the efforts of Mr. V. Kandasamy)
- (i) Re-establishment of the Dental Clinic on 8th November, 1989 with the assistance of Humadica of Germany (due to the efforts made by our Vice-President Dr. K. Velayuthapillai).

Rather go to bed supperless than rise in debt.

The trend set by the forerunners in the PTA and SDS put their successors on the correct track and we owe a duty to remember those great sincere and devoted leaders of our Society. To mention a few names the late Mr. K. Visvalingam in whose memory the SDS has created a scholarship to perpetuate his memory in recognition of his dedicated services to the development of this school.

Silver Jubilee

Silver Jubilee was celebrated in 1976. The climax of the celebrations was the opening of the Silver Jubilee Block by the Hon. Prime Minister, Mrs. Sirimavo Bandaranaike, M.P. (with her Minister of Education, Hon. Badiuddin Mahmud also associating) on the 31st May 1976. Hon. Bernard Soysa, M.P. who represented the area in the Parliament for several years said this of the school:- "Here is a school that has grown to adult life despite major surgery suffered in infancy".

In 1976 when the Silver Jubilee of the school was celebrated the school had 1200 students on its roll and five blocks of buildings which were all put up through the tireless and determined and dedicated efforts of the Parent-Teachers' Association as acknowledged by the then Principal Mr. T. Sangaralingam.

The 25th Anniversary Souvenir of the School recorded the work done by the PTA as follows:-

"The growth of the Colombo Hindu Junior School has been phenomenal. The steady increase in the student population demanded a rapid expansion of the buildings. This School which was started in 1951 with just 48 students and accommodated in a semi-permanent structure has on its roll today 1200 students accommodated in five blocks of buildings valued at over 6 lakhs of rupees.

"These buildings offer a classic example of the parents, teachers and students in the development of a school. It is indeed a matter for pride that all the buildings came up through the tireless, determined and dedicated efforts of the PTA.

"In a period of less than ten years the PTA has put up three 3-storeyed buildings. The first building was put up in 1967-68 at a cost of Rs. 122,000/-. The second was in 1971 at a cost of Rs. 148,000/-. And the third in 1974-75, which was declared open on the 31st of May 1976 by Honourable the Prime Minister, had cost the PTA a sum of Rs. 172,000/-.

"Raising of funds for the first two blocks was a comparatively easy task. More than two thirds of the funds were contributed by our benefactors and well wishers and the balance came through the efforts of the parents, teachers and students. Funds for the third block posed a big problem as our benefactors openly declared their inability to contribute liberally due to their finances.

"The collection drive commenced in early 1973. The task looked impossible. The PTA was put to the test. The PTA realised that the time had come when the school could only be developed by the small sacrifices of the parents. Almost all the parents, teachers and students joined the raising of funds. It had been trying but a pleasant in experience. Every possible avenue was explored to collect funds. The carnival conducted in 1973 brought in Rs. 15,710/-, the Benefit show in 1974 gave us Rs. 5,000/-, the Prize Competition in 1975 left us with a net profit of Rs. 26,654/-. The Parents by way of special donations and monthly contributions gave Rs. 45,274/-, and our children collected Rs. 24,338/- through the Collection Cards, an allocation was made from Facilities Fees, and our benefactors' contributions amounted to Rs. 16,853/-

Never put off till tomorrow what can be done today.

50

"The foundation for the Block was laid by Mr. T. Sangaralingam, the Principal, on behalf of the PTA on the 6th of February 1974; the first storey was completed in April 1974, the second storey was completed in December 1974 and the third in December, 1975.

"We now look back with pride and satisfaction at what has been achieved.

"The experience gained has given us the strength to face the future with confidence. We look forward to further sacrifices by our parents.

"This brief note will be incomplete without special mention being made of Mr. K.S. Mahesan who has been our Hony. Secretary till 30th April 1976. He is a man of action. Very rarely he spoke and when he did speak he spoke with a purpose. In the construction of this building he has been our engineer, supervisor, purchasing officer, funds collector and economy officer. Calm, confident, dignified and resourceful but self effacing. Mr. Mahesan went about whatever task he undertook with a sense of dedication. With building costs soaring from day to day, Mr. Mahesan keeping down the total costs of the building at a modest figure of Rs. 172,000/- speaks for itself. Though Mr. Mahesan is no longer a parent he has made available his services to us. The parents owe him a deep debt of gratitude."

The same Mr. Mahesan continued as one of the Vice-Presidents of the SDS for several years and he directed the work of our Building Committee and most of the blocks remind us of his services. I had the privilege of associating with Mr. Mahesan when I was the secretary of the SDS from 1988 to 1995 (with a break for a few months after the first 3 years) and also as the Secretary of the SDB. He was really a task master. It was not only that he worked sincerely and hard, he got us also to work with dedication. He insisted on honesty being given the first place even at the expense of displeasing any friend. He was a typical example of our predecessors. We would have met at his residence on a number of days and his advice and courage were really towers of strength for us.

Setback caused by the 1983 communal riots

The 1983 communal riots caused a temporary set-back to this school. However, due to the courage exhibited in action by the then Principal, Mr. T. Sankaralingam with the able assistance of his deputy Mr. S. Patkunam, whose efficiency was at par excellence in the time of crisis helped a number of refugees who took shelter in the school. Dr. K. Velauthapillai and Mr. A. Visvalingam who were two lieutenants of the SDS are the two names still remembered by those who suffered in the time of crisis. Arrangements were made to conduct classes temporarily at R.C.T.M. School at Bambalapitya for about 400 students who remained in Colombo with 27 teachers who were available. Classes up to 8th standard were held at that school. Arrangements were made to have other classes at Isipathana Maha Vidyalaya. Mr. Patkunam worked tirelessly to make those temporary arrangements.

In January 1984 the school restarted to work as normal but with about 300 which number arose to 1000 in a few months and it was the next year 1985 when I began my association with this school as my eldest son had just been admitted.

In June 1985 Mr. T. Sangaralingam who was very disappointed with and disgusted by the consequences of the unfortunate communal riots of 1983 went abroad on leave and thereafter retired after serving the school as its principal for several years. Mr. T. Sangaralingam is always commended for his services in developing this school. Although he is in retirement for several years he continues to take keen interest in assisting the school. Being in London he acts as catalyst

Every man is the architect of his own future.

in encouraging old boys overseas to help the school. Furthermore, the late Dr. K. Velauthapillai always recalled the significant contributions made by him as a leader of the Tamil community in the City of Colombo. Mr. S. Patkunam who was the Deputy Principal acted as the Principal till the end of that year. Humble and simple, "Patkunam Master" declined the offer of being made the principal and led a team of the SDS office-bearers which requested the Government to appoint Mr. D. R. Rajalingam as the Principal of the school. The Principals who had Mr. Patkunam as their deputy were fortunate to have a lieutenant, full of energy and sincerity. Patkunam Master had an art of getting the others also to dedicate themselves to the development of the school. I vividly remember the numerous mornings when he used to wait at the school gate when I arrive there with my eldest son. His smiles meant that I had to do something urgent - not for him, but for Hindu College that day. No one could escape from his arms of service. The SDS established a scholarship to perpetuate the memory of Mr. Patkunam.

Mr. D.R. Rajalingam was appointed the Principal of the school from 15th January 1986.

Vadamaradchy Operations' consequences

Vadamaradchy Operations (Military Action) in the Northern Jaffna in 1987 resulted in a number of families moving from Jaffna to Colombo. I remember that I had a frantic call from our dear Patkunam Master late in the night "What are you all doing? People have come from Jaffna. They are struggling in Colombo. When our people arrived in Jaffna from Colombo in ships in 1983 Jaffna people and schools gave shelter." I was not the only recipient of that message. Mr. Patkunam had already spoken to people like Mr. V. Balasubramaniam President of All Ceylon Hindu Congress, Dr. K. Velauthapillai and Mr. D.M. Swaminathan. Next day morning all of us met at Saraswathie Hall for formation of the Hindu Citizens' Committee with Hon. Justice V. Manickavasagar (then President of Hindu Educational Society) as the Chairman and Mr. D.M. Swaminathan along with me being elected Joint Secretaries of the Hindu Citizens' Committee. That initial move of Mr. Patkunam from Hindu College took us to meet His Excellency President J. R. Jayewardene and His Excellency the High Commissioner for India, J.N. Dixit on problems faced by Tamils and Hon. Ranil Wickremasinghe, then the Minister of Education, who is now the Prime Minister on problems of displaced students and teachers. Hon. Ranil Wickremasinghe readily responded and made order to admit displaced students in Colombo schools and to place displaced teachers also in those schools. Hindu College Colombo turned to be a 'mini Ministry of Education' and 'thondars' like Dr. Velauthapillai. Mr. Patkunam and myself were "Education Officers" giving appointments to teachers and allocating schools for students. Of course, we had the official Education Officers to sign the papers. I know that a good number of those displaced teachers are still in this school. Thus this college continued to play a leading role not merely as a school but a leading institution of the society. Thus it went beyond the dream of the Dreamers.

Mr. Rajalingam was transferred to the Examination Department on the 31st August 1990. Mrs. V. Sundaramoorthy who was then the Vice-Principal acted as the Principal till 21st October 1990. Thereafter, Mr. S. Sri Rajasingham served as the principal for a short period from 22nd October 1990 to 30th June 1991.

Mr. B.S. Sarma was appointed the Principal of this school from 1st July 1991 pursuant to a request made by the School Development Society to Hon. Mrs. R.M. Pulendran, Minister of State for Education, who promptly acted on that request with the support of the Hon. M.S. Sellasamy, State Minister of Industries and M.P. for Colombo District, and Hon. E.N. Rajah Sinnathuray, Member of the Provincial Council, W.P.

A man is known by the company he keeps.

National School

Since 1988, the HES, (the Founder Society), the All Ceylon Hindu Congress, the SDS and the Federation of School Development Societies in Tamil Schools in W.P. and also Hon. M.S. Sellasamy who represented Colombo electorate in the Parliament requested the Government to declare Hindu College as a National School. However, it was Hon. Mrs. R.M. Pulendran who ultimately had the school declared as a National School with effect from the 11th September 1991. I wish to place on record that Hon. Mrs. R. M. Pulendran was taking a keen interest in the welfare of the school ever since she assumed office as the State Minister for Education, for which she always deserves our whole-hearted thanks. At the Fortieth Anniversary Celebrations speaking on behalf of the SDS I had the pleasure of commending her in the presence of her leader, His Excellency the President, that although she was not blessed with a son she was the Mother for all the boys at Hindu College.

Fortieth Anniversary of Our Family

On 12th February 1991 the fortieth anniversary was celebrated starting with special poojas at Shri Viththaga Vinayagar Kovil in the school. 40 well wishers of the school lit the traditional oil lamp and the well wishers were hosted to a dinner also at Saraswathie Hall. I had the privilege of addressing the Fortieth Anniversary Prize Giving at which His Excellency President R. Premadasa was the Chief Guest. Having traced the history of the school and the sacrifices made by many to develop the school I told His Excellency the President "It is indeed a great satisfaction for us - the Family of Hindu College - that this school has achieved the objectives for which the founder fathers established this school. Your Excellency, I said - 'the Family of Hindu College'. Yes, as part of that family I take pride in telling Your Excellency and other distinguished guests that it is that spirit in which we live and develop this school." I quoted what Lord Krishna said in Bagavat Gita: "Knowledge, Object of Knowledge and the Knower are the three factors that motivate action: The senses the worker and the doer are the three constituents of action". I thereafter appealed to His Excellency the President for another block of three-storeyed building. The Chief Guest readily responded and said that Hon. State Minister of Education who was earlier described by me as the Mother for the children of this school would do the needful. Next day His Excellency the President made the order and that is how we have a President's Block now. Subsequently with the commencement of the Golden Jubilee Celebrations, Hon., A.H.M. Fowzie also responded in the same manner with another block of three-storied buildings.

Mr. S. Patkunam who was the Vice-Principal till the 21st June 1989 continued to serve the School as a Vice-President of our Society. It was Mr. Patkunam who with all his energy and enthusiasm activated the SDS and the staff to start the 40th Anniversary celebrations with a Kumbabishekam for Sri Viththaga Vinayagar and lighting of 40 traditional lamps on the 29th January 1990. He retired on 21st June 1989. He was given a farewell which may be a unique one in the history of any school. Parents of the school honoured him with a newspaper supplement depicting the development of the school on the eve of his retirement and presented him with a gold chain. He passed away on the 9th July 1990 and his absence in the school is felt by every one of us even now. All of us who associated with him still remember with tears the funeral of Mr. Patkunam. Teachers, students and parents were shocked to pay respect to the mortal remains of a person who had been actively running about for the school until his retirement only a few months earlier.

The SDS created a scholarship fund in the name of the late Mr. S. Patkunam whose memory is still cherished by his students and all of us who associated with him in the development of this school.

It is well to read Everything of Something
and
Something of Everything.

School Development Trust

On the 19th March 1999 the Hindu College (Colombo) Development Trust was formed by the school's Old Boys' Association. The Trust has been incorporated by the Minister of Justice under Section 114 of the Trusts Ordinance and gazetted in the Gazette No. 1103/7 dated 26th October, 1999. The Deed of Trust No. 185 dated the 19th March 1999 attested by Mrs. Sashidevi Neelakandan, N.P. was executed by the OBA of the School. The Board of Trustees of this Trust are:-

- i The Principal of the College (Ex-officio) who is the Chairman of the Board of Trustees and two other teachers nominated by the teachers of the college at a staff meeting;
- ii The Secretary of the Old Boys' Association (Ex-officio) and four other persons nominated by the Executive Committee of the said Association;
- iii The Secretary of the Social Development Society (Ex-officio) and two other persons nominated by the Executive Committee of the said Society;
- iv The President and Secretary of the Founder Society (both Ex-officio); and
- v Two well wishers of the College nominated by the other trustees referred to in (i) to (iv) above.

School Development Board

A School Development Board ("SDB") with powers wider than those of the SDS was established at the school on the 14th July 1992. The Board was constituted in terms of the Education Ministry's Circular pursuant to an order of the then President of Sri Lanka, His Excellency R. Premadasa. The Principal was ex-officio Chairman. The Senior Deputy Principal (Mr. T. Rajaratnam), two nominees of the teachers (Ms. C. B. Ramachandra and Mr. Siva Krishnamoorthy), three nominees of the parents (Mr. M.K. Sambasivam, Mr. S.T. Kanagalingam and myself) and three nominees of the old boys (Mr. T. Ramkumar, Mr. S. Buvan and Mr. B. Prathaapan) were the other members. The SDB took over all the functions of the SDS on 1st January 1993. Nevertheless, Hindu College, Colombo might have been one school which continued to have the SDS. We valued the importance of the SDS and we thought that it would give a wider representation opportunity for teachers and parents. Thus we had the members of the SDS Committee to be members of sub-committees of the SDB. We had also invited them to a number of the SDB meetings. Thus, the SDB was in overall charge of development of the school and we were also given contracts by the Government to do building works at the school. The SDB ceased to function in or about February 1995. I was privileged to be its Secretary throughout its tenure and Ms. Bavani Ramachandra was its Treasurer for the full period of the SDB.

Benefactors

We had many benefactors who came to our rescue whenever we were in need of financial and other material support. To mention a few among them, the Trustees of Shri Manicka Vinayagar Kovil who leased the front portion of the school land to the Founder Society, Shri Palaniappa Chettiar and his Co-trustees of the old Shri Kathiresan Kovil who gave the land (for the back portion of the school) the late Mr. K. Gunaratnam, the late Mr. A. Subramaniam, the late Mr. T. Neethirajah, Mr. V. Balasubramaniam of N.A. Vaithialingam & Co., Mr. V. Balasubramaniam of Coba Mills and Mr. M. Thavayogarajah.

Peace is such a precious jewel that I would give anything for it but truth.

- M. Henry -

Many continued to serve to develop the school

In early seventies, Mr. K.S. Mahesan had functioned as the Secretary of the Parent-Teacher Association which later became the School Development Society (SDS). Mr. K. Sivaganathan who is now a trustee of Hindu College (Colombo) Development Trust, Barrister-at-Law K. Nadarajah, Mr. & Mrs. S. Gulasingham, Mr. P. Kathiravelu, Prof. P. Poologasingham, Mr. E. Ratnam, Mr. & Mrs. V. Kailasapillai, Mr. V. Ratnasabapathy (who later became Principal of Sri Lanka Law College) were some of the stalwarts of the SDS. I have already mentioned Mr. K. Viswalingam's role. Mr. M. Arunasalam (an officer of the Ministry of Industries), Mr. T. Kandasamy who was an officer of the Education Department, Mr. K. Ramanathan (of Buildings Dept), Mr. S. Tharmarajah (of Mascons Limited), and Mr. M. Balasubramaniam (Customs Officer), had performed the onerous task of the Secretary of the SDS those days.

In early eighties it was the quiet-spoken, hard-working Customs Officer, Mr. M. Balasubramaniam who again functioned as the Secretary of the SDS. The records show the hard work put in by him along with the then Principal, Mr. T. Sangaralingam in establishing a sister school - Colombo Ramanathan Hindu Ladies' College. I believe that his daughter was one of the first students of the school. On 11 May 1980 Mr. K. Shanmugalingam who later rose to be the Deputy Secretary to the Treasury was elected the Secretary of the SDS. Mr. P. Kandasamy, a Customs officer was elected on the 5th July 1981 and re-elected again on the 1st August 1982 as the Secretary of the SDS. Mr. A. Seevanayakam who was an officer of the Parliament was elected to the office of Secretary on the 23rd July 1983. He was succeeded by Mr. N. Mathusoothanan, an engineer by profession, on 30th September, 1984 and he was followed by Mr. A. P. Gnanasundaram (a banker) who was elected as Secretary on 15th June 1986. It was during his tenure of office that the Sports Pavilion was declared open and I was elected as a member of the SDS committee.

Although I could not attend the next annual general meeting as I was abroad attending a Law Conference, it was a surprise for me to see in the "Ceylon Daily News" in the 'plane on my return that I had been elected the Secretary of the SDS. It was on 26th June, 1987. I was re-elected twice at successive Annual General Meetings on 28th March 1988 and 2nd April, 1989. That was really a challenge. However, I had veterans like Mr. K.S. Mahesan, Dr. K. Velayuthapillai, Mr. M. Balasubramaniam, Mr. S.T. Kanagalingam, Mr. M.K.Sambasivam, and the other hardworking and co-operating colleagues like, Mr. V. Kandasamy, Mr. S.C. Chandrasegara Aiyar, Mr. G.N. Nadarajah, Mr. S. Yogaratnam, Mr. S. Palanisamy, Mr. K.T. Sivagurunathan and Mr. V. Selvarajah whose presence and advice - above all the tower of strength in the then Deputy Principal Mr. S. Patkunam made my task easy. No doubt, we had to sail with the wave and spirit of developing the school as ours. That was the tone set by our predecessors. Citing the SDS Rules restricting holding of the office for 3 years, I was able to step down on 27th May, 1990 but Mr. Raj Supramaniam who succeeded me had to go abroad. I was appointed as the acting Secretary on the 18th November 1990 but later elected again thrice to be the holder of that office permanently for another 3 years. In addition thereto when the School Development Board was established in late nineties the office of the Secretary of that Board was also thrust on me as stated earlier.

Although I found it difficult to shoulder my responsibilities in addition to the burden of my professional work. I was not allowed to decline the post because of the persuasive powers of my colleagues who worked with me in the SDS and the SDB and also of the confidence placed by successive Principals despite my independent and forthright attitudes. Nevertheless, I enjoyed the work largely because of the results of the work produced by the SDS and the SDB in the development of the school. I am obliged to acknowledge that it was my involvement in the development work of this school that took me to All Ceylon Hindu Congress and Hindu Educational Society.

They who forgive most, shall be most forgiven.

We played an active role through the SDS. I remember that at most of the functions we were at the reception. When there was a JVP crisis in 1988, and the parents were asked to help in the security of the schools, we took turns to attend to that work in the mornings sacrificing even our working hours. We stood by the successive Principals in maintaining discipline.

We have gone from house to house and shop to shop to collect funds for the school.

Mr. Mahesan and others have spent hours and hours in supervising construction works. Leaders like Dr., K. Velayuthapillai were instrumental in ensuring religious and cultural atmosphere of the school. I remember that when a school function started without "thevaram", a quiet spoken 'Doctor' Velayuthapillai was a very angry man. He was never reluctant to join or lead his youngsters in any protest which deserved to be made.

During my tenure of office from 1987 to 1995 (except for a few months), the SDS associated with a number of development activities as listed in the diary appended hereto. Most important of the events during my Secretaryship was the Maha Kumbabishekam of Shri Viththaga Vinayagar Temple. We were really blessed to be associated in building that Kovil in 1987 and 1988. I vividly remember how emotional Patkunam Master was in chanting 'Arohara' at the time of Mahakumbabishekam on the microphone and I had to release him by taking over the same. The 'annathanam' held on that day feeding more than 5000 devotees was a memorable event. **This article carries the photograph of the Kovil taken in 1988 at the top of each page of this article.**

I was succeeded by Mr. S. Ilampirainathan (a Banker) as the Secretary of the SDS on 14th March 1995 but he quit the post after a few months. Mr. S. Kugathan of the Audit Department who was appointed by the SDS Committee to that post, continued as the Secretary of the SDS for three years. Mr. T. Sivagnanaranjan took over in 1997 and he was succeeded by Mr. K. Selvaratnam in 2000. Several development projects have been undertaken during their periods too as shown in the diary of events appended hereto.

Discipline maintained by the SDS in its affairs and strict accounting with the able assistance of Teachers who functioned, were creditable. Those attributes really gave the strength to the School Development Society. In my experience two lady teachers - Miss S. Bavani and Miss S. Velupillai who is still the Treasurer of the SDS and also of the School Development Trust excelled in that job. Mr. M. K. Sambasivam (a parent - Accountant) who was an Assistant Treasurer for a few years was very helpful to the Treasurer and he was sometimes the 'defacto' Treasurer. Mr. K. Sripavan, a Deputy Solicitor-General has been in the SDS committees for several years playing a significant role of a good adviser. He serves also as a trustee of Hindu College Development Trust. Mr. V. Kandasamy, a Deputy Auditor General of this country always found time to work for the school. He was good in proposing others for posts but declined the offer of offices. However, he was never reluctant to give the best of his services whenever required. Mr. T. Rajaratnam one of the Deputy Principals, Mr. K. Seynthan, Mrs. P. Thangarajah, Ms. Gowri Sripathmanathan, Ms. Sulochana Ponnudurai and Mr. K. Packiyathan who have been associated with the school for several years also made significant contributions whenever they were elected to the SDS Committee. Mr. Siva Krishnamoorthy, one of the Sectional Heads was another member who took active part in the work of the SDS in the last decade. New faces in the SDS like Mrs. S. Logendran, Mr. K. Raveendran and Mr. N. Wimalanarayan taking active interests in the affairs of the college are giving the confidence of the continued service of our predecessors.

Parents and well wishers readily contributed because of the confidence built by the SDS over a period of time. I still remember a moving moment. At one of the SDS meetings convened to collect funds for a building project a widowed mother who was only preparing and selling hoppers and bringing-up her son, came with Rupees

Laugh and the world laughs with you;
weep and you weep alone.

Sixty (all in coins) tied in the tip of her saree and made her donation which was really a "worthy" one by any standard.

Cultural Activities

Giving life to the dreams of the Dreamers, students of the college have been given ample opportunities in their religious and cultural activities. Establishment of the Kovil in 1988 went a long way to influence the religious way of life of the students. Various cultural societies and teachers have been helpful in assisting students in various cultural activities which have taken them to the height of even winning National awards. This is a unique advantage the children at this College had when compared with those who have to study in the other schools.

Sports

Students of Hindu College Colombo have proved their talents in sports. Despite the availability of only limited facilities, their achievements particularly in soccer are creditable. With the development of the playground they will no doubt have better opportunities.

Old Boys

Old Boys' Association ("OBA") of the school has been taking an active interest in the development of the school. Although a number of old boys who should have joined the OBA have failed to do so, which is not a satisfactory matter, a few active old boys like Messrs T. Ramkumar, S.T. Arulanantham, S.T. Kanagalingam and S. Buvan take keen interests in the affairs of the school. We have had the benefit of some of them as parents serving in the SDS committee too. Mr. Indran Karalasingham and Mr. Raju Sivaraman are the two other old boys who have taken very active interest in the school's development in the recent past. The contributions made by the OBA to sports activities of the school need be specially mentioned. They were there to organise every annual sports meet. Furthermore, old boys like Mr. S. Buvan and Mr. P. Sinnathamby have efficiently taken care of scouts activities and soccer training (respectively) and earned reputation for the school. I have mentioned a few names whose services are to my personal knowledge deserve to be mentioned. There are numerous others in Sri Lanka and overseas taking interest. I have learnt of the valuable contributions made by Mr. Sangaralingam Mithiran (UK) and Mr. Kailasapillai Aravinthan (USA) from abroad.

Present Principal

I will be failing in my duty if I do not expressly acknowledge the dynamic leadership given by the present Principal, Mr. T. Muthukumaraswamy. He has an excellent style of management of delegating responsibilities to his staff and co-ordinating and supervising the same. Hindu College has earned a good name and reputation during the last five years largely due to his management skills. Furthermore, his honesty and integrity deserves to be specially mentioned. Those qualities have enabled him to prove to be a very efficient principal. Hindu College is fortunate to have him to lead it on the occasion of its golden jubilee.

In keeping with the requirements of the changing trends of the modern world he was instrumental in having a computer laboratory established at the school and also acquiring a multi-media projector. Construction of a new three-storey block near the Sports Pavilion, provision of improved toilet facilities for students, construction of a botanical garden and also of a cultural bond near the Kovil, and fixing microphone connections to all classes are some of his achievements worthy of being mentioned. It is under his leadership that a new cafe, library and computer laboratory block are under

He who makes no mistakes makes nothing.

construction and those are due to be declared open on the 11th February 2002 with the conclusion of the Golden Jubilee celebrations. Arrangements have been made with the Postal Authorities to issue a special first day cover on the 11th February 2002 to commemorate the Golden Jubilee of the College. Two important achievements under his guidance are, establishment of Hindu College (Colombo) Development Trust and re-commencement of renovation of the playground. The latter project which did not take off the ground for several years, has now become a reality due to the leadership of Mr. Muthukumaraswamy. All of us wish him well and pray for his continued dynamic and efficient leadership.

Staff

A number of teachers have contributed to the development and welfare of the school. Among them there are still a few who have been serving the school for several years and are popular among the students. The continuity of the senior, experienced and sincere teachers is really an asset for the development of the school. Few teachers are really dedicated to the extent of conducting free additional classes for their students and helping them otherwise too. I know that a retired senior teacher declined any gift on her retirement but established a scholarship for students of this school. Another teacher has recently made a substantial donation. These are sacrifices which cannot be complimented merely by words but I have no doubt that those teachers will be worshipped as 'Gods' by their students forever. The initiative taken by the Teachers' Guild to organise a walk and thereby raising funds to purchase a vehicle for the school must be complimented. Teachers' Day is observed on 6th October every year. Students, the SDS and the OBA have been honouring the Teachers on that day each year.

Conclusion

In the limited space available to me I have made every endeavour to give a fair and reasonable account of contributions made by many in developing Hindu College, Colombo during the last 50 years. There may be several others whose names should have been mentioned but left out here. I beg to be pardoned for those omissions, which I can assure, are by no means intentional.

Let us remember with gratitude the great services and sacrifices made by the founder fathers and our predecessors who have held various offices in the staff, the PTA, the SDS, the SDB, and the OBA and pay homage to all those who are no more with us in the Golden Jubilee year but whose spirit will always bless the college.

I wish to conclude with quoting the Mission of the Hindu College formulated under the leadership of the present Principal:-

"The mission of the school is to guide the students in the light of National Educational policies, preserving Tamil as well as Saiva traditions and values, to make them competent, creative, knowledgeable and disciplined citizens in order to face future challenges."

Every man for himself, but God for us all

12. 2.1951 Hindu Educational Society established the school under the name "Pillayar Padasalai" and by the Grace of Shri Pillayar the school has outlived the expectations of the Founders - in fact, branching into two - one, Hindu College, Colombo, and the other - Colombo Hindu College at Ratmalana.
1. 1.1953 S.S.C. (Senior School Certificate) classes commenced
2. 5.1953 Sir John Kotalawala (the then Prime Minister of Ceylon) laid foundation for Colombo Hindu College at Ratmalana
1. 1.1955 All Post-Primary Schools at Pillayar Padasalai were transferred to Colombo Hindu College at Ratmalana.
1. 1.1957 Mr. N. Satyendra (Barrister-at-Law) was appointed the Principal
1958 Communal Riots. The school suffered the first set-back
1. 1.1959 Mr. T. Subramaniam assumed duties as the Principal
- 15.4.1962 The School was vested in the Government. Mr. S Ambalavanar was appointed the Principal.
3. 3.1966 Mr. T. Neethirajah (then Senator) laid foundation for the third three-storeyed building
1. 1.1967 Mr. P. Nalliah was appointed the Principal. 6th standard classes re-commenced at Bambalapitiya and the school started functioning separately from Colombo Hindu College, Ratmalana. This school was named "Hindu Junior School, Bambalapitiya"
- 19.11.1967 Hon. Minister of Education, I.M.R.A. Iriyagolle, M.P. declared open the first three-storeyed building
- 31.3.1968 First ever Sports meet
28. 3.1969 First Prize Giving of Hindu Junior School.Hon. Prime Minister Dudley Senanayake, M.P. graced the occasion as the Chief Guest.
- 31.12.1970 Mr. P. Nalliah retired as the Principal
5. 1.1971 Mr. V. Shanmugarajah was appointed the acting Principal
- 15.2.1971 Mr. T. Sangaralingam was appointed the Principal
6. 9.1971 Hon. Minister of Ports and Telecommunication, C. Kumarasuriyar, M.P. laid the foundation for the third three-storeyed building
- 1.1.1973 9th standard classes commenced
- 14.9.1973 Hon. Minister of Education Badiuddin Mahmud, M.P. declared open the second three-storeyed building
- 6.2.1974 Parent-Teacher Association laid the foundation for the third three-storeyed building
- 3.4.1975 School started one session classes
- 1.1.1976 G.C.E. (A/L) classes were started. The school was elevated as the Hindu College, Colombo.
- 31.5.1976 Silver Jubilee Celebrations Hon. Prime Minister Sirimavo Bandranaiake, M.P. declared open the third three-storeyed block (Silver Jubilee Block)

H. C. C. DIARY

Hindu College
Colombo

- 5.4.1978 Hon. Minister of Education, Nissanka Wijeyaratne, M.P. laid foundation for the fourth three-storeyed building
- 17.1.1979 His Excellency President, J. R. Jayawardene declared open the fourth three-storeyed building
- 14.3.1979 Mr. K. Gunaratnam laid the foundation for the Administration Block
- 14.6.1979 Mr. Anura Bastian, M.P. for Colombo South laid foundation for the fifth three-storeyed building
- 1.9.1979 Mr. V. Balasubramaniam declared open the Science Laboratories
- 9.9.1979 Mr. K. Periyasamy declared open the Vocational Education Room
- 5.12.1979 Principal and Parent-Teacher Association laid foundation for Prayer Hall Block
- 31.12.1979 Mr. T. Sangaralingam (Principal) received possession of the land for construction of Colombo Ramanathan Hindu Ladies' College.
- 14.11.1980 Messrs C. Ranganathan, Q.C., D.M. Swaminathan and T. Sangaralingam laid foundation for building for Colombo Ramanathan Hindu Ladies' College
- 6.2.1981 Hon. Prime Minister R. Premadasa, M.P. declared open the Administration Block
- 25.6.1982 His Excellency President J.R. Jayewardene opened a building at this school and also opened Colombo Ramanathan Hindu Ladies' College (later he was accorded a reception at Saraswathie Hall).
- 11.7.1983 Prayer Hall Block was ceremonially declared open.
- 25.7.1983 Communal riots. School was closed for several months as it was used as a refugee camp.
- 13.10.1983 Classes up to 8th standard were started at Bambalapitiya R.C.T.M. School under the supervision of Mrs. P. Thurairajah. 9th standard and classes above were started at Isipathana M.V. under the supervision of Mrs. K. Kankeyan
- 1.1.1984 The school started functioning at its premises
- 17.5.1985 Mr. T. Sangaralingam (Principal) went abroad on leave and Mr. S. Patkunan (Deputy Principal) acted for him. Mr. Sangaralingam did not return but retired.
- 15.1.1986 Mr. D.R. Rajalingam assumed duties as the new Principal
- 17.3.1986 OBA was inaugurated
- 28.9.1986 Mr. R. Arudsothynathan laid foundation for a new school cafe
- 1.11.1987 Hon. Minister for Regional Development and Hindu Religious Affairs, C. Rajadurai, M.P. declared open the Sports Pavilion. Foundation laid for construction of a Kovil at the school
- 29.1.1988 Commencement of Kiriya for Kumbabishekham
- 1.2.1988 Mahakumbabishekham of Shri Viththaga Vinayagar Kovil at the school
- 15.2.1988 Completion of Mandalabishekham at the Kovil
- 8.11.1989 Humadica Dental Clinic was opened due to the efforts of Dr. K. Velauthapillai

Diary of Events

1951-2001

H. C. C. DIARY

Diary of Events

- 31.8.1990 Mr. D.R. Rajalingam was transferred to the Examinations Department. Mrs. V. Sundaramoorthy (Vice-Principal) functioned as the acting Principal.
- 22.10.1990 Mr. S. Sri Rajasingham was appointed the new Principal.
- 21.11.1990 Hon. Minister of State for Education - Mrs. R.M. Pulendran laid foundation for Pulendran Block.
- 12.2.1991 40th Anniversary Celebrations commenced with 40 well wishers lighting 40 traditional oil lamps and pooja at the Kovil
- 14.6.1991 Hon. Minister of State for Education Mrs. R.M. Pulendran declared open the Pulendran Block
- 1.7.1991 Mr. S. Sri Rajasingham (Principal) was transferred. Mr. B.S. Sarma was appointed the new Principal
- 11.9.1991 The School was declared the National School (first Tamil National School outside the North-East Province)
- 1991 Co-operative Society was established
- 3.3.1992 Fortieth Anniversary Prize Giving - His Excellency President R. Premadasa graced the occasion as the Chief Guest. Hon Mrs. R.M. Pulendran was the Guest of Honour.
- 7.3.1993 Hon. State Minister of Education, Mrs. R.M. Pulendran laid foundation for the President's Block
- 27.1.1994 Hon. State Minister of Education Mrs. R.M. Pulendran declared open the President's Block
- 19.4.1996 Mr. B.S. Sarma (Principal) was transferred to the Ministry of Education
- 19.4.1996 Mrs. P. Easwaringam commenced performing the duties of the Principal
- 22.7.1996 Mr. Thambipillai Muthukumaraswamy was appointed the Principal
- 10.1.1997 Computer Classes were started
- 27.11.1998 Foundation for a new three-storeyed building was laid by Hon. Minister of Transport and Highways A.H.M. Fowzie, M.P.
- 11.2.1999 First Fund Raising Walk was organised by the Teachers' Guild.
- 12.2.1999 Planning for Golden Jubilee Celebrations commenced

H. C. C. DIARY

Hindu College
Colombo

- 20.7.1999 Hindu College (Colombo) Development Trust was established at a Dinner at Saraswathie Hall. Improved Toilets were provided by Dr. J.E. Eapen at his expense
- 26.10.1999 Hindu College (Colombo) Development Trust was incorporated by the Minister of Justice under Sec. 114 of the Trusts Ordinance in the Government Gazette No. 1103/7 dated 26th October, 1999.
- 17.2.2000 Botanical Garden was opened by Mr. S. Thillainadarajah, Addl. Secretary to the Ministry of Education
- 9.5.2000 A school van was acquired due to the initiatives of the Teachers' Guild by the SDS.
- 15.9.2000 Hon. Minister of Transport and Highways, A.H.M. Fowzie, M.P. declared open a new three-storeyed building constructed next to the Sports Pavilion.
- 28.9.2000 Cultural bond with Goddess Shri Saraswathi surrounded by four Great Tamil Poets (Valluwar Ilango Kambar and Bharathi) near the Kovil was declared open by Prof. K. Pathmanathan, Vice-Chairman of the University Grants Commission.
- 12.2.2001 Golden Jubilee Celebrations commenced. Fifty traditional oil lamps were lit and fifty school flags were hoisted by well wishers of the school.
- 5.4.2001 Golden Jubilee Exhibition commenced and continued for 3 days. Hon. Minister of Education, Susil Premajayanth, M.P. declared it open.
- 2.8.2001 Sound system connecting all the classes was established. Multi Media Projector was purchased for the College by Hindu College (Colombo) Development Trust
- 2.11.2001 Indoor Sports Stadium was opened
- 22.11.2001 Digital Printer was purchased for the College
- 2.12.2001 Golden Jubilee "Color Nites" was organised by the OBA
- 16.12.2001 Golden Jubilee Cultural Programme - "Kadhambam" was held under the auspices of Hindu College (Colombo) Development Trust.
- 11.2.2002 Opening ceremony of the Primary Library, Computer Laboratory, New Canteen and the renovated Library.
Releasing of the Golden Jubilee Commemorative Cover.

Diary of Events

1951-2001

HINDU COLLEGE STAFF - 2001

No	Name in Full	Educational & Professional Qualifications
01	Mrs. T. Sivarajah	General Trained, S. L. P. S - I
02	Mr. T. Rajaratnam	BA (Hons), Dip in Ed., S. L. P. S - I
03	Mrs. N. Paramalingam	Science Trained, S. L. P. S - I
04	Mrs. L. Ragupathy	Science Trained, Dip in Mgt, S. L. P. S - I
05	Mrs. P. Easwaralingam	Maths Trained, BA, S. L. P. S - II
06	Miss. C. B. Ramachandra	General Trained
07	Mrs. S. Tharmanathan	Science Trained
08	Miss. S. Velupillai	BSc, Dip. in. Ed.
09	Mrs. P. Thangarajah	BA, Dip in Ed.
10	Mr. K. Pakiyanathan	Bcom (Hons), Dip in Ed. Dip. in. Mgt.
11	Mr. K. Seynthan	BSc, Dip in Ed.
12	Mrs. T. Manikaraja	BA (Hons), Dip in Ed.
13	Mrs. M. Sivapalan	BSc, Dip in Ed.
14	Mrs. G. Siththanathan	BA (Hons), Dip in Ed.
15	Mrs. A. Visvakumar	English Trained
16	Mr. N. K. Balachandra Sarma	Bcom (Hons), Dip in Ed
17	Mr. N. Prabakaran	BSc (Hons), Dip in Ed.
18	Mrs. J. Sivakumar	BA, Dip in Ed.
19	Mr. S. Krishnamoorthy	General Trained
20	Mrs. T. Sivagnanam	Primary Trained
21	Mrs. I. L. Nadarajah	Dip in Art, Sp. Trained in Art
22	Mr. S. Thayaparan	Art Trained
23	Mrs. I. Thevakrishna	BSc, Dip in Ed.
24	Mrs. J. F. G. Gnanaseelan	BA, Dip in Ed.
25	Mrs. J. Kirubanandamoorthy	Dip in Music, Dip in Education
26	Mr. V. Gnanasundaram	Maths Trained
27	Mrs. S. Balendra	Maths Trained
28	Mrs. M. Balasubramaniam	Primary Trained
29	Mrs. R. Uthayalingam	Maths Trained
30	Mrs. S. Sriskandarajah	Primary Trained
31	Mrs. S. Nithiyanandan	BA, Prim. Trnd, Dip in Ed.
32	Mrs. T. Nallanathan	BSc, Dip in Ed.
33	Mrs. L. Selvalingam	English Trained
34	Mrs. S. Tharmaseelan	Primary Trained
35	Mrs. K. Nadanasigamany	BA, Dip in Ed.
36	Mr. M. Vijayaratnam	BSc, Dip in Ed.
37	Mrs. H. Sivagiri	Primary Trained
38	Mrs. T. Gnanapandithan	BA (Hons), Dip in Ed.
39	Miss. M. Chelliah	BA, Dip in Ed.
40	Mrs. T. Balakumaran	BSc, Dip in Ed, Sc. Trnd.
41	Mrs. V. Visvakanthan	Science Trained
42	Mrs. M. Sivasubramaniam	BA

No	Name in Full	Educational & Professional Qualifications
43	Mr. N. Sounthirarajah	BSc (Hons), Dip in Ed.
44	Mrs. N. Thirunavukarasu	BSc, Dip in Ed.
45	Mr. S. Vairavanathan	B.Com (Hons), Dip in Ed.
46	Mrs. P. Gnanalingam	BA (Hons),
47	Mrs. S. Ranjakumar	BA (Hons), Dip in Ed.
48	Mrs. R. Selvaranjan	Dip in Music
49	Mr. P. Sivananthan	BSc, Dip in Ed.
50	Mr. V. Verl	BA, Dip in Ed, Sc. Trnd.
51	Mrs R. Manickenthiran	General Trained
52	Mrs. S. Sathananthan	English Trained
53	Mrs. J. Nadarajah	English Trained
54	Mrs. R. Sivaruban	BA (Hons), Dip in Ed.
55	Mrs. E. Athipar	BA, Dip in Ed.
56	Mrs. S. Sriskandakumar	BSc, Dip in Ed.
57	Mrs. M. Kulasingham	BA, Dip in Ed, Dip in Music, Music Trained
58	Mrs. Y. Prabakaran	Maths Trained
59	Mrs. S. Anandasivam	BA, Dip in Ed.
60	Mrs. P. Arulsothisivam	English Trained
61	Mrs. J. S. Selvaratnam	English Trained
62	Mrs. Y. Jeyaratnam	Science Trained
63	Miss. S. R. Ponniah	English Trained
64	Mr. K. Kalaharan	BBA (Hons), Dip in Ed.
65	Mrs. S. Sivapalan	BSc (Agri), Dip in Ed.
66	Mrs. P. Linganathan	English Trained, Dip in T.E.S.L
67	Mrs. N. Inthiran	Dip in English, English Trained
68	Mrs. P. Navarethinarajah	Primary Trained
69	Mr. J. P. Sukumaran	English Trained
70	Mr. S. Chandramohan	Bcom (Hons), Dip in Ed.
71	Mr. S. Karunanithy	BA, Sc. Trained
72	Mrs. S. Karunanithy	Science Trained
73	Mr. N. Vinotharajah	BSc, Dip in Ed.
74	Mr. R. Easvarathan	BSc, Dip in Ed.
75	Mrs. P. Sivalingam	Primary Trained
76	Mr. M. Natkunanathan	Maths Trained
77	Mr. S. Subramaniam	Maths Trained
78	Mrs. J. V. Ratnam	Agriculture Trained
79	Mr. N. Puvirajasekeram	Handicraft Trained
80	Mrs. Y. Manickavasagar	Primary Trained
81	Mrs. V. Vigneswaran	Primary Trained
82	Mrs. B. Manoharan	Primary Trained
83	Miss. I. Vallipuram	Hinduism Trained
84	Miss. M. Kathirvel	BA, Hin.Trnd, Dip in Ed.
85	Mrs. N. Koneswaran	Primary Trained
86	Mrs. I. Chanthirapalan	BSc, Dip in Ed.

No	Name in Full	Educational & Professional Qualifications
87	Mrs. V. Shanmuganathan	English Trained
88	Mr. S. Nithiananthan	BSc, Dip in Ed.
89	Mrs. J. Arumugam	Primary Trained
90	Mrs. V. Manoharan	BSc.
91	Miss. V. Krishnapillai	Trainee
92	Mrs. J. Giritharan	Trainee
93	Mrs. K. Sivagini	Dip in Teaching
94	Mr. M. Selvakumaran	Dip in Teaching
95	Mrs. Y. Gananathan	Primary Trained
96	Miss. V. Nalini	Primary Trained
97	Mrs. I. Selvarajah	Home Science Trnd.
98	Mrs. S. Rajayogam	Primary Trained
99	Mrs. L. Ratnanathan	BSc, Sc. Trained, Dip in Ed.
100	Mr. D. Sivasothy	BSc.
101	Mrs. P. Shanmugarajah	Maths Trained
102	Mrs. V. Vimalendrarajah	BA, Dip in Ed.
103	Miss. J. Thangarajah	BA, Tamil Trained
104	Mr. S. Jeevakumar	BSc (ACC&FIN) Hons
105	Miss. N. Sandrasegera	B Com (Hons)
106	Miss. P. Rajeswary	Sc. Trained
107	Miss. B. Maheswaralingam	BA, Dip in Ed
108	Mrs. J. A. Selvaratnam	Sc. Trained
109	Mrs. A. A. Appathurai	Eng. Trained
110	Mr. R. Tharmarajah	BSc. Dip in Ed
111	Mr. K. Thavamanithasan	Sc. Trained
112	Mr. G. Jeyachandra	BSc, FCE, Dip in Ad. Eng. PGDE (TESL)
113	Mrs. R. Rajaratnam	BA, Dip in Ed
114	Mr. A. Satkunarajah	BSc, PGD (Computer Technology)
115	Mr. K. S. Ganeshadas	BSc, PGDE (TESL), MA (International Relations)
116	Miss. K. Paramanandam	Dip in Teaching
117	Mrs. K. Kanesavaradan	BSc, Dip in Ed.
118	Miss. S. Ranjini	Primary Trained
119	Mr. P. Jeganathan	BA
120	Mrs. T. Prabhalini	Science Trained
121	Miss. S. Kamala	Primary Trained
122	Mrs. S. Krishnamohan	BA. (Hons), Dip in Ed.
123	Miss. M. H. Rozana	English Trained
124	Mr. S. Suntharalingam	BSc, Dip in Ed.
125	Mr. T. Thirugnanasampanthan	BSc.
126	Mrs. K. Sureshkumar	General Trained
127	Miss. S. Maheshwaran	General Trained
128	Mrs. P. Segar	BSc (Chemistry), Dip in Ed.
129	Miss. F. V. Antony pillai	BSc (Chemistry), Dip in Ed.

HINDU COLLEGE COLOMBO

PRIZE LIST 2000

GRADE - 1

S.NO	GRADE	FULL NAME	
1	1A	Suthakaran	Sutharshan
2	1A	Ramasamy	Lalitharan
3	1A	Rajasekaram	Usanthan
4	1A	Krishnakumar	Branawan
5	1A	Thangavel	Senthuran

6	1B	Raveenthiran	Jeevarathan
7	1B	Uthayarajah	Thirukkumaran
8	1B	Aravinthan	Nitharshan
9	1B	Mahinthan	Gajanath
10	1B	Senthupandy	Karthikeyan

11	1C	Rajasekaran	Vipushnan
12	1C	Mahindhan	Yathavan
13	1C	Ranjan	Thusanthan
14	1C	Jeyamuhunthan	Saidarshan
15	1C	Kunalan	Nanthagopan

16	1D	Parameswaran	Priyanthan
17	1D	Thirumoolanathan	Gajanan
18	1D	Sithambaranathan	Shivakar
19	1D	Sathyajith	Geethapriyan
20	1D	Sugunakumar	Arunan

21	1E	Annarasa	Prasanna
22	1E	Ghanasekaran	Sajev
23	1E	Vignaganeshamoorthy	Joshuo
24	1E	Rajkumar	Aravinthan
25	1E	Shanmuganathan	Lushyanthan

26	1F	Yogenthiran	Thrukumaran
27	1F	Murugaiyah	Alagan
28	1F	Paramsivam	Kajathuranthiran
29	1F	Sritharan	Thushanth
30	1F	Amaranath	Manoj

HINDU COLLEGE COLOMBO - 04
PRIZE LIST - 2000

GRADE - 2

S.NO	GRADE	FULL NAME
31	2A	Susenthiralingam Thuvaragan
32	2A	Skantarajah Arulprashanth
33	2A	Sivanesan Gajanathan
34	2A	Santhireswaran Yatheesan
35	2A	Vairavanathan Harenthirakrishna
36	2B	Naganathan Janagan
37	2B	Selventhiran Jeyamal
38	2B	Nageswaran Keshan
39	2B	Sriskantharajah Sujeevan
40	2B	Rajenthiran Danial
41	2C	Jeyamanoharan Noel Samith
42	2C	Dashitharan Satheeshan
43	2C	Ramanathan Dhanushanraj
44	2C	Selvaraj Ramji
45	2C	Parameswaran Elankesh
46	2D	Nirmalanathan Gangasuthan
47	2D	Kugathasan Sajeev
48	2D	Kathiravetpillai Senthoran
49	2D	Muthuswamy Viyasan
50	2D	Jeyarajah Niroshan
51	2E	Senthirajah Thivyan
52	2E	Sribalachandran Niroshan
53	2E	Rajendran Kenson
54	2E	Ganeshamoorthy Sujith
55	2E	Selvarajah Jeganpradeep
56	2F	Krishnapillai Sivakajan
57	2F	Kulasingam Rakulan
58	2F	Muniyande Dusiyandan Chandramathan
59	2F	Mohamad Naheem Mohamed Samee
60	2F	Premakumaran Pranavan

HINDU COLLEGE COLOMBO - 04

PRIZE LIST - 2000

GRADE - 3

S.NO	GRADE	FULL NAME
61	3A	Sathiyaseelan Sathiyanesan
62	3A	Senaithurai Hariharan
63	3A	Lingarajah Sivanujan
64	3B	Seyan Mirunalan
65	3B	Parameswara Prasanna
66	3B	Jeyakumar Ganatharan
67	3C	Mohanathas Mukunthan
68	3C	Navaratnam Janarthanan
69	3C	Thavarajah Vijayatharsan
70	3D	Subramaniam Sarangan
71	3D	Jeyakumar Kisha
72	3D	Vinayagamorthy Arunprasath
73	3E	Rajagobal Tharshan
74	3E	Tharmachegaram Kukaraj
75	3E	Logenthira Sharavannan
76	3F	Inthirakumar Kandeepan
77	3F	Sriskandarajah Janarthan
78	3F	Balendra Kajesthikan

HINDU COLLEGE COLOMBO - 04
PRIZE LIST - 2000

GRADE - 04

SUBJECT	GRADE	S.NO	FULL NAME	
General Proficiency, Env. Studies	4A	79	Thavarajah	Venugasan
General Proficiency, Maths,				
English Language & Tamil Language	4B	80	Yoganathan	Kantheepan
General Proficiency & Art	4C	81	Thirumoolanathan	Aruran
General Proficiency, Science & Music	4D	82	Pragash	Sinthujan
General Proficiency	4E	83	Elamurugan	Balamurali
General Proficiency & Handwork	4F	84	Gnanavyravamoorthy	Sarathsangeeth
Religion	4D	85	Raveendran	Prasanna
Music	4D	86	Vinayagamorthy	Thileep

GRADE - 05

SUBJECT	GRADE	S.NO	FULL NAME	
General Proficiency	5A	87	Ariyaratnam	Archchunah
General Proficiency	5B	88	Ketharanathan	Srirangan
General Proficiency & English Lang	5C	89	Mahesan	Nirushan
General Proficiency	5D	90	Lingeswaran	Nareshkumar
General Proficiency	5E	91	Thavendran	Kapilan
General Proficiency, Religion, Tamil & Env. Studies	5F	92	Paramsothy	Umashankar
Tamil Language, Science & Art	5B	93	Subramaniam	Pratheeban
Art	5E	94	Sonamuthu	Udhayachandar
Maths	5D	95	Jeyasothy	Abijithan
Music	5A	96	Swargaloganathan	Sharugash
	5E	97	Varathanathan	Nirushan
Handwork	5B	98	Jegatheeswaran	Elamaran

HINDU COLLEGE COLOMBO - 04**PRIZE LIST - 2000****GRADE - 06**

SUBJECT	GRADE	S.NO	FULL NAME
General Proficiency	6A	1	Wijendran Balamurali
General Proficiency & Health Science	6B	2	Chandrasegaram Pangajan
General Proficiency	6C	3	Kanagaratnam Soruban
General Proficiency	6D	4	Premakumaran Arunan
General Proficiency Environmental Studies			
Religion & Aesthetic Studies	6E	5	Rajaratnam Jeyanthakumar
General Proficiency, Maths & Aesthetic Studies	6F	6	Bhalakumaran Sanjeevan
Health Science	6A	7	Tharmakulasingam Tharshakumar
	6C	8	Baskaran Sanjeevan
Tamil Language	6F	9	Sritharan Thivacaren
English Language	6F	10	Jegatheeswaran Sanjeevan

GRADE - 07

General Proficiency	7A	11	Raviraj Nirmalan
General Proficiency, Tamil Language	7B	12	Sathasivam Sylenthira
General Proficiency, English, Science & Technology	7C	13	Sivalingam Shanthakumar
General Proficiency	7D	14	Gunasingham Premshanker
General Proficiency	7E	15	Narenthiran Janath
General Proficiency, Religion, Art & Health Science	7F	16	Thiruchittampalam Ragavan
Maths	7C	17	Sivarajah Artojan
Social Studies	7A	18	Nadesparan Prakash
English Language	7F	19	Arunthavanathan Aravinthan
Music	7A	20	Ratnamahesan Mathykrishnan
	7A	21	Arunagirinathan Vaheesan

GRADE - 08

General Proficiency, Science & Technology	8A	22	Nallanathan Harendharan
General Proficiency	8B	23	Parameswaran Kamalanathan
General Proficiency, Religion & Music	8C	24	Sitsabeshan Subasker
General Proficiency, Tamil Language, English Language	8D	25	Jeganathan Dilojan
General Proficiency & Social Studies	8E	26	Ratnanantan Rajeevan
General Proficiency	8F	27	Kulasingam Gnanahulath
Maths & Health Science	8D	28	Ashohan Harishanna
Art	8F	29	Vethamani Sutharsan
	8E	30	Jayabaskaran Jayaharan

HINDU COLLEGE COLOMBO - 04
PRIZE LIST 2000

GRADE :- 09

SUBJECTS	GRADE	NO	FULL NAME
General Proficiency	9A	31	Thiyagarajah Sutharsan
General Proficiency	9B	32	Sathananthalingam Sivaparan
General Proficiency	9C	33	Balasubramaniam Branavan
General Proficiency	9D	34	Sundran Mugunthan
General Proficiency	9E	35	Thangeswaran Iyngaran
General Proficiency	9F	36	Thuraisamy Vijayakanth
General Proficiency, Science & Technology			
Maths & Tamil Language	9G	37	Santhanagobalan Vasanth
Religion & Social Studies	9G	38	Sripathmanathan Prasantha
English Language	9G	39	Logenthiran Prassanna varun
Music	9G	40	Ganesharajah Gireshanth
Art	9G	41	Kanaganayagam Janakan
Health Science	9G	42	Sivapalan Sugirthan

GRADE :- 10

General Proficiency Maths & Commerce	10A	43	Tharmalingam Thuvaragan
General Proficiency & Science & Technology	10B	44	Sriskandarajah Sanjeyan
General Proficiency	10C	45	Vickneswaran Kirivaran
General Proficiency	10D	46	Shanmugarajah Janahan
General Proficiency	10E	47	Gananathan Sharma Haran Prasath
General Proficiency, Religion & Tamil Language	10F	48	Thangarajah Thirukumar
English Language	10E	49	Yugarajah Sujeevan
Maths	10E	50	Sathasivam Mahinthan
Maths, Geography & English Literature	10F	51	Sivapalan Hesawan
Social Studies Music & Health Science	10F	52	Rajaratnam Abiyuthan
Art	10F	53	Balachandran Thuvaragan

GRADE:-11

General Proficiency	11A	54	Loganathan Yogasuthan
General Proficiency	11B	55	Thanabalasingam Kantheepan
General Proficiency	11C	56	Gananathan Sarma Arunprasath
General Proficiency	11D	57	Sivapatham Senthuran
General Proficiency	11E	58	Vignarajan Janardhan
General Proficiency	11F	59	Regis Paul Sunjeevan
General Proficiency, Maths & Commerce			
Social Studies, English Literature & English Language	11G	60	Kuladevan Shankar
Religion & Tamil Language	11F	61	Rajaratnam Rukshan
Science & Technology	11G	62	Manoharan Paul Siranjiv
Music	11G	63	Thurairatnam Ajanthan
Art	11G	64	Perampalam Suthaharan

HINDU COLLEGE COLOMBO - 04**PRIZE LIST****GRADE TWELVE SCIENCE**

SUBJECTS	NO	FULL NAME	GRADE
General Proficiency	65	M.S.M..Shiras	12A
General Proficiency & Biology	66	Navaneethaiyer Umasuthan	12B
General Proficiency Combined Maths			
Chemistry & Physics	67	Natgunanathan Iynkaran	12D
General Proficiency	68	Sivarajah Pirabaharan	12G

GRADE TWELVE COMMERCE

SUBJECTS	NO	FULL NAME	GRADE
General Proficiency	69	Kulanayagam Rajanathan	12C
General Proficiency,Accountancy			
Business Studies&English	70	Shivanandan Gajan	12E
General Proficiency	71	Andy Jayaprashanth	12H
Economics	72	Sivagnanasundaram Kalaichelvan	12E

GRADE TWELVE ARTS

SUBJECTS	NO	FULL NAME	GRADE
General Proficiency&Economics	73	Lokanathan Manokaran	12F
Tamil&Hindu Culture	74	Thuraijah Ratheesan	12F
Logic &Scientific method	75	Abdul Latiff Mohamed Akeel	12F
Drama &Theatre	76	Chandrasekaram Nakuleswaran	12F

GRADE THIRTEEN SCIENCE

SUBJECTS	NO	FULL NAME	GRADE
General Proficiency	77	Rajasegaram Senthuran	13A
General Proficiency & Biology	78	Thanaraj Sudharshan	13B
General Proficiency, Combined Maths			
Physics & Chemistry	79	Sripavan Thayaparan	13D
General Proficiency	80	Tharmarajh Ramanathas	13G

GRADE THIRTEEN COMMERCE

SUBJECTS	NO	FULL NAME	GRADE
General Proficiency,Accountancy	81	Rasarathinam Vasanthakumar	13C
Economics	82	Yogeswaran Sanjayan	13C
Business Studies	83	Subramaniam Umasuthan	13C
General Proficiency	84	Manikkavasakar Kavithas	13E

GRADE THIRTEEN ARTS

SUBJECTS	NO	FULL NAME	GRADE
General Proficiency			
Tamil,Hindu Culture,Logic&Scientific Met	85	Thirunavukkarasu Suthakaran	13F
Geography	86	Ramiy Rajanikanth	13F
Drama &Theatre	87	Nigamuni Krishanth Mendis	13F

HINDU COLLEGE COLOMBO - 04

BEST PERFORMANCE - 2000

BEST PERFORMANCE IN G.C.E.{O/L} - DECEMBER 2000

88	Kanagaratnum	Piratheepan
89	Ganesan	Ragavan
90	Kuladevan	Shankar
91	Sivarajah	Yathunanthan
92	Varaveswaran	Keetheeswaran
93	RegisPaul	Sunjeevan

BEST PERFORMANCE IN G.C.E.{A/L} - AUGUST 2000

94	Kandasamy	Aruran
95	Sriranganathan	Sutharsan
96	Sripavan	Thayaparan
97	Subramaniam	Umasudhan
98	Yogeswaran	Shunjayan

BEST PERFORMANCE IN G.C.E.{A/L} - AUGUST 2001

99	Mohamed Farook	Mohamed Abdul Cader
100	Natgunanathan	lynkaran
101	Thayasivan	Uthayasanker
102	Subramaniam	Pradeepan
103	Gunaratnasingam	Rajiv Nirmalasingam
104	Mahendranathan	Subendran
105	Daniel Prashanthan	Thamotharem
106	Shivanandan	Gajan
107	Subramaniam	Subaraj

BEST PREFECT

108	Thanapalasingam	Balamurali
-----	-----------------	------------

HINDU COLLEGE COLOMBO - 04**SCHOLARSHIPS - 2000**

Donars	Donees
Patkunam Memorial Scholarship Donated by Dr. P. Murugadas	Awarded to a deserving student who passed the Grade 5 Scholarship Examination 109. Thirumoolanathan Aruran
Visvalingam Memorial Scholarship Donated by family members	Awarded for Best Performance in G.C.E (O/L) Examination 110. Natgunanathan Iynkaran 111. Vethalingam Janarthanam
General Scholarship Donated by Mr. S. Sivarasa	Awarded for Best Performance in G.C.E (O/L) Examination 112. Krishnamoorthy Arudchelvan
Rajendiram Memorial Scholarship Donated by family members	Awarded for Best Performance in G.C.E (O/L) Examination 113. Kuladevan Shankar 114. Ganesan Ragavan
Sanjeev Memorial Scholarship Donated by his Parents	Awarded for Best Performance in G.C.E (O/L) Examination 115. Sivarajah Yathunanthan
Karalasingam Memorial Scholarship Donated by Mr. Indiran Karalasingam	Awarded for Best Performance in G.C.E (O/L) Examination 116. Kanagaratnum Piratheepan
Rajaluxmy Velupillai Memorial Scholarship Donated by family members	Awarded for Chemistry in G.C.E (A/L) Examination 117. Sripavan Thayaparan 118. Kandasamy Aruran 119. Sriranganathan Sutharshan 120. Arudsothy Myuran 121. Sivakumaran Sivasenthuran

நன்றி நவில்கின்றோம்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

எமது கல்லூரியின் பொன்விழா மலரைச் சிறப்புற அமைக்க எமக்கு ஆசிச் செய்திகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், மன்றச் செயற்பாடுகள் போன்றவற்றை வழங்கிய சமயப் பெரியார், கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், கல்வி அதிகாரிகள், ஆய்வாளர்கள், கல்லூரி ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள், மாணவர்கள் யாவருக்கும் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இம்மலரை மணமுள்ள மலராக எம் கைகளிலே தவழ, தமது பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கிய பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர், பெற்றோர், நலன்விரும்பிகள், பழைய மாணவர்கள் யாவருக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

பொன்விழா மலர் எவ்விதம் அமைவுற வேண்டுமென அவ்வப்போது வழிகாட்டி எமக்கு ஆலோசனை வழங்கிய எம் கல்லூரி அதிபர் திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி அவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இம்மலர் வெளிவர நிதி உதவி வழங்கும் கல்லூரியின் நம்பிக்கை நிதிய உறுப்பினர்களுக்கும், சிறப்பாக நம்பிக்கை நிதியச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களுக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மலரைச் சிறப்புற வடிவமைத்து எம் கைகளில் தந்த “யுனி ஆர்ட்ஸ்” நிறுவன முகாமையாளருக்கும் பணியாளர்களுக்கும் எமது சிரம் தாழ்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து கொள்கிறோம்.

- மலர்க்குழுவினர் -

கல்லூரி கீதம்

பல்லவி

வாழ்த்துவோம் வணங்குவோம்
வானளாவும் புகழோங்க - வாழ்

அனுபல்லவி

கொழும்பமர் இந்துக் கல்லூரி
செழுந்தமிழ் மலரின் நியமமதனை - வாழ்

சரணம்

ஞான முடிவில் அறந்தரு வள்ளுவன்
கான நடம் கூத்துக் காட்டும் இளங்கோ
மோன முத்தமிழ் வித்தகர் கம்பர்
தேனீசை பாரதி சேர்ந்தியல் நியமத்தை - வாழ்

பின் அட்டைப் பட விளக்கம்

பொன்விழா ஆண்டில் பெற்றோர், நலன்விரும்பிகள், பழைய மாணவர்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆதரவில் பல செயற்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

- * பாடசாலைக்கெனப் புதிதாக வாகனக் கொள்வனவு.
- * விசாலமான இடத்தில் புதிய கணினிக்கூடம்.
- * நூலகம் புதிய இடத்தில் விஸ்தரிப்பு
- * சர்வதேச பழைய மாணவர்களின் ஆதரவில் புதிய சிற்றுண்டிச்சாலைக் கட்டடத் தொகுதி.
- * உள்ளக விளையாட்டரங்கு.
- * பாரிய செலவிலான மைதானப் புனரமைப்பு

என்பவை அவற்றுட் சிலவாகும். பின்புற அட்டையிலுள்ள தோற்றப் படங்கள் இச் செயற்திட்டங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

